

CORPUS IURIS SUEO-GOTORUM ANTIQUI.

Volumen II.

Samling

Af

Sweriges Gamla Lagar,

ΡÅ

KONGL. MAJ:TS NADIGSTE BEFALLNING

UTGIFVEN AF

D. H. S. Collin an D. C. J. Schlyter.

ANDRA BANDET. ÖSTGÖTALAGEN.

STOCKHOLM, 1830, hos P. A. Norstedt & Süner.

Digitized by Google

CODEX IURIS OSTROGOTICI,

30/5 12 MBX

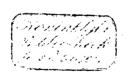
CUM NOTIS CRITICIS, VARIIS LECTIONIBUS, GLOSSARIO
ET INDICE NOMINUM PROPRIORUM.

Östgöta-Lagen,

UTGIFVEN

AF

D. H. S. Collin och D. C. J. Schlyter.

STOCKHOLM, 1830, hos P. A. Norstedt & Söner.

ATTORES OF BUILDING

71193 GVT

- manuscriptis.
- 1. Ex antiquis codicibus Iuris Ostrogotici manuscriptis unus tantum integer ad nostra tempora pervenit, codex scilicet membranaceus in Regia Bibliotheca Stockholmiensi, sign. B 50. liber formae magnitudine insignis, 15½ pollices Suec. altus est, et 11 poll. latus; continet, praeter unum folium in principio unumque in fine, quibus non usus est scriba, 106 folia tegumento tergino compacta. In interiori latere teguminis saeculo XVI scriptum est "Öst Gotha lagh;" quae verba etiam leguntur in primo folio, praeter "Epitaphium Regis Mangni Ladulas" aliasque adnotationes eodem fere tempore scriptas. AEtate hic codex non videtur superare medium saeculum XIV; at forma, quam hic induit Ius Ostrogoticum, eiusdem prae se fert aevi notam ac recentior Iuris Vestrogotici codex, vel Ius Uplandicum, nempe ultimorum saeculi XIII decenniorum 1). Scriptura, cuius specimen exhibet Tab. I, gran-
- I. De codicibus Iuris Ostrogotici I. Om handskrifterna af Ostgötalagen.
 - 1. Den enda gamla handskrift af Östgötalagen, som ännu fullständigt är i behåll, är en pergamentscodex å Kongl. Bibliotheket i Stockholm, sign. B 50. Den är af ovanligt stort format, 15½ Svenska tums höjd och 11½ tums bredd; innehåller, utom ett af skrifvaren obegagnadt blad i början, och ett i slutet, 106 blad, bund-På inre sidan af na i skinnband. permen är i 16:de århundradet skrifvet "Öst Gotha lagh;" hvilka ord afven läsas på första bladet, jämte "Epitaphium Regis Mangni Ladulås" och andra vid nyssnämnde tid skrifna antekningar. Denna handskrift synes ej vara äldre än från medlet af 14:de århundradet; men den form hvari Östgötalagen här visar sig, synes vara samtidig med Vestgötalagens yngre codex, eller med Uplandslagen, d. ä. från slutet af 13:de år-hundradet 1). Skriften i denna codex, hvaraf prof ses Tab. I, är gan-
- 1) Doctrina de criminibus violati regii iuramenti, statuto Regis Magni de a. 1285 (VGL. IV. 19.) fundata, et hic enucleata, ab altera parte, ab altera vero quae ES. 201 2. statuuntur de illo casu, cum episcopi mortui bona cederent heredibus in linea descendenti, quaeque monstrant statutum Skenningense de a. 1248 nondum plenam efficaciam assecutum esse; pariter ac lis inter fratrem et sororem ÆB. 2: pr. comme-

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

¹⁾ Den här utbildade och på Konung Magni Stadga af år 1285 (VGL. IV. 19.) grundade läran om edsöresbrott, å ena sidan, och å andra sidan det som i ES. 20: 2. säges om den händelse, då biskop vid sin död efterlemnade bröstarfvingar, och hvilket förutsätter att Skenninge mötes beslut af år 1248 ej hunnit befordras till allmän verkställighet, samt den i ÆB. 2: pr. omtalade tvist emellan bror och syster, tyc-

dis est ac distincta. Libri in principio habent rubricam 2), indicem argumenti capitum litteris numeralibus rubris litterisque initialibus alternatim rubris caeruleisve ornatum; postea plurimis locis novam rubricam; denique incipit textus littera initiali grandissima pictaque ornatus, quae quibusdam locis picturam complectitur, argumentum sequentis libri respicientem 3). In textu, ubi incipiunt capita multisque aliis locis, litterae initiales alternatim rubrae vel caeruleae apparent 4). Capita non incipiunt in nova linea, sed tantum in principio notantur signo I, et littera numerali minio in margine 5) scripta. etsi multis locis omissa. Abbreviationes raro occurrunt; at, praeter abbreviationes usitationes, hic nonnumquam litt. a, g, r, s signis abbreviationis indicantur 6). Littera & semper usus

ska stor och tydlig. I början af hvar Balk sinnes rubrik 2), förtekning på Flockarnes innehåll med röda Romerska siffror och omväxlande röda eller blå begynnelsebokstäfver, derefter på de flesta ställen ännu en rubrik, hvarpå följer texten med en stor målad begynnelsebokstaf, hvilken på några ställen innesluter en målning som har afseende på Balkens innehåll 3). Inuti texten sinnas vid Flockarnes början och på många andra ställen omväxlande röda eller blå begynnelsebokstäfver 4). Flockarnes början utmärkes ej med ny rad, utan blott med teknet ¶, samt med den i kanten 5) skrifna, ehuru på många ställen uteglomda röda ordningsnumren. Förkortningar, förekomma sällan; men utom de vanligare förkortningarne, finnas här på några ställen a, g, r, s med förkortningstecken utmärkta 6). Öfverallt

morata, ut taceamus alias rationes quas explicare hic non est locus, coniunctim indicant tempus haud longum post mortem Regis Magni Birgeri filii, vel circa a. 1290.

2) Praeter KrB. et VinsB., ubi rubricas adponere oblitus est miniator. Videnot. 1. pag.

î; not. 1. p. 152.

3) Ex. c. in littera p in principio libri Eps. apparet rex sacramentum dans dextramque imponens libro, quem tenet episcopus a sinistra ei adstans, alio episcopo a dextra adsistente sceptrumque regis tenente.

4) Litterne initiales grandiores, rubrae vel caeruleae, inveniuntur in libro BB., uno loco in indice capitum, et duobus locis in textu, ibi quoque in nova linea incipiente. Vide not. 32. pag. 187; not. 58. p. 215; not. 97. p. 223.

5) Uno tamen loco, KrB. 2, littera numeralis textui est inserta. Vide Tab. I.

6) Ex. c. kona, KrB. ind. 31. pings, RB. 26: 1. föris, KrB. 7: 2. bryta, Eps. 16. hæmdis, Eps. 2: 2. Vide Tab. I.

kes sammanlagdt, utom andra skäl, hvilka här ej är stället att utveckla, utmärka en tid, ej långt efter Konung Magnt Birgerssons död, eller omkring år 1290.

2) Utom vid KrB. och VinsB., der rubriken blifvit glömd. Se not. 1. sid. 1; not. 1. s. 152.

3) T. ex. uti bokstafven p i början af Ebs.
ses konungen afläggande ed med handen
på en bok, som hålles af en vid hans vänstra sida stående biskop, under det en annan vid högra sidan stående biskop håller
konungens spira.

4) Större röda eller blå begynnelsebokstäfver finnas i BB., på ett ställe i förtekningen på Flockarne, och på två ställen inuti texten, som der äfven begynner på nyrad. Se not. 32. sid. 187; not. 58. s. 215; not. 97. s. 223.

5) Endast vid KrB. 2. har numren fått sin plats inuti texten. Se Tab. I.

6) T. ex. kona, KrB. ind. 31. Þings, RB. 26.
1. föris, KrB. 7: 2. bryta, Eps. 16. hæmdis, Ebs. 2: 2. Se Tab. I.

est scriba; occurrit tamen illius loco aliquoties dh in fine vocabulorum. Nullibi occurrit q, sed eius loco semper k. Littera n in fine vocabulorum haud raro notatur apostropho ('), cui nulla inest potestas 7). Interpunctorum, quae hic, ut alias in veteribus codicibus manuscriptis, non semper aptissimo loco sunt posita), duo genera occurrunt, punctum et colon; unico loco (Vap. ind. 7.) apparet comma. In fine quaternionum custodes, quos vocant, adduntur. Recentior manus saeculi XVI in summo margine scripsit titulos librorum), ac iuxta textum adiecit breves adnotationes de iis quae continet textus 10). Praeter multitudinem mendorum scripturae, quibus laborat hic codex, quaeque saepissime constant litterarum praetermissione, qua haud raro plura vocabula in unum confunduntur 11) — et alternationes in veteribus codicibus manuscriptis usitatiores, ex. c. litterarum a et a, o et o; hic sequentia tantum liceat observare: r saepe omittitur in fine vocabulorum, ex. c.

brukas þ; dock förekommer i dess ställe några gånger dh i slutet af ord. Ingenstädes förekommer q, utan i dess ställe k. Bokstafven n är ej sällan i slutet af ord märkt med en apostroph ('), hvilken är utan betydelse ⁷). Af skiljetecken, hvilka här, likasom i andra gamla handskrifter, ej alltid äro satta på det mest passande ställe), brukas punkt och colon; på ett enda ställe (Vap. ind. 7.), comma. Vid slutet af hvart lägg (qvatern) finnas custoder. En senare hand af 16:de århundradet har öfverst på bluden skrifvit Balkarnes titlar 9), och bredvid texten i kan, ten tillagt korta anmärkningar angående textens innehåll 10). Utom den betydliga mängd af skriffel, som denna handskrift innehåller, och hvilka oftast bestå deruti, att bokstäfver blifvit uteslutne, hvarigenom ej sällan flera ord blifvit sammandragna till ett 11) - samt de i gamla handskrifter vanligen förekommande omväxlingar, t. ex. af a och æ, o och ö; vilja vi blott anmärka: att r ofta utelemnas i slutet af orden, t. ex.

drængia, delu, eþa, flokka, saki, salu, þe, þiuua, ænda, öra.

 Librum KrB. appellavit Kyrckio Balken; libris ES. et VinsB. communem dedit titulum: Köpmåla Balker. 7) T. ex. sin', KrB. ind. 31. (se Tab. I.) span', KrB. 2. han' in', KrB. 9.

8) T. ex. til lagha soknir. i stället för til. lagha soknir &c. RB. 3:1. har. haui &c. för bor haui. BB. 28: pr.

9) KrB. har han kallat Kyrckio Balken; ES. och VinsB. har han gifvit den gemensamma titlen. Köpmåla Balker.

10) T. ex. vid KrB. ind. 11—13. Om altarelägi — dör wägfarande mann — Om Tiende icke bliffuer framförd, och om biscopz nempnd.

Se t. ex. not. 100. sid. 8; not. 80. s. 19; not. 53. s. 22; not. 19. s. 24; nott. 21, 26. s. 46. &c. Misskrifna ord har skrifvaren

⁷⁾ Ex. c. sin', KrB. ind. 31. (vide Tab. I.) span', KrB. 2. han' in', KrB. 9.

⁸⁾ Ex. c. til lagha soknir. pro til. lagha soknir &c. RB. 3: 1. bor. haui &c. pro bor haui. BB. 28: pr.

¹⁰⁾ Ex. c. ad KrB. ind. 11—13: Om altarelägi — dör wägfarande mann — Om Tiende icke bliffuer framförd, och om biscopz nempnd.

¹¹⁾ Vide ex. c. not. 100. pag. 8; not. 80. p. 19; not. 53. p. 22; not. 19. p. 24; nott. 21, 26. p. 46. &c. Vocabula errato scripta interdum

w occurrit pro vu, uv vel uvu:

w brukas för vu, uv eller uvu:

arwm, awnd, gaw, halw, hwruit, wlte, wnnin, huwb, hwub, hwzs.

uv. vu. pro u:

uv, vu, för u:

uvar, Vuill, Uvill.

z pro b:

z för b:

uighz, uizærlax. Litterae duplicantur:

Bokstäfver fördublas:

dyll, skill, præll, barnna, hannum, kununng, næmnna, huarr, kærre, epssins, gozssit, laghssaghu, attær, böttins, lattær.

Litterae simplices pro duplicibus:

Enkla bokstäsver för dubla:

anar, klokara, mana, nata, uære.

Praeter frequentes litterarum praetermissiones, quae maiori ex parte, ut iam diximus, lapsui calami originem debent, hic haud raro idem quod in codicibus Iuris Vestrogotici manuscriptis factum offendimus 12), quod nempe litteris vel syllabis similibus in duobus vocabulis concurrentibus, altera omittatur:

Utom den mängd af uteslutningar af bokstäfver, hvilken till större delen, såsom förut är anmärkt, upkommit genom skriffel, forekommer det ofta här, likasom i handskrifterna af Vestgötalagen 12), att, då likljudande bokstäfver eller stafvelser i två ord sammanstota, endera af dem ute-

ma(a)rui, KrB. 7: 1. not. 70. þa (a), KrB. 27: pr; Vaþ. 32: 4. &c. ælla (a), Eþs. 3: pr; Vab. 8: 2. su(a) at, ES. 4: 1. aghi (i), Vab. 24: 2. san(t) par, GB. 19. hua(t) bæt, ÆB. 3: 1. huar(t) taka, BB. 28: pr. bær (ær), Ebs. 29. not. 60; ES. 7. næstær (ær), GB. 4: pr; 9: pr. hældær (ær), EB. 10: 4. laghlystær (ær), BB. 50. (an) andakarla, BB. 1: 4. flerum (um), RB. 21: 1. hyndzsim(a) manzs (?), BB. ind. 51.

Pron. han (eum) interdum cum vocabulo antecedente confunditur:

hiplaran, bindran, Vap. 31: 2. sean, RB. 14: pr. firin, DrB. 14: 6.

Res singularis, quae regulas grammaticae offendere videtur, at tamen inter vitia scripturae numerari nequit, in

Pron. han (honom) sammandrages stundom med det föregående ordet:

En grammatikalisk egenhet, som förekommer på flera ställen i denna och de öfriga handskrifterna af ØGL.,

asterisco (+) superne posito notavit scriba, etsi ea emendare postea oblitus sit. Vide not. 35. pag. 47; not. 67. p. 180. 12) Vide VGL. praef. pag. VII, X, XII, XX.

stundom märkt med en ofvanför satt stjerna (+), ehuru han sedan glönut att rätta dem. Se not. 35. sid. 47; not. 67. s. 180. 12) Se VGL. föret. sid. VII, X, XII, XX.

hoc pariter ac ceteris Iuris Ostrogotici codicibus aliquotics offenditur; ubi scilicet duo verba per coniunctionem ok (et) connectuntur, posterius non-numquam in infinitivo ponitur, etsi prius sit in finito modo positum:

och som ej kan anses som skriffel, består deri att, då två verber sammanbindas med ok (och), det senare stundom sättes i infinitivus, ehuru det förra står i en modus finitus:

pe haua ... ok biltugha uara, Eps. 8. utan hin giui ... ok ættin ... uita, DrB. 17: 2. böte ... ok köpa, DrB. 18: 1. giui ... ok luka, ÆB. 12: 1: takær ... ok læggia, BB. 9: 7.

Hunc codicem, quem sequitur textus noster, in notis littera A insignivimus.

2. Praeter codicem iam commemoratum, et apographum ex illo transscriptum, de quo mentionem infra faciemus, unicus integer exstat, at ille multo recentior, codex Iuris Ostrogotici manuscriptus, chartaceus in 4:0, ex libris Nobilissimi Cubicularii Regii B. Rosenblad, qui eum a. 1822 emit in publica venditione bibliothecae a Nob. P. Tham Dagsnesensi relictae. Hic codex, tergino tegumento compactus olimque fibulis munitus, continet 134 folia; ad calcem Iuris Ostrogotici fol. 121 dictà quaedam biblica sunt adnotata; sequitur postea edictum militare Regis Iohannis III de a. 1569, eadem manu qua ipse iuris codex scritum; quae res, pariter ac scripturae ratio, demonstrat hunc codicem saeculo XVI ad finem vergente esse exaratum. Litteris comtis et distinctis scriptus est; at valde deformatus mendis, quorum plerumque ea est caussa, quod scriba, ut illo tempore solitum erat, antiquum textum non intellexit. Libri hic non dispertiuntur in capita; quamobrem indices capitum, quaeque in nostro textu plerisque locis occurrunt duplices rubricae, hic non inveniuntur. Prima linea cuiusque libri grandioriDenna handskrift, hvilken ligger till grund för vår text, hafva vi i noterna utmärkt med bokstafven A.

2. Utom den nu beskrifna handskrift; och den afskrift deraf som vi i det följande skola omtala, finnes nu blott en fullständig, men vida yngre handskrift af Östgötalagen, nemligen en papperscodex i 4:0, tillhörig Herr Kammarherren B. Rosenblad, som år 1822 kopt den på auktionen efter framlidne Hof-Intendenten P. Thum till Dagsnäs. Denna i skinnband bundna och fordom med spännen försedda handskrift innehåller 134 blad; efter Östgötalagens slut, fol. 121, äro anteknade några bibelsprůk, hvarefter folja: Konung Johan III:s Krigsartiklar af år 1569, allt af samma hand som Östgötalagen; hvaraf, üfvensom af stilen, kan slutas att denna handskrift är från senare hälften af 16.de århundradet. Den är skrifven med jämn och läslig stil; men mycket vanstäld af fel, hvilka merendels upkommit deraf att skrifvaren, såsom vanligt var vid den tiden, ej förstått innehållet af den gamla texten. Här finnes ingen indelning i Flockar, och således icke heller förtekningar på Flockarnes innehåll i hvar Balk, och de i vår text på de flesta ställen förekommande

bus litteris, iisque plerisque locis rubris, est exarata; in libro KrB. (qui hic appellatur Kyrckio Balcher) prima linea viridibus ornatur litteris. Idem valet de librorum titulis, qui tamen aliquot locis absunt, vel tantum constant adnotatione calci libri proxime antecedentis addita 13). Vap. 32. hic incipit novum librum 14). In capp. Vap. 30, RB. 2. et BB. 9, 28. prima linea litteris ornatur grandioribus minioque exaratis 15). In textu singulae periodi plerumque habent litteram initialem rubram (idque saepissime N, in vocabulo frequenter obvio Nw), exceptis primis foliis, ubi hae litterae initiales sunt alternatim caeruleae vel virides. Pro æ, quod interdum tamen occurrit, saepissime scriptum est ä. Nonnullis locis breves adnotationes in margine adiecit scriba, ex. c. ad KrB. 22. "Om Iwla Fredh;" ad DrB. 18, rubris litteris: "Om lechare warder dräpinn." -Hunc codicem in notis nostris appellavimus F. Scripturae specimen exhibet Tab. II.

3. De codice membranaceo, saeculo XIV ad finem vergente scripto, qui habuit 87 folia litteris numeralibus notata, ipsum iuris textum continentia, 7½ poll. alta et 5½ poll. lata, 31 folia maximam partem plus minusve lacerata, et 10 parvula segmenta sunt inventa in aliis manuscriptis libris, quondam ad coenobium Vadsteneuse, hodie

dubla rubriker. Första raden i hvar Balk är prentad med större stil, och på de flesta ställen med röda bokstäfver; i KrB. (eller som den här heter, Kyrckio Balcher), med grona. Det samma gäller om Balkarnes titlar, hvilka dock på några ställen saknas, eller blott bestå i en antekning vid slutet af nästföregående Balk 13). Vid Vap. 32. börjas här en ny Balk 14). Vap. 30, RB. 2. och BB. 9, 28. börjas med prentade röda rader 15). Inuti texten börjas meningarne merendels med röd bokstaf (vanligen N i det så ofta förekommande ordet Nw), undantagande de första bladen, der dessa begynnelsebokstäfver äro omväxlande blå eller gröna. Här brukas nästan öfverallt ä, men stundom förekommer æ. På några få ställen har skrifvaren gjort korta antekningar i kanten, t. ex. vid KrB. 22. "Om Iwla Fredh;" vid DrB. 18, med röda bokstäfver: "Om lechare warder dräpinn." - Vi hafva i noterna beteknat denna handskrift med F. Prof af stilen finnes Tab. II.

3. Af en i senare hälften af 14:de arhundradet skrifven pergamentscodex, som haft 7½ tums höjd och 5½ tums bredd, och fordom innehållit 87 med Romerska siffror numrerade, och af sjelfva lagens text uptagna blad, hafva 31 till större delen mer eller mindre stympade blad samt 10 små remsor blifvit funna limmade vid permarne af andra handskrifter, som for-

¹³⁾ Vide not. 1. pag. 26; not. 30. p. 96; not. 35. p. 114; not. 34. p. 165; not. 54. p. 189. 14) Cfr. not. 30. pag. 86.

¹⁵⁾ Cfr. not. 68. pag. 84; not. 49. p. 165; not. 53. p. 199; not. 58. p. 215.

¹³⁾ Se not. 1. sid. 26; not. 30. s. 96; not. 35. s. 114; not. 34. s. 165; not. 54. s. 89. 14) Ifr. not. 30. sid. 86.

¹⁵⁾ Jfr. not. 68. sid. 84; not. 49. s. 165; not. 53. s. 199; not. 58. s. 215.

ad Bibliothecam Reg. Academiae Upsaliensis pertinentibus, quorum tegumentis agglutinata fuerunt. Hic codex haud incuriose est scriptus; caret divisione in capita; libri ornantur litteris initialibus grandioribus rubrisque, non vero rubricis. Litterae initiales singularum periodorum in textu (plerumque N rubris lineolis sunt notatae. Capita Vap. 30, RB. 2. et BB. 9. incipiunt in nova linea, littera initiali grandiori rubraque ornata, haud secus ac initia librorum designantur 16); quod, pariter ac divisio in capita hic non facta, testatur de cognatione quadam inter hunc codicem et cod. F. nuper commemoratum, etsi vestigium hic invenitur textus qui antiquior fuit eo, quem continent ceteri codices qui integri ad nos pervenerunt 17). Ex his foliis quatuordecim vel integra omnino sunt, vel prima tantum linea detruncata; haec continent sequentia fragmenta: a verbis (for)sæte androm, Vap. 27: pr, ad hans bo skipta. som, Vap. 32: 6; a (ma)nz næt, Vap. 39: pr, ad en allom sæmbir, GB. 8: pr; a husfru för, GB. 16: pr, ad vel vil a fæprenes, GB. 10; a luti sinom Ganger, ÆB. 10: 2, ad sua æt han varþer, ÆB. 20: 1; ab innan. pa hauer han, ES. 1: 1, ad mæn (lege mera æn) ena fast, ES. 4: pr; a taka oc luke vt, ES. 16: 2, ad manaþa tak. þa, VinsB. 6: 3, praetermissa maiori parte S:i 1. et

dom tillhört Vadstena kloster, och nu äro förvarade i Kongl. Akademi-Bibliotheket i Upsala. Denna handskrift är temligen correct; saknar indelning i Flockar; Balkarne hafva större röda begynnelsebokstäfver, men inga rubriker. De inuti texten i början af meningarne förekommande stora bokstäfver (merendels N) äro märkte med röda streck. Vid Vap. 30, RB. 2. och BB. 9. börjas på ny rad, med stor rod begynnelsebokstaf, likasom vid Balkarnes början 16); hvilket, likasom det, att här ej sinnes indelning i Flockar, bevisar någon slägtskap emellan denna handskrift och den näst förut beskrifne cod. F. ehuru här förekommer spår af en äldre text an den, som sinnes i de andra ännu fullständigt i behåll varande handskrifterna 17). Af dessa blad äro 14 antingen alldeles hela, eller ock endast beröfvade den öfversta raden; dessa innehålla följande stycken: från orden (for)sæte androm, Vap. 27: pr, till hans be skipta. som, Vap. 32: 6; från (ma)nz næt, Vap. 39: pr, till æn allom sæmbir, GB. 8: pr; från husfru för, GB. 16: pr, till vel vil a fæbrenes, GB. 19; från luti sinom Ganger, ÆB. 10: 2, till sua æt han varber, ÆB. 20: 1; från innan. þa hauer han, ES. 1: 1, till mæn (läs mera æn) ena fæst, ES. 4: pr; från taka oc luke vt, ES. 16: 2, till manaha tak. ha, VinsB. 6: 3, med förbigående af största delen af

¹⁶⁾ Cfr. not. 49. pag. 165; not. 53. p. 199. Loco primum citato, Vap. 30, fragmentum tantum abscissae litt. N apparet; quod tamen observari oportuisset in not. 68. pag. 84.
17) Vide Glossar. v. Kulder.

¹⁶⁾ Ifr. not. 49. sid. 165; not. 53. s. 199. Vid Vap. 30. synes blott ett fragment af det afklippta stora N; hvilket dock hade bort anmärkas i not. 68. sid. 84. 17) Se Glossar. v. Kulder.

tota (. 2. cap. 6. VinsB. 18); porro ab a sit ællas fiskiær, BB. 8: 4, ad þæn æ gift gaf, BB. 9: 4; a fæste hanom lego, BB. 12: pr, ad handuerke. pa a, BB. 15: 1; et ab alt hæraþe, BB. 44: 1, ad finem codicis. Sedecim folia dissecta, ubi omnes lineae sunt mutilatae, continent fragmenta ex Vap. 12: 4-17: 1; 32: 6—39: pr; GB. 8: pr—11: pr; ÆB. 3: 1 - cap. 5; 20: 1 - ES. 1: 1; 4: pr -16: 2; VinsB. 6: 2—8: pr; RB. 26: pr— BB. 1: 1; 34: pr - 37: pr. In decem minutis segmentis inveniuntur dispersa vocabula ex ES. 8—11: 1; VinsB. 8: 1—RB. 3: 2; 5: 2—8: pr; 23: 1; 25, 26: pr; BB. 4: pr—6: 1; 9: 6; 10, 11: pr, 1. In mutilato folio, quod cohaeret cum illo, ubi ultima capita textus iuris sunt scripta, manus paullo recentior adnotavit illos locos, ubi res quaedam in iuris codice commemorantur, ex. c. "lik föres iui iorp owikt o (?) vi Cluckare warper hæl slaghin af clucko k iiii Man gær hor Man gær scriptæ brut v viii" &c. AEtas illorum codicum, quorum tegumentis haec folia agglutinata fuerunt 19), et stilus quarundam adnotationum ad istos codices pertinentium, quae hic aliquot locis inveniuntur, probant illum codicem, ad quem pertinue-

VinsB. 6: 1. och hela S. 2 18); vidare från a sit ællas fiskiær, BB. 8: 4, till þæn æ gift gaf, BB. 9: 4; från fæste hanom lego, BB. 12: pr, till handuerke. pa a, BB. 15: 1; och från alt hærabe, BB. 44: 1, till lagbokens slut. Sexton sönderskurna blad, hvaräst alla raderna blifvit stympade, innehålla fragmenter af Vap. 12: 4-17: 1; 32:6-39:pr; GB. 8:pr-11:pr;EB. 3: 1 - cap. 5; 20: 1 - ES. 1: 1; 4:pr-16:2; VinsB. 6: 2-8: pr; RB. 26: pr—BB. 1: 1; 34: pr—37: pr. På de 10 smala remsorna finnus strödda ord ur ES. 8-11: 1; VinsB. 8: 1-RB. 3: 2; 5: 2—8: pr; 23: 1; 25, 26: pr; BB. 4: pr-6: 1; 9: 6; 10, 11: pr, 1. På ett stympadt blad, som sammanhänger med det som innehåller slutet af lagens text, har en något yngre hand anteknat de ställen der vissa ämnen i lagboken förekomma, t. ex. "lik föres iui iorp owikt o (?) vi Cluckare warper hæl slaghin af clucko k iiii Man gær hor Man gær scriptæ brut v viii" &c. Aldren af de handskrifter, vid hvilkas permar dessa blad varit limmade 19), äfvensom stilen i åtskilliga till samma böcker hörande antekningar, hvilka här på några stäl-

18) Ifr. not. 76. sid. 156. Slutet af \(\). 2. finnes dock på ett af de stympade bladen efter \(\). 4. (jfr. not. 72. sid. 155.)

Digitized by Google =

¹⁸⁾ Cfr. not. 76. pag. 156. Finis 5:i 2. tamen invenitur in uno ex foliis mutilatis post 5. 4. (cfr. not. 72. pag. 155.)

¹⁹⁾ Quaedam folia fuerunt agglutinata codici Benz. N:07, qui, ut a Cel. I. H. Schröder, Professore ac Bibliothecario Upsaliensi, accepimus, continet plures commentarios diversis manibus, partim in charta partim in membranis scriptos, ut: miracula utilia audientibus, sermones de sanctis, statutum concilii arbugensis (de a. 1423?) &c., et ante medium saeculum XV compactus esse videtur.

¹⁹⁾ Några blad hafva varit fastlimmade vid cod. Benz. N.07, om hvilken Herr Professorn och Bibliothekarien J. H. Schröder i Upsala benäget meddelat den uplysning att den, innehållande åtskilliga af olika händer dels på papper dels på pergament skrifna upsatser, såsom: miracula utilia audientibus, sermones de sanctis, statutum concilii arbugensis (af år 1423?) m. m., synes vara inbunden i förra hälften af 15:de århundradet.

runt hae schedae, iam saeculo XV incidisse in truculentas bibliopegi manus. — Specimen scripturae horum fragmentorum, quae litt. C insignivimus, continet Tab. II.

4. Duae schedulae membranaceae, ex codice deperdito, agglutinatae fuerunt tegumento codicis Iuris communis Christophoriani in Regia Bibliotheca Stockholmiensi, sign. B 24. Codex ille, ad quem pertinuerunt haec folia, medio saeculo XIV, ut videtur, fuit scriptus; etsi minoris fuit formae (circa 6½ poll. altae et 5½ poll. latae), diffissam, ut dicunt, vel duplicem scripturae seriem quaevis pagina continuit. Scriptura, cuius specimen exhibet Tab. IV, nitida est et distincta. Hic codex habuit libros in capita divisos, praemissis indicibus argumenti singulorum capitum. Libri rubricas habuerunt litterasque initiales grandiores minioque exaratas; litterae grandiores textui insertae minio scriptae vel notatae sunt. Fragmenta huius codicis servata constant uno folio cui prima tantum linea est abseissa, et tribus foliis magis mutilatis. Incipientia verbis: skal han biuba rætum arua, ÆB. 12: pr, continent quae sequentur usque ad: ok honum luka, S. 1. ibid.; ex ÆB. 16, 22, 23: pr. disiecta tantum vocabula habeut (capp. 13—15, 17—21. omissa fuerunt); porro exstant quae sequentur a verbis: (hug)gin fullum sarum, ÆB. 23: 1, omissis capp. 24—26, ad ok annar sitær, ES. ind. 4; a mera haua sköpt (sic). ES. ind. 7, ad at sialf sins, cap. 3: pr; a sua pa ær, ES. 14: 2, ad sæmbær pom bapum, ES. 15: 1; postea ex \(\). 1-3. ibid. non nisi litterae aliquae de

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

len finnas, bevisa att den codex till hvilken dessa blad hört, redan i 15:de århundradet råkat i bokbindarens förstörande händer. — Prof af stilen i dessa fragmenter, hvilka vi hafva kallat C, finnes Tab. II.

4. Två stycken af en pergamentscodex, hvilka varit limmade vid permarne af en handskrift af K. Christoffers Landslag, tillhörig Kongl. Bibliotheket i Stockholm, sign. B 21. Den handskrift hvartill dessa blad hört, synes hafva varit skrifven i medlet af 14:de århundradet; oaktadt formatet har varit litet (ungefär 6½ tum högt och 5½ tum bredt) har boken varit skrifven i spalt (eller två afdelningar på hvar sida). Stilen, hvaraf prof ses Tab. IV, är jämn och redig. Här finnes indelning i Flockar, jämte förtekning på deras innehall. Balkarne hafva haft rubriker och större röda begynnelsebokstäfver; de inuti texten förekommande stora bokstäfver äro röda eller märkta med rödt. De igenfunna fragmenterna af denna handskrift utgöra ett blad, der blott öfversta raden är afskuren, och tre mera stympade blad. De borjas med orden: skal han biuba rætum arua, ÆB. 12: pr. och innehålla det derefter följande till ok honum luka, S. 1. ibid.; derefter blott strödda ord ur ÆB. 16, 22, 23: pr. (cap. 13—15, 17—21. äro förbigångna); sedan från (hug)gin fullum sarum, ÆB. 23: 1, förbigående cap. 24 -26, till ok annar sitær, ES. ind. 4; från mera haua sköpt (sic), ES. ind. 7, till at sialf sins, cap. 3: pr; från sua þa ær, ES. 14: 2, till sæmbær þöm baþum, ES. 15: 1; vidare ur SS. 1—3. ibid.

quavis linea; deinde a för uar sakt, §. 4. ibid. ad hiolt til æuarsto (sic) fæmt, §. 5, et truncatae lineae ex sequentibus usque ad afhænde. ok annan, ES. 16: 2; et denique integer textus a samu pæninga ad som nuær, ibid. Codex ille, cuius tegumento agglutinata fuerunt haec folia, scriptus est circa initium saeculi XVI, quo tempore sine dubio quoque compactus est; unde concludere possumus illum codicem, ad quem haec folia pertinuerunt, eodem tempore esse dilaceratum.

— Appellavimus haec fragmenta D.

5. Unicum folium ex codice membranaceo deperdito, pertinens ad Bibliothecam Reg. Academiae Upsaliensis, ubi inventum est in codice membranaceo, Benz. N:o 3o, qui olim fuit coenobii Vadstenensis, cuiusque tegumento agglutinatum fuit hoc folium, quod in imo mutilatum, continet maiorem partem indicis capp. libri RB., a verbis: ep. ok forepis man, ind. 6, usque ad finem. Postea secuta est rubrica, quae tota fere est abscissa, ut ex parvulis quae restant, qualis fuerit iudicari nequeat. Tituli capitum ornantur litteris initialibus et numeralibus alternatim caeruleis vel rubris. Titulus libri RB. rubris litteris scriptus est in summo margine. Hic codex, medio saeculo XIV, ut videtur, scriptus, sine dubio eximii fuit pretii. Scriptura grandiuscula est ac nitida, fere similis ei, quam habet cod. G. Iuris VG., 20) cuius formam hic liber quoque habuit. Quae in altera folii pagina, olim glutino lita, fuerunt scripta, lectu sunt difficillima.

blott några bokstäfver i hvar rad; derefter från för uar sakt, S. 4. ibid. till hiolt til æuarsto (sic) fæmt, S. 5, samt stympade rader af det följande till afhænde. ok annan, ES. 16: 2; och slutligen ostympadt från samu pæninga till som nu ær, ibid. Den handskrift, vid hvars permar dessa blad varit limmade, är skrifven i början af 16:de århundradet, och har troligen då äfven blifvit inbunden; hvaraf kan slutas att den codex hvartill dessa blad hört, vid samma tid undergått en våldsam förstöring. — Dessa blad hafva vi kallat D.

5. Ett blad af en pergamentscodex, tillhörigt Kongl. Akademiska Bibliotheket i Upsala, der det blifvit funnet fastlimmadt vid permen af en fordom Vadstena kloster tillhörig handskrift på pergament, cod. Benz. N:o 30. Detta blad, som i nedre kanten är stympadt, innehåller större delenaf RB. ind. fran eb. ok forebis man, ind. 6, till dess slut, hvarefter följt en rubrik, som är nästan alldeles bortskuren, så att man af det lilla som är qvar, ej kan sluta till huru den lydt. Flockarnes titlar äro prydde med omväxlande blå eller röda begynnelsebokstäfver och Romerska siffror. Balkens titel är skrifven med röda bokstäfver öfverst på sidorna. Denna handskrift, som synes vara från medlet af 14:de århundradet, har utan tvifvel varit af utmärkt värde. Stilen är stor och vacker, nästan lik den i cod. G. af VGL., 20) hvilken denne äfven till formatet liknat. På andra sidan af bladet, hvilken varit limmad vid permen, är skriften

20) Se VGL. Tab. VI.

²⁰⁾ Vide VGL. Tab. VI.

Ille liber, cui agglutinata fuit haec nästan oläslig. Den handskrift, vid scheda, continet summulam decani up- hvilken detta blad varit fastlimmadt, salensis de ministris et sacramentis ecclesiasticis, scriptam, iudice Cel. Schröder, eodem fere tempore quo cis, och är, enligt Herr Professor vixit auctor huius commentarii, Laurentius Olavi (¥ 1332). Quod si ita sit, tegumentum quo nunc munitus est -hic liber, cuiusque gratia spoliatus est codex Iuris OG., saeculo fere recen--tius, vel saeculo XV confectum esse -videtur. — Hoc fragmentum litt. E in-.signivimus.

6. Codex membranaceus, ex bibliotheca Generosissimi Comitis M. Brahe in Skokloster, continet Ius commune Magnaeanum, una cum libro de iure ecclesiastico ex codice Iuris OG. Hic codex, praeter folia quaedam chartacea, scripturae vacua, in initio et fine voluminis, habet 79 folia membranacea 10 poll. alta et 7 poll. lata, tegumento tergino, cum oricalcheis laminis et fibulis, munita. Saeculo XIV ad finem vergente, ni fallimur, scriptus est. Liber de iure ecclesiastico, pariter ac codex Magnaeanus, in capita est divisus; attamen indice capitum caret. Capita, in nova linea incipientia, ornantur litteris initialibus alternatim rubris, caeruleis vel viridibus; maximam partem habent rubricas, quae continent prima vocabula cuiusvis capitis, vel saltem Nw vel Wm. Divisio in capita hic prorsus abhorret ab illa, quam habet noster textus; convenit autem cum illa, quam continent duo codices mox infra commemorandi; quae res, pariter ac lectiones in his tribus codicibus saepe congruentes, probat inter eos propinquam esse cognationem. In

innehåller: summula decani upsalensis de ministris et sacramentis ecclesiasti-Schröders förmodun, samtidig med författaren till nämnda upsats, hvilken skall hafva varit Laurentius Olavi († 1332). I sådant fall är dock bokens nuvarande band, hvartill en handskrift af ÖGL. måst lemna bidrag, troligen ett århundrade yngre, eller från förra hälften af 15:de århundradet. — Detta fragment hafva vi beteknat med E.

6. En pergamentscodex, tillhörig Herr Öfver-Hof-Stallmästaren m. m. Grefve M. Brahes boksamling på Skokloster, innehåller K. Magni Erikssons Landslag, med Kyrko-Balk af ÖGL. Denna handskrift har, utom några rena pappersblad i början och slutet af boken, 79 pergamentsblad af 10 tums hojd och 71 tums bredd, bundna i skinnband med mässingsbeslag och spännen. Den synes vara skrifven i senare hälften af 14:de århundradet. Kyrko-Balken är, likasom Landslagen, indelad i Flockar, men har ingen förtekning på deras innehåll. Flockarne börjas på ny rad, med omväxlande röda, blå eller gröna begynnelsebokstäfver, och de fleste hafva rubriker, som innehålla de första orden i hvar Flock, eller åtminstone ett Nw eller Wm. Indelningen i Flockar är här helt annorlunda än den, som finnes i vår text, men öfverensstämmer deremot med den, som de två handskrifter hvilka nedanför skola beskrifvas, innehålla; hvaraf, äfvensom af läsarterna, hvari dessa tre handskrifter ofta sammanstämma, synes att de aro sinsemelsummo margine rubris litteris scriptus est titulus libri: Kirkio balkir. Hic liber occupat folia novem priora; fol. 10 pagina prima continet indicem recentiori manu scriptum, cum titulo: thætta ær lösingga hæradz æghor; folio verso legitur praefatio ex Iure Sudermannico transscripta, eademque manu ac ipse iuris codex exarata. Fol. 11 incipit codex Magnaeanus. Appellavimus hunc codicem H; scripturae formam proponit Tab. III.

7. Codex membranaceus in Regia Bibliotheca Stockholmiensi, sign. B 1, continet Ius commune Magnaeanum una cum Iure urbico. Tegumento tergino, cum oricalcheis laminis et fibulis munitus est; habet 129 folia membranacea, quibus usus est scriba, 113 poll. alta, et 81 poll. lata. Intus in tegumento legitur: Nillz Torstensons book; folium membranaceum in initio voluminis, praeterea scripturae vacuum, continet hanc adnotationem:

"Anno 1683 den 8 Augusti ankom denna book ifran Nyen mig tillhandd, öfwersänd och gifwen af Commendanten her Alexander Moraht Perswetof till mig J. G. Sparfwenfeld."

Fol. 1 incipit liber de iure ecclesiastico ex Codice Uplandico. In summo margine eiusdem folii adnotavit Sparfwenfeld: Legisterium vetus secundum antiquam Compil. SMEKIANAM N:0 10. Fol. 10 verso liber de iure ecclesiastico ex Iure OG. incipit ab indice capitum ²¹); at initium tantum ipsius textus continent duo folia proxime sequentia; continuatio huius libri, una cum initio Codicis Magnaeani perdita sunt ²²). Post codicem Magnaealan nära beslägtade. Öfverst på sidorna är titlen Kirkio balkir skrifven med röda bokstäfver. Kyrko-Balken uptager de 9 första bladen; första sidan af fol. 10 innehåller en af senare hand skrifven förtekning med titel: thætta ær lösingga hæradzæghor; på andra sidan är ett ur Södermannalagen lånadt företal skrifvet af samma hand som lagboken. Fol. 11 begynnes Magni Erikssons Landslag. Vi hafva kallat denna handskrift H; prof af stilen ses Tab. III.

7. En pergamentscodex à Kongl. Bibliotheket i Stockholm, sign. B 1, innehåller K. Magni Erikssons Landslag samt Stadslagen, bunden i skinnband med mässingsbeslag och spännen. Den har 129 af skrifvaren begagnade pergamentsblad, af 11½ tums höjd och 8½ tums bredd. Innantill på permen står: Nillz Torstensons book; och på ett rent pergamentsblad i början af boken läses denna antekning:

Fol. 1 börjas den vanliga Kyrko-Balken af Uplandslagen. Öfverst på detta blad har Sparfwenfeld anteknat: Legisterium vetus secundum antiquam Compil. Smekianam N:0 10. På andra sidan af fol. 10 börjas ÖGL:s Kyrko-Balk med förtekningen på Flockarne 21); men endast början af texten sinnes på de nästföljande två bladen; fortsättningen af Kyrko-Balken, tillika med början af Magni Erikssons Landslag är borta 22).

²¹⁾ Vide not. 2. pag. 1. 22) Cfr. not. 36. pag. 9.

²¹⁾ Se not. 2. sid. 1.
22) Ifr. not. 36. sid. 9.

num sequitur fol. 72 &c. Ius urbicum, et deinde foll. 124-129 constitutio Calmariensis de a. 1474, et ius aulicum R. Erici Pomerani, eadem manu qua ipsi codices exarata; ex quibus constat librum versus finem saeculi XV esse exaratum, etsi nitida scriptura de antiquiori aetate testari videretur. In duobus foliis membranaceis in fine vo-Iuminis rec. man. saec. XVI piuxit tabulam consanguinitatis aliasque tabulas quosdam adfinitatis modos significantes. — Capita in nova linea incipientia, et litteris numeralibus rubris in margine positis indicata, habent litteras initiales alternatim caeruleas vel rubras, et rubricas, non tales tamen quales habet cod. H. Titulus Kyrkio Balkir in summo margine rubris litteris est scriptus. Specimen scripturae huius codicis, quem appellavimus I, continet Tab. IV.

8. Codex chartaceus in folio, ex bibliotheca Excellentissimi Comitis G. L. Cederhielm in praedio Ostrogotico Saby, continens Ius commune Christophorianum. In interiori parte teguminis legitur nomen Anna Simons Dâtter grandibus litteris exaratum; in primo autem folio Josias Davidson quidam librum suum esse indicavit. Codex hic, rudibus ac incomtis litteris scriptus, tegumento tergino cum fibulis est munitus, habetque 262 folia, quorum 28 priora continent varias adnotationes maximam partem Latine scriptas. Fol. 29 incipit liber de iure ecclesiastico ex Codice OG., quem tamen scriba, taedio captus, non ad finem perduxit, sed fol. 36 in media periodo desivit 23), postea alias adnota-

Efter Landslagens stut följer fol. 72 &c. Stadslagen, och derefter foll. 194-129 Calmare Recess af dr 1474; och K. Eriks af Pomern Gårdsrätt, af samma hand som lagböckerna; hvilket bevisar att boken är skrifven mot slutet af 15:de århundradet, ehuru man af den vackra stilen skulle vilja sluta till en högre ålder. På två pergamentsblad i slutet har en senare hand af 16:de århundradet målat en slägttafla samt några andra taflor som föreställa vissa svågerskapsförhållanden. – Flockarne börjas här på ny rad med omväxlande blå eller röda begynnelsebokstäfver, med rubriker, hvilka dock ej likna dem i cod. H, och med röda Romerska siffror i kanten. Titlen Kyrkio Balkir är med röda bokstäfver skrifven öfverst på sidorna. Prof af stilen i denna handskrift, hvilken vi hafva kallat I, finnes Tab. IV.

8. En papperscodex i folio, innehållande K. Christoffers Landslag, tillhörig H. E. Öfverste Kammarjunkaren m. m. Herr Grefve G. L. Cederhjelms boksamling på Säby, i Östergötland. På inre sidan af per-men läses namnet Anna Simons Dåtter med stora bokstäfver; och på första bladet har en Josias Davidson anteknat sig som egare. Boken, som är skrifven med ful och ojämn stil, är bunden i skinnband med spännen, och har 262 blad, af hvilka de 28 första innehålla åtskilliga antekningar, till större delen på Latin. Fol. 29 börjas ÖGL:s Kyrko-Balk, hvilken skrifvaren dock ledsnat vid, så att han fol. 36 stadnat midt uti en mening 23), och derefter tillagt andra anteknin-

23) Vide not. 54. pag. 18.

23) Se not. 54. sid. 18.

tiones addens. Foll. 40-202 continent Codicem Christophorianum, cuius calci additae sunt variae adnotationes, et index ad dictum codicem. Liber de iure ecclesiastico post Codicem Christophorianum, nt videtur, scriptus est, attamen eadem manu qua hic, qui a. 1570, ut in fine quorundam librorum est adnotatum, exaratus est. Liber de iure ecclesiastico eandem habet divisionem in capita, ac codd. H. et I. Capita incipiunt in nova linea, notisque designantur numeralibus in margine positis, primum Arabicis, deinde Ro-Titulus huius libri in summa parte cuiusque folii legitur. In imo margine scriba addidit adnotationes nonnullas ex vulgari libro de iure ecclesiastico (ex Codice Uplandico) &c., ex. c. fol. 29: Nw ægha bonder huss a kyrkio bol föra &c. Appellavimus hunc codicem K.

o. Praeter codices iam recensos, ex quibus lectionum varietatem in notis attulimus, apographum supra commemorati codicis A. exstat, scilicet codex chartaceus in folio ad Regiam Bibliothecam Stockholmiensem pertinens, sign. B 51. Hoc apographum, tegmine membranaceo viridi compactum, continet 68 folia notis numeralibus minio pictis signata, praeter folia quaedam scripturae vacua in initio voluminis. Capita, notis numeralibus Arabicis in margine positis insignita, incipiunt in nova linea litteris grandioribus rubris vel caeruleis exarata. Litterae initiales rubrae vel caeruleae textui sunt insertae; hae tamen saepe sunt omissae, praesertim in libro RB. Tituli librorum pigmento rubro vel caeruleo sunt scripti in summo margine. In principio codicis, pariter ac libri VinsB., additae sunt

gar. Foll. 40—202 innehålla Landslagen, efter hvars slut följa åtskilliga antekningar samt ett Register ofver Landslagen. Kyrko-Balken synes vara skrifven senare an Landslagen, men är dock af samma hand som denna, hvilken, såsom vid slutet af några Balkar är anteknadt, är skrifven år 1570. Kyrko-Balken har samma indelning i Flockar som H. och I. Flockarne börjas på ny rad med siffror i kanten, i början Arabiska, men sedan Romerska. Balkens titel läses öfverst på hvar sida. I nedre kanten har skrifvaren tillagt nagra antekningar ur den vanliga Kyrko-Balken (af Uplandslagen) m. m., t. ex. fol. 29: Nw ægha bönder huss a kyrkio bol föra &c. Vi hafva kallat denna handskrift K.

9. Utom de nu beskrifna handskrifter, hvilkas olika läsarter vi hafva i noterna anfört, sinnes ännu en papperscodex i folio à Kongl. Bibliotheket i Stockholm, sign. B51, som är afskrifven ester den ofvan omtalte cod. A. Denna i grönt pergamentsband inbundna afskrift innehåller 68 med rödt bläck numrerade blad, utom nagra rena blad i borjan. Flockarne, i kanten numrerade med Arabiska siffror, börjas med ny rad, prentad med rödt eller blått bläck. Inuti Flockarne sinnas röda eller blå begynnelsebokstäfver; dock saknas dessa ofta, i synnerhet i RB. Balkarnes titlar äro med rödt eller blått bläck skrifne öfverst på sidorna. Vid bokens början och vid VinsB. äro rubriker tillsatta, som ej finnas i originalet 24). Vid slutet af Eps. och

rubricae, in autographo omissae ²⁴). In fine librorum Eps. et BB. legitur numerus annalis 1500, quo anno hoc apographum sine dubio factum est. Orthographiam autographi non curiose observavit scriba; p ubique mutavit in th, dh, t vel d; menda scripturae ex autographo plerumque accurate transscripsit, attamen nonnullis locis emendavit; multa male legit; multa vocabula errato omisit. Quibusdam locis, ubi verba autographi legere non potuit, lacunas fecit. Rarissime operae pretium duximus afferre lectiones huius apographi ²⁵). Scripturae specimen exhibet Tab. III.

Tam recognovimus illos codices Iuris OG. manuscriptos, qui adhuc exstant, vel de quibus fragmenta saltem sunt inventa. Plures codices huius generis circa initium saeculi XVII exstitisse, testantur editio de a. 1607, calcique eius, etsi parce admodum, adiectae varietates. Credi posset etiam circa finem einsdem saeculi exstitisse codices Iuris OG. manuscriptos, postea perditos. Etenim Lundius, in praesatione ad Ius Uplandicum una cum versione Loccenii Latina a. 1700 editum, quibusdam locis citat tales codices, quos iam perditos esse, aliquis posset autumare. Affert pag. 16 verba: "at lösa sik til kyns ok kundra manna, ok egh til annödhugx doms. Item alio loco: or annödgom stad lösa;" citatque in margine: "Memb, vet. c. XXIX & c. XXX. S. 1. Wadhamal OGL.;" sed allata verba iam Lundii tempore editiones Iuris OG. impressae

BB. läses årtalet 1590, då utan tvifvel denna afskrift blifvit gjord. Originalets orthographie har af afskrifvaren ej blifvit troget iakttagen; b är öfverallt förändradt till th, dh, t eller d; skriffelen i originalet äro merendels noggrannt afskrifna, dock på några ställen rättade; mycket har afskrifvaren läst orätt; ofta äro ord genom mistag förbigångna. På några ställen der afskrifvaren ei kunnat läsa originalet, har han lemnat rum. Vi hafva högst sällan funnit anledning att anföra denna afskrifts läsarter 25). Prof af stilen finnes Tab. III.

Vi hafva nu beskrifvit de handskrifter af ÖGL., hvilka ännu äro i behåll, eller hvaraf åtminstone lemningar blifvit funna. Att i början af 17:de århundradet ännu flera handskrifter af denna Lag funnits, derom vitnar 1607 års edition, och de vid dess slut, ehuru sparsamt, anforda varianter. Man skulle kunna tro att ännu vid slutet af nämnda århundrade funnits numera förlorade handskrifter af ÖGL. Lundius åberopar nemligen på några ställen i företalet till den år 1700, jämte Loccenii Latinska öfversättning, utgifna Uplandslagen, sådana handskrifter, hvilka skulle kunna anses numera vara förlorade. Han anför sid. 16 orden: "at lösa sik til kyns ok kundra manna, ok egh til annödhugx doms. Item alio loco: or annödgom stad lösa;" hvarvid i kanten citeras "Memb. vet. c. XXIX & c. XXX. §. 1. Wadhamal

²⁴⁾ Cfr. not. 1. pag. 1; not. 1. p. 152. 25) Not. 18. pag. 153; not. 79. p. 212.

²⁴⁾ Ifr. not. 1. sid. 1; not. 1. ş. 152. 25) Not. 18. sid. 153; not. 79. s. 212.

habebant in cap. 17. ÄB. Porro affert pag. 17: "Sun taki arf ok vrf sum sun," in margine citans "Fragm. & memb. vet. leg. OL. (lege OG.) c. 1. & 2. DaleLL. princ. Ärfd. br." Sed ista verba numquam inventa sunt in codice Iuris OG.; nec magis leguntur in codice illo, cui Iuris Dalici nomen tribuerunt. Satis igitur patet has citationes non nisi pompae qualiscumque caussa esse adornatas; ac praeterea non magis esse curandas quam ea, quae Lundius fabulatur de "veteribus membranis" suis ad Ius Vestrogoticum pertinentibus 26).

OGL.;" men de anförda orden funnos redan på Lundii tid tryckta i ÖGL. ÄB. 17. Likasa anför han sid. 17: "Sun taki arf ok vrf sum sun," och åberopar i kanten: "Fragm. & memb. vet. leg. OL. (läs OG.) c. 1. & 2. DaleLL. princ. Ärfd. br." Men dessa ord hafva likaså litet någonsin funnits i ÖGL., som de stå till att läsa i den så kallade Dalelagen. är således klart att dessa citater endast skola tjena till en prydnad, och för öfrigt förtjena lika liten upmärksamhet som hvad Lundius talar om sina "veteres membranae" af Vestgötalagen 26).

II. De prioribus Iuris Ostrogotici II. Om Östgötalagens äldre edieditionibus.

1. Östgötha Laghen, Thän af Forna Swea ok Götha Kunungar ok Regänter, ok särdeles Kunung Knuth Erik hin Heligas Son ok Birger Jarl, Stadgadh ok förbätradh är widh ährom 1168. ok 1260. Tryckt j Stockholm, af Anund Olufsson. Anno Christi M DC VII. In fol.

Haec editio continet 65 folia litteris numeralibus signata, praeter folium in quo titulus inscriptus est, unumque folium in fine libri, ubi varietates quaedam ("någhre varietates eller åtskilligheeter") sunt adnotatae. Titulum ab editore esse compositum, minime vero in codice aliquo manuscripto esse inventum, nisi forte in apographo quodam ex saeculo XVI; Regem autem Canutum et Ducem Birgerum ea ex ratione bic nominari, quod nomina eorum quibusdam locis in ipso codice occurrunt — id observare opus non esset, nisi fuissent qui ex hoc titulo de aetate Iuris Ostrogotici iudicare vo-

Denna uplaga innehåller 65 med Romerska siffror numrerade blad utom titelbladet, och ett blad i slutet, der "någhre varietates eller åtskilligheeter" üro anmärkta. Att titlen är författad af utgifvaren, och visst icke funnits i någon handskrift, om ej i någon afskrift från 16:de århundradet, och att Konung Knut och Birger Jarl här nämnas af den anledning, att deras namn förekomma på några ställen i lagen — detta behöfde ej anmärkas, om ej denne titel blifvit aberopad sasom bevis på Östgötalagens ålder 27). Det är troligt att denne och de öfrige i Ko-

²⁶⁾ Vide VGL. pracf. pag. XLI — XLV.

²⁶⁾ Se VGL. föret. sid. XLI — XLV.

luissent 27). Hunc codicem, pariter ac ceteros Iuris codices tempore Regis Caroli IX impressos, cura Iohannis Thomae Burei, Antiquarii Regni, esse editos, verisimile est 28). Editor secutus est codicem manuscriptum nunc non exstantem. Menda typographica non multa sunt; nec adest caussa cur adulterationes consulto factas suspicaremur; sed variae lectiones sine dubio ex diversis manuscriptis codicibus sunt congestae; in quo id tantum magnopere est vituperandum, quod editor, ita faciens, rem quovis loco indicare neglexit; quod tamen vitium editori minus est imputandum, quam illius aevo, cui incognita erat accuratio quam postulat res diplomatica, quaeque proh dolor! nostro quoque tempore monumentorum antiquitatis editoribus hand raro ignota esse videtur. Varietates ultimo folio adnotatae ita inscribuntur:

nung Carl IX:s tid tryckta lagbocker blifvit utgifna af Riks-Antiquarien Johannes Thomae Bureus 26). Utgifvaren har följt en handskrift, som numera ej finnes. Tryckfel aro ej många; ingen anledning förekommer till att mistänka upsatliga förfalskningar; men utan tvifvel hafva läsarter blifvit uptagna ur olika hand-'skrifter, hvarvid endast det är att anmärka såsom ett stort fel, att detta skett utan att på hvart ställe förhållandet blifvit anmärkt; ett fel som dock mindre bör tillskrifvas utgifvaren än hans tidehvarf, som ej kände den diplomatiska noggrannhetens fordringar, hvilka, ty värr, äfven på vår tid ej sällan synas vara obekanta för gamla skrifters utgifvare. De på sista bladet anteknade varianter hafva följande öfverskrift:

"Efter thet at noghrestädz vthi the skrefne Laghböker, efter hwilke thenne Östgöthe Laghen tryckt är, finnes någhre varietætes eller åtskilligheeter, så at alle bökerne vnderstundom icke hafwe haft ett Ordesätt, och
noghre fhå städhes litet emoot hwart annat, Therföre äre efter Konung
Maje:tz nådige befalning, någhre the förnämste varietates här insatte,
såsom här efterfölier."

Ex varietatibus hic allatis quaedam conveniunt cum cod. A 29), aliae cum

Nagra af de här anförda olikheterna öfverensstämma med cod. A 29),

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

27) Stiernhöök, de Iure Sveonum et Gothorum vetusto, sid. 15. Burman, om Province Lagarnes ålder &c., Vitterh. Hist. och Antiq. Acad. Handl. VI. 228. K. Schildener, Guta-lagh, Greifsw, 1818, sid. XIV.

28) Burman, på nyss anförda ställe, sid. 229. not. 157, s. 232. not. 166, säger detta bestämdt om OGL., UplL. och HelsL., men anför ej den källa, der han hämtat denna upgift.

29) Se nott. 47-49. sid. 33; not. 49. s. 87; not. 58. s. 199; not. 80. s. 202; not. 97. s. 203.

C

²⁷⁾ Stiernhöök, de Iure Sveonum et Gothorum vetusto, pag. 15. Burman, om Province Lagarnes âlder &c., Vitterh. Hist. och Antiq. Acad. Handl. VI. 228. K. Schildener, Guta-lagh, Greissw. 1818, p. XIV.

²⁸⁾ Burman, loco nuper cit. pag. 229. not. 157, p. 232. not. 166, hoc pro certo adfirmat de codd. OG., Upl. et Hels.; non tamen indicans fontem, ex quo hanc hausit notitiam.

²⁹⁾ Vide nott. 47—49. pag. 33; not. 49. p. 87; not. 58. p. 199; not. 80. p. 202; not. 97. p. 203.

C ²⁰), aliae depique cum F ²¹); sunt vero aliae, quae in nullo codice adhuc exstante reperiuntur 32). Suspicari aliquis posset nonnullas ex his varietatibus inventas esse in iis codicibus, quorum fragmenta restant, sc. C, D et E; sed isti codices, ut supra observatum est 33), exitiale fatum subierant longo tempore antequam Ius OG. primum typis vulgaretur. Non igitur dubium est quin primo editori plures adfuerint manuscripti codices, iam prorsus perditi; quam vero ex hac copia cepit utilitatem, ea non nisi exigua est, cum ad quatuordecim tantum locos varietates, easque maximam partem parvi momenti, attulerit. — Etsi, ut infra dicetur, plures Iuris OG. editiones comparuerint, illa tamen quam nunc recensuimus, ante nostrum tempus unica est, ad quam manuscripti codices sunt adhibiti. Fontibus huius editionis destituti, ipsa manuscripti codicis loco uti coacti sumus; quamobrem eam in notis nostris insignivimus littera B, quae ideo significat illum textum, quem primus Iuris OG. editor, facta, ut probabile est, plurium manuscriptorum codicum collatione, verum esse iudicavit. Varietates calci adiectas appellavimus G.

några med C 30), några med F 31); men en del af dem igenfinnes icke i nagon af de handskrifter som ännu äro i behâll 32). Man skulle kunna tro att några af dessa olikheter funnits uti de handskrifter hvaraf vi ännu hafva fragmenter quar, neml. C. D och E; men dessa handskrifter hade, såsom förut är anmärkt 33), undergått sitt beklagliga öde långt före den tid då ÖGL. första gången trycktes. Det är derför otvifvelaktigt att utgifvaren haft tillgång till flera handskrifter, som nu äro alldeles förlorade; men den nytta han gjort sig af detta förråd är ganska ringa, enär blott vid 14 ställen olikheter, till större delen af föga betydenhet, blifvit anförda. - Ehuru OGL., såsom nedanför skall omtalas, flera gånger blifvit tryckt, så är den nu beskrifna uplagan den enda som hittills blifvit efter handskrifter utgifven. Då vi, i saknad af källorna till denna uplaga, måst behandla den likasom en handskrift, så hafva vi i vara noter utmärkt densamma med bokstafven B, hvilken således beteknar den text som den förste utgifvaren af ÖGL., troligen efter jämförande af flera handskrifter, ansett vara den rätta. De i slutet anmärkta olikheter hafva vi kallat G.

³⁰⁾ Vide not. 71. pag. 98; not. 37. p. 123.

³¹⁾ Vide nott. 47—49. pag. 33; not. 91. p. 105; not. 37. p. 123; not. 58. p. 199; not. 80. p. 202.

³²⁾ Vide not. 41. pag. 29; not. 80. p. 35; not. 82. p. 149; not. 36. p. 198; not. 58. p. 199; not. 41. p. 211; nott. 80, 81. p. 216.

³³⁾ Pagg. IX—XI. supra.

³⁰⁾ Se not. 71. sid. 98; not. 37. s. 123.
31) Se nott. 47—49. sid. 33; not. 91. s. 105; not. 37. s. 123; not. 58. s. 199; not. 80. s. 202.
32) Se not. 41. sid. 29; not. 80. s. 35; not. 82. s. 149; not. 36. s. 198; not. 58. s. 199; not. 41. s. 211; nott. 80, 81. s. 216.
33) Sidd. IX—XI. of vanför.

2. Sweriges Rijkes Landz- och StadzLagh, Medh ett nytt och gagneligit Register widh endan bijfogat: Sampt (

V plandz `} Ostgötha Helsinge

Medh Hen. Kon. Mayst. Nådige Befallningh af Trycket vthgångne. Stockholm, Hos Henrich Käyser. Anno 1643. In 4:0 maj.

. Titulus Iuris OG. hic idem est quem. habet editio de a. 1607; id tantum si excipias, quod numeris annalibus 1168 et 1260 bic additur 1251; ac imo loco legitur: "Af Henrick Keyser, Ahr 1643." Hic codex, qui, una cum titulo, occupat 142 paginas, nullo adhibito manuscripto codice, convenienter priori editioni est publicatus, etsi multa in orthographia discrepant, multaque alia irrepserunt menda, eaque ex parte gravissima. Omittuntur ex. c.. verba: þa skal — huarium þerra, DrB. 20: 1; item: pæn sum — annan dagh, BB. 30:1; iterantur vero verba: pe sum — Nu uitis, Vap. 1:5, e. s. p. Quod additur v. barn, Eps. 22, 34) id sine dubio specie emendationis factum Varietates priori editioni adnexae: hic omittuntur. — In fronte huius collectionis legitur epistola, qua Typographus Keyser opus suum dedicat Iudicibus in supremo Regis Dicasterio (Stockholmiensi). Loquitur ibi de codicibus iuris, quos antea in quarto maiori typis vulgaverat, qui vero iam divenditi erant, ut' nulla amplius exemplaria venum exstarent; quod tantum de codicibus Iuris Christophoriani et urbici est intelligendum, nam ceteri codices hoc volumine comprehensi, non antea in quarto editi erant.

i Östgötalagens titel är här lika med den i 1607 ars uplaga, utom det ætt jumte artalen 1168 och 1260 äfven nämnes 1251, och nederst läses: "Af Henrick Keyser, Abr 1643." Denna lag, som här uptager 142 sidor, titelbladet inberäknadt, är, utan att nagon handskrift blifvit begagnad. aftryckt efter den äldre uplagan, ehuru med mycken afvikelse i afseende på orthographien, och många, till en del ganska grofva fel. Här utelemnas t. ex. orden: þa skal - huarium perra, Dr.B. 20: 1; likasā: pæn sum — annan dagh, BB. 3or is; onden: be sum - Nu uitis, Vap. 1:5, finnas deremot här två gånger, o.s.v. Att ordet barn är tillagdt i Eps. 22, 34) skall väl hafva namn af rättelse. De i den äldre uplagan efteråt tillagde varianterna äro här uteslutna. - I borjan af denna lagsamling finnes en af Boktryckaren Keyser underteknad dedication till Hof-Rättens (i Stockholm) ledamöter, der han talar derom, att "the Laghbocker" som han förut hade "vthi Median quarto off Trycket vthga latit," voro sa atgångna, att inga exemplar mera funnos till köps. Detta bör dock endast förstås om Lands- och Stadslagen, ty de öfrige i detta band tryckte lagar ne hade icke förut blifvit i 4:0 utgifne.

34) Ifr. not. 87. sid. 99 1 some nor out Dit. Dit.

³⁴⁾ Cfr. not. 87. pag. 39.

3. Sweriges Rijkes Gamble Laghböker, Sasom:

Vplandz-Östgötha- Laghen. Helsinge-

Sampt Konunga Styrilse. Stockholm: Tryckte och vplagde af Henrich Keyser medh eghen bekostnadt, Ahr 1650. In 12:0.

In altera pagina eiusdem folii, quod continet hunc titulum, legitur epistola qua Keyser hoc opus dedicat Reginae Christinae. Ius Ostrogoticum occupat 220 paginas, quarum prima continet titulum, in secunda vero incipit liber de iure ecclesiastico. Ex editione de a. 1643 transscriptus est hic codex; titulus, perinde ac in ista editione, habet numerum annalem 1251, et in imo legitur: "Stockholm, Tryckt hoos Henrich Keyser." Haec editio haud incuriose sequitur suum archetypum; cum vero illius menda fideliter repetat, eaque novis mendis novaque discrepantia in orthographia augeat, non potest non vitiositate superare editionem de a. 1643. Unum tamen vitium quod habent ceterae editiones, nempe madhir pro modhir, GB. 12:1, hic emendatum est 35). Hic quoque omittuntur varietates primae editioni subnexae.

På frånsidan af detta titelblad läses en dedication af Keyser till Drottning Christina. Östgötalagen som här uptager 220 sidor, inberäknadt titelbladet, på hvars frånsida KrB. borjas, är aftryckt efter 1643 års uplaga. Titlen tillägger, likasom i nämnda uplaga, årtalet 1251, och nederst: "Stockholm, Tryckt hoos Henrich Keyser." Denna uplaga är temligen noggrannt aftryckt efter sitt original; men som felen i detta här troget äro uprepade, och tillökta med åtskilliga nya fel, hvartill äfven höra nya afvikelser i orthographien, så är denna uplaga ännu mera felaktig an den af 1643; dock finnes ett fel i de öfriga uplagorna här vara rättadt, neml. madhir till modhir, GB. 12: 1. 35). Äfven här äro varianterna i slutet utelemnade.

4. Swerikes Rikes Lagh-Böker, som äre, Landz Lagh, Stadz Lagh, Vplandz Lagh, Wästgötha Lagh, Östgötha Lagh, Söderman. Lagh Wästmanna och Helsing Lagh. Sasom ock Kon. Majiz Placat angdende Justitiæ Sakerne, Rättegångz Ordinantie, Rättegångz Process och Domare Reguler. Nu på nytt medh nyttige Concordantier och Register vthgången och förbättrat. Tryckt i Stockholm, aff Igna-Cum Gratia et Priv. S. R. M. Sveciæ. tio Meurer, medh eghen Bekostnadt, Ahr 1666. In fol.

Hanc collectionem, excepto Iure VG.

Denna samling är, med undantag af , edidit Claudius Akerman, I. U. VGL. 36), utgifven af J. U. Doctorn

³⁵⁾ Cfr. not. 23. pag. 103. 36) Hic communis titulus tamen afferri debuisset in pracf. ad Ius VG. pag. XLVI.

³⁵⁾ Ifr. not. 23. sid. 103. 36) Denna allmänna titel hade likväl bort anföras i företalet till VGL. sid. XLVI.

Doctor et designatus Professor in Academia Dorpatiensi³⁷), cuius tamen nomen non apparet nisi in titulis Codicum Iuris Sudermannici et Vestmannici, Typographus non antea editorum. Meurer eam dedicavit Regi Carolo XI, Reginae viduae Udalricae Eleonorae, Administratoribus Regni tutoriis universisque Regni Senatoribus. Ius Ostrogoticum, quod, praeter titulum, occupat 61 folia, ex editione de a. 1607 transscriptum est, eundemque titulum ac illa habet, id si excipias, quod post "1260" hic sequitur:

och utnämnde Professorn vid Universitetet i Dorpt, Claudius Akerman 37), hvars namn dock endast är utsatt på titelbladet till Södermanna- och Vestmannalagarne, hvilka ej förut varit tryckte. Den är af Boktryckaren Meurer dedicerad till Konung Carl XI och Enke-Drottningen Hedvig Eleonora samt Förmyndare-Regeringen och alla Rikets Råd. Östgötalagen, som här uptager 61 blad, utom titelbladet, är aftryckt efter 1607 års uplaga, och har samma titel som den, utom det att här, efter "1260" följer:

· "Nu på nytt vthgången och medh nyttige Concordantier förmeredt. Cum Gratia & Privilegio S. R. M. Sveciæ. Tryckt i Stockholm, hoos Ignatium Meurer, Kongl. Booktr. medh egen bekostnadt, och fins hoos honom til kiöps. Ahr 1665."

Quae in titulo commemorantur "concordantia," ea constant citationibus locorum parallelorum in ceteris iuris codicibus, praesertim in codice Christophoriano; uno loco, GB. 29:1, citantur"institut. justin. de ingenuis." Praeterca multis locis in margine adiectae sunt breves adnotationes, ex. c. lefz sughäl, KrB. 11. ykildagh, KrB. 20. hött är med intet bött, Eps. 1. &c. Hacc editio fidelius quam editio de a. 1643 idem archetypum sequitur; attamen bic quoque multa offenduntur menda, partim singularum litterarum, ex. c. adhfört, edhsföre, pro edhsört, edhssöre, KrB. 19, partim vocabulo- edhfört, edhsföre, för edhsört, edhssö-

De i titlen omtalade "concordantier" äro i kanten tillagda hänvisningar till motsvarande ställen i de andra lagarne, i synnerhet till Christoffers Landslag; på ett ställe, GB. 29: 1, hänvises till "institut. justin. de ingenuis." Dessutom aro på många ställen i kanten korta anmärkningar tillsatta, t. ex. lesz sughäl, KrB. 11. ykildagh, KrB. 20. hött är med intet bött, Eps. 1. &c. Denna uplaga är med mera noggrannhet än 1643 års, aftryckt efter samma original; dock finnas äfven här många fel, bestående dels i enskilda bokstäfver, t. ex. rum omissorum vel additorum, ex. c. re, KrB. 19, dels deri att ord blifvit

³⁷⁾ Vide Catalogum Librorum, qui in Hist. et Antiq. Patr. sub imperio Caroli XI publicati sunt, Stockholmiae, 1690, pag. 26, 27. I. Molleri Hypomnemata ad Schefferi Svec. litt. p. 204, 205.

³⁷⁾ Se Catalogus Librorum, qui in Hist. et Antiq. Patr. sub imperio Caroli XI publicati sunt, Stockholm, 1690, sid. 26, 27. I. Molleri Hypomnemata ad Schefferi Svec. litt. s. 204, 205.

tokt af tokt af pro tu tokt af, KrB. 13; verba: tha agho ther vth sott, RB. 3:1, hic bis leguntur; perinde ac verba: Tha a han halwa — kiännis, BB. 37:2. Ultimo sequuntur varietates, vel ut hic in superno paginae titulo appellantur, "Athskilnadher."

Latinam versionem Iuris OG. et aliorum antiquorum iuris codicum, a Loccenio compositam propriaque manu scriptam, continet volumen in 4:0, ad Regiam Bibliothecam Stockholmiensem pertinens, cui titulus communis est:

Codex Legum Regni Sveciæ Antiqvarum, Quales sunt Uplandicæ, Westgothica, Ostgothica, Sudermannnica (sic), Wesmannica, Helsingica, Dalicæ, a Iphanne Loccenio IC. Latine versæ.

Difficile est dicere quamnam editionem Iuris OG. in hoc opere usus sit Loccenius. Maxime videtur probabile iam unam iam alteram editionem ei ad manum fuisse. Quod de versione Iuris VG. iudicavimus 38), id quoque de hac, et de omnibus Loccenii versionibus valet.

III. De hac Iuris Ostrogotici editione.

Cum unus tantum vetustus Iuris Ostrogotici codex manuscriptus, sc. codex Regiae Bibliothecae Stockholmiensis B 50, quem nos appellavimus A, stro sequi necesse fuit. Neque in hoc, nec in alio quoquam codice Iuris OG. manuscripto inveniuntur (6; quamobrem nos, ex ratione in praefatione ad

utelemnade eller tillagda, t. ex. tokt af tokt af för tu tokt af, KrB. 13; orden: the agho ther — vth sott, RB. 3: 1, läsas här två gånger; likaså: Tha a han halwa — kiannis, BB. 37: 2. Efteråt följa varianterna, eller som de här i den så kallade columntitlen benämnas, "Athskilnadher."

En Latinsk öfversättning af ÖGL. och andra gamla lagar, författad och egenhändigt skrifven af Loccenius, finnes i ett band i 4:0, tillhörigt Kongl. Bibliotheket i Stockholm, med denna gemensamma titel:

Det är svårt att säga hvilken af ÖGL:s uplagor Loccenius vid detta arbete folit. Troligast synes att han haft än den ena än den andra editionen till hands. Hvad vi hafva ytrat om öfversättningen af VGL. 38), det gäller äfven om denna och alla Leccenii öfversättningar.

III. Om närvarande edition af Öst göt alagen.

Emedan endast en gammal handskrift af Östgötalagen numera fullständigt finnes i behåll, neml. den af oss så kallade cod. A, eller B 50 å nunc integer exstet, hunc in textu no- Kongl. Bibliotheket i Stockholm, så har denna måst läggas till grund för vår text. Då SS ej sinnas i denna eller någon annan handskrift af ÖGL., så hafva vi, af det skäl som i

³⁸⁾ VGL. praef. pag. XLVIII, XLIX.

³⁸⁾ VGL. föret. sid. XLVIII, XLIX.

Ius VG. allata, capita, ubi opus visum est, in & divisimus; qua in re nexum tantum rerum respeximus, non curantes divisionem in editione de a. 1607 factam, multisque locis ineptam. Eo codice, vel illis codicibus manuscriptis, ex quibus a. 1607 editum est lus OG., nunc non exstantibus, hanc editionem perinde ac manuscriptum codicem conferre, quaeque ibi a nostro textu discrepant, in notis indicare oportuit. Cum illa editio (a nobis B appellata), ut videtur, haud neglexerit antiquam orthographiam, varietates hic inventas eadem accuratione observavimus, ac si in antiquo quodam codice manuscripto eas offendissemus. Neque tamen ex illa editione, nec ex ullo manuscripto codice vel minimae orthographiae diversitates adnotari potuerunt vel debuerunt 39); quod etiam dicendum est de manifestis typographiae mendis, et formis grammaticae regulis contrariis, ex. c. kirkiu pro kirkia, thretölftan pro thretölfter &c. Cod. A. fere ubique habet recentiores formas terminationum pronominum &c. quam B; quod quoque loco observare ineptum fuisset, ex. c. alle pro allir, tue pro

företalet till VGL. är anfördt, måst, der så nödigt funnits, indela Flockarne i SS; hvarvid vi endast sett på innehållet, och ej rättat oss efter den af 1607 års utgifvare gjorda, på många ställen opassande indelning. Enar den eller de handskrifter, som ligga till grund för 1607 års edition, nu ej äro i behåll, så har nämnda edition måst, likasom en handskrift, jämföras, och olikheterna med vår text i noterna anmärkas. Då den gamla orthographien i nämnda uplaga (af oss kallad B) synes hafva blifvit temligen troget iakttagen, så hafva vi ock anmärkt de här befunna olikheterna med lika noggrannhet, som om de funnits i en gammal handskrift. Dock har likuså litet här, som ur någon handskrift, de obetydligaste olikheter i orthographien kunnat eller bort anmärkas 39); icke heller uppenbara tryckfel eller oriktiga grammatikaliska former, t. ex. kirkiu för kirkia, thretölftan *för* thretölfter &c. Nästan öfverallt har cod. A. nyare former för ändelserna af pronomina &c. än B, hvilket det skulle varit olämpligt att på hvart ställe anmär-

³⁹⁾ Censor quidam, cuius iudicio non possumus non esse contenti, refert de primo volumine nostri operis: "Meddelingen af Varianter strækker sig endog til enhver Forskiel i Skrivemaaden." Nordisk Tidsskrift for Historie, Literatur og Konst, udg. af Ch. Molbech, 1. B. Kiöbenh. 1827, pag. 612. Haec tamen sunt intelligenda cum ea restrictione, quam nos statuimus in praefatione ad lus VG. pag. LXVI: "omnes observavimus varietates, etiam in orthographia, ubi id opera e pretium fuit." Tali restrictione neglecta omnes orthographiae varietates adnotare, neque fieri posset, nec usui ulli esset.

³⁹⁾ En Recensent, med hvars omdöme vi hafva allt skäl att vara nöjde, ytrar om första delen af vårt verk. "Meddelingen af Varianter strækker sig endog til enhver Forskiel i Skrivemaaden." Nordisk Tidsskrift for Historie, Literatur og Konst, udg. af Ch. Molbeck, 1. B. Kiöbenh 1827, sid. 612. Detta bör dock förstås med den inskränkning som vi upgifvit i företalet till VGL: sid. LXVI. "vi hafva anmärkt alla olikheter, äfven i afseende på stafsättet, då sådant varit anmärkning svärdt." Att, utan en sådan inskränkning, anföra alla olikheter i stafsättet, vore både omöjlige och ändamålslöst.

tuer, pre pro prear v. prea, pe pro ber &c. Pari cura observavimus varietates in fragmentis antiquorum codicum C, D et E. Ubi necessarium duximus indicare litteras vel vocabula in cod. C vel D esse abscissa, id asterisco (*) significavimus 40). Nonnullis locis inter parentheses adposuimus eas litteras, quas in parte folii abscissa scriptas fuisse iudicavimus 41). Ex ceteris codicibus, qui in formis vocabulorum grammaticalibus magis aberrant a veteri textu, diversitates illuc pertinentes non adnotavimus; nec ulli fuisset usui afferre turbam illam varietatum, quae manifestis scripturae mendis originem debent, praesertim in codd. F et K 42); etsi tales quoque adnotavimus, ubi vocabulis additis vel omissis constiterunt. Ubi eandem lectionem ex pluribus codicibus attulimus, ex. c. nott. 20, 24, 26, 27. pag. 3, primo loco nominavimus eum codicem, cuius orthographiam, ut antiquissimam et optimam, in notam nostram recepimus; quod etiam in Iure VG. plerumque est observatum.

såsom det äldsta och bästa, blifvit i noten uptaget; hvilket äfven i VGL. på de flesta ställen är iakttaget.

ka, t. ex. alle för allir, tue för tuer, pre for prear eller prea, pe for per &c. Med lika noggrannhet äro olikheterna i fragmenterna af de gamla handskrifterna C, D och E anmärkta. På de ställen, der det funnits nödigt att tillkännagifva att bokstäfver eller ord i C och D äro bortskurna, är sådant utmärkt genom en stjerna (°) 40). På några ställen hafva de bokstüfver som sannolikt stått på den bortskurna delen af bladet, blifvit tillsatta inom parentheser 41). I de öfriga handskrifterna, som i afseende på de grammatikaliska formerna mera afvika från den gamla texten, hafva de dit hörande skiljaktigheter ej blifvit anmärkta; äfvensom det hade varit andamalslöst att uptaga de manga olikheter som upkommit genom uppenbara skriffel, i synnerhet i F och K 42), ehuru äfven sådana blifvit anmärkta, då de bestått i tillagda eller utelemnade ord. Da lika läsarter blifvit anförda ur flera handskrifter, t. ex. nott. 20, 24, 26, 27. sid. 3, har den handskrift blifvit först nämnd, hvars stafsätt,

89: not. 53. s. 90. &c.

42) T. ex. i F. garda for gæra, kyrckio Iordh för kirkia giorþ, KrB. 1; i K. ædzke kospæle för ætsku spiælle, KrB. 15.

⁴⁰⁾ Ex. c. nott. 38, 40. pag. 78; not. 36. p. -40) T. ex. nott. 38, 40. sid. 78; not. 36. s. 89; not. 53. p. 90. &c.

⁴¹⁾ Ex. c. not. 36. pag. 78; not. 35. p. 142. &c. Vix opus est observare parentheses interdum, ex. c. not. 66. pag. 84, contrariam habere significationem, ut adeo l. c. litterae stuk adsint, ceterae autem sint abscissae. Not. 97. p. 85. significat (sak) h. v. quoque esse abscissam, si scriptum fuerit: bæt ær ok sak fiæhertiug, pro fiæhærtiugh sak, ut habet textus.

⁴²⁾ Ex. c. in F. garda pro gæra, kyrckio Iordh pro kirkia giorp, KrB. 1; in K. ædzke kospæle pro ætsku spiælle, KrB. 15.

⁴¹⁾ T. ex. not. 36. sid. 78; not. 35. s. 142. &c. Det torde ej behöfva anmärkas att parentheserna stundom, t. ex. i not. 66. sid. 84, hafva en motsatt betydelse, så att, på anförda ställe, bokstäfverne stuk åro i behåll, men det öfriga bortskuret. I not. 97. s. 85. beteknar (sak) att detta ord äfven är bortskuret, så vida der ståtte þæt ær ok sak fiæþertiug, då deremot i texten står fiæbærtiugh sak.

In glossario calci adiecto delegavimus lectorem ad glossarium Iuris VG., quoties superflua prolixitas ita potuit evitari. Ut lector statim possit videre quaenam vocabula in glossario Iuris VG. quoque inveniantur, omnibus talibus vocabulis in fine adposuimus asteriscum (°), ad quem etiam, ubi necessarium visum est, in parenthesi adnotavimus orthographicam eiusdem vocis formam in Iure VG., ut ibi eo facilius inveniatur; ex. c. ad brista, * (bræsta); ad bröhlungi, (bröhungi), &c. — Haud superfluum forsan est observare. necessarium esse, ubi notae in glossario citantur, conferre ipsum textum, ut intelligatur sensus citationis; ex. c. in v. piufs mal, ubi citatur RB. 17. not. 34: quod intelligi nequit nisi conferatur textus, ubi legitur biufs taks mal, ex quo, cum cod. F. omittat take, fit piufs mal.

Praeterea in omnibus hic easdem observavimus regulas, quas in praefatione ad Ius VG. exposuimus. În eo tantummodo fecimus aliquantulam immutationem, quod haud minus e textu notisque quam glossario eliminavimus longum f, cum quo per obscuritatem facile commutatur f; ac ubique usi sumus minusculo s, quo nostro tempore plerumque utuntur typographi, quodque in manuscriptis quoque codicibus in eo tantum differt a f, quod hoc saepissime occurrit in mediis vocabulis et in initio, s contra plerumque in fine. Quae in glossario Iuris VG. addenda vel emendanda nunc reperimus, ea huic volumini subiunximus; et in sequentibus quoque operis nostri voluminibus sine

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

I det efteråt bifogade glossarium hafva vi hänvisat till Vestgötalagens glossarium, så ofta onödig vidlöftighet derigenom kunnat undvikas. På det att läsuren genast må kunna se hvilka ord äfven finnas uptagna i VGL:s glossarium, så hafva vi vid slutet af allu sådana ord satt en stjerna (*), och dervid äfven, då det funnits nödigt, inom parentheser anteknat huru ordet i VGL. skrifves, på det att läsaren må der med lätthet igensinna det; t. ex. vid brista, (bræsta); vid bröblungi, (bröbungi), &c. - Det torde behöfva erinras, att då noter i glossarium citeras, det ofta är nödigt att jämföra texten för att förstå meningen af citationen; t. ex. vid ordet bius mal. der RB. 17. not. 34. citeras; hvilket endast blir begripligt genom jämförande af texten, som har biufs taks mal, hvaraf, da cod. F. utelemnar taks, upkommer ordet biufs mal.

För öfrigt få vi i afseende på de af oss följda grundsatser i allt åberopa hvad vi i företalet till VGL. ytrat. Vi hafva här endast gjort den förändring, att vi både i text, noter och glossarium uteslutit det långa ſ, emedan detta genom otydlighet lätt förblandas med f; och vi hafva öfverallt brukat det numera i tryck vanliga korta s, hvilket äfven i handskrifterna endast deri skiljer sig från I, att detta vanligen förekommer i början af orden och inuti dem, men s deremot merendels i slutet. Hvad vi i glossarium till VGL. nu funnit att tillägga eller förbättra, det hafva vi anmärkt i slutet af detta band; och vi vilja äfven i de följande banmora indicabimus ea, quae in antea editis addere vel emendare necessarium visum fuerit; nec ista, ut olim nobis erat propositum, in ultimo demum volumine dare, ideoque in tempus et remotum et incertum differre volumus. Quod ad textum in primo volumine editum attinet, hactenus non adfuit, nec posthac, ut speramus, aderit caussa, cur ea, quae de cura ei impensa in praesatione adseveravimus, revocaremus 43). Quin contra iucundissimum nobis fuit comperire, accurationem a nobis adhibitam ubique esse agnitam omnibusque probatam. At de singulis principiis, quae in opere nostro adornando sequenda nobis proposuimus, animadversiones quasdam factas esse cognovimus, quibus hoc loco breviter respondere haud videtur alienum. Fuerunt qui reprehenderint veterem textum, a nobis editum non simul Latino vel recentiore Suecorum sermone esse redditum. Quibus respondemus, non recte facere eum nobis videri, qui cum textu antiquorum iuris codicum, quem, ea qua par est diligentia editum, per-

den af vårt verk genast meddela de rättelser och tillägg till de förut utkomna delarne, som kunna sinnas nö-, diga, i stället för att, såsom vi förut hade ämnat, meddela dem i sin sta bandet, och således spara dem åt en aslägsen och oviss framtid. Hvad den i första bandet tryckta texten beträffar, hafva vi hittills ej funnit, och hoppas att hädanefter ej få anledning att återtaga den försäkran om dess pålitlighet som vi i företalet gifvit 43). Vi hafva tvärtom åtnjutit den tillfredsställelsen att sinna, att den noggrannhet hvarmed vi gått till väga, vunnit ett allmänt erkännande och bifall. Men i afseende på planen för vårt arbete hafva åtskilliga anmärkningar blifvit gjorda, hvilka det synes lämpligt att här i korthet uptaga och besvara. Man har klandrat att vi ej bifogat en öfversättning på Latin eller nyare Svenska. Härpå svara vi, att vi anse det vara i sig sjelf orätt, att med de gamla lagarnes text, som, då den är på ett pålitligt sätt utgifven, är för alla

⁴³⁾ Capita quaedam ad Ius VG. pertinentia (I. CB; Bryn; IV. 10, 19.) denuo quidem vulgata sunt in opere a Celeberrimo Professore &c. I. G. Liliegren edito, Diplomatario Suecano, Vol. I. Stockh. 1829; in quibus diversitates quaedam apparuerunt inter textus a Cel. Liliegren et nobis editos; sed comparatione cum manuscriptis codicibus facta invenimus, quod tuti praedicere potuimus, universas has diversitates totidem esse menda in opere Cel. Liliegren. Haec inviti cogimur animadvertere, non ut quid detrahamus de laude operis, quod etiam ad historiam patrii iuris maximum adfert momentum, cuique prosperum successum ardenter exoptamus; sed ut a nobis ipsis iniustam negligentiae suspicionem avertamus.

⁴³⁾ Väl hafva några till VGL. hörande stycken (I. CB; Bryn; IV. 10, 19.) blifvit omtryckta i det af Herr Professorn m.m. J. G. Liljegren utgifna första Bandet af Svenskt Diplomatarium, Stockh. 1829, hvarvid åtskilliga olikheter visat sig emellan den af Hr Liljegren och den af oss utgifna texten; men vid anstäld jämförelse med handskrifterna hafva vi funnit, hvad vi äfven kunde med visshet förutsäga, att alla dessa olikheter äro jämnt lika många fel i Hr Liljegrens verk. Vi nödgas mot vår vilja anmärka detta, ej för att klandra ett äfven för fäderneslandets laghistoria högst vigtigt arbete, hvilket vi högligen tillönska den bästa framgång; utan blott för att från oss sjelfva afvända en orättvis nustanka för bristande noggrannhet.

petuo ac inconcusso inre sibi vindicat historia, connectat versiones, quarum emendationi nullus poni potest terminus, quaeque numquam omni exceptione maiores esse possunt. Si vero tales versiones separatim sint edendae, unusquisque, qui tale opus suscipere voluerit eique par fuerit, ea in re eandem habet potestatem quam nos, qui nullo iure fines operis nostri ita ultra modum extendere possemus, ut immobili obice nobis praecluderemus viam qua id ad finem perduceremus, quod proprie ad nos pertinet, editionem nempe ipsarum antiquarum legum; qua re necessarium minus necessario postponeremus; quod eo magis perversum esset, cum neque a nobis, nec ab alio quoquam bonae horum codicum versiones praeberi poterunt, antequam ipsi universi, glossariis, qualibus nos studemus componendis, instructi, fuerint editi. ' Qui ad diligentia harum legum studia se contulerit, qua in re nulla versio satis affert adiumenti, is sine dubio comperiet nostra glossaria, quae id efficient ut lector possit uno quasi obtutu prospicere varias cuiusvis vocabuli significationes propriesque diversorum iuris codicum locutiones, ac ipse invenire insolentiora verba, eorumque significationes omnibus locis ubi occurrunt inter se conferre, veram utilitatem scientiae antiqui iuris afferre, magis quain versionem vel optimam, quae ei tautum qualecumque potest esse praesidium, qui ab improbo labore abhorrens, superficie rei contentus est. A = V

In ephemeridibus Berolinensibus, Jahrbücher für wissenschaftliche Kri-

it ome Till of the Williams

tider historiens orubbliga egendom, sammanbinda öfversättningar, för hvilkas förbättrande ingen gräns finnes, och hvilkas riktighet aldrig kan blifva uphöjd öfver all tvist; böra åter sådana öfversättningar särskildt tryckas, så eger hvar och en som till ett sådant arbete har håg och skicklighet, dertill samma tillfälle som vi, hvilka för ingen del kunna anse oss berättigade att genom ett sådant onödigt utvidgande af vårt arbete, göra det omöjligt att medhinna det som oss egentligen tillhör, nemligen utgifvandet af lagarnes original-text, och saledes upoffra det nodvändiga för det mindre nödvändiga; hvilket dessutom vore ett så mycket mera förvändt företag, som det hvarken för oss eller någon ænnan låter sig göra att tillvägabringa någorlunda goda öfversättningar afi dessa lagar, innon de hunnit att fullständigt utgifvas med glossurier efter den af oss följda plan. En läsare, som vill grundligt studera dessa lagar, för hvilket ändamål ingen öfversättning kan blifva ett tillräckligt hjelpmedel, skall säkert finna att våra glossarier, som sätta läsaren i tillfälle att: med en blick öfverse hvart ords olika betydelser och hvar lags egna talesätt, samt att sjelf upsoka de obekantare orden och jämföra deras betydelse på alla ställen der de förekomma, äro af mera väsendtlig nytta för vetenskapen än äfven den bästa öfversättning, hvilken aldrig kan blifva mer än en nödhjelp för den, som vill bespara sig beswäret af ett grundligt studium. and a little of

En Recensent i Berliner Jahrbücher für wissenschaftliche Kritik, Augusti

tik, Augusti 1828, Nis 21, 22, quidam animadvertit, partim quod manuscriptorum codicum vitia non emendavimus, quo factum est ut lector ipse, ut iste refert, textum fingere coactus sit; partim quod nimiam varietatum multitudinem, idque sine delectu, attulimus. Quod ad illud attinet, ubi unicus exstitit manuscriptus codex, textum intactum misimus, in notis tantum observantes quae mendosa esse, et quomodo haec corrigenda, nobis visa sunt; ubi vero plures manuscriptos codices habuimus, semper, ubi ille codex, quem in textu secuti sumus, manifestis laboravit mendis, in textum eas retulimus emendationes, quas praebuerunt alii codices, re tamen in notis indicata. Nos hanc regulam esse secutos, ex praefatione ad Ius VG. pag. LXVI discere potuisset ille praeceptor. Eodem loco attulimus quae ad alterum citatae reprehensionis membrum refutandum opus esse poterunt; et prudentissimus quisque certe contentus erit quod, non ignaviter aut temere reticuimus.commia quae momentum quoddam afferre nobis non visa sunt. Omnes manuscripti codices ad Ius VG. pertinentes tales fuerunt, ut varietates eorum accurate adnotare oportuerit. Ex codicibus vero Iuris OG. manuscriptis, quidam laborant turba manifestorum scripturae vitiorum, quae ineptum fuisset recitare. Cum in continuatione operis ad eas pervenerimus leges, quae in multitudine exstant recentiorum codicum, ab antiquioribus ex parte plus minusve aberrantium, tunc fieri nequit, ut ex omnibus istis codicibus omnes diversitates adnotaremus, quippe qua ex re invincibilis nasceretur confusio;

varianter i alltför stor mängd och utan urval blifvit anförda. Hvad det förra beträffar, så hafva vi, der endast en handskrift varit att tillgå, lemnat texten oforandrad, och endast i noter anmärkt hvad vi ansett vara fel, och huru dessa borde rättas; men då vi haft flera handskrifter att jämföra, hafva vi öfverallt, der vi i den af oss följda handskriften funnit tydliga fel, i texten uptagit de rättelser som ur andra handskrifter kunnat hämtas, och i noterna anmärkt förhållandet. Att vi följt denna grundsats hade Recensenten af företalet till VGL. sid. LXVI kunnat inhämta. På samma ställe är äfven anfördt hvad som behöfves till besvarande af den senare anmärkningen; och hvarje tänkande läsare skall sükert finna sig nöjd dermed, att vi icke af beqvämlighet eller sjelfklokhet uteslutit allt det som vi ej tyckt vara af vigt. De till VGL. hörande handskrifter funnos alla vara af den beskaffenhet, att deras olikheter borde noggrannt anmärkas. Deremot hafva i några af ÖGL:s handskrifter funnits en mängd uppenbara skriffel, hvilka deti skulle hafva varit ändamålslöst att anföra. Då vi i fortsättningen af vårt arbete komma till de lagar, hvaraf finnas en mangd nyare, till en del från de äldre mera eller mindre afvikande handskrifter, då blir det omöjligt att ur alla handskrifter antekna alla olikheter, emedan deraf endast skulle upstå en

1828, N:r 21, 22, har klandrat, dels

att de af oss följda handskrifterna

blifvit aftryckta med alla sina fel,

så att läsaren skall ofta vara tvun+

gen att sjelf bilda texten; dels att

ohjelplig oreda; och derför måste vart förfarande da lämpas efter för-

XXIX

quamobrem mutatis rebus mutanda erit agendi ratio. Cum vero certis finibus circumscribantur quae ex codicum varietatibus afferantur necesse sit, isti fines in omni casu ita sunt extendendi. ut potius inscio critico nauseam moveat caussam habeat verendi ne quid praetermissum sit, quod afferri oportuisset. Veritas horum principiorum nobis tam luculenta est, ut certo praedicere possimus nos, donec ultimam operis metam contigerimus, ab lis non esse recessuros.

hallandet. Men da en viss grans maste utstakas för det som skall anmärkas, så bör denna gräns i alla händelser så utvidgas, att man häldne blottställer sig för en ofönståndig Recensents misnoje med de mancopia varietatum eo judice inutiliter ga i hans tycke onodigtvis anmärkta congestarum, quam diligens scrutator varianterna, an att en grundlig forskare skulle behöfva frukta att nagot af vigt kunde vara uteslutet. Riktigheten af dessa grundsatser är för oss så klar, att vi med visshet kunna förutsäga, att vi ej komma att från dem afvika, så länge af vårt arbete någon rad återstår.

Stockholmiae die III Novembris Stockholm den 3 November 1830-MDCCCXXX. G. Verballe and a rational differential COS, reflected Orthogonal (VMP). 17. Oct. Bibl. demonstraini Conida an inquie in Calledon (1964), Asp. L Cold Till L L Child being D L Lille prop L L K. Octable Parkint Octable College Carle Carlo City (15) of (ពារស្តែសារ) ភាព ភេសស ស . ។ សាលា ភា ភាស់ក្រុ <u>រ</u>ា ភេទ I for I for the first of the Atlantance of the Lean Lettering a vector Lette Will Of gifts The transfer of the artist was on do not be

XXX

EXPLICATIO LITTERARUM, QUIBUS CODICES MANUSCRIPTI ETC. SIGNIFICANTUR.

- A. Codex Bibliothecae Regiae Stockholmiensis B 50. (vide supra pag. I.)
- B. Textus editionis a. MDCVII typis vulgatae (vide pag. XVI.).
- C. Fragmenta codicis deperditi, ad Bibl. Acad. Upsal. pertinentia (vide pag. VI.).
- D. Duo folia membranacea ex alio codice deperdito, ad Reg. Bibl. Stockholm. pertinentia (vide pag. IX.).
- E. Folium unicum e deperdito quodam codice, ad Bibl. Acad. Upsal. pertinens (vide pag. X.).
- F. Codex Nobilissimi B. Rosenblad (vide pag. V.).
- G. Varietates calci priscae editionis Iuris OG. adiectae (vide pag. XVII.).
- H. Cod. Bibl. Generosissimi Comitis M. Brahe in Skokloster (vide pag. XI.).
- I. Cod. Bibl. Reg. Stockholm. B 1. (vide pag. XII.)
- K. Cod. Excellentissimi Comitis G. L. Cederhielm in Säby (vide pag. XIII.).
- 51. Apographum in Bibl. Reg. Stockholm. B 51. (vide pag. XIV.)

Siglis nominum auctorum, quibus in glossario ad Ius VG. usi sumus, hic addidimus:

Gr. J. Grimm, Deutsche Rechts-Alterthiimer, Göttingen, 1828.

Locc. Loccenius, de versione Latina Iuris Ostrogotici aliorumque iuris codicum ab eo conscripta, vide pag. XXII.

Digitized by Google

$\mathbf{X}\mathbf{X}\mathbf{X}\mathbf{I}$

CONSPECTUS OPERIS.

Codex Iuris Ostrogotici.		
Kristnu balkær (KrB.)	P	ag. 1.
Kunungx epzsöre (Eps.)	•	2 6
Drapa balkær (DrB.)	•	45
Uapa mal ok sara mal: hor ran ok styld (Vap.)	•	63
Gipta balkær (GB.)	•	94
Ærfþa balkær (ÆB.)	•	112
Eghna salur (ES.)	•	131.
Uinsorpa balkær (VinsB.)	•	152
Ræfsta balkær (RB.)	•	163
Bygda balkær (BB.)	•	185
Glossarium	•	235.
Index nominum propriorum	•	399.
Addenda et emendanda	•	401

1110000000000

Hær byrias östgöta laghbok först kristnu balkær i hanum tælias flokka 1 ælliuo ok tiughu.1)

I.2) Um huru kirkiu skal byria

II. Um huru biskupe skal bup fa. ælla hanum gingærb gæra. III. Um præstær ælla kirkia dela um skötninga innan hæfba.

1) Hanc rubricam e cod. B. mutuati sumus. Cod. A. hoc loco tantum habet H grande, pigmentis rubro caeralcoque ornatum; at rubricam omisit miniator. F, habet titulum Kyrckio Balcher, viridi pigmento exaratum. H. rubr. Hær byrias Kirkio balkir. oc tiælias (sic). I. rubr. Hær byrias kirkio balkir Hurw konung later sik kirkio byggia. K. titulum: KIRKIO BALKER. 51. add. rubr. Ostgöta Lagbooken, et infra: Her byrias kyrckio Balken.

2) A. Litteris numeralibus I — XV a miniatore omissis, notas Arabicas his locis addidit recentior manus. F. nec Capita, nec indicem habet. H. I. K. habent quidem divisionem in Capita, inter se similem, at I. solus habet indicem, quem, cum ab illo, qui in textu nostro legitur, omnino abhorreat, hic integrum exhibemus:

I Hyrru konnunger later sik kyrkio byg-

gya aff nyo

II Nu wm biscoper vil kyrkio vigia III Um skötningar som gyffuas til kyrkio IIII Nu delar prester ok kyrkia om sköt-

V Nu vm huilkyn presther eller kyrkia varder mistinge vm sina jord

VI Nu hurv presth skal til kirkio takas VII Nu kan kyrkia brynna eller stulyn blyffua aff ypnom durom

VIII Nu vm prest gör mæsso fall IX No vm barn torff cristindhom (sic)

X No hurv klokkare agher bæra bok XI Nw lyggher lik jnne vm nath ouikth XII Nu vm huru bondhe ager syæla mæssor XIII Nw huru klokkare ager til tyder

ryngia XIIII Nw kan klokka bandh lösna XV Nw kan klokka nyder falla.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

XVI No ringher then ey bidher klokkare XVII Nu hurv (h. v. bis est scripta) prester æger allan quik tyundhd XVIII Nv hurv bondhe skal twem luttoni XIX Nv om hussætho madher sytter j sokn. ok om tug æru samman . XX Nw ager prester ok klokkare try altare værnygha. XXI Nu kan man siwker lygghia XXII Nw wm staffkarll döör XXIII Nw sytter bondhe quar medh ty-XXIIII Nw hurv byskoper ær skylloger at vigia för syna tyundh XXV Nu kan soknaren ok bondhen delas 'vidher' XXVI All lagkalladh mal æger för biscops nepmdh (sic) slytas XXVII.: No ager ey tuesuere à biscops næmpdh komma XXVIII Nv dela prest ok sokhare ' XXIX Nr vardher kona diger j hoor XXX Um skripta bruth huru ther vm gr XXXI Um loskolæge havru ther vm ær XXXII Um fyorton manna eedh ater ganger a biscops tingh XXXIII Nw um man ganger edh XXXIIII Um athergangx næmpndh XXXV Nw wm helge dagx brut XXXVI Nw um man ser at osydhom XXXVII Item vm jula frydh XXXVIII Uvm pascha frydh XXXIX Um pysdaga frydh www XL Um kyrkio mæsso hælgdh XLI Um pedharss mæss (lege mæsso) hælghdh

ok skærtorsdagx helgd

(lege kloster)

XLII Nv gyffuer man egn syna j skoster

XLIII Um bardaga j kyrkyogardhæ

IIII. Um huru præst skal^a) til kirkiu taka

V. Um æn kirkia kan brinna. ok præstær skal a kirkiu bole bos

VI. Um huru bonda skal olia. ælla barn kristna. ok klokkare skal bok ok stol i sokn bæra.

VII. Um æn bonde dör ok huru længe lik skal inne halda.

VIII. Um huru klokkare skal ringia. ælla band lusna a klokku: ælla annar ringir.

IX. Um huat præstær a firi þianist sina. ok huru tiunda skal4) ok in biærgha.

X. Um paska skuld ok klokkara giald.

XI. Um huru mang altara læghi æru. ælla huru gob þön skulu uara.

XII. Um æn uæghfarande man dör. ok huru hanum skal til iorþ fylghia. ælla stafkarle.

XIII. Um æn bonde sitær kuar mæþ tiunda. ælla huru biskups næmnd skal gæra. ok huat ebum bær skal til bæra.

XIIII. Um huru biskups ræt ma bort skripta.

XV. Um hor. ætsku spiæl. ok skripta brut. ok forebis³) mannum hialpær egh lönda skript.

XVI: Vm at egh ma eb a mote næmnd ganga, ælla annur næmnd fællir ok annur uær.

XVII. Um huru böta skal æn man gangær ep. ok dör för an⁶) han laghwnnin uarbær.

XVIII. Um æn næmd uarþær atær dömd.

.XIX. Vm æn mange aghu i sakinne huem först skal ræt gæra.

.XX. Vm huru præstær skal hælghp biuba ok bonde kirkiu sökia

XXI. Um æn man se annan at osibum. ba skal⁷) præste til sighia

XLIIII Um man vardher wnnen före biscope

XLV Um hedith mordh

XLVI No ath byscops soknare ma ey tyngh stempna

XLVII Nw ma ey biscops soknare kono hor sak gyffua

XLVIII Nu gyffuer bondæ androm sak före kono

XLIX Nu för huadh mal man skal stempnas för kirkio dör

L Nu vm prester eller bonde bærias LI Nu (Litt. N omisit miniator) um man lather sik vigia modh syna hustrv

3) A. skæst primum est scriptum.

4) B. add. göra.
5) B. fore thes. Male.
6) B. än.

7) B. add. han.

- XXII. Um iula frip. ok paska. pingizs dagha. ok kirkmæssu: (*æn man huggær annan.
- XX. III. Huru⁹) man öki sak sina. um pætars mæssu. olafs¹⁰) mæssu ok lafrinzs mæssu.
- XX. IIII. Vm æn mæn^u) giuær eghn til klostærs ælla kirkiu. ælla mæn bærias í kirkiu garþe.
- XXV. Um æn mæn dræpas í kirkiu inne. ælla man¹²) uarþær firi biskupe¹³) laghlika wnnin.
- XXVI. Vm æn mobir myrbir barn sit hebit.
- XX.VII Um huru firi hor skal stæmna. ok annur hor mal.
- XX.VIII. Vm biona fælagh huru biskupær ma lösa ok binda. ok¹⁴) huat olof-likt¹⁵) ær.
- XXIX: Um æn man sla²⁶) præst ælla uighþan man. ok þön mal sum firi kirkiu dyr skal stæmna.
- XXX. Vm æn præstær bærs ok bonde
- XX.XI. Vm æn maþær latær uighia sik. ælla kona gangær¹⁷) i kirkiu æpter bonda sin. ælla barn sit.

Kunungær latær kirkiu byria. böndær til lukins gæra. (19Nu ær kirkia giorp: þa skal skötninga 20) til kirkiu giua: þæt 22) ær tolf þynia 23) sæþe a halfnaþa 24) træþe: ok tolf lassa æng: þa skal köpa 25) bökær ok mæssu klæþe. kalk ok klokkor. ok skruþ allan þæn sum hialpa skal (26 mæþ manne i hem 27) ok ur 28) heme. baþe kuikum ok döþum: þæt skal alt sokn kusta:

⁸⁾ B. om. æn — annan.

⁹⁾ B. Vm huru.

¹⁰⁾ B. Olufs.

¹¹⁾ B. man.

¹²⁾ B. madher.

¹³⁾ B. sic. A. om. biskupe.

¹⁴⁾ Adde uita.

¹⁵⁾ B. loslikt, at in titulo Capitis, oluslikt.

¹⁶⁾ B. slar.

¹⁷⁾ B. sic. A. gær (pro gar).

¹⁸⁾ F. byggia.

¹⁹⁾ I. om. Nu — giorp.

²⁰⁾ B. I. K. skötning. H. sköthnig.

²¹⁾ I. gyffuas.

²²⁾ A. pær primum scriptum est.

²³⁾ F. tynna. H. thyni.

²⁴⁾ H. I. K. halfwa.

²⁵⁾ I. köpas.

²⁶⁾ B. F. H. I. K. manne mädh.

²⁷⁾ H. I. heme. K. hema.

²⁸⁾ K. wtan.

Sipan skal biskupe bup fa: han skal i sokn koma mæp mannum tolf. ok²⁹) sialuær han: prættande: **p**rim borpum æru böndær hanum skyldughir (³⁰uppi at halda ok prea markær hanum³¹) firi uixl³²) giua: pa skulu böndær hanum (³³priggia þynía öl gæra. ok prea spæn huetis. ok en þyn rugh. ok³⁴) en þyn biug. þæt skal han haua til (³⁵sins borzs: ok (³⁶fiura þyni hæsta korn. ok þær (³⁷mæp tu las foþær. ³⁸) ok þry pund mæp³⁹) smör. ok⁴⁰) fiughur pund mæp³⁹) flæsk. ⁴¹) ok ⁴²) et marka nöt. ok ³⁴) tolf höns. ok kombær han egh a þöm dagh sum ⁴³) han ma æta köt a. ælla ⁴⁴) smör: þa gærin böndær hanum sua manga ⁴⁵) fiska firi þæn annan kustin ok narin ⁴⁶) liþughe. ok et halft pund mæp⁴⁷) uax. §. 1. Nu þa biskupær will kirkin uighja: þa skal han fa manaþa ⁴⁶) buþ firi sik. ok sighia ⁴⁹) sokninne ⁵⁰) a huat dagh han kombær ⁵¹) a ⁵²) ok þæn kostin ⁵³) sum um uixla dagh ⁵⁹) giuas þa skulu ⁶⁰) præste til föþu ligia. ⁶¹) alla þa sum ⁶²) siþan giuas ær ⁶³) kirkia ær uighþ. þa a ⁶⁴) þæn nald sum giuær huat han uill hældær giua præste til föþu. ælla kirkin til skruz.

.IIL

¶ Nu dele⁶⁵) præstær ok kirkia um skötninga⁶⁶) innan hæfþa.⁶⁷) þa skal

and Transport	In Washi
29) I. om. ok.	49) K. sighi.
30) F. H. I. K. om. uppi at halda.	50) H. I. K. sokn.
31) I. om. hanum.	51) I. vil koma.
	52) H. I. K. om. a.
33) F. tria tynnor.	53) H. I. K. kost.
	54) K. om. pa.
35) H. I. sith brödh. K. sin kost.	55) I. add. in.
36) B. til hästafodhärs fämtan spän korns. H.	56) H. mot.
I. K. til hæsta fodher. fyra thyni korn.	57) B. F. H. I. K. sic. A. Skötinga.
37) F. tu lass Foder till. Och &c.	58) B. ther.
38) B. hös. H. I. K. höö.	59) I. daga.
39) H. I. K. om. mæþ.	60) I. add. the.
40) I. om. ok.	61) H. B. L. K. læggias. F. läggia.
41) A. flalsk primum est scriptum.	62) F. H. I. K. om. suns.
42) B. H. I. K. om. ok.	63) B. F. H. I. K. om. ær.
43) F. om. sum. B. thär.	64) H. K. ægher. I. ægher.
44) H. ællir, et sic sere ubique.	65) B. dela. H. deler. K. I. deelar.
45) F. marga.	66) B. F. H. I. K. skötningar.
46) B. H. I. K. add. sidhan.	67) F. H. I. K. häffdar. B. H. I. K. add
47) I. K. om. mæp.	thät (H. ther) kallär innan (B. innär) try
48) I. add. <i>dag</i> .	ar wara.
<u>-</u>	

pæn⁶⁸) hemula sum gaf. ælla hans arwe: (⁶⁹hauær annat⁷⁰) perra laghhæfpat. þa hemule þæt sik sialft; sum laghhæfpat hauær. mæp sokna næmdinne. antuiggia⁷¹) præste⁷²) til föpu. ælla kirkiu til skruzs. huat hon⁷³) uill hældær. §. 1. Nu hulkit⁷⁴) hældær præstær ælla kirkia mistinge⁷⁵) uarþær sinna iorþ siþan laghuart⁷⁶) ær. warþær præstær.⁷⁷) þa stæmni præstær.⁷⁷) warþær kirkia. þa stæmne kirkiu gömarin um sunnudagh i kirkiu⁷⁸) durum ok mæle⁷⁹) til⁸⁰) um löghurdagh⁸¹) a þinginu.⁸²) ok domarin lægge hanum⁸³) fæmt um þorsdaghin⁸⁴) til kirkiu garþzs. will (⁸⁵soknin (⁸⁶a fæmtinne uæria iorþina præstinum ælla kirkiunne.⁸⁷) huem⁸⁸) hon uill hælldær sokna næmdin.⁸⁹) uill hon egh þa⁹⁰) stæmne annat þing. uill⁹¹) egh⁹²) æn⁹³) þa. þa stæmne þriþia þing. uill egh æn þa⁹⁴) soknin antuiggia⁹⁵) kirkiunne ælla præstinum⁹⁶) (⁹⁷uæria þa böte firi niu markær. taki þæn þrea markær⁹⁸) sik sökir sialuær.⁹⁹) huat þæt ær hældær¹⁰⁰) præstær¹) alla²) kirkia³) ok⁴) þrea kunungær. ok þrea hæræþe.

.IIII.

¶ pa⁵) (⁶skal præst til kirkiu taka böndær skulu uali raþa. þrea⁷) i ual la-

```
68) H. them. Male.
69) Verba: hauær - sokna næmdinne forte
  ex margine antiquioris codicis hoc loco tex-
   tui sunt intrusa. Quod si ita sit, infra pro
   hon legendum est han, ut habet not. 73.
70) K. anner.
71) F. H. I. K. om. antuiggia.
72) H. I. K. prestenom.
73) F. H. I. K. hann. Male. Cfr. tamen not.
  69. supra.
74) B. hwilikt. H. F. L. K. huilkit.
75) F. mistingz. H. mistninge.
76) B. H. I. K. laghäfdat.
77) H. I. K. presten.
78) K. add. j.
79) B. male.
80) F. åth. H. I. K. oc, male.
81) H. I. K. löghordaghin.
82) H. I. K. thinge.
83) H. I. K. om. hanum.
84) B. H. I. K. sic. F. Torsdagh. A. pörs-
85) B. H. I. K. sic. F. Sochnn. A. sokin.
86) H. I. K. om. a fæmtinne.
```

87) Adde uæri. H. add. til.

```
88) B. H. I. K. sic. A. F. huat.
89) B. H. I. K. om. sokna næmdin.
90) B. om. pa.
91) B. add. hon. F. add. han. I. Vilia the.
92) B. F. H. L. K. sic. A. om. egh.
93) F. om. æn.
94) K. om. pa.
95) B. annatiggiä, et sic, aut antiggia, passim. H. I. K. annattyggia. F. antinga, et
  sic, aut anatighia, annatigha, antighia,
  antiggia, antigha, antingia, antingen, pas-
  sim.
96) I. add. jordena.
97) H. om. uæria, K. böte IX &c.
98) F. om. markær. H. K. add. then.
99) H. I. K. om. sialuær.
100) I. om. hældær.

    B. prästin.
    B. ällä. F. heller. H. I. K. ællir.

3) H. I. K. F. sic. B. kirkian. A. kir.
4) K. om. ok.
5) F. Nw thâ.
6) I. presth skal til kyrkyo takas.
7) H. B. K. add. præste. I. thera prest;
```

ta. biskupær a en af en af to taka ("slikan sum") han uill. præst ok egh pæpp-3 lingh. utan allum (¹³sæmi a. þöm i sokn aghu. S. 1. þa skal klokara taka. böndær þrea i ual leggia.¹⁴) prestær a¹⁵) en af taka slikan sum¹⁶) han uill. þa skulu böndær kirkiu nykil taka ok i hændær præste sætia. ok præstær klukkara.17)

.v.

Nu kan kirkia brinna ælla stulin uarþa at¹⁸) ipnum¹⁹) durum: þa (²⁰skal præstrin göra sokninne ræt, ok mæle han til klokkarans. §. 1. þæt ær præstins skuld a kirkiu bole boa. sionga i21) kirkiu ottu sang ok mæssu. (22ok aptun sang ok alla tiþi.23) gör præstær mæssu fall a þöm dagh sum24) forhælghþ ær firi. þa ær han sakær²⁵) (²⁶at þrim markum. þöm aghu böndær²⁷) taka sum²⁸) i þerre²⁹) sokn æru. utan han uiti³⁰) lagha forfall (²¹sin: þæt æru hans lagha forfall.²²) liggær sialuær i sot. ælla far²³) af biskupe sinum buþ.²⁴)

VL

(35 Nu far præstær buþ at han skal bonda skripta ok olía. Nu kombær barn ok þorf kristnu uiþær. þa (*6far han egh baþum burghit. þa skal han*7) för³⁸) barn kristna.³⁰) þy at þæt hauær egh af kristnu⁴⁰) fangit.⁴¹) Þæt æru⁴²)

```
8) F. sättia. H. I. K. taka.
9) H. I. K. om. a.
10) K. om. af.
11) H. I. K. om. slikan — will.
12) F. om. sum.
13) H. I. K. thöm .a. sæmi som .j. &c.
14) H. F. I. K. lata.
15) F. H. I. K. om. a.
16) F. H. I. K. om. sum.
17) B. F. H. I. K. sic. A. kukkara.
18) B. F. K. sic. A. om. at. H. I. af; male.
19) B. F. H. I. ypnum. K. vpnom.
20) B. a präster.
21) K. a
22) F. H. I. om. ok. K. om. ok aptun sang.
23) F. I. tijdher. F. add. och.
```

24) F. H. I. K. om. sum. 25) B. F. H. I. K. sic. A. sak.

26) H. I. K, til thre marker.

27) B. F. H. I. K. sic. A. bödær.

31) I. K. om. sin. H. om. sin — forfall. 32) I. add. at ban.

33) H. I. F. faa.

34) I. add. thet ær lagha förfal hans. F. omissis quae in principio Cap. 6. leguntur: Nu - bub, hic male add. Att han schal &c. 35) F. om. Nu — bup; cfr. not. 34. przced. H. I. K. om. Nu — olia.

36) H. L. faa ey &c.

37) H. I. K. om. han.

38) B. H. förrä. K. forra. L. fore. 39) B. F. H. I. K. sic. A. kistna.

40) B. F. H. sic. I. crisstmo v. crisstino. A. kristu. K. kirkio.

41) A. Litt. fan bis sunt scriptae.

42) H. F. L K. ær.

²⁸⁾ F. om. sum. 29) K. om. perre. 30) H. I. K. niwte. Male.

lagha forfall præstins. ok⁴³) far egh bonde⁴⁴) skript ælla oling.⁴⁵) þa⁴⁶) ær (47 præstær at þrim markum sakær, utan han uiti lagha forfall sin⁴⁸) mæþ tuæggia præsta⁴⁹) eþe ok⁵⁰) sialuær han þriþi. Far⁵¹) han eþ gangit uari saklös. falzs ebær hans. þa⁵²) böte þrea markær (⁵²arua bondans. C. 1. Nu ær þæt klokkarans⁵⁴) skuld. bæra bok ok stol i sokn mæþ præste.

VII.

Nu dör bonde. þa skal prastær⁵⁵) til hans koma.⁵⁶) lik hans wighia. vm nat iui⁵⁷) uaka (⁵⁸ænkte firi taka. uakær egh præstær iui liki um nat. ok hauær egli forfall. ælla⁹⁹) lof af bondanum. þa böte præstrin þrea markær arua bondans. uill han slere nætær inne halda. þa skal han60) örtugh præste giua. siri nat huaria han sipan uakær.⁶¹) G. 1. Nu liggær lik⁶²) um nat ouight⁶³) inne. böte præstær64) þrea markær. Þöm (65taki arui bondans. ælla uiti lagha forfall sin. sua vm66) andra. ok67) vm66) þriþiu: (69siþan (70ma arui bondans saklöst71) ut⁷²) föra. ok sialuær iorþa. före han forra⁷³) ut lik⁷⁴) ouight æn sua længe ær inne haldit. þa⁷⁵) böte firi þreia⁷⁶) markær. þöm mannum þa⁷⁷) iorþ aghu (⁷⁸sum han⁷⁹) förþe⁸⁰) likit iui⁸¹) Nu a⁸²) præstær likinu til iorþa fylghia ok

```
43) F. H. I. K. om. ok.
44) H. I. K. bonden.
45) H. F. I. K. olning.
46) B. H. I. K. sic. F. thå. A. þæ.
47) H. I. præstin. K. om. præstær — uiti.
48) I. om. sin.
49) K. add. witnom ok.
50) B. F. H. I. K. sic. A. om. ok.
51) H. K. Faa.
52) F. H. I. K. om. pa.
53) F. om. arua bondans.
54) H. F. I. K. klokkara.
```

56) I. add. och. 57) H. I. K. add. like.

55) B. F. H. I. K. præstær.

58) B. F. H. K. sic. A. pro enkte habet: akka (lege ok) ække. I. om. ænkte — taka. 59) F. och egh. H. I. K. add. ey. 60) H. K. bonde. I. bondhen.

61) H. waka. 62) A. lig primum est scriptum.

63) A. o additum est, at deletum.

64) H. præste. Male.

65) I. H. taky (H. takin) arffuin eller &c. K. takin arffwa eller &c.

66) B. F. H. I. K. sic. A. om. vm.

67) B. F. H. I. add. swa.

68) K. om. vm.

69) I. om. siban — iorba.

70) B. F. H. sic. K. maa arffwen. A. marui.

71) H. saklös.

72) H. K. .o. wight.

73) B. förra. F. H. I. förr. 74) F. H. I. K. lijkit. F. add. och är. 75) F. H. I. K. om. pa.

76) B. F. H. I. K. sic (trea, tria, thre). A. peia. 77) H. I. the. K. ther.

78) F. om. sum — iui.

79) B. H. I. K. sic. A. om. han.

80) H. före. K. fore. I. förir.

81) A. inni scriptum fuisse videtur; scalpro emendatum est.

82) H. I. K. ægher.

gript at^{s5}) wighia. §. 2. Nu a²⁴) bonde sialamæssu⁸⁵) lata siunga.⁸⁶) ena þa vt föris. andra um⁸⁷) siunda dagh. þriþiu um⁸⁸) þrætiugh.⁸⁹) fiarþu um iamlanga dagh: (⁹⁰ok at huarre offra þrætiughu lius. ælla þrætiughu pænninga.⁹¹)

VIII.

Nu ær⁹²) klokkara skuld.⁹³) ringia (⁹⁴til ottu sangxs. ok⁹⁵) (⁹⁶mæssu. ok⁹⁷) aptun sangxs.⁹⁸) ok gen like. will bonde till þrætiux⁹⁹) ringia lata. þa (¹⁰⁰skal han örtugh klokkara giua. §. 1. Nu¹) lusna band (²a klokko. þa skal klokkare um sunnudagh i kírkiu durum standa. ok³) sua um annan.⁴) ok (⁵sua um þríþia. (⁶ok (⁷sokn tíl sighia. Nu faldær klokka⁸) niþær siþan laghuarat⁹) ær.¹⁰) ok slar hæl³¹) klokkara.¹²) han ær gildær at þrim markum. Þöm skal soknín¹³) böta arua klokkarans af kirkiu¹⁴) fæ. (¹⁵Nu bristær klokka¹⁶) siþan laghuarat⁴²) ær.¹³) ligge ugild. Nu ær (¹⁰eigh til uarat (²⁰slar klokkara til hællia. ligge ogildær. Nu bristær²¹) klokka. þa ær (²²hon gild at þrim markum. Þöm böte

83) K. ock. Male.

84) H. I. ægher. K. agher.

85) F. Messo. I. siælamæssor.

86) I. segya.

87) F. åth. H. I. K. a.

88) I. a.

89) A. Loco litt. æ primum scriptum fuit if. H. K. thrætiwght. I. trætyundha dag.

90) F. H. I. K. att hwarie thera haffua tretighi &c.

91) I. add. ther köpi lyus förræ.

92) B. add. thätta. F. H. I. K. add. gluct.

y3) H. I. K. add. at.

94) F. Ottosång &c.

95) I. K. om. ok.

96) I. aptons sang. mæsso ok tydher ok geen

97) H. om. ok.

98) F. Aptosång.

99) H. thrætiungx.

100) B. F. I. sic. A. pro skal han habet skan. H. K. om. han.

1) H. I. K. add. kan.

2) K. ath. I. ok klokcha.

3) H. I. K. add. sokn til sighia. Cfr. nott. 4, 6. infra.

4) F. add. Sochnn till sighia. Cfr. not. 6. infra.

5) I. om. sua um.

6) F. H. I. K. om. ok — sighia. Cfr. nott. 3, 4. supra.

7) A. Loco vv. sokn til sighia antea, ni fallimur, scriptum fuit: sua um pripia.

8) A. Loco v. klokka antea, ut videtur, scriptum fuit faldær.

9) A. Laghuaratat scriptum est, at ultimae litt. at lineolis sunt inductae. F. I. laghwardt.

10) H. I. K. add. til,

11) F. i hiäll.

12) B. klukkaran.

13) H. F. I. K. sokn.

14) F. I. kyrckiona.

15) H. I. K. om. Nu — ugild.

16) F. om. klokka.

17) F. laghwardt.

18) B. add. Tha.

19) A. Loco vv. eigh til antea, ut videtur, scriptum fuit til uarat.

20) H. K. slaa hææl klokkara. ligge &c. 1. skall han lygghia ogyllder æn klokcha slar hæl han. Nw &c.

21) I. add. ey. Male.

22) K. han gilder. Male.

klokkarin kirkin gömarum.²³) §. 2. Nu! ringir þæn sum²⁴) egh biþær klokkarin ²⁵) til. böte²⁶) firi siax jöra brytæn han klokku gialde²⁷) atær ²⁶) fullumigialdum: utan han²⁸) kumi riþande ælla gangande joki nili kalla præat ælla klokkara. ælla kombær eldbroni dös klæmptar³⁰) han þa ælla ringir uari³¹) saktlös. ³2) brytær han (³³þa klokku uari ok³⁴) saklös. Nu giuær klokkare hanum sak 4 hui³⁵) han ringde, þa dyli mæþ tolf manna eþe. ælla uiti mæþ fiughurtan manna eþe. at han ringdi mæþ (³6lufi hans: sla³७) klukka han til hælfa³ð) liggi ogildær klæpsins bande ä³⁰) klokkarin uarþæ

.IX.

Nu a⁴⁰) præstær firi þianist sina allan kuikan tinnda. Nu a⁴¹) boæde tignda af korne sinu. af första röke⁴²) han skær ok han⁴³) in bær, han a tælia ut at akre ok up at andrum ok⁴⁴) sætiá af⁴⁵) huarn tiunda⁴⁶) rök þær sum⁴⁷) han kombær, a (⁴⁸Nű æ huat tiunda um hixlæ dagh gifs.⁴⁹) þa sum⁵⁰) kirkia uigbis, þa litinþön sokn sua at. Nu hauær bondensinu korne in burghit, þa a⁵¹) præstær sin þriðiungh⁵³) a akre af takai⁵³) þa a honde⁵⁴) præste buþ fa i þrinn uæþær daghum þöm sum han (⁵⁸manæhn hæð bærgha sinu korne sum bondin sinu spillis tivndæ för. Þa a bondin han matær gialda. (⁵⁶spillis⁵³) siþan spæm þa a sinu korne sum þa a sinu korne sum þa a sinu korne sum þa sinu þa sinu sinu sinu sa sinu korne sum þa sinu sinu sinu sa sinu sinu sinu sa sinu sinu sa sin

No. 10 (1900)

bondin hanfil) egh atær gialda. Okm bonde ok bryti tiunde babes fore sik ok similion. (1) Nu skal bonde tuem freum in biærgha: priska "[22] hand halmin ok agna firi arwhita ok kurnit i pry ekiptal en lut kirkiu. ahuan biskupe, bilbia fatëkum mannum alle aghir tëmda behe fatëkë ok riki.

Constant .

T : Nast) sitæn huskætu maþær! i sokul han ær skyldær⁶⁸) præste sinum atta pænninga at paskum. æru tu saman boldier, þæt ær örtugh præste (%ok eghés) by mera at bon sein⁶⁷) flere. ok ængin leghu drængær (⁶⁸ba gæri þæssa⁶⁹) pænningana.⁷⁰) S. 1. (⁷¹Nu a klokkare haluan span korns. af allum þöm sum⁷²) bape gæra præste korn ok kuika.

in andrew of the Signal to a process 🏞 Bell of the Cale of the Annal Cale

the at each of the property XI, so the contract of the account of the contract of the contract

Nu a præstær ok klokkåre brea⁷³) altara uerninga um? N huart ad ena um jul, andra um paska, pribiusum pingizs dagha. Nu⁷⁵) alle pe anni egh **ger**a praste⁷⁶) fulla skuld*u (****pė aghu klėkkam gera lef; ok 'lefs said?**) et sint-sm arit. 79) (*** Nu kan***) præstær ok**) : klokkare : prætta : uip : bondannak : sighær (***) han, haværi eghi giort sua goba?!) ektara evænningh sum han skulde: læggær han (⁸⁴a altaran en suænks⁸⁵) pænningxs lef ok sua mykit sufl⁷⁸) sum þær till hö-

```
58) K. om. han.
59) A. Loco litt. O miniator expato adposuit
   N. H. K. om. Ok.
                              James and Ross

60) H. K. om. bape.
61) F. add. och warj saaklös.
62) F. haffuj. H. K. ok j. thry skipta. een luth kirkio — mannom. Hafwi then hal-

60) H. K. om. babe.
   men ok aghnane som arwodhet hawer. Al-
men ok agnang sun war von ta tiunde &c.
63) F. H. K. Sm. Nu.
64) B. F. H. K. skyldugher.
65) B. Egh ok. F. H. K. om. ek.
66) H. K. ække.
67) A. sem quoque legi potest. B. sein. F.
  seen. H. K. aru.
68) H. K. gör; om ba.
70) H. B. F. K. pæninga.
```

71) H. K. om. Nu — kuika.

72) F. om. sum.

2 .. H. I. A. om. ba.

⁷³⁾ H. "thera. Male.

⁷⁴⁾ H. K. om. uman. A. 4 A.

⁷⁵⁾ K. om. Nu.

⁷⁶⁾ H. B. F. K. præste.

⁷⁷⁾ H. K. han .a.

⁷⁸⁾ F. Sugul.

⁷⁹⁾ H. K. F. aar.

⁸⁰⁾ Verba: Nu - wari saklos hoc loco interrumpunt seriem orationis Supra anto verba: Nu alle pe sum egh &c, inserenda fuis-

⁸¹⁾ F. ann.
82) Lege ælla.
83) H. godhan.
84) H. K. savæggia sma (H. sina quoque logi potest; K. sin, male) pæninga keef a. aksræth oc swa &c.

⁸⁵⁾ Lege sususka B. Serinekan. F. Swenskans.

al L. on. Mit K as

renbaso) wariosabloso Nu zerezo przester ok (kłokkare bomes) skyldeso sua myk la pianistesum (popom bape tiunda korn ekokuikard ner and relief) addied 5 ag 15 - late 27 (20 mg 1a) for my late 1 part of 20 has

XIL.

Nu kan juæghfarande") man" jainker liggiso i soknachs er") jase" bond da skuld sum⁹⁵) han liggær at præste bub far præstær attil hans koma skriftta (% ok olia. lik at uighia. (% una nat iui) wakaa fiura siala massuusiunga. af uputs manzs kuste half mark taka.99) Pa zer þæt bondans skylds sum 100) han dörli at præste bub fa. will egh præstær til²) koma. þa a³) han halda likit⁴) vinne ums) gua nat. okasiban as) han atta mannum (hobafa will been egh till) koma sum³) buþ³) fat uari sokær at þrim markum. böte¹⁰) mark þöm sum likit stanss dær") inne at. mark kunnnginum, ok'3) mark hafaþinu's) siban ærn böndær skyldir¹⁴) han til kirkiu föra ok gript¹⁵) graua ok præste bub fa will eigh possstær iorba. ba iorbin böndær, saklöst dok hote (præstær biskupe preass) mærkære Se 1. (17 Dör stafkarl: i. sokut samu pianist!8) næn præsten hannm skyldæ?) 19) i þo at han aghe egh mera an; pik ok akræpptis tills eller i fells af tresa buren

XIII.

Nu sitær bonde kuar mæþ timde um ar. böte firi þrea öramoknut tinn-s 285 F. schull Wagn in roj &c. 22' H. ogher W. d. r.

39) 1. F. Ke and, . c.	25 A. om, ma fun.
86) F. H. K. om. paradia a sound and id (o)	3) A. b. boco littica anten suriptuin Aid W. As
87) H. K. æru.	egher. K. åker (sic) ville i i i i i i i i i i i i i i i i i i
88) K. honom. 89) H. K. skyldoghe. F. schyllighe.	4) H. om. likit. with the way was to be them
80) H. K. skyldoghe. F. schyllighe.	5) F. H. K. om. um.
90) K. H. then tiundar bude horn och gwic-	6) H maken K saken
kan. Andrew A. rodgen di (1).	7) B. F. om. til.
91) H. K. om paghfarandennin very A Th	
co) R. F. madhan at six in communities in community	O H 2. J. 10 . 11 62
92) B. F. madher; et sic in sequentibus passim	9) n. oudit.
93) F. H. A. add. thet.	
93) F. H. K. add. thet. 94) H. K. om. pæs.	11) H. K. F. star.
Q5) B. F. om. sum. H. K. ther.	
Q6) K. olea och lijk &c. Salla va va va salla salla	13) B. F. K. häradinu. H. hæradhe 11 (6) 14 (1) 15 (1) 16 (1) 17 (1) 18 (1) 19
97) H. K. om. um — siungalo	16) H. K. skyldoghe. No Mr. 25 .H. A. CE
98) B. sic. K. of the A. unir.	3. A. Lift of classes supple M. H. King H. M.
SO H K his incomes and white a threated	16) B. sic (threa). H. thre. A. trea. 1 .it ad
99) 11. IX. mic inserunt quae textus in J. 1. n.	10) B. sic (threa). II. thre. A. trea.
Cap. habet: Dor stafkarl - skruppo,	17) F. IVW Dor, exc. H. W. Hic om. Dor
100) F. om. sum. H. K. en. 33 54 (116)	skruppu. Chi. not. oo. supra.
99) H. K. hic inserunt quae textus in S. A. h. Cap. habet: Dör stafkarl skruppo, 100) F. om. sum. H. K. an.	17) F. N. Dor &c. H. K. hic on Dor skreppu. Chi. not 99 supra.
2) K. add. hans.	10) H K skuldoghen E schulligen
-1	19) H. K. skyldogher. F. schylliger.

dan præstinum, ælla böm²⁰) sum²¹) tiundan a²²) sua firi annat ok (²³sua firi bribia. (24Sitær kuar um bry böte biskupe brea markær. Nu²⁵) före bonde²⁶! 5 egh tiunda til²⁷) firi paska. þa²⁸) halde þöghine²⁹) hans rezskap³⁰) up³¹) utan kalle han firi kirkiu dyr æpte paska, ok uiti 'bæt mæb ebe fiughurtan manna at han sat mæb fuui kuar ælla ok at han förbe han. ælla 22) han böb han utt ok²³) be wltu sialuir at be uilda egh uibær taka. orka³⁴) egh ebe böte bre öra. (35 cm han sat minnaukuar cen um bry ar. sat han um bry 36) ar 37) böte bre markær sum för uar saght. S. 1. Nu (38ær biskupær skyldughær firi tiunda sin. wighia krismu ok klærka. kalk³⁹) mæssu klæbe: 'huart⁴⁰) bribia ar til⁴¹) sokn koma tuæggia natta gingærb af præste taka42) mæb mannum tolf ok sialuær han brattande: (3) þa a44) han folk45) færma46) ok47) næmdir sea. (5. 2. pa biskupær uill næmd sea. þa skal han fa manaþa bub firi sik. præstær a40) næmd gæra (49sanna mæn i næmd sætia ok50) egh uibærdelu mæn. (51ok egh soknara. ok egh bæn i ebumin⁵²) stob. ok be skulu sitia i næmdiune sum be sighia (53ia uibær sum uibærdelu mænnini æru, siban a54) soknarin eba til næmd bæra. þa skal næmdin sitia sik ensamin ok talas uibær. alla þa eþa

54) H. K. æghir.

```
20) K. och.
21) F. H. K. om. sum.
22) H. ægher. K. åger.
23) K. om. sua firi.
26) A. Litt. S a miniatore omissam, add. rec.
  man. F. Nw sitter &c. H. K. om. Siter -
  markær. Cfr. not. 35. infra.
25) H. K. Ok.
                    F. agine Buckeye.
26) B. bonden.
                          S. .... 14 .00
27) H. K. om. til.
                          S. R. ama R. C.
28) H. K. om. ba.
                             1. 10 1. 1
                      29) H. K. tho ey.
30) H. F. redhskape.
31) F. H. K. sic. B. vppe. A. om. h. v.
30) H. F. redhskape.
32) H. add. ath.
33) F. H. K. om. ok.
34) A. Litt. a omiss. supra lineam add. scr-
  ba. B. F. H. K. Orkar. K. F. add. han.
  skope thre marker. New ær &c. Cfr. not. 24. 53) F. Eedenom.
35) H. K. Sitter quar wm thry dar bote bi-
```

36) B. sic (thry). F. try. A. pru. 37) F. add. quarr. 38) F. schall Biscupir firj &c. 39) H. F. K. add. oc. 40) K. om. huart. Male. And Andrews 41) B. sic. F. H. K. i. A. tik. 42) F. om. taka. 43) H. B. K. thrattande, F. trittandes 44) H. ægher. K. agher. 45) A. folf primum scriptum est. ... 46) K. skerma. Male.
47) F. H. K. om. ok. 48) H. K. ægher. 49) H. K. sanninda mæn. 50) H. K. om. ok. 11.118 -- 111.1 51) H. K. Ey thing j, edhom stodhow oc eg soknara och the &co this was out

> 1. 160. ... Pre man in the second

sum⁵⁵) hon (⁵⁶uær þa⁵⁷) uarin uarþi.⁵⁸) alla þa eþa⁵⁹) hon fælle þa⁵⁷) uarin fælde. utan næmdin uili nakuara eþa60) undi kunungx61) dom læggia. ælla laghmanzs. þa biþin þe eþa þær til þe uarþa⁶²) fællde ælla uarþe.⁶³) §. 3. all laghkallab mal aghu⁶⁴) a biskups næmd kuma ekke huma⁶⁵) mal. Alli eþa aghu a biskups næmd kuma. (66 þæssin mal aghu a biskups næmd koma. hor. meneþa.⁵⁷) skrokuitne.⁶⁸) oskriptaþ⁶⁹) mandrap. kirkiu ran. (⁷⁰hælghu dagha bardaghi. ok hælghudagha brut: ("Dessa eba þa ("afælle biskups næmd. sua at þe böta") babe biskupe ok kununge. (74 ok sua alle berra uprættar epa. ok forfalzs epa. ok göpslu eþa. ok sætis eþa. Ok alle þe eþa sum firi þessin⁷⁵) mal gangas. pæt æra⁷⁶) iorþa delu⁷⁷) manhælghis mal.⁷⁸) þiupta mal.⁷⁹) rans mal.⁸⁰) ok^{8f}) þe epa sum firi trulldoma⁸²) suerias. Nu a⁸³) egh tuæsuare⁸⁴) a biskups næmd koma. þæt⁸⁵) a⁸³) slita hærazs næmd. (⁸⁶Nu uitnar man sinn þiuf. ælla uitna⁸⁷) maþær⁸⁸) man til draps.⁸⁹) ælla sighær ok sua. at⁹⁰) þæssa⁹¹) sæt⁹²) uill iak ta-

55) F. H. K. om. sum. 56) H. fællir. warin fælde. the edha hon fæl-· lir ey the waren saklösa. wtan næmpden , &c. K. steller (sic) warrin felde. Alle the eedhe hon ey feller warin saaklös wtan nempden &c. 57) F. the. 58) F. add. Och. 59) A. v. eba bis est scripta. 60) F. om. epa. 61) B. F. H. K. sic. A. kunugx. 62) K. om. uarpa. 63) H. K. add. Nw han soknaren oc bonden delas vidhir. soknaren sighir edhin wara gangin j. andre sokn. bonden j. andre sokn. war thet giorth .j. thera sokn. tha göri annattwiggia wæri ællir fælle. ær that ey giorth j. there samu sokn tha skal niempden sighia them .j. huat sokn thet wan giorth .j. the sokn skal annattiggia væria ællir fælla. 64) H. skulu. 65) H. wina. K. wini. Male. 66) K. om. pæssin — koma. 67) F. Menedhara. 68) H. K. F. sic. A. B. skokuitne. 69) F. H. K. sic. A. B. oskiptap.... 70) K. helga bardaga. 71) Verba: pessa — sætis eþa hie male sunt 92) H. F. add. tha.

doma suerias sequi debuissent. 72) H. K. fællir biskops næmpden. 73) H. K. F. böte. 74) K. swa ook. H. Ok swa oc. 75) F. K. sic (thessin). B. thäsin. H. thæssa. A. tessin. 76) H. K. ær. 77) H. jordha dela. 78) F. Manhelgdamåll. 79) F. Gipthamåll. Male. 80) K. Bansmal. Male. 81) B. F. sic. A. o. H. K. om. h. v.

inserta; post verba: Ok alle pe epa - trull-

83) H. K. ægher. 84) F. twe Swaria; male. H. tiwasuare, male. K. twe swere. 85) F. thå.

86) H. K. Ok vithna &c. Verba: Nu uitnar biskups næmd koma seriem orationis in→ terrumpunt. Ante verba: Nu a egh tuæsuare ponenda fuissent.

87) B. H. K. witner. 88) E. medh. Male. ...

82) H. K. F. truldom.

89) H. K. B. add. ællir til haldz. (B. add. älla) til fulsæris. ællir til skeno.

90) K. om. at.

91) H. K. udd. samu.

ka⁹³) af pik sum pu⁹⁴) tokt nu⁹⁵) af mik. ælla suær man annan til frælsis. pa aghu egh pe⁹⁶) epa a biskups næmd koma. (⁹⁷sueria pe⁹⁸) bapir a enum dagh: pa⁹⁹) ma egh biskups rætte¹⁰⁹) bort skripta.¹)

XIIII.

Suæria per egh bapir a enum dagh ok skriptas han för æn han fældær uarpær.²) þa skal han³) fasta ok egh fæ böta. (⁴utan (⁵hwzs maþrin han skal baþe fasta ok fæ⁶) böta. ok all þön mal a biskups næmd feld uarþa ok skriptaþ uarþa²) manaþ firi biskups tilkuæmd. þer skulu fasta³) ok egh fæ böta. utan hwuþz mannin³) han skal baþe fasta ok fæ¹o) böta. S. 1. Nu dele¹¹) præstær ok soknari¹²) præstær sighær bondan¹³) (¹⁴skriptaþan uara firi næmda buþ.¹⁵) ok¹⁶) soknare sighær eigh.¹²) þa skal præstær han skriptaþan¹ð) uita mæþ eþe sinum firi biskupe¹९) ælla prouaste.²o)

XV.

Nu uarpær kona dighær i hore ællas²¹) ætsku spiælle. pæn sum²²) þy ualt. han ær sakær uip biskup at þrim markum. ok konan se saklös. Þær hialpær 6 hanum egh lönda skript firi.²³) utan han²⁴) haui sik skriptat²⁵) för æn han visse²⁶) at hon hauande²⁷) uar. Nu kære biskups soknare till hans: þa skál han

· ·	
o3) H. K. hafwa.	11) B. F. H. dela.
94) F. B. H. K. sic. A. om. pu.	12) A. Scriba in eo fuit, ut loco litt. ** soribe-
95) B. om. nu.	
96) H. K. thæssa.	matae sint.
97) B. hic incipit Cap. XIV. K. om. sueria -	13) A. bondant scriptum est, at t deletum.
skripta.	14) H. K. F. skriptet hafwa. Male.
98) H. supra lineam errato add. eyc. 191	15) BillFr.H. K. sic. A. namda fall. We wa
99) F. H. thär.	16) Ha Kwomalok, was a server of all the server
99) F. H. thär. 100) B. F. H. rätt.	17) H. K. nego
1) H. skriptasi	18) B. Ki. H. Ki. sic. A. strippeta
2) K. wardh.	19) F. add. sinom.
 H. K. om. han. F. add. Eegh, male. K. om. utan — böta. 	20) H. K. add. sinom.
4) K. om. utan — böta.	
5) H. hwfwdz manne han skal fasta &c.	22) F. H. K. om. sues
6) B. H. sic. A. fa. F. om. h. v.	23) Fom. firi. and constitute of
7) B. om. uarpa. 8) H. K. om. fasta.	24) K. om. hate was all a second of the seco
8) H. K. om. fasta.	25) B. F. K. sic. Az-Hi skiptale A. A.
9) F. Huffundz Madrin. K. huwudz maderen	26) B. F. H. K. wisterney brind again. 14 (2)
10) F. H. K. om. fo.	20) B. R. H. K. dighir.

uita mæb ébe flughurtan manna sua. at han uar skriptabær26) för. æn han29) uisse²⁶) at hon hauande³⁰) war. (. Nu takær mabær yppinbarlika³¹) skript ok³²) falder atær i samu synd.³³) þæt hete³⁴) skripta brut.³⁵) han ær sakær (³⁶uiþ biskup at brim markum. þær firi hialpær hanum egh lönda skript. (37Ælla gær hor ælla ætsku spiæll. ælla takær yppinbarlika) skript firi mandrap. ælla firi menepa. ok faldær atær i samu synd. þæt kalla36) skripta brut. þær a39) han40) biskupe41) firi prea markær. Nu liggær (42 mapær i löska læghi ok takær sik skript af sinum præste ok faldær atær i samu synd. þa taki sik⁴³) atær⁴⁴) skript af sinum præste ok uari saklös firi fea gialdit. ok haldær præstær hanum⁴⁵) ulaghlica up a46) paska dagh firi löska læghi. þa47) böte48) biskupe þrea markær 3 6 2. No gangær flughurtan manna ebær atær a biskups næmd þa þe49) sum forst suoruse) i epinuni ok hwuzs mannin.") pom hialpær egh lönda skript firi biskups sak.

more from the cost Hiller of the Maria Cost and Nu ma ængin ep ganga a mot biskups næmd. ælla kunnngx gær hon wangt 52) ha skal kunung x53) ælla laghmanz dombær mæt54) yppinbarum uitnum hana atær döma.55) §. 1. Nu fællir annur næmd56) ok annur uær. þa a57) bön næmdin witzs orb sum gærþin uar gör i þy at babe hæraz næmd ok

```
20) B. F. H. K. sic. A. om. han.
30) H. K. digher.
30) H. K. digher.
31) F. yppenbara. H. K. opinbara.
32) F. om. ok.
33) H. K. syndena.
34) B. F. H. K. heter.
34) B. F. H. K. heter.
35) B. F. H. K. sic. A. skipta brut.
36) F. åth Biscup wed trem &c.
37) Pro Ælla gær legendum est firi; quae enim
```

28) B. F. H. K. sic. A. kriptabær.

hic sequentur cum iis sunt connectenda, quae, supra dicuntur: Nu takær - skript, a qui- 52) F. orätt. bus errato quodam scribac divulsa sunt.

38) H. kallar. F. kallas, K. heter.

39) H. K. ægher. 40) K. H. F. add. böta.

41) H. K. om. biskupe. 42) H. man j. lönskalæghe.

43) F. om. sik.

44) F. H. K. om. atær.

45) K. om. hanum.

46) F. om. a.

. 47) F. om. pa.

48) H. add. præster.

49) B. F. H. K. add. twe.

50) H. F. K. swæria.

51) F. Huffuudz Madrin, H. höfwdamadhern. H. K. add. een.

53) B. F. H. K. sic. A. kunugx.

54) Lege mæp. F. K. medh. H. medh. F. add. yppinbara Dombir. och medh. 55) H. K. drifwa. 56) H. K. næmpden. 57) H. aghe. K. ägher.

biskups namd⁵⁸) skulu⁵⁹) i allum malum⁶⁰) þær⁶¹) sant⁶²) leta⁶³) sum gærþin uar gör.⁶⁴) ok þön næmdin skal⁶⁵) fælla ælla wæria. §. 2. Nu uarþær maþær fældær (⁶⁶a næmd. ok⁶⁷) han kalla⁶⁸) sik egh fældan uara; far han siu mæn af næmdinne. þa ær þæt hans witz orþ ok uari uarþær.⁶⁹) Nu skil þöm a sum⁷⁰) i næmdinne æru. uilia flere uæria þa (⁷¹ær wart. wilia flere fælla þa (⁷²ær fælt. (⁷³æn þer wilia⁷⁴) sum flere æru. Nu wil næmdin huazke⁷⁵) gæra fælla ælla wæria. ok soknarin sighær han fældan uara. þa stæmne bondin næmdinne⁷⁶) antuiggia⁷⁷) uæria sik⁷⁸) ælla fælla sik. will hon huarte⁷⁹) gæra. þa söke ut alla lagha soknina.⁸⁰) ok sua⁸¹) lionga þing æfter: gör næmdin egh ræt i lionga þinge⁸²) huarte⁸³) fælla ælla uæria. böte firi⁸⁴) tolf markær. Nu æn siax uilia⁸⁵) uæria⁸⁶) ok siax⁸⁷) fælla. þa aghu þe uitzs orþ sum uæria uilia: sua ær⁸⁸) ok i allum næmdum. §. 3. Nu skal biskups næmd sannind letae ok hærazs næmd lagha gærþ.

XVII.

Nu gangær man ep. ælla wærka⁵⁹) andra⁹⁰) sak sum biskups sak ær innan ok dör för æn⁹¹) malit uarþær laghunnit⁹²) ok⁹³) eprin uarþær fældær.⁹⁴) pa dör⁹⁵) biskups⁹⁶) sak mæþ hanum. ok þe sum⁹⁷) liuande æru⁹⁸) bötin sak⁹⁸) sic

```
58) B. F. H. K. nämd.
                                        80) K. F. soknana.
59) H. K. F. skal.
                                        81) F. om. sua.
60) B. F. H. K. sic. A. om. malum.
                                        82) H. K. thingeno.
                                        83) F. huadke, et sic, aut huaske, hvarcke,
61) F. om. pær.
62) F. sannind. B. san witne. H. sannan vit-
                                        passim.
84) K. om. firi.
  na (sic). K. sanıma witne; male.
                                        85) H. K. om. uilia.
63) H. K. add. ther.
                                        86) A. uilia primum scriptum est.
87) F. add. willia.
88) H. K. om. or.
64) K. om. gör.
65) H. K. om. skal.
66) K. och nempden kallar &c. Male.
67) H. om. ok.
68) B. H. K. kallar.
                                        88) H. K. om. ær.
                                        89) H. B. K. værkar.
                                        90) H. K. add. thæ.
68) B. H. K. kallar.
60) H. K. saklös.
70) F. H. K. om. sum.
                                        92) B. H. laghwnnit. F. laghuunnit. K. lagh
                                          wunnitt.
71) H. K. vari vardh.
72) K. fälle.
                                        93) Rectius ælla.
                                        73) H. K. om. æn — æru.
74) F. add. fälla.
                                     95) H. A. add. oc.
96) B. F. H. K. sic. A. biskps.
75) H. huarte. K. hwatte.
76) H. add. bidhi. K. add. bidhia: Vincentia
                                        97) H. K. add. medh hanom. varo (K. om.
77) H. annattwiggia.
78) K. om. sik.
                                          varo) oc.
                                        98) F. H. K. add. the. W. A. M. A. H.
78) K. om. sik.
                   and the state of the
                                        99) K. saki.
79) F. huaske.
```

na: þæt æru¹⁰⁰) þrea markær biskupe haar þæn sum¹) egh war lönlika skriptabær. (2æn eþrin fællis. Nu3) kunungx sak ælla hærazs sak. ælla malsæghanda sak. hana skulu böta mansins4) arua. Þa æn sakin uar för laghwnnin hanum liuande. þa skulu hans arua böta sua biskups sak sum kunungx sak.

Max they are end to the latter. Nu uarpær næmd atær dömd. alle ber sum') i hænne suoru. þe æru saki at siax markum. ena mark kununginum.) andra malsæghandanum. pripio hæræþe: ok þre markær biskupe. huat hældær hon gik atær firi osannind.⁷) 7 ælla firi olagh. þær hialpær þöm egh (*lönd skript firi biskups sak. þy at (*þær ær huar hwuzs man firi sialuan10) sik. S. 1. Nu gifs11) nokrum ur næmdinne ok suor ække. han böte (12kununginum. ok malsæghandanum ok hæræþe. ok se saklös¹³) firi biskupe.¹⁴) Sua ok i allum (15 pöm epum atær ganga¹⁶) firi (17 men. allum bom bær¹⁸) gæfs¹⁹) ur. þe aghu egh biskupe böta. (3. 2. Nu kære²⁰) soknarin til bondans sighær han haua standit i böm ebe sum atær21) ær brutin mæþ²²) biskups næmd. (²³ælla kunungs. ok²⁴) bondin sighær (²⁵ne gen. þa ær pæt hans uitzs orb dylia26) mæb tolf manna ebe. gitær, han eb gangit uagi saklös. (27bristær at ebe bote sum28) skilt ær. adada e .

100) H. F. ær.

í.

1) F. H. K. om. suni.

2) H. K. för æn edhrin fældes.

3) A. En quoque legi potest; etenim miniator forsan errato pro Æ adposuit N. Cfr. not. 59. pag. 10; not. 16, 25. p. 21. &c. F. H. K. An. Sed B. Nu.

4) B. F. H. K. sic. A. mansis.

5) F. ella. H. K. ællir. Male.

6) B. sic. H. K. konunge. F. konungen. A. kunginum.

7) B. F. sic. K. osanth. A. osanninind. H. osannnd (sic).

8) H. K. lönda skripth. F. londa schript.

y) H. om. pær. K. hwar är höffwitz man &c. 10) H. K. siælfum.

11) F. gafz.
12) K. konunge malsegande &c.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

- 13) A. Litt. sak bis sunt scriptae.
- 14) B. F. H. K. sic. A. biskpe. -- ---
- 15) F. thessom Eedhom som åther &c.

16) H. K. gangas.

17) B. män. H. K. om. men. allum.

18) F. om. pær.

19) B. H. K. gifs. F. gafz.

- 20) A. Loco litt. k primum scriptum fuit s.
- 21) F. H. K. om. atær,
- 22) H. K. a.
- 23) F. om. ælla hunungx.
- 24) F. H. K. om. ok.
- 25) H. K. ney. tha &c.
- 26) B. F. H. sic. K. dyli. A. om. h. v.
- 27) F. Gitter egh Eedh gångitt, Böthe &c., K. H. gither han ey bote &c, , = 1, , 11 (0)

. 28) Knom, sum, it is read to the second of the

..... 311

...XIX.

Nu²⁹) sum³⁰) mange aghu i sakinne. baþitiggia malsæghande ok³¹) kunungx soknare. biskups soknare.³²) hærazs soknare. þa (³⁵a han malsæghandanum³⁴) först ræt gæra: ælla lagh³⁵) fæsta. ær egh malsæghandin til. ælla (³⁶kære egh æfte ok fæste³⁷) enum³⁸) (³⁹af soknarumin lagh ok siþæn beþas flere till. þa skal han taka eþataka⁴⁰) sin ok til þings⁴¹) koma. ok sua⁴²) sæghia: hær ær taki⁴³) min at⁴⁴) eþe þöm iak fæste enum þöm (⁴⁵i atte sakinne. Siþan læggin þingsmæn hanum⁴⁶) fæmt ok före þæn eþ sik af handum. nu æn egh ær eþsört⁴⁷) a þöm dagh. þa þæn dagh sum⁴⁸) næst ær ok eþzsöre⁴⁹) ær a. ok kombær nakuar þæn a stæmnuna sum i a⁵⁰) sakinne þa gange sin eþ æn þo at þæn kumi egh sum eþrin uar fæstær. ok⁵¹) hete saklös. §. 1. Nu kunnu þer koma sum i aghu sakinne ok han⁵²) uill egh sin eþ ganga hete fallin. kombær ængin þerra sum i a⁵³) sakinne. þa siti þær til (⁵⁴daghrin ær urþinga ok fa sin⁵⁵) stæmnu manna eþ ok se saklös.

XX.

¶ Nu ær þæt bonda⁵⁶) skyld. um sunnudagh til kirkiu koma. præstær a⁵⁷) hælgþ biuþa ok fastudagha. glömir præstær ok⁵⁸) brytær bonde. þa ær præstær sakær (⁵⁹ok bonde osakær. biuþær præstær ok brytær bonde. þa ær bonde sa-

```
29) B. F. add. thär. H. K. add. the.
30) F. H. K. om. sum.
31) F. K. om. ok.
32) B. add. ok.
33) H. K. ægher han .æ.
34) K. sic. B. F. malsäghandä. H. malsæ-
  ghandom. A. masæghandanum.
35) F. lagha.
36) B. kiärir. H. K. kræfwer ække.
37) B. F. H. K. add. han.
38) B. F. H. K. sic. A. eum, cum signo ab-
 breviati n, a rec. man. addito.
39) H. K. soknare, om. af.
40) H. edhz taka. F. Edz tagha.
41) A. Signum abbreviati n forte add. rec.
  man.
42) H. K. om. sua.
```

59) F. om. ok bonde osakær.

⁴³⁾ H. K. edha taki. 44) A. v. at bis est scripta. 45) F. som i åtte i Sochnenne. Male. 46) A. v. hanum bis est scripta. 47) F. Edzöre. 48) F. K. om. sum. H. ther. 49) H. özört. K. edzoret. 50) K. om. a. 51) H. K. om. ok. 52) F. om. han. 53) H. K. agha. 54) K. om. seguentia. 55) B. sidhän. 56) F. H. sic. B. bondans. A. boda. 57) H. ægher. 58) H. om. ok.

kær⁶⁰) pær hjalpær hanum egh, lönda, skript (fifiri, þa æn han ær (f²utan sokna63) a (64 uatnum ælla uæghum, þæ skal han skript taka ok egh65) fææ þóta. §. 1. Nu firi allum andrum malum. (66ælla andrum fallum þa hialpær lönda skript firi fea bot.⁶⁷) gær han þuæra uarknaþ⁶⁸) a þöm dagh sum⁶⁹) forhælgþ er firi. þa ær bonde sakær at þrim markum. (Gær?), a ykir dagh.?!) sakær at siax orum, niche digite car et la nicale de pièreme a cree lit e la come de fi.

r la illigra poj gradini la robili populati kao liga pravo labile ki grava se robili rak

Nu⁷²) se⁷³) maber, man at osibum, ba skal han præste til sighia ba a⁷⁴) præstær um sunnudagh i kirkiu durum standa, ok⁷⁵), sua um annan. ok sua⁷⁶) um pripia ok sua sighia pylikt??) mal ær i minne sokh wrbit nu bibær iak han hitte mik ok, rætte sikouip gub. Nu uill han egherætte sike þa skal præstær hem til hans ganga ok⁷⁵) bibia han rætta sik⁷⁸) ok sua⁷⁶) sighia;⁷⁹) iak hauær þik kallat. Nu uill (60han egh rætta sik. þa skal præstær taka þöm sum⁸¹) kirkiu fæ göma⁸²) ok ganga hem til hans ok biþia han rætta sik. Nu dulles) han pa'skal han ep præsti festa ok pom sumei) kirkiufæ rapani sokninne. at han ær egh sandær44) at berre gærb, gitær han eb gangit wari saklös. falzs⁸⁵) at epe ok will rætta sik. þa skal han skript taka ok egh fæ⁸⁶) bö- 8 Nu biubeer han egh ræt firi sik. þa skal hannm fui fæmt léggia. þa ma^a?)

and the first of the second

o del production de disclosión los de mos recordinarios de la

⁶⁰⁾ B. F. H. sic. A. sak.

⁶¹⁾ F. thå hann &c.

⁶²⁾ H. wt sokna.

⁶³⁾ B. F. soknär.

⁶⁴⁾ H. F. wæghum. ællir .a. wathnom.

⁶⁵⁾ F. om. egh. Male.

⁶⁶⁾ H. om. ælla andrum fallum.

⁶⁷⁾ B. F. H. fabot. 65) B. F. wärknadh. H. wærnadh; male

⁶⁹⁾ B. F. H. om. sum.

⁷⁰⁾ B. F. H. sic (Giör). A. Litt. G omisit miniator. H. add. han.

⁷¹⁾ B. add. wari. F. add. är.

⁷²⁾ B. F. H. om. Nu.

⁷³⁾ H. SEr.

⁷⁴⁾ H. skal.

⁷⁵⁾ H. om. ok.

⁷⁶⁾ H. om. sua.

⁷⁷⁾ H. Tholikt. F. tylchitt, et sic passim.

⁷⁸⁾ F. om. sik.

⁷⁹⁾ F. errato iterum habet verba: tylchitt mål – så seghia.

⁸⁰⁾ B. F. H. sic. A. pro han egh habet hegh, litt. an supra lineam add. rec, man. saec. XVI.

⁸¹⁾ B. F. H. om. sum.

⁸²⁾ B. F. giäta.

⁸³⁾ B. F. H. dyl.

⁸⁴⁾ H. sakar.

⁸⁵⁾ B. F. Falder. H. add. han.

⁸⁶⁾ B. F. H. sic. A. fa.

⁸⁷⁾ H. skal.

Than Tram sæthia! 90) Inu will han bar lagh firi sik giva. 90 bom skal soknari taku. bristær at ebel ba skal han babe?) føsta ok fæ bota. "y ' a ' o ' o ' o ' o ' o ' o ' o o o a Validia dina di Salari d

The Course Carlo Boy of the XXII.

Nu gangær⁹²) in iula fribær a iula aptne sipan aptunsangær ær sungin. 93) (940k ær95) þær til aptunsangær96) ær sungin a attunda dagh æftir tolfta dagh. (⁹⁷Nu gangær in paska friþær a oþinsdaghinum i dymbiluiku⁹⁸) þa up bindas klokkur.99) ok ær¹⁰⁰) þær til aptunsangær ær sungin a attunda dagh æfte första dagh.1) Na gangær, pingz dagha hælghp in amaptninem sipan aptunsangær ær sungint ok ær þær²) til aptunsangær ær sungin a attunda daghinum. Nu ær kirkmæssu hælghp³) fran þy⁴) aptunsangær ær sungin a (⁵aptninum. ok ær -bær til aptunsangær ær sungin a daghinum. Huar sum bærs i bæsse hælghb. han ær sakær wibær biskup at brim markum. ælla dyli mæb tolf manna epi.

¶ Nu⁶) skærdax hælghb ok pætars mæssu⁷) i liongköpunghe.⁸) ok⁹) olafs mæssu i skæninghe. ok um lafrinzs mæssu¹⁰) i suþurköpunge. huar¹¹) sum þa huggær. slar ælla¹²) dræpær: nakuarn þæþan¹³) farande. ælla þit farande. ælla¹⁴) pær¹⁵) varande, han ökir sak sina at fiuratighi markum. Dær skal tiughu markær hawa kunungær af. ok tiughu markær biskupær.

⁸⁸⁾ F. Nämpna.

⁸⁹⁾ F. H. göra.

go) H. om. babe.

⁹¹⁾ H. giældha.

⁹²⁾ H. gaar.

⁹³⁾ H. saghder.

⁹⁴⁾ F. om. ok — sungin.

⁹⁵⁾ H. æ.

⁹⁶⁾ A. Loco litt. g antea scriptum fuit s.

⁹⁷⁾ F. om. Nu — första dagh.

⁹⁸⁾ H. dymbel dagha viku.

^{.99)} B. H. sic. A. kokku.

¹⁰⁰⁾ B. H. stander.

¹⁾ H. daghenom.

²⁾ H. om. pær.

³⁾ B. fridhär.

⁴⁾ H. add. at.

⁵⁾ F. om. aptninum — sungin a.

⁶⁾ B. F. add. vn.

⁷⁾ H. add. hældh.

⁸⁾ H. lingköpunge. F. Linköpingh.

⁹⁾ F. H. add. on.

¹⁰⁾ H. add. hælgdh.

¹¹⁾ F. Hoo.

¹²⁾ H. om. ælla.

¹³⁾ H. F. B. sic. A. om. pæpan.

¹⁴⁾ H. add. oc.

¹⁵⁾ B. F. H. sic. A. om. per.

lessi i ha Chan i hain i a XXIII.

Giuær¹⁶) mabær¹⁷) eghn¹⁸) til klöstær¹⁹) ælla²⁰) kirkiu osiukær: þa ma han helan huwb lut giua. ok21) haluæn æn i22) hæluanum liggær. Nu dela bön innan hæspa. þa a han witzorb uita huat²³) han gas. ok uita huat han²⁴) haspe atær. (25 Dæt ær en26) huwb lutær.27) sua manga arftaka28) sum han hauær (29 ba ma han giua slikan³⁰) lut sum en berra takær. (³¹Antuiggia dylia at han aldrigh³²) gaf. ællas ok wita at þætta gaf han ok (³³egh mera. Nu æn klöstær³⁴) hauær laghhæfþat. þa wæri mæþ fiughurtan manna eþe. 📞 1. Nu bærias mæn i³⁵) kirkiu garpe pa ær kirkiu garpær ouighpær.³⁶) pa skal han³⁷) sokna mannum þrea markær böta³⁸) firi huart mæssu fall sum³⁹) þer fa. ok lata⁴⁰) atær skira41) kirkiu garþin.

.XX.V.

Nu dræpas⁴²) mæn i kirkiu. ælla gærs hor i kirkiu. (⁴³þa ær wixl af kirkiu.⁴⁴) þæn sum⁴⁵) uixla spiællum⁴⁶) ualdær han skal kirkiu⁴⁷) uighia lata. §. 1. Nu warpær man firi biskupe (46 laghlika wnnin. þa skal biskupær hanum fæmtir læggia. will han egh rætta sik. þa skal biskupær han49) i forbuþ sætia.50) firi

```
16) A. Loco litt. G miniator adposuit N. ab 32) B. aldre; et sic passim.
   ipso scriba, ut videtur, emendatum. H. Nw
   gifwer.
17) B. F. H. sic. A. mæþr.
18) F. Engh.
19) F. Closter. H. klosters.
20) F. H. add. till.
21) F. H. om. ok.
22) H. om. i.
23) H. ath. Male.
24) H. om. han.
25) A. De litt. p idem valet, quod supra, not. 16.de litt. G est dictum. — Verba pet — en
  perra takær supra post verba: i kæluanum
liggær inserenda fuissent.
26) H. om. en.
27) F. add. Och.
```

28) F. Arfftaghara. 29) F. om. þa — takær.

31) H. om. Antuiggia — epe.

30) H. add. een.

³³⁾ B. mera aldre.

³⁴⁾ F. Closter.

³⁵⁾ H. add. kirkio. ællæ.

³⁶⁾ B. F. oskirder. H. oskærdher.

³⁷⁾ F. om. han.

³⁸⁾ H. gifwa.

³⁹⁾ B. F. H. om. sum.

⁴⁰⁾ H. F. læti.

⁴¹⁾ H. skæra.

⁴²⁾ B. F. sic. H. dræpis. A. dæpas.

⁴³⁾ F. om. ba — kirkiu.

⁴⁴⁾ B. add. bortu.

⁴⁵⁾ B. är. F. H. ther.

⁴⁶⁾ A. Litt. i omiss. supra lineam add. scriba. F. wigzslospilldum.

⁴⁷⁾ B. F. H. sic. A. krkiu.

⁴⁸⁾ H. laghwnnen.

⁴⁹⁾ H. hanoni.

⁵⁰⁾ B. F. lata.

skrift ok egh firi fea giald. Nu sitær⁵¹) han i forbuþi um⁵²) nat ok iamlanga. Þa ma biskupær han i ban sætia. Nu sitær han i banne nat ok iamlanga. Þa ökis sak hans. Þa ær (⁵³han at niu markum sakær. Nu all⁵⁴) annur misfall Þön sum⁵⁵) man kunnu⁵⁶) hænda þa ökis skript hans ok egh feia giald.⁵⁷) Nu uill han egh bötas firi. Þa skal biskupær kununge til sæghia. kunungær ma⁵⁸) han halshugga lata ok⁵⁹) utan kirkiu garþ læggia. Þa skulu hans rætti arwa eghn⁶⁰) hans⁶¹) taka. ok⁶²) kunungær lösöra.

.XX.VI.

9 ¶: Nu myrþir moþir barn sit heþit. þa ær hon sak at fiuratighi markum. þem skal luka⁶³) kununna mals man.⁶⁴) af hænna (⁶⁵panningum. ok (⁶⁶sialís sins pænninga siþan⁶⁷) egh uinnas hænna at. Nu æn (⁶⁸þæn kærir æptir sum faþir uar barnsins.⁶⁹) þa skal konan böta⁶³) hanum atta örtughur ok þrættan markær.⁷⁰) (⁷¹kununginum atta örtughær ok þrættan⁷²) markær. ok biskupinum⁷³) atta örtuhær⁷⁴) ok þrættan markær. þa (⁷⁵æn han⁷⁶) egh æfte kære⁷⁷) sum faþir uvar⁷⁸) barnsins. þa skal kunungin⁷⁹) haua af kununne tiughu markær. ok tiughu⁸⁰) biskupær. kænnis kunu heþit morþ. þær skal egh soknare æftir sökia.⁸¹) þæt skal hæræzs næmd slita.⁸²) Nu æn hana⁸³) uænis⁸⁴) þön sak ok warþær egh takin uiþær. þa skal hæræz næmdin annattiggia uæria hana ælla

```
51) A. Litt. i lapsu calami est desormata.
```

⁵²⁾ B. F. H. om. um.

⁵³⁾ B. F. H. sic. A. pro han at habet hat.

⁵⁴⁾ H. ær. Male.

⁵⁵⁾ F. H. om. sum.

⁵⁶⁾ H. kan.

⁵⁷⁾ B. F. H. fägiäld.

⁵⁸⁾ H. skal.

⁵⁹⁾ H. om. ok.

⁶⁰⁾ F. äng.

⁶¹⁾ F. H. om. hans.

⁶²⁾ F. H. om. ok.

⁶³⁾ H. gifwa.

⁶⁴⁾ H. frænder.

⁶⁵⁾ B. F. päningum män the winnas, ok &c. H. pæningom mædhan the winnis aat. Nw æn &c.

⁶⁶⁾ F. sic. B. sialfsins. A. siafs sins.

⁶⁷⁾ B. F. add. än.

⁶⁸⁾ F. han käre.

⁶⁹⁾ B. F. H. sic. A. barsins.

⁷⁰⁾ H. add. Ok.

⁷¹⁾ B. H. Kununge. F. om. kununginum a. ö. o. p. markær.

⁷²⁾ B. H. sic. A. prættam.

⁷³⁾ B. F. H. biskupi. H. add. böta.

⁷⁴⁾ B. örtughar. F. ortuger. H. örtuger.

⁷⁵⁾ H. ey then kære æpter. som &c.

⁷⁶⁾ B. H. thän. F. thet,

⁷⁷⁾ B. kiärir.

⁷⁸⁾ B. H. war. F. är.

⁷⁹⁾ B. F. H. Kununger.

⁸⁰⁾ B. F. H. add. markär.

⁸¹⁾ H. stæmpna.

⁸²⁾ H. leta.

⁸³⁾ H. henne.

⁸⁴⁾ B. F. H. witis.

fælla. Nu ma egb biskups soknare þing stæmna firi ængte huma⁸⁵) mal. (86 utan firi yppinbar mal ok laghwnnin.

.XX.VII:

Giwær⁸⁷) soknare bondans kunu hor sak mæb stæmdu⁸⁸) þinge sua at bondin, gaf egh hænne förra sak. þa⁸⁹) böte soknarin fiuratighi markær. Nu ma egh biskups soknare bondans⁹⁰) kunu (⁹¹sak giua firi hor. utan bondin giui hænni sialwær sak.92) i kirkiu. ælla i annare samkuæmd. þa æn han giwær hænne sak firi samfundum. þa skal han antuiggia⁹³) dylia mæþ tolf⁹⁴) manna epe. ælla böte⁹⁵) biskupe pre markær. Nu æn han takær annau man inne mæp hænne i hor siangh⁹⁶) ok windær þöm til⁹⁷) horsakinna. mæþ lagha witnum ok lagha domum: þa skal⁹⁸) egh böta biskupe firi sak hænna: firi⁹⁹) þy at hon¹⁰⁰) hauær allu þy forwærkat¹) sum²) hon atte i bo hans ok han a³) egh suara4) firi5) hana utan han taki hana sipan6) atær7) in til sin. ok sua æn hon löpær bort mæþ andrum manne. fran bondanum ok gær hor. þa skal han egh böta firi hana biskups sak. þy at hon hauær allu þy forwærkat sum⁸) hon atte i bo bondans. Nu æn hon löpær bort firi owistan⁹) skuld (¹⁰ok egh firi osipa skuld. þa¹¹) bondin¹²) sökia ok swara firi hana alt þær til biskup*ær* hawær bem skilt at. S. 1. Nu æn bondin giwær andrum manne¹⁵) sak mæb stæmdu¹⁴) þingi firi kunu sína. sighær han haua giort hor undi sik. þa a¹⁵)

⁸⁵⁾ H. vina. Male.

⁸⁶⁾ H. fore vtan opinbart maal. oc laghwn-

⁸⁷⁾ A. Loca litt. G miniator adposuit N. ab ipso scriba, ut videtur, emendatum.

⁸⁸⁾ H. stæmpno. Male.

⁸9) H. om. pa.

⁹⁰⁾ H. om. bondans.

⁹¹⁾ H. hoor sak gifua. vtan han gifui &c.

⁹²⁾ H. om. sak.

⁹³⁾ H. annattigghia.

⁹⁴⁾ A. Verba mæþ tolf bis scripta sunt.

⁹⁵⁾ B. F. H. sic. A. om. bote.

⁹⁶⁾ H. horsænggenne.

⁹⁷⁾ B. om. til.

⁹⁸⁾ B. F. add. han.

⁹⁹⁾ F. H. om. firi.

¹⁰⁰⁾ F. hann. Male.

¹⁾ H. F. B. sic. A. om. forwærkat.

²⁾ F. ty. H. the ther.

³⁾ H. ægher.

⁴⁾ F. suäria. Male.

⁵⁾ H. om. firi.

⁶⁾ F. om. sipan.

⁷⁾ H. om. atær. 8) B. F. H. om. sum.

y) F. owithi. H. ondsco. Male.

¹⁰⁾ F. om. ok — skuld. 11) Pro pa a. B. F. sic. H. add. ægher.

¹²⁾ B. F. H. add. badhe.

¹³⁾ F. H. om. manne.

¹⁴⁾ H. stæmpno. Male.

¹⁵⁾ H. ægher.

pæn bondin¹⁶) sum æftir kære¹⁷) egh böta biskupe. huat hældær¹⁸) hin som (¹⁹han kærpe til falzs ælla wærs firi horsiangina.²⁰) §. 2. Nu ma egh biskups soknare bondans dottur. ælla hans²¹) systur. ælla hans frænkunu hor sak giua. ælla firi ætsku spiæll röpa.²²) firi²³) utan han²⁴) innitakin se. ællas²⁵) bær barn witni. giwær soknare hænne för²⁶) sak. þa böte þrea markær firi hwart þing sum²⁷) han stæmnir. taki mark malsæghandin. mark kunungur. mark alli mæn. þa æn annat þerra²⁸) ær mæþ sannu.²⁹) þa³⁰) böte biskupe þrea markær.

.XX.VIII:

Nu ær þæt biskups rættær (34hiona fælagh binda (32ok lösa. ok wita huat33) luflikt ær. ok sua34) huat sum35) oloflikt ær. Nu æn han. skil hionafælagh31) at. þa þæt þerra sum35) þy waldær. böte36) biskupe þrea markær. walda þön baþin. þa böte37) huart38) þerra biskupe39) þrea markær.

XX.IX.

Nu æn man sla⁴⁰) præst ælla wighþan man⁴¹) þa böte biskupe niu markær ok firi ængti banz mal annat. S. 1. Firi⁴²) þæssin mal þa skal manne stæmnas⁴³) firi kirkiu dyr. warþær præstær ælla wighþær man slaghin. annat (⁴⁴um hionafælagh. þriþia æn bonde sitær kuar mæþ tiunda. Þa skal han⁴⁵) æfter paska firi kirkiu dyr kalla. ok ække⁴⁶) halda hans rezskape up um pascha

```
16) B. sic. H. F. bonde. A. bondim.
                                               32) H. om. ok lösa.
17) H. F. kærde.
                                               33) B. F. H. sic. A. hut.
18) H. om. hældær.
                                               34) F. om. sua.
19) B. F. H. sic. A. pro han kærpe habet
                                               35) B. F. H. om. sum.
  hærþe.
                                                36) H. tha böte thet.
20) H. horsakenne.
                                                37) F. om. böte. H. add. thön badhen.
21) H. bondans.
                                                38) F. hwar.
22) B. H. ropa.
23) F. H. om. firi.
                                                39) B. H. om. biskupe.
24) B. H. hon.
                                                40) B. F. H. slar.
25) F. H. Eller.
                                                41) H. om. man.
26) F. H. förra.
27) B. F. H. om. sum.
                                               42) A. Pro F miniator errato addidit N. ab
                                                  ipso scriba, ut videtur, emendatum.
28) F. add. tighie.
                                               43) H. stæmpne.
29) H. add. funnith.
                                               44) H. ær wm hionalagh.
30) H. om. pa.
                                               45) B. F. H. sic. A. om. han.
31) H. hionalagh.
                                               46) B. egh.
```

dagh.⁴⁷) (⁴⁸ok all þön mal sum till skript höra. þa stæmni⁴⁹) hanum firi kirkiu dyr. ok æfte fea gialdit þa mæli⁵⁰) til hans æfte lanz laghum. kalla⁵¹) han⁵²) æftir andrum malum firi kirkiu dyr æn þön⁵³) sum⁵⁴) nu æru saghþ. böte⁵⁵) þrea markær þæn sum kallaþe.

XXX.

Nu⁵⁶) bærs prastær⁵⁷) ok bonde ok fa baþir⁵⁸) iamna⁵⁶) akomu. ælla baþe⁶⁰) fullsære. iamkin baþe sarum sinum. ok bondin⁶¹) böte biskupe⁶²) niu markær firi bannit. ok gangi til roms ok lati sik þær⁶³) lösa af banninu. Nu warþær præstær sar ok egh bonde. böte præstinum æfte lanz laghum.⁶⁴) ok firi bannit böte biskupe⁶⁵) niu markær. ok gange til roms⁶⁶) ok lati sik⁶⁷) af lösa. §. 1. Nu vitir præstær bonda⁶⁹) at hán hauær han slagit ælla sarghat. ær þæt fullsære. þa gange bondin þrætylftan eþ firi sik. ær þæt skena ælla wrezs wærk. gange tolf manna eþ (⁶⁹firi sik. ælla böte lagha bötær.

XX.XI

Nu latær man wighia sik mæþ kunu⁷⁰) sinne. þa gæri hwar æftir sinum wilia. ok (⁷¹huart þerra akke⁷²) minna til offærs ok⁷³) til⁷⁴) lius æn tua örtughær. ok gangær⁷⁵) husfru⁷⁶) i kirkiu æfter (⁷⁷barn sit ælla bonda sin. þa gæri⁷⁸)

```
64) B. H. add. lagha böter.
47) F. H. om. dagh.
                                             65) B. om. biskupe.
48) H. Fiærdha wm all &c.
49) B. stämnin.
                                             66) A. Verba: ok gange til roms bis sunt
50) B. mali.
                                               scripta.
51) B. F. H. Kallär.
                                             67) F. H. add. thär.
52) H. om. han.
                                             68) H. F. bondanom.
53) F. om. bön.
                                             69) F. om. firi sik.
54) B. F. H. om. sum.
                                             70) H. hustru.
55) F. add. firi. H. add. fore.
                                             71) F. huar. H. ængin minna &c.
56) F. H. om. Nu.
                                             72) B. äkke. F. iche.
                                             73) H. ællir.
57) B. F. H. präster.
58) H. bonde. Male.
                                             74) B. H. om. til.
                                             75) H. gaar. F. gar.
59) F. Jänipnada. Male.
                                             76) B. sic. F. H. hustru. A. susfru.
60) F. böthe. Male.
                                             77) H. sin bonda. ællir æpter sit barn. F.
61) H. badhen. Male.
                                             Bonda sin. Ella effther Barn sitt.
62) H. biscopenom.
63) F. H. om. pær.
                                             78) H. giui.
       Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II:
```

ok tua örtughær babe till offærs ok⁷⁹) til lius i huarre⁸⁰). kirkiu gangunne. T pa a⁸²) præstær hana i kirkiu lepa. will egh præstær hana i kirkiu lepa.⁸³) bote firi þrea markær. mark (84bonda kununna.85) tua markær biskupinum.86)

Hær') byrias kunungx epzsöre. i þöm tælias flokka fiughurtan ok tiughæ

- .I. Vm hemsokn ok husbrut. ælla huar sum i frib skal bibia.
- II. Um æn man hæmnis a sæt maal ælla bötær fæsta: ælla hæmnas²) a annan.
- III. Vm æn man takær kunu mæþ wald. ælla maþær sitær firi andrum a pingx wægh ælla kirkiu.
- IIII. Um huru længe man hauær frib til þingx ok kirkiu.
- V. Vm æn man æltir annan af stæmmu ælla lagha tilmælum
- VI. Um æn man leþir annan til stukxs ok huggær af fot ælla hand.
- VII. Vm æn man hæmnis a kunungx dom. ælla före³) man mæþ wald⁴) af sinum garbe.
- VIII. Um huru skipta skal æfte þen kunungx eþsöre brytær.
- IX Vm at ber forwærka egh berra husfru lut ælla berra barna.
- X Um hua5) sum biltugha mæn haldær ok þæn þe haua brutit niþ skal firi þöm bibia.
- II XI. Um huru harazhöfpingi⁶) skal biltugha mæn uptælia?) þær ma egh eþa amote ganga.

⁷⁹⁾ H. add. swa. 80) B. hwarium.

⁸¹⁾ B. kirkiu gange. H. kirkio gangenom.

⁸²⁾ H. ægher.

⁸³⁾ H. add. tha.

⁸⁴⁾ H. bondanom oc hustrune. &c.

⁸⁵⁾ B. H. add. ok.

⁸⁶⁾ F. add. finis huius Membri; et infra: Her Epther Fölier Edzöris Balcher. H. add. rubris litteris:

Nw ær sakt vm kirkio ræt Gudh göme os alla slæt.

¹⁾ A. Litt. init. H omisit miniator. rubr. Cfr. not. 86. praceed.

²⁾ B. häninis.

³⁾ B. förer.

⁴⁾ B. Walde.

⁵⁾ **B.** hwar.

⁶⁾ B. Härads höfdinge.

⁷⁾ B. sic. A. pro uptælia habet skal ut. at rec. man. saec. XVI supra lineam scripsit uptelia.

XII: Vm at^a) þæn ma egh witna sum skaþan fik, för æn næmdin hauær fælt ælla wart.

XIII: Vm at all bön mal sum⁹) ebzsöre æru skulu shtas a kunungxs ræfst

XIIII: Vm (10at en man ma ebzsöre bryta ok hemsokn gæra.

XV Um at egh11) ma kona ezsöre bryta. ælla ughurmaghi: ok egh þræll.

XVI Vm æn þræll kan eþzsöre bryta. ok huru bonde skal firi han böta.

XVII: Um æn kona myrþi man sin ælla man kunu sina ælla þön¹²) wænas þa sak.

XVIII: Vm æn bonde kan raþa kunu sinne sua at hon kan fa döþið) (14af. ok huru (15sipan ærwis.

XIX Um æn kona dræpær man sin. þa takær hon ængte af hans gozs ok egh hindradaxs gæf.

XX: Vm æn annat þerra dræpær annat mæþ waþa. ok huru þær bötis ælla ærwis.

XXI Um æn man myrþi barn sit. ælla kona siþan þæt ær kristit

XXII Vm æn barne kan ofharþlika raþit warþa, ok huru þær bötis firi.

XXIII¹⁶) Um æn moþir ligær barn sit hæl. ælla barnit hawær stiupfaþur.

XXIIII: Um æn þæt sum myrt ær hauær samsyþini¹⁷)

XX:V Vm æn maþær myrþis ælla kona¹⁸) bærs i fialstær ok legs a lön.

XXVI: Um æn maþær warþær i horsiang dræpin ok huru sum⁴⁹) han skal witna.

XX.VII Vm æn maþær gær hemsokn a akær ælla eng andrum

XX.VIII Um æn mabær warbær olaghlika halshuggin. hængdær. ælla stæghældæ.

⁸⁾ A. Loco litt. a alia quaedam litt. antea suit 14) A. Loco vv. af. ok aliud quoddam vocascripta.

⁹⁾ B. om. sum.

¹⁰⁾ B. än man &c.

¹¹⁾ A. Loco litt. e antea scriptum suit a.

¹²⁾ B. thöm. Male.

¹³⁾ A. Pro p primum scriptum est t.

bulum antea fuit scriptum.

¹⁵⁾ B. thär bötis älla ärwis.

¹⁶⁾ A. XXII scriptum est; I atramento addidit rec. man.

¹⁷⁾ B. samsydskine.

¹⁸⁾ B. add. ok.

¹⁹⁾ B. om. sun.

XX:IX Vm æn manni kænnis drap ok synis²⁰) a likinu þa þæt ær nyhit.²⁶) ælla innan manab.

XXX. Um æn þæn man hittis sum leþir hær a land sit utlændzskan.

XXXI Vm æn mabær stial eld i hus annars ælla manne²²) uitis bön sak ælla rabær annan bær til.

XX.XII Um æn maþær stial korn af²³) akre ute ok brytær guzs las.

XX.XIII Vm æn kona warþær i hemsokn dræpin. ok huru höght sum²⁴) hon ma gildas.²⁵)

XX.XIIII Um æn mahær warhær dræpin utan warh ok waku. ælla warhær sænktær niþær.

12 Pæssin mal ærn kunungx edzsöre. Ribær man hem at andrum bæs uiliandis. at han will bondan. ælla nakuat hans hiona. ælla annan þæn sum²6) i hans garþe gæst hawær. ælla hans garþ sökir i þrangum. (27 þaghar han i garpin kombær skapa at²⁸) gæra. dræpær ælla slar.²⁹) ælla huggær fullum sarum. ælla slar skenu. ælla gör bloþuiti. Alle þer sum³0) þær æru mæþ i ílok ok farunöte. Þe hawa brutit eþsörit. 🦜 1. Riþær^a) man at annars garþe firi ouinum sinum. ok³²) hin sum æfte far. kasta⁸³) ælla skiutær æftir hanum sua at han far af döp. ælla fullsære. ælla blopuiti.34) sipan han kombær a hins tompt sum han til hialpa sökir. ællas garþ hans: þa hawær han ok alle (35þe sum mæþ hanum uaru brutit eþzsörit. Nu takær þæt hin sum³6) firi löpær för æn han kombær a hans³⁷) tompt sum han flyr til. ælla i hans garþ: þa (38 hawa þer egh brutit eþzsörit. S. 2. Nu riþa þer hem at manne ok æn þo

²⁰⁾ B. synas.

²¹⁾ A. Pro h primum scriptum est k.

²²⁾ B. man.

²³⁾ B. a.

²⁴⁾ B. om. sum.

²⁵⁾ B. giäldas. 26) B. F. om. sum.

²⁷⁾ Legendum videtur: skapa gæra. þaghar han i garþin kombær. dræpær &c.

²⁸⁾ F. om. at.

²⁹⁾ A. Pro l primum scriptum est k.

³⁰⁾ F. om. sunz.

³¹⁾ F. Rinder.

³²⁾ F. om. ok.

³³⁾ B. F. kastär.

³⁴⁾ B. F. sic. A. add. ælla.

³⁵⁾ F. samman the med &c.

³⁶⁾ F. om. sum.

³⁷⁾ B. hins.

³⁸⁾ F. haffwer then.

at pe uilia skapa gæra ok gita per39) egh: ok40) pa æn pe sla egh til blopz, ok egh hugga. ok egh dræpa. þa ær höttær mæþ ængu41) böttær. Bryta þer hus ælla skena. ælla skruna manne. ælla skinta ok kombær egh bloþniti innan. Þa böte þrea markær. ælla dyli mæþ tolf manna epe ok gange ække42) förra43) tolf manna epin för æn næmdin44) hauær han45) uart firi46) epzsörit. §. 3. Nu kan man⁴⁷) þæn sum⁴⁸) hemsokn gær i þy sum⁴⁹) han hemsokn gör warþa sar ælla dræpin. ælla far blopuiti. þa ær þæt alt ogilt sum50) han fa i hemsokninue. §. 4. Nu kunnu per firi fara ok wilia flyia. allt⁵¹) pæt sum⁵²) pe fa i garþe⁵³) ælla a tomptinne. þæt ær alt ogilt. Nu æn þe aghas uiþær i garþzs lipi: ok falla fötær innan ok huwb utan a böm sum52) hemsokn giorþe. uari ogilt.54) falla fötær utan ok huwb innan uari gildær. þy at þæþan fioll huwb555) sum fötær stoßu. S. S. Nu kan bæn löpa ur sinum garbe sum ber ribu hem at. ok dræpær. slar. ælla huggær. sipan þer komu ur hans garþe. böte æpte lanzs laghum. far han sar ælla warþær dræpin. sipan han kombær56) ur sinum garpe. pa bötin (57 per æptir lanzs laghum sum þæt giorpu. §. 6. Nu fa58) þæn sar sum hemsokn gær ælla warþær dræpin þæn sum ængin skaþa giorþe. pa uari ogilt þæt sum⁵⁹) han fik. ok huarte han flyr egh friþ. ok egh hans bo skiptis. §. 7. Nu hittas mæn i garþe satte60) ok skilias at61) osatte:62) þær63) 13 ær egh brutit epzssörit utan han gange ur garpe sipan han warpær wrepær. ok hæntir64) sik hialp ælla uapn. ok gangær sua atær i garþin ok huggær. slar. ælla dræpær. þa hauær han ok alle þer sum65) mæþ hanum uaru brutit eþzs-

30) B. om. per-40) B. F. om. ok.

41) G. littlo.

43) B. F. om. förra.

45) B. om. han. 46) A. v. firi bis est scripta, at priori loco lineola inducta.

47) B. om. man.

48) B. F. om. sum.

49) B. om. sum. F. thär. 50) F. om. sum. B. thät.

51) B. F. sic. A. ællt.

52) B. F. om. sum.

53) B. F. sic. A. gurpzs lifi.

54) F. ogillder.

56) F. kom. 57) F. om. per - Nu fa pæn.

58) B. far.

59) F. om. sum.

60) B. sate. F. såthe.

61) F. om. at.

62) B. osate. F. osathe.

63) B. Tha-

64) F. hämptar.

65) B. F. om. sun.

lineola inducta.

⁴⁴⁾ A. Loco prioris n scriptum fuit m; scalpro emendatum.

⁴²⁾ A. v. ække bis est scripta, at altero loco 55) B. sic. A. F. om. huwp; at in cod. A. rec. man. saec. XVII in margine add. hoffnudh. Cfr. VGL. II. Add. 7: 4

sörit. S. 8. Nu a þæn i66) friþ biþia sum husit aghær ok hemit. ok þæn a boskiptit ok sua bötrina sum sarit fik. Nu hauær annar bönina⁶⁷) æn arua⁶⁸) manzssins. sum drapit fik. (69 þa skal han biþia firi hanum sum husit aghær. ok sua brat han hauær bibit firi hanum⁷⁰) ok han hauær böt uib kunungin. pa stæmne sipan draparanum annat⁷¹) ping ok uitne han sum⁷²) i drapamalum skils. ok fari þo friþlös firi hans arwm. þær til sum⁷³) han hauær böt uiþ pöm.⁷⁴) siban han hauær böt uibær (⁷⁵hans arua, þa uari saklös baþe⁷⁶) firi kununge ok hærabe. firi⁷⁷) friþlösuna: þy at han hafbe förra böt uibær kunungin. Nu ær þæt landboe sum hemsokn gærs till. ælla hauær leght hus ælla lani:78) far han ælla nakuat hans hiona. sar. ælla skenu. ælla bloþuiti. ælla warpær drapin.⁷⁹) þa a han baþe boskipte ok sarabötrina ok i friþ biþia. Nu æn annar man (⁸⁰faar þæn sum landboans⁸¹) garþ sökir sar ælla skenu. ælla warþær drapin;⁸²) þa a han boskiptina⁸³) ok⁸⁴) bötrina sum sarit fik ælla drapit:85) ok biþi þæn i friþin sum iorþæghandin ær. ok egh landboan. utan -iorþattarin gæri⁸⁶) gærningina. ælla han uisi þit at skaþa gæra: þa biþi (⁸⁷iorþattarin landboan i frib.

IL.

Nu (88 hæmnis man a sæt mal ok böt (89 han hauær brutit epzssörit. Þa skal næmdin⁹⁰) þæt⁹¹) uita huat hældær annar⁹²) skilnaþær⁹³) kom þerra mæl-

66) F. om. i.

· 67) A. Loco prioris n primum seriptum est t. 82) B. F. dräpin. 68) F. Arffwe.

-69) F. thann skall bidia &c.

70) F. iterum habet verba: Som huusitt ägher - honom.

71) ennæt legendum videtur.

-72) F. såsom.

73) B. F. om. sum.

74) F. add. Och.

75) F. Arffwana. warj &c.

76) F. om. babe.

77) B. add. there.

78) takit addendum videtur.

79) B. dräpin. F. Dräpitt. 80) B. thän — sökir far sar &c.

81) B. F. sic. A. landboas.

83) boskiptit legendum videtur.

84) A. v. ok bis est scripta.

85) F. Dråpin fick.

86) F. giorde.

87) A. Litt. iorb bis sunt scriptae. B. landboan iordattarim (sic). Lege landboan iorbattaran.

·88) F. änn Mann hämpnis.

89) B. Tha hawer han.

90) B. F. nämd.

91) F. om. pæt.

92) B. F. sic. A. annan.

93) B. skiälnadher.

Arm ællas⁴⁴) egh. 🦚 1. Nu ma man egh hæmnas æpte bötær fæsta⁹⁵) utan han bryte%) eþzssöre kunungx. utan þa sen egh borghaþa: ok sua se firi skilt. at böttins⁹⁷) þa egh innan þæn dagh sum þe saghþu.⁹⁸) þa mattin þe hæmnas. æn uarþa bötær borghaþa. Þa skal bötrina borgharan⁹⁹) kræuia ok egh hæmnas. hæmnis han sipan bötrina æru borghaþa þa hauær han brutit eþzssörit. Nu æn nakuat ær böt af botinne þa mughu þer egh hæmnas. S. 2. Nu ma egh man hæmnas a annan (100 æn annar gær gærþina. hæmnis han sua. þa brytær han eþzssöre kunungxs. þa skal þæt¹) hæraþs næmd uita. huat hældær ben sami sum han²) hæmdis a giorbe gærbina³) a han ællas annar, giorbi þæn sami egh gærþina³) a han. Þa skulu þer þæt uita. huat hældær annar skialnabær kom þerra mællum ællas han hæmdis a annan. hæmdis han a aunan. þa hawær han brutit epzssörit.

III.

Nu takær man kunu mæþ wald. þa hauær han brutit eþzssörit., synis a manninum.4) ælla a klæþum hans (*þæt sum konan*) ref. ælla*) kununne. ællas op⁸) ok akallan. þa skal hæraþzs næmd uita huat þær ær sant um. Nu 14 bryzs han wibær hana ok gitær egh sin uilia framt) slitær klæbe hænna. höris op⁸) ok akallan. þa hauær han brutit eþzssörit. §. 1. Nu sitær man firi andrum a¹⁰) þingxs uægh. ælla kirkiu uægh. ok uill han¹¹) dræpa. sargha ælla¹²) bæria. för æn han kombær til þingh¹³) ælla kirkiu. ok dræpær. (¹⁴sargha ælla sla blobuiti. þa hauær han brutit ebzsörit. Nu kombær skialnabær manna mællum¹⁵) a þingx vægh ælla kirkiu¹⁶) ok egh af langre awnd. far annar

```
94) B. F. ällär, et sic, aut älla, passim.
95) F. Vthfästa.
96) F. böthe. Male.
97) B. F. bötins.
98) B. F. laghdu.
99) F. Borgada. Male.
100) F. och annar giorde gierningena. Hämp-
  nar &c.
1) F. om. pæt.
```

²⁾ B. F. sic. A. om. han.
3) F. gierningena.
4) F. Manne.

⁵⁾ F. ther kona &c.

⁶⁾ B. kuna.

⁷⁾ Pro ælla a. B. F. ällas a. 8) F. roop.

⁹⁾ B. F. främt.

¹⁰⁾ F. i.

¹¹⁾ F. add. schada.

¹²⁾ B. ällas, et sic passim.

¹³⁾ B. F. thingx.

¹⁴⁾ B. F. sarghar alla slar.

¹⁵⁾ B. mällin.

¹⁶⁾ B. add. wägh.

drap af andrum. þær ær egh brutit eþzssörit. Nu sitær man firi andrum a þingx uægh ælla kirkiu. (17uægh. ok æn þo at han (18uili skaþa gæra ok gitær egh. þa ær ok höttær mæþ ængu böttær. Nu huggær man klæþe ælla vakn¹⁹) annars skiutær ælla skiuuær a þingx uægh ælla kirkiu. ²⁰) ok kombær egh bloþuiti innan. ²¹) þa dyli mæþ tolf manna eþe ælla böte þrea markær. §. 2. Nu dræpær man annan. huggær ælla slar bloþuiti a þingi. ²²) ælla i kirkiu sialure. þa ær þær²³) brutit eþzsörit. utan þæt se mæþ uaþa. firi (24 þy at þær aghu alle friþ haua

TIIL

Nu (25æn man far hem til sin af þinge ælla kirkiu. huar sum gær gærningh til hans for æn han hem kombær til sin. (26han hauær brutit eþzsörit. S. 1. Nu riþær han²⁷) til pænningx öls för æn han hem riþær (26ællar ok annarsstazs. för æn hem til sin. ok²⁹) sitia þær hans ouini³⁰) firi hanum ok dræpa ælla sargha þa haua þar egla brutit eþzsörit.

 \mathbf{v}

Nu æltir man annan af þingstæmnu. ælla³¹) andre stæmnu. þær (³²sum ep skal ganga. (³³ælla af annarre stæmnu. ælla af lagha tilmælum. þær brytær han sum æltir epzsörit. æn þo at þær kombær³⁴) ængin akoma a. þy at ængin þörþe³⁵) sækta ælla sökia firi hötzlum; (³⁶þæt kalla³⁷) lagha tilmæle uara. man (³⁸stæmne manne þing ok warþær slaghin ælla æltær af uæghinum ælla þa han riþær til þingx ok uill mæla at þingstæmnu sinne. ælla sitær fæmt ok warþær

17) B. om. uægh. ok. 27) B. F. man. 18) F. icke schada gör. och wille göra ska-28) F. om. ællar — sin. da.Thå är 🗞c. 29) B. F. om. ok. 19) F. wapnn. 30) B. owinir. 20) B. F. add. wägh. 31) F. add. aff. 21) F. I. 32) B. F. edh skal gangas. 22) F. Tingzweg. Male. 33) B. om. ælla — stæmnu. 23) B. om. pær. 34) B. kumi. 24) F. om. by at. 35) B. F. thorde. 25) F. å Mann fridh hem till sin frånn Tin-36) F. Nw kallas thet. ge och Kyrckie. &c. 37) B. kallar. 26) F. thå haffuer hann. 38) B. stämnir andrum thing.

Digitized by Google

slaghin ælla æltær af. ælla ok þa han uill sighia til eþa. ælla ok þa han uill sin ep sea: þa æru þæssin lagha tilmæle ok egh flere; huar sum³⁹) annan slar ælla æltir af. (40pe haua brutit epzsörit. Nu skal þæt hæræzs næmd uita41) huat han flupe hældær prængdær ælla sialfsuiliandis. ælla hin ælte han af þingstæmnu. ællas kom annar skialnaþær þerra mellum ok egh af þingstæmnunne. Nu a han frip heman⁴²) fran sin ok til stæmnu. ok sua atær hem til sin. dræpær man han. sarghar ælla sla⁴³) bloþuiti. a uæghinum til fæmtinna. ælla fran fæmtinne. þær firi at han stæmde. ællas fæmta uildi. þa hauær han brutit epzsörit. §. 2. Nu sitia ber firi hanum a uægh ok gita han44) huarte dræpit ælla sarghat. ælla slaghit blohuiti. (45 þær ær ok höttær sköt böttær

VI.

Nu lebir mabær man til stoks ok huggær af hændær ælla fötær. þa (46alle þe sum mæþ hanum uaru þe haua brutit eþzsörit. (47Nu kumbær i uak- 15 na⁴⁸) skipte mallum⁴⁹) þerra. þa ær egh brutit eþzsörit.

VII.

Nu hæmnis man a kunungx dom dræpær ælla slar. huggær fullsære. ælla hæmnis man þær firi at han uitnaþe amot hanum, firi kunungx dom. 50) ælla hæmnis a han sipan han hauær sæs uspær han. sina sak: ælla sit fæþrini laghlika uart firi hanum. hæmnis han⁵¹) þær firi. þa hauær han ok alle þer sum⁵²) mæþ hanum uaru brutit eþzsörit. þa uiti hæræþzs næmdin⁵³) huat hældær han hæmdis. ælla kom annar skialnaþær þerra mællum. 🐧 1. Nu riþær

39) F. om. sum.

40) B. Thär är brutit &c.

41) B. add. hwat thär är sant vm.

42) F. hemma. Male.

43) B. F. slar.

44) F. om. han.

45) F. Thå är höttir &c.

46) F. haffwa alla the medh honom woro brutit Edzörit.

47) A. Loco litt. N signum ¶ errato adposuit 53) B. nämd.

miniator. B. om. Nu - epzsörit; sed inter varietates (G.) dicuntur "aliqui addere" haec verba.

48) F. G. wapna.

49) G. mällum. F. millom.

50) B. F. dome.

51) F. om. han.

52) B. F. om. sum.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

. 5

man hem at andrum ok före han mæþ uald ur sinum garþe. æn þo at han bryte⁵⁴) egh hus. ælla⁵⁵) gær ængum⁵⁶) bloþuiti i garþinum. þaghar han kombær ur⁵⁷) garþinum⁵⁸) bindær han fullum bandum dræpær⁵⁹) huggær fulsære. ælla stukka. þa hauær han brutit eþzssörit. utan þæt se kunungx dombær. ælla annars þæs dombær⁶⁰) sum kunungx dom hauær: ælla⁶¹) leþes a han sandær⁶²) þiufnaþær. ælla takx maþ⁶³) randzsak⁶⁴) ur husum hans sandær⁶⁵) þiufnaþær:

VIII.

Nu æru all pæssin mal kunungx epzsöre. huar sum þöm brytær æ huru mange sum⁶⁶) þe æru hælzst saman. (⁶⁷þe haua allu þy foruærkat⁶⁸) sum⁶⁹) þe aghu ouan a⁷⁰) iorþinne. ok biltugha uara um⁷¹) alt rikit. ok þerra gozs sum⁶⁶) þe aghu skal⁷²) skiptas i þrea lyti. en lutin malsæghandanum. annan kununginum. þriþia hæræþinu.

IX.

¶: Nu foruærka þer egh þera barna lut. ok egh þerra husfru⁷³) lut. ok ængsins þæs lut sum⁶⁶) i bo a mæþ þöm utan þerra lut en samins.⁷⁴) þy⁷⁵) at engin ma⁷⁶) annars lut foruærka. sua skal huar ensamin sina sak böta:

.x.

Nu huar sum pöm haldær. þæt ær sua undistandande at huar sum pöm föpir mera æn et mal. ælla hialpær þem til nakuat ilt at⁷⁷) gæra. siþan þer

	•
54) A. Pro y primum scriptum est u.	66) F. om. sum.
55) F. add. och.	67) B. Tha hawa ther allu &c.
55) F. add. och. 56) B. andrum.	68) F. firigiortt.
57) F. i. Male.	69) B. F. om. sum.
58) B. F. garde.	70) F. om. a.
59) B. add. älla.	71) F. öffuer.
60) B. F. budh.	72) B. om. skal.
61) F. Ellas, et sic passim.	73) F. hustru, et sic passim.
62) F. fullir.	74) B. ensamin.
63) B. F. mädh.	75) A. Pro y primum scriptum est u-
64) F. ransachann.	76) F. å.
65) B. F. om. sander.	77) F. om. at.

uarpa biltugha. ælla ueta pem nakuara⁷⁸) foruist han böte⁷⁹) fiuratighi markær ella dyli meh pretylftum epe. (9) pa en bet bers (1) til (2) kunungx (3) ræfst þa skal hæræzs næmd uita huat sum⁸⁴) þær ær sant um: ok hua⁸⁵) sum samuist hauær mæþ þöm. ælla giuær þöm en mal uarþ. þa böte han þrea markær ælla dyli mæþ tolf manna eþe. Nu æn kirkiu sokn.86) ælla fiarþungx hæræbe. ælla alt hæræbe hauær samuist⁸⁷) mæb⁸⁸) hanum. þa dyli ælla böte æfte þy (89sum framleðis skils firi biltugha 90) mæn. S. 1. Nu aghu þer biltugha uara bær til bæn⁹¹) bibær firi böm sum ber brutu til: ælla hans arui. ælla annar bæn sum⁹²) husit ok hemit a. sum för uar skilt. þaghar han bibær firi böm:93) þa skal kunungur böm friþ giua. ælla þæn sum⁹²) kunungas þylikt uald hauær at han ma böm frib giua: þa skulu ber lösa uib kunung mæb fiuratighi markum ok þæt ær hans ensak. S. 2. Nu skal um all epzsöre hæræzs næmd uita huat þær⁹⁴) ær sant um. þön hæræzs næmd sum af þy hæræþe ær sum gærþin⁹⁵) uær⁹⁶) gör i:

Nu skal hæræzs höfþingi (97 þöm a þingi biltugha leggia. ok alla þöm 98) up tælia. sæghær hæræzs höfþingi egh uita þöm up tælia. þa skal⁹⁹) annan dagh undi taka ok þæt sannasta leta. ok siþan¹⁰⁰) skal han a þöm dagh sum¹) til ær takin firi næmd a bingi böm (2up tælia: ok be sum1) han ba up tæl:

⁷⁸⁾ B. sic. F. några. A. nakuru.

⁷⁹⁾ B. F. add. firi.

⁸⁰⁾ G. Alii addunt: Ok kännis manne thät, at han hawer giwit biltughum manne en Daghward ällas en nattward, Tha dyli mädh tolf manna edhe, at han gaf äi biltughum manne, äller han wiste äi at han war biltugha. Ok kiännis thät hanum, at han hawer haldit han, Tha skal ängin sokn thär äptir ganga: Thät skal standa til häradz nämdina, hwat hon wil hälder fälla han älla wäria han.

⁸¹⁾ B. F. sic. A. bars.

⁸²⁾ F. i.

⁸³⁾ B. F. sic. A. kuntungx.

⁸⁴⁾ B. F. om. sum.

⁸⁵⁾ B. hwar. F. hoo.

⁸⁶⁾ B. F. sic. A. sok.

⁸⁷⁾ F. samfund.

⁸⁸⁾ B. F. sic. A. om. mæp.

⁸⁹⁾ F. framdelz &c.

⁹⁰⁾ B. F. fridhlösa.

⁹¹⁾ F. hann.

⁹²⁾ F. om. sum.

⁹³⁾ B. hanum.

⁹⁴⁾ F. thet.

⁹⁵⁾ F. gierningen. 96) B. F. war. 97) B. F. sic. A. om. pom a pingi.

⁹⁸⁾ B. sic. F. thän. A. pön.

⁹⁹⁾ F. add. hann.

¹⁰⁰⁾ B. sic. A. F. om. siban.

¹⁾ B. F. om. sum.

²⁾ B. F. sic. A. ut talia.

pe skulu biltugha uara ok egh dylia. Nu ma han egh ep pær firi ganga: egh 16 tolf manna ep (*egh prætylftan ep. ok egh tuætylftan ep. huar sum pær gangær ep firi han4) böte firi ulagh.

ΧIJ.

Nu ma egh þæn skaþan fik uitna. sökia ælla stæmna up a þæn sum⁵) skaþan giorþe. för⁶) næmdin hauær antuiggia⁷) fælt ælla uart: utan han skal fara til þingxs ok yppinbara þær malit, ok siþan⁸) skal malit standa kuart til kunungxs ræfst. gangær han nakuarum uitnum a för þa æru þön ulagh. Nu æn næmdin fælle⁹) han.¹⁰) þa ma¹¹) hin egh for¹²) han sökia þy at han ær biltugha. Nu æn namdin¹⁸) uær firi eþsörit þa ma han siþan sökia, huat þæt ær hældær drap. sar. ælla¹⁴) bloþuiti. ælla skena, sua ma þæn sum gærþina¹⁵) giorþe siþan næmdin hauær han uart firi eþzsörit, mæþ eþe dylia æfti lanzs laghum.

XIII.

¶ Nu¹⁶) þæssin¹⁷) mal all sum¹⁸) æru eþzsöre. Þön skulu slitas a kunungxs ræfst.

XIIII.

¶ Nu ma en man hemsokn gæra ok epzsore¹⁶) bryta.²⁰) æn for²¹) þa matte egh²²) en man hemsokn gæra. för æn epzsörit gafs.

XV.

Nu ma egh kona epzsöre bryta. þy at hon ma egh biltugha uara.23) S. 1

³⁾ B. egh twätölftan edh ok egh trätölftan edh. 13) B. F. nämdin. F. och Egh tretolfftann Eedh. Hwar &c. 14) F. om. ælla. 15) F. gierningena. 4) F. om. han. 5) F. thär. 16) B. om. Nu. 17) B. F. sic. A. bæssim. 6) B. F. add. än. 18) B. F. sic. A. add. nu. 7) B. F. om. antuiggue 8) B. F. sic. A. span. B. F. om. antuiggia. 19) B. F. edhzöre. 20) A. Pro y primum scriptum est u 9) B. F. fäller. 21) B. F. for. 10) F. om. han 22) B. äkke. F. iche. 11) A. min primum scriptum fuit. 23) F. farha. 12) B. F. för.

Nu ma egh ughurmaghi epzsöre bryta. kæris þæt til hans. þa skal næmdin han suæria egh (24 ughurmagha uara. S. 2. Nu ma egh þræll epsöre bryta þy at han ma egh biltugha uara:25) þy at26) uare þæt sua at han matte biltugha fara. þa27) bruti han giarna epzsörit, þær til at han matte28) biltugha uara.29)

XVI.

Nu æn han kan bryta epzsörit. Þa skal þæn sum þrælin a böta atta örtughur ok þrættan markær: Þa æn bondin will egh böta firi han. innan flurum lagha þingum. ok flurum lagha fæmtum þa skal þrælin up hængia uiþ garþzs liþ³o) þæs sum han a.

XVII.

Nu kan sua³¹) uarþa at kona myrþi man sín: ælla bonde kunu sína. þa skal han stæghla æn han gær þat.³²) ok hana stenka æn hon gær þæt. Nu uænís þön sak til þerra: þa uar þæt sua forst³³) i laghum at þön skuldu uæria sik mæþ iarne ok guþzs domi. ok siþan (³⁴birghir iarl han gaf af iarn byrþina: þa ær þæt sua at uilia þe sum æfte kæra biþa kunungxs ræfst. þa skal lata þæn³⁵) fanga sum kæris til. ok baþe leta at uitnum æn san uitne hittas þær til. ok sua mæþ kuskan.³⁶) æn han³⁷) will egh sialuær uiþær ganga. hittir man þær fulla sannind til ælla uitni ælla gangær sialuær uiþær.³⁸) þa skal han stæghla ok hana stenka lata. Nu æn þæn sum æfte kære³⁰) will egh⁴⁰) biþa kunungx ræfst. utan stæmni ok söki⁴¹) æfte. þa skal þæn⁴²) dylia mæþ þrætylftum eþe sum sakin gafs.⁴³) bristær at eþe böte fiuratighi markær ok egh lif hans.

²⁴⁾ B. F. wara fämtan ara.

²⁵⁾ B. F. fara.

²⁶⁾ F. om. at.

²⁷⁾ A. py primum scriptum est.

²⁸⁾ B. add. sidhan.

²⁹⁾ F. warda.

³⁰⁾ F. lidhj.

³¹⁾ F. om. sua.

³²⁾ B. F. thät.

³³⁾ B. F. först.

³⁴⁾ F. Birge Järill; et sic in sequentibus.

³⁵⁾ B. F. sic. A. pön.

³⁶⁾ B. add. ok swa mädh lokkan.

³⁷⁾ B. F. sic. A. om. han.

³⁸⁾ B. F. sic. A. om. uipær.

³⁹⁾ B. sic. F. kärer. A. kare.

⁴⁰⁾ A. v. egh omissam in margine add. scriba.

⁴¹⁾ B. sökir.

⁴²⁾ B. han.

⁴³⁾ B. F. gifs.

(57) F. Barneno.

XVIII.

Nu fa han rapa hænne of harplika sua at hon fa44) döb af gen hans uilia: þa skal han⁴⁵) sökia sum framleþes⁴⁶) skils firi drap. ok egli staghla:⁴⁷) pa hauær han foruærkat (48 allu by han atte up taka af hænna gozs. by sum lösöra æru. ok allan hænna rættan þriþiungh sum hon giptis til. Þa takin hænna (49arua af hans gozs. ok bötrina firi50) hana: ok þæt gange aldrigh ha-17 num⁵¹) til arfs⁵²) bondanum ok ængum af hans ætta lægh.⁵³) utan þön hauin bapin barn saman (54haua pon bapin barn saman pa (55skulu barnin hana ærua. ok þæn⁵⁶) skal barnin⁵⁷) röghta (⁵⁸sum næste möþrinis frændin ær æn egh æru barnin til skials kumin. ok göma þæt barnumin⁵⁹) undi sinne uærn bær til (60 bön til skials koma: ær egh bæggia barn til þa skal (61 undi möþringa ganga. þæt sum⁶²) hon⁶³) atte. þy at ængin a þæn annan ærua sum dræpær: Nu⁶⁴) kan barnit þæt döia ok hauær egh rættan skaparua æfti sik. þæt⁶⁵) ærui⁶⁶) aldrigh þæn ætta læggin sum drapær⁶⁷) þæn ætta læggrin sum næstær ær ok skapan fik. (68 pe æruin barnit.

XIX.

Sua69) ok æn hon dræpær han. þa takær hon ængte af hans gozs ok egh hindradaxs gæf. ok ængin þæn ræt sum⁷⁰) hon uar gift til. ælla giuin. utan pön hauin baþin barn saman. (⁷¹haua þön baþin barn saman. þa skal bar-

```
44) B. F. far.
45) F. add. Såå.
46) F. framdeles.
                                               59) F. Barneno.
47) B. stäghla. F. stegla.
48) B. sic. F. altt thet hann &c. A. alt pæt 61) F. altt vndi Möderneth &c.
 sum atte ut up taka.
                                               62) B. F. om. suns.
49) B. rätte arwar &c.
                                               63) B. han. Male.
50) B. F. sic. A. om. firi.
                                               64) B. F. sic. A. ok.
51) B. F. add. atir.
                                               65) F. Thå.
52) B. F. sic. A. arfxs.
                                               66) B. ärwir.
                                               67) B. dräpär. F. draap.
53) B. ätta lägge.
54) B. F. sic. A. om. haua - saman.
55) F. skall Barnitt.
                                               69) F. Nw så.
56) F. thet.
```

⁵⁸⁾ B. sic. A. F. pæn næste möbrinis frændin æn egh ær barnit til skials kumit.

⁶⁰⁾ F. thett till skälz kommer.

⁶⁸⁾ B. Than arwir barnit.

⁷⁰⁾ F. om. suni.

⁷¹⁾ B. sic. A. F. om. haua — saman.

nit⁷²) han ærua. ok þæn⁷³) skal barnit röghta þæn⁷⁴) næste fæþrinis frændin ær⁷⁵) æn⁷⁶) egh ær barnit til skils⁷⁷) kumit. ok göma þæt barninu undi sinni uærn. þær til at þæt til skials kombær: ær egh bæggia þerra barn til. þa æruin fæþrinis frændær. ok takin allan sin ræt ok bötær firi bondan.

XX.

Nu dræpær annat þerra annat mæþ uaþa. þa böte sum i uaþa botum skils ok haui allu þy foruærkat (⁷⁸sum hær ær nu firi skilt sum huart⁷⁹) þerra atte mæþ andru at*o) taka.

XXI.

Nu myrbi man ælla kona barn sit sipan þæt ær⁶¹) kristit. þa skal han stæghla ok (82 hana stenka lata æn þæt uarþær yppinbart.83) (84 kæra þön firi kunungx ræfst. þa skal þylik⁸⁵) atletan uara þær æfte sum iui þæt förra morbit uar skilt. ok bæt⁸⁶) berra sum myrbir ba skal bæt mista bæs arf. ok bæs ætta læggær. þy at ængin ma annan sik til arfs dræpa.

XXII.

Nu kan⁸⁷) ofharþlika raþit uarþa sua at þæt dör af. þa skal þær firi bötas sum skils firi i botum. ok egh lif sit⁸⁸) firi gialda. ok þo a⁸⁹) aldrigh þæn ærwa sum dræpær. huat hældær han⁹⁰) dræpær mæþ uaþa ælla uilia.

XXIII.

Utan⁹¹) mobir kunni liggia hæl⁹²) barn sit. þa ær egh hon uærþ (⁹²arf sit

⁷²⁾ F. om. barnit.

⁷³⁾ F. thet.

⁷⁴⁾ B. sum.

⁷⁵⁾ F. om. ær.

⁷⁶⁾ B. F. sic. A. om. æn.

⁷⁷⁾ B. F. skiäls.

⁷⁸⁾ B. sum hwart thera atte mädh andru taka, swa sum här är nu firi skilt.

⁷⁹⁾ F. huar. 80) F. om. at.

⁸¹⁾ B. F. sic. A. om. ær.

⁸²⁾ F. kona stencka. Änn &c.

⁸³⁾ F. yppenbaratt.

⁸⁴⁾ B. Kiäris thät firi &c.

⁸⁵⁾ F. tylchitt.

⁸⁶⁾ B. tha.

⁸⁷⁾ Adde barne. Cfr. ind. Capp.

⁸⁸⁾ B. F. om. sit.

⁸⁹⁾ F. åge.

⁹⁰⁾ B. F. sic. A. om. han.

⁹¹⁾ A. Loco litt. U miniator errato pinxit N.

⁹²⁾ F. i hiääll.

⁹³⁾ B. at mista arf sit.

mista. Nu⁹⁴) kunnu fæþrinis frændær kæra til hænna hui hun la hæl⁹⁵) barn sit mæþ sinum uilia. Þa uærin hana hænna frændær mæþ þrætylftum eþe at hun la aldrigh⁹⁶) þæt hæl⁹⁵) mæþ sinum uilia: ok hauær hun sua fatöka frændær at þe orka egh þrætylftan eþ ganga. Þa læggin⁹⁷) þæt til hæræzs næmdinna.⁹⁸) huat hun uill hældær uæria ælla fælla: S. 1. (⁹⁹kan sua uarþa at hun giptis. Þa gömi sik at hon læggi egh sit barn i siang mæþ stiupfæþrinum. Dor¹⁰⁹) þæt i sianginne¹) mæþ stiupfaþrinum²) þa a hun at³) mista aruit. Nu kunnu þer þrætta fæþrinis frændrini⁴) at þæt la döt i bæggia þerra siang ok þön⁵) sighia ne gen. Þa ligge þæt til barazs næmdinna.⁶) fællir næmdin þöm þa bötin fiuratighi markær ok ut aruit.

XXIIII.

T Dræpær') mæþ uaþa þa böte sum i uaþabotum skíls. ok haui þo foruær-kat allu aruinu. þy sum³) han ællæ ærua matte. utan þæt³) myrt æ¹o) haui samsyþini.¹¹) hauær þæt samsyþkini²¹) þa ær þæt þæs arui. ok þæs arf skal (¹²þæn sum næstær ær a þæs alf (¹³göma. egh þæs sum drap alla myrþi ok undi sini uærn¹⁴) göma æn egh ær syþkini¹⁵) til uitzs kumit þær til þæt til uitzs kombær æn egh¹⁵) ær¹ō) þerra faþir ælla moþir liuandis sum ække drap ælla myrþi.

XXV.

Nu myrþir maþær man. ælla kona man: ælla man kunu. ælla kona kunu biær¹⁸) i fiælstær ok læggær a lön. þa skal han stæghla ok haua stenka la-

```
94) F. om. Nu.
```

⁹⁵⁾ F. i hääll.

⁹⁶⁾ B. F. sic. A. aldirgh.

⁹⁷⁾ F. läggis.

⁹⁸⁾ B. nämdinne.

⁹⁹⁾ F. Nw warder så att &c.

¹⁰⁰⁾ B. F. Dor.

¹⁾ B. siang. F. Säng.

²⁾ B. F. sic. A. stipfæbinum.

³⁾ B. F. om. at.

⁽⁴⁾ Forte addendum sighia.

⁵⁾ B. ther.

⁶⁾ B. häradz nändinne.

⁷⁾ A. Loco litt. D miniator errato adposuit N.

⁸⁾ F. om. sum.

^{.9)} B. add. sum.

¹⁰⁾ B. F. är.

¹¹⁾ B. F. samsydhskini.

¹²⁾ F. tagha. thänn näster är å thess halffsom egh Drap. ella &c.

¹³⁾ B. taka sum egh drap älla &c.

¹⁴⁾ B. wärni. Male.

¹⁵⁾ B. sydhskine. F. Syskinnit.

¹⁶⁾ A. v. egh bis est scripta.

¹⁷⁾ B. F. sic. A. om. ær.

¹⁸⁾ B. F. bär.

ta¹⁹) æn (²⁰pön uarþa takin uiþær ælla yppinbar uitni hittas til. uilia þön²¹) kæra firi kunungxs ræfst, þa skal han ælla hana lata fanga ok leta þær at mæþ sannum uitnum ok kuska ælla²²) lokka. þa²³) æn þön uilia sialf uiþær ganga ælla æru yppinbar uitni til: þa skal han stæghla. ok hana stenka lata.²⁴) Nu uill egh hin sum æfte kære kunungx ræfst biþa: þa gangi hin sum til kæris þrætylftan eþ for sik. gitær han²⁵) egh eþ gangit böte fiuratighi markær ok egh lif sit.

XXVI.

Nu uarpær man i horsiang dræpin. bær til uitne bulstær ok blea.²⁶) þa skal²⁷) han fiætra mæp kununne²⁸) ok til þingx föra: a han skulu uitne ganga. þæt tue mæn uita at han uar dræpin i horsiang. ok²⁹) sua³⁰) andre tue at þæt.³¹) uar skærskutat rætlika a sama dagh ok sama döghni. þriþiu tue þæt uita at han ær sua³²) sotær³³) sum lagh sighia: þa ma han utan³⁴) kirkiu garþ læggia ok ogildan döma: (³⁵Nu uarþær han egh uitnaþær för æn han ær döþær.³⁶) þa skal arui³⁷) hans gozs taka. uitnas han för æn han döþær ær. þa skiptas hans lösöra.³⁸) aruani taka iorþ hans. þa ma bondin huat han uill hældær hana agha ælla burt lata. allu hauær hon foruærkat þy hon a (³⁹ouan a iorþinne omynd ok (⁴⁰allum lös örum for utan iorþ.

XXVII.

¶ Nu gangær man at andrum a akær ("hans um uar ælla a akær ok æng

```
19) F. om. lata.
```

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

33) B. söktär. F. sotthir.

34) B. F. sic. A. utam.

²⁰⁾ F. thänn warder.

²¹⁾ B. add. thät.

²²⁾ A. æ additum est, at deletum.

²³⁾ B. F. om. pa.

²⁴⁾ F. om. lata.

²⁵⁾ B. F. om. han.

²⁶⁾ B. blöa. F. blyia.

²⁷⁾ A. skak scriptum est, at scalpro emendatum.

²⁸⁾ B. F. horkununne.

²⁹⁾ F. om. ok.

³⁰⁾ B. om. sua.

³¹⁾ F. hann. Male.

³²⁾ F. om. sua.

³⁵⁾ F. Nw giffuer Mann androm saak, Att hann gör hoor vndi hann. Warder han tagin wider och slipper vndann. thå Dylj medh tretolftom Eedke. Ella böthe fiuratighi marcher. Nw warder &c. Cfr. Vap. 30: pr.

³⁶⁾ B. F. sic. A. döbæt.

³⁷⁾ F. add. hans.

³⁸⁾ B. add. ok.

³⁹⁾ B. F. om. ouan a iorpinne.

⁴⁰⁾ B. F. allu fä.

⁴¹⁾ B. mans. F. ella Engh. Hans. om wåår ella Höst. och Dräpir hann. Thå &c.

nm höst, ok drapær⁴²) þa ær han tuægildær ok all hans hion, ok alt þæt ogilt hin fa sum til hans gangær. S. 1. Hua⁴³) sum hæmnis a þön mal sum ugild dömas (⁴⁴han brytær kunungx⁴⁵) eþzsöre æn han gör bloþuiti.

XXVIII.

Nu uarpær man a sina saklösu⁴⁶) olaghlika halshuggin. hængdær ælla stæghldær.⁴⁷) þa þæn sum⁴⁸) þæt giorþe. han böte sua⁴⁹) sum skils i drapa botum.⁵⁰) ok þe⁵¹) sum han uitnaþu⁵²) fastin. ok bötin siax markær. siþan⁵³) firi bandin⁵⁴) fiuratighi markær. ok stokkaþis han sua at fötær rutnaþu af hanum. þa böte⁵⁵) andra fiuratighi markær. stukkaþis han maklika: þa böte þrea markær. ok þæn sum⁵⁶) han dömde böte fiuratighi markær.

XXIX.

Nu kænnis manne drap. symis þæt⁵⁷) a likinu antuiggia þa þæt ær nyhit manzs handauærk. ælla ok⁵⁸) þa þæt takx up innan manaþ. þa aghu aruani at sökia han sua sum i drapamalum skils. ok⁵⁸) orkar han (⁵⁹gen at suæria mæþ þrætylftum eþe. þa uiti hæræþzs næmd huat sum⁵⁶) þær ær⁶⁰) sant um. synis þæt egh⁶¹) a likinu innan manaþ þa þæt ær ny hit. þa dyli hin sum sakin gifs⁶²) mæþ þrætylftum eþe. bristær hanum eþær þa böte fiuratighi markær⁶³) egh⁶⁴) bo hans skiptis. ok⁶⁵) lif hans þær firi gangi.

XXX.

¶ Nu hittis þæn man sum leþir a land sit⁶⁶) hær utlænzskan. bær skiold

 42) B. dräpär. 43) B. sic. F. Ho. A. Sua, miniatoris errore. 44) B. F. sic. A. pe bryta. 45) B. sic. A. kungx. F. om. h. v. 	55) B. bötin. 56) B. F. om. sum. 57) F. om. pæt. 58) F. om. ok.
46) F. add. och. 47) B. stäghäldär. F. steglader. 48) B. F. om. sum. 49) B. om. sua. 50) F. Dråpmålom.	 59) F. sic. A. B. egh suæria. Cfr. DrB. 3: 2. 60) B. F. sic. A. om. ær. 61) B. F. sic. A. om. egh. 62) B. F. sic. A. gafs.
51) B. F. sic. A. om. pe. 52) F. withna. 53) B. add. bötin. F. add. böthe. 54) F. Bande.	63) B. F. add. ok. 64) B. om. egh. Male. 65) B. F. add. egh. 66) F. om. sit.

iuir þang ok þanbriko.⁶⁷) hæria land sialfs sins ok brænnir.⁶⁸) bindær⁶⁹) folk ok bort före. leþis mæþ uitnum: þa hauær han firiwærkat eghn sinne. ok liui sinu ok sua allu þy sum⁷⁰) han a innan lanþzs⁷¹) ok laghsaghu af hans gozs⁷²) taki en þriþiung þæn sum⁷⁰) skaþan fik: annan kunungur. þriþia alli mæn. Nu þær þylikt mal⁷³) uitis manne. þa skulu han uitna siax boande mæn ok suæria han þær sannan at uara.

XXXL

Nu stial mapær eld i hus annars ok will han inne brænna. þæn sum⁷⁴) sua gær han heti⁷⁵) kasna warghær. warþær alt takit saman hand ok brandær. þa ma⁷⁶) hanum ogildum⁷⁷) i eld skiuta. ok hauær han foruærkat eghn sinne. ok allu þy sum⁷⁴) han a innan lanzs ok laghsaghu. taki þriþiung af þæn sum⁷⁸) firi uarþ þerre brænnu annan kunungur. þriþia⁷⁹) alli mæn. Nu þær sum (⁴⁰þy-likt mal uitis manne. þa skulu ok siax boande⁴¹) mæn han uitna. ok suæria han þær sannan at uara. §. 1. Nu uitis manne⁶²) at han hauær annan raþit til (⁸³slikra gærning ælla þylikra. þa skal han uæria sik mæn þrætylfaum eþe gitær egh eþ gangit. böte fiuratighi markær ok (⁸⁴egh lif sit. §. 2. Nu ær han egh takin at utan⁸⁵) uænis þerre sak. (⁸⁶þa ær þæt⁸⁷) eþær þrætylfær. bristær at eþe böte (⁸⁶fiuratighi markær. ok egh lif sit. ok egh eghn sina.

XXXII.

Nu stial man korn af akre ute ok⁸⁹) brytær guzs las. bindær sær byrþe ok bær i (⁹⁰læþiu ælla i skogh ok þriskær: han hetir aghnabakær. warþær han

```
67) B. thangbrykko. F. tangbrinckio.
```

⁶⁸⁾ B. F. sic. A. bænnir.

⁶⁹⁾ F. Brinner. Male.

⁷⁰⁾ F. om. sum.

⁷¹⁾ A. Pro p primum scriptum est t.

⁷²⁾ B. F. add. tha.

⁷³⁾ F. om. mal.

⁷⁴⁾ B. F. om. sunt

⁷⁵⁾ F. hether.

⁷⁶⁾ B. F. skal.

⁷⁷⁾ F. ogilldann.

⁷⁸⁾ F. om. suni.

⁷⁹⁾ B. F. sic. A. pripitia.

⁸⁰⁾ B. thylikin sak. F. tylchitt saak.

⁸¹⁾ B. boandis.

⁸²⁾ B. F. man.

⁸³⁾ F. tylchre gierningh. Tha &c.

⁸⁴⁾ F. lijff hans Egh firi gånge.

⁸⁵⁾ B. F. ok.

⁸⁶⁾ F. Thet är Eeder &c.

⁸⁷⁾ B. om. pat.

⁸⁸⁾ F. fiedertiught. Egh &c.

⁸⁹⁾ F. om. ok.

⁹⁰⁾ F. ladhu. ella och i &c.

takin uibær⁹¹) ok wnnin laghlika. þa hauær han foruærkat liui sinu ok eghn sinne ok allu by sum²²) han a. gange alt til skiptis: taki bribiung þæn sik⁹³) sökir. annan⁹⁴) kunungær.⁹⁵) þriþia⁹⁴) hæræþe. þa skal (⁹⁶til þingx fara: þær skulu uitni a han ganga þæt⁹⁷) skulu tue suæria. at han (⁹⁸ær at þy sandær piuuær. pæt skulu andre tue (99uita ok suæria at þa han nar stulin þa uar laghlika skærskutat.100) ok1) sua þriþiu tue at hanum ær2) fuldær þiufnaþær a bak bundin. Nu taks egh agnabakær mæb. þa ær þæt eþær þrætylftær: bristær at epe. böte3) fiæþærtiught ok atær þæt sum4) han tok.

XXXIII.

Nu warpær kona dræpin i hemsokn. (5pa ær þæt sua gilt sum för uær6) skilt i hemsokn. ok hon uarbær gild at attatighi markum. Nu aghu þe uitzs orp?) sum4) æste mæla (8perre kunu uita at hon uar mæb barne dighær. þa ær hon gild at hundraþa markum. Wilia þer uita at hon uar mæþ tuem: þa ær hon gild at siaxtantighi markum: S. 1. Nu uarbær man a skipum dræpin innan borþzs ok bita. han ær gildær at attatighi markum.

XXXIIII.

Nu warbær han dræpin utan wærb⁹) ok uaku: (10 þa ær han gildær at hundrab¹¹) markum. Nu ær han sænktær niþær. þa ær han gildær at siaxtantighi markum:12)

⁹¹⁾ F. medh.

⁹²⁾ F. om. sun.

⁹³⁾ F. sitt.

⁹⁴⁾ B. F. thridiung.

⁹⁵⁾ B. add. ok.

⁰⁶⁾ F. hann till Tingz förd.

⁹⁷⁾ F. Och.

⁹⁸⁾ F. om. ær — þa han.

⁹⁹⁾ B. om. uita ok.

¹⁰⁰⁾ B. F. sic. A. skæskutat.

¹⁾ B. F. om. ok.

²⁾ F. war.

³⁾ F. add. fore.

⁴⁾ F. om. sun.

⁵⁾ F. om. pa — hemsokn.

⁶⁾ B. war.

⁷⁾ B. F. sic. A. uitzs örp. 8) F. withe thet att &c.

y) B. ward. F. wårdh.

¹⁰⁾ F. Hann är gillder &c.

¹¹⁾ B. F. hundradhe.

¹²⁾ F. add. rubr. litt. Her endas Edzöris Balcher. Her epter fölier Dråpmåla Balcher med Willia.

Hær byrias drapa balkær. i hanum tælias flokka') en ok tiughu.

- "I. Vm en skiahapær kombær manna mællum ok dræpær huar þerra annan
- .II. Um²) æn maþær dræpær annan³) ok huru drapara skal hæfta. ælla þær bötis oranbot.
- .III. Um æn inlandingær4) dræpær inlænding. ok huru uitna skal drapara ælla stæmna.
- IIII. Vm æn man hauær samuist mæþ friþlösum manne ælla⁵) han dör i friþlösu.
- V. Um huru drapara bo skal skipta. ælla man raþær undan boskipti. ok um haldzs bötær.
- VI Vm æn mænne⁶) kænnis ualruf⁷) ok firi rap. ok⁸) foruist ok uiþæruist.
- VII. Um huru oranbot skal böta ok huru⁹) ora skal uib annan.
- VIII. Vm æn fræls ok annöhughær dræpa. ælla man ok kona. hulkit¹⁰) sum þær skal til draps taka¹¹)
- .IX. Um æn man dræpær kunn. ælla kona man, ok kununna drape a egh oranböt¹²) fylgbia ok egh ughurmagha ok egh hærra¹⁸) þukke.¹⁴) egh ensak. ok egh ebzsöre.
- X Vm æn utlændingær warþær¹⁵) dræpin. þær¹⁶) fylghir egh oranbot ok egh firi þæn sum löstær ær.17)
- XI: Um (18 en man uarpær a skoghe dræpin. ælla friblös mapær dræpær man a skoghe.
- XII. Vm æn hæræþe gifs sak firi morþgiald.
- XIII Um æn þæn warþær dræpin sum hetir hæræzspiækkær ælla þæn sum löstær ær mæþ (19fæ ok frænda ebe.

¹⁾ B. Flukkar, et sic in sequentibus. 10) B. hwilikt.

²⁾ B. sic. A. Loco litt. U miniator errato adposuit ¶.

³⁾ A. annam scriptum est, at m scalpro mutatum in n.

⁴⁾ B. Inländinger.

⁵⁾ B. add. huru.

⁶⁾ B. manni.

⁷⁾ B. Waldruf.

⁸⁾ B. om. ok.

⁹⁾ B. add. man.

¹¹⁾ B. add. af.

¹²⁾ B. Oranboth.

¹³⁾ B. sic. A. hærrra.

¹⁴⁾ B. add. ok.

¹⁵⁾ B. sic. A. wæþær.

¹⁶⁾ B. tha.

¹⁷⁾ B. add. mädh få ok frända Edhe.

¹⁸⁾ B. madher warder i Skoghe &c.

¹⁹⁾ B. om. fæ ok.

- XIIII. Vm brytia gildi æn þer dræpnir uarþa: ok iui hærra þukka æn þerra mæn dræpas.
- KV. Um æn man dræpær man²⁰) þa kunungur ær i landinu ælla dræpær man mæb kniui.
- XVI. Vm æn fostre dræpær frælsan man. ælla fræls man fostra. ælla frels man gar (to also this) annöboghan.
- XVII. Um at egh ma uitna þæn frælsa firi drap þes annöþugha. ælla gæfbræll uarbær dræpin
- XVIII. Vm æn lurkær landafæghi uarþær dræpin. ælla lekare. ælla ughurmaghi dræpær man
- XIX. Um at (21egh ma ughurmagha uitna tíl draps. ælla dræpær ughurmaghi ughurmagha.
- XX: Vm at aldrigh aghi ben arf sum annan dræper til ærfs.22) ælla man uill man böttan uita.
- XX.I. Um æn annöþughær dræpær annöþughan man

hær byrias drapa balkær23)

u kombær skialnabær manna mællum ok24) dræpær, huar þerga annan: þær²⁵) liggæn maþær (²⁶gen manne. ok hötin²⁷) bæggia þerra arua kunungxs ræt. atta örtughær ok þrættan markær ok samuleb hærabe huar þerra:

Nu dræpær maþær man koma til arua manzsius²⁸) ok fa draparan ok²⁹) hugga30) þær niþær a fötær þæs döþa: þa liggær þær mahær gen manne. ok þæs berra arwa sum förra drap han böte babe kununge ok hærabe sum;1) för nar

²⁰⁾ B. annan. 21) B. sic. A. pro egh ma ughurmagha habet 26) B. F. sic. A. pro gen manne habet genne. eghurmagha. 12 .

²²⁾ B. arfs. 23) B. om. hanc rubr. F. habet rubr. Drapmâla Balcher modh Willia:

²⁴⁾ F. om. ok.

²⁵⁾ F. Thd.

²⁷⁾ B. sic. F. böthe. A. bönin 28) B. F. sic. A. manzsis.

²⁹⁾ B. F. om. ok. 30) F. Hugger.

³¹⁾ B. swa sum. F. såsom.

skilt.32) ok bön sami33) ættin oranbot (34sum för35) drap: ok bæs arua sum36) siban drap, ber skulu huatske böta kununge, ælla hæræpe, ok egh oranbot æn per sannan³⁷) drapu. (6. 1. Nu fa pe draparan ok dræpa egh ginsta.³⁸) þa aghu ber han39) til40) bingxs föra. egh aghu ber han um arma binda ok egh stukka utan han41) morpare se. mæþ lagha hæftum skúlu þer han göma: þæt æru lagha hæfte.42) fiætra ok ærma bande binda. ok hus iuir hanum lykkia ok iuir43) huse uarp halda. Nu kunnu mæn koma be sum44) hans frændær æru ok uilia draparan mæb ualde af bem taka. ræna be han45) ba bryta ber kunungxs ebzsöre. ælla ræna ber han46) a binge ælla a47) bingxs uægh. þa bryta be ok epzsörit. þa æn þer ræna þem ok huatske a binge ælla i heme:48) þa haua þer brutit gislinga brut. þa (49þæn sum þær50) ær forman at. han ær sakær at fiuratighi markum. ok⁵¹) huar bæn sum⁵²) bær uær⁵³) i fluk ok⁵⁴) farunöte mæb þa55) böte þrea markær. Nu flytia56) ber han til þingxs. þa skal han⁵⁷) uitnas sum (⁵⁸fram alebe skils. ok siban ma han saklöst halshugga lata.59) S. 2. Nu ma egh taka draparan i sialfs sins heme. ælla i annars manzs heme utan be takin han gensta60) uib drapit. bæt ær sua undistandande. at æru ber nær stadde þa mughu ber taka han. ok egh ganga ut i annan garþ æstir hanum. utan han se friþlös. (61 þa æn han ær friþlös þa skulu þer sum han uilia taka uarb iuir bem garbe halda sum han ær innan. egh mughu ber han þaghar mæþ ualde taka: þer skulu hæræzs höfþinga buþ fa. hærazs höfþingi skal buþ kafla up skæra. ok mæþ (62hæræzs mannum þit63) koma.

```
32) F. sagdt.
33) F. om. sami.
34) F. om. sum for drap.
35) B. sic. A. sipan; at erratum asterisco no-
  tavit scriba.
36) F. æ.
37) F. sanıman. Male.
38) B. ginstan. F. genste.
```

39) F. add. genstan. 40) A. add. pil, lapsu calami. (1) B. hon. Male.

42) F. Heptor.

(43) F. add. honom. Male.

44) F. om. sum.

45) F. add. i there Hemme.

46) F. thäm. 4-7) B. om. a. 48) F. add. thera.

49) F. är thänn thär är förman all. sacher &c.

50) A. pæn primum scriptum est.

51) F. om. ok.

52) B. F. om. sum.

53) B. F. war. 54) F. add. i.

55) F. om. pa.

56) A. Litt. t omiss. supra lineam add. scriba.

57) F. om. han.

58) B. framledhis. F. framledz.

59) F. om. lata.

60) B. genstan. F. genste. 61) B. F. om. pa — friplös.
62) F. Härade titt &c.

63) B. til.

æn þæn sum draparan hauær inne ælti⁶⁴) þöm af uarþe ællas bæraæs höfþingan bort. þa hauær han brutit (⁶⁵gislinga lagh: þa böte huwzs mannin þær ær at fiuratighi markær. ok huar þæn sum⁶⁶) þær uar mæþ i flok ok farunöte þa böte þrea markær: kan þæn⁶⁷) sum hin uæria uill fa sar. þa ær þæt alt ugilt sum⁶⁸) han far. Nu æn han⁶⁹) far⁷⁰) egh han. þa ma hærazs höfþingi dyr iuir hanum bryta. ok mæþ wald han þær⁷¹) ut taka ok til þingæs föra. þær skal⁷²) han uitna lata ok siþan (⁷³halshugga han. Nu far (⁷⁴bonde hærazs höfþinga buþ ok kombær egh⁷⁵) ælla þæn sum⁷⁶) i hans staþ ær: þa skæri bondin buþ kafla up ok fa buþ fiarþungæs höfþinganum⁷⁷) (⁷⁸af hæraþinu. ok (⁷⁹siþan giuin þer hanum þæn sama ræt sum han⁸⁰) skulde haua af hærazs höþinganum:⁸¹) ok siþan stande þæt til hæræzs næmdinna⁸²) huat hæræzs höþingin⁸³) fik buþ ællar eigh. ælla han hafþe san forfall. ælla þæn sum⁸⁴) i hans staþ ær.⁸⁵) (⁸⁶hauær huatske⁸⁷) han ælla þæn i hans staþ ær forfall.⁸⁸) böte⁸⁹) fiuratighi markær: þa taki malsæghandin atta örtughur ok þrættan mærkær. ok⁹⁰) samuleþ kunungur ok hæræþe.

III.

22 ¶ Nu dræpær inlændingær inlænding. þæn sum drap (91han hauær firihuggit⁹²) friþi sinum. ok allu þy firi huggit sum⁹³) han a innan lanzs ok laghsaghu. for utan eghn sinne. þa ma drapara ennæt þing stæmna (94ok a för-

```
80) A. v. han omiss. supra lineam add. scriba.
64) B. ältir. F. Eltar.
                                                 81) B. häradz höfdinganum.
65) F. gislinga brutt. böthe huusmadren thär
aff fiuratighj &c. 66) F. om. sum.
                                                 82) B. nämd.
                                                 83) B. F. häradz höfdingen.
67) F. han.
                                                 84) B. F. om. sum.
68) F. æ.
                                                 85) B. war.
69) B. F. sic. A. om. han.
                                                 86) F. om. hauær — forfall.
70) F. wär. Male.
                                                 87) B. sic. A. hutske.
71) F. om. pær.
                                                 88) B. sic; add. Tha. A. pro forfall habet:
72) F. om. skal.
                                                 bup fangit.
89) F. add. firj.
73) F. han Halzhugga låtha.
74) F. bondin Häridzhöffdingenom.
75) F. add. Hann.
                                                 90) B. F. om. ok.
                                                 91) B. hawi, om. han.
76) F. om. sum.
77) Verba quaedam hic omissa esse videntur.
                                                 92) F. förgiortt.
                                                 93) F. om. sum.
78) F. om. af — hærazs höpinganum.
                                                 94) B. om. ok. F. om. ok a.
79) B. the giwin hanum.
```

sta bingi fribsökia han: pæt skulu tue mæn uita at han ær sandær at by drape. bæt skulu andre tue uita at þæt uar skærskutat a sama dagh ok sama⁹⁵) döghni sum⁹⁶) atte ok lagh uaru. þriþiu tue þæt uita at hanum uar laghlika bing stæmt firi sina sanna gærb: bæt skulu uara böndær ok boande mæn. bæn annars⁹⁷) bo beta sum⁹³) sinu hauær uidh hætta, ekki löska mæn ælla leghu drængia: (98 þæn skal til draps taka sum a wighualle uar ok egh annan. utan hærra⁹⁹) uisi manni sinum. ælla bonde þræli sinum. þa ma taka huarn sum⁹³) hældær will. þæn sum uisa¹⁰⁰) ælla þæn sum drap.¹) §. 1. Nu uill han egh sökia sum æpti kære innan²) nat ok iamlanga, (³kombær þæn til þingxs sum drap innan4) nat ok iamlanga ok gangær5) wib drapinu. ba ær hæræbit saklöst. ok⁶) siþan uiþær gangan ær gör. þa taki þæn til sum sandær (⁷ær at by drape. een bo at iamlangin se ute ba söke sua8) sum i drapamalum skils. nu æn huatske han⁹) gangær egh uiþ innan nat ok iamlanga ok¹⁰) hin stæmnir¹¹) egh. þa ær hæræþe sakt uiþ kunungin at fiuratighi markum firi morþ gialdit.¹²) siþan ma han¹³) sum æftir kære. huatske sökia. ælla stæmna. ælla hæmna. S. 2. Nu sökir man annan firi drap. ok14) hin sum15) kæris til sighær sik egh nær haua uarit þa sum¹6) hin war dræpin: þa skal¹7) hin¹8) a mote suæria uista uitni mæþ siax mannum a sama dagh sum hin suor sakina in til hans. sipan skal bo hans i takum standa. a fæmtinne pa skulu þe suæria tolf manna eb æpte huart uittnit.19) þæt20) ær huar21) þerra þrænne tylf-

⁹⁵⁾ F. om. sama.

⁹⁶⁾ B. sava sum. F. såsom,

⁹⁷⁾ Pro a annars.

⁹⁸⁾ F. Thå skall thänn tagha som &c.

⁹⁹⁾ F. Härade. Male.

¹⁰⁰⁾ B. wisar. F. wiser.

¹⁾ F. Dräper.

²⁾ B. F. firi.

³⁾ F. om. kombær — innlanga.

⁴⁾ B. firi.5) B. F. sic. A. gagær.

⁶⁾ F. om. ok.

⁷⁾ F. Dråpare är. Ann thå att Målzägin see vthe &c. Male.

⁸⁾ B. F. om. sua.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

⁹⁾ F. Hin.

¹⁰⁾ A. oh primum scriptum est.

¹¹⁾ B. F. sic. A. stænnir,

¹²⁾ F. mordgälld.

¹³⁾ B. F. hin.

¹⁴⁾ B. F. om. ok.

¹⁵⁾ F. æ.

¹⁶⁾ B. F. om. sum.

¹⁷⁾ A. v. skal bis est scripta.

¹⁸⁾ B. han.

¹⁹⁾ A. Altera lineola litt. n lapsu calami est

²⁰⁾ F. sic. A. B. pa. Cfr. Vap. 8: 2.

²¹⁾ B. hwart.

tær. ok sua suæria at hinir sum för suoru þe suoru baþe sant ok lagh. Nu orkar egh annar²²) tylftar²³) eþum þa falzs fætillös byrþe. þe sum för suoro i pöm uitnumin²⁴) sum falzs firi þer skulu fasta. ok böta malsæghanda ok hærape ok kununge. ok biskupe. Nu æn þe suæria baþir tylftar eþa. þa uiti hærazs næmdin huat þær ær sant um. Nu uær hæræzs næmdin draparan ok fællir hin sum sot²⁵) hauær. Þa skulu þe uisa hanum²⁶) sannan drapara: ælla bôte hæræþit þet morþgialdit. S. 3. Nu gangær han uiþær²⁷) at han uar a wighualle þa sum²⁸) hin²⁹) dræpin uar. ok þæs egh uiliande ælla ualdande at han döp fik: þa gaf sua birghir iarl i lagh.30) at han skal a fæmtinne þrætylftan eþ föra. sua sum för uar skilt.²¹) S. 4. Nu æn han³²) sum³³) drapit kænnis uill egh mote³⁴) suæria huatske þa han sökir han ælla a fæmtinne. Þa skal hin egh tylfta eþa³⁵) æpte sin uitne suæria:³⁶) þa skal draparans³⁷) bo skiptas ok han sialuær friþlös fara um alt þæt þingunötit.³⁸) sum han uar (³⁹friþlös gör a ok egh uiþarin. utan þe sum æftir kæra farin til lionga⁴⁰) þingxs ok (41 uitin þær mæþ tuem mannum at han uar laghsottær42) a malþingi firi sina 23 sanna gærþ. siþan skal han friþlös fara um alla þa laghsaghu. ok alle þe sum⁴³) a lionga þingi uarþa giorþe friþlösi.

IIII.

¶ Nu hua⁴⁴) sum samuist hauær mæþ hanum siþan han ær friþlös gör ok laghlysning kom⁴⁵) æpte hanum i hæræþit: ær þæt en man þa böte þrea mar-

```
22) F. annat thera.
```

²³⁾ A. tulftar primum scriptum est.

²⁴⁾ B. witnum.

²⁵⁾ F. Söcht.

²⁶⁾ F. thäm.

²⁷⁾ F. add. Dätt.

²⁸⁾ B. F. om. sum.

²⁹⁾ F. han.

³⁰⁾ F. add. Så.

³¹⁾ F. add. Hin å Fulle tolffte Eede såsom förr war skiltt.

³²⁾ B. F. thän.

³³⁾ F. är.

³⁴⁾ B. a mote.

³⁵⁾ B. tylstar edh.

³⁶⁾ F. add. Och,

³⁷⁾ B. F. sic. A. draparas.

³⁸⁾ B. thingmötit. F. tingomöthe.

³⁹⁾ F. laghsöchter å Måltinge och egh widare. vthann will thänn som Effter käre fara till lionga tingz, och Swäre medh twem att hann &c.

⁴⁰⁾ B. F. sic. A. liogo; pro o primum scriptum est g.

⁴¹⁾ B. witnin thät mädh &c.

⁴²⁾ B. F. laghsöktär.

⁴³⁾ F. om. suns.

⁴⁴⁾ B. F. hwar.

⁴⁵⁾ F. om. kom.

kær ælla dyli mæþ tolf manna eþe at han hafþe egh samuist mæþ hanum siþan han uisse46) at han uar friþlös. Nu æn all sokn hauær samuist mæþ hanum þa böte þrea markær ælla dyli mæþ sokna næmdinne sua⁴⁷) sum skilt ær. Nu æn fiarþungxs hæræþe hauær samuist mæþ hanum þa bötin tiu markær ælla dylin⁴⁸) mæþ fiarþungx næmdinne sua sum skilt ær. Nu æn alt hæræbe hauær samuist mæb hanum þa bötin fluratighi markær. ælla dyli49) mæb hæræz næmdinne sua sum skilt ær. S. 1. Nu æn han hauær böt uib kununng⁵⁰) ælla hæræþe. ælla ok uiþ malsæghandan ok egh⁵¹) uiþ alla þa þrea. ba be sum samuist haua mæb hanum (52 ba skulu be böta bæs ræt sum egh uar böt uiþær ok egh mera. S. 2. Nu æruir han siþan han uarþ⁵³) friþlös gör ok hans bo ær skipt. þa skiptis egh þæt sum⁵⁴) han æruir⁵⁵) siþan: þæt skal standa ok biþa hans oskipt. dör han i friþlösunne.56) þa skulu57) þæt taka hans arua. ok alt þæt han ærfþe siþan þæt⁵⁸) skiptis mællin aruanna. §. 3. Nu uærkar man sak i friþlösu ok dör i friþlösu. þa döia alla saki mæþ hanum: Nu æn han kombær atær i friþ þa skal han böta alla þa⁵⁹) sakir sum uærkabus i friplösunne. Nu æn þe kæra til hans arua ok sighia at han uær⁶⁰) egh friblös, þa aghu aruani uitsorþ⁶¹) uita mæþ þrænne siughurtan manna eþum at han do (62i friþlösu ok þy63) ær iak egh skyldughær at64) böta firi han.65) §. 4. Nu æ firi huat male man uarpær friplös þa skulu þer sua böta sum (66 samuist haua mæþ hanum ok i allum þöm malum sum til friþlös manzs höra sua⁶⁷) sum nu ær skilt⁶⁸)

⁴⁶⁾ B. F. wiste.

⁴⁷⁾ F. om. sua.

⁴⁸⁾ B. F. dyli.

⁴⁹⁾ B. dylin.

⁵⁰⁾ B. Kamungin.

⁵¹⁾ B. F. sic. A. om. egh.

⁵²⁾ B. the skulu böta.

⁵³⁾ B. wardär. F. war.

⁵⁴⁾ F. om. sum.

⁵⁵⁾ F. Erffde.

⁵⁶⁾ B. F. fridhlösinne.

⁵⁷⁾ F. skall.

⁵⁸⁾ F. ther.

⁵⁹⁾ F. om. pa.

⁶⁰⁾ B. F. war.,

⁶¹⁾ B. add. at.

⁶²⁾ F. Sotthir och bettir. Orcher ther egh ty. thå böthin såsom skilz. Nw e &c.

⁶³⁾ B. sic. A. om. by.

⁶⁴⁾ B. om. at.

⁶⁵⁾ B. hanum.66) F. Sanwistas medh honom. Och allom Målom thäm till &c.

⁶⁷⁾ B. om. sua.

⁶⁸⁾ B. säght. F. sagdt.

Nu skal drapara bo skiptas. egh foruærkar han66) sinna husfru lut. ok egfs sinna barna lut.70) ok ma han egh sialuær skipta mællum (71sin ok sinna husfru ælla sinna barna siban han hauær sakina uærkat: ba hans bo skal skiptas.⁷²) þa skal kunungxs soknare þær nær uara ok malsæghande ok⁷³) hæræzs höfpinge. ok⁷⁴) skulu kununna frændær ok barnana⁷⁵) nær uara. nu skil þöm a (76 pe sighia omynd mere uara ok soknarane77) sighia78) uara minne. þa aghu hænna frændær uita mæþ eþe fiughurtan manna at hænne uar sua mykit til omynd giuit a gipta kuælde ok mælt a fæstninga stæmnu. Nu sighia barnin sik uara laghskipt uibær fabur sin för æn (79han ba gærb giorbe ok soknare80) sighær (81 ne mot. þa aghu þön uita mæh ehe fiughurtan82) manna at þön uaru lutskipt uibær han för æn han þa sak giorþe. Nu æn bæt ær bondans son 24 sum drap. ok kunungxs soknarin⁸³) sighær egh han uara lutskiptan⁸⁴) fran bondanum: þa ær þæt bondans uitzorþ uita (85 han lutskiptan fran sík mæþ eþe fiughurtan manna. han a egh hanum til hass⁸⁶) at uisa. ok egh i hirþgarp.⁸⁷) (88 han skal hanum byght 89) bo i hændær sætia. Þa ær han uiþær son sin lagh skiptær. hauær han egh byght⁶⁹) bo hanum i hændær sætia. þa fa hanum boskap, bæt æru kuiki kuste þer sum bo skal mæb byggia: þa þæsse eþa⁹⁰) gangas sum nu æru saghþe. þa skal kunungus soknare ok malsæghande ok⁹¹) hærapzshöfpinge nær uara: þy at þer æru alle malsæghanda (22 at þy male. raba bön undan skiptinu af hans gobzs. þa bötin firi þrea markær. ælla dyli⁹⁸)

⁶⁹⁾ F. om. han.

⁷⁰⁾ F. om. lut.

⁷¹⁾ F. sic (sigh. och [och bis scriptum est] sinne hustru &c.). A. B. sinna husfru ok sin ælla mællum sinna barna &c.

⁷²⁾ F. schipte, 73) F. om. ok.

⁷⁴⁾ B. F. add. thär. 75) B. F. sic. A. barnna.

⁷⁶⁾ F. seyia konunne omynd mera &c.

⁷⁷⁾ B. F. soknare. 78) B. sigher.

⁷⁹⁾ F. thå Hann Gärdh &c. 80) B. F. sic. A. sornarin.

⁸¹⁾ F. egh. Thâ &c.

⁸²⁾ B. F. sic. A. fiughurtam.

⁸³⁾ B. F. soknare.

⁸⁴⁾ F. schiptan.

⁸⁵⁾ F. Hans lutt schiptan.

⁸⁶⁾ F. Halffz. Male.

⁸⁷⁾ F. Härgärd.

⁸⁸⁾ B. F. sic. A. om. han skal.

⁸⁹⁾ F. bytt. Male.

⁹⁰⁾ B. add. skulu.

⁹¹⁾ F. om. ok.

⁹²⁾ F. thär ath. Nw &c.

⁹³⁾ B. dylin.

mæþ tolf manna eþe. ok i þæs hasum sum⁹⁴) þæt uar² jitakitu þa dyli: ok⁹⁶) mæþ tolf mannum ælla böte þre markær. 🦠 1. Nu haldær annar ok (annar dræpær. 57) þa skal hanum a sama dagh stæmna sum draparanum ok mæþæ) sinum⁹⁹) uitnum huarn þerra beta. 100) Böte halzs bani i lagha fæmptum tiughu mærkær¹) halde friþi sinum bötir han egh þa skiptis bo hans þa flyia tue firi en. Nu²) uill halzs bani amote suæria. þa³) suæri sua amote sum skilt uar æn draparin uill amote suæria. Nu fly4) halz bani ok5) ær bortu um þry ar, gangi atær in mæþ samu sak sum han fluþi firi. þæt æru trughu markær. (⁶en drapari kumi aldrigh i frip för en rætter arui biþær firi hanum. utan þa kunungær⁷) ær nytakin til kunungx ok han riþær eriks gatu ok takær inlændingh^a) sina: þæt æra fiuratighi markær af buariu hæræþe. þa ma han þrim mannum friþ giua. sua at þe skulu egh böta sum samuist haua mæþ þöm. þo huaru æru þer ngildi firi rættum arwm. æ þær til þe haua böt uiþ þöm.

Nu kænnis manne (qualruf ok taks i handum hanum þa ær þæt fiuratighi marka sak. taks10) egh i handum hanum11) þæt ær eþær tolf manna. ælla böte¹²) þrea markær. (¹³Sua ær ok firi raþ ok firi foruist ok firi uiþæruist.

VII.

Nu skal bön æt¹⁴) oranbot böta sum ærabær. ¹⁵) bæt ær half siunde mark ok fiura örtughær. þær skulu tua lyti fæþrinis frændær böta16) ok þriþiung

⁹⁴⁾ B. F. om. sum.

⁹⁵⁾ B. F. sic. A. om. war.

⁹⁶⁾ B. F. om. ok.

⁹⁷⁾ F. hugger.

⁹⁸⁾ F. om. map.

⁹⁹⁾ B. sinungum.

¹⁰⁰⁾ F. bötha. Male.

¹⁾ B. add. ok.

²⁾ A. Litt. N omisit miniator.

³⁾ F. om. pa.

⁴⁾ B. F. flyr. 5) F. om. ok.

⁶⁾ B. Ok draparin.

⁷⁾ B. F. sic. A. kununguær.

⁸⁾ F. in laningh.

⁹⁾ F. wålldrooff tagz i Handom hans, thå är thet fiedertiucht. Tagz egh &c.

¹⁰⁾ B. F. sic. A. tak.

¹¹⁾ F. hans.

¹²⁾ F. om. böte.

¹³⁾ B. F. sic. A. om. Sua - uipæruist. Cfr. ind. Capp.

¹⁴⁾ B. ättin.

¹⁵⁾ B. F. a radher.

¹⁶⁾ B. add. af.

(17frændrini a möbninit. ær sambrobir til ha hofbar han halft firi allum (18huat sum!2) þæt ær hældær aþalkunu son ælla friþllu son siþan þæn sum20) hanum ær næstær. þa hofþe han²¹) halft firi allum. siþan alle þe sum²⁰) innan ætta æru til siunda manzs þa gialde sua man sum man.22) sua taks oranbot sum hon²³) bötis.²⁴) fæþrinis frændær²⁵) tua lyti ok möþrinis frændær þripiungh: ok sua pæn sum²⁶) næstær ær a fabrinit²⁷) han²¹) hofpe halft firi fæ-25 prinis frændumin²⁸) ok halft þæn sum²⁹) hanum ær næstær. Nu þæn sum³⁰) næstær ær hanum³¹) a³²) möþrinit han skal böta halft af þriþjunginum. sua ok pæn sum þær ær (33næst han a böta halft af þy sum atær ær af34) þriþiunginum. ælla dyli mæb tolf manna ebe at han uar egh draparanum sua skyldær at han a hanum oranbot böta. S. 1. Nu kombær oran manna mællum ok aghu per alli ena kirkiu. Nu pa hin standær inne sum orar. pa ma hin35) saklöst³⁶) uti standa. Nu æn annar³⁷) standær sunnan kirkiu. þa ma hin³⁵) saklöst³⁶) standa norþan kirkiu. Nu aghu þe baþir et þingh. þa a han annanuagh³⁸) til þingxs ganga sum han orar uib ok suara sak sinne æn hanum ær þing (39stæmpt. ælla mæli at sinne þingstamnu.40) siþan skal han af þinge ganga. ok41) sua ma han saklöst samfundir haua ok egh annur lund. utan han gange mæb grubum. huar sum annurlund⁴²) gær agangu andrum. han ær sakær at þrim markum. ælla (43 dyli mæþ tolf manna eþe at han giorþe hanum ænga olagha agangu. S. 2. Nu aghu draparans frændær stæmna⁴⁴) sinum frændum til oranbot. fæþrinis frændær som fæþringum. ok möþrinis frændær möþrinto the state of th

¹⁷⁾ F. Modernes. Är &c.

¹⁸⁾ F. om. huat — fripllu son.

¹⁰⁾ B. om. sum.

²⁰⁾ F. om. sum.

²¹⁾ F. om. han.

²²⁾ B. add. Ok.

²³⁾ A. Pro h primum scriptum est k. F. om. hon.

²⁴⁾ B. add. til.

²⁵⁾ B. F. sic. A. fændær.

²⁶⁾ F. thär.

²⁷⁾ B. fädhrinit. F. Fäderneth.

²⁸⁾ B. F. frändum.

²⁹⁾ F. e.

³⁰⁾ B. F. om. sum.

³¹⁾ F. om. hanum.

³²⁾ B. F. sic. A. v. a omiss. supra lineam add.

³³⁾ F. näster å bötha &c.

³⁴⁾ F. i.

³⁵⁾ B. annar.

³⁶⁾ F. saaklös.

³⁷⁾ F. hann.

³⁸⁾ B. F. annan wägh.

³⁹⁾ F. stämptno. Sedann &c. Male.

⁴⁰⁾ B. thingstämmu.

⁴¹⁾ F. om. ok.

⁴²⁾ F. andra lund.

⁴³⁾ F. om. dyli mæp.

⁴⁴⁾ F. om. stæmna.

⁴⁵⁾ F. om. frændær.

gum. þæs frændær sum⁴⁶) dræpin nar þe skulu ora⁴⁷) æpte botinne⁴⁸) ok egh stæmna. æ þær til (⁴⁹ora uiþ fæþrinis frændrina⁵⁰) at þer fa tuælytina⁵¹) af botinne. ok þær⁵²) til uiþær möþrinis frændrina at þe fa þriþiungh af botinne.

·VIII.

¶ Nu ær⁵³) alt at enu drape (⁵⁴fræls man ok annöpughær: þa skal þæn frælsa ok egh þæn annöpugha til draps taka. Nu ær⁵⁵) alt i enu drape man ok (⁵⁶kona: þa skal mannin til draps taka ok egh kununa. Nu ma egh kunu til halzsbænd uitna.

IX.

Nu dræpær man kunu uari þær sua alt um sum förra⁵⁷) uar skilt æn man hafþe man dræpit. nu æn hon atte laghgiptan bonda þa söke han sum atte a draparan. ok taki bötrina ok boskipti: ⁵⁸) þa æn hun atte egh bonda. (⁵⁹þa söke hænna arue. ær han egh maghande þa söke hans mals man. §. 1. Nu dræpær kona man. ok ⁶⁰) uilia þer hæmnas sum æfter mannin æru, þa skulu þer egh ⁶¹) a hana hæmnas i ⁶²) ængum þöm friþ sum för uar skilt. ⁶³) Nu æn þer hæmnas a hana þaghar ælla ok obrutnum friþinum. þa liggi ogild firi sialura sinna gærþ. æn egh ma kunu til þingxs föra: ⁶⁴) ok egh halshugga ⁶⁵) firi drap. Nu æn han (⁶⁶uill sökia kununa firi drapit. þa skal hænna malsmanne ⁶⁷) ennæt þing stæmna sua sum för uar skilt. (⁶⁸uill (⁶⁹han a mote suæria þa suæri⁷⁰) sum för uar skilt. Nu uill han egh amote suæria: þa hauær hon firi huggit

```
47) B. F. sic. A. om. ora.
48) B. F. sic. A. botinnne.
49) F. om. ora — pær til.
50) B. fränder.
51) B. twa lytir.
52) B. sic. A. om. pær.
53) B. F. sic. A. v. ær omiss. supra lineam add. rec. man.
54) F. frälsisman.
55) A. Loco v. ær primum scriptum fuit alt.
56) F. om. kona — ma egh.
57) B. F. för, et sic passim.
```

46) F. ther.

58) B. boskiptet.

60) B. F. om. ok.

61) A. v. egh bis est scripta.

62) B. sic. A. F. om. i.

63) F. skilder.

64) F. om. föra.

65) B. F. sic. A. halhugga. B. add. lata.

66) F. å kunu &c. Male.

67) B. sic., F. Mâlzman. A. malmanne.

68) F. om. uill — skilt.

69) A. Loco vv. han a mote antea scriptum fuit: a mote suæria, et han supra v. a additum.

70) B. sic. A. suari.

⁵⁹⁾ F. om. pa — hans.

fiuratighi markum:⁷¹) egh ma kona friþ flya. (⁷²ok egh ma hænna bo skiptas: bötir hænna malsman i lagha fæmptum. þa skal hænna först⁷³) böta mæþan⁷⁴) 26 þæt uinzs at⁷⁵) ok siþan sialfs sins: bötir han egh i lagha fæmptum. þa skal bo hans skiptas ok han friþ⁷⁶) flyia.⁷⁷) §. 2. Kununna⁷⁸) drape ma egh oranbot fylghia. dræpær kona ælla ughurmaghi man. þær fylghir egh hærra þokke. ok egh ensak. (⁷⁹ok egh eþzsöre.

X.

Nu uarþær utlændingær dræpin. han (*oær gildær at fiuratighi markum.*1) egh friþ flyia*2) ok egh hans*3) bo skiptas*4) firi*5) þæt drap. þy at han ma egh flyia fran sinum frændum ok ut*6) firi hins*7) sum*8) han drap: þær*9) fylghir egh oranbot. (*oNu skal egh oranbot böta firi þæn sum löstær ær mæþ fæ ok frænda eþe. Nu æn han uill sökia firi drapit. þa skal han stæmna ennæt þing sum*1) för uar skilt. (*o²will han a mote suæria. þa skal han (*o³sua suæria sum för uar skilt. will han egh gen suæria: þa skal han böta fiuratighi markær. will han egh böta þöm i lagha þingum ok lagha fæmptum. þa æpti þæt at han uar sottær:*4) þa skal han friþlös fara ok hans bo skiptis. §. 1. Nu ær utlandingær*5) þær boandi (*ok far*7) man at*9) dræpa. uari sua gilt þæt sum*9) han gær: sum þæt ær uiþær han (*ouarþær giort.

```
71) F. add. och.
72) F. Egh och henne &c.
73) F. försto.
74) F. Männ.
75) B. F. om. at.
76) B. om. frip.
77) B. F. sic. A. lyia.
78) B. F. sic. A. Loco litt. K miniator er-
  rato adposuit N.
79) F. om. ok egh epzsöre.
80) F. giller ath fiedertiughu.
81) B. add. Ok.
82) A. Pro y primum scriptum est u.
83) F. om. hans.
84) B. F. skiptes.
85) B. F. sic. A. fri.
86) F. om. ut.
87) B. add. fränder.
```

88) F. om. sum. 89) F. Här. 90) F. och egh oren booth. Böthe epter thän Man som löster &c. - Verba: Nu - frænda ebe hic minus apte sunt inserta; quae enim postea sequentur: Nu æn han &c. agunt de alienigena supra commemorato. De caede hominis e servitute redemti infra sermo est, Cap. 13: 1. 91) F. såsom. 92) B. om. will — skilt. 93) F. swäria såsom förr war sagdt. 94) B. söktär. 95) B. vtländinger. F. vthläninger. 96) F. Att han far &c. 97) B. add. han. 98) B. F. om. at. 99) F. om. sum. 100) F. görs.

ได้ เป็นที่ระบบการแบบสลายการไม่ไ

XΙ.

Nu uarbier man a skoghi dræpin: ok¹) uita egh huar (²sum han drap. will ben til fara sum æpti mæli³) böm manne. þa skal han böm by stæmna sum eghnina a. (40k byrin skal hæræþinu til sighia ok kræfia uiþær gangu manzssins. Nu kombær þæn sum drap ok⁵) uill uiþær gangal þa skal hæraþzs höfpinga bub fa ok han skal bubkafla up skæra ok böm, manne til bingxs fylghia. han skal a þinge uiþær⁶) ganga sua⁷) at han ær sandær bani at þöm manne.8) þa skal hanum uarþa til þingxs ok fran. uiku at uatne. ælla rost at lande⁹) Nu kombær egh uiþærgangu maþrin innan nat ok iamlanga. þa ær¹⁰) hæraþe sakt at fiuratighi markum. kombær þæs manzs arue innan nat ok iamlanga ok5) bindær laghlika in sak sina: þa skal han up taka þrættan markær ok atta örtughær: þa skal han sak sina mæþ þingstæmnum¹¹) in binda, stæmna þry þing ok þrea fæmpti. 12) fiarþa lionga þing. (13a lionga þinge skulu uitne hans fram ganga: þæt skulu tue i þingi uita, at a þæs byjar eghn uar han dræpin: þæt skulu andre tue uita at (14 þæt uar laghlika skærskutat. þriþiu tue pæt uita at pæt15) uar laglika ping stæmpt. þa takær af þerre bot kunungær tuænne þrættan markær ok tuenne atta örtughær: ok þriþiung rættær arui. by egh hæræþe at egh takær þæn sum böte.16). Kombær ban egh innan nat ok iamlanga (170k uitna sum nu ær saght. þa takær kunungær alt þæt18) morbgialdit. (S. 1. Nu dræpær friþlös maþær man i19) skoghi. nu gangær han til byia²⁰) ok hittir at bonda ok gangær uiþær gærþ sinne:²¹) Nu uill iak til þingxs fara ok²²) ganga uiþær drape. þa a²³) bonde²⁴) han i gruþ taka, ok buþ- 27

1) B. F. om. ok.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

²⁾ F. om. sum han.

³⁾ B. F. mäler.

⁴⁾ F. Byren Häradeno tillseye, kräffie &c.

⁵⁾ F. om. ok.

⁶⁾ B. F. sic. A. om. uipær.

⁷⁾ F. om. sua. 8) F. Mannom. Male.

⁹⁾ A. Loco v. lande antea scriptum fuit uatni.

¹⁰⁾ F. add. thet.

¹¹⁾ F. tingzstämpno.

¹²⁾ B. F. fantar sitia.

¹³⁾ F. Thå skall wittne &c.

¹⁴⁾ F. om. pæt — uita at.

¹⁵⁾ B. F. thar.

¹⁶⁾ B. F. böter.

¹⁷⁾ B. om. ok -- saght.

¹⁸⁾ F. om. pæt.

¹⁹⁾ F. d.

²⁰⁾ B. F. byiar.

²¹⁾ B. add. ok sigher swa.

²²⁾ F. om. ok.

²³⁾ F. om. a.

²⁴⁾ B. bondin.

kasla up skæra: þa aghu böndær hanum laghlika til þingx fylghia. þær²⁵) mughu alle mæþ friþlösum manne²⁶) saklöst þingh haua. Nu hittas þe sum (²⁷hæmnas aghu a han. dræpa ok af daghum taka: þær liggær maþær gen manne. ok þer sum drapu bötin (²⁸siuratighi markær siri gruþspiællin. þær uarþær²⁹) friþlös gildær: þær takær þæn malsæghanda ræt (³⁰sum han i sriþ tok. ær þæt hæræþe þa takær þæt malsæghanda ræt. ær þæt bonde þa takær han malsæghanda ræt.

.XII.

Nu gifs hæræþe sak firi morþgiald. þa skal hæræþzs næmd þæt³¹) uita at han do af sylt ok sot ok egh af manzs hand uærkum.³²) ælla ok at³³) þær gaf rættær arue sannum sak mæþ stæmdu þinge innan nat ok iamlanga. ælla ok at³³) þær uar uiþærganga gör³⁴) (³⁵innan nat ok iamlanga. ok³⁶) orkar egh þy. þa skal³७) hæræþ morþgiald ut fæsta. þæt skal æpti mantali ut bötas. þæt skulu³³) all³³) folkfræls hion⁴⁰) gæra sua man sum man⁴¹) innan fæmtan ara mankyns ær.⁴²) (⁴³firi all þön ær morþgiald aghu gæra þa bötis morþgiald æn þön myrþ uarþa ok egh firi flere. Nu a hæræþzs höfþingi mantal næmna. ok sua huar morgiald⁴⁴) böta sum þær skils:⁴⁵) sitær⁴⁶) man kuar ok gör egh morþgiald (⁴⊓ut. böte firi þre öra. sitær aldær hasskapær⁴³) kuar böte þre öra⁴⁵) ok ut morþgialdit.

XIII.

Nu uarpær dræpin þæn man sum⁵⁰) hetir hæræþzs piækkær. þæt ær þæn

```
25) B. F. sic. A. pæm.
```


²⁶⁾ B. F. sic. A. om. manne.

²⁷⁾ F. hämpd ågho å hann tagha. Dräpa hann, thär ligger Mann gen Manne, ther &c.

²⁸⁾ F. fidertiucht firi Grudspillann. 20) B. F. sic. A. uarb.

³⁰⁾ F. om. sequentia usque ad finem Capitis.

³¹⁾ F. om. pæt.

³²⁾ B. F. handawärkum.

³³⁾ F. om. at.

³⁴⁾ B. F. add. a härads thinge.

³⁵⁾ B. F. sic. A. pro innan nat habet innat.

³⁶⁾ B. om. ok.

³⁷⁾ B. F. sic. A. skak.

³⁸⁾ B. sic. A. F. skal.

³⁹⁾ F. om. all.

⁴⁰⁾ B. add. vt.

⁴¹⁾ B. add. the.

⁴²⁾ B. äru.

⁴³⁾ F. om. firi — bötis morpgiald.

⁴⁴⁾ B. F. mordgiäld. B. add. vt.

⁴⁵⁾ F. lysis.

⁴⁶⁾ B. F. sic. A. stær.

⁴⁷⁾ F. böthe trea &c.

⁴⁸⁾ F. Härskaper.

⁴⁹⁾ Lege markær.

⁵⁰⁾ F. ther.

man sum gangær bælgra manna mællum ok frænda sinna ok ær huarghin. stabnabær.51) han ær gildær at fiuratighi markum. egh frib flyia ok egh hans bo skiptis S. 1. Nu uarpær dræpin þæn man sum löstær ær map⁵²) fæ ok frænda ebe. han ær gildær at (53 fiuratighi markum: ok egh hans bo skiptis ok egh frip flyia. æn han uill böta sum⁵⁴) drap. siþan han uarþær⁵⁵) sotær⁵⁶) i þingum ok fæmptum. S. 2. Nu dræpær þræll frælsan (57 man: þær takær þæs manzs arue pripiung af (58 fiuratighi markum. þær liggær niþri karls sak ok59) kunungx⁶⁰) egh ma þrælin uitna. ok orkar þæn sum⁶¹) þrælin atte dylia mæþ brætylftum ebe ba se saklös. orkar han egh by. ba böte sum skilt ær: æn fostra ma uitna (62 by at hans bo skal skiptas æn han dræpær man. Nu nill egh bondin böta firi han i þingum ok fæmptum. þa skal⁶³) dom a þingi taka til þæs at taka eki uiþiu ok binda um hals þrælinum ok up hængia uiþ liþstolpa bondans, huggær för nibær æn uibian rutnar, hætte uib fiuratighi markum.

:IIIIX.

Nu uarbær dræpin kunungss bryti i upsala bo.64) han ær gildær at fiuratighi markum: þöm a kunungær taka sua gaf birghir iarl i lagh, för uaru þæt⁶⁵) tolf markær. §. 1. Nu⁶⁶) uarþær dræpin iarls bryti i roþzs bo. han ær⁶⁷) gildær at niu markum. (68 böm a iarl taka. S. 2. Nu uarbær biskups bryti dræ- 28 pin i stafs bo ok stols han ær gildær at niu markum þöm skal⁶⁹) biskupær §. 3. Nu uarþær laghmanzs⁷⁰) bryti dræpin. han ær gildær at siax markum. þa skal han haua stallara ok stekara ok fiuratighi sæssa a⁷¹) sialfs sins

Mr. W. Carlotte

....

A. ..

⁵¹⁾ F. stadd wider. Male.

⁵²⁾ B. mädh. F. medh.

⁵³⁾ F. fiedertiucht, egh &c.

⁵⁴⁾ F. add. han. Male.

⁵⁵⁾ F. war.

⁵⁶⁾ B. sötter. F. söchter.

⁵⁷⁾ F. thür tager Mans &c.
58) F. fiedertiughu. Thär &c.
59) B. F. sic. A. om. ok.
60) F. add. Och.
61) F. är.

⁶²⁾ F. An han Drapir, ty att hans boo skall skiptas. Nw &c.

⁶³⁾ F. add. thess.

⁶⁴⁾ B. F. ödhe.

⁶⁵⁾ F. om. bæt.

⁶⁶⁾ A. Inter h. v. et sequentem, littera quaedam scripta at deleta est.

⁶⁷⁾ B. F. sic. A. om. ær.

⁶⁸⁾ F. om. pöm — taka.

⁶⁹⁾ B. a.

⁷⁰⁾ F. Ländzmans.

⁷¹⁾ F. och. Male.

6. 4. Nu uarbær bæn dræpin sum⁷²) nam gær i garbe bondans sum fæt a. ligge ogildær. uarbær han dræpin utan garb⁷³) bæs ær⁷⁴) fæt a nari gildær sum skilt ær. 6.5. Nu uarþær dræpin bonda bryti han ær gildær at þrim markum. þöm a bondin taka. nu kallar annar⁷⁵) brytia ok annar bolaxs man: (76 þa a han uitzsorþ uita mæþ eþe fiughurtan manna at han uar bolaxs man ok egh bryti: uari sua gildær bolax man sum bonde. S. 6. Nu uarþær dræpin kunungx man han ær sua⁷⁷) gildær sum för uar skilt firi frælsan man: ok⁷⁸) iui at kunungx þukka. þæt uaro först tolf markær. (⁷⁹ok siþan gaf sua birghir iarl i lagh at þæt skulu uara fiuratighi markær: þa uar þæt sua först.*0) at uarbei) han dræpin firi borbe ælla bryggiu sporbe. ælla innan hæræbe ba skulde⁸²) þukka taka.⁸³) ok egh ælla: þa gafs þæt sua i (⁸⁴kunung eriks daghum at æ huar han uar⁸⁵) dræpin. þa skal taka þukka⁸⁶) firin⁸⁷) þe sum han aghu 6. 7. Nu uarbær hærtugha man dræpin. þa ær han sua gildær sum för uar skilt firi frælsan man. ok hans þukke ær⁸⁸) niu markær. (⁸⁹þöm skal hær-för uar skilt. ok biskups þukke æru niu markær S. 9. Nu uarþær dræpin þæs hærra man sum hauær stallara ok⁹¹) stekara ok fiuratighi sessa a sialfs sin kost. þa ær han sua⁹²) gildær sum för uar⁹³) skilt. ok hans þukke ær siax markær böm a taka þæn sum⁹⁴) han bianabe.

XV.

¶ Nu dræpær mapær man þa sum⁹⁵) kunungær uar i landinu. sua at han⁹⁶)

```
72) F. är.
                                                85) B. F. warder.
73) B. F. gards.
                                                86) B. F. sic. A. om. pukka.
74) B. sum. F. e.
                                                87) Pro firi han.
75) B. F. sic. A. annan.
                                                88) B. äru.
76) F. om. pa - bolaxs man.
                                               89) F. om. pom &c. usque ad finem S. 8.
77) F. om. sua.
                                               90) B. taka.
78) B. F. add. än.
79) B. om. ok. F. om. ok — markær.
80) B. F. för.
                                               91) F. om. ok.
                                               92) B. F. sic. A. om. sua.
                                                93) F. är.
81) F. war.
                                                94) F. om. sum.
82) B. F. sic (skulle). A. kulde.
                                                95) F. är.
83) B. böta.
84) F. Konungz Daghum.
                                                96) F. man.
```

uisse⁹⁷) at⁹⁸) han skulde koma i landit. (⁹⁹þa ökir han sina sak mæþ¹⁰⁰) fiuratighi markum þæt ær kunungx ensak. §. 1. (¹Nu dræpær maþær man mæþ kniui. han ökir sina sak mæþ fiuratighi markum: þæt ær kunungx ensak.

XVI.

Nu dræpær fostre frælsan man. haui firi huggit bo sinu. þæt skiptis mællin²) karls³) ok kunungx ok rætzs arua. ok hauær⁴) han firi huggit atta markum þæs⁵) sum⁶) uan a til hans þöm taki rættær arui. §. 1. Nu dræpær (7fræls
man fostra. böte atta markær þöm sum uan atte⁶) til hans. §. 2. Nu dræpær
fræls man annöþughan. böte þrea markær slika sum han skal lösa mæþ. þæt
æru siax markær pænninga. ælla þrea markær uaþmala. tolf alna til öris ælla
flughur nytia nöt⁶) þæn uxa sum¹o) þrea uare hauær draghit.¹¹) þa ko sum¹²)
þrea kalua hauær burit.

XVII.

Nu ma egh uitna þæn frælsa firi drap þæs annoþugha. utan (¹³han dyli mæþ tolf manna eþe ælla böte sum skilt ær: ok egh ma hældær þæn frælsa 29 uitna firi fostra drap. §. 1. Nu kunnu þe hittas¹⁴) fræls man ok annöþughær dræpær huar þerra annan. þa ær þæn frælse gildær: ok þrællin¹⁵) ugildær. þy at han uar egh folk fræls. §. 2. Nu uarþær gæfþræll dræpin han ær gildær at þrim markum. taldum. utan hin¹⁶) giui ut aruit sum þæt hauær inne. ok ættin æpte eþ fiughurtan manna uita at han uar egh gæfþræll:

⁹⁷⁾ B. F. wiste.

⁹⁸⁾ F. änn.

⁹⁹⁾ F. hann Öker sina &c.

¹⁰⁰⁾ B. at.

¹⁾ F. om. hanc S.

²⁾ B. F. mällum.

³⁾ B. F. sic. A. kars.

⁴⁾ F. tha haffuj.

⁵⁾ B. F. add. bonda.

⁶⁾ F. om. sum.

⁷⁾ F. Freissann Mann fostre. Male.

⁸⁾ B. F. a.

⁹⁾ F. Nyttige Nööth.

¹⁰⁾ B. F. om. sum.

¹¹⁾ B. add. ällä.

¹²⁾ F. om. sum.

¹³⁾ B. F. dyli han. F. post baec iterum habet verba: then frelssa — Dylj han.

¹⁴⁾ B. add. widher.

¹⁵⁾ B. thräl.

¹⁶⁾ B. han.

XVIII.

Nu uarþær dræpin lurkær landafæghi.¹⁷) þæt æ¹⁸) þæn maþær¹⁹) sum gangær mæþ (²⁰pik ok ringaþum²¹) bulla. han ær gildær at þrim markum. §. 1. Nu uarþær lekare dræpin: þa böte arua hans þriggia iamlanga gambla kuighu. ok köpa²²) hanum nyia hanzska ok nyia skoa ok smyria²³) baþe. þa skal²⁴) taka kuighuna ok leþa up a högh. ok halan i hand arua lekarans sætia:²⁵) þa skal bondin til hugga mæþ gisl þry hug far han haldit²⁶) haui at botum sinum.²⁷) slippær hanum kuighan þa slippe hanum aldær faghnaþær. §. 2. Nu dræpær ughurmaghi man. þæt ær þriþiungær af (²⁸fiuratighi markum (²⁹þæt takær malsæghande. ok huatzske karl ælla kunungær³⁰) (³¹Nu kallar annar ughurmagha ok annar kallar³²) egh. þa hauær þæn uitzsorþ sum³³) han uill uita til³⁴) ughrmagha³⁵) mæþ eþe fiughurtan manna: þær liggær niþri (³⁶kars sak ok kunungæs. þær fylghir egh uaþa eþær³⁷) huat han dræpær man ælla kunu. in-lænding ælla utlænding. mæþ uaþa ælla uilia: þa böte sum skilt ær.

XIX.

Nu ma egh ughurmagha uitna til draps. uill hans mals man dylia firi han. þa dyli mæþ þrætylftum eþe. ælla böte firi han sum skilt ær. (**Nu dræpær ughurmaghi**) ughurmagha. þa böte sum skilt ær.

¹⁷⁾ B. landafäghir. F. landufegher.

¹⁸⁾ B. F. är.

¹⁹⁾ B. F. man.

²⁰⁾ F. om. pik ok.

²¹⁾ F. Ringande. Male.

²²⁾ F. köpe.

²³⁾ F. Smörie.

²⁴⁾ B. add. han.

²⁵⁾ F. om. sætia.

²⁶⁾ F. hollenn. 27) F. om. sinum.

²⁸⁾ F. Fiedertugu huad Hann Dräper &c. Cfr. nott. 29, 30. infra.

²⁹⁾ B. Aghe that. F. om. pæt — kunungær.
30) B. F. hic add. quae textus noster in fine h. Cap. habet: huat han dræpær — sum skilt ær. Cfr. not. 37. infra.

³¹⁾ F. hic om. Nu — uapa epær, eaque inserit post verba: Nu dræpær — sum skilt ær, quae textus habet in fine Cap. 19. Cfr. nott. 38, 41. infra.

³²⁾ F. om. kallar.

³³⁾ F. om. sum.

³⁴⁾ F. om. til.

³⁵⁾ B. F. vghurmagha.

³⁶⁾ Lege karls. B. F. Kunungx sak ok aldra manna: Thär &c.

³⁷⁾ B. F. add. ok egh härra thukka. Quae in textu sequuntur: huat — sum skilt ær, supra habent. Cfr. nott. 30, 31.

³⁸⁾ F. habet verba: Nu — skilt ær, et: Nu kallar — uaþa eþær (vide not. 31. supra) post ea, quae textus in pr. Cap. 20. habet. Cfr. not. 41. pag. 63.

³⁹⁾ B. F. sic. A. ughumaghi.

$\mathbf{X}\mathbf{X}$.

Nu aghe aldrigh pæn (40 arf sum annan dræpær til arfs. 41) §. 1. Nu uill mapær man böttan uita. han skal uita böttan han mæp prættan takum ok prættan tylftum (42 ok tua uitnis mæn 43) mæp huarium epe. þa skal sua huar takin suæria. ok fiughurtan 44) mæp 45) huarium perra at han uar taki at enne mark ok hon uar lukin prættande sua at han uar taki at enne mark ok atta örtughum. ok fiughurtan 44) mæp hanum at þæt uar sæt ok böt.

.XX.I.

Nu dræpær annöhughær annöhughan þæn sum⁴⁶) draparan atte han böte þrea markær slika sum han skal lösa⁴⁷) mæþ. þæt æru siax markær pænninga. ælla þrea markær uaþmala. tolf alna til öris. ælla fiughur nytia nöt⁴⁸) sua sum för uar skilt. Nu æn þæn sum þrælin drap⁴⁹) uill uita han atær bötan:⁵⁰) þa uiti⁵¹) mæþ eþe fiughurtan manna.

Hær¹) byrias uapa mal ok sara mal: hor ran ok styld: i pöm tælias 30 floka: en ok fluratighi:

- I. Vm huru uapa ep skal ganga ok um flere uapa mal:
- .II. Um æn mabær fa bana af hæste manz ælla af andru fæ manzs.
- .III Vm æn annöþughær. þræll²) ælla fostre. kona ælla ughurmaghi dræpas i waþa.
- .IIII Um æn man ælla kona stiala. ælla3) huru mykit þön standa inni siri.

⁴⁰⁾ F. Erffwa annan &c.

⁴¹⁾ F. hic inscrit supra omissa: Nw dräper
— skiltt är. Nw kallar &c. (cfr. nott. 31, 38.).

⁴²⁾ F. om. ok — epe.

⁴³⁾ B. sic. A. v. mæn omiss. supra lineam add. rec. man. saec. XVI.

⁴⁴⁾ B. F. add. män.

⁴⁵⁾ F. Effte.

⁴⁶⁾ F. om. sum.

⁴⁷⁾ B. lösas.

⁴⁸⁾ F. nyttige Nööth.

⁴⁹⁾ F. Dräpitt haffuer.

⁵⁰⁾ B. F. böttun.

⁵¹⁾ B. F. add. thät.

¹⁾ F. habet rubr. Sårmåll Medh Willia.

Vox præll errato hic est addita. Vide textum Capitis.

³⁾ B. sic. A. add. firi.

- .V. Vm æn man uarþær sarghaþær höghstu⁴) sarum.
- .VI. Um æn man huggær annan mæb wrezs hænde ok huru þæn sari skal uitna sik ok annan fripsökia; ok huru böta skal firi sar ok drap.
- VII Um all afhug at be æru siæbærtiugh, mæb uilia5) gör6) bær sylghir egh7)
- VIII. Vm æn annar fa⁹) sar ok annar drap. ælla man sökir annan firi drap ok sar.
- IX. Um at egh (10ma döþan uitna firi (11drap ælla sar: ælla ændra¹²) akomu.
- X. Vm æn bonde sargha¹³) husfru sina fullum sarum ælla sla¹⁴) skenu. þa bötær skulu omynd¹⁵) fylghia.
- XI. Um æn mabær læggær annan mæb kniui. han öki sak sina at16) fiuratighi markum ok huru þa¹⁷) skiptas
- XII. Vm kunungx man. biskups. hærtugha.¹⁸) hærra uarþa hugne fullum sarum. ok um þerra þukka.
- XIII. Um æn man gangær at andrum a akær ælla æng hans¹⁹) um höst ælla uar. þæt æ²⁰) tuægilt
- XIIII. Vm æn kona uarþær sua slaghin at hon föpe döt barn. han öki sak 🥳 🕚 sina at fiuratighi markum.
 - XV: Um æn kona huggær man fullum sarum. ælla ughurmaghi ok um lytis bötær.
 - XVI Vm (21en man huggær. kona ælla ughurmaghi. þræl annars. ælla þræll sargha²²) frælsan²³) man
 - XVII. Um æn man huggær at manne ok uarþær annar firi. ok huru þær skal uaba eh ganga.

⁴⁾ B. Höghstum.

⁵⁾ B. sic. A. uapa.

⁶⁾ B. giord.

⁷⁾ B. sic. A. om. egh, at h. v. supra lineam 16) B. mädh. add. rec. man. saec. XVL

⁸⁾ B. Lytis bötär.

¹⁰⁾ B. sic. A. pro ma döpan habet möpan; litt. a d omissas supra lineam add. rec. man. saec. XVI.

¹¹⁾ B. Sar ok Drap.

¹²⁾ Pro andra. B. adhra.

¹³⁾ B. sarghar.

¹⁴⁾ B. slar.

¹⁵⁾ B. Ormynd.

B. add. sidhan.

¹⁸⁾ B. add. älla.

¹⁹⁾ B. om. hans.

²⁰⁾ B. är alt.

²¹⁾ B. Madher ällä kuna, ällär Vghurmaghi hugger Thräl &c.

²²⁾ B. sarghar.

²³⁾ B. sic. A. frælsa.

- XVIII Vm afhug þön i uaþa gæras. ælla man stingær ut ögha a andrum mæþ uaba.
- XIX Um æn man slar annan mæþ hornum ælla hiæltum ok lösis²⁴) ben ur skænu²⁵)
- XX: Vm æn man slar annan til blozs ok hurn höght han ma uitna sik ok firi rætlösu.
- XXI. Um æn man sla²⁶) sundær arm ælla ben²⁷) a andrum. ælla man slar 31 annan fulla skenu þa kunungær ær i landinu ælla blöþuiti.28)
- XXII Vm æn²⁹) kona slar man fulla skenu. skiutær ælla skiuuær, slar kinpust ælla gör blobuiti.
- XX.III Um æn man slar annan mæb stang. ælla þræll fa²⁰) skenu ok fostre ælla man gör skenu mæþ uaþa.
- XX.IIII Vm suarta slagh ok31) ughurmagha æn han gær skenu i uaþa:
- XX.V. Um æn man fa³o) sar af fæ manzs. ælla fræls man³a) akomu af annars handuærkum.33)
- XX.VI. Vm æn man dyll firi akomu. dyli firi malsæghandanum²⁴) ok egh³⁵) firi sokuaranum.36)
- XX.VII Um forsat ok atlöp.37) ælla man brytær manhælghb a andrum. ælla man (38 slar annan kinpust.
- XX.VIII Vm all manhælghþa mal. þa skal malsæghanda (39 först ræt göra ok soknare sighær uara lönlika böt:
- XXIX Um æn mahær uarhær stokkahær olaghlika.
- XXX. Vm æn maþær giuær andrum hor sak. ælla man sæl frælsan man. ok fiæþærtiugh⁴⁰) iorþa ran.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

9 ...

²⁴⁾ B. lösas.

⁼5) B. Skenu. ::

²⁶⁾ B. slar.

²⁷⁾ A. v. ben omiss. in marg. add. scriba.

²⁸⁾ B. Blodhwite.

²⁹⁾ B. om. æn.

³⁰⁾ B. far.

³¹⁾ B. sic. A. om. ok.

³²⁾ B. add. fa.

³³⁾ B. Handawärkum.

³⁴⁾ B. Malsäghandum.

³⁵⁾ B. sic. A. om. egh.

³⁶⁾ B. Soknarum.

³⁷⁾ A. atlöf primum fuit scriptum. 38) B. sic. A. Verba slar annan omissa, supra lineam add. rec. man. saec. XVI.

³⁹⁾ B. sic. A. om. först ræt göra:

⁴⁰⁾ B. fiädhärtiught.

XX.XI Um dombrut ok trulldom ok41) um höghsta ran ok anur42) ran.

XX.XII. Vm gorpiuf ok flere stylde.43) ok huru ranzsaka skal ælla þri giua enum þjufsak

XXXIII Um æn þiuuær ær wnnin mæþ lagha⁴⁴) domum. ælla man⁴⁵) sleppi þiuue huru han ma uitna band sin.

XXXIIII Vm æn annar slar band af piuue æn kunungx soknare. ælta man rænir piuf af andrum.

XXXV. Um æn löska kona stial fullan46) þiufnap hon ær sak at þrim markum.

XX.XVI Vm alla þa saki sum kona gær þa skal hænna gifta man suara alt þær til hon ær gift.

XX.XVII Um æn löska kona stial þön sum⁴⁷) egh hauær mals man innan lanzs ok laghsaghu.

XX.XVIII Vm æn man spana hion manzs: ælla man takær fæ manzs i þiufs handum

XX.XIX Um æn man stial ur lanum manna: ok snattan æn fræls mapær snatta. 48)

XL: Vm: æn ughurmaghi stial fulla þiuft ælla snattar.

XLI: Um æn þræll snattu48) ælla bonda fostre stial fullan þiufnaþ: ...

hær byrias uaþa mal ok sara mal. hor. ran ok styld.49)

Nu huggær maþær at manne ok⁵⁰) varþær annar firi. ok⁵¹) far af bana. egh ma flere hug til uaþa taka æn et. af enu hugge kunnu tu sar varþa. takær hand ok huwþ. þæt ær höghste uaþe. tiughu markær ok tolf manna eþær sua⁵²) at þæt uar mæþ uaþa ok egh mæþ uilia. þæt aghu alli suæria ok ængin þiggia. ok sua skal alt a⁵³) enne stæmnu eþ ganga ok fæ böta. þa taks egh til

32

⁴¹⁾ B. om. ok.

⁴²⁾ B. annur.

⁴³⁾ B. Stylder.

⁴⁴⁾ B. sic. A. lagh.

⁴⁵⁾ B. sic. A. om. man.

⁴⁶⁾ B. sic. A. fiullan.

⁴⁷⁾ B. om. sum.

⁴⁸⁾ B. snattar.

⁴⁹⁾ B. F. om. hanc rubricam.

⁵⁰⁾ B. F. om. ok.

⁵¹⁾ F. om. ok.

⁵²⁾ F. om. sua.

⁵³⁾ B. at.

uaba utan babe uilin bæn ær hiogi ek bæn sum⁵⁴) sarit fik: babe aghu be et at⁵⁵) suæria i eþinum þær a kununga soknare nær uara. þæn ær⁵⁶) sarit giorpe: han skal⁵⁷) kunungx sokuara bub fa. mæb tuæggia boanda manna uitnum. kombær han egh til ebsins ok hauær bo bub fangit. þa gangi eb sin ok se saklös. Nu far han egh bub, þa ær þæn ebær olagha æn þe suarias) þæn eb sua at egh ær kunungx soknare nær. Nu sighær þæn sum sarit giorþe at han fik hanum bub. ok⁵⁹) kunungx soknare sighær egh. þa ær þæt bondans⁶⁰) uitsz orb æn⁶¹) kunungx soknare stæmde⁶²) æpte. uita⁶³) mæb ebe fiughurtan manna. þe tue sum kunungx soknaran uaraþu uiþ at han skulde til eþsins kuma (64 ok tolf æftir. Nu stæmnir kununga soknare egh æptir utan uill biþa kunungx ræfst. þa skal65) hæræþs næmd uita huat þær ær sant um. alt skal sendær⁶⁶) a enum dagh eþ⁶⁷) ganga ok fæ⁶⁸) böta. i þöm eþe ma ængum giua ur. sua sum nu ær um þænna uaþa eþin skilt. sua skulu alle uaþa eþar⁶⁹) gangas babe firi drap ok fullsære. ok skenu. ok firi all manhælghba mal. S. 1. skiutær⁷⁰) spiute. kasta⁷¹) stene.⁷²) kombær huarghin niþær för æn⁷³) skaþa gær. þæt æru tiughu markær ok uaþa eþær: kombær förra⁷⁴) niþær æn þær sum skapa gær þæt ær handlös⁷⁵) uaþe. þæt ær half siunde mark ok fiurar⁷⁶) örtughær ok egh uaþa eþ. Nu skintær man spiute: ælla kasta⁷⁷) stene iuir hus ok se⁷⁸) egh huar sum⁷⁹) niþær kombær þæt ær handlös⁷⁵) uaþe. §. 2. Nu draghær⁸⁰) man.⁸¹) spiut. sætær man⁸²) stræng ælla stampu.⁸³) gærþir⁸⁴) garþ grauær kældu, gær kuærn ælla broa, faldær af uærkum far af bana, halda egh uærk

Company of the Compan	
54) F. thär.	70) B. add. man.
55) A. v. at bis est scripta. F. om. h. v.	71) B. F. kastar.
20) D. SUIII. F. 02.	72) B. F. sic. A. stente.
57) B. sic. F. d. A. om. h. v.	
58) B. F. swäria.	73) F. add. thet. 🔼 🦠
59) F. om. ok.	74) F. för.
	75) F. handalös.
6t) B. F. sic. A. at.	75) F. bandalös. 76) B. F. sic. A. fiu.
62) B. F. stämner ok sökir.	77) B. F. kastar.
	_O(n T2
64) F. om. ok tolf æstir.	70) B. F. seer. 79) B. F. om. sum.
65) A. v. skal bis est scripta. F. add. thet.	OO! D. F. MC. A. WARREN
66) F. om. sendær. 67) F. wåde Edh. 68) B. F. both.	8ı) F. hann.
67) F. wåde Edh.	82) F. om. man.
68) B. F. both.	83) F. stappo.
69) B. F. sic. A. om. epar.	84) B. F. sic. A. gærþrir.

liggi ogilt.85) nu halda uærk til bana. bön haldin til halfra bot. Nu kombær man undir kuærn slar til hælia.86) gangær undan þerre ok undir aþra. þa skal-33 þæn⁸⁷) gialda sum þa kuærnina⁸⁸) a⁸⁹) sum haldær. þa skal han mæla at þöm sum⁹⁰) handuærkin⁹¹) attu sum⁹²) han fik döb af. þær aghu þe uitzorþ⁹³) dylia mæþ tolf manna eþe at han fik egh döþ af hans handuærkum. 44) Nu æn flere aghu i þerre kuærn ælla uærkum sum hioldu þa⁹⁵) böte huar sum⁹⁶) a til i þöm ælla gangin⁹⁷) i gialdit mæþ hanum. S. 3. Nu akær drængær bondans (98 til skoghs ok faldær a han las. þa liggi ogildær af 99) sialfsins handuærkum. 94) S. 4. Nu faldær möllari undi kuærn ok far af döb þæn sum takær lut af tulle han ær gildær at þrim markum. brænnir 100) han kuærn mæb waha up þæ ær hon ok') gild at þrim markum. Nu æn annar man faldær undi kuærn þæn sum egh takær (2 tull ælla lut af. (3 han ær gildær at halfre bot. § 5. Nu hugga mæn træ faldær ok fa4) en bana af. han ær gildær at halfre bot. halfre siundu mark ok fiurum⁵) örtughum. i þerre bot stande hans lutær först kuar. (60k be sum mæb hanum hioggu7) gialdin (8bæt sum fat ær. Nu uitis böm þæt at þe hioggu mæþ (hanum sum bana fik af þerra (handuærkum. þa aghu be uitzs orb at dylia at han egh bana fik af berræ handuærkum: gita per egh dult þa bötin halua bot sum för uar skilt.

II.

Nu bitær hundær11) man til bana ælla slar hæstær. stangar uxe. huggær runi.

```
85) F. ogillder.

86) B. F. häliar.

87) F. hann.

88) B. sic. F. qwarnana. A. kuærina.

89) F. åger.

90) F. om. sum.

91) B. handawärkin. F. handawärckom.

92) B. thär. F. är.

93) F. add. att.

94) B. F. handawärkum.

95) F. om. þa.

96) B. add. han.

97) F. gånge.
```

98) F. om. til skoghs.

⁹⁹⁾ F. å.
100) F. Nw brenner.
1) F. om. ok.
2) B. sic. A. lut ælla tull. Ft. tull aff. &c.
3) B. Wari gilder.
4) B. F. far.
5) B. F. sic. A. siu.
6) F. the medh &c.
7) A. Litt. o omiss. supra lineam add. scriba.
8) F. som sagt är. Male.

y) F. them bana fick. thå ågha &c. \
10) B. handawärkum; om. pu — handwærkum.
11) B. F. sic. A. humdær.

af huliku¹²) manzs fæ han fa¹³) bana af. þa ær þæt gilt at half¹⁴) sinndu mark ok fiurum örtughum. gange æ bani först i¹⁵) bot¹⁶) utan hundær ok maþær. Nu uitis þæt manne at annar fik bana af hans fæ. þa a han uitze orþ¹⁷) at dylia. gitær han egh dult. þa¹⁸) böte halua bot¹⁹) sum skilt ær.

.III.

Nu uarþær annöþughær i uaþa dræpin. þa ær han sua gildær i uaþa sum²⁰) uilia. Nu dræpær²¹) þræll i uaþa. gialde sua bonde firi uaþa sum firi uilia. (²²Warþær fostre i uaþa dræpin: ælla gær han drap²³) gialde sua firi uaþa sum firi uilia. S. 1. Nu uarþær kona ælla ughurmaghi i uaþa dræpin ælla dræpa þön i uaþa bötin²⁴) sum för uar²⁵) skilt æn fræls man hafþe þæt²⁶) giort. utan þerra mals man²⁷) fulle eþin²⁸) firi þem. S. 2. i allum uaþa þa bötis egh þukke ok egh ensak.

.IIII.

Nu stial man ælla kona ok firiuærka²⁹) sik.³⁰) alt þæt þön gæra i sua höghum sakum sum þön sitia inni firi. þa suari þæn sum þöm³¹) hauær inni mæþ sik.³⁰) þaghar höghra stighær æn³²) þön sitia inni firi. þa a ættin baþe taka ok böta firi þöm.

\mathbf{V}

Nu uarþær maþær sarghaþær högstu³³) sarum uarþær gældær. gialde (³⁴fiuratighi markær firi sar hans. ok fiuratighi markær firi lyti hans. ok fiuratighi

12) B.	hwiliku. F. huileho.
13), B,	F. far.
14) B.	F. halwre.
15) F.	om i
16) R	hotum
17) B.	F. sic. A. uitzs örp.
18) B	om. <i>þa</i> .
19) B.	F. sic. A. böt.
20) F	. add. <i>i</i> .
21) F	Drinic Mole
22) F.	om. Warpær — uilia.
23) B.	add. i wadha.
•	

28) B. wadha edhin. Male; nisi pro utan legendum sit ok.
29) B. F. sic. A. firiuæ,

30) F. B. sær. 31) F. om. pöm. 32) F. att. Male.

33) B. F. höghstum.
34) F. om. fiuratighi — lyti hans. ok.

²⁴⁾ B. add. swa. 25) F. är. 26) B. F. sic. A. om. þæt. 27) B. add. han. 28) B. wadha edhin. Male

markær firi son han matte afla. ok fiuratighi markær firi dottur. ok han sial-34 uær³5) gildær at siaxtan tighi markum. ok mæle sialuær æfte.

VI.

Nu huggær man annan sar mæþ uilia. skær uddær ok æg. þorf uiþ lin ok læki.³⁶) spik ok spiær. aghe han uizs orþ sum³⁷) sar sin sökir til (³⁸fulz ok fiæþærtiugx. Þa skal han þing stæmna. mæþ tuem mannum i þinge sar sin³⁹) lata miæta ok fæmt sitia.⁴⁰) sua annat þing stæmna ok andra fæmt sitia. sua pripia ping ok pripiu fæmt. fiarpa lionga41) ping. þær skulu uitne hans fram: ganga. þæt skulu⁴²) tue mæn suæria at han fik af hanum sar mæþ uilia ok urebs hænde. Þæt andre tue suæria at þæt uar miætit⁴³) til fulzs ok fiæþærtiughx. sua pripiu tue at pæt uar skærskutat ok laghlika lionga ping stæmpt. uill han a lionga þinge böta þrættan markær ok atta örtughær ælla a lionga pingxs fæmt. þa halde friþi sinum. S. 1. Nu firi drap ælla fulsære æn sannum ær sak giuin: þa skal han egh flere folk uakn⁴⁴) (⁴⁵i botinne haua æn pry. 46) skiold. suærþ ok kætilhöd. 47) ok ækki flere utan hin (48 uili sum uiþ botinne takær: siþan skal han böta oskapaþ klæþe ok læript ok uaþmal. (490k reba panninga⁵⁰) ok⁵¹) ung hors ok nöt. S. 2. Nu æ firi huat þæt bælzst⁵²) ær firi sar ælla drap: ælla annur manhælghþa mal. ælla ok annur mal þön sum⁵³) man kan⁵⁴) böta manne⁵⁵) firi: sæmbær egh (⁵⁶babum bem sum bötir ok bem sum bötrina takær um bötrina þa a han uitsorþ sum bötir mæþ tuæggia (57miætanzs manna uitnum ok epe. at hanum uar fult ut lukit per skulu tolf (samanna eh æfte suæria a fæmtinne at hini suoru babe sant ok lagh. § 3. Nu æri

³⁵⁾ Pro sialuær ær. Sic F.

³⁶⁾ F. B. Läkir,

³⁷⁾ F. om. sum.

³⁸⁾ B. F. sic. A. fult ok fiæpærtiught.

³⁹⁾ F. om. sin. 40) F. sökia. Male.

⁴¹⁾ A. Pro o primum scriptum est g.

⁴²⁾ F. om. skulu, 43) F. mätitt.

⁴⁴⁾ B. F. folkwapn.

⁵⁾ F. om. i botinne.

⁴⁶⁾ A. tu primm scriptum fuit.

⁴⁷⁾ F. kiättill Hydde.

⁴⁸⁾ F. withi och will som wider bothom &c.

⁴⁹⁾ B. redhu, om. ok.

⁵⁰⁾ B. F. pänninga.

⁵¹⁾ F. om. ok.

⁵²⁾ B. F. sic. A. add. pæt.

⁵³⁾ F. om. sum.

⁵⁴⁾ B. F. skal.

⁵⁵⁾ B. F. andrum.

⁵⁶⁾ F. sic. A. B. pens bapum.

⁵⁷⁾ F. miätzmanna edhe. &c.

⁵⁸⁾ B. F. män äpte &c.

pæt ær siri sulsære ok biupær⁵⁹) han snæ sum nu ær saght ok hin uill egh uiþ taka a lionga þinge. ok egh a lionga þingx sæmt; þa skal han egh friþlös sara. uill han egh böta sua⁶⁰) sum nu ær skilt.⁶¹) þa skal han friþlös sara ok hans ho skiptis.⁶²) §. 4. Nu ma egh þæn sum⁶³) stæmnir andrum sak giua æn þem sum⁶⁴) han sorstu⁶⁵) gas sak mæþ stæmdu þingi. sökir han annan þa gör han ulagh. §. 5. Nu uill han (⁶⁶sarit siri lata þöm sum⁶⁴) þæt giorþe. ælla ok minna æn lagha bötær taka ok minska kunungx ræt. þa uar þæt sua först at⁶⁷) böte⁶⁸) han siura markær ok siura⁶⁹) gas han af þa skulde han⁷⁰) ena mark kununge ok andra mark⁷¹) hæræþe. siþan gas birghir iarl sua i lagh at syntis ar⁷²) ok akoma til sullsæris. Þa skulde han kununge ok hæræþe sullan ræt gæra.⁷³) ok malsæghandin gæri af sinum ræt huat sum⁷⁴) han uill. §. 6. Nu uill han egh sökia sik utan stæmnir hanum ok biþær han dylía: Þa skal han dylia mæþ tols manna eþe. gitær han eþ gangit uari saklös.⁷⁵) salzs at eþe 35 ok ær⁷⁶) sulsære. Þa böte kununge ok hæræþe sullan ræt.⁷⁷) ok malsæghandanum⁷⁸) ena mark þy at han uill⁷⁹) egh sialuær sik sökia.

VII

Nu all afhug þön sum⁸⁰) mæþ vilia gæræs. Þön æru all fiuratighi marka sak. Nu fylghir egh lytis bot⁸¹) fiæþærtiughu sare. utan⁸²) maþær uarþær gældær. §. 1. Nu uill man fullsære uita sæt ok böt uiþær malsæghandan: han a uita mæþ þrænne fiughurtan manna eþum: uill han kunungx ræt ælla⁸³) hæræzs sættan uita. Þa a huarn⁸⁴) rættin uita sættan mæþ fiughurtan manna eþe.

```
59) B. F. sic. A. bipar.
60) F. om. sua.
61) F. sagdt.
62) B. F. skiptas.
63) B. är.
64) B. F. om. sum.
65) B. F. förstu.
66) B. sum sarit fik firi lata &c.
67) F. och.
68) B. bötte.
69) F. add. marcher.
70) Adde böta v. gialda.
71) B. F. om. mark.
```

```
72) F. ther.
73) F. bötha.
74) B. F. om. sum.
75) B. sic. F. saaklöst. A. sakös.
76) A. egh additum est, at lineolis oblitteratum.
77) B. F. sic. A. rat.
78) B. F. malsäghanda.
79) F. wille.
80) B. om. sum.
81) F. lythis böther.
82) B. F. sic. A. ut.
83) B. F. ok.
84) F. hann. Male.
```

Nu aghas tue mæn⁸⁵) uibær ok far annar sar ok annar drap. þa lægxs af sar firi drapi. (860k sua lægxs af skena firi sari.87) ok86) blobuiti firi skenu. (5. 1. Nu æn man sökir annan firi drap. ælla firi sar. ælla firi huat sum) han sökir han: þa skulu i allum uitnum boande mæn uara. ok egh löska mæn^{as}) ælla leghu drængia:90) §. 2. Nu sökir man annan firi sar ok han sighær sik osakan⁹¹) firi uara þa skal han amote suæria uista uitne mæþ siax mannum a sama dagh sum in suors sakin til hans (92a fæmtinne siþan skulu93) þer suæria tolf manna eþ æpti huart uitnit. þæt ær huar þerra þrænne tylftær: ok sua suæria. at hini sum förra suoru þe suoru baþe94) sant ok lagh: nu orkar annar þerra egh tylftar eþum. þa falzs fætillös byrbe: þer sum för suoru i þöm uitnumin sum falzs firi: be skulu fasta: ok⁹⁵) böta⁹⁶) malsæghanda ok kununge ok hærabe ok biskupe. Nu æn ber suæria babe tylfta eba ba uiti hæræzs næmd huat þær ær sant um. Nu gangær han uidb at han uar nær þa han sarghabær uar ok egh bæs uiliande at han uarb⁹⁷) huggin: þa skal han a fæmtinne þrætylftan eð föra sua sum för uar skilt: ok98) hin a fylla tylfta eða sum (99 saght uar. Nu æn þæn sum sarit kænnis uill egh mote100) suæria (1 huatske þa han sökir han ælla2) fæmtinne. þa skal hin egh tylftar eþa æpti sin uitni suæria.

.IX.

Nu dræpær man annan: huggær ælla gör andra akomu. dör hin sum gærpina giorpe för æn han uarþær³) uitnaþær. þa ma egh döþan uitna: þa skal

⁸⁵⁾ B. F. sic. A. man.

⁸⁶⁾ B. Swa läx ok skena af.

⁸⁷⁾ B. F. sic. A. om. sari.

⁸⁸⁾ B. F. add. swa.

⁸⁹⁾ B. F. om. sum.

⁹⁰⁾ B. leghudrängiar.

⁹¹⁾ B. F. osannan.

⁹²⁾ F. om. a fæmtinne. 93) B. sic. F. skula. A. sku.

⁹⁴⁾ F. badinn. Male.

⁹⁵⁾ B. add. fä.

⁹⁶⁾ B. F. add. badhe.

⁹⁷⁾ F. war.

⁹⁸⁾ B. F. om. ok.

⁹⁹⁾ F. förr war skiltt.

¹⁰⁰⁾ B. a mote.

¹⁾ B. hwarte. F. om. huatske - suæria.

²⁾ Pro ælla a. B. ällär a.

³⁾ F. war.

arwm hans stæmna. Þer skulu antuiggia dylia sum skilt ær. ælla böta sum skilt⁴) ær.

X.

Nu sarghar bonde husfru sina fullum sarum: þa böte sum skilt ær. Nu slar han hana skenu ok uarþær lyt af. þæt skal hænna gipta maþær ut sökia. ok⁵) bondin ut böta. þa bot skal gipta mannin in taka ok til omynd læggia. taki (6þæn þa bot sum omynd takær. Nu raþær han hænne ok far egh fulsære⁷) ælla skenu (8ok uarþær egh lyt.9) þa uari ogilt.

36

XI.

Nu huggær man annan fullum sarum i kunungx fripi. þæt ær þa kunungær i landi ær sua at för komu buþ i land firi han. þa ökis sak þæs ær hiog at fiuratighi markum. (¹ºfiuratighi markær kunungxs ensak. ok fiuratighi markær skiptis i þry. kununge ok¹¹) hæræþe. ok malsæghanda. §. 1. Nu sarghar man annan mæþ kniui fullum sarum. þa ökis sak hans til fiuratighi markæ: ok fiuratighi markær kunungx ensak. ok¹²) fiuratighi markær skiptas¹³) i þry: kununge ok¹¹) hæræþe ok malsæghanda. Nu¹⁴) sæghær kunungx soknare knifs lagh uara ok bondin sighær egh. ok gangær þo uiþ sarinu. kunungx soknarin (¹⁵stæmnir ok sökir æptir. þa uæri sik mæþ þrænne tylftum ælla böte fiuratighi markær: dyl han sarit ok malsæghandin giuær hanum uitzs orþ. þa dyli mæþ tolf manna eþe. gitær han eþ gangit þa¹⁶) uari saklös firi knifs laghit: nu æn han gitær egh eþ gangit firi malsæghandan¹²) ok hafþe þo sarghat han ok egh mæþ kniui: þa uæri sik mæþ þrænne tolf manna eþum firi knifs laghit. uill egh kunungx soknarin sökia a han: þa skal hæræþs næmd uita huat

10

⁴⁾ B. sakt.

⁵⁾ F. om. ok.

⁶⁾ F. thå thänn Omynd tager bothena.

⁷⁾ B. sic. A. F. add. ok uarpær egh lyt.

⁸⁾ F. om. ok — lyt. Cfr. not. 7. praeced.

⁹⁾ B. add. af.

⁽o) F. om. fiuratighi marker.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

¹¹⁾ B. F. om. ok.

¹²⁾ F. om. ok.

⁽³⁾ B. F. skiptis.

¹⁴⁾ F. thå.

¹⁵⁾ F. söcher och stämpner.

¹⁶⁾ F. om. pa.

¹⁷⁾ B. F. malsäghandanun, 🕔

þær ær sant um: Nu uarþær knifs lagh mæþ uaþa giort. þa dyli han¹⁸) sum¹⁹) þæt giorþe at þæt uar mæþ uaþa ok egh mæþ uilia: gitær han eþ gangit uari saklös firi knifs laghit. gitær han egh þa böte sum skilt ær. (²⁰ælla dyli sum skilt ær.

.XII.

Nu uarþær kunungxs man huggin fullum sarum. þa²¹) a kunungær þukka taka fiuratighi markær: ok þæn sum²²) sarit fik han a sarabötrina sum för uar saght.²³) æ huas man sum²⁴) han ær²⁵) þukka a taka. §. 1. Nu uarþær biskups man huggin fullum sarum þa a biskupær niu markær firi þukka taka. §. 2. Nu uarþær huggin hærtugha man fullum sarum: þa ær hærtughans þukke niu markær. §. 3. Nu uarþær huggin þæs hærra man sum hauær stallara ok stekara ok fiuratighi sæssa a sialfs sins kust. þa ær hans þukke siax markær. §. 4. Nu æn kunungxs man. ælla hærtugha.²⁶) ælla biskups. ælla þæs hærra man sum þukka a taka. far han²⁷) minne akomu æn fullsære. þa fylghia þær egh þukka bötær.

XIII.

¶ Nu gangær man at andrum þæs uiliande at han uill han skaþa²³) ælla hans hion: gangær a hans akær um uar. ælla a (²ºhans akær ok æng um höst. huggær ælla³o) sla³¹) bloþuiti ælla skenu han ælla hans hion:³²) þa ær alt þæt tuagilt³³) sum³⁴) han gær: ok alt þæt sum³₅) han sialuær fa³₆) þæt ær³⁻) ugilt.

37 Nu æn nakuar skialnaþær kombær braþlika þerra mællum a akre ælla æng um byrghþa tima þa böte sum för uar skilt. ok huars þerra akoma³⁶) synis.³⁰)

¹⁸⁾ B. thän.

¹⁹⁾ B. F. om. sum.

²⁰⁾ F. om. ælla — ær.

²¹⁾ B. F. Thär.

²²⁾ B. F. thär.

²³⁾ B. skilt.

²⁴⁾ F. om. sum.

²⁵⁾ F. add. Thå är. Male.

²⁶⁾ F. add. Mann.

²⁷⁾ B. F. om. han.

²⁸⁾ F. add. göra.

²⁹⁾ F. Engh och å åker om Höst.

³⁰⁾ C. F. om. ælla.

³¹⁾ B. C. F. slar.

³²⁾ B. hiona. F. hionom.

³³⁾ B. F. twägilt.

³⁴⁾ B. om. sum. F. e.

³⁵⁾ F. om. sum.

³⁶⁾ B. C. F. far.

³⁷⁾ B. add. alt.

³⁸⁾ B. F. sic. A. add. sum.

³⁹⁾ B. syntis til.

ok ængte firi friþbrutit. 📞 1. (40Nu æn man far af enum manne⁴¹) sændær flere sar⁴²) ok dör egh af. þa gialdin þön egh mera all an⁴⁸) et fullsære. §. 2. Nu kumbær skialnaþær manna mællum ok fa baþe iamna akomu. þa iamkin⁴⁴) babe⁴⁵) sarum sinum ok bötin babe kununge ok hæræbe:⁴⁶)

XIIII.

Nu⁴⁷) æ huat⁴⁸) inlændingær ælla utlændingær. kona ælla man ælla ughurmaghi uarbær sarghaþær⁴⁹) fullum sarum: þæn sum⁵⁰) þæt giorþe. þa böte sum för uar saght.⁵¹) utan kona uarþær huggin⁵²) sua at⁵³) hon föþe döt barn: þa⁵⁴) þæn sum⁵⁵) þæt gör han öke sak sina at fiuratighi markum: þöm skal taka kunungær ok56) hæræþe. ok malsæghande: (s. 1. Nu æn kona kan uarþa barþ ælla sar ælla ok annur lund kan gæras til hænna: þæt a hænna gipta maþær sökia.⁵⁷) ok⁵⁸) alt þæt sum⁵⁹) þær bötis firi þa höre hænne halft til ok halft hænna gipta manne sum⁶⁰) hana sökir. utan han uarþe ræntær gipta mala. þa (61bötær hörin gipta manninum til. ælla hon kunne firi ligga⁶²) sik. ælla han kunne taka uingæua firi hana.

.XV.

Nu æn kona⁶³) huggær man fullum sarum: þa⁶⁴) böte hænna mals man prea markær: ena mark kununge andra⁶⁵) hæræþe. (⁶⁶þriþiu malsæghanda af hænna gozs. S. 1. Nu skal egh kona firi knifs lagh ælla frib brut æn þæt

```
40) C. F. habent hanc S. post S. in textu pro- 52) B. F. add. ällär slaghin.
 xime sequentem,
41) F. add. i.
42) B. F. add. än ett.
43) B. F. än.
44) B. add. ther.
```

⁴⁵⁾ F. om. babe. 46) C. F. hic inserunt quae textus in S. 1. habet, post quae F. iterum addit quae in S. 2. leguntur, omissa tantum v. babe ultimis duobus locis in textu occurrente.

⁴⁷⁾ F. add. heller. 48) C. B. add. hælder.

⁴⁹⁾ F. Såår. 50) B. C. F. om. sum.

⁵¹⁾ B. F. skilt.

⁵³⁾ A. v. at bis est scripta. 54) C. om. pa.

⁵⁵⁾ C. F. om. sum.

⁵⁶⁾ B. om. ok.

⁵⁷⁾ F. add. Vth. 58) B. F. om. ok.

⁵⁹⁾ F. om. sum.

⁶⁰⁾ firi forte addendum. 61) B. hörin tha böter.

⁶²⁾ B. C. F. liggia.

⁶³⁾ F. B. C. sic. A. om. kona.

⁶⁴⁾ F. om. ba. 65) C. mark.

⁶⁶⁾ B. F. sic. A. palsæghanda.

gærs þa kunungur ær i landinu fiuratighi markær67) böta. ok egh hærrum þukka böta æn hun þerra man⁶⁸) sargha.⁶⁹) §. 2. Nu (⁷⁰ma egh kununa uitna firi sarit.71) hænna malsmanne skal stæmna. orkar han at⁷²) dylia firi hana mæþ tolf manna epe þa uari saklös: orkar han egh epe. 73) þa böte sum saght ær: 74) æ huat⁷⁵) hon gær fullsære mæþ uaþa ælla mæþ⁷⁶) uilia. þa skal þæt uara þrea markær. warþær þæn lyttær sum sarit fik: þa skal malsæghanda ræt lyti mæþ halwu böta. G. 3. Nu æn ughurmaghi sarghar man fullum sarum: pa skal þæt sua⁷⁷) böta sum nu ær skilt⁷⁸) æn kona hafþe giort utan alla þrea markær⁷⁹). pöm skal malsæghandin haua: ok þær a i huarte karleo) ælla kunungær: nu uarþær han lyttær af. þa skal lyte mæþ haluu böta. Nu sæghær hin sum⁸¹) sarit fik han maghanda man uara ok hans mals man sighær egb. þa a mals mannin⁸²) uitzs orb at⁸³) uita mæb ebe fiughurtan manna at han uar⁸⁴) innan fæmtan ara. Nu æn han kære^{s5}) til hans siþan han ær maghanda man ok gærþin uar gör för æn han warþ maghanda man: þa skal han (86 ut luka ughur-38 magha botina.*7) ok uita mæþ fiughurtan manna eþe at han uar ughurmaghi pa (88 sum han þa gærþ giorþe. ok þær hörir egh uaþa eþær til. æn þo at bæt se⁸⁹) mæb uaba giort: by at all ughurmagha gærning (⁹⁰taks til⁹¹) uaba: ok han bötir egh mera firi uilia æn firi uaþa: æ huat hældær þæt ær firi blopuiti ælla firi92) skenu: S. 4. Nu æ huat93) þæt ær maþær ælla kona. ughurmaghi ælla annöþughær nakuara akomu fa⁹⁴) gæra. antuiggia mæþ uaþa ælla⁹⁵) uilia be sum minue ær⁹⁶) æn fiæbærtiugh:⁹⁷) þa skal æ lyte mæb haluu böta:

```
67) B. C. F. sic. A. makær.
68) B. män.
69) B. C. F. sarghar.
```

⁷⁰⁾ F. skall egh heller må kona &c.

⁷¹⁾ C. sar.

⁷²⁾ B. C. F. om. at.

⁷³⁾ F. om. epe. 74) F. om. ær.

⁷⁵⁾ C. B. F. add. hælder.

⁷⁶⁾ B. F. om. mæb.

⁷⁷⁾ F. om. sua. 78) F. sagdt.

⁷⁹⁾ B. F. markrena. 80) B. karler.

⁸¹⁾ F. thär.

⁸²⁾ B. malsmadhrin.

⁸³⁾ F. om. at.

⁸⁴⁾ C. F. ær. 85) C. kærer.

⁸⁶⁾ F. Vthletha (pro Vtlata).

⁸⁷⁾ F. böthir.

⁸⁸⁾ B. om. sum. F. the gard giordes.

⁸⁹⁾ F. war.

⁹⁰⁾ F. skall tagz ey till wada, att hann &c. Male.

⁹¹⁾ C. firi.

⁹²⁾ B. C. om. firi.

⁹³⁾ F. add. heller.

⁹⁴⁾ C. F. far.

⁹⁵⁾ C. F. add. mep.

⁹⁶⁾ B. F. sic. A. om. ær.

⁹⁷⁾ F. fiuratighj marcker.

þæt ær sua undistandande98) at99) (100 lytis bötær æru sua mykla sum (1 sialfs hans botin: ok i2) lytis bot a huarte karl ælla kunungær. Nu æn han uarþær lyttær i anlite sua at huarte³) hyll hattær ælla huua: ælla ok bristær armbær ælla ben sua at lyt uarþær4) af. (5ælla ok sua at hand ælla fotær krumpna6) af ælla fingær: þa skal lytis bot nat ok iamlanga inne standa: uarþær hanum bætra innan nat ok iamlanga sua at han uarþær egh lyttær:") þa skal han egh lytis bötær taka. ok þa nat ok iamlange ær ute. þa stæmne æpte lytis bot ok ække⁸) förra:⁹)

XVI

Nu huggær- man ælla kona ælla ughurmagbi þræl annars fullum sarum huat (10 þæt ær hældær mæþ (11 uilia ælla uaþa: þa böte firi siax öra ok leghe hanum lækir. ok halde uppe daxnærkum ok föbe brælin mæban han sar liggær. warþær han¹²) lyttær af: þa haui han þæn lytta ok fa bondanum¹³) olyttan firi: i saramalum æru þer¹4) baþir iamgildi þræll ok fostre. 🐧 1. Nu sarghar þræll frælsan man. skiuuær ælla skiutær. slar bloþuiti ælla skenu. ælla riuær frælsan man: (15han hauær firi huggit sik16) ok sinu gildi: ær þæt fostre þa böte þæn sum¹⁷) fostran¹⁸) a þöm sum¹⁹) sarghaþær uar atta markær pær aghi i huarte karl ælla kunungur. ok²⁰) sua ok²¹) æn þæt mæþ uaþa giort uar.22) uarha23) þe sargbaþe þræll24) ælla25) fostre: þa þæn sum26) sarghaþe böte sua firi uaþa sum firi uilia: (27 sua ok huat sum gærs til annöbughxs þa

```
98) C. vndistanda.
```

⁹⁹⁾ C. at, et sic sere ubique.

¹⁰⁰⁾ F. lythis booth är så mykinn &c.

¹⁾ C. sialf boten.

²⁾ F. om. i.

³⁾ C. huatte, et sic sere ubique.

⁴⁾ F. war.

⁵⁾ F. om. ælla — krumpna af.

⁶⁾ B. krumpnar.

⁷⁾ F. add. aff. 8) C. egh.

g) F. add. böther tagha.

¹⁰⁾ C. om. pæt ær.

¹¹⁾ F. wadha, ella med willia.

¹²⁾ F. om. han.

¹³⁾ F. add. annan.

¹⁴⁾ F. om. ber.

¹⁵⁾ F. Haffuj, om. han.

¹⁶⁾ C. B. sær. F. Sår, male.

¹⁷⁾ B. är.

¹⁸⁾ F. han.

¹⁹⁾ F. om. sum.

²⁰⁾ B. om. ok.

²¹⁾ F. om. ok.

²²⁾ C. B. F. varber.

²³⁾ B. F. sic. A. uarpe.

²⁴⁾ B. F. sic. A. pæll.

²⁵⁾ F. add. och.

²⁶⁾ G. F. pöm.

²⁷⁾ F. om, sua — uilia.

bötis sua firi uapa sum firi uilia. §. 2. Nu hamblar man præl annars manzs.²⁸) huggær af hand ælla fot mæp uilia: gialde²⁹) atær³⁰) fullum³¹) gialdum ælla annan firi³²) ok mæp prea markær. Þæt ær bondans þukke. aghe i huarte karl ælla kunungær

.XVII.

Nu huggær man at andrum³³) ok uarþær annar firi: þæt ær þriggia marka sak æn þæt ær fullsære ok taka baþe til uaþa. egh ma flere hug til uaþa
taka æn et. ok þæt taks egh til uaþa utan baþe uilin þæn (³⁴ær til hiog ok
(³⁵hin sum sarit fik. baþe aghu þe suæria³⁶) sum för uar skilt. gita þer uaþa
eþin gangit. þa uarin saklöse firi kununge ok hæræþe huat þæt ær⁸⁷) höghre
39 sak ælla læghre. §. 1. Nu uill man uaþa eþ fæsta: (³⁸þa skal han fæsta³⁹) han
innan nat ok iamlanga: ⁴⁰) gör han egh sua þa⁴¹) hete fallin: Nu fællis ⁴²) uaþa
eþær ælla gangær atær firi olagh han faldær kununge ⁴³) til feia ⁴⁴) ok allum
mannum. ok malsæghande lite at fæstningh ⁴⁵) sinne. Nu skal uaþa eþær ⁴⁶)
sialfsuiliandis fæstas. stæmni ⁴⁷) hin ⁴⁸) æfte sum akomuna ⁴⁹) fik þa ma egh uaþa
eþ siþan ganga. ⁵⁰)

XVIII.

¶ Nu hugxs minste fingær af mæþ⁵¹) uaþa þa böte⁵²) firi fingær öre. ok annan firi lyti ok halfmark firi lækis gæf. Nu uarþa all fiughur fingær af huggin mæþ uaþa: þæt æru tolf öra firi sar: ok tolf firi lyti. ok half mark at⁵³)

28) F. om. manzs.	41) F. om. pa.
29) C. B. F. sic. A. giale.	42) F. fästis. Male.
30) F. add. hann.	43) B. F. sic. A. hununge.
31) B. F. sic. A. fullu.	_
32) F. add. ella. Male.	44) B. C. F. fear.
33) B. C. F. manne.	45) F. B. sic. A. fæstingh.
34) F. thär hiogg.	46) B. sic. A. F. ep.
35) C. pæn ær saret. F. thänn thär Så-	47) B. F. Stämner.
reth &c.	48) F. hann.
36) C. (eþ g)anga.	• -
37) F. add. eller.	49) B. akoma.
38) C. han scal han*	50) B. gangas. F. add. Och å mothe Swäria
39) F. om. fæsta.	51) F. om. <i>mæþ</i> .
40) C. add. oc ganga innan* F. add. och	52) B. F. sic. A. böt.
gånge hann innan Natt och Tämpylånga.	53) F. firi.

lækis gæf. Varþær⁵⁴) þumul fingær (⁵⁵af huggin mæþ uaþa. þæt æru tolf öra. þy at han ær half hand. ok tolf öra firi lyti. ok half mark firi lækis gæf. Warper all56) hand af huggin mæþ uaþa: þæt æru þrea markær. (570k þrea markær firi lyti. ok half mark firi58) lækis gæf. firi all uaþa uærk þa skal sua böta firi lyti sum firi sar. S. 1. Nu stingær man ögha ut a andrum mæþ uaþa. þæt æru þreia markær. ok firi lyti ok lækir sua sum för uar⁵⁹) skilt. Huggær man næsa ælla örun af andrum mæþ uaþa. þæt æru þrea markær. ok sua um lyti ok læki60) sum för uar skilt.61) Huggær man tæ62) af andrum mæþ uapa. böte sua firi tæ62) sum firi fingær. Huggær (63af fot mæþ uapa: böte sua firi fot sum skilt æ⁶⁴) firi hand. §. 2. Nu firi allan uaþa þa⁶⁵) taki alt sarþuli ok66) aghi i67) huarte karl ælla kunungær.

XIX.

Nu slar man annan mæþ hornum ælla hiæltum. stangum ælla stafrum: bristær hup ælla68) huld þæt ær full skena. þæt æru69) siax markær. taki sarpuli fiura markær. ok70) mark kunungær ok70) mark hæræþe. Nu lösis ben ur skenu fylghir öris bot. lösas ur siax þa⁶⁵) fylghia siax öra: lösis ur þæt siunda ok skælla all i skalu: þa⁷¹) ær skena fiæþærtiugh.

XX.

Nu slar man annan til blobs: (72 pa ær þæt þriggia marka sak taki ena mark (73kunungær. ok ena þæn sik sökir: ok mark alli mæn. Nu hauær han⁷⁴)

⁵⁴⁾ B. Nu warder.

⁵⁵⁾ F. affhuggitt.

⁵⁶⁾ F. halff. Male. 57) F. om. ok prea markær.

⁵⁸⁾ B. om. firi. 59) B. F. sic. A. om. uar.

⁶⁰⁾ B. F. läkir.

⁶¹⁾ F. sagdt.

⁶²⁾ B. F. tär. 63) B. man fot af andrum mädh &c.

⁶⁴⁾ B. F. är. 65) F. om. pa.

⁶⁶⁾ F. om. ok.

⁶⁷⁾ A. Scriba in eo, ut videtur, fuit, ut pro i scriberet h, quo factum est, ut illa littera deformata sit.

⁶⁸⁾ ok sine dubio legendum est. Cfr. Cap. 23: pr.

⁶⁹⁾ B. F. är.

⁷⁰⁾ F. om. ok.

⁷¹⁾ B. Thät.

⁷²⁾ A. Pro pa ær primum scriptum est pær, at litt. a supra lineam add. scriba.

⁷³⁾ F. thänn sitt söcher. Och marck konunger. Och marck &c. 74) F. thänn.

uitzsorp sum⁷⁵) sik sökir⁷⁶) þa hauær han uald⁷⁷) huat þæt ær hældær siax markær ælla preia markær. Þa skal han stæmna þry mal þing ok fiarþa lionga bing: a⁷⁸) lionga⁷⁹) binge skal han mæb uitnum sinum⁸⁰) a han ganga: bæt uita be tue at han fik af hanum ba skenu mæb uilia ok urebs hændi: bæt uita andre tue at pæt uar miætit til sua mykils sum nu sökis. huat þæt ær hældær siax markær ælla þrea markær:81) þæt þriþiu tue uita at þæt82) uar83) laghlika þing⁸⁴) stæmt. Nu sighær han sik egh sannan þær at nara: þa skal 40 han (85 amote suæria mæb ebe faughurtan manna at han ær egh bær sandær at. ælla han uar egh þær⁸⁶) nær þa han⁸⁷) akomu fik: siþan skal hin sum uitnabess) suæria finghurtan manna ep a fæmtinne at hini (sosiax suoru babe sant ok lagh: orkar han egh eþinum⁹⁰) þa æru hinne falne⁹¹) sum suoru i uitnumin: suæria be babe ba uiti hæræzs næmd huat bær ær sant um. Nu æn han suær egh amote hanum: þa skal han⁹²) egh flughurtan manna eþ æpte sin uitne ganga. þa a93) han a lionga þinge böta sum för uar skilt.94) §. 1. Nu skill pem a um bötrina:95) pa aghu hans miætanzs mæn96) uitzs orp pæs sum⁹⁷) ut skal luka sum för uar saght.⁹⁸) ok þæn sum bötir han a buþs eþa lata æpte botinne ganga. sua sum framlepis skils i þöm malum⁹⁹) sum¹⁰⁰) til lionga þingxs höra: Nu gær han egh ræt firi sik. þa skal fæmt af1) lionga binge2) til hans næmna:3) nu uill han ræt firi sik gæra a4) fæmtinne. þa ær

⁷⁵⁾ B. F. om. sum.

⁷⁶⁾ B. F. sic. A. sörir.

⁷⁷⁾ F. wal.

⁷⁸⁾ F. I.

⁷⁹⁾ A. Litt. o lapsu calami deformata est.

⁸⁰⁾ F. om. sinum.

⁸¹⁾ F. om. marker.

⁸²⁾ B. thär.

⁸³⁾ B. F. sic. A. om. uar.

⁸⁴⁾ B. F. lionga thing.

⁸⁵⁾ F. mothe Swäria fiugurtan Manna edh.

⁸⁶⁾ F. om. bær.

⁸⁷⁾ B. add. tha.

⁸⁸⁾ B. sic. A. uitna. F. wittner.

⁸⁹⁾ F. sworo santt &c.

⁹⁰⁾ B. edhum.

⁹¹⁾ F. fällder.

⁹²⁾ F. om. han.

⁹³⁾ F. om. a.

⁹⁴⁾ F. sagdt.

⁹⁵⁾ F. bothena.

⁹⁶⁾ F. mäthes Män.

⁹⁷⁾ F. om. sum.

⁹⁸⁾ B. skilt.

⁹⁹⁾ A. Loco v. malum antea scriptum fuit alum.

¹⁰⁰⁾ B. F. om. sum.

¹⁾ B. a.

²⁾ B. add. hens.

³⁾ F. läggia.

⁴⁾ F. i.

bæn⁵) egh fallin a fæmtinne (egör ræt: nu uill han egh ræt gæra. þa ær ute hwuzs sakin ok tolf markær firi þing ok fæmtir.

XXI.

Nu slar man arm ælla ben sundær a andrum sua at lösas baþi ænda:") þæt ær full skena: þa böte⁸) sua⁹) sum firi skenu ær skilt. §. 1. Nu slarman annan fulla skenu þa kunungær ær i landinu: þa okir10) han sina sak at fiuratighi markum sum för uar saght.11) Nu æn han12) sla13) blobuiti ba kunungær ær i lande: þa brytær han egh kunungx14) friþ. utan han gæri þæt15) i kunungxs garbe.

XX.II.

Nu sla¹⁶) kona man fulla skenu. böte firi þreia markær. ælla sla¹⁶) kinpust skiutær ælla skiuuær ælla gær blobuiti. böte (17hænna malsman þæt sama ælla dyli mæb tolf manna ebe. egh ma kunu¹⁸) uitna firi akomu.

XX.IIL

Nu slar man annan mæb stang ælla stafre bristær huld!*) innan ok haldær hub utan: þæt kalla²⁰) suarta slagh: þa a þæn uiz orþ sum²¹) firi ær staddær ok²²) til biog giua²³) eb tolf manna: ælla böte brea markær: ba æn han uarbær sua barbær at han gangær krumpin24) i lifdaghum sinum. þa böte bæn sum²⁵) þæt giorþe fiuratighi markær. §. 1. Nu far þræll ælla fostre skenu ælla uarbær barbær: böte tua öra bæn sum barbe. ok fulle atær dax-

```
5) B. F. han.
```

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

11

⁶⁾ F. thet gör. Nw &c.

⁷⁾ F. I Sänder. 8) B. F B. F. sic. A. om. böte.

⁹⁾ B. om. sua.

¹⁰⁾ B. F. ökir. 11) B. skilt.

¹²⁾ B. man.

¹³⁾ A. sk primum scriptum est. B. F. slar.

¹⁴⁾ B. F. sic. A. kunungh.

¹⁵⁾ B. F. giard.

¹⁶⁾ B. F. slar.

¹⁷⁾ B. F. thät sama: Alla dyli hänna malsmadher (F. Målzman) mädh &c.

¹⁸⁾ B. F. kuna. Male.

¹⁹⁾ B. sic. F. hullditt. A. hup.

²⁰⁾ B. F. kallar.

²¹⁾ F. om. sum.

²²⁾ B. add. hin sum. Male.

²³⁾ F. gånga. 24) B. F. add. mädh krykkium.

²⁵⁾ B. F. om. sum.

t *

3 K 1 1 1 1 1 1 1

uærkin. ok lati lækia han. warpær han²⁶) lyttær af, þa hani han þæn lytta ok fa bondanum olyttan²⁷) firi huat þæt ær haldær²⁸) mæþ uilia giort ælla mæþ uaþa. S. 2. Nu gær man fulla skenu mæþ uaþa: þæt æru öra tolf ok uaþa eþær at þæt uar mæþ uaþa ok egh mæþ uilia. uarþær han lyttær af.²⁹) þa skæl lyti mæþ haluu böta

.XX.IIII.

Nu gær man blopuiti ælla (30sla man suarta slagh i uapa þæt æru siax öra ok uapa eþær:31) uarþær lyttær af þa skal32) lyti mæþ halw böta. S. 1. Nu gær ughurmaghi skenu mæþ uapa. þæt æru öra siax.33) egh uapa eþær ok 41 egh kunungx sak. S. 2. Nu firi allan uapa: þa taki alt sarþuli. ok aghi34) huarte karl35) ælla kunungær.

XX.V.

Nu fa³6) man sar af fæ manzs huat þæt ær hældær hæstær³7) ælla hundær. ælla huat fæ sum þæt ær. þa böte firi siax öra. warþær han³8) lyttær af þa skal³2) sua lyte böta sum sar. Nu uill han dylia at hans fæ hauær egh þæt giort. þa hauær hin³9) uitzs orþ (⁴0sum sik uill sökia mæþ tuem mannum uitæ at hans fæ hauær þæt giort. S. 1. Nu far fræls man akamu af annars manzs (⁴¹handuærkum: þa böte þæn sum uærkin a siax öra varþær lyttær af: þa skal lyte mæþ haluu böta. S. 2. Nu far annöþugær akomu af (⁴¶eia garþe ælla af uærkum þæs manzs han a egh: þa böte þæn uærkin a þem sum⁴³) þrælin a tua öra: (⁴⁴warþæn lyttær af. böte andra tua öra lytis bötær.

P. Chil give from

²⁶⁾ F. om. han.

²⁷⁾ F. lyttan. Male.

²⁸⁾ B. hälder. F. hällir,

²⁹⁾ F. om. af.

³⁰⁾ B. F. slar swarta slagh.

B. add. at that war madh wadha ok egh madh wilia.

³²⁾ B. F. sic. A. slal.

³³⁾ B. add. ok.

³⁴⁾ Pro aghi i. Sic F. — B. om. aghi.

³⁵⁾ A. Pro r primum scriptum est 4.

³⁶⁾ B. F. far.

³⁷⁾ B. F. sic. A. om. hæstær. A. A. A. A.

³⁸⁾ F. om. han.

³⁹⁾ B. F. han.

⁴⁰⁾ F. sit will &c.

⁴¹⁾ B. handawärkum. F. warckom, Bothe thann Werckinn &c.

⁴²⁾ F. få aff gärde. Male.

⁴³⁾ B. är.

⁴⁴⁾ F. om warper — öra.

XX.VI.

Nu dyll man firi akomu firi siax marka sak⁴⁵) ælla mera: þa skal han þæn eþ⁴⁶) ganga firi malsæghandanum ok egh firi soknaranum: vill man⁴⁷) þriggia marka skenu⁴⁸) bötta uita: þa uiti mæþ fiughurtan manna eþe⁴⁹) firi malsæghandanum: nu æn þæt ær sæt ok böt. þa ma hin egh uitna⁵⁰) a mote. suær han amote þa gör han ulagh: (⁵¹þa skal hæræzs næmd⁵²) uita huat þærær sant um.

XXVII.

Nu gör man forsæte andrum: þæt ær tolf manna eþær at han giorþe hanum egh forsæte. ælla böte þrea markær: Nu gær man atlöp andrum. synis a uaknum ælla a⁵³) klæþum⁵⁴) hans ok egh a sialuum hanum: þær kombær han laghum firi. þæt ær eþær tolf⁵⁵) manna. sua at han giorþe hanum ængte atlöp. ælla böte þrea markær. §. 1. Nu all þön manhælghþa mal sum⁵⁶) man gær til ughurmagha ælla til kunu:⁵⁷) þön æru sua gild sum þæt uare giort til maghanda manzs ok egh gildare:⁵⁸) §. 2. Nu æn man slar annan kinpust skiutær ælla⁵⁹) skiuuær ælla riuær klæþe hans sua at hans man hælghþ skarþas:⁶⁰) þa dyli mæþ tolf manna eþe ælla böte þre markær.

XX.VIII.

Nu firi all manhælghþa mal þa skal malsæghandi först sak giua. ok egh⁶¹) soknarin. Nu bötir⁶²) han uiþær malsæghandan lönlika. þa kære soknarin⁶³) till hans: þa skal han dylia mæþ tolf manna eþe at han hauær egh böt uiþær malsæghandan. ælla böte sum skils:

```
45) B. F. sic. A. siak.
```

⁴⁶⁾ A. Pro e primum scriptum fuit p.

⁴⁷⁾ F. hann.

⁴⁸⁾ A. v. skenu bis est scripta.

⁴⁹⁾ A. Loco prioris e antea scriptum suit p.

⁵⁰⁾ F. witha.

⁵¹⁾ Verba: pa — um delenda esse videntur.

⁵²⁾ B. nämdin.

⁵³⁾ B. F. om. a.

⁵⁴⁾ A. sklæpum scriptum est, at s deletum.

⁵⁵⁾ B. C. F. sic. A. tol.

⁵⁶⁾ C. F. pær.

⁵⁷⁾ B. C. F. sic. A. hunu.

⁵⁸⁾ F. gildane.

⁵⁹⁾ C. om. ælla.

⁶⁰⁾ C. F. skapas. Male.

⁶¹⁾ F. så.

⁶²⁾ C. böte.

⁶³⁾ C. F. socnare.

XXIX.

Nu uarbær man stukkabær olaghlika sua at hans fötær rutna af hanum böte (64 firi fiuratighi markær: dör han af þa böte sum för uar65) skilt i drapamalum, ok hans sak ökis at fiuratighi markum (66 stokka be han ok egh sua at fötær rutna af hanum:67) þa bötin þrea markær ælla dylin mæþ tolf mannum.

XXX.

Nu⁶⁸) giuær man andrum sak at⁶⁹) han gær⁷⁰) hor undir han. uarþær han takin uiþær ok slippær undan. Þa dyli mæþ þrætylftu⁷¹) ælla böte fiuratighi markær. §. 1. Nu sæll man (72 frælsan man i annöhughan stab mah 73) uin ok uitne. böte firi fult ok fiæpærtiught. ælla dyli mæb þrætulftum74) eþe: þær **42** skal frælsan lösa sum⁷⁵) han hittis. egh ma fræls at lepznum⁷⁶) ganga. §. 2. Nu slitær hæræþzs næmd tuæsuære mæþ kunungx dome²⁷) ælla laghmanzs skilum um⁷⁸) egna delu. ok auerkar⁷⁹) þæn siþan sum⁸⁰) fældær ær⁸¹) ok kænnis uipær þa iorþ siþan: þa ær þæt iorþa ran fult ok fæbærtiught.

.XXXI.

Nu brytær man kunungx dom: þæt ær fiæþærtiught.82) Nu83) brytær man laghmanzs dom: þæt ær tolf marka sak. Nu⁸³) brytær man⁸⁴) hæraþs⁸⁵) höfþinga dom: böte siax86) markær. (87Nu brytær man fiarþungx höfþinga

```
64) C. fiæþerting. dör &c. 65) F. är.
```

⁶⁶⁾ C. Verba (stuk)ka þe — takin uiþær, Cap. 30: pr., sunt abscissa.

⁶⁷⁾ F. om. hanum.

⁶⁸⁾ F. hic habet litt. mit. grandiorem, primamque lineam minio exaratam, ut in initio librorum.

⁶⁹⁾ F. om. at.

⁷⁰⁾ B. hawer giört.

⁷¹⁾ C. B. F. prætölftom epc.

⁷²⁾ C. B. F. sic. A. om. frælsan man.

⁷³⁾ C. B. F. mæþ.

⁷⁴⁾ B. thretylftum. C. F. prætolftom.

⁷⁵⁾ C. Bær.

⁷⁶⁾ C. F. lösnom. Male.

⁷⁷⁾ B. C. F. sic. A. dom.

⁷⁸⁾ C. oc. Male.

⁷⁹⁾ A. auerkan primum scriptum est. 80) C. F. ær.

⁸¹⁾ C. F. var.

⁸²⁾ C. add. sac. B. F. sak fiädhärtiugh.

⁸³⁾ C. F. om. Nu.

⁸⁴⁾ C. F. om. man.

⁸⁵⁾ B. C. F. sic. A. kæraraþs. 86) C. B. F. sic. A. pre.

⁸⁷⁾ C. Bryter fiarpunx höfpinga &c. F. om. Nu — markær.

dom: böte pre marker. S. 1. Nu kænnis kunu trulldombær oks uarpær takin viþær ok⁸⁹) mæþ sannum uitnum leþt. þa (⁹⁰hauær hon siriuærkat liui sinu: ok⁹¹) hana skal stenka i hæl. nu kænnis hænne þæt. ok synis⁹²) a bondanum ælla a hionum hans (93ælla a bo hans sanna forgærninga: þa uæri sik mæþ þrætylftum eþe ælla böte finratighi markær: uænis hænne⁹⁴) þön⁹⁵) sak ok þæt⁹⁶) ær huarghin synt a bo hans: þa uæri sik mæþ eþe (⁹⁷tolf manna ælla⁹⁸) böte þreia markær: S. 2. Nu rænir maþær man þa uilt hau öpa sik⁹⁹) til hialp. þa kiplaran¹⁰⁰) han. þa ær þæt fiæþær tiught¹) nu uill han löpa²) sik til hialp. þa bindran3) han:4) þæt ær ok fiæþærtiugh sak: nu leþis þæt ran mæþ ope (5ok akallan ok buþum ok buþkafla: þa ær þæt ran6) fult ok flaþærtiught⁷) þa ær þön gærþ gild at hundraþ⁸) markum þæt ær höghsta ran: §. 3. Nu gær man bos ran wrakær bort hund ok hiorþ kuærn ok kætil: byrlar^o) ok a bak læggær. leþis þæt ran mæþ ope ælla buþkafla þæt¹⁰) ær fult ok fiæbær tiught. Nu lebis bæt11) egh mæb opi (12stæmni bing ok mæli at bæt ær eþær þrætylftær brist*ær* at eþe böte (¹³fiuratighi markær. §. 4. Nu gær man hand ran andrum a uæghum ute. leþis þæt14) mæþ ope ok buþkafla (15þa ær þæt ran fult ok fiæþærtiught. leþis þæt¹⁶) egh mæþ ope. þa ær þæt eþær tolf manna ælla böte¹⁷) þreia markær. Nu taks þæt ut mæþ ransakan (¹⁸þæt sum han af hanum rænte ællas i handum hanum: þa ær þæt fiæþærtiught. ælla

```
88) B. C. F. om, ok.
```

⁸⁹⁾ B. C. F. sic. A. om. ok.

⁹⁰⁾ F. Haffui fyriwärckat.

⁹¹⁾ C. F. om. ok.

⁹²⁾ B. sic. F. add. thet. A. add. egh. C. add. þæt egh.

⁹³⁾ F. om. ælla — hans.

⁹⁴⁾ A. v. hænne bis est scripta.

⁹⁵⁾ C. om. pön.

⁹⁶⁾ C. B. F. sic. A. bær.

⁹⁷⁾ C. Verba: tolf — pæt ær ok (sak), S. 2, 13) C. F. siri siæperting (F. siedertingt). Nv &c. sunt abscissa.

⁹⁸⁾ A. ællla scriptum est, at medium l deletum. 15) C. B. F. þæt ran ær fult &c.

⁹⁹⁾ F. sär. 100) Pro kiplar han.

¹⁾ B. F. sak fiädhärtiugh.

²⁾ B. F. sic. A. öpa.

³⁾ Pro bindær han.

⁴⁾ F. bis habet v. han.

⁵⁾ C. F. om. ok akallan.

⁶⁾ F. om. ran.

⁷⁾ B. F. fiädhärtiught. C. fiæpertiug. 8) G. B. F. hundrapa.

⁹⁾ F. add. sär.

¹⁰⁾ C. F. add. ran.

¹¹⁾ C. F. om. pæt.

¹²⁾ C. stæmner bing. oc mæler at. þa ær &c.

¹⁴⁾ C. om. pæt.

¹⁶⁾ B. C. om. pæt.

¹⁷⁾ C. om. böte.

¹⁸⁾ B. C. F. af hanum sum han (C. F. om. han) ränte &c.

dyli¹⁹) mæþ þrætylftum eþe: uill²⁰) han egh stæmna æpte utan biþa²¹) kunungx ræfst. Þa skal hæræþs næmd uita huat þær ær sant um. §. 5. Nu rænis man i²²) skipum ok i skærium: Þæt ran ær fult ok fiæþærtiught. kombær han undan mæþ²³) sum rænte. Þæt ær þrætylftær eþær (²⁴ælla böte fiuratighi markær. Nu i allum²⁵) þrætylftum eþum þa skal²²) halft²⁶) næmnas: næmni æ huat han uill hældær²⁷) kunna ælla ualinkunna: gitær egh eþ gangit fallis²⁸) til (²⁹fiæþærtiughx

XX.XII.

Nu³o) stial man sæ manzs ok hauær gorkætta³i) i skoghe ute i grauum ælla³²) boþum. köt ælla huþir ælla liuande sæ þæt sum stulit ær: þa ær þæt gorþiuuær. taks i handum hanum.³³) þa hauær han siri uærkat liui sinu ok allum þöm lösörum sum³⁴) han a. (³⁵þa ma han uitna ok up hængia: takxs egh i handum hanum³⁵) þæt ær eþær þrætylstær: bristær at eþe böte atær þæt sum³⁴) han stal ok mæþ siuratighi markær. S. 1. Nu stial man inne unde lase ok³づ) uarþær takin uiþær:³³) þa skal þiusnaþ³³) a bak hanum binda ok til þingxs söra: egh ma siri minna þius binda æn half mark: utan þæt se manzs⁴⁰) sæ þæt sum⁴¹) gamalt ær: æ huat sum⁴²) han stial þær af. þæt ær sudær þiusnaþær: þær ma han binda mæþ ok up hængia. sor utan hund ok kat. höns ok gas:⁴³) stial han nakuat þerra þa böte snattara bot. ælla dyli sum skilt ær. þæt skulu tue suæria at han ær at þy sandær þiuuær. þæt skulu andre tue suæria at þa han uar stulin þa uar laghlika skærskutat. (⁴⁴þæt þriþiu

19) C. dylia.				•
20) F. Nw will.				
21) C. biþer.				
22) C. F. a.				
23) F. om. mæþ.	. 1 .	• •	•	r
24) C. om. ælla — ma	ırkær.			•
25) B. C. F. sic. A. a		,		
26) B. C. F. sic. A. he	• ^		,	
27) C. om. hældær.		. Ji.		
28) C. B. F. fællis.		•		
29) C. Verba: fiæþær	tiughx –	- taks	i han	
(dom), Cap. 32: pr.,			-	
30) F. hic incipit novu			ı rubri	i -

ca: Tiuffwa Balcher.

32) B. add. i.

34) B. C. F. om. sum.

38) C. F. mep.

³¹⁾ F. giort kätta. Male.

³³⁾ C. om. hanum. F. Hans.

³⁵⁾ C. han ma vitna.

³⁶⁾ C. F. om. hanum.

³⁷⁾ C. om. ok.

³⁰⁾ C. B. F. sic. A. piunap.

⁴⁰⁾ F. medh. Male.

⁴¹⁾ C. F. om. sum.

⁴²⁾ B. C. F. om. sum.

⁴³⁾ F. gäss.

⁴⁴⁾ C. F. sua pripio tuer. æt hanom &c.

tue uita at hanum ær45) fuldær þiusnaþær a bak bundin. siþan ma han til galgha doma ok up hængia. Nu takx egh i handum inne takin þiufnaþær: ba ær bæt ebær tuætylftær halft næmt ok halft unæmt. taki æ huat (46hældær han (47kan fa kunna ælla48) ualinkunna:49) nu50) bristær (51hanum eþrin. pa böte atær hanum þæt han stal ok mæb siax markær. S. 2. Nu stiall han hæst i siætre suaris2) sua siri ut las sum siri⁵³) inlas. Nu stial han⁵⁴) hæst a nalle ælla andra bondans kuste, warbær egh takin mæb. þa ær þæt ebær tolf manna: (55 bristær at ebe böte atær þæt han stal ok mæb þreia markær: §. 3. Nu gifs manni sak at han ær gorþiuuær. taks egh i⁵⁶) handum hanum⁵⁷) þæt ær ebær brætylstær. bristær at ebe böte atær bæt sum58) han stal ok mæb fiuratighi markær. (59Nu æn60) taks61) i handum hanum57) ælla lehis a hændær hanum sandær62) þiufnaþær ok gitær egh let af handam sik63) ælla taks i husum hans sum han64) rapær lasum at.65) pær kombær han egh laghum (66 uip. þa ma han binda ok til þings föra. uitna ok up hængia. Nu taks⁶⁷) i olestum husum⁶⁸) þa a han uitzsorþ dylia mæþ tolf manna eþe: nu taks undi lase pom⁶⁹) rapær þræll (⁷⁰ælla annöþught hion. þær kombær bondin laghum firi sik ne ok tolf manna ep at⁷¹) (⁷²egh han ok ængte pæt⁷³) frælst hiona sum⁷⁴) han atte75) uærkum firi at76) uarþa þa77) (78stal þæt. ok böte firi þrælin79) slika þrea markær sum han skal lösa mæþ. G. 4. Nu kan bondin⁸⁰) stulin uar-

```
45) F. war.
46) F. Hann will, heller kunna &c.
47) C. far cunna &c.
48) A. v. ælla bis est scripta.
49) B. C. F. okunna; sed G. walin kunna.
50) B. om. nu.
51) C. F. at ebe. böte ater þæt &c.
52) C. B. suæri. Male.
53) C. om. firi.
54) F. man.
55) B. C. F. sic. A. om. bristær at ebe.
56) B. C. F. sic. A. om. i.
57) C. F. om. hanum.
58) B. C. F. om. sum.
59) C. F. om. Nu æn.
60) B. add. thät.
61) F. add. egh. Male.
62) C. F. om. sandær.
63) C. B. F. sær.
```

⁶⁴⁾ B. C. F. sic. A. om. han.
65) C. om. at.
66) C. firi. han ma binda. &c.
67) F. add. egh i Handom innetagin tiuffnader, eller.
68) C. add. hans.
69) B. C. F. add. sum.
70) C. oc annöpogher hion.
71) F. om. at.
72) B. C. sic. F. om. egh han. A. om. egh han ok.
73) C. hans.
74) B. C. F. om. sum.
75) C. F. a.
76) C. F. om. at.
77) B. C. om. pa.
78) F. skall thet och bötha &c. Male.
79) C. F. præl.
80) B. C. F. bonde.

pa: pa skal han firi grænnum⁸¹) sinum lysa⁸²) huat hanum ær huruit. nu hauær han huma a huart kumit ær. þa skal han þit fara ok⁸³) beþas laglika at⁸⁴) ransaka han a⁸⁵) egh hanum ransak⁸⁶) synia: þa skal⁸⁷) tua mæn til taka⁸⁸) sin huar pera: pæn skal sæghia sum ranzsak*6) bepis huat hanum ær huruit ælla⁸⁹) þylikt. þa skal hin sæghia huat sum⁹⁰) inne æ⁹¹) firi þöm: þa skulu þe inganga sum næmdi æru: þa skal þem ranzsaka ok sea huat þe haua in. 22) ær pæt inne sum af hanum ær stulit. þa skal skuþa æn⁹³) uindögha ær a uæg sua mykit at þyliku⁹⁴) matte⁹⁵) inkasta at. ok þiufnaþrin liggær egh fialaþær: ok sua at han gate bit inkastatzs. 96) ælla ær gluggær 97) undi syll sua at bylikt matte⁹⁸) inganga at. þa⁹⁹) bondin uitzs orþ uæria sik mæþ tolf¹⁰⁰) manna eþe. nu ær egh uindögha til. þa a han egh uitzsorþ Syn¹) han hanum ranzsak²) ælla ær bortu. Þa a uarþ firi durum halda ok³) hærazs höfþinga buþ fa. (*ælla þöm i hans stap ær: pa skal han bupkasla up skæra ok⁵) pit mæp hæræpe koma: 44 þa ma han saklösu þæt hus up lata: hitta þe þæt inne (⁶sum af hanum ær stulit. þa ma han binda ok til þingx7) föra: hittis egh uari saklös. Nu mughu^a) böndær saklöst^a) up lata ok næmna¹⁰) þöm sum¹¹) ranzsaka skulu æn hærazs höfþinga ær buþ fangit. (120k uilde egh ælla gat egh til kumit: S. 5. Þri æru þiuua¹³) en raþær ok¹⁴) annar stial ok¹⁵) þriþi takær viþ. þöm ma allum firi ena piust sak giua: aghin alle16) uitzsorp æn17) egh ær i handum takit.

```
81) B. C. F. grannum.
                                                100) B. C. F. sic. A. tof.
82) B. C. F. sic. A. lyla.
                                                1) F. Nw son.
83) C. om. ok.
                                                2) F. ransakann.
84) C. F. om. at.
                                                3) C. F. om. ok.
85) B. C. F. ma.
86) F. ransachann.
87) C. sic. A. F. add. han. B. skulu ther.
                                                5) C. om. ok.
88) A. Litt. ta bis sunt scriptae.
89) B. C. F. ok.
                                                8) C. magho.
90) B. C. F. om. sum.
91) C. B. F. ær.
                                                y) F. saaklöse.
92) C. F. inne. Male.
                                                11) C. F. om. sum.
93) F. add. æ.
94) F. tylckit.
                                                13) C. B. F. piwar.
14) B. C. F. om. ok.
95) C. F. ma.
96) B. C. F. inkastas.
                                                15) B. sic. A. op. C. F. om. h. v.
97) C. glugga.
98) B. C. F. ma.
                                                16) B. add. ther.
                                                17) C. om. æn. F. att.
99) Pro pa a. Sic B. C. F.
```

```
4) C. om. ælla — ær.
6) F. om. sum. C. om. sum af.
7) B. C. F. sic. A. pigx.
10) C. B. F. sic. A. næna.
                                  3 1
12) C. sic. A. B. F. om. ok uilde egh.
```

§. 6. Nu æn þri mæn¹²) giua enum sak huar þerra firi en¹³) þiufnaþ ok (²ºfiri þæn þiufnaþ sum²¹) hanum uar egh²²) (²³sak giuin mæþ stamdu²⁴) þingi. ok han hafþe egh förra²⁵) uart sik (²ºfiri mæþ eþum. ok firi þæn þiufnaþ²¬) sum²³) (²ºfuldær þiufnaþær ær. ok laghlika ær lyst æftir. ok giua þe³⁰) hanum sak firi kunungx ræfst. þa skal hæræzs næmd uita huat þær³¹) ær sant um: uilia þer uæria han þa ær han uarþær: fælla þe han þa ma han hængia ok²²) bo hans skipta sum saght ær. flyr han undan þa skal han friþlösan læggia um alla þa³³) laghsaghu ok hans bo skiptis.²⁴)

XXXIII.

Nu ær þiuuær uunnin mæþ lagha domum ok lagha eþum: þa skal fæmt til boskiptis læggia. hittis i siang baggia³5) þerra þa skiptis sua husfrunna lutær sum bondans. hittis egh i siang bæggia þerra þa aghu frændær husfrunna uitzsorþ uæria (³6husfrunna þriþiung mæþ eþe tolf manna at hon stal egh. ok aldrigh nötte hon³7) mæþ þy at hon uisse³5) at stulit uar. orkar³9) hon eþe taki þriþiung sin: bristær at eþe þa skiptis sua hænna sum hans (⁴0æn hans barna gozs ma egh i skipti ganga: ok egh mæþ eþum⁴¹) uærias utan nakuat⁴²) se i styld⁴³) maþær⁴⁴) fæþær⁴⁵) sinum. §. 1. Nu slæppir man þiuue utan bandælla bundnum (⁴6ærma bandum: hætte uiþ þrim markum: bindær han þiuf um armlæggia ok slippær⁴7) siþan: hætte uiþ fiuratighi markum: ok þiufrin ær

```
18) C. om. mæn.
                                                        33) C. om. pa.
19) B. C. F. sin.
                                                       34) F. schiptas.
                                                       35) C. B. bæggia. F. bägge.
20) F. om. firi — sum.
                                                       36) B. F. thridiung hännar. C.* hænnar meb &c.
21) C. æ.
22) B. add. för.
                                                       37) B. C. F. om. hon.
23) C. gæuin sak firi mep &c. 24) B. C. F. stämdu.
                                                       38) F. wiste.
                                                       39) A. Primum r lapsu calami est deformatum.
25) C. F. om. förra.
                                                       40) F. om. æn hans.
26) F. om. firi mæp.27) C. sic. A. piufnat.28) C. B. ær.
                                                       41) B. F. edhe.
                                                       42) B. naquar. C. B. F. add. pera.
43) B. F. sic. C. stild. A. stuld.
29) C. B. F. sic. A. fufnapær ær.
                                                       44) Pro mæþær. B. F. mädh.
30) B. C. F. om. pe.
                                                       45) B. F. fadhur.
46) B. F. arma bandum.
31) F. thet.
```

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

32) A. v. ok bis est scripta.

47) F. släpper.

Digitized by Google

uipær uitzsorp⁴⁸) kumin dyli sum for⁴⁹) uar saght.⁵⁰) ælla böte sum för uar saght. æn egh (⁵¹mughu þe han siþan binda ok egh hængia ok egh hans bo skipta. Nu gitær han sik uart firi þiufsakinne⁵²) ok hin hafþe han bundit. synis ær⁵³) a bunulæggium hans⁵⁴) þa a han uitzsorþ sökia⁵⁵) sin band til⁵⁶) fiæþær tiugxs: synis egh a hanum þa a hin uitzs orþ sum han⁵⁷) bant dylia mæþ þrætylftum eþe. gitær han eþ gangit uari saklös: bristær at eþe⁵⁸) böte fiuratighi markær. Nu a⁵⁹) firi huat man⁶⁰) bindær annan orætlika. Þa skal han sua böta. ælla sua dylia sum nu ær skilt.⁶¹) Nu kærir annar til annars at han hauær bundit han (⁶²ærma bandum: þa dyli mæþ tolf manna eþe ælla böte þre markær.

XX.XIIII.

Nu slar⁶³) annar band af þiuue æn kunungxs soknare. Þa böte fiuratighi markær ælla dyli mæþ þrætulftum⁶⁴) eþe. ælla uiti mæþ þrænne fiughurtan manna eþum at han gærþe þæt mæþ kunungxs soknarans luui: §. 1. Nu rænir man þiuf af andrum sua at han brytær egh eþzsöre kunungxs. Þa hauær han brutit gislinga brut. Þa ær þæn⁶⁵) sakær at fiuratighi markum sum⁶⁶) þær ær forman at. ok huar þæn þær uar i flok ok⁶⁷) farunöte mæþ þa⁶⁸) böte þre markær.

XX.XV.

¶ Nu stial⁶⁹) kona fullan þiufnaþ ok uarþær takin mæþ hun ær sak at þrim markum þöm⁷⁰) a⁷¹) hænna mals man böta firi hana. æ hænna gozs först mæ-

```
48) B. F. sic. A. uitzs.
                                                60) C. han.
49) B. C. F. för,
                                               61) C. B. F. sagt.
50) B. skilt.
                                               62) B. arma bandum, Dyli &c.
51) C. F. ma han &c.
                                               63) C. B. F. skiær.
52) C. F. piuf sac.
                                                64) C. B. prætölftom. F. tretolfftom.
53) B. F. sic. A. om. ær. C.*
                                               65) B. F. han.
54) A. pa a hans bic addidit, at lineola in-
                                                66) C. pan.
  duxit scriba.
                                                67) C. add. i.
55) B. F. sic. A. söki.
56) F. add. fulz och.
                                                68) C. F. om. ba.
                                                69) Adde löska. Cfr. ind. Capp.
57) F. om. han.
58) C. B. F. add. pa.
                                                70) F. tå.
59) B. ä. F. e.
                                               71) B. skal.
```

pan⁷²) þæt uinzs til. egh ma hana binda ælla up hængia firi þiufnaþ (⁷³utan hon se gripin uiþ: þa ma hana til þingx föra ok þiufnaþ⁷⁴) mæþ hænne⁷⁵) ok uitne⁷⁶) a hana⁷⁷) ganga sum skilt ær um andra þiuua. siþan⁷⁸) skal hænna mals man⁷⁹) böta firi hana⁶⁰) sum saght ær ok egh laghum firi ganga: Nu æn hon uarþær egh gripin uiþ utan uænis⁸¹) þerre sak, þa skal mals mannin dykia mæþ tolf manna eþe ælla böte þreia markær. (⁸²ok alt þæt konan uærkær þa skal hænna gipta man⁶³) suara firi hana: ok böte æ hænna först mæþan⁸⁴) þæt uinzs at. (⁸⁵ok siþan egh uinzs hænna at þa böte sit gozs. utan hon⁸⁶) stiæli: þa a hænna gipta man⁶³) böta firi hana första þiufnaþ þria: markær: stial hon annan tima böte ok firi hana þre markær: stial hon þriþia tima⁸⁷) ælla optarin. þa aghe han uald (⁸⁸at lösa hana æn han uillællær egh: will egh han lösa hana, þa a þæn uald sum stulin uarþ⁸⁹) antuiggia giua hænne lif. ælla böta ena mark kununge. ok andra hæræþe⁹⁰) ok uari hans ambat ælla at þriþia kuste hana stenka i hæl. þæssin laghin gaf kunung magnus.

XX.XVI.

Nu alla pa saki⁹¹) sum⁹²) kona gær mæpan⁹³) hon ær ogipt pa suari⁹⁴) hænna gipta man⁹⁵) ælla böte firi⁹⁶) hana. æn po at hon se fæst manne. bape han böte ok söke firi hana æn nakuat kan gæras til hænna: nu sipan uight ær firi kirkiu durum ok gift pa skal hænna husbonde bape⁹⁷) sökia ok snara (⁹⁸firi hana.

72) C. nien. F. män.	86) A. h hon scriptum est.
73) F. Warder hoon gripin &c.	87) C. (sin)ne.
73) F. Warder hoon gripin &c. 74) C. piuftena.	87) C. (sin)ne. 88) B. hwat han wil lösa hana allar egh. C.
75) C. F. om. hænne.	*na ellar egh.
	89) C. var.
ee) R odd /-t-	(10) C hanghano
78) B. F. sic. A. sipal. 79) B. malsmadher.	91) B. sakir. 92) F. om. sum. 93) B. män. 94) C. sugri
79) B. malsmadher.	92) F. om. sum.
50) B. add. swa.	93) B. män.
81) A. Litt, uæn bis sunt scriptae.	94) C. suæri.
82) F: om semientin rischie ad finem h. Can.	95) B. giptar madher.
83) B. G. giptar madher. 84) G. men.	06) F. om. firi.
84) C. man	96) F. om. firi. 97) F. om. bape.
85) B. Wins egh hännar &c.	on F fring
55) D. Py ins egn nannar &c.	98) F. firina. Source - Ambagal Vision He is

XX.XVII.

Nu stial löska kona sum egh hauær mals man innan lands ok laghsaghu uarþær gripin mæp: þa ma hana til þingx föra ok uitna sum skilt ær: hon ær sak at⁹⁹) þrim markum. hauær hon¹⁰⁰) gozs til at böta ælla uill nakuar böta firi hana þa ær þæt got. ær þær¹) huarte til þa hauær hon firistulit frælsi sinu: löse en þerra antuiggia²) malsæghande ælla kunungx soknare. ælla hæræzs höfþinge uiþær tua ok uari hans ambat (³þær til at han fa þreia markær firi hana: nu siþan löska kona ær uitnaþ:⁴) will bondin⁵) lösa hana til sin siþan (6mæþ þrim markum sum skilt ær: þa²) giui mark kununginum.⁵) mark hæræþinu: will egh bondin lösa hana. þa gange fram a þing firi kunungx soknaran ok sæti hanum þær kununa³) i hændær. ær han egh¹⁰) a þinginu þa 46 före hana hem til kunungx soknarans mæþ tuem boanda mannum ok sæti þær hanum kununa (¹¹i hændær ok uari¹²) saklös siþan nu æn han ær egh hema: þa sæti hana þær hans hionum i hændær: kærir kunungx¹³) soknarin¹⁴) hui han satte egh hanum kununa i hændær: þa uiti mæþ fiughurtan manna eþe at han förþe hanum kununa:

XX.XVIII.

Nu¹⁵) spanar (¹⁶man hion annars manzs ok gær fulla bospend. takx egh i handum¹⁷) þa ær þæt eþær tolf¹⁸) manna bristær at eþe böte¹⁹) þre markær: §. 1. nu gær man saghu sanna þöm (²⁰stulit ær af. han a firi öri. kombær hans²¹) i tak. han a firi tua öra: Nu takær man manzs fæ i þiufs²²) handum

```
99) B. F. sic. A. om. at.
100) B. C. F. sic. A. om. hon.
1) B. om. pær.
2) C. æntiggia, et sic passim.
3) F. till Hann fåår &c.
4) C. F. add. oc.
5) B. bonde.
6) F. om. mæp — hæræpinu.
```

B. C. om. pa.

⁸⁾ B. add. ok. 9) B. kuna. Male. 10) C. *pær.

¹¹⁾ F. om. i hændær — hana þær.

¹²⁾ B. se. 13) C. F. om. kunungx.

¹⁴⁾ B. F. add. til bondans. C. add. til*

¹⁵⁾ C. F. om. Nu.

¹⁶⁾ C. hion manz &c.

¹⁷⁾ B. C. F. sic. A. hanudum. 18) B. F. sic. A. tof.

¹⁹⁾ A. Litt. bö bis sunt scriptae.

²⁰⁾ F. som stulin är, han &c. C. som stulin ær.*

²¹⁾ F. han.
22) C. B. F. sic. A. piufx; primum scriptum fuit piux.

ok far þöm atær sum a: ok æltir þiuuin²³) fran. þær a han firi half mark: (²⁴þa skal han uita mæþ tuæggia manna uitne ok tolf æfter at han ælte sannan þiuf fran þy²⁵) stulit uar. nu takx alt saman þiuuær ok þiuft ok far bondanum²⁶) þiufwin: þa a þæn sum tok alt þæt sum þiufrin atte. ok mark af bondanum²⁷) stulit uar af.

.XX.XIX.

Nu stiall man ur lanum manzs ælla handfastum²⁸) uærkum: (²⁹pæt ær epær tolf manna æn han ær egh takin at. bristær at epe böte preia markær: draghær man²⁰) næt ælla miarþa²¹) a diupe:³²) böte firi siax öra. §. 1. Nu snattar³³) man minna æn²⁴) half²³) fæmte örtugh (³⁶pæn sum fræls ær: böte firi³⁷) siax öra ok atær pæt han³⁸) snattape. nu (³⁹æn han dyll ok feste tolf manna ep: gitær han ep gangit uari saklös. bristær at epe böte pre markær bape karle ok kununge ok malsæghanda: ok atær styldina: Nu æn han hauær egh til at böta⁴⁰) ælla gitær egh dult. þa gialdi⁴¹) hup sina ok fari þo förra til pingx ok taki⁴²) dom til: nu æn kunungx soknarin⁴³) sighær han haua böt uip ma lsæghandan firi þiuftina:⁴⁴) ok egh firi snattan: þa skal han dylia mæþ tolf manna epe at han stal⁴⁵) egh högre þiuft⁴⁶) æn⁴⁷) siax öra snattan: Nu kære bondin til hans ok sighær han mera haua stulit af sik⁴⁸) æn han⁴⁹) hauær⁵⁰) atær guldit. þa dyli mæþ tolf manna epe at han stal egh mera af hanum æn han hauær hanum atær guldit. bristær⁵¹) (⁵²at epe firi bondanum: þa a bon-

23) C. F. pitf. 24) C. F. om. pa — stulit uar. 25) B. sic; add. sum. A. pu. 26) B. C. F. sic. A. om. han. 27) B. add. sum. 28) C. B. handfæstum. 29) F. om. pæt — manna. 30) F. C. Mans. 41) B. C. F. sic. A. giali. 42) C. F. add. pær. 43) C. F. socnare. 44) C. B. F. piuft. 45) C. scal. Male.
24) C. F. om. pa — stulit uar. 25) B. sic; add. sum. A. pu. 26) B. C. F. sic. A. bonanum. 27) B. add. sum. 28. Sum. 29. Sum. 29. Sum. 20. Sum. 21. Sum. 22. Sum. 23. Sum. 24. Sum. 25. Sum. 26. Sum. 27. Sum. 28. Sum. 29. Sum. 29. Sum. 20. Sum. 20. Sum.
25) B. sic; add. sum. A. pu. 40) A. Loco litt. b primum scriptum fuit a. 41) B. C. F. sic. A. giali. 42) B. add. sum. 42) C. F. add. bær.
26) B. C. F. sic. A. bonanum. 41) B. C. F. sic. A. giali. 42) C. F. add. bær.
27) B. add. sum. (2) C. F. add. bær.
27) B. add. sum. (2) C. F. add. bær.
28) C. B. handfæstum. 43) C. F. socnare.
20) From host — manna
20) P om høt manna (4) (R K buft
-9/ 1. Om. pac - martine
30) F. C. Mans. 45) C. scal. Male.
31) C. B. miarpra. 46) C. B. F. sic. A. piust. 32) F. add. vthe. 47) F. add. till.
40) d. b. i. sto. in place
32) F. add. vihe. 47) F. add. till.
33) F C add Fair
33) F. C. add. Frälz. 48) C. fæ (lege sæ). F. ser.
24) B. add. 11.
35) C F halve
35) C. F. halua. 50) B. C. F. add. hanum.
35) C. F. halua. 50) B. C. F. add. hanum. 50) B. C. F. add. hanum. 51) C. add. han.
3a) C 6-
36) C. F. om. pæn — ær. Cfr. not. 33. supra. 51) C. add. han. 52) F. honom eedher, firi &c.

din malsæghanda ræt af hanum: (53Nu æn54) fallzs at epe firi kunungxs soknaranum: þa a55) han malsæghanda ræt af hanum.

XL.

¶ Nu stial ughurmaghi fulla þiuft. þæt æru⁵⁶) siax öra ok atær þæt han stal: snattær⁵⁷) ughurmaghi lati atær þæt han snattaþe⁵⁸) ok uari saklös.

XLI.

- ¶ Nu⁵⁹) snattar þræll: þæt æru⁶⁰) öra tue. ælla huþ hans. ok lati atær snattanina:⁶¹) warþær þræll takin mæþ þinfnaþe⁶²) (⁶³ok til þingx förþær: aghe þær bondin uald um huat han uill hældær lösn taka. ællæ han vp hængia.
- 47 S. 1. Nu stial bonda fostre fullan þiufnap. warþær takin ok up hængdær: þa gange bo hans til skiptes: nu lösis han: þa a þæn lösnina sum⁶⁴) han tok. aghe⁶⁵) i huarte karl ælla⁶⁶) kunungær: af hans⁶⁷) boskipti taki kunungær sin lut ok⁶⁸) alli mæn:⁶⁹)

Hær byrias gipta balkær i hanum tælias flokka: niu ok tiughu:

II. Vm huru frælse kunu skal ormynd gæra sipan hon döp ær:

.III. Um huru uipærmun skal gæra ok mantul köp æn hænne iorp fulghpe.

.IIII. Vm huru man skal kunu fæsta: ælla annar fæste æn þæn sum a: ok þæn ma fæsta sum bazst*) uill.

⁵³⁾ B. om. Nu — hanum.

⁵⁴⁾ C. F. add. han.

⁵⁵⁾ A. v. a omiss. supra lineam add. scriba.

⁵⁶⁾ C. F. ær.

⁵⁷⁾ C. snatta.

⁵⁸⁾ C. stal.

⁵⁹⁾ C. æn.

⁶⁰⁾ C. ær. 61) B. C. sic. A. snattania, F. snattena.

⁶²⁾ C. B. F. sic. A. piufnap.

⁶³⁾ C. Verba: ok — uald um hu(at) sunt ab-

⁶⁴⁾ C. om. sum.

⁶⁵⁾ C. a. 66) C. æ.

⁶⁷⁾ C. om. hans.

⁶⁸⁾ B. C. F. sic. A. om. ok.

⁶⁹⁾ F. add. rubr. litt. Endan På Tiuffwa Balcken. Här epter fölier Giptomåla Balcher.

¹⁾ B. bäst.

- .V. Um æn barn warpær aflat i fæst. ælla uipær löska kunu ok giptis sipan (2mæp hænne.
- .VI. Vm æn præstær uighi utan gipta manzssins uilia: ælla annar trolouat
- VII. Um perra arf ok perra köp sipan uight ær: ælla annar kalla uight ok annar egh.
- VIII. Vm æn annar haldær kunu firi þem sum³) fæst hauær: ællær⁴) huru han skal frændum sinum bruþlöpe biuþa
- .IX. Um hua sum gipta skal. ælla brup rænis. 5)
- .X. Vm hindra dax gæf ok uingæf.
- .XI. Um huru mæn dela um hemfylght⁶)
- .XII. Vm æn mohir giuær dottur omynd af sinne⁷)
- .XIII. Um æn sundærkulla brobrir⁸) klanda omynd.
- XIIII Vm uæggia köp ok huru omynd⁹) ær laghlika afhænd. ok huru omynd skal sælia ok klanda.
- XV Um huru kona skipti uiþær barn sin.
- XVI Vm huru man skal omynd ut gæra ok intaka. ok um köpu eghn þerra. ælla kona fa¹⁰) egh skaparua.
- XVII Um æn husfru dör") firi iul (12ælla æfte.
- XVIII Vm huru mobir ma firi barnum sea sipan bondin ær döpær mæp perra mals manzs rape ok um köp perra.
- XIX. Um æn¹³) kona gangær¹⁴) a andra giptu ælla huar sum sipan¹⁵) skal firi barnum¹⁶) sea
- XX. Vm æn fæþrinis frandær17) dela uiþær barnin.
- XXI. Um huru¹⁸) husfru erui mæp barnum sinum æn hænna¹⁹) barn döia ok um sundær kulla arf.

²⁾ B. widh hana.

³⁾ B. om. sum.

⁴⁾ B. sic. A. æ.

⁵⁾ B. add. af Brudhfärd.

⁶⁾ Lege hemfylghp. B. Hemfolghd.

⁷⁾ B. add. omynd.

⁸⁾ Lege brobir. B. brödhir.

⁹⁾ A. omund primum scriptum est.

¹⁰⁾ B. far.

¹¹⁾ B. dö.

¹²⁾ B. ok hälgha apton.

¹³⁾ B. om. æn.

¹⁴⁾ B. gar.

¹⁵⁾ B. sic. A. sipal.

¹⁶⁾ B. sic. A. barunt.

¹⁷⁾ B. Frändär.

¹⁸⁾ B. om. huru.

¹⁹⁾ A. Pro n altero loco scriptum est m, at scalpro emendatum.

XXII Vm huru husfru ærui byght bo æfter barn sin: ok hui sum bonde hete²o) gæstær til garzs.

XXIII Um æn husfru21) dör ok hauær æpti sik tua kulla.

XXIIII Vm huru bonde ærui sik ok sinum sunum.

48 XX.V Vm æn bonde gangær22) a andra giptu huru þa æruis

XXVI Um æn man gipti²³) son sin þær (²⁴fullas egh bröþrum firi þæn kustin siþan.

XX.VII Vm æn bröbær boa saman þa fullas25) þem atær þæn kustrin.

XX.VIII Um æn bröpær²⁶) gipta systur sina hulkin²⁷) þerra omynd skal ut gæra.

XXIX. Vipan²⁸) sægx um fostra ok fostru²⁹) huru þön giptas ok þerra arf skiptis. ok kæpsir a egh i barnum.

Hær byrias gipta balkær.30)

I.

Nu³¹) biþær þæn sum þorf. ok³²) hin³³) giuær sum hauær: þa³⁴) man uill sik³⁵) kunu biþia: þa ær got æn þöm³⁶) sæmbær a. a fæstninga³⁷) stæmnu skal först mæla³⁸) allum frælsum kunum bulstær at hofþe. at andru eghn æn hon ær til. at þriþia gull æn þæt ær til ælla siluær. Nu (³⁹æn hon a egh gull (⁴⁰ælla siluær ok egh eghn þa takin⁴¹) slikt sum til ær ok þer gærin⁴²) af omynd ok þry hwuþ.

²⁰⁾ B. hetir.

²¹⁾ B. sic. A. hufru.

²²⁾ B. gar.

²³⁾ B. gipta.

²⁴⁾ B. fyllas e Brödhrum &c.

²⁵⁾ B. fyllas.

²⁶⁾ B. Brodhär.

²⁷⁾ B. huilkin.

²⁸⁾ Lege Sipan. Miniatorum errato hoc vitium, in B. quoque obvium, tribuendum est.

A. fostrum scriptum est, at m deletum.
 B. C. F. om. hanc rubr. Cfr. not. 69. pag. 94.

³¹⁾ C. B. F. pan biper som &c.

³²⁾ C. F. om. ok.

³³⁾ F. then.

³⁴⁾ C. F. om. pa.

³⁵⁾ C. B. F. sær.

³⁶⁾ F. allom.

³⁷⁾ C. B. F. sic. A. fæstinga.

³⁸⁾ F. om. mæla.

³⁹⁾ C. F. a hon egh &c.

⁴⁰⁾ B. om. ælla — eghn.

⁴¹⁾ B. taki.

⁴²⁾ C. F. gæra.

.IL

Nu giptis (43 fræls kona ok gærs egh omynd mæp. þaghar hon dör þa skal hænne gæras lagha omynd þæt skulu uara niu öra.

.III.

Nu pön kona⁴⁴) sum⁴⁵) sua mykil omynd⁴⁶) fylghir⁴⁷) at þæt⁴⁸) ær siattungx⁴⁹) attungær i bygdum by. ælla þriggia marka eghn i humpe ælla⁵⁰) hapi. hænne fylghir uiþær mund: þæt æru⁵¹) tua markær. ok tiu öra til mattul köps.⁵²)

.IIII.

Nu skal þæn fæsta sum⁵¹) næstær⁵³) a fæþrinit þa skal ok næmna fylghþ hænna: nu fæstir annar andrum kunu æn þæn sum⁴⁵) næstær ær a fæþrinit. þa böti fiuratighi markær. ælla dyli mæþ þrætylftum eþe. ælla uiti mæþ þrænne fiughurtan manna eþum at han feste hana þem (⁵⁴manne mæþ hans luui sum⁵⁵) rættær gipta man⁵⁶) ær §. 1. (⁵⁷Nu kan þæn uara illa uiliaþær sum næstær ær a fæþrinit. þa skal til þingxs (⁵⁸fara ok taka kunungx dom ælla laghmanzs. at þæn sum⁵⁹) næstær ær a möþrinit at⁶⁰) han ma fæsta ælla þæn sum⁵⁹) bazst⁶¹) uill.

.v.

¶ (62 Nu aflar man barn mæþ kunu ok takær hana siþan sik63) til husfru: þaghar han bætraþi kununa þa bætraþi han ok64) barnit. ok64) þa ær þæt adal-

```
43) F. frälzsis kona.

44) B. om. kona.

45) C. F. om. sum.

45) B. C. F. eghn.

46) B. C. F. eghn.

47) C. filghe.

48) A. pær primum scriptum est.

49) B. C. F. sic. A. siattugx.

50) C. ællas, et sic passim.

51) C. ær.

52) B. mantulkiöps. F. Mantuls kiööp.

53) Pro næstær ær. Sic B. C. F.

54) C. Verba: (man)ne — Nu sunt abscissa.

55) F. om. sum.

56) B. giptar madher.

57) F. om. hanc §. et integrum Cap. 5.

58) C. föra. taka &c.

59) C. em. sum.

60) C. pæt.

61) C. B. bæzst.

62) Cfr. not. 57. supra.

63) B. C. sic. A. fik.

64) C. om. ok.
```

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

13

kunu barn: §. 1. Nu fæstir man kunu ok⁶⁴) aflar barn i fæstinne. þæt barn⁶⁵) ær arfgængt. Nu skil þöm a annar kallar fæsta kunu⁶⁶) barn ok annar eght þa a þæn uitzs orþ sum fæsta kunu⁶⁷) barn uill uita mæþ eþe fæmtan⁶⁸) man49 na: þæn a först suæria sum hana fæste. sua tue þer⁶⁹) sum⁷⁰) hænna næste æru innan þriþia kna⁷¹) sum⁷²) þær uaru nær þa hon fæstis ok tolfæftir (⁷³þe sum þæt uita at þæt (⁷⁴uar fæsta kunu barn.

.VI.

Nu sipan fæst ær: þa skal uighia. þa skal⁷⁵) gipta maþrin⁷⁶) nær uara.⁷⁷) uighir⁷⁸) præstær ok ær egh⁷⁹) gipta maþrin⁸⁰) uiþær. þa rænir⁸¹) han⁸²) gipta mala þæt ær (⁸³fiuratighi marka sak ælla siu⁸⁴) præsta eþær at han uighþi⁸⁵) mæþ uilia (⁸⁶hins sum gipta mannin uar. firi alla præstins (⁸⁷gærninga þa skal hanum til biskups stæmna. ælla til⁸⁸) prouasta þær skal han uæria sik. §. r. Nu (⁸⁹hulikin sum hana fæstir. trolouar ælla giptir utan rætzs gipta manzs uilia þa böte han fiuratighi markær: hauær hon⁹⁰) nakuara iorþ til. þa haui hana hænna gipta man:⁹¹) þær (⁹²til (⁹³at han fa atta örtughær ok þrættan markær af þöm manne sum⁹⁴) hana fik: hauær hon egh iorþ til. þa stæmne æfte atta (⁹⁵örtughum ok þrættan markum: ælla söki⁹⁶) friþ hans af hanum:⁹⁷) þaghar

```
65) C. om. barn.
                                                       83) C. sac fiæberting.

84) B. fiura.
85) B. gipte. Male.
86) B. hans sum rätter war giptar madher.

66) C. fæstra kunu.
67) B. C. fastra kunu.
68) C. sic. A. B. fiughurtan.
                                                          C. hins. rætter var giptar man. F. Hins
69) C. om. per.
                                                       som war rättir gipter Mann.
87) C. gærper. F. gärdh skall &c.
70) B. C. om. sum.
71) B. knä. C. læggiar. G. läggär.
                                                       88) C. F. om. til.
72) C. om. sum.
73) B. them that wita &c. C. om. be sunt.
                                                       89) B. C. hwilikin. F. Huilchin hona fäster,
74) C. ær festra kunu barn.
75) F. å.
                                                         ella trooloffwar, &c.
                                                       ge) B. C. F. sic. A. om. hon.
76) C. giftar man. F. giptoman.
                                                       91) C. B. gipta maber.
77) C. om. uara.
                                                       92) C. Verba: til - markær af sunt abscissa.
                                                       93) B. är han far. F. Hann får.
78) B. wighi.
79) B. C. F. sic. A. om. egh.
80) C. giftar man. F. gipta Mann.
81) B. C. räniran (pro ränir han).
                                                       94) F. om. sum.
                                                       95) C. örtogher oc prettan marker.
                                                       96) F. om. söki.
                                                       97) C. add. oc.
82) F. add. Hans.
```

han hauær böt (⁹⁶uiþ malsæghandan: þa stæmni⁹⁹) kunungxs soknarin æfter atta örtughum ok þrættan markum: ok samuleþ hærazs höfþinge.

.VII.

Nu sipan¹⁰⁰) (¹pön æru uighz²) ok ganga pön bapin ippinbarlika²) i siang saman. æ huat hældær pön giptas ællær egh: þa ær hon kumin til alzs rætzs mæp hanum ok han a bapi suara⁴) ok sökia firi hana: ok sua æn hon dör barnlös: þa a han alla lösöra utan omynd af gozs hænna: ok hon a þriþiung af hans gozs æn han dör för:⁵) Nu æn hon dor⁵) för æn þön koma i siang saman þa a (²han ængte af hænna gozs taka: æn þo at þön uighþ sen: ,\$. t. Nu æn annat þerra köpir iorþ⁵) siþan þön uighþ°) æru ok för æn þön koma i siang saman ok koma saman siþan ok dör barnlöst annat þerra: þa æruir¹°) þæt þerra sum¹¹) æftir liuær sua sum för uar saght af þerre eghn sum¹²) för uar köpt. ok¹²) koma þön egh saman: þa æruir⁴) rættær⁴⁵) ærui: \$. 2. Nu skil þöm a: annar kallar uight ok annar egh. þa a þæn uiz orþ sum¹⁶) uight uill uita mæþ tuem mannum¹²) innan þriþia kna¹⁶) ok tolf æftir at þön uighþus sum lanzsins¹ゥ) æru lagh ok kirkiunna rættær ær.²०)

VIIL

Nu hauær man kunu fæst. Þa ær got at²¹) allum sæmbær a: sæmbær Þöm egh²²) a: Þa aru²³) þy mungazs tiþir til takna at (²⁴þæn haui uitzs orþ

98) B. C. F. malsäghandanum.

99) C. stemmer.

100) A. Litt. i lapsu calami est deformata; scriba enim in eo fuit ut pro i scriberet b.

1) C. vigh æru ganga &c.
2) Pro uighh. Sic G. B. F.

3) B. F. ypinbarlika. C. vpinbarleca.

4) F. swäria. Male.

5) F. förra.

6) B. C. F. dör.

7) B. C. F. sic. A. hon ængte af hans gozs &c.

8) F. egn.

9) B. C. F. sic. A. uigh.

10) B. arwe.

ti) C. om. sum.

12) C. æ.

13) C. om. ok.

14) C. B. F. ærue. 15) A. Inter h. v. et sequentem r scriptum est, at deletum.

16) C. F. om. sum.

17) G. om. mannum.

18) C. B. F. knæ.

19) B. C. F. sic. A. lanzsit.

20) F. om. ær.

21) C. F. æn.

22) C. om. egh. Male.

23) C. B. F. æru.

24) F. Hann & Wizord &c. C. pen hauer uizorp byggia*

sum byggia uill: þa skal han til fara ok biuþa hanum mungatzs gærþ: þæt ær þæn sunnu daghrin²5) sum²6) næstær²7) ær apti²8) martins mæssu dagh: 50 ok beþas uixla stæmnu þæn sum byggia uill: haldær²9) hin ok hæftir hætte uiþ fiuratighi markum. ok fulle up hanum kustin. ællas haui ruuit mæþ lagha forfallum: ok sua firi andra ok sua firi þriþiu: þa ma han til þingx fara³9) ok dom³1) kunungx taka ælla laghmanzs. þa skal hærazs höfþingi til fara ok fæsta kunu³2) hanum i hændær sætia: ⑤. 1. Nu skal han frændum sinum³3) bruþlöpi biuþa: (²⁴allum þöm sum innan þriþia kna²5) æru. uill han egh þem biuþa þa böte þre mærkær: ælla dyli mæþ tolf manna eþe at han uisse³6) han sik egh sua³7) skyldan uæra. ⑤. 2. Nu skal til ölstæmnu taka þa skal bruþfærþ gen bruþ sænda: foruista man ok bruttu mö:³8) þer skulu mæþ gruþum til garzs riþa ok gruþ af bonda beþas. bonde skal þem gruþ giua: uakn³9) þerra taka. ok saþla undi las læggia: þöm skal bondin⁴0) ut uarþa.

IX.

Nu aghu pe tuænni lagha drykkiu⁴¹) haua at andrum til mæla:⁴²) (⁴³no sipan til ær mælt. Þa aghu þer andra lagha drykkiu haua. ok þa skal gipta maþrin gipta þæn sum næstær ær ok gipta aghær. Hauær hon faþur liuande þa skal han gipta. hauær hon egh faþur liuande⁴⁴) ok hauær⁴⁵) aþalkunu son þa skal han gipta: hauær hon egh þæn son (⁴⁶sum þa ær maganda man. þa skal (⁴⁷broþir hænna æn han ær⁴⁸) a fæþrinit:⁴⁹) ær egh hau til. þa skal (⁵⁰þæn

```
25) C. *dagh.
26) C. F. om. sum.
27) B. sic. C. F. næst. A. næstrær.
28) C. B. æpte. F. om. h. v.
29) B. F. sic. A. hauær. C.*
30) C. föra.
31) C. F. doma.
32) B. C. F. add. hans.
33) C. F. sic. A. B. add. til. Cfr. ind. capp.
34) F. om. allum — æru.
35) B. knä.
36) B. F. wiste.
37) C. F. om. sua.
38) C. bryttumö.
```

39) F. Vapnn.

49) B. C. F. sic. A. faprinitit; primum i omiss. supra lineam addidit scriba.
50) B. F. sic. A. pro pan gipta habet han til.

48) F. add. till.

⁴⁰⁾ C. F. bonds.
41) B. F. sic. C. drykkia. A. dykkiu.
42) B. F. add. ok at andrum gipta. C. add. *gipta.
43) C. F. om. nu — gipta aghær. At 'B. haec habet, sed male, cum ille cod. supra eadem addit, ac C. F. (vide not. 42. praeced.).
44) C. F. om. livande.
45) F. add. Broder. Male.
46) F. så att Hann är &c.
47) B. F. brodhrin, än &c.

gipta sum⁵¹) næstær ær a fæþrinit. (⁵²egh ma sundærkulla broþir a möþrinit gipta. utan a⁵³) þæn (⁵⁴sum næstær ær a fæþrinit. þy at þær ær annar arui næmir ok annar gipta malum:⁵⁵) Nu æn egh ær⁵⁶) þæn⁵⁷) a fæþrinit ær næstær innan rikis: þa gipti þæn sum⁵⁸) nastær:⁵⁹) nu æn annar gipti⁶⁰) æn þæn⁶¹) sum⁶²) næstær ær a fæþrinit þa hætte uiþ fiuratighi markum. ælla dyli mæþ þrætylftum eþe: ælla uiti⁶³) mæþ þrænne fiughurtan manna eþum at han gipti mæþ luui ræts gipta manzs:⁶⁴) þa skulu þer uakna drykkiu⁶⁵) sina haua i samu karum sum þer⁶⁶) för hafþu: §. 1. foruista man⁶⁷) skal bruþ til bos⁶⁸) uarþa. Nu rænis bruþ af bruþfærþ: þæt ran æ⁶⁹) (⁷⁰fult ok fiæþærtinght þæt a þæn bondin⁷¹) sum⁷²) hon uar baþe gipt ok giuin.

.X.

Nu (73pæn sum til mælir han skal hindradax gæf uarþa: Nu giuær man iorþ at hindradaxs gæf mæþ fastum⁷⁴) ok köpum ok dör barnlös: þa æruir husfrun⁷⁵) siþan⁷⁶) þa iorþ.⁷⁷) Nu giuær man⁷⁸) iorþ (⁷⁹at hindradaxs gæf ok haldær egh fæst at ælla giuær siþan ok⁸⁰) egh a hindra dagh: þa iorþ⁸¹) ma hon⁸²) egh æpti han ærua utan hans arua uilin: §, 1. Nu giuær man lösöra at hindra dax gæf. þöm skal borgha: æru þer egh borghaþi ok dör bondin barnlös: þa ma hon⁸³) egh þem kræuia⁸⁴) utan arua hans uilin: §. 2. Nu haua

```
51) F. om. sum.
52) C. om. egh — ær a fæþrinit.
53) B. F. ä.
54) F. nästir å Fäderneth.
55) B. F. add. nämir.
56) C. B. F. sic. A. om. ær.
57) B. add. sum.
58) C. F. om. sum.
59) Pro nastær (v. næstær) ær. B. C. F. näster
  ār a mödhrinit.
60) B. C. F. giptir.
61) C. om. pan.
62) B. C. F. om. sum.
63) F. Dylj. Male.
64) A. Litt. z omiss. supra lineam add. scriba.
65) F. wapna Dryckio.
66) A. v. per bis est scripta.
67) B. Forwistu man.
```

```
68) B. add. föra ok.
69) B. F. är.
70) F. om. fult ok.
71) B. C. F. bonde.
72) B. F. om. sum.
73) C. scal pæn til *gæf mæp &c. F. thänn
  till måle skall Hindrade geff &c.
74) Pro fæstum. Sic C.
75) C. huströn. B. hoströn.
76) F. om. sipan.
77) B. F. add. samu.
78) B. C. F. han.
79) B. F. a hindradagh, ok &c. C. a hindra*
80) A. v. ok bis est scripta.
81) C. F. om. iorb.
82) C. add. pæt.
83) F. om. hon.
84) C. B. F. vt kræfia.
```

51 fi'ændær uingæf sina int. 85) þaghar fæst. 86) kombær a malit. 87) (86 gipta man egh förra æn þön koma baþin a en 89) bulstær ok undir ena blöiu.

XL.

Nu dela (⁵⁰mæn um hemfylghp. þæn sum⁵¹) giuær ok hin sum⁵¹) þiggær ok ær inne mæþ gipta manninum: þa hauær han uitsorþ giua⁵²) ut sua mykit sum han uill mæþ tuem⁵³) af niþinne ok tolf⁵⁴) ualinkunnum at⁵⁵) þætta uar giuit ok mera egh. Nu hauær han⁵⁶) fangit sum þa. nu klandas firi hanum ok⁵⁷) kallas⁵⁸) egh giuit uara: þa hauær⁵⁹) han uitzs orþ mæþ tuem af niþinne ok tolf ualinkunnum at⁵⁵) þætta uar giuit a fæstnaþa¹⁰⁰) stæmnu ok sua a gipta kuælde. §. 1. Nu dela þer um eghn inuan hæfþa.¹) þa hauær hin uitzs orþ sum gaf mæþ fullum niþiar eþe at þætta uar giuit ok mera egh: nu hauær þæn²) hæfþum a kumit sum giuit uar um þry ar. takit af (³gift ok afræþe⁴) ælla bor a sialuær. þa hauær han uitzsorþ mæþ fullum niþiar eþe fiughurtan manna at þætta uar (⁵giort ok giuit a fæstninga⁵) stæmnu ok²) gipta kuældi. Nu skal han annan eþ æfte ganga fiughurtan manna. taki³) slika (°sum han kan fa: þa tua sum¹o) þæt uita at han hauær þæt¹ı) hæfþat sua sum a ok lagh sighia.¹²)

XII.

Nu giuær mobir dottur omynd af omynd¹³) sinne i lösörum: þaghar þæt

```
85) F. hint. B. wita; male. C.*
                                               100) F. fästninga.
86) F. fämt. Male.
                                               1) B. F. häfdar.
87) B. add. Qk.
                                               2) B. han.
88) B. sic. F. Gipter Mader egh for &c.
                                               3) F. om. gift ok.
  C. gistar* A. giptir man sörra &c.
                                               4) B. F. afradhe.
89) F. om. en.
90) C. F. per vm fylgh (F. fylgd).
                                               5) B. mält a fästninga stämnu ok giwit a
91) F. om. sum.
                                                  giptar kwälde.
92) B. C. F. lata.
                                               6) B. F. sic. A. fæstinga.
                                               7) F. å. Male.
8) B. F. sic. A. tak.
93) C. B. F. sic. A. tem.
94) B. add. af.
95) F. om. at.
                                               y) F. han får, thå twå &c.
96) F. thänn.
                                               10) B. F. om. sum.
97) B. F. om. ek.
                                               11) B. F. om. pæt.
98) F. kalla.
                                               12) B. add. ok tolf äptir.
99) F. d.
                                               13) A. omund primum scriptum est.
```

kombær innan garþæs¹⁴) ok grinda stolpa, þa a bondin þæn sum¹⁵) kununa fik uæria sinne husfru¹⁶) firi ormynd:¹⁷) haldær mobirin by hon til ormynd¹⁷) giorbe: bais) honis) uitzs orb inne halda ok uæria sum för uar skilt.20) S. 1. Nu æn hon gær²¹) eghn sina til omynd hænne ok laghæfþar dottirin egh þa²²) mobirin²³) atær taka omyndu eghn sina: þa æn hon hauær lagh hæfþat. þa²²) mobirin²⁴) egh atær taka: by at þær gangær laghlika omynd²⁵) bort.

XIII.

Nu klanda²⁶) sundærkulla brobir: þa skal samkulla²⁷) brobir (²⁸fulla sundærkulla broþær firi omyndina þy at egh ma hana²⁹) atær fa.

XIIII.

Nu gær bonde köp uið kunu sina: þæt (30 kalla uæggia köp uara: þæt köp standær mæþan baþin³) liua. þaghar annat þerra dör. þa ær þæt egh lagha köp. (3. 1. will bondin32) kunu sinna eghn33) (34ur stab köpa35) ok bön aghu egh barn saman. þa ma³⁶) egh hænna³⁷) eghn ur staþ köpa utan uiþær se hænna rættær arui.38) Nu aghu þön barn saman: þa ma han39) hænna eghn ur stap köpa til bætra ok egh til sæmbra. þy at omynd ma egh firifaras utan i þæmma lutum. Kan hungær hænda þa skal bondans (40 förra alt sælia æn hænna. nu ær hans41) alt up salt. nu haldær æn hungær a þa skal hænna omynd sælia. nötir hon sialf. þa a egh bondin hana⁴²) atær gialda: (⁴³nu nötir

```
14) B. gard.
15) F. om. sun.
16) B. F. hustru.
17) B. F. omynd.
18) Pro pa a. Sic B. F.
19) B. F. sic. A. han.
20) B. F. saght.
21) A. v. gær omiss. supra lineam add. scriba. 36) B. F. add. han.
22) Pro pa a. B. F. add. ma.
23) B. madhir (lege modhir; sic ed. 1650.). F.
  Moder.
```

24) B. F. modhir.

²⁵⁾ B. F. sic. A. ömynd. 26) B. F. klandar. 27) B. F. sic. A. sundærkulla.

²⁸⁾ F. om. fulla — bropær.

²⁹⁾ F. Han. 30) B. F. kallar wäggia kiöp: Stande &c.

³¹⁾ B. F. sic. A. banin. 32) B. bonde.

³³⁾ B. F. sic. A. egh. 34) F. om. ur stap.

³⁵⁾ B. F. skipta.

³⁷⁾ F. om. hænna. 38) B. arftaki. F. Arfftagare.

³⁹⁾ F. om. han. 40) B. F. allt förra.

⁴¹⁾ A. er hic iterum supra lineam errato add. rec. man.

⁴²⁾ F. om. hana.

⁴³⁾ F. om. nu — atær gialda.

bondin mæb hænne ok kan44) fæ fa agha. þa skal han aruum hænna omynd atær gialda. Nu kan hær til lanzs læggia ok⁴⁵) hæria alt þæt bondin a ok sua kunu hans. nu kuma buþ hem ok biþia (46atær lösa kunu hans. nu hauær egh bondin annat⁴⁷) til utan han sæli omynd hænna: þa ma han sælia hana 52 ok hana atær lösa mæþ. Nu kan bondin⁴⁸) hæriaþær uarþa ok susfrun⁴⁹) sitær kuar. nu koma hænne buþ ok50) biþia bondan attær lösa þa ma hon omynd sina sælia ok bonda sin atær lösa: þær ær hon⁵¹) laghlika af hænd. S. 2. Nu ma bondin egh (52 sælia sinna husfru iorþ firi lösöra utan þön mal brængin til sum nu æru saghþ: sæl han hana þa standær köpit mæþan⁵³) bapin liua: sipan annat perra ær döt. kærre⁵⁴) annat perra æfte hon ælla hænnar⁵⁵) arui innan þry ar þa gangær köpit atær: (⁵⁶Nu ær omynd⁵⁷) laghlika fal. þa skal hana atær biuþa: fæþringum ok möþringum sua sum framleþis⁵⁸) skils um iorba köp. Nu ær hænna arue utan landzs⁵⁹) þry ar siþan hon ær döb. ok kærir innan nat ok iamlanga siþan han hem kombær: þa hauær han uitzsorb atær dela. kære60) han egh innan nat ok iamlanga: þa aghe þæn sum61) köpt hauær. Nu æn han ær innanrikis⁶²) um þry ar ok uill egh kæra mællum þæs utan kæri⁶³) siþan: þa aghi hin uitzs orþ sum⁶⁴) köpt hauær at⁶⁵) uæria sum skilt ær. Nu kærir⁶⁶) hon ælla hænnar⁶⁷) arui innan þry ar. þa gangær köpit atær. nu æn þæt ær i flere köp kumit. þa ma þær egh eþum a mote ganga: hua⁶⁸) sum⁶¹) þær gangær eþum amote han gær ulagh: utan gange huar atær⁶⁹) til sinna uiþær gialda. þæn til iorþ sum⁶⁴) hana galt gen.⁷⁰)

⁴⁴⁾ B. add. han.

⁴⁵⁾ B. F. om. ok.

⁴⁶⁾ B. F. hana ater lösa, nu &c.

⁴⁷⁾ F. om. annat.

⁴⁸⁾ B. F. bonde.

⁴⁹⁾ Lege husfrun. B. huströn. F. Hustru.

⁵⁰⁾ B. F. om. ok.

⁵¹⁾ B. add. ok.

⁵²⁾ B. huströ iord sälia firi &c.

⁵³⁾ F. män.

⁵⁴⁾ B. kiärir. F. käre.

⁵⁵⁾ B. sic. F. annar. A. anar perra.

⁵⁶⁾ Verba: Nu — iorpa köp hic intertumpunt orationis seriem; supra post verba: pær ær hon laghlika af hænd inseri debuissent.

⁵⁷⁾ B. F. sic. A. ömynd.

⁵⁸⁾ F. framdeles.

⁵⁹⁾ B. F. rikis. B. add. vm.

⁶⁰⁾ B. F. Kiärir.

⁶¹⁾ B. F. om. sum.

⁶²⁾ F. Indrijkis.

⁶³⁾ B. kiärir.

⁶⁴⁾ F. om. suni.

⁶⁵⁾ F. om. at.

⁶⁶⁾ B. F. kiäre.

⁶⁷⁾ B. F. sic. A. annar

⁶⁸⁾ F. Ho.

⁶⁹⁾ F. om. atær.

⁷⁰⁾ B. add. ok.

pen til lösöra sum⁶⁴) pem galt gen. Nu æn⁷¹) hon uar i bo mæb bondanumok nöte⁷²) uibær giald mæb hanum: þa luke atær⁷³) þriþiung af uibær gialdum ok tua lyti arui bondans: Nu æn hun hauær ærft mera æn til þriþiungxs. þa luki sum hon ærft hauær: uill hon egh luka lut þæn (74hon ærft hauær ok sum til hænna höre.⁷⁵) þa standin köpin⁷⁶) all kuar.⁷⁷) Nu hauær han skipt til⁷⁸) uærra þa skal köpit atær ganga: þær ma egh eþum amote ganga: gangær han epum⁷⁹) amote þa gær han olagh. S. 3. Nu köpir han hænna gozþ⁸⁰) til iamnaþa ok sæl siþan firi lösöra. æ mæþan81) hænna iorþ köpis82) til iamnaþa ok æru þön barnum saman bundin ælla ær rættær arui nær þæn83) sum maghandi man ær: þa stande köpit ok aghe þæn uitzs orþ sum⁸⁴) köpt hauær. Nu paghar han sæl firi lösöra þa gangær köpit atær ok þær ma egh eþum a mote ganga. S. 4. Nu sæl kona ælla skipti sinni iorþ siþan hon ær ænkia mæþ sins gipta manzs raþi þæt köp ær lagh giort aghe þæn uitzs orb at85) uæria sum84) köpt hauær.

XV.

Nu skipti⁸⁶) kona uipær barn sin ok bonda sins arua: þa skal hon omynd sina först af oskiptu bo taka. ok87) uiþær mund sina æn hænne fulghþe88) sua mykyl eghn sum skilt ær: hauær han hænne köpt mattul89) utlænzskan pa skal90) þær at lita: hauær hon egh fangit han þa æru þæt tiu öra. Nu a hon tara i tu ismuxs⁹¹) klæpe ok⁹²) (*hærþa mattul taka. huwh duki giurh uara. ok annan um huwb (94sik: siban aghu arua bondans þær gen all þön klæþe 53

```
71) B. F. sic. A. om. æn.
```

⁷²⁾ B. F. nötte.

⁷³⁾ B. F. om. atær. 74) F. om. hon — sum.

⁷⁵⁾ B. F. hörir.

⁷⁶⁾ B. kiöp.

⁷⁷⁾ B. F. add. thär til hon lukit hawer. 78) B. F. sic. A. om. til.

⁷⁹⁾ B. F. edh.

⁸⁰⁾ B. F. godz.

⁸¹⁾ B. F. män.

⁸²⁾ F. schiptis.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

⁸³⁾ F. han.

⁸⁴⁾ F. oni. sum.

⁸⁵⁾ B. om. at.

⁸⁶⁾ B. F. skipter. 87) B. F. Swa.

⁸⁸⁾ B. fylghe. F. fylgir. 89) F. mantul.

⁹⁰⁾ B. F. add. hon.

⁹¹⁾ F. G. Vthlänsk.

⁹²⁾ B. F. add. a.

⁹³⁾ F. härda mantol sin, huffuud Duuke &c.

⁹⁴⁾ B. F. sär. Tha aghu &c.

hanum uaru babe⁹⁵) skapab ok skurin. ok bry folkuakn:⁹⁶) siban a husfrun⁹⁷) pribiung af bo ok bondans arua tua lyti:

XVI.

Nu giptir man kunu ok skil sua firi at hus bön sum⁹⁸) a iorb hænna standa skulu omynd fylghia: þa æ þæn omyndina æruir han æruir⁹⁹) husin: Nu æn han¹⁰⁰) glömir ok skil egh undan:¹) þa skal þæn husin taka²) sum⁹⁸) lösöra takær: nu skil þem a³) þa skal þæn omundina⁴) ut lukær uita mæþ tuem af nibinne ok tolf æftir huat hænne uarb⁵) til omynd giort. nu dör husfru⁶) för pa æruir⁷) bondin (⁸pripiung hænna. Nu köpa þön eghn mæþan⁹) þön boa saman: þa æruir¹⁰) bondin sua köpu eghn sum alt bo fæ:¹¹) ok¹²) fur þing¹³) hænna for utan14) hindra dax gæf: ok omynd hænna15) skal rættum arua16) ut fa. bulstær at¹⁷) förstu. ær han¹⁸) haluu uærre æn han uar ok haua hin baþin¹⁹) nöt²⁰) sum attu ok luþa alla fiura hyrnu²¹) saman: þa gangær egh þæt til fullnaþa: Nu (22æru þæt annöþugh hion ær23) til omynd giorþ æru ok æru sua gamul at þe²⁴) til²⁵) ængsins för æru haua baþin nöt.²⁶) ælla gaw bapin frælse. pa gangær pær egh fulnapær firi: ær pæt salt bort. ælla löstis.27) ælla döt.²⁸) þa fulle bondin þreia markær firi þæt ena huwþit. (²⁹ok sua æn pæt ær lupit bort. Nu ær eghn at andru hospe. (30alla pa eghn hon kan31)

```
95) B. om. babe.
96) F. flockwapn. Male.
97) B. F. hustru.
98) B. F. om. sum.
99) B. F. a.
100) B. F. sic. A. om. han.
1) B. F. pro undan habent thät vndir. Male. 20) B. add. saman.
2) B. F. sic. A. tak.
3) B. at.
4) B. F. omyndena.
5) B. F. war.
6) B. F. sic. A. hufrun.
7) C. F. ærue.

8) C. Verba: pripiung — Nu sunt abscissa. 27) C. löst.

28) C. B. a
   C. F. ærue.
9) B. F. män. C. mæp.
10) G. ærue.
11) B. C. F. sic. A. bo fa.
12) B. F. add. all. C. add. alla.
13) B. forthing. F. fording. C. förning.
```

14) B. C. F. sic. A. unan.

30) C. om. alla — ærua.

31) F. om. kan.

¹⁵⁾ B add. that. C. F. add. hanu. 16) C. B. F. sic. A. om. arua. 17) C. F. om. at. 18) B. C. F. sic. A. om. han. 19) C. F. om. babin. 21) B. hyrnur. C. hyrnona. F. hörnar. 22) C. B. F. sic. A. ær þæt annöhught. 23) C. F. om. ær. 24) C. B. bön. F. thän. 25) B. F. om. til. 26) F. om. nöt. 28) C. B. add. ælla ær þæt lupit bort. Cfr. not. 29. seq. 29) B. C. om. ok — bort. Cfr. not. prexime praeced.

fa agha ok ærua: hon a til omynd³²) ganga firi utan köpu eghn. ælla hon giptis (³³annan tima mæþ hænne. þa gangær þön eghn til omynd.³⁴) Nu skal bondin³⁵) ut luka³⁶) þa eghn sum³७) han in tok at andru hofþe iam fulla til ha ok hamnu sum han hana in tok: hauær han hana köpt bort annurkost æn skilt ær þa skal han sina iorþ³³⁰) firi fulla.³⁰) Nu at þriþia hofþe skal han ut luka⁴⁰) siluær æn þæt ær til sua mykit sum han in tok:⁴¹) egh minna ok egh mera: Nu æn þöm skil a. þa skal han uita mæþ fiughurtan manna eþe tue af hænna niþium innan þriþia knæ.⁴²) (⁴³taki slika sum⁴⁴) han kan fa (⁴⁵innan þriþia knæ þem⁴⁶) fæmtan ara æru. (⁴²egh tua bröþær. at æmgot ær ut giort sum han in tok (⁴³ok tolf æftir. ⑤ 1. Nu kan egh þön kona fa rættan skaparua. þa skal omynd þær⁴९) in ganga sum hon ær⁵⁰) ut giorþ æ⁵¹) til þriþia manzs. æn hon⁵²) fa egh rættan skaparua: (⁵³siþan af liþær þriþia manne. þa takær⁵⁴) þæn omynd sum⁵⁵) næstær ær:

XVII.

¶ Nu dör husfru⁵⁶) bondans firi iul.⁵⁷) luke pöm afræpe⁵⁸) sum⁵⁹) næst⁶⁰) fa⁶¹) agha⁶²) iulum.⁶³) æn egh ær lukit. dör⁶⁴) hon⁶⁵) æstir iul þa skal (⁶⁶af þe-

```
32) F. vrmynd.
```

³³⁾ B. C. F. annat sinne.

³⁴⁾ A. omund primum scriptum est.

³⁵⁾ C. F. bonde.

³⁶⁾ B. C. vt lata. F. vthletha.

³⁷⁾ C. F. om. sum.

³⁸⁾ C. F. om. iorp.

³⁹⁾ F. gällda.

⁴⁰⁾ C. vt læta. F. vthletha.

⁴¹⁾ F. add. och.

⁴²⁾ B. add. ok tolf äpter. Cfr. not. 48. infra.

⁴³⁾ C. om. taki — æru.

⁴⁴⁾ B. F. om. sum.

⁴⁵⁾ B. F. om. innan — knæ.

⁴⁶⁾ B. F. the sum.

⁴⁷⁾ Verba: egh tua bröbær forte delenda sunt.

⁴⁸⁾ B. C. F. om. ok tolf aftir. Cfr. not. 42. supra.

⁴⁹⁾ F. om. pær.

⁵⁰⁾ B. war.

⁵¹⁾ C. om. æ.

⁵²⁾ B. C. F. sic. A. om. hon.

⁵³⁾ C. Verba: (si)ban af libær sunt abscissa.

⁵⁴⁾ F. add. thet.

⁵⁵⁾ B. C. F. om. sum.

⁵⁶⁾ C. hustru.

⁵⁷⁾ B. add. ok hälghan apton.

⁵⁸⁾ B. F. afradhe. C. afrapa.

⁵⁹⁾ B. C. F. om. sum.

⁶⁰⁾ B. C. F. sic. A. næn.

⁶¹⁾ B. F. far.

⁶²⁾ F. add. firi.

⁶³⁾ C. iulomen.

⁶⁴⁾ F. Nw döör.

⁶⁵⁾ C. F. om. hon.

⁶⁶⁾ C. F. sic. B. af there egh. A. afræhe egh, at litt. ræþe lineola induxit et thæe supra lineam add. rec. man. saec. XVI.

re eghn gift giua ok afrape:⁶⁷) (⁶⁸halda uær sæp sinne ok sua⁶⁹) trapis ærin⁷⁰) æn han bor⁷¹) a perre eghn⁷²) hun atte.

XVIII.

Nu bor⁷³) kona mæþ bonda⁷⁴) sinum ok⁷⁵) afla barn saman: nu⁷⁶) dör 54 bondin.⁷⁷) þa ærua hans barn han: (⁷⁸moþirin a uitzs orþ seia firi barna sinna gozs mæþ næsta fæþrinis frænda⁷⁹) raþe æ mæþan⁸⁰) hon ogipt ær: fæþringa⁸¹) skulu taka gærsima þerra ok i gömu haua. ok fæþringa⁸¹) aghu inlasum raþa ok hon utlasum: egh ma hon eghn þerra sælia ælla ur staþ köpa. ok egh (⁸²þerra gærsimum forhægþa utan þerra mals manzs⁸³) uit ok⁸⁴) uilia: gull ok siluær ok⁸⁵) iorþ ok⁸⁶) annöþugh hion.⁸⁷) diurs horn⁸⁸) þæt⁸⁹) kallas (⁹⁰gærsima (⁹¹ok bulstra: (⁹²sæl hon þy likt⁹³) sum nu ær saght þa a þæt atær ganga þy at þæt ær olagha⁹⁴) köp:

XIX.

Nu gangær kona a andra giptu ok⁹⁵) andra raþa gærþ: þa aghu næstu fæþrinis frændær firi barnanna bo raþa. Nu ær þæn litils uitande sum⁹⁶) firi skal sea ok hauær sinu goþzs forhægþat.⁹⁷) þa kan þæn⁹⁸) egh for annars goþzs sea sum egh kan firi sinu sea:⁹⁹) þa skulu frændær þerra¹⁰⁰) til þingx fara

```
67) B. C. F. add. luka.
                                                85) B. C. om. ok.
68) C. B. F. halde varsæf.
                                                86) F. om. ok.
69) B. om. sua.
                                                87) B. add. ok.
70) C. B. F. træpes ærio. C. add. sinne.
                                                88) C. dyshorn oc bulstra.
71) C. F. bo.
                                                89) F. thâ.
72) A. Litt. n omiss. supra lineam add. scriba.
73) C. bo.
                                                90) B. giärsimar, ok bulstrar.
74) C. manne.
                                                91) C. om. ok bulstra. Cfr. not. 88. supra.
75) C. om. ok.
                                                92) C. F. sic. A. B. om. sæl hon-
76) C. om. nu.
                                                93) C. B. F. sic. A. by like
77) B. C. F. bonde.
                                                94) F. egh lagha.
78) G. moher ager vihzorh &c.
                                                95) C. F. add. a.
79) F. add. sinno.
80) C. B. mæn.
                                                96) C. om. sum.
                                                97) B. sic. C. firi hægþat. F. förhäghat. A.
81) C. frænder.
                                                   forhæþat.
                                                98) F. han.
82) C. per gærsema.
83) F. Målzmanna.
                                                99) C. F. om. sea.
84) G. vt. Male.
                                                100) C. F. om. perra.
```

ok') kæra firi kununge ælla laghmanne. hittis (2san þær til at han ær sua gamal at han gitær egh. ælla sua osniældær at han kan egh: þa a þæn firi raþa (3sum gitær ok kan ok uæl uill. af4) fæþrinis5) frændum.

XX.

Nu æn6) fæþrinis frændrini æru delu mæn barnanna: þa aghu möþringa berra mals mæn uara. um bön mal ('sum ('til berra kæris. ok egh um flere: siban um all annur mal þa9) skulu fæþrinis frændrini sökia ok suara firi þem.

XXI.

Nu döia barn moburinna: 10) þa æruir hon en huwb lut uiþær barn sin. huat þæt æru syni ælla dötær æru baþe¹¹) syni ok dötær: þa æruir¹²) sua mobir sum son: æru alt dötær ok ængin son ba æruir sua mobir sum dottir. S. 1. Nu æruir¹³) aldrigh sundær kulla mæþan¹⁴) samkulla liua. ær egh samkulla til þa æruir¹⁵) sundærkulla mæþær¹⁶) moþur sinne (¹⁷all hænna barn þön ærua mæþ moþur sinne.18) Nu gangær aldrigh kuldær a kull för æn annar ær aldær döþær: Nu siþan af liþær bröþra aruinu: þa (19alt þæt af sundærkulla kombær þa æruir²⁰) sua af²¹) sundær kulla som samkulla:

XXII.

Nu æruir hon bygt bo æftir barn sin. alt þæt bondin (22 före sik innan garzs ok grinda stolpa þær a han af tua lyti ok husfrum²³) þriþiungh. alt þæt

¹⁾ C. F. om. ok.

²⁾ Pro sant pær. Sic B. C. F.

³⁾ C. æ giter. kan &c.

⁴⁾ C. a. 5) B. C. F. sic. A. fapinis.

⁶⁾ B. F. add. nästu.

⁷⁾ F. om. sum — mal. 8) B. the til thera kiära.

⁹⁾ B. F. sic. A. bu.

¹⁰⁾ B. modhurinne.

FI) B. F. add. til.

¹²⁾ F. äru. Male.

¹³⁾ B. ärwa. F. Erffwe.

¹⁴⁾ B. F. män.

¹⁵⁾ B. F. ärwe.

¹⁶⁾ B. F. mädh.

¹⁷⁾ F. om. all — sinne.

¹⁸⁾ B. add. Hawer barnit sunderkulla brodher a fädhrenit, Tha ärwe han egh mädh modhorenne.

¹⁹⁾ F. om. alt — pa.

²⁰⁾ B. F. arwe.

²¹⁾ F. om. af.

²²⁾ A. Pro f antea scriptum fuit k. B. F. förir sär innan &c.

²³⁾ Lege husfrun. B. hustro. F. Hustru.

sum²⁴) kuart standær (²⁵pæt fylgir alt omynd. hus ok alt bo fæ pær ær²⁶) bonde gæstær til garzs ok egh husbonde.

XXIII.

Nu giptis kona ok fa²⁷) barn mæþ bonda sinum: nu dör han. þa²⁸) giptis hon andrum far ok barn mæþ hanum þa dör hon²⁹) siþan ok hauar tua³⁰) kulla æpti sik: þa takær sua kuldær³¹) sum kuldær af omynd iam mykit en dottir sum atta syni bolfæ sum eghn ok omynd. lösöra skiptin syszskini mællum sin:³²) takin all æm iamt.

XXIIII.

¶ Nu bor bonde i bo mæþ sunum sinum: nu dör en af þem: þa æruir bondin baþe sik³³) ok sinum sunum.

.XXV.

¶ Nu ær bonde a andra giptu gangin ælla (34 hauær en sin35) son giptan.36) alli þer sum37) siþan döia: þa æruir sær38) bonde39) ok egh synir hans.

XXVI.

¶ Nu gipti⁴⁰) bonde son sin ok⁴¹) giuær uingæua ok gær ölgærþ. þæt gangær egh bröþrum til fulnaþa:

XXVII

55 ¶ Nu boa brößer i bo saman ok giptis en af þem ok giuær uingæua ok gær ölgærð. Þær aghu brößær fullnaþ firi uingæua⁴²) haua ok þre markær firi ölgærð.

24) 25)	F.	om. sum. tha fölger omynd hether.	į
26)	F.	hether.	•
		F. far.	

²⁸⁾ B. F. Sidhan. 29) B. F. sic. A. han.

35) F. om. sin.

36) B. F. sic. A. ogiptan. 37) B. F. om. sum.

34) B. F. sic. A. pro hauær en habet hauæn.

³⁰⁾ F. om. tua. 31) B. F. sic. A. kudær.

³⁸⁾ B. F. sic. A. sa. 39) B. bondin.

⁴⁰⁾ B. giptar. F. gipter. 41) F. om. ok.

⁴²⁾ B. wingiäwina.

XXVIII.

Nu uilia brößer gipta systur sina: þa skal samkulla broßir omynd gæra. ok fylgð hænna: egh sundærkulla utan43) sialuær uili.

XXIX.

Nu takær man fostra sin ok biþær frælsa⁴⁴) kunu⁴⁵) ok kallar han frælsan uara. Nu biþær fræls man fostru ok⁴⁶) bonde kalla⁴⁷) hana frælsa uara: hauin þær firi giuit⁴⁸) uan sinne ok þön uarin fræls ok alt þæt af þem kombær (49hon a frælsa omynd haua. S. J. Nu bibær fræls man fostru ok han uet at hon ær fostra omynd hænna ær⁵⁰) siax öra. Nu biþær fostre frælsa kunu ok hon uet at han ær fostre. þa minskas rættær hænna: hænna⁵¹) omynd ær⁵⁰) siax öra: Nu afla þön bos ok barna ok boa saman þa dör fostre. þa takær þæn⁵²) han atte tua lyti af bo ok hon omynd sina: þæt æru siax öra. ok pripiung af bo.53) ok gangin æ barn a bætri alf.54) Nu dö55) fostra taki þæn uan a til hænna omynd hænna ok þriþiung af bo. (56gangin æ barn a bætre alf.⁵⁴) fylghin þem fræls æ.⁵⁷) §. 2. Nu giftir man fostru sina fostra annars manzs. æru þer baþir uiþær sum⁵⁸) uan aghu til þerra. þa ær omynd þerra tue öra: þæt ær⁵⁹) höghinde ok hofþa dyna þæt hetir hamar siangh: nu afla pön bos ok barna. nu60) döia pön þá takær hin sum61) fostruna atte omyndina ok pripiung af ho ok sua af barnum ok hin sum fostran⁶²) atte⁶³) tua lyti af bo ok sua af barnum: nu gangær fostre manzs æfte fostru: þa a egh kæfsir i⁶⁴) barnum:⁶⁵)

43)	F. ella.
44)	B. F. sic. A. fræsa.
45)	B. add. mädh.
46)	B. F. om. ok.
47)	B. F. kallar.
48)	F. om. giuit. Male,
49)	F. om. giuit. Male, B. sic. F. Hona frelssa &c. A. ok a &c
50)	B. arg.
51)	F. om. hænne.
52)	F. hin.
531	B. F. hono.

54) F. halff.

58) B. F. om. sum.

59) B. F. sic. A. om. ær. 60) B. ok.

c. 61) F. om. sum.

62) B. F. sic. A. forstran. 63) F. add. taghi.

64) B. F. innan.

65) F. add. rubr. litt. Endan På Giptamåla Balcher. Her Effter Fölier Erffda Balcher.

⁵⁵⁾ B. F. dör. 56) F. och gångin barn &c. 57) B. F. är.

Hær byrias ærfþa balkær i hanum tælias flokka siax ok tiughu:

- I. Först ær son faburs arue ok ('um huru dottir firi liggær sik.
- .II. Um þa egh matte systir mæb brobur ærua.
- .III. Vm iamn arua ok bryst arf ok bak arf.
- .IIII. Um at egh ma frillu barn arf taka ok egh ma giua undan rættum arua frillu barne utan (²aruin uili utan til (³klostra ælla kirkiu ok egh ma frilla4) barn sit ærua
- .V. Vm æn dult arf delis (5þa a þæn uitzs orþ sum innan ætta uill uita:
- VI. Um kull suarf.⁶) ok⁷) kiolsuarf. ok kulsuarf
- VII. Vm huru döbær ok hebin æruir.
- VIII. Um æn⁸) bröpær kalla egh annan aþalkunu son uara (*þær skal siaxtan manna epær gangas ok um¹⁰) bruts barn
- .IX. Vm huru bonde") skal sunum urgæf giua
- .X. Um huru atær skal bæra ælla¹²) til iamkan dela siþan gambli karlin döþær ær ælla eþa ganga
- XI: Vm at egh ma man iorb ælla annat¹³) gobzs undan rættum aruum giua: (14 ok egh ma sik til gæfþræls giua
- XII. (15Huru faþir a barnum ok frændum iorþ ok goþs firi föþu biuþa.
- XIII. Vm at egh ma huskunu ælla horkunu barn arf taka.
- 56 XIIII. Um huru huskunu barn skal ut lösa innan siu ar ok daxuærke fulla¹⁶) ok sianga gangu.
 - XV: Vm æn17) man dyl barns annöhughra kunu. ælla hon dör af barne ok huat hænna gildi ær.

¹⁾ B. än Dottir &c.

²⁾ B. ärwa wilin.

³⁾ B. Kirkiu ok Klöstra.

⁴⁾ B. sic. A. *filla*.

⁵⁾ B. om. þa — uita.

⁶⁾ B. Kuldsuarf.

⁷⁾ B. om. ok. 8) B. om. æn.

⁹⁾ B. om. pær

¹⁰⁾ B. om. uni.

¹¹⁾ B. sic. A. bond.

¹²⁾ B. ok.

¹³⁾ B. om. annat.

¹⁴⁾ B. sic. A. loco vv. ok - giua, habet: sua sum för uar.

¹⁵⁾ B. sic. A. Um at egh ma sik til gæfpræls giua sua sum för; at rec. man. saec. XVI in marg. scripsit eadem, quae habet B.

¹⁶⁾ B. fullan.

¹⁷⁾ B. om. æn.

- XVI Um at egh ma man¹²) andrum læghær kænna utan barn bæri uitni ælla inni takin se. ok huru barns¹⁹) skal dylia ok um bokka skilia
- XVII. Vm huru frandær²⁰) skulu frænda sin ur annöpughum stap lösa. ælla hua sum²¹) suara skal firi han maþan²²) þing stæmnas: ok huru þær skal eþa ganga.
- XVIII. Um at pæn ma egh annan lösa sum sialuær ær löstær ok egh pa kunu sum han ær kæpsi til.
- XIX. Vm æn kuldær sitær inne þa skal þæn²⁵) ælsta först ut lösa
- XX. Um æn man giuær annöpughum frælsi firi sial sina: huar sum suara skal firi han. ok huru han ætlebis ok hua han ærua skal
- XX.I. Vm at annöhughan ma egh lösa vm var ælla ok24) um antima
- XXII. Um dana arf æn utlændingær dör. ælla uar hanum iorp giuin huar²⁵) sum hana æruir sipan.
- XXIII. Vm huru kunungær æruir inlænzskan (260k huru gildær han²⁷) uarþær. um drap. sar ælla skenu.
- XXIIII Um æn man kalla²⁸) annan þræl uara: þa²⁹) uæri sik mæþ eþe (²⁰fiughurtan manna.
- XX.V Um (³¹æn man kalla þæn annöþughan sum löstær ær ælla ok þæn sum fralsi uar giuit ok huru þer skulu uæria sik. ælla bonde afla barn uip huskunu sina.
- XXVI. Vm æn bröpær boa (22 i bo saman ok en perra 23) alla barn uipær huskunu perra ælla gær hana 24) dighra sipan per haua skipt.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

15

¹⁸⁾ B. om. man.

¹⁹⁾ B. sic. A. bars.

²⁰⁾ B. Fränder.

²¹⁾ B. om. sum.

²²⁾ B. mädhan.

²³⁾ B. thät.

²⁴⁾ B. om. ok.

²⁵⁾ B. hwa.

²⁶⁾ B. om. ok - skenu.

²⁷⁾ Lege utlændingær.

²⁸⁾ B. kallär.

²⁹⁾ B. om. pa.

³⁰⁾ B. om. fiughurtan manna.

³¹⁾ B. thän sum löster är älla Frälsi war giwit kallas Thräl, älla Bonde &c.

³²⁾ B. om. i bo.

³³⁾ B. om. perra.

³⁴⁾ B. om. hana.

hær byrias ærfþa balkær.™)

Först³⁶) ær son ok sa³⁷) dottir fahurs arue³⁸) son tua³⁹) lyti ok⁴⁰) dottir þriþiung. S. r. Nu kan dottir firi liggia sik⁴¹) liuande fahur ok mohur ok (⁴²pön
uraka bort hana: þa takær hon egh arf mæþ syskinum sinum⁴³) utan þön takin hana siþan⁴⁴) atær in⁴⁵) til sin ok firilatin hænne þæt: dör⁴⁶) hænne antuiggia faþir ælla mohir ok gangær siþan af raþe (⁴⁷þæs sum æftir liuær þa
hauær hon ok⁴⁸) firigiort arf þæs sum⁴⁹) æftir liuær. Nu æn þæn sum æftir
liuar⁵⁰) takær hana atær in æfti sua giort ok firilatær hænne þæt ok gær uæl
til⁵¹) hænna: þa ær hon arftök:⁵²) S. 2. (⁵³Æ huar sum broþir æruir þa æruir
ok systir. i huarn staþ (⁵⁴þa æruir broþir tua lyti ok systir þriþiung: foruærkar hon egh fahurs ælla mohurs arue. þa ma hon egh foruærka brohurs arue
ælla frænda: þy at huar sum æruir (⁵⁵mohur ælla fahur han ma egh frænda
57 arf foruærka: nu takær ok⁵⁶) aldrigh þæn frænda arf sum egh takær fahurs
ælla mohur arf up a þæn ætta lagin⁵⁷) sum han mistir ok (⁵⁸han egh æruir.

.II.

Nu sæghær systir at bropir hænna hauær ærst i nyiu laghum: mæp py atte hon taka sin lut i aruinu: hauær bropirin boit a margh ar hast ok⁵⁹) hæfpat þa (⁶⁰ær þæt hans uitzs orþ mæþ eþe siughurtan manna. han⁶¹) skulu frændær hans ganga innan þriþia knæ. taki sua manga af enum kulle sum⁶²) han kan sa þem⁶³) sum sæmtan ara æru at han haspe þæt lagh hæspat i gamb-

```
35) B. F. om. hanc rubr. Cfr. not. 65. pag. 111.
                                              49) F. om. sum.
36) F. Nw.
                                              50) B. liwer. F. leffuer.
37) B. swa. F. om. h. v.
                                              51) B. F. sic. A. om. til.
38) B. F. arftaki.
                                              52) B. F. sic. A. artök.
39) A. ta primum scriptum est.
                                              53) F. Hwar Broder &c.
                                              54) F. om. pa æruir.
40) F. om. ok.
                                              55) B. F. fadhur ok modhur.
41) B. F. sär.
42) B. sic. F. wräka thäm. A. om. pön.
                                              56) F. om. ok.
                                              57) B. ätta läggin. F. æthläggenn.
43) B. F. sic. A. finum.
                                              58) B. egh han arwe. F. egh arffwe.
44) B. F. om. sipan.
                                              59) B. F. sic. A. om. ok.
45) F. om. in.
                                              60) B. F. sic. A. a pæt uitzs orp.
46) F. Nw Dör.
47) B. sic. F. hins som &c. A. perra sum
                                              61) F. thän.
  æftir liua.
                                              62) B. om. sum.
                                              63) B. F. the.
48) B. F. om. ok.
```

lu laghum þa egh⁶⁴) atte⁶⁵) systir ærua mæþ bröþrum:⁶⁶) siþan annan hæfþa eh æstir suæria mæb slikum sum⁶⁷) han kan sa: §. 1. Nu æn egh ær son ælla dottir til þa æruir faþir ær egh faþir til⁶⁸) (⁶⁹þa æruir moþir. ær egh moþir þa æruir⁷⁰) broþir ær egh broþir þa⁷¹) æruir⁷⁰) systir. ær egh systir þa æruir⁷⁰) sona son:

.III.

Dæssin⁷²) æru (⁷³iamn i arue. ær sona dottir ok dottur son: ær moþur fabir ok fabur mobir. ær systur son⁷⁴) ok brobur dottir ær⁷⁵) mobur brobir ok fabur systir. taki af iamn arue halft huar ætta læggrin ok huar i sinum ætta læg þa skipte huar (6sin i mællum: þæt ær sua undistandande. at up a annan ætta læggin⁷⁷) kan en man uara. ok up a annan kunnu flere uara. þa⁷⁸) taki sua mykit hin ene sum hine flere. ok ber skiptin iamt siban (79sin i mællum: 6. 1. (*ONu æn iamnæruinga dela sin i mællum þa æruir æ þæn (*Iförra sum för warbær namdær i bokinne: ok hin gangær fran siban⁸²) næmnis. siþan af libær þy þa taki þæn arf sum niþium ær næstær ok knæm ær kuñnastær: æ þær baþer æru iamne⁸³) ok knæm iamkunne þa gangær æ⁸⁴) hattær til ok huua fran⁸⁵) æ þær sum⁸⁶) haþe æru iam nær: þa skal firi arf taka ok bak auf fran ganga: bæt ær sua undistandande.87) at æ bæn88) skuldastær89) ær (90hua þæt ær hældær maþær ælla kona þa takær þæt91) aruit. Nu þær

```
64) B. e.
```

⁶⁵⁾ F. måtte.

⁶⁶⁾ B. brodhrenum. F. Broder.

⁶⁷⁾ F. om. sum.

⁶⁸⁾ B. om. til.

⁶⁹⁾ A. pæruir scriptum est, at a omiss. supra lineam add. scriba.

⁷⁰⁾ B. ärwe.

⁷¹⁾ A. v. pa omiss. supra lineam add. scriba.

⁷²⁾ A. Loco litt. p miniator errato adposuit N.

⁷³⁾ F. Iämpn arffwa.

⁷⁴⁾ A. som scriptum est, at scalpro emendatum.

⁷⁵⁾ B. F. sic. A. æm.76) B. F. sina mällum.

⁷⁷⁾ F. add. tå.

⁷⁸⁾ B. F. om. pa.

⁷⁹⁾ B. sina mällum.

⁸⁰⁾ F. om. Nu — sipan næmnis.

⁸¹⁾ B. fyrst är i bokinne nämdir.

⁸²⁾ B. äpte.

⁸³⁾ F. æm när.

⁸⁴⁾ B. F. om. æ.

⁸⁵⁾ B. add. Ok.

⁸⁶⁾ B. F. om. sum.

⁸⁷⁾ B. F. sic. A. undistandandande.

⁸⁸⁾ B. add. sum.

⁸⁹⁾ B. F. skyldaster.

⁹⁰⁾ Pro huat pæt. Sic B. F.

⁹¹⁾ B. F. ä thän.

sum⁹²) babir æru iamskyldir maþær⁹³) ok kona þa takær maþrin⁹⁴) aruit ok kona gangær fran for⁹⁵) utan þön syzskini sen: æ huat hældær kona ær skyld⁹⁶) pem sum⁹⁷) hon dele⁹⁸) aruit æftir a (⁹⁹manna alf ælla kuinna þa skal sua uara sum nu ær saght. Nu dela þer um arf fæþrinis bröþær ok möþrinis bröþær ok ber æru sialuir oskyldir. þa takær faburbrobir ok mobur brobir gangær fran: Nu (100 dela per um aruit sum fram æru kumne af manninum: sua sum¹) sona son ok dottur sun: þa takær sona son arf²) ok egh dottur son: by at æ huar³) þe delas niþær um arf. annar ær⁴) af bröþrinum⁵) föddær ok annar af systurinne: þa takær⁶) þæn af bröþrinum⁵) föþis⁷) (⁸ok egh þæn af systurinne⁹) æn þæt¹⁰) ær¹¹) bæggia mankyns: Nu æn mange æru bröblunganir¹²) ok alle iam nær:¹³) þa taki sua maþær sum maþær. Nu skil þem a um aruit andre tælia sik14) a fæþrinit ok andre15) a möþrinit. æru baþe iam nær16) ok bahe mankyns: þa takær þæn sum¹⁷) a fæhrinit ær: ok i allum arwm¹⁸) þa takær þæn sum¹⁹) sik tæl²⁰) a manna alf ok²¹) kuinna alf gange fran æn þer æru baþir æm nær²²) ok baþir mankyns: S. 2. Nu delas þer uiþær bryst arf 58 ok bak arf. um arf: þæt23) ær bryst arf þer mæn sum24) fram æru komnir af manninum:25) ok²⁶) hit²⁷) ær bakarf sum²⁴) mannin kom af.²⁶) þa skal bryst arue²⁹) taka ok bak arue fran ganga æn (³⁰baber æru iam nær³⁴) ok babir man-

```
92) B. C. F. om. sum.
93) F. Mann, et sic passim.
                                                   12) C. bröhringane.
                                                   13) B. iamnär. F. ämnär. C.* Sed mankyns
94) C. F. maper.
                                                    legendum videtur.
95) F. om. for.
                                                   14) B. C. F. add. til.
96) A. Loco litt. s primum scriptum suit p; 15) A. v. andre bis est scripta.
  pro y vero u.
                                                   16) B. iämnär. C. iæmner. F. ämne.
97) F. om. sun.
                                                   17) B. F. om. sun.
98) B. dela. C. deler.
                                                   18) B. ärfdum. F. arffdom.
99) F. Mans halff.
                                                  19) F. om. sum.
100) B. F. delas the widh vm &c.
                                                  20) C. F. add. til.
1) C. B. F. add. ær.
                                                  21) C. om. ok.
2) B. C. F. om. arf.
                                                  22) B. F. ämnär. C. iæmner.
3) F. add. som.
                                                  23) B. Tha.
4) B. C. F. om. ær.
5) B. F. brodhrenom.
                                                  24) B. C. F. om. sum.
                                                  25) B. C. manne.
6) C. add. æ.
                                                  26) B. C. F. om. ok.
7) B. C. föddes.
8) C. om. ok — systurinne.
                                                  27) B. C. F. hint.
                                                  28) C. *nu v. mi.
9) B. F. add. är.
                                                  29) B. brystarf.
                                                  30) G. B. per æru bape.
31) B. F. ämnär. G. iæ*
10) B. at. F. thå ath.
11) B. C. F. sic. A. om. ær.
```

kuns²²) æ³³) huar sum egh ær maþær til þa takær²⁴) kona þæt arf æn hon ær skyldare æn maþrin:²⁶) §. 3. Nu æn flere kulla ærwa en man²⁶) þa taki sua man sum man ok³⁷) sua kona sum kona for³⁸) utan omyndina ok iamnaruit þæt skal sua skipta³⁹) sum for⁴⁰) uar⁴¹) skilt.

IIII.

Nu a egh frillu barn arf taka: will man giua sinu frillu barne nakuat. pa a⁴²) han fara til lionga pingxs ælla firi kunung pa han ær i landinu ok sina⁴³) arua mæp sik taka⁴⁴) ok mæp perra uilia giua ok halda pær fæst at firi kununge ælla laglimanne. ok pær⁴⁵) bref ok preuilegium⁴⁶) til taka. sipan a pæt (⁴⁷frillu barn agha ok taki aldrigh mera arf sipan⁴⁸) mughu⁴⁹) per egh attær taka⁵⁰) æn pæt uar mæp perra uilia giort.⁵¹) Nu ma egh giua undan rættum arua⁵²) utan til klostra ælla⁵³) kirkiu utan pæs uilia sum aruin⁵⁴) ær. ok halde⁵⁵) sialuær a fæstum ok köpum. Nu dör frillu barn pæt sum sua uar giuit ok hauær egh æfti sik skaparua pa æruir pæt fapir⁵⁶) ok⁵⁷) fæprinis frændær ok⁵⁸) aldrigh æruir⁵⁹) frilla barn sit.

V.

¶ Nu⁶⁰) aslændir man sik ok æru⁶¹) æstir han barn: nu⁶²) dör han a þöm uægh ok⁶³) koma hem sarunöta⁶⁴) hans ok sann iartighni ok uita nær han do

```
34) B. taki.
35) C. mannen.
36) C. om. man.
37) B. F. om. ok.
38) B. C. F. om. for.
39) C. skiptas.
40) B. C. F. för.
41) B. är.
42) C. scal.
43) F. om. sina.
44) C. F. haua.
45) C. pera.
46) B. F. privilegium.
47) B. C. F. sic. A. firillu barn.
48) C. B. pæt. F. thå.
49) C. magho.
```

32) B. F. mankyns.

33) B. F. om. a.

```
50) F. kalla.
51) B. C. F. giwit.
52) B. C. F. arwm.
53) C. add. til.
54) F. hans arffue.
55) C. halder.
56) A. fapur scriptum est, at duobus punctis indicavit scriba priorem lineam litt. u esse delendam.
57) B. F. älla.
58) C. B. F. an.
59) B. F. arwe.
60) C. F. om. Nu.
61) F. är.
```

62) C. oc.

ælla⁶⁵) huar han do, þa skulu⁶⁶) þerra uitne standa. Nu dör barn hans⁶⁷) þa (68 delir moþrin uiþær fæþrinis frændrina⁶⁹) ok⁷⁰) kallar⁷¹) barnit⁷²) haua ærft fabur⁷³) sin: ok sik barn sit.⁷⁴) þæn⁷³) uæria skal ok þer fylghia sum atær komu mæþ tuæggia manna eþe ok tolf æftir⁷⁶) han hauær wnnit. Nu dela þer dult ok fylghia egh uitne. þa hauær þæn uitzorþ innan ætta uill uita ("ok. egh þæn sum utan ætta uill uita. nu æn skyldi dela þæt arf ok sua fallit mal: þa skulu þæt⁷⁸) skyldi slita:

.VI.

Nu kan uara kullsuarf. 79) (800k kiol suarf. ok kul suarf. þæt ær kull suarf. 1) dör i barn siang kona ok barn: 82) dör (83barnit förra an mobirin þa æruir (84 moþirin barnit sit. ok moþur arui ærui85) hana: dör moþirin86) för æn barnit þa æruir barnit sina moþur ok⁸⁷) næstu fæþrinis frændær barnit: (⁸⁸nu sæghær annar⁸⁹) hebit uara ok (⁹⁰by ma bæt egh ærua ok annar kristit: þa skuly ber ("bet uita sum nær uaru huat bær ær sant um: sua") sum för uar saght. Nu dela per sighia fæbringa barnsins at konan do för: ok kununna frændær sighia ne. þa standær þæt a uitnum þerra⁰³) sum⁹⁴) nær uaru. þær ma uitna ok eþa⁹⁵) suæria sua annöþughær sum fræls. ok⁹⁶) sua kona sum

⁶⁵⁾ F. och.

⁶⁶⁾ C. F. scal.

⁶⁷⁾ B. C. F. add. hema war. 68) B. sic. F. Dele Modher. C. dele A. pro delir moprin habet delirin.

⁶⁹⁾ B. frändar. F. fränder. 70) C. F. om. ok.

⁷¹⁾ B. C. kalla. 72) B. C. F. barn.

⁷³⁾ B. F. sic. A. fupur.

⁷⁴⁾ B. add. Tha.

⁷⁵⁾ B. C. F. add. sum.

⁷⁶⁾ B. F. sic. A. add. at.

⁷⁷⁾ B. F. om. ok — uita.

⁷⁸⁾ B. F. om. pæt.

⁷⁹⁾ B. kuldsuarf. F. kulz suarff. 80) F. om. ok — kull suarf.

⁸¹⁾ B. Kuldsuarf.

⁸²⁾ B. add. ok.

⁸³⁾ B. F. barn for an &c.

⁸⁴⁾ B. F. modhir barn sit.

⁸⁵⁾ B. ärwir.

⁸⁶⁾ B. F. modhir.

⁸⁷⁾ F. add. thess.

⁸⁸⁾ B. recte habet verba: nu — for uar saght, post ea, quae in textu infra leguntur: Nu dela per - kona sum man. Csr. not. 97. pag. 119.

⁸⁹⁾ B. annat.

⁹⁰⁾ F. sic. B. thy mattet egh &c. A. annar kristit ok þy matte þæt egh ærua:

⁹¹⁾ B. witna ok swäria sum &c. F. wittna som &c.

⁹²⁾ B. om. sua.

⁹³⁾ F. om. perra.

⁹⁴⁾ B. F. om. sum.

⁹⁵⁾ F. eedh. B. om. h. v.

⁹⁶⁾ B. om. ok.

man: ⁹⁷) §. 1. Þæt ær kiolsuarf od druknar sændær a skipi maþær ok kona ok barn þerra: nu (⁹⁰delis þær um huilikit þerra snimstu¹⁰⁰) druknaþe. Þa æn nakuat ur ur þæt sum undan kom huat þæt ær hældær kona ælla man. fræls ælla annöþughær þa ma þær uitne bæra ok siþan ok siþan skulu þer ærua ok sum för uar skilt. Nu dela þer dult ok fylghia egh uitne. Þa hauær þæn uitzorþ sum innan ætta uill uita: §. 2. (¹⁰Nu ær þæt kulsuarf brindær inne maþær ok ok skilt ær i kiol suaruinu: ¹⁵) Nu i þæssum ok ra uitni ok i allu sum skilt ær i kiol suaruinu: Nu i þæssum andrum þa ma kona ok annöþughær uitne bæra ok eþa ok eþa malum: malum: ¹⁹)

VII.

Nu giptis bonde ok bo mæþ kunu sinne ok han²⁰) afla barn mæþ hænne ok dör bondin fran hænne för æn hon uisse²¹) at hon hauande uar. nu far til arui bondans ok takær arf hans ok sæghær sua²²) at þörr haua egh barn saman ok þy mat²³) þu egh ærua han: Nu uet hon egh²⁴) at hon hauande ær utan²⁵) giuær ut aruit. nu takær þæt talas at hon ær hauande:²⁶) nu far²⁷) hin þæt höra sum ærft²⁸) hauær at hon ær hauande. ok far til ok dræpær hana ok uill nöþughær aruit mista: ælla firigær liui hænna mæþ ogærningum: nu iorþas hon ok uærþær yppinbart siþan hon iorþaþ²⁹) ær at han firi kom

```
97) B. hic add. Nu sigher - for war sakt.
                                                 13) B. om. i.
  Cfr. not. 88. pag. 118.
                                                 14) F. såsom.
98) F. kiöl swarff.
                                                 15) B. F. sic.
                                                                 A. kiol suarunu.
99) F. Dela ter.
                                                 16) F. thäm.
100) B. snimst. F. senast.
                                                 17) F. eedh.
1) B. F. naquar.
                                                 18) A. v. andrum bis est scripta.
2) F. om. uar. B. add. när.
                                                 19) B. F. om. malum.
3) B. F. thän vndan &c.
                                                 20) F. om. han.
4) B. add. edha. F. add. eedh. 5) B. F. sic. A. om. sipan.
                                                 21) F. wiste.
                                                 22) F. om. sua. B. han.
6) B. add. swa.
                                                 23) B. F. ma.
7) F. om. Nu.
8) B. F. sic. A. om. pæn.
                                                 24) F. add. änn thå.
                                                 25) B. F. ok
9) B. F. om. sum.
                                                 26) F. Dighir.
10) F. Thet är kol suarff &c.
                                                 27) B. F. fa.
11) A. Loco litt. o primum scriptum est k.
                                                 28) B. arf.
12) F. om. uara.
                                                 29) B. F. sic (iordat). A. iorpar.
```

liui hænna: ok hittas³⁰) þær uitni til mæþ sannu: þa skal hana ur iorþ (³¹up taka ok lik hænna up skæra hittis barn i likinu ælla nakuar likuilse til barns þa æruir³²) barnit faþur sin: ok moþir ærui barn sit. ok hænna arua³³) hana: þær takær³⁴) döþær ok heþin arf. ok³⁵) kuikær ok kristin gangær fran:³⁶) þy at ængin ma annan³⁷) sik til arfs dræpa.

VIIL

Nu dela bröpær³8) ælla systær um fæprini sit annar kallar annan³9) egh apalkunu son uara: þa (⁴ohauær han uitzs orþ uita mæþ enum at han mælte til þæt skula⁴¹) uara niþia⁴²) hans innan þriþia knæ. annar giptæ maþrin: þriþi a fæþrinit⁴³) ölbuþi uar til þæs öls: fiarþi a möþrinit⁴⁴) ölbuþi uar til þæs
öls ok tolf æftir. (⁴⁵man af kulle huarn⁴⁶) i þriþia knæ: (⁴⁵taki sua manga af
enum kulle sum han kan fa þem sum fæmtan ara æru: (⁴®þa skulu þe tolf
uita at hini (⁴⁰sum firi suoru þer suoro baþe sant ok lagh: siþan a han iamt
uiþær broþor sin haua:⁵o) orkar han⁵¹) egh⁵²) þa⁵²) hete miskunna man:⁵⁴)
Nu kærir egh broþir ælla systir til hans: þa aghu egh⁵⁵) frændær han (⁵⁰frillu
broþur kalla utan ippinbar⁵²) uitne sen⁵®) til. §. 1. Nu takær man kunu rane
aflar⁵9) barn i bruti ok bange. þæt (⁶⁰barn takær sua arf sum aþalkunu barn.
Nu kallar annar brutzs barn ok⁶¹) annar⁶²) egh þa a han⁶³) uitzs orþ sum⁶⁴)

*	•
30) B. F. hittis. '5	48) F. sic. B. That shulu &c. A. pa pe tolf
31) F. tagha, hittis &c.	sum þæt uita &c.
	49) B. F. fiurar sworu badhe &c.
32) B. F. sic. A. ær; litt. ui supra lineam	50) F. om. haua.
add. rec. man. saec. XVI.	51) F. om. han.
33) B. arwe. F. om. h. v.	Sol R H' add the
34) B. arwir. Male.	52) F om Ag
	50 P F madhan
	54) B. F. madher.
36) F. add. fyri.	55) B. sic. A. F. om. egh.
37) B. om. annan.	56) A. fnillu scriptum est, at scalpro emen-
38) B. brodhär.	datum. F. frillobarnn.
39) B. F. sic. A. om. annan.	57) F. yppinbar.
40) B. F. sic. A. pro hauer han habet hauan.	58) F. hittins.
41) Lege skulu. B. skal.	59) B. F. afla.
42) B. F. nidhiar.	Call Dame Lame D Latte Lame That
	00) F. Om. oarn. D. Kalla orulz oarn; 1 hu
	60) F. om. barn. B. kalla brutz barn. That taker &c.
43) B. add. thän. F. Fädrenne hans.	taker &c.
43) B. add. thän. F. Fädrenne hans. 44) F. Mödrenne. B. F. add. hans.	taker &c. 61) F. om. ok.
43) B. add. thän. F. Fädrenne hans. 44) F. Mödrenne. B. F. add. hans. 45) Verba: man af kulle delenda videntur.	taker &c. 61) F. om. ok. 62) B. add. kallar.
43) B. add. thän. F. Fädrenne hans. 44) F. Mödrenne. B. F. add. hans.	taker &c. 61) F. om. ok.

pæt uill uita⁶⁵) mæp fullum nipiar epe. (⁶⁶man af kulle huarn innan pripia knæ. taki sua manga af enum kulle sum⁶⁷) han kan fa pe sum fæmtan ara æru⁶⁸) at þæt uar aflat i bruti ok i⁶⁹) bange. þa skulu þæt uita fiughurtan mæn⁷⁰) möþrinis frændær at þy rane uar fylght sum⁷¹) atte ok lagh saghþu: ok þæt⁷²) uar sot til fulzs ok fiæþærtiughxs: þa a þæt barn sum⁶⁷) sua ær til haldit sua arf taka sum aþalkunu barn:

.IX.

Nu uill bonde son sin gipta ælla gangær sialuær a andra giptu. þa skal han⁷³) urgæf giua sinum sunum: (⁷⁴þa a han allum sinum sunum halft uiþ 60 sik giua. dotir a egh urgæf taka. hon skal⁷⁵) lita at omynd (⁷⁶þerre sum faþir hænne gaf. husfru a allan þriþiung af bo hans. þa skulu frændær þerra⁷⁷) eghn⁷⁸) i tu sundær⁷⁹) læggia sum þer⁸⁰) gita iamnast. þa skal⁸¹) faþirin i bolby taka ok⁸²) þer i umeghnum: þy enust i bolby at egh⁸³) uinzs um eghn at. Nu (⁸⁴æn nakuar þerra ær ughurmaghi þa skal faþirin firi lut hans sea þær til at⁸⁵) han ær maghandi man. §. 1. Nu dör bondin ok⁸⁶) æru æfti han syni ok dötær: þa æruir sua son sum son ok⁸⁷) dottir sum dottir all iamt fæþrini sit. §. 2. Nu kan faþirin flere barn afla antuiggia mæþ þerre kunu ælla (⁸⁸mæþ andre. ok kunnu urgæf beþas. þa skulu þer til urgæf ganga⁸⁹) til ælstu bro-þranna⁹⁰) ok egh til gambla karlsins.⁹¹)

65) F. add. brudzbarn.	78) F. ägher.
66) F. hwar i tridia &c. Cfr. not. 45. pag. 120.	78) F. ägher. 79) F. om. sundær. 80) F. B. sig. A. om. bor.
67) F. om. sum.	80) F. B. sic. A. om. per.
68) F. add. och witha.	81) A. v. skal bis est scripta.
69) B. om. i.	82) F. add. egh. Male.
70) F. om. mæn.	83) B. e.
71) F. såsom.	84) F. är nåquar thera vgurmagi.
72) F. om. pæt.	85) B. F. om. at.
73) F. om. han.	86) F. om. ok.
74) F. om. pa — sunum.	87) B. F. add. swa.
75) F. â.	88) F. annare, och thänn kunno &c.
76) B. F. thera fadhir hänne gäwer. Hus-	89) B. add. in.
fröa (F. hustru) hans a &c.	90) B. brödhra. F. Broder.
77) F. B. sic. A. perr.	91) B. karls.
Corn fur Sn G Am Val II	

Digitized by Google

Χ.

Nu dör gamble karllin þa skal alla lyti⁹²) atær bæra systir omynd ok bropir urgæf þy at þæn a æ⁹³) uitzs orþ sum⁹⁴) til iamnaþa uill dela: þær skal bæra fæþrini til fæþrinis. ok möþrini til möþrinis: ok egh fæþrini til möþrinis⁹⁵) ok egh⁹⁶) möþrini til fæþrinis. Nu dela þer sæghær annar þera⁹⁷) annan mera haua fangit æn han atær bar. þa skal han uita mæþ tuem ok tolf æftir at han fik egh mera æn nu ær atær burit. þæn eþ skal ofæstan98) a öuærstu fæmt ganga: Nu æ mæþan þe æru i bo saman huat þe afla mæþ þianist sinne ælla mæb köpskat.99) ælla mæb abrum slöghbum skipti100) bæt sua bropir sum brobir. Nu') siban be æru skipti at ba gangær bæt til2) skiptis sum') per af sinu fæþrini fingu ok egh4) þæt þe mæþ5) þianist ælla slöghþum wnnu. S. 1. Nu uilia bröbær skipta fæbrini sinu þa skulu frændær þerra uibær uara at minstu tue. (elut i sköt læggia ok sipan luta. Nu kalla7) annar lutat uara ok annar kallar⁸) egh: þa a þæn uitzs orþ sum⁹) lutat¹⁰) uill uita mæþ fullum nipiar epe sua at han fik bæt mæb lut ok lagha skipti uibær bik bropir ælla pik11) systir. þa fæstir lutrin þæt12) han hauær fangit. nu ær lutat i bolbynum þa ær lutat i allum þem¹³) til liggia bolbysins.¹⁴) §. 2. Nu sighær annar¹⁵) lut sin uærre uara ok biþær iamka uiþ sik: þa a þæn uitzs orb sum¹⁶) til iamnapa uill¹⁷) dela: þa skulu þer alle¹⁸) atær bæra mæþ¹⁹) surnum ebe sum för uar saght, þa skulu frændær til þerra koma at minstu fiughuftani

⁹²⁾ A. v. lyti bis est scripta.

⁹³⁾ B. F. om. æ.

⁹⁴⁾ B. F. om. sum.

⁹⁵⁾ B. F. sic. A. mörinis.

⁹⁶⁾ B. e.

⁹⁷⁾ B. F. om. pera.

⁹⁸⁾ B. of astat. Male. 99) F. kopenschath.

¹⁰⁰⁾ B. F. skiptin.

¹⁾ B. om. Nu.

²⁾ B. F. sic. A. om. til.

³⁾ F. thera.

⁴⁾ B. F. sic. A. om. egh, at h. v. supra lineam add. rec. man. saec. XVI.

⁵⁾ F. add. thera.

⁶⁾ Forte pro luti (v. lyti) i.

⁷⁾ B. F. kallar.

⁸⁾ B. F. om. kallar.

⁹⁾ B. F. om. sum.

¹⁰⁾ A. Loco ultimi t primum scriptum suit a.

¹¹⁾ F. om. pik.

¹²⁾ F. thän.

¹³⁾ B. add. sum.

¹⁴⁾ B. F. sic. A. bolbysinis.

¹⁵⁾ B. add. thera.

¹⁶⁾ B. F. om. sum.

¹⁷⁾ F. om. uill. 18) F. alla lythi.

¹⁹⁾ B. F. sic. A. om. map.

(20huar berra innan bribia knæ. taki sua manga af enum kulle sum²¹) han kan fa þem²²) sum fæmtan ara æru²³) þæssum lundum at sua sum uppe standæri bokinne at lutrin fæste²⁴) þæt han hauær fangit. þæt ær sua undistandande at huar haldær þæt²⁵) han²⁶) hauær fangit. ok (²⁷ær annær lutrin uærre æn annar þa skal iamka ok sua28) bætra ok egh af nyiu skipta: dela þer æn siþan: pa skulu per fiughurtan (29nipia sum nær æru suæria at per kunnu egh iam- 61 nare skipta æn nu ær skipt. ok sipan liti huar at lut³⁰) sinum ok³¹) gangær³³) egh siban til iamkan berra mællum ok egh berra barna:33) Nu sighær annær perra egh iamnaba epin surin uara: þa aghu þer uitzs orþ sum³⁴) han uilia förþan uita: (35 þæn eþin mæþ tuem af niþinne ok tolf (36 ualinkunnum: þænna eb skal fæsta ok taka: S. 3. Nu uilia ber skiptas uibær siri nauista³⁷) skyld (³⁸þa skulu þer skipta mæþ fæstum ok köpum: siþan huar þerra ær a (³⁹köp sit kumin þa a han uitzsorþ uita mæþ fiughurtan manna eþe at han fik mæþ fæstum ok köpum: ok (40annan hæfþa eþ æftir.41) uita niþær42) uiþær gialdin:43) siban gangær44) egh til (45iamkan berra skipti. Nu æ huat fæst ber halda iui þa þe skipta fæþrini sinu þa skal til iamnaþa ganga utan þer köpins⁴⁶) uipær sua sum för⁴⁷) uar⁴⁸) saght. nu æ þær til þæssum lundum kombær fæstnaþa ual⁴⁹) (⁵⁰ælla niþiar eþær⁵¹) mællum þerra þa skal æ⁵²) til iamnaba ganga til þriþia manzs. S. 4. Nu æn þön æru mang syzskini þaghar

```
20) F. om. huar — knæ. Cfr. not. 23. infra.
```

²¹⁾ F. om. sum.

²²⁾ B. the. F. om. h. v.

²³⁾ F. hic add. huar thera innan tridia knä. Cfr. not. 20. supra.

²⁴⁾ B. fästar. F. fäster.

²⁵⁾ F. ty.

²⁶⁾ B. F. sic. A. om. han.

²⁷⁾ F. än annar luthren är wärre &c.

²⁸⁾ A. Litt. a omiss. supra lineam add. scriba.

²⁹⁾ B. F. nidhiungar när &c.

³⁰⁾ C. luti.

³¹⁾ C. F. om. ok.

³²⁾ F. gånge.

³³⁾ B. C. arwa.

³⁴⁾ B. C. F. om. sum.

³⁵⁾ C. F. om. pæn epin.

³⁶⁾ C. valicunnom. þæn eþ &c.

³⁷⁾ B. wista. C. nasinno. F. G. nasinna. 38) B. C. F. sic. A. om. pa skulu. 39) B. F. sic. C. köp sit kumit &c. A. köpit sin kumin uita &c.

⁴⁰⁾ C. om. annan — eftir.

⁴¹⁾ B. add, ot (lege ok). F. add. och.
42) C. om. nipær.
43) C. F. add. oc.

⁴⁴⁾ B. gar.

⁴⁵⁾ C. B. iæmnaha hæt skipte. F, Iamnadha; om. perra — ganga.

⁴⁶⁾ F. schiptens.

⁴⁷⁾ C. nu.

⁴⁸⁾ C. B. ær.

⁴⁹⁾ F. wâlld i.

⁵⁰⁾ C. om. ælla nipiar epær.

⁵¹⁾ B. C. add. i.

⁵²⁾ C. om. æ.

67) B. händar.

en⁵³) þerra köpir uiþ en sin broþur ok egh⁵⁴) uiþ oskyldan man ok⁵⁵) kombær af enu þerra suzskina⁵⁶) til þriþia manzs (⁵⁷þær gangær egh til iamnaþa siþan: ok þriþi mannin ma egh iamka: Nu æ huat þæt⁵⁸) hældær⁵⁹) systir ælla broþir ælla huat arua⁶⁰) þæt ær. þa (⁶¹skal sua skipta⁶²) sum nu ær saght.

XI.

¶ Nu ma egh man iorþælla annat gozs giua undan rættum aruum sua sum⁶³) för uar i laghum ok egh⁶⁴) sik til⁶⁵) gæfþræls giua: þy at þæt gaf birghir iarl af.

XII.

Nu (66æn nakuarn hændi67) uanmæt68) ælla69) siukdombær sua at han (70or-ka egh sialuær at hialpa sik ok föpa sik pa skal han biupa (71rættum arua sinum æn72) han hauær egh73) barn74) sialuær: (75uill han egh76) uip hanum taka pa skal han andrum sinum frændum biupa: will ængin perra uip hanum taka ok arwpa firi hanum: pa ma han77) sit gozs pem i hændær sætia sum78) firi hanum uill arwpa ok han uill föpa: §. 1. Nu dör han pa skulu aruani79) hans gozs taka ok pem atær fulla (80kustin han hauær föt: (81ok giui82) um arit firi gæfprælin fiura markær ok firi kununa pre markær ok luka83) hanum

```
53) C. et.
                                                    68) F. wanmecht.
54) A. v. egh omiss. ipse, ut videtur, scriba '69) C. F. oc.
  supra lineam add.
                                                    70) C. B. F. orkar egh hialpa sær sæluer oc
                                                      egh föha &c.
55) C. F. ælla. Recte.
56) G. F. syskena. B. syskine.

57) F. sic. A. B. ok pripi — iamka: pær

(B. Thät) — sipan. G. pa ganger &c. om.
                                                    71) F. arffuom sinom &c. 72) D. at. Male.
                                                    73) B. D. e.
                                                    74) A. Loco v. barn antea scriptum fuit arua.
  ok — iamka.
58) C. B. add. ær.
                                                    75) C. Verba: uill — sinum sunt abscissa.
59) Pro hældær ær. Cfr. not. 58. praeced.
                                                    76) D. e.
                                                    77) C. B. D. add. æ. F. add. å.
  F. halla; male.
60) B. C. arwe.
                                                    78) B. C. om. sum.
                                                    79) C. D. F. arua. C. add. hans.
80) C. sic. F. kusten, som han &c. B. ku-
61) F. schipte som &c.
62) B. skiöta (forte errato typographico).
                                                       stin sum han födde. A. D. om. kustin -
63) B. C. F. sic. A. om. sum.
64) B. e.
65) B. C. sic. A. F. om. til.
                                                    81) C. om. ok — pre markær.
66) C. hænde naquarn van mætt &c.
                                                    82) B. giwa.
```

83) B. luke.

arwþis lön (840k siþan⁸⁵) skal þæt⁸⁶) rækna huat af hans⁸⁷) gozs ælla af hans iorþ gik um arit ok sla þæt först i gialdit: nu æn þe uilia egh atær fulla kustin ok arwþis lön:⁸⁸) þa aghi⁸⁹) þæn hans gozs sum⁹⁰) han þæt gaf.⁹¹)

XIII.

¶ Nu huskunu barn ok⁹²) horkunu barn ælla huru þæt ær til kumit þæt takær egh arf utan aþalkunu barn:

XIIII.

Nu afla⁹³) man barn uiþ huskunu manzs: þa a han luka siax öra firi sianga gangu ok fulle⁹⁴) atær daxuærkin⁹⁵) taki barn siþan kristit⁹⁶) ær ok⁹⁷) uari frælst.⁹⁸) Nu⁹⁹) sitær barn¹⁰⁰) inne um ar gialdi firi tua öra: sitær¹) um siax²) gialde firi tolf öra: sitær nat a þæt³) siunda gialde⁴) fulla⁵) lösn:⁶) (¬pæt 62 æru þrea markær uaþmala ælla siax markær³) pænninga ælla fiughur nytia nöt.⁹) þæn a uald sum¹o) up (¹¹skal taka taki slikt et þær af sum¹²) han uil Nu lösin aldrig¹³) frændær (¹⁴mæþan faþirin liuær nu skal han mæþ eþe lösa fiughurtan manna at þæt ær¹⁵) barn hans lösi¹⁶) (¹⁵til frælsis ok egh til annöþughs a lionga þinge æpte¹⁶) þry¹⁰) mal þing stæmd: (²ohaldær (²¹han siþan ok uill egh ut giua a lionga þingxs fæmt þa²²) böte²³) fiuratighi markær

The state of the s	
84) C. om. ok — gialdit.	5), A. v. fulla bis est scripts,
85) F. så.	6) F. löön.
86) B. han.	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
87) F. om. hans.	7) C. F. om. pæt æru.
88) B. C. F. lönin.	8) B. C. F. sic. A. makær.
89) C. aghen. F. ågho.	9) F. Nytiga Nööth. and Donie A A fe
90) B. C. F. om. sum.	10) C. F. om. sum.
gr) B. C. F. sic. A. gæf.	11) B. C. F. taker, taki &c.
92) C. F. ælla.	12) B. G. F. om. sum.
93) B. aflar.	13) A. Litt. r omiss. supra lineam add. scrf-
94) B. F. fylle.	ba. F. andren Male.
95) C. F. daxverke.	14) B. F. män fadhir. C. mæp faper.
	15) C. B. F. sic. A. om. ær.
97) C. om. ok.	16) C. lösa
98) F. saachlöös. Male.	17) B. C. F. sic. A. ink frelis.
99) A. Litt. N omisit miniator.	18) F. om. æpte.
100) B. C. F. sic. A. bar.	19) A. tu primum scriptum est.
E) B. F. add. inne.	20) F. ella böthe &c.
2) C. add. ar inne.	21) C. om han eiban
3) C. om. pæt.	21) C. om. han sipan.
	a3) R add far
4) B. C. F. sic. A. giale.	23) B. add. <i>firi</i> .

XV.

Nu dyl man (²⁴barns uiþ annöþugha kunu ok²⁵) gangær uiþær siþan. þæt fa²⁶) egh faþir löst. Nu dör annöþugh af barne þær a han böta²⁷) firi²⁸) fulla lösn: nu i þöm döþa (²⁹uarþær gildare³⁰) þön annöþugha æn þön³¹) frælsa:

XVI.

Nu ma egh man kænna andrum (32 læghær utan han se innitakin ælla barn bæri33) uitni: nu æn antuiggia þerra ær ok uitis han þæt.34) þa skal han dylia mæþ tuætylftum eþe halft35) næmt ok halft onæmt. ok dyli baþi barns ok hæfþa36) ælla böte þreia markær: ok þær a i huarte karl ælla kunungær þy at þæt37) ær bondans þukke: nu ma aldrigh þæn þukka taka38) sum39) i þokka40) ær aflaþær: ok aldrigh bötis þukke firi (41 þa kunu sum39) i þukka uarþær42) aflaþ:43) §. 1. Nu kæra44) þer æptir þukka bot sum hænna giftanda æru þa sighær45) þæn sum firi sitær at þæt uar46) sæt ok böt47) uiti þæt mæþ eþe fiughurtan manna at þæt uar sæt ok48) böt sum þem baþum samde49) ok lagh uaru:

XVII.

¶ Nu uilia frændær⁵⁰) frænda sin ur annöpughum stap lösa þa skulu þer manhælgþ a han læggia⁵¹) ok⁵²) fæ firi han biuþa ok þing stæmna. Nu æn

and the control of th	
24) B. F. sic. C. barn. A. bars mannöhughu.	38) B. C. F. sic. A. om. taka.
25) C. F. om. ok.	39) B. C. om. sum.
26) B. C. F. far.	40) A. Litt. o omiss. supra lineam add. scriba.
27) A. Litt. t lapsu calami est deformata.	41) F. thet i tucha ar afflath,
28) F. jom. firi.	Δ2) C. B. ær.
20) B. tha warder annodhugh gildare an	43) B. C. sic. A. aflapær.
thần frälsa.	44) B. C. F. sic. A. kara.
than frälsa. 30) F. gildane.	45) B. sic. C. F. sægher. A. sighæn.
31) C. F. hin.	46) C. ær.
32) C. Verba; Loghan — uit(ni) sunt abscissa.	47) B. add. Tha.
33) F. biära.	48) B. C. F. sic. A. om. ok.
34) C. om. part.	
35) B. C. F. sic. A. haft.	50) B. C. F. sic. A. om. frændær.
36) C. B. hæfbar.	51) B. lysa.
37) B. F. sic. A. om. pæt. C. pær.	52) B. Č. F. om. ok.
32) C. Verba; Læghær — uit(ni) sunt abscissa. 33) F. biära. 34) C. om. þæt., 35) B. G. F. sic. A. haft. 36) C. B. hæfpar. 37) B. F. sic. A. om. þæt. C. þær.	 47) B. add. Tha. 48) B. C. F. sic. A. om. ok. 49) C. F. sæmde. B. C. F. add. a. 50) B. C. F. sic. A. om. frændær. 51) B. lysa.

38 V 1 88

bondin gær gærning⁵³) a han siþan han ær i mænhælgb takin: þæ ær þæt⁵⁴) sua gilt sum bæt nare til fræls manzs giort. Nu (55 firi alla hans gærninga ba skylu⁵⁶) frændær hans suara (⁵⁷pe sum han gær siþan han ær i manhælgb takin ok egh⁵⁸) bondin: Nu alla þa gærninga (⁵⁹sum han giorþe för æn man hælghb60) lystis61) a han ælla ok62) siban hon dömis af hanum (63hana: böte (64 bondin (65 firi han sua sum firi annan þræl: Nu hættir han i sokninne66) breia bingxs dagha: þa skal bondin til þingxs fara ok manhælgb af hanum lata taka rabe sipan⁶⁷) hanum⁶⁸) saklösu⁶⁹) sum för: Nu haldær han a sokn sinne. ba skal han⁷⁰) bry malbing stæmna fiarba lionga bing. i⁷¹) lionga binge skulu ber fullan nibia eb ganga:72) huar i73) bribia knæ. (74taki sua manga af enum kulle sum⁷⁵) han kan fa⁷⁶) þe sum fæmtan ara æru (⁷⁷sua skal um alla⁷⁸) 63 nibia eba uara sum nu ær saght.79) þa skulv80) tue þæt uita ok tolf æftir at han ær þem sua niþium nær ok knæm kunnughær⁸¹) at þer aghu han lösa i lagh⁸²) manna: ok⁸³) annan fiughurtan manna eb æftir⁸⁴) (⁸⁵ok sua suæria at uir lösum han tíl kyns ok kundra manna ok egh til annöhugx doms. Þa ær bæt lagha lösn: þreia markær uaþmala: ælla siax markær pænninga.86) ælla flughur nytia nöt.87) ok þriþia88) eþ suæria sua: þæt skulu tue uita. at þæt

53) B. C. F. sic. A. gærnig. 54) C. B. F. sic. A. om. pæt. 55) C. alla pa giærninga han giær sipan. han ar imanhælp takin. Þa sculu frænder hans suara oc bonden egh. Nv alla þa &c. 56) A. Litt. v omiss. supra lineam add. scriba.

57) F. tâ han &c.

58) B. F. sic. A. om. egh. Cfr. not. 55. supra. 59) B. C. F. han giör,

60) C. manhælgþen.

61) B. C. F. lysis. 62) C. om. ok.

63) Vox hana delenda videtur, C. F. hana böte &c. B. tha böte hana bondin &c.

64) C. bonde. sua sum scal firi annan &c. 65) F. om. firi han sua.

A control of the cont

66) B. C. F. sokn sinne.

The state of the control 67) C. B. F. sic. A. sipian.

68) C. F. om hanupu. 69) B. saklöst.

70) B. C. om. han.

71) F. å.

72) C. add. maper af kulle.

73) C. innan.

74) C. egh tue af * (prima linea folii versi est abscissu) ær þem sua niþiom &c.

75) F. thär.

76) B. add. hwat ther äru häldär flere älla

77) B. Ok swa sum nu är sakt, ant thunna nidbiar edhin, swa skal pni alla nidhlan edhe (lege edha) wara. The Sec.

78) B. F. sic. A. ælla.
79) F. add. om thänna nidia eedhen, Sa schall om alla nidiar eedhe wara. 😝 🙌 🖰 🤭

80) A. Litt. v omiss. supra lineam addi seriba. 81) C. F. kunder. Commence of the second

82) F. hälgd.

83) C. add. sua. 84) C. om. æftir.

85) B. C. F. sic. An at uir suorum han din

to the application of the are being

86) C. B. F. sic. A. penniga, 87) C. om. nöt. F. Nyttigha Nööthi

88) C. B. F. sic. A. pripa,

Digitized by Google

ær⁸⁹) frænda fæ ok egh (⁹⁰hans fæ ok egh uipær giald hans fea⁹¹) þæssi þri eþa skulu a lionga þingi gangas ofæsti: nu skal han uald haua um⁹²) taka af þem þrim slikt et⁹³) sum⁹⁴) han uill: nu ma han þær til saklösu inne halda: haldær han⁹⁵) siþan hætte uiþ (⁹⁶fiuratighi markum: Nu uill bondin⁹⁷) flera eþa haua. kære⁹⁸) (⁹⁹lokan ælla spanan: þa skal¹⁰⁰) han dylia mæþ tolf manna eþe at han egh lokkaþe ælla spanaþe bo hans ælla fæ haus ælla böte þre markær:

XVIII.

¶ Nu ma egh þæn annan¹) lösa sum sialuær ær löstær ok egh þa kunu sum²) (³han ær kæpsi⁴) til.

XIX.

Nu sitær kuldær inni i annöpughum stap ok æru samkulla: pa skal æ pæn⁵) ælsta först lösa: sipan alla⁶) mæp fulle⁷) lösn ok egh mæp epum:

XX.

Nu giuær man annöpughum frælsi⁸) firi sial sina: þa skal han baþe suara ok sökia firi hans uærk æ⁹) þær til at¹⁰) han ær ætleddær ok han ma egh¹¹) innan¹²) eþum standa: ok egh (¹³köpgildær uara¹⁴) ok alt þæt sum¹⁵) gærs til hans: þæt ær¹⁶) sua gilt sum til þræls gærs ok egh mera: §. 1. Nu þa han

```
Se) B. F. war.
                                                2) F. om. sum.
go) G. B. sic. F. om. egh. A. om. hans — egh.
                                                3) C. B. F. sic. A. pro han ær habet hær.
                                                4) B. kiäpsir. C. kæfser. 5) C. F. þæt.
91) B. F. fear. C. fiar.
92) up legendum videtur. Cfr. Cap. 14. C.F.
                                                6) C. al.
                                                7) C. F. fuldre. B. fuldra.
8) B. C. F. sic. A. fræsi.
93) C. om. et.
94) B. F. om. sum.
95) C. F. om. han.
                                                9) C. B. F. sic. A. ok.
96) C. fiæpertiughu. No &c. F. fiedertiugt.
                                                10) B. C. F. om. at.
                                                11) A. cp primum scriptum suisse videtur.
  Nw &c.
97) C. han.
                                                12) B. C. i. F. innom.
                                                13) C. ær han köp gilder. oc &c.
98) B. kiärir. C. F. kræuer.
                                                14) F. om. uara.
99) B. lukkan älla bospanan.
100) B. C. F. sie. A. slan.
                                                15) C. F. om. sum.
                                            16) C. F. add. alt.
1) B. C. F. sic. A. om. annan.
```

skal æt leþa¹⁷) þa skal þæt uara mæþ luui æghandans: þæn sum¹⁸) han uill ætleþa þa¹⁹) skal²⁰) fiughurtan mana²¹) eþ i þinge ganga ofæstan: sua at han uarþ²²) fræls mæþ æghandans ia ok hans²³) goþuilia: ok uir takum²⁴) han i bo mæþ os: siþan ma han sökia ok suara²⁵) firi sik: ok i eþum²⁶) standa: dör han barn lös þa skal (²⁷þæn æruan²⁸) sum han æt lede. sua ok æn²⁹) han löstis mæþ fæ ok frænda eþe sum för uar saght. ok hauær han egh skaparua þa taki þæn arf hans³⁰) sum han löste:

XXI.

¶ (³¹Nu uil maþær man ur (³²annöþughum staþ lösa: han skal egh lösa um (³³anfriþ ælla um uartima:³⁴) utan han fa³⁵) hanum annan æmfröknan³⁶) um þæn timan til syslu sinna.

XXH.

Nu dör man þæn sum²⁷) egh hauær arua inrikis: kombær rættær arui³⁸) innan nat ok³⁹) iamlanga mæþ brewm ælla⁴⁰) fullum skiælum at han ær hans rætær arui. þa taki arf hans: kombær egh han⁴¹) innan nat ok iamlanga: þa 64 takær kunungær arf hans. huat þæt ær hældær iorþ ælla lösöra: þæt kalla-þís⁴²) forþum dana arf: Nu æn (⁴²iorþ uarþ giuin hanum: þa taki þæn iorþina sum⁴⁴) hana gaf.

ារស្លើសថៃ ស្នាត់ (នៃកាន់ សុទ្ធ ទៅមានស៊ី ស៊ី២ ១ថ្ងៃ ថ្ងៃថា ២០ ស៊ី ១៩២ ខាង

· ·	`	-	*	
17) C. F. ætlepas. B. atledh	ias.	. 3o) F.	F. om. hans.	
18) B. C. F. om. sum.	**************************************	(31) C.	. F. habent hoc Cap inter Cap. 23 et	24.
19) B. om. pa. F. han.	. ටෙර්. ක්. * ශ් අ	32) F.	samödöver löösa	1
20) C. add. han.	ાં મુખ્ય દેશક	33) B.	. warfridh ällir yn antimai	: 1
21) B. C. F. manna.	* O. m	34) F.	wårfridh	H (r
22) F. war. C. varper.	20 . 11 . 12 . 12 . 12 . 12 . 12 . 12 .	337 B	warfridh. mar is is is is in the interior is in the interior is in the interior in the interio	ί.,
23) B. F. om. hans.	$(a \neq a, a \neq b)$	36) C	L. F. iæmföran.	
24) F. thogom. G.*		37) B	B. C. F. om even and a summary of	
25) C. B. F. sic. A. uara.	$\gamma \in \mathbb{C}$, $kallon$, $i \in \mathbb{N}$, $kallon$,	38) E	B. C. F. om. sum.	
26) C. F. epe.		30). R	. arffwinger tither. B. C. F. sic. A. om. ok.	
27) B. F. sic. C. pan han,		40) R	B. C. F. ok. was 12 mars and line	
A han bot our leist win	teruu ver nan exc.		om. han.	
A. han pæt æua (sič) sum	nin æt lede.		D. hæt. F. heeth.	
28) Pro ærua han.	Janes and Allin	∵43) C.	F. iorpen var.	
29) B. F. sic. A. add. hops.	a ann air go thai	₹44) C.	. D. F. om. sum.	
Corp. Jur. Sv. G. A.	ngita <u>ng ta</u> b <u>a</u> ababah is	13	e e e e e e e e e e e e e e e e e e e	• • •

XX.HL 67

Nu æn man⁴⁵) ær inlænzskær⁴⁶) ok uet man hans arua: þa skal aruit standa þær til (⁴⁷ær hin kombær: Nu æn man uet egh hans arua: ok kombær egh⁴⁸) buþ af hanum ælla san uissa huar sum⁴⁹) han ær: ælla ok sialuær han (⁵⁰innan nat ok iamlanga: þa æruir⁵¹) sua kunungær han sum utlænzskan: §. 1. Nu æn han uarþær dræpin: þa skal sua böta firi han sum (⁵²skilt ær: (⁵³varþær han huggin fullum sarum ælla slaghin skenu:⁵⁴) böte sua⁵⁵) firi han sum firi⁵⁶) frælsan man:⁵⁷)

XXIIII.

¶ (58Nu sighær man annan þræl uara: þa skal han uæria sik mæþ eþe fiughurtan manna. mæþ frændum sinum⁵⁹) innan þriþia (⁶⁰knæ: taki sua manga af enum kulle sum⁶¹) han kan fa þe sum fæmtan ara æru: at han ær fræls ok friþætta:⁵²) gitær han eþ gangit uari fræls: ok hauær han giort nakuara gærning⁶³) til hans þa⁶⁴) böte sum saght ær:

od termia i 75 ja em di Cie (XX.V.)

¶ Nu kallar⁶⁵) han þæn man annöþughan uara⁶⁶) sum⁶⁷) löstær ær.⁶⁸) han ær⁶⁶) gildær: þa⁷⁰) uiti mæþ eþe⁷¹) fiughurtan manna mæþ⁷²) niþiar eþe, at han uar löstær mæþ fæ ok frænda eþe sum⁷³) atte ok lagh uaru:⁷⁴) Nu sighær

	the state of the s
45) F. han.	59) F. add. huar.
46) B. F. sic. A. utlænzskær. C. D.*	60) C. * kulle oc egh tue af enom. * (h)an ep
	ganget &o
48) A. ep primum seriptum estate :	
-49) B. F. om. sum.	61) F. om. sum.
50) B. sic. F. om. nat ok. A. pro innan nat;	62) F. frijättha.
habat same at	63) B. giärninga.
51) C. ærue.	64) F. om. pa.
52) C. B. för ær skilt.	65) C. kalla.
53) A. Miniator ante h. v. errato adposuit	66) B. F. om. uara.
N. — F. om. varpær — man; at his inse-	67) B. är.
rit Caput in textu 21. Cfr. not. 31, pag. 129.	68) B. C. war, an right and it is it is
54) B. add. Tha.	69) C. B. F. sic. A. om. ær.
55) D. om. sua.	70) B. C. F. om. pa.
56) B. om. firi.	71) B. om. ebe. G.*
- 1	1-7
31. pag. 129.	73) B. C. swa sum. F. såsom.
58) D. om, Capp. 24 — 26.	74) L. ara.

man þæn man annöþugham⁵) uara sum frælse uar gjuit: þa uit⁷⁶) mæþ eþe fiughurtan manna at han uar æt leddær mæþ luui: bk:iiakuæþi rætzsæghanda: & 1. Nu aflar⁷⁷) bonde barn uib⁹⁸) huskunu sina! þa ma egh⁷⁹) bondin⁸⁰) barn sit i (81 sældi lata. ok egh annöhught haua:82) ok egh brobir sin brobur. (83 ok egh systir sina systur.

XXVI.

Nu boa bröpær i bo saman ok⁶⁴) aflar⁸⁵) en⁸⁶) barn uib huskunu 'berra: þæt barn a⁸⁷) frælst at⁸⁸) uara: þær aghu egh bröþær fullnaþ firi. Nu skipta per ok⁸⁹) gangær sipan⁹⁰) æpte hænne⁹¹) ok gær dighra hana:⁹²) lösi han sua⁹³) sipan⁹⁴) sum oskyldær mapær:

Hær¹) byrias²) eghna salu³) i þöm tælias flokka fidre ok tiughu!

- I Vm huru kunungær skal eghn atær biuþa ok huru han skal sköta ælla almænning sælia:
- .II. Vm4) huru karl hauær uitzs orb ok egh5) kunungær:
- III Um æn6) bonde uill eghn sælia ok huru7) hana skal atær biupa. ællas epa giua.8)

```
75) B. C. F. sic. A. annöghan.
```

⁷⁶⁾ F. add. thet.

⁷⁷⁾ C. asla.

⁷⁸⁾ F. medh.

⁷⁹⁾ A. Litt. g lapsu calami est desormata.

⁸⁻¹⁾ B. F. sälder föra.

⁸²⁾ C. B. F. sic. A. uara.

⁸³⁾ F. ella Syster Systra sina.

⁸⁴⁾ C. F. om. ok.

⁸⁵⁾ C. afla.

⁸⁶⁾ B. add. thera.

⁸⁷⁾ F. skall.

⁸⁸⁾ B. C. F. om. at.

⁸⁹⁾ C. F. om. ok.

⁹⁰⁾ F. om. sipan.

⁹¹⁾ B. F. om. hænne.

y2) C. om. hana.

⁹³⁾ B. om. sua.

⁹⁴⁾ C. F. om. sipan.

¹⁾ D. ante hunc titulum atramento scriptum, habet rubricam balk.

²⁾ B. D. sic. A. burias.

³⁾ B. Eghna Salur. D. add. butker: ...

⁴⁾ B. om. Vm.

⁵⁾ D. c.

⁶⁾ D. om. æn.

⁷⁾ B. add. han. 8) B. D. ganga.

- 65 .IIIL Vm æn mæn skiptas) iorþum ok annar sitær kuar ok ipras (¹ºköps sins:
 ælla huru fæst skal bæra:
 - .V. Um æn salin far af ok hin a sum köpt hauær ælla ær landboa iorp ok far skipat.
 - VI Vm æn mæn skiptas iorþum uiþær: ælla þön iorþ klandas sum han fangit hauær:
 - VII Um æn annar kalla¹¹) sik mera haua köpt. ok annar minna¹²) salt. ælla han gær alsalu ur by
 - VIII Vm iorpa skipti huru hemula skal ok alle köpana¹³) skulu nær uara¹⁴) sum i gloholmum staddis:
 - IX. Um¹⁵) æn man köpir iorþ af andrum ok klandas en lutrin: ¹⁶) ælla hin¹⁷) köpir a kuælde ok¹⁸) dör¹⁹) um nattina:
 - X. Vm at ængin bær fæst²⁰) a fötær döpum ok köpin ma egh²¹) sik (²²sialuær hemula mæþan salin liuær:
 - XI: Um æn salin uill egh hemula: þa skal a han fæst bæra ok huru þriþi mannin²³) ma uæria.
 - XII. Vm²⁴) alla iorpa delu pa²⁵) skal a yuærstu fæmt uæria ælla²⁶) ut giua utan han forfall haui:
 - XIII. Um æn man²⁷) skal hemula²⁸) sik²⁹) ok ær i sot. ælla (³⁰sali hans ær (³¹utan lanzs: þær skulu uitne suæria.

⁹⁾ D. skiptæ.

¹⁰⁾ B. kiöpsins, ällas &c.

II) B. kallar.

¹²⁾ B. add. hawa.

¹³⁾ B. sic. D. köpane. A. köpna.

¹⁴⁾ D. add. sua.

¹⁵⁾ B. om. Um.

¹⁶⁾ D. lutær.

¹⁷⁾ B. D. om. hin.

¹⁸⁾ B. D. add. hin.

¹⁹⁾ D. dö.

²⁰ D. fæstær.

²¹⁾ D. c.

²²⁾ D. om. sialuær — uill egh; at verba:
Um æn salin vil egh hemolæ in inferiori
margine sunt addita, forte a rec. manu.

²³⁾ B. madhrin. D. man.

²⁴⁾ B. add. at.

²⁵⁾ B. D. om. pa.

²⁶⁾ D. ællas þa.

²⁷⁾ A. v. man omiss, supra lineam add. scriba. D. sialuær.

²⁸⁾ B. add. sialwer.

²⁹⁾ D. sær.

³⁰⁾ D. sælia hans utlændis þær skal &c. Male.

³¹⁾ D. B. utlændis.

- XIIII. Vm æn³²) iorp klandas ælla tue haua iorp köpt. ok en³³) iorpattarin²⁴) ma egh³⁵) i (³⁶uarn standa:
- XV. Um æn iorpa uærn³⁷) kallas olaghlika gangin uara. ælla man klandar i akrum ok firi auærkan:
- XVI. Vm æn man takær panninga³⁸) at lane ok sætær iorþ³⁹) at uæþia fæst (⁴⁰ælla huru þær skils um þön mal sum⁴¹) þær til höra
- XVII. (42Um æn iörþ ær firi enum klandaþ.43) þa ær firi allum æn þer dela alli et mal:
- XVIII. Vm æn sinleþis⁴⁴) kænnis huar uiþ. ok (⁴⁵egh æpti⁴⁶) iorþa delu (⁴⁷lionga þing stæmna.
- XIX. Um æn þön delas uiþ fanga fæþrini ok forna fæþrini:
- XX. Vm æn kirkia (48 uill eghn sinni ur stap köpa. ælla klostær ok huru þe hemuld 49) fa:
- XXI. Um ughurmagha iorþa skipti ælla hans iorþ sæls firi lösöra:
- XX.II. Vm æn brôbær boa i bo saman þa ær þæn ælzsti50) köpgildær.
- XX.III. Um fostra æn bonde uill uan sina andrum⁵¹) sælia:
- XX.IIII. Vm æn man köpi (52 mollu uærk ælla siskia: ok lagh hæspar:

hær byrias eghna salu.53)

.I.

Nu will kunungær eghn⁵⁴) sællia: han⁵⁵) skal frændum sinum⁵⁶) atær biuþa

```
32) D. B. sic. A. ær.
```

³³⁾ Pro æn. Sic D.

³⁴⁾ B. Jordattare.

³⁵⁾ B. D. om. egh.

³⁶⁾ B. Warn. D. Verba: uarn — Um æn sunt abscissa.

³⁷⁾ D. B. sic. A. uær.

³⁸⁾ D. B. pæninga.

³⁰⁾ D. add. sina. B. add. sina firi.

⁴⁰⁾ B. ok vm thön &c.

⁴¹⁾ B. D. om. sum.

⁴²⁾ D. om. titulum huius Cap.

⁴³⁾ uarb legendum videtur.

⁴⁴⁾ B. D. sinaledhis.

⁴⁵⁾ D. e. B. äpte Jorda delu skal egh Lionga thing stämna.

⁴⁶⁾ D. B. sic. A. apiti.

⁴⁷⁾ D. a lionga pings stæmno. Male.

⁴⁸⁾ B. älla Kloster wil - kiöpa, ok huru &c.

⁴⁹⁾ D. hemult.

⁵⁰⁾ D. B. sic. A. ælzst.

⁵¹⁾ D. om. andrum.

⁵²⁾ B. Möllu wärk. D. Verba: molla uærk — ok sunt abscissa.

⁵³⁾ B. C. om. rubr. D. habet rubr. egnæ balkær. F. rubr. Her börias aff egn Salur.

⁵⁴⁾ B. C. D. F. sic. A. egh. B. add. sina.

⁵⁵⁾ D. pa.

⁵⁶⁾ B. add. hana.

sum eghnina far. kununge þry borþ uppe halda: kunungær skal af samu iorþ taka sum han skötir. ok hanum i sköt læggia: han a fæst firi kunungæs bor66 þe taka: (60) kunungær a hanum (61 bræf giua ok preuilegium sua (21) at hanum ær laghlika sköt. Nu uill kunungær (33) atær taka mæþan han ær innan þriskulda: þæt ær (44) uald kunungær. Nu ær han föte (55) utan þriskulda ok andrum innan: (56) þa hauar han uitzs or (57) atær taka. Nu ær han baþum fotum (58) utan kumin ok klandar (59) siþan: þa (50) hauær bondin (71) uitzs or (72 uita þæt (72) mæþ eþe at hanum uar laghlika sköt. (50). 20. Nu uill kunungær almænning (74) sælia þa skal stallare hans uaþa ríþa: bonde skal hanum þry borþ uppe halda: ok fæst at eghn taka: ok skal han bref taka: nu klandas (75) siþan: þa hauær bondin (71) uitzs or (75) siþan: þa hauær bondin (75) uitzs or (75) uitzs or (75) uitzs or (75) siþan: þa hauær bondin (75) uitzs or (75) uitzs or (75) siþan: þa hauær bondin (75) uitzs or (75) uitzs or (75) siþan: þa hauær bondin (75) uitzs or (75) uitzs or (75) siþan: þa hauær bondin (75) uitzs or (75) uitzs or (75) siþan: þa hauær bondin (75) uitzs or (75) uitzs or (75) siþan: þa hauær bondin (75) uitzs or (75) uitzs or (75) siþan: þa hauær bondin (75) uitzs or (7

.II.

¶ Nu⁷⁶) þær sum⁷⁷) þe dela (⁷⁸karl ok kunungær: þa aghe karl uitzs orþ ok egh⁷⁹) kunungær.

.III.

¶ Nu uill bonde eghn sælia: þa skal han⁸⁰) frændum⁶¹) sinum atær biuþa: fæþrinis frændum fæþrini: ok möþrinis⁸²) frændum möþrini: Nu⁸³) skal han frændær sina mæþ sik⁸⁴) taka tua:⁸⁵) ok stæmna þing ok atær biuþa: enum i

60) C. add. oc.

61) B. bref ok privilegium giwa.

62) B. C. D. F. om. sua.

63) B. D. F. sic. A. hunungær.

64) C. B. D. F. sic. A. om. ær.

65) B. D. fote, 66) D. inne.

67) C. D. F. vald. B. wald ok witzord.

68) B. C. D. F. om. fotum. 69) G. clanda.

70) D. v. pa est abscissa.

71) B. bonde.

72) D. Verba: uita — ha(num) sunt abscissa.

73) B. om. pæt.

74) C. B. D. sic. A. almænnig. F. Almenninger.

75) A. Litt. I omiss. supra lineam add. scriba.

76) D. B. F. add. æ.

77) B. C. D. F. om. sum. 78) F. om. karl ok kunungær.

79) D. e.

80) D. om. han.

81) A. frændær primum scriptum suit. 82) B. C. D. F. sic. A. mörinis.

83) A. Loco litt. N miniator errato adposuit ¶. 84) C. sæ. D. se.

85) F. add. aff thäm.

⁵⁷⁾ C. om. han. 58) B. C. D. F. sic. A. egh. 59) B. han.

garbe ok allum a pinge: fæmt⁸⁶) at⁸⁷) sitia at sialfs sins.⁸⁸) bit skulu ber koma ok fæ⁸⁹) föra sum köpa uilia: sua skal han þry þing stæmna ok⁹⁰) þrea fæmti sítia: þa skal han til þingxs fara ok⁹¹) lysa at han hauær laghbuþit atær ba ma hanum döma sælia saklösu⁹²) bem sum⁹³) han⁹⁴) uill: G. 1. Nu sæl han siþan: nu kalla egh frændrini⁹⁵) laghbuþit atær uara: ok⁹⁶) klandas firi bem fangit hauær: þa skal hin hemula sum⁹⁷) salt hauær uita mæþ þem⁹⁸) tuem frændum sinum sum⁹⁰) þa uaru mæþ hanum at¹⁰⁰) han laghböb atær ok tolf æstir þaghar firi enum ær uart þa ær firi allum uart. orkar han¹) egh ebe. ba²) gange hin til uærba³) sum köpt hafbe. ok hin⁴) gialde brea markær sum salde. (5þæt kalla uiþærlax öre. ok (6ganga suaæfte tolf manna eþ at han ræþ egh kland ælla kual a köp þæt þe giorþu: ok gange hin til iorþinna⁷) sum klandape. ok fulle atær uipærlax örin ok uærbin (*bæn sum ohemult salde. Nu (ºær hin¹º) döbær sum salde. þa aghe hin¹¹) uitzs orþ sum köpt¹²) hauær: (6. 2. Nu a13) egh minne ior (14) til 15) atar buzs (6) höra æn siatungxs (7) attungær i bygdum by ælla þriggia marka eghn¹⁸) i humpum ælla hapum: Nu¹⁹) æn nakuar klandar²⁹) ok sæghær egh uara lagh bubit atær: þa a han uitzs orþ mæþ (21fullum niþia eþe. at22) þy salde han utan ætta: at sua mykin21) eghn24) hörþe25) egh til atær buzs:

```
86) C. B. D. F. sic. A. fæn.
87) B. D. F. atar. C. apte.
88) D. B. F. sic. C. sialfsins. A. siafs sins.
89) C. B. F. sic. A. fa.
go) B. C. F. sic. A. ob.
91) C. F. om. ok.
92) F. om. saklösu.
93) C. F. om. sum.
94) B. C. F. sic. A. huan.
95) C. F. frænder.
96) B. C. F. om. ok.
97) C. om. sum.
98) F. om. pem.
99) B. C. F. om. sum.
100) C. ær.
1) C. om. han.
2) B. C. F. om. pa.
3) B. C. F. add. sinna.
4) B. C. F. sic. A. om. hin.
5) B. C. sic. F. thet kallar. A. palla.
```

25) F. hörer.

⁶⁾ B. gange äpte &c. F. gånge tolff &c. C. om. ganga sua. 7) B. iordunar.. F. om. h. v. 8) C. som salde. 9) C. B. æn hin ær döber. 10) F. thän. 11) C. B. F. pan. 12) C. köp. Male. 13) F. må. 14) C. F. egn. 15) B. C. F. sic. A. om. til. 16) A. Pro r primum scriptum est & 17) C. siatta luz. 18) C. B. F. iorp. 19) A. Litt. N omisit miniator. 20) C. clanda. F. kallar. 21) B. C. F. fiughurtan manna edhe. 22) F. om. at. 23) B. C. F. mykil. '24) C. iorp.

.IIII.

Nu skiptas mæn iorbum uipær ælla sæl26) man manne iorb: þa skal27) sua manga fæste taka sum tomtina æru lutskipta i þy (28köpinu: Nu sitær han²⁹) kuar ok iþras köpsins³⁰) raþær lasum ok nuklum³¹) ok bor a mæþ elde ok ærne.32) ælla ær þæt landboa33) bol ok ryuær för æn han far34) skipat þa a han uitzsorb köpit ryua þæssum lundum. Nu a han sum köpte stæmna hanum³⁵) pry bing ok sitia brea fæmte. al³⁶) bribiu fæmt³⁷) bæra in til hans fæ-67 sta ok köpa mæþ fæmtan manna eþe. (38en skal sua suæria at han ælla hans arue skildi firi fæst þæs köps. (390k tue skulu sua suæria: at þer ælla þerra arwa uaru⁴⁰) nær þa þæt⁴¹) köp giorþis ok sua⁴²) tolf æftir. at han fik þa iorþ mæþ fæstum ok lagha fangum: siþan⁴³) skal salin köpanum⁴⁴) uiþærlaxöre böta⁴⁵) þrea markær firi huaria fæst. þær a i huarte karl ælla kunungær: Nu⁴⁶) a⁴⁷) han at⁴⁸) förstu lagha sokn egh (⁴⁹mera æn ena fæst in til hans bæra: will han flere fæste⁵⁰) in til hans bara:⁵¹) þa skal han sua manga lagha sokni⁵²) stæmna sum han bar⁵³) fæsti⁵⁴) in⁵⁵) til hans. Nu siþan in ær burit fæste⁵⁶) ok köp⁵⁷) til hans: þa skal⁵⁸) han huat han uill hældær halda köpit ok⁵⁹) fara af iorpinne: ælla ryua köpit ok luka ut uærp ok uipærlaxöre: will han egh luka (60 uærþ ok uiþærlax öre. i þingum ok fæmtum: þa gialde61) niu markær firi lagha sokn⁶²) kununge⁶³) hæræþe ok malsæghanda: §. 1. Nu dyll han

```
26) C. B. F. sic. A. om. sæl.
                                                45) F. sic. A. B. C. om. böta.
27) B. C. F. add. han.
                                                46) A. Loco litt. N miniator errato adposuit ¶.
28) C. om. köpinu — bor a mæþ,
                                                47) B. C. F. ma.
29) F. man.
                                                48) B. C. F. sic. A. om. at.
30) F. köpz sins.
                                                49) C. F. mæn ena &c. Male.
31) B. F. nyklum.
32) B. arne.
                                                50) B. fästar.
33) F. sic. B. C. lanboa. A. landboa.
                                                51) B. F. bära.
34) B. C. fa.
35) F. add. som sållde.
                                                52) B. F. sokna.
                                                53) B. F. bär. C. biær.
54) B. fästar. F. fäster.
36) B. C. F. a.
37) C. fæmtenne.
                                                55) C. om. in.
38) B. än han skal swäria &c. Male.
                                                56) Pro fæst. B. fästar. F. fäster.
39) C. tuer æt þen ælla &c. F. thwär
                                                57) C. köpe.
                                                58) B. F. ma.
  Swäria, &c.
40) B. add. thär.
                                                59) B. C. F. sic. A. ælla.
41) C. om. pæt.
                                                60) B. C. F. om. uærb ok.
42) F. om. sua.
                                                61) C. B. F. sic. A. gilde.
43) F. thå.
                                                (62) B. soknena.
                                                63) B. F. sic. A. kununga.
44) B. F. sic. C. köparanom. A. köpunu.
```

sighær egh haua salt. þa skal han tuænne fiughurtan manna eþa a samu fæmt ganga: annan (64 su at han (65 a ok aldrigh sik66) afhænde: ok annan sua at han hauær laghhæfþat suæria þe baþir (67 þa skal hæræzs næmdin68) uita huat sum69) þær ær sant um: §. 2. Nu æ huar man bær fæst in til annars: þa uær han egh (70 iorþina sik til handa utan rindær71) (72 sik ransuærkum ok witra73) sik til uærþa ok uiþærlax öra: 74) Nu skal æ han haua þe75) tua sum nær uaru. ok þæn sum firi skildi fæste76) ælla þerra arwa: fa han (77 egh inburit fæstina: 78) ok hauær auærkat. þa böte þrea markær: hauær han egh auærkæt ok bær egh fæstina: 79) þa (80 bötir han egh ok han takær egh uiþærlax öre: Nu þa han skal suæria: þa skal han standa a samu iorþinni sum han fangit hauær:

V.

Nu æn salin far af. ok hin far a sum köpt hauær mæþ elde ok⁸¹) ærne⁸²) rapær husum ok lasum ok nyklum: (⁸³nu æn þæn klandar sum salt hauær ælla hans arua.⁸⁴) ælla ær þæt⁸⁵) lanboa ból ok fa⁸⁶) skipat. ok kombær landboin⁸⁷) a mæþ elde ok ærne⁸²) ok bor a: þa ma han uæria mæþ fiughurtan manna eþe æn⁸⁸) þæn⁸⁹) klandar sum salt hauær ælla hans arue at han fik mæþ fæstum ok köpum: ok standa a samu iðrþinne ok uita hans uiþær giald⁹⁰) ok

```
64) Pro sua at. B. F. om. su. C. *
                                               78) F. fästone. A. in additum at deletum est.
65) B. F. sic. A. pro a ok habet sik.
                                               79) F. sästona.
                                               80) C. böte han egh va* þa han &c.
66) C. sæ.
67) B. C. F. sic. A. pro pa skal habet pal,
                                               81) A. v. ok bis est scripta.
68) B. F. nämd.
                                               82) B. arne.
69) B. F. om. sum.
                                               83) C. om. nu — arua. Haec verba debuis-,
70) B. F. sic. A. sik handa &c. C.*
                                                 sent sequi post verba: ælla ær - ok bor a,.
71) C. vinder.
                                                 ut adeo quae infra leguntur: æn þæn klan-,
72) C. om. sik. F. rans warchan fran sear,
                                                 dar — hans arue, superflua essent.
  och &c.
                                               84) B. arwe.
73) B. F. witer. C.*
74) B. C. F. öris.
                                               85) C. B. F. sic. A. pær.
                                               86) B. F. far.
75) B. F. them.
                                               87) C lanboe.
88) C. B. F. sic. A. at.
76) Pro fæst. C. fæstenne. B. fästina. F.
  fästone.
                                               89) C. F. han.
77) B. e burit i fästina.
                                               90) B. widhärgiälda.
                                                                              Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.
```

annan hæfþa eþ æftir.91) æru þæt lösöra sum²⁰) han köpti iorþina mæþ:93) þa uiti at⁹⁴) han fik⁹⁵) mæþ fæstum ok köpum ok allum lagha fangum ok eþa⁹⁶) æftir.

VI.

Nu skiptas mæn eghnum⁹⁷) uiþ nu klandas þön eghn⁹⁸) sum⁹⁹) han hauær fangit. Þa skal han hemuls manne sinum til sighia: orkar han¹⁰⁰) egh hemult halda þa¹) gangær²) huar til sinna eghn ok³) hin⁴) gialde þrea markær sum⁵) ohemult salde. iorp6) skal iorpu uarpa æ7) til þriþia manzs sipan (8uær huar fang sin (9at ærfþa malum10) ok egh at köpum: ok þriþi maþrin ma uæria ok egh hemult gæra:

VII.

Nu skill þöm a11) annar kalla12) sik mera haua köpt. ok annar kalla sik minna haua salt. æ mæþan¹³) han hauær atær i¹⁴) by wangx¹⁵) rum ok wæ-68 gha:16) þa hauær han uitzs orþ uita huat sum17) han hauær salt ok uita18) huat han19) hauær atær: Nu hauær han alsalu20) ur by salt. þa hauær21) þæn vitzs orp sum22) fæstir fylghia ok köpa:23) halde hanum sua hemult sum per bæra ælla lati atær hans ok mæþ þrea markær: ælla dyli mæþ tolf manna eþe. at

```
91) B. F. om. æftir.
92) B. C. F. om. sum.
93) F. add. och annar häffdar eeden. Male.
                                               9) C. om. at — gæra.
94) F. om. at.
                                               10) F. arffua målom.
95) C. add. iorpena.
                                               11) B. at.
96) C. B. F. hæfpa ep.
                                               12) B. F. kallar.
97) F. äghoni.
                                               13) C. B. F. mæn.
98) C. iorh. . . : 194 , 1 11.
                                               14) B. F. sic. A. om. i.
99) B. F. om. sum.
                                               15) B. F. wagns.
100) C. F. om. han.
                                              16) C. B. F. væghar.
1) B. C. F. om. pa.
                                              17) B. F. om. sum.
2) B. F. gange.
                                              18) B. om. uita.
3) B. C. om. ok.
4) F. hann.
                                              20) F. alla salu.
5) B. F. om. sum.
                                              21) F. â.
6) B. C. F. sic. A. iop.
7) C. F. om. a.
```

19) B. C. F. sic. A. sum.

22) F. add. fångit haffuer, och.

23) C. B. köpar. C. add. oc.

⁸⁾ B. F. sic. C. (v)ær huar fanget sit. A. huar hauær fangit sit scriptum est, at mutatum in: uar hauær fang sin.

þætta saldi iak þik24) ok (25 mera aldrigh siþan uiti hæræzs næmd huat þær26) sant um: (27 will han huarte hemula28) ælla tolf manna eb ganga: ba gialde hanum sua mykit²⁹) uærþ³⁰) sum hanum bristær i iorþinne. ok böte han³¹) þreia markær: gialde³²) ena mark malsæghandanum³³) sum iorþina aghær:³⁴) (³⁵andra (36kununginum: pripiu haræpinu:

IIIY

Nu³⁷) skiptas mæn iorþum uiþær³⁸) ælla köpas (³⁹mæn iorþum uiþær: þa koma i manga sældir. Nu kan þan⁴⁰) iorþ klandas þa skal huar stæmna sinum hemuls manne. ok kumi41) þit42) til yuærstu fæmt. gör han þa43) hemult þa standa⁴⁴) köpin⁴⁵) all kuar. gör han egh þa⁴³) hemult: þa war þæt sua först.46) þa skuldu þer47) fæsti48) bæra. þæn til (49uærþa þem galt gen: þæn til iorb sum hana galt gen: Nu staddis bæt sua i gloholmum: at50) köpin kan⁵¹) fiærrin uara ok han giorbe egh hemult. þa gatu þer egh fæst burit pan⁵²) daghin: barin pe fæst ok giorpe han⁵³) hemult pa (⁵⁴uari pæt olagh: nu gær han (55egh hemult ok þe barú egh fæstina:56) þa misti57) han baþi uærþ ok uiperlax öri: (58 Nu hyggin ber at bönder at 59) sua æn betta 60 nu stat. at alle þe (6'sum i agha köpinu þe skulu koma til fæmtinna sum hemult skal

```
24) C. om. pik.
```

Sa the your of the

 e_i . e_i

1.10.

J

²⁵⁾ B. C. F. egh mera.

²⁶⁾ Pro pær ær. Sic C. B. F.

²⁷⁾ C. om. sequentia usque ad sinem Cap. 47) B. F. sic. A. pæt.

Cfr. Cap. 9: pr. not. 99. 28) F. dylia. Male.

²⁹⁾ F. sic. A. mykin. B. mykil.

³⁰⁾ B. F. sic. A. uæp.

³¹⁾ B. om. han.

³²⁾ F. add. han.

³³⁾ B. malsäghande.

³4) B. F. winder.

³⁵⁾ F. om. andra — haræþinu.

³⁶⁾ B. Kununge, thridiu häradhinu.

³⁷⁾ F. om. Nu.

³⁸⁾ F. om. uiþær.

³⁹⁾ C. om. mæn — uibær.

⁴⁰⁾ Pro pæn. B. thön. C. F. pe.

⁴¹⁾ F. komber.

⁴²⁾ B. F. thät.

⁴³⁾ B. F. om. pa.

⁴⁴⁾ C. F. stande.

⁴⁵⁾ C. köp.

⁴⁶⁾ F. add. ath.

⁴⁸⁾ B. fastir. F. fastar.

⁴⁹⁾ B. sic. F. warda - geen, thet till Iord hona &c. C. værþa * til iorþ hana &c. A. iorp sum hana galt gen : pæn til uærpa sum hana &c.

⁵⁰⁾ B. F. om. at.

⁵¹⁾ C. F. cunno.

⁵²⁾ C. B. F. pan.

⁵³⁾ B. add. egh. .

⁵⁴⁾ B. F. sic. A. uapæt. C. grorpe han olag.

⁵⁵⁾ C. e hemult pa pe baro e fæstena,

⁵⁶⁾ F. fästona.

⁵⁷⁾ B. mistir.

⁵⁸⁾ C. pa hygger.

⁵⁹⁾ F. om. at. 60) C. F. pæt.

⁶¹⁾ C. i agho &c.

gæras a: gærs þa hemult. þa (62standa all köpin:63) gærs egh64) hemult þa skalængin fæst bæra þæn daghin utan han uili: utan stæmni þæn första manadaghin sum fæmtin65) kombær a söran66) dagh. huar sinum köpum sum för uar saght. ok mæli til67) um löghurdaghin: þa a domarin læggia fæmt68) vm þorsdaghin: þa stande huar a (69sinu köpe: þa suæri han först sum firi skildi fæstinne70) ælla hans arua:71) sua72) at þa skildi han firi fæst biþin af bæggia73) alwm:74) ær han döþær fæsta75) mannin: þa skal fæsta manzsins76) arue haua sama uitzorþit77) ok78) sua tue æftir. at þe uissu79) sum80) uiþær narn at81) han skildi firi fæst: siþan82) suæri þæn sum fangit hauær. at han fik þa iorþ mæþ fæstum ok köpum ok aldrigh83) uar iak rans man84) at. ok85) sua ælliwu æfte at han suor sant. gangi þæn til iorþ sum86) hana galt gen: ok87) þæn til lösöra sum86) þem galt gen: þæn sum88) fæstina gitær burit þa89) taki90) han þrea markær: ok þa (91fæstina sum han92) bar93) hon ær sua lagh gild94) sum han bare i þriþiu fæmt:

.IX.

¶: Nu⁹⁵) köpir man iorþ af andrum ok klandas en lutrin⁹⁶) af samu (⁹⁷iorþinne, ok salin gitær egh hemulat. Þa ma han sum köpt hauær: huat han uill

```
81) C. F. pæl.
62) C. standen cöpen.
63) F. add. quar.
                                               82) C. F. ba.
64) C. in marg. add. pa.
                                               83) C. ældre.
65) F. fästin. Male.
                                               84) B. F. ransmadher. C. om. man.
66) C. söknan.
                                               85) B. C. F. om. ok.
67) B. C. F. at.
68) B. C. F. add. til.
                                               86) B. C. F. om. sum.
69) C. sinom köpum.
                                               87) B. F. om. ok.
70) F. fästone.
                                               88) C. pom.
                                               89) B. C. F. om. pa.
71) B. arwe.
                                               90) C. aghe.
72) F. om. sua.
                                               91) F. fästona han &c.
73) C. om. bæggia. C. B. F. add. pera.
                                               92) C. B. F. add. ba.
74) F. halffuom.
                                               93) B. F. bär.
75) F. fampte. Male.
76) B. C. F. sic. A. manzsis.
                                               94) C. F. lagh giorp.
                                               95) A. Loco litt. N miniator errato adpo-
77) C. B. F. vizorp.
78) C. F. om. ok.
                                                 suit ¶.
79) C. F. visto.
                                               96) C. luter.
80) B. F. ok. C.*
                                               97) G. iorp. salin &c.
```

hældær halda⁹⁸) ælla ryua. ok ganga til sinna uiþær gialda:⁹⁹) §. 1. Nu köpir man eghn mæþ fæ a¹⁰⁰) kuælde. nu dör han um nattina ok klandas¹) um morghunin: uiti faþir fang ok son fæþrini: Nu dör han²) sum³) salde ok klandas þön eghn:⁴) uiti hin sum⁵) fangit hauær mæþ tuem mannum: at han fik mæþ fæstum ok köpum ok allum⁶) lagha fangum: ok²) tolfæftir at þe tue³) 69 suoru sant ok lagh: þæt uita andre tue ok tolf³) at han atte mæþan¹o) hin lifþe oklandat ok okualt:

X.

Nu bæri ængin fæst a fötær döpum:¹¹) ok¹²) ængin¹³) til höghz at¹⁴) hemuld:¹⁵) þy hemule huar¹⁶) sialuær sik:¹⁷) Nu mæþan¹⁶) hin liuær sum salde ok klandar annar. þa ma köpin aldrigh sialuær hemula sik:¹⁹) utan uill hin hemula sum salde: þa hemule mæþ eþe fiughurtan manna at han atte ok aldrigh afhænde sik¹⁹) för æn han hanum salde: sua hæfþa eþ²⁰) æftir at iak hauær lagh hæfþat ok aldrigh²¹) mik afhænde utan²²) uiþ²³) þænna man: wil han a mote suæria sum klandaþe þa²⁴) stande þæt til hæræzs næmdinna (²⁵hulkin þerra sum²⁶) sannare²⁷) hauær:

⁹⁸⁾ B. C. add. kiöpit.

⁹⁹⁾ B. C. F. add. Wil (F. Nw will) han hwatke hemula älla tolf manna edh ganga, Tha gialde hanum swa mykil (C. F. mykit) wärd (G. om. wärd) sum hanum brister i iordinne, Ok böte han threa marker: Gialde ena mark malsäghandanum sum iordena windir, mark Kununge, ok (F. om. ok) mark häradeno. C. pro: Gialde—häradeno habet: malsæghanda. oc konunge* Cfr. Cap. 7. in fine.

¹⁰⁰⁾ B. at.
1) B. C. F. sic. A. slandas.

²⁾ B. C. F. hin. 3) C. ær.

⁴⁾ B. add. Tha.

⁵⁾ C. F. om. sum.

⁶⁾ B. F. om. allum.

⁷⁾ C. om. ok. 8) F. om. tue.

⁹⁾ B. F. add. äpte. C.*

¹⁰⁾ G. mæn.

¹¹⁾ C. böm döpa.

¹²⁾ B. C. add. a.

¹³⁾ B. add. ganga. C. quoque h. v. in parte folii abscissa habuisse videtur.

¹⁴⁾ F. och.

¹⁵⁾ B. add. lete. C. hemula.

¹⁶⁾ C. F. han.

¹⁷⁾ F. sär.

¹⁸⁾ C. mæn. B. F. ä män.

¹⁹⁾ C. B. F. sær.

²⁰⁾ A. v. ep bis est scripta.

²¹⁾ B. add. iak.

²²⁾ C. B. för æn.

²³⁾ F. medh.

²⁴⁾ C. om. pa.

²⁵⁾ B. hwilikin. F. huilchenn. C. om. hulkin — hauær.

²⁶⁾ B. F. om. sum.

²⁷⁾ B. sannaren.

XI.

Nu æn salin uill egh hemula: pa skal han bæra in til hans fæsta ok köpa²8) mæp fæmtan²9) manna epe sum för uar saght.³0) ok taki³1) atær uærp ok
uipærlax öre. S. 1. Nu æn pe skiptas iorpum uipær: pa ma han aldrigh sialuær sær³²) hemula ok egh hans arue för æn til pripia manzs ær kumit.³³) pa
ma pripi mannin³⁴) uæria (³⁵ok egh hemult gæra: ok³⁶) i allum köpamalum pa
ma pripi mannin³⁴) uæria ok egh hemult gæra: þæt ær sua undistandande:³²)
bor pripi mannin³³) a perre iorpinne³³) sum klandas. þa a han uæria: bor⁴⁰)
annar a ok klandas firi hanum æ mæpan⁴¹) hin liuær sum han hauær fangit
af ælla hans arua: (⁴²ok sua brat sum til þriþia manzs ær kumit. þa skal
han⁴³) uæria sum fangit hauær ok egh a hemuld⁴⁴) lita:

XII.

Nu um alla iorþa delu:⁴⁵) þa skal⁴⁶) uæria a þriþiu fæmtinne.⁴⁷) ællas ok þa ut giua utan han (⁴⁸hauær forfall sum stæmt uar. þæt æru⁴⁹) hans forfall: liggær sialuær siukær: ælla ær i rikisins þianist.⁵⁰) ælla ok⁵¹) at⁵²) han fa sua stæmna at yuæsti⁵³) famt⁵⁴) kombær i fastu. ælla ok⁵⁵) a⁵⁶) hælghum dagh: ælla ok þæn hemula skal andrum iorþ⁵⁷) han ær utan landzs ok laghsaghu:⁵⁸)

```
28) F. om. köpa.
                                                 &c. Recte. C. sua huar til &c. F. så
29) C. fiogertan. F. tolff.
                                                 brott till &c.
30) B. skilt.
                                               43) C. hin.
31) C. taker.
                                               44) B. F. sic. A. hemult.
32) C. sæ.
                                               45) B. iorda delur.
33) F. add. ath häffdamålom, och egh köp-
                                               46) B. C. F. sic. A. slal.
  måloni.
                                               47) C. fæmt.
34) B. madhrin. C. F. man.
                                               48) B. C. hawi. F. will som stämpt haffuer.
35) C. at hæfþa malom oc egh at köpom. si-
                                                 Thet &c.
  pan ma huar (hem)ula sær sialuer. oc þri-
                                               49) B. F. är.
                                               50) C. piænisto.
  pi maper egh hemula (oc i) allom cop ma-
                                               51) C. F. om. ok.
  lom ma þriði &c.
36) B. ā.
                                               52) B. C. F. om. at.
37) B. F. sic. A. C. undistanda.
                                               53) B. ywarstu. F. öffwerste.
                                               54) C. B. F. fæmt.
38) C. man.
                                               55) B. C. F. om. ok.
39) B. iord.
40) C. bo.
41) C. B. F. mæn.
                                               56) C. F. om. a.
                                               57) F. add. ath.
42) B. tha skulu the hemula: Swa brat til 58) B. add. älla ligger siuker.
```

pa skal han sua⁵⁹) lata suæria mæþ tuem at min hemuls man⁶⁰) ær utan landzs ok laghsaghu: ælla liggær siukær ok hauær san⁶¹) forfall: §. 1. Nu hauær han latit tua suæria at⁶²) han ær utan landzs ok laghsaghu: kombær⁶³) hem innan nat ok iamlanga ok gær hemult. (⁶⁴þa ær þæt⁶⁵) got: kombær⁶⁶) han egh þa skal þæt (⁶⁷standa ok biþa kunungx⁶⁸) næmd: ok ængin sokn æfti ganga: sæghær⁶⁹) hæræzs næmd⁷⁰) at hon ær⁷¹) laghika⁷²) fangin.⁷³) þa skal han hana hawa: sæghær hon at hon⁷⁴) ær egh⁷⁵) rætlika fangin: þa dömis þem iorþin sum⁷⁶) hana a mæþ rættu: ok þæn til sinna uærþa sum⁷⁷) þem galt⁷⁸) gen

XIII.

Nu stæmnis þem manne þing sum sialuær a hemula sik:⁷⁹) nu uarþær han siukær ok ær⁸⁰) i sotta siang sua at han⁸¹) ær egh för at uæria: þa skal han lata tua mæn⁸²) suæria⁸⁸) sin uitne. at þy uar han egh i dagh hær⁸⁴) at han liggær i⁸⁵) sotta siang. §. 1. Nu klandas eghn⁸⁶) firi manne ok sali⁸⁷) hans⁸⁸) ær utlændis ok fæsta mannin:⁸⁹) þa skulu tue mæn⁹⁰) suæria at sali ok fæsta man⁹¹) hans⁹²) (⁹³æru utlændis ok utan laghssaghu: siþan stande þæt⁹⁴)

```
59) C. om. sua.
60) B. C. F. sic. C. add. han. A. mals man.
61) F. add. och laghligh.
```

⁶²⁾ C. an.

⁶³⁾ B. C. F. add. han.

⁶⁴⁾ F. thet är gott.

⁶⁵⁾ B. om. pæt.

⁶⁶⁾ C. Nv comber.

⁶⁷⁾ C. om. standa ok.

⁶⁸⁾ B. F. häradz. C.*

⁶⁹⁾ F. B. C. sic. A. hæghær.

⁷⁰⁾ C. næmden.

⁷¹⁾ C. var.

⁷²⁾ Lege laghlika. B. C. F. rätlika.

⁷³⁾ A. Litt. fa bis sunt scriptae.

⁷⁴⁾ C. om. hon.

⁷⁵⁾ B. e.

⁷⁶⁾ C. F. om. sum.

⁷⁷⁾ F. om. sunt.

⁷⁸⁾ A. Pro a primum scriptum est 4.

⁷⁹⁾ F. C. sær.

⁸⁰⁾ F. ligger.

⁸¹⁾ B. C. F. sic. A. hæn.

⁸²⁾ C. om. mæn.

⁸³⁾ F. add. och bära.

⁸⁴⁾ C. pær.

⁸⁵⁾ C. a.

⁸⁶⁾ C. iorp.

⁸⁷⁾ C. salin.

⁸⁸⁾ C. F. om. hans.

⁸⁹⁾ C. B. mapren. F. Mader.

⁹⁰⁾ B. C. F. om. mæn.

⁹¹⁾ C. B. F. maber.

⁹²⁾ C. om. hans.

⁹³⁾ C. F. ær vian landz (C. v. landz est abscissa) oc lagsagku.

⁹⁴⁾ C. F. om. pæt.

70 um95) nat (960k iamlanga: kombær egh97) æn þa hem.98) þa stande bæt til hæræzs næmd⁹⁹) huat han¹⁰⁰) fik¹) hanum laghlika buþ²) ællas egh.

XIIII.

Nu klandas3) iorb firi manne ok stæmnas ut bry bing.4) ok gör5) at mæle at⁶) þriþia þinginu: þa skal þæn⁷) sum domarin ær næmna þrea mæn af pinginu: will pæn⁸) egh⁹) koma a fæmt ælla pæn¹⁰) hans forfall suæria will¹¹) a þinginu: þa stauin þer sum¹²) a þinginu til æru næmdi: Nu stæmnis þing ok klandas þön iorþ sum egh orkar gen uæria ok uill egh sialuær¹³) standa¹⁴) (15 ok staua: þa skal tua mæn af 16) þinge næmna sum staua skulu 17) hans eþa: 18) pa¹⁹) uari sua lagh giort sum han sialuær stauaþi: Nu (²⁰stæmne man ok klanda iorb ok kombær þriþi fæmt i forfall: nu will han egh mera stæmna: þa skal han sialuær stæmna fiarþa þing ok uæria a þere²¹) fæmt mæþ lagha domum: (3. 1. haua tue mæn köpt iorb ok kænnas babi uib: (22 Nu skulu ber babir a hemuld lita: þa a þæn iorþ hemuld²³) fylghir. Nu skal hin bæra til værþa ok uiþærlax őris²⁴) mæþ fæstum ok köpum: þa skal hin vt luka²⁵) wærþ ok uibærlax öre: ælla gen ganga at han giorbe aldrigh köp uibær han: stande siþan till hæræzs næmd²⁶) huarr þera sum²⁷) sannare²⁸) hauær: Nu æn han suær sua at iak salde þæssum förra. ok dull²⁹) egh at han hafþe baþum³⁰)

⁹⁵⁾ C. om. *um.*

⁹⁶⁾ A. Litt. ok iamlan bis sunt scriptae.

⁹⁷⁾ C. add. han. §8) C. F. om. hem.

⁹⁹⁾ C. (n)æmdena. 100) A. v. han omiss. supra lineam add. scriba.

¹⁾ F. add. eller. 2) F. bödh. Male.

³⁾ B. C. F. sic. A. add. bön.

⁴⁾ C. add. oc sitias tua fæmte (þa sk)al þy egh væria. æt han comber egh pripio (fæm)t at sitia.

⁵⁾ C. giorp. F. add. egh; male.

⁶⁾ B. C. a.

⁷⁾ C. hin. 8) C. han.

g) B. C. F. sic. A. om. egh.

¹⁰⁾ B. ther. C. (b)ær.

¹¹⁾ B. wilia.

¹²⁾ B. C. F. om, sum.

¹³⁾ C. sia. sum. Male.

¹⁴⁾ B. F. add. a thridio famt. C. add. *o fæmt.

¹⁵⁾ C. om. ok staua.

¹⁶⁾ C. a.

¹⁷⁾ F. om. skulu.

¹⁸⁾ C. ep.

¹⁴⁾ F. och.

²⁰⁾ B. F. stämner madher (F. man) ok klandar &c.

²¹⁾ C. sic. B. thöre. F. thera. A. perrre.

²²⁾ F. om. Nu - pa.

²³⁾ B. F. sic. A. sumuld (pro sum hemuld). 24) C. öra. F. öre.

²⁵⁾ B. C. vt lata. F. vthletha.

²⁶⁾ C. næmdenna.

²⁷⁾ F. om. sum.

²⁸⁾ B. sannarin.

²⁹⁾ B. F. dyl.

³⁰⁾ C. F. hanon.

salt. ba ær egh þæt tuæsuære:21) þa aghe þæn iorþina32) sum han33) hemulabe: ok hin taki uærb ok uizærlax34) öre af þem sum33) salde. (36Nu stæmnis ut lagha soknin ok uær huarghin þera: þa a²⁷) hin jorþina haua sum stæmdi: ok lagha soknin gange in til hans sum stæmt uar. ok aghe aldrigh wald mer³⁸) þa iorþ uæria. utan han haui forfall sum för uar saght: S. 2, Nu skal alla iorba delu³⁹) innan nat ok iamlanga ut stæmna: stæmnir⁴⁰) egh sua: þa ær bæt ugilt sum⁴¹) han⁴²) hauær⁴³) stæmt. Nu mughu⁴⁴) egh⁴⁵) flere iorþattara i iorba uærninne46) standa æn47) en:

XV

Nu sigher man iorba uærn olaghlika uara gangna:48) stæmne þry þing ok prea fæmti: pa skal hin49) a50) pripiu fæmt uita mæp epe fiughurtan manna at han hauær⁴³) þa iorþ laghuart.⁵¹) bristær at eþe: þa⁵²) bötin þer sum förrass) suoru firi olagh: Nu. bipars4) han kunungxs ræfst um: pa skal hærazs næmd uita huat (55 þær ær sant um: ok uita huat þæt ær hældær lagh ælla olagh: S. 1. Nu alls6) iorba delas7) hanas8) a huartes9) fæsta ælla taka:60) hon a ofæst ok otakab a yuærstu fæmt gangas⁶¹) Nu wil man iorbauærn fæsta ok taka: sæmbær þöm baþum a þa ær þæt^{es}) laghgiert, sæmbær þöm egh a: þa

```
31) A. Litt. t omiss. supra lineam add. scriba. 47) C. B. D. F. sic. A. æ.
```

³²⁾ F. om. iorpina.

³³⁾ C. om. han. Male. 34) B. F. widhärlugx. C. viperlaz.

³⁵⁾ C. om. sum.

³⁶⁾ Verba: Nu - sum för uar saght non huc pertinere videntur. Cfr. not. 96. pag. 147.

³⁷⁾ A. v. a omiss. supra lineam add. scriba.

^{.38)} B. F. mera.

³⁹⁾ B. F. iorda delur-

⁴⁰⁾ C. stæmne.

⁴¹⁾ D. F. om. sum.

⁴²⁾ B. D. F. sic. A. om. han.

⁴³⁾ F. haffde.

⁴⁴⁾ B. C. D. maghu, et sic B. passim.

⁽⁵⁾ D. e.

⁴⁶⁾ B. wärn.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

⁴⁸⁾ B. C. D. F. sic. A. om. gangna.

⁴⁹⁾ B. C. D. F. sic. A. han.

⁵⁰⁾ B. at.

⁵¹⁾ D. B. F. sic. C. A. laghæfbat.

⁵²⁾ B. C. D. F. om. pa.

⁵³⁾ B. för. D. fyr. F. om. h. v.

⁵⁴⁾ B. bidher. C. bipa.

⁵⁵⁾ C. om. pær — huat.

⁵⁶⁾ C. alla.

⁵⁷⁾ B. C. F. iorda delu.

⁵⁸⁾ C. D. F. hon. Male.

⁵⁹⁾ B. hwatke. D. huatte.

⁶⁰⁾ F. add. och.

⁶¹⁾ B. D. ganga.

⁶²⁾ B. om. bæt.

skal⁶⁴) ganga al⁶⁴) yuærstu fæmtinsie. G. 2. Nu þa man uær iorþ. þa skal han pær mæp epumes) standa sum iprþin ær þön sumes) han klandar firi hanum: klandar han tompt ok alt þæt til tomptinna liggær: þa skal han standa a⁶⁷) tomptime ok uæria alt þæt til hænna liggær: Klandar han i akrum ælla") 71 ængium ællar i skoghe: þa skal han standa þær sum⁶⁰) þæt liggær sum⁶⁰) han klandape ok uæria: gor⁷⁰} han egh sua þa gör han ulagh: **G. 3. Na stæmnir** man firi iorba auærkan: þa skal han stæmna þem sum auarkar.⁷¹) ær þæt lanboe þa stæmnæ hanum: (720k landboin stæmne iorþæghandanum:73) uil han hemula þa (74ær landboin osakær: wil han egh þa a landboin uita mæþ eþe fiughurtan manna at han fæste hanum:⁷⁵) ok⁷⁶) þa a iorþæghandin⁷⁷) böta firi auærkanina⁷⁸) ok egh landboin: Nu æn iorþæghandin⁷⁹) dyl: þa skal han dylia mæþ tolf manna eþe. þa eþa skal ofesta ok otakaba a yuærstu fæmt ganga siban uiti liæræbs næmd huat þær ær sant um; Nu æn landboin orkar egh lufs ebum⁸⁰) þa bötir⁸¹) han firi auærkanina §. 4. Nu stæmna tue mæn siri iorbadelu ok uæria babir. þa skal hæraþzs næmd uita huar þerra sum⁵²) sannare hauær: a83) hulkin84) (85 perra hon fællir.86) þa gangær lagha soknin in til hans: Nu æn hin⁸⁷) uær sum stæmde. þa gangær lagha soknin in til hans sum kuar sat ok egh uarbe: ok eghe aldrigh uitzs orb mera (**ba iorbina at**) uæria: utan han forfall haui sum för uar saght. Nu æn (90 han hauær bön forfall fangit.91) þa skal92) til þingx fara ok lata93) sin forfall bæra ok suæria. ok

⁶³⁾ B. add. edha.

⁶⁴⁾ B. a.

⁶⁵⁾ F. eedenom.

⁶⁶⁾ B. C. F. om. sum.

⁶⁷⁾ F. i.

⁶⁸⁾ B. C. om. ælla.

⁶⁹⁾ B. C. F. om. sum.

⁷⁰⁾ B. F. Gör.

⁷¹⁾ B. F. awärkar.

⁷²⁾ F. landboen Iordäganden.

⁷³⁾ B. iorda äghandanum.

⁷⁴⁾ B. F. sic. A. ærnboin.

⁷⁵⁾ B. add. tha iord.

⁷⁶⁾ B. F. sic. A. op.

⁹²⁾ B. iorda äghandin. F. Iordägandenom;

¹⁸ B. F. awärkan. C. auerken.

⁷⁹⁾ A. Loco prioris i primum scriptum est &

⁸⁰⁾ B. F. luf's edhenom. C. *penom.

⁸¹⁾ C. F. böte.

⁸²⁾ B. C. F. om. sum.

⁸³⁾ Pro æ. B. F. om. h. v. 84) B. Hwilikin. F. huilchen.

⁸⁵⁾ A. Loco verborum: perra hon fællir anten scriptum suisse videtur: per gangær.

⁸⁶⁾ C. fælle. 87) B. C. F. sic. A. om. hin.

⁸⁸⁾ F. sic (tha Iordana). C. B. pa iorp. A. piorpina.

⁸⁹⁾ B. F. om. at. 90) B. C. D. F. sic. A. ha pon &c.

⁹¹⁾ B. C. F. om. fangit. 92) B. F. add. han.

⁹³⁾ C. sæta (lege læta).

dom⁹⁴) taka: ok sipan ma han fiarpa þing stæmna. ok sina⁹⁵) iorþ uæria:⁹⁶) nu æn han⁹⁷) uarþe sum stæmdt,⁹⁸) uær:⁹⁹) þa gangær lagha soknin in til buarghins perra: by at han matte egh100) uæria för æn a yuærstu fæmt. S. 5. Nu sæll man') manne iorb ok annar far til (20k auærkar at ostæmdu: þa skal þæn3) sum fangit hauær stæmna hemuld4) sinne: þa skal hemuls mannin5) stæmna pem sum auærkape. ok bibia han sea hemuls ep at sik:6) ok sipan⁷) skal han i*) pripiu fæmt hemula: ok egh*) lufs ep10) ganga:11) Nu auærkar man annars12) eghn ok13) orkar egh9) dylia (14pæt ok orkar egh lufs epe15) ælla ok sialuær ueria ællas¹⁶) far egh hemuld¹⁷) ok gær opulbrut, giuær ut a yuarstu¹⁸) fæmt ælla¹⁹) för: böte þrea markær: nu auærkar han flere manna iorþ oskipta²⁰) mællum perra (21böte prea markær: þa skal han (22ena mark malsæghanda23) ræt halda til þriþiu fæmt ok þa hana ut böta þem²4) sum²5), æfti kærir æn (²⁶bö at ber sen egh²⁷) alle uib a²⁸) yuærstu fæmt sum i iorbinne attu: kæra per sipan til²⁹) hans:³⁰) ba (³¹skal han suæria³²) mæb ebe finghurtan manna at han hiolt til yuærstu fæmt. Nu kræuie þer alli sins.33) þa skal han þaghar

94) B. D. F. doma. 96) B. C. add. Nu stämnes et lagha soknen, 13) C. D. F. om. ok. ok wär hwarghin thera, Tha a hin (C. pan) iordina hawa sum stämde, ok lagha soknen ganger (C. gar) in til thäs (C. hans) sum stämt war, ok han aghe aldre wald mera tha iord waria, vtan han hawi forfall sum för war sakt, sum gwar sat (C. add. oc egh varbe). Cfr. Cap. 14: 1. 97) B. F. hin. 98) A. stæmde primum scriptum est. 99) B. C. D. F. war. 100) D. e. 1) A. v. man bis est scripta. 2) D. B. C. F. sic. A. okerkar. 3) D. han. 4) D. hemult. 5) C. D. F. man. 6) C. D. sær. B. sä. F. se. 7) D. B. F. sic. A. om. sipan. 28) C. F. om. a. 8) B. D. F. sic. A. om., i.
29) A. hans antea scriptum fuit.
30) C. D. F. om, hans.
10) D. köpis ep; male. F. löpes eedh, mutatum in löffs eedh. C.
32) D. B. F. sic. A. syria. 33) G. sænder. F. sæns. D. * 11) F. göra.

mark and the last of the same and

12) A. Litt, ann bis sunt scriptee. B. C. D? F. mans.

Carry Contract Contra

14) D. Verba: pæt — ok gær partim extrita sunt, partim abscissa.

15) A. Pro lufs epe antea scriptum fuit dylia. B. lufs edha. C. lups epe.

16) B. ok.

17) C. hemult.

18) B. sic. D. F. ouarsto. A. yuari

19) F. add. och.

20) B. F. add. ok oskilda.

21) B. C. D. F. sic. A. pro: bote pres markær habet marka.

22) F. om. ena mark.

23) C. malsæghandans.

24) F. om. pem. 1 has been a mountained

25) B. om. sum.

26) B. tho at tha sen &c.

27) D. e.

böta ok (34egh til þriþiu fæmt halda: Nu anærkar man þa iorþ sum lutskipt ok laghskipt 35) ær mællum manna: þa böte þrea markær firi huaria 36) þa iorþ sum 37) han auærkar annars manzs (36hutskipta ok laghskipta: Nu auærkar by 30) iuir skial sin a annan by. bötin alle þer sum 40) auærkaþu (41huar þerra þrea markær: taki sua huar af botinne sum han a i bynum: ena lagha sokn böte aldær byrin. 42)

XVI.

Nu takær man pænuinga at⁴³) lane af andrum ok sætær iorp sina at⁴⁴) 172 uæpia fæst⁴⁵) at pante ok skill sua firi. at koma egh⁴⁶) pænuingani a pem dagh: pa uari⁴⁷) pæt apal fæst. Nu koma egh⁴⁶) panuingani⁴⁸) a sama⁴⁹) dagh sum saght⁵⁰) uar⁵³) ok hin hauær⁵²) sipan um pry ar ælla⁵³) prim flera: pa ær pæt apal fæst. Nu sighær pæn sum iorpina satte egh uara apal fæst. ælla sæghær egh uara at daghinum kumit. pa a pæn uitzs orp sum⁵⁴) apal fæst uill uita. S. 1. Nu æn man vill iorp⁵⁵) sina at pant⁵⁶) ut sæstia: pa skal han frændum sinum först biupa: uilia per egh a hana pænninga lana: pa skal⁵⁷) til pingx fara ok (⁵⁸dom pær taka sætia⁵⁹) huem sum⁶⁰) han uill. S. 2. Nu æn han ær egh⁶¹) a⁶²) kumin mæp elde ok ærne⁶³) ok (⁶⁴hauær⁶⁵) egh⁶⁶) skipat⁶⁷) sum at uæpium hauær: pa a hin uitzs orp sum ryua uill: sua at stæmue⁶⁸) hin pry

* • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	and the second of the second o
34) A. Loco litt. egh til aliae quaedam untes	51) D. B. F. sic. A. em. nar.
fuerunt scriptae.	52) C. (hæ) fpar.
35) B. F. sic. A. laghskip.	
36) B. F. sic. A. huari.	53) C. F. oc.
	54) B. C. F. om. sant.
37) C. æ. F. e.	55) A or addison as delescon as
38) F. lutth, laghschipta och laghschillda.	55) A. si additum at deletum est.
C. *skilda.	56) G. F. pante.
3 9) B. <i>byr</i> .	57) F. add. han.:
40) C. D. F. om. sum.	58) R. C. E. dones take D. domes
41) C. om. huar — markær.	
41) C. Olb. nuar — markær.	C) C D T
42) G. byn. F. by.	60) C. D. F. om. sum.
43) B. F. om. at.	61) B. C. F. sic. D. e. A. om. h. v.
44) D. B. F. mæb.	62) D. om. a.
42) G. byn. F. by. 43) B. F. om. at. 44) D. B. F. mæþ. 45) F. wädh sättia fäst.	63) B. arne.
46) D. e.	66) A Litt house and at his mint scriptace
(a) A Titt i amina semum linearm all souther	CE D E I D Lin
47) A. Litt. i omiss. supra lineam add. scriba.	
48) C. B. D. F. pænningane.	66) D. e.
49) D. pem.	67) C. add. pæn.
50) D. sat.	68) B. stämnir.
•	

bing ok brea fæmte sum at uæbium hauær⁶⁹) sæghær uti uara stæmnu daghin ok bebis atær⁷⁰) iorþina anuarþa⁷¹) sik: þa skal han⁷²) suæria (⁷⁸tuænne fiughurtan manna eþa: annan sua at han sik⁷⁴) aldrigh afhænde, ok annan hæfba eb æstir. Nu æn han gangær uib at han satte hanum iorbina: ba a hin⁷⁵) uitzorb vita mæb ebe fiughurtan manna at han⁷⁶) satte hanum at uæbia fæst (770k egh at abal fæst. ok annan fiughurtan manna eb: ok leggia fram sua manga pænninga sum iorþin stoþ firi: sua at þöm samu pænninga böb han a (76 pem sama stæmnu dagh: ok han 79) wite sialuær at han uilde egh 80) uibær taka: (*10k luke ut pænningana: Nu skill pem a (*2han sæghær færre uara pænningana⁸³) æn han ut læþe.⁸⁴) þa skal han uita þem æmgoþa⁸⁵) mæþ eþe finghurtan manna sum be⁸⁶) han⁸⁷) tok: Nu skil bem a um daghin, annar sighær uara förrass) ok annar egh þa star þæt a fæstass) mansins uitnum nu æn han suær a mote siþan hin hauær sua surit. sum nu ær saght ok uitær at han90) hauær fangit mæþ aþal fæst91) af hanum: þa skal bæræzs næmd uita huat þær ær sant um:

XVII.

Nu æn slere mæn antuiggia bröper92) ælla en by93) kænnas uip ena iorp: baghar uart ær siri enum þa ær uart siri allum æn þe dela alli et mal: T. J. 65 25 7 15 16 1 15 1 16

```
69) B. add. ok.
```

⁷⁰⁾ Vox atær delenda videtur.

⁷¹⁾ B. andwarda. F. anthwarda.

⁷²⁾ C. F. add. sua.

⁷³⁾ F. siugurtan Manna edhe-

⁷⁴⁾ C. B. sær. -

⁷⁵⁾ C. F. han.

⁷⁶⁾ F. om. han.

⁷⁷⁾ B. sic. F. och egh adellfäst. C. * lfæst. A. om. ok - apal fæst.

⁷⁸⁾ C. B. F. pera stæmnodag.

⁷⁹⁾ B. F. sic. A. D. om. han.

⁸⁰⁾ D. c.

⁸¹⁾ B. om. ok — pænningana.

⁸²⁾ G. hin sigher wara wärre pänningana.

⁸³⁾ C. F. pænninga.

⁸⁴⁾ B. vt lante. F. Vthlade.

⁸⁵⁾ D. B. C. F. sic (C. iæntgoþa. F. lämpngoda). A. add. sum han utlæbe.

⁸⁶⁾ F. om. be.

⁸⁷⁾ C. D. F. add. in.

⁸⁸⁾ C. för.

⁸⁹⁾ C. D. F. fæstnapa. 90) B. G. F. sic. A. add. at.

⁹¹⁾ B. odhalfast. C. opolfæst.

⁹²⁾ B. C. F. sic. A. bropir.

⁹³⁾ B. F. byr.

XVIII.

¶ Nu æn sinalund kænnis huar⁹⁴) uip iorpina. pa skal han særlytis⁹⁵) firi huarium⁹⁶) uæria: §. r. Nu skal egh⁹⁷) æfte iorpa delu lionga þing stæmna: ok egh afti⁹⁸) þing⁹⁹) ælla¹⁰⁰) fæmtir buzs eþa sea:

.XIX.

Nu delas per uip annar kallar¹) fang ok annar fæprini bor huarghin perra a ok²) kippas³) um skyldir. þa skal fæprini standa. ok fang firi ganga: na bor⁴) hin a sum⁵) fangit hauær. þa rinda⁶) fang fæprini. §. 1. Nu delas þön uip forna fæprini ok fanga fæprini ok kippas um skyldir. ælla auærka baþir þæt sum þer⁷) dela um:⁶) þa skal forna fæprini standa ok fanga fæprini firi ganga. Nu bor hin⁹) a sum fanga fæprini kalla¹⁰) þa rindær þær fanga fæprini forna fæprini:

.XX.

Nu will kirkia eghn sinne¹¹) (¹²ur stap köpa: pa skal biskupe til sæghia 73 ælla prouasti. köpa til iamnapa:¹³) firi py at¹⁴) ughurmagha köp ælla kirkiu¹⁵) ma egh annurlund¹⁶) köpa utan til bætra: kæris pæt pa skal til iamnapa ælla köpit¹⁷) atær ganga: §. 1. ¶ Nu¹⁸) uill kirkia ælla klostær eghn sina sælia: (¹⁹hon hörer²⁰) egh til atærbuzs. §. 2. köpe²¹) biskupær eghn²²) (²³ok dö han

```
94) F. add. thera. C. in marg. add. per, 9) B. C. F. sic. A. sin.
  quod huc referendum videtur.
                                               10) B. F. kallar.
95) B. särledhis. F. serlithis.
                                               11) B. sinna. F. sina.
96) C. B. F. add. pera.
                                               12) C. F. om. ur stab.
97) F. om. egh. Male.
                                               13) C. B. add. oc egh til oiæmnapa.
98) C. B. F. æpter.
                                               14) C. alt. F. add. thett är.
99) C. ep. Male.
                                               15) C. add. pem.
100) C. F. oc egh. C. add. æpter.
                                               16) B. andra lund.
                                               17) C. F. köp.
1) C. calla.
2) B. C. F. om. ok.
                                               18) B. C. F. om. Nu.
3) F, add. thär.
                                               19) B. C. F. sic. A. kana ho hore egh aler-
4) B. dör. Male. 5) C. F. om. sum.
                                                  buzs.
                                               20) C. hörre.
6) G. F. rinder.
                                               21) B. C. F. Kiöpir.
7) B. C. F. sic. A. om. ber.
                                               22) B. C. F. sic. A. egh.
8) C. F. om. um.
                                               23) B. F. dör han. C. dör biscoper. Þa &c.
```

pa æruir han kirkian²⁴) æn han hauær egh skap arua: ok þa iorþ sum²⁵) han köpte. þa²⁶) uæri²⁷) sua þæn biskupær sum²⁶) æfte han kombær sua²⁶) sum fæprini sit. samuleþ klostær ok kirkia. §. 3. Nu æ huar bonde skal til hemuls (²⁹lita: þa liti til³⁰) hemuls: biskupær. klostær ok kirkia:

.XXI.

Nu ma egh ughurmaghans³¹) iorp skiptas utan til bætra: ælla til iamnapa: warpær hans mals man³²) sua fatökær at han orkar egh pön ughurmagha
börn³³) föpa: pa skal han³⁴) andrum perra frænda til sighia at han taki ok
föpe pem ok egh perra iorp sæli.³⁵) will han egh: pa skal han³⁶) til pingxs
fara ok pær uitra ok sipan dom³⁷) taka at³⁸) perra iorp³⁹) firi lösöra sælia pöm
föpa mæp. ok⁴⁰) egh ma han⁴¹) ælla firi lösöra perra iorp sælia. §. 1. Nu æn
ughurmagha iorp sæls firi lösöra: pa ma han innan pry ar atær ryua köpit.
sipan han uarpær maghanda man: ryuær han egh (⁴²innan pry ar. pa (⁴³a
pæn uitzs orp halda sum fangit hauær. ælla⁴⁴) ær han utan landzs ok ær maghanda man: kombær han⁴⁵) hem pa ma han atær ryua innan nat ok iamlanga (⁴⁶kærir han egh innan nat ok iamlanga sipan han hem kombær: pa a hin
nitzs orp halda sum köpt hauær.

XX.II.

¶ Nu æru bröþær i bo saman þa ær þæn ælste köpgildær til alls þæs

²⁴⁾ B. C. kirkia. F. kyrckio, quae terminatio et alias in nominativo casu occurrit.

²⁵⁾ C. F. om. sunt.

²⁶⁾ B. C. F. om. pa.

²⁷⁾ B. C. F. sic. A. ærui.

²⁸⁾ B. om. sua.

²⁹⁾ F. om. lita — hemuls.

³⁰⁾ B. C. sic. A. om. til.

³¹⁾ C. vghurmaga.

³²⁾ B. C. F. sic. A. mals nan.

³³⁾ R. C. F. barn.

³⁴⁾ C. om. han.

³⁵⁾ C. B. sællia. F. selie.

³⁶⁾ C. hin.

³⁷⁾ B. C. F. doma.

³⁸⁾ C. F. oc.

³⁹⁾ B. add. ma.

⁴⁰⁾ B. om. ok.

⁴¹⁾ B. C. F. sic. A. add. an.

⁴²⁾ C. F. i prim (F. try) arom.

⁴³⁾ F. om. a. B. hawer han witzord.

⁴⁴⁾ C. om. ælla.

⁴⁵⁾ C. F. om. han.

⁴⁶⁾ B. C. F. sic. A. sipan han hem kombær: kombær han egh: pa &c.

sum⁴⁷) per aghu: firi utan egh ma han fæþrini þerra⁴⁸) ur staþ köpa ællas⁴⁹) alli haldin a fæstum⁵⁰) ok egh en þerra:

XX.IIL

Nu bor fostre i bo⁵¹) þa will bonde⁵²) uan sina sælia. þa skal fostra mæþ fæstuma köpa:

XX.IIII.

Nu köpir⁵³) man mollu⁵⁴) uærk ælla fiske uærk: kombær a lagha hæfpum: aghe uitzs orp at uæria: ær obygt⁵⁵) pa⁵⁶) gangi til skiptis: taki sua attungær sum attungær:⁵⁷)

Hær byrias uinsorpa balkær, i hanum tælias flokka prættan.1)

- I (2Nu uill bonde præl sin sælia: ælla kuika pæn sum horn ok hof3) hauær:
- II. Um æn man fa hus mæþ uins örþe.4) þön mughu5) egh at leþzsnum ganga:
- III Um æn þæn klanda sum salde. ok huru uins ep skal ganga:
- IIII Vm an6) man ræni ælla stial: þa dyli ranit.7)
- .V. Um æn man fa mæþ lönda lasti köpa: þa skal han innan fæmta atær bíuþa:
- VI Vm æn klandas firi manne þæt sum han fangit hauær. ok um uitzs orþ. ok huru leþa skal ælla tak lata:

Digitized by Google

⁴⁷⁾ C. F. om. sum.

⁴⁸⁾ C. om. perra.

⁴⁹⁾ C. vtan.

⁵⁰⁾ B. fästu.

⁵¹⁾ F. add. samman.

⁵²⁾ G. bonden.

⁵³⁾ C. köpe.

⁵⁴⁾ R. C. F. möllu.

⁵⁵⁾ B. C. F. sic. A. bygt.

⁵⁶⁾ C. F. om. pa.

⁵⁷⁾ F. rubr. litt. add. finis.

⁴⁾ A. om. rubricam. Hanc habet cod. B, pariter ac apogr. B. 51, ubi eam, ut videtur, addidit manus paullo recentior. F. habet rubr. Köpmåla Balcher.

²⁾ B. Vm huru Bonde skal Thräl sälia, &c.

³⁾ A. hok primum scriptum est.

⁾ B. Winsorde.

⁵⁾ A. Litt. mu bis sunt scriptae.

⁶⁾ B. än.

⁷⁾ B. Ransins.

VII Um skapab klæbe ælla suærb oke hus: bön skulu all mæb ebg hemul gæras: ok virin salanam: koma jur 1811 e u

VIII Vm strætis köp: ok bondans son ær egh köpgildær; mera, æn, at (utta: pænningum. ok egh kona hans:

IX Um (em man köpe uib bæn sum egh ær köpgildær ælla, mæn skiptas, gæwm uiþær:

X. Vm æn bröbær sitia i bo saman

X.I. Um æn þe köpas uiþ sum egh æru köpgildi

XII. Vm æn bryti sitær i bo manzs. han ma egh⁹) köp gæra (10haldær æn bræll hans

XIII. Um æn man gær köp mæþ uin ok uitni ok kallas rantakit uara: ællas na egh hemuld:

will bonde þræl sin¹¹) sælia: han¹²) skal mæþ uin ok uitni köpa sum¹³) Nu kuika allan (14 pæn sum15) horn ok hof hauær. þa skal mæþ uin ok uitni köpa: for utan höns ok gas.16) hund ok kat. skapat klæbe ok17) skæpt18) uakn:19) skalpat20) suærp. giort gull ok siluær. læst hus ok dorap: þæt skal alt²¹) mæþ uin ok uitni köpa:²²) it is taken (" "I a mir command man me") a

the continu**rant** of a 20 moted and task the west west,

(23Nu kan man fa hus mæþ uins orþe.24) þön25) nytir egh at lezsnum26)

8) B. man kiöpir &c. 9) B. om. egh. Male.

10) Pro hældær. B. ok egh Thrål hans.

12) C. F. om. sin.

12) C. B. F. sic. A. hal.

13) F. såsom.

14) C. horn oc hof scal &c. F. horn och 22) F. köpas. hooff, the schall &c.

15) A. v. sum bis est scripta.

16) F. Gäss. G. F. add. oc.

17) B. C. F. om. ok.

23) F. om. how Cap.

24) C. vizorbe. Male.

25) B. Thöm.

26) C. lösnom. Male.

18) C. B. F. sic. A. skalpat scriptum est, at litt. I deleta; non tamen skapat legendum est, ut legit apogr. B 51. 19) F. wapn.

9 dt. C. F. etc. sum.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

Digitized by GOOGLE

ganga: kumu pön klandas. Þa stæmne²⁷) þæn sum²⁸) fangit hauær uininum: ok uinin salanum: koma þer (²⁹innan lagha fæmtum þa ær þæt got. koma þer³⁰) egh: þa lati tua suæria at uin ok sali æru³¹) utan lands ok laghsaghu;³²) ælla i lagha forfallum: stande siþan um³³) nat ok iamlangda;³⁴) kombær han³⁵) egh æn þa: þa giui ut husin ok mæþ þrea markær:

.III.

Nu klandar sialuær þæn sum salde. þa skal hin uæria sum fangit hauær mæþ eþe fæmtan³6) manna: ens þæs sum³7) (³8þæt uet. at iak uar at þy sum³9) ir⁴0) delin um baþi böna uin ok lagha uin: ok sua⁴¹) tue köpa⁴²) hans at þer uissu⁴³) ok uiþ uaru at han fik mæþ uin ok uitne. þæt aghu þer⁴⁴) suæria ok tolf æftir. at þer suoru baþe sant⁴⁵) ok lagh: §. 1. Nu ær þæt hema mæþ bondanum ok annar man sighær⁴⁶) sik þæt köpt haua. þa⁴७) aghe han uitzsorþ at⁴⁶) dylia at han sik⁴९) aldrigh af hænde: nu æn hin kombær⁵o) bort mæþ þy sum⁵¹¹ han köpti: þa aghi han uitzs orþ sum saght ær utan han ræni þæt.

IIII

¶ Nu æn han rænir ælla⁵²) stial þæt. þa dyli först⁵³) ransins ok uæri sipan: gitær han egh dult þa böte. ok aghe þæn uitzs orþ sum⁵⁴) æfte kære⁵⁵) dylia

```
27) C. B. sic. A. skæmne.
                                                41) C. F. om. sua.
28) C. om. sum.
                                                42) C. B. köpar. F. kopar.
                                                43) B. C. F. wisto.
29) C. lagha fæmtena þæt ær got.
                                                44) F. twer.
30) B. C. on. per.
                                                45) B. C. F. sic. A. san.
31) C. ær.
32) B. C. sic. A. laghsaghsaghu.
                                                46) B. C. F. sic. A. sigh.
                                                47) C. B. F. sic. A. nu.
33) C. sic. A. B. innan.
                                                48) B. C. F. om. at.
34) B. C. iamlanga.
                                                49) F. B. sær. C. sæ.
35) C. om. han.
                                                50) B. C. F. sic. A. komba.
51) B. C. F. om. sum.
36) C. B. sic. A. F. fiughurtan.
37) C. om. sum. F. e.
                                                52) F. add. och.
38) B. C. F. sic. A. pær uar. at han uær at
                                                53) C. F. om. först.
                                                54) B. är. C. æ. F. thär.
39) B. C. F. om. sum.
                                                55) B. F. kiürde.
40) C. F. it.
```

at⁵⁶) han sik⁴⁹) aldrigh afhænde. þy a⁵⁷) han dylia:⁵⁸) at man ma aldrig sik⁵⁹) ræna til uitzsorþa: (⁶⁰þat aghu tue⁶¹) suæria ok tolf æftir at þer suoru baþe sant ok lagh:

.v.

Nu far maþær⁶²) mæþ lönda laste köpa: þa skal⁶³) innan fæmtar⁶⁴) atær biuþa (⁶⁵pöm sum salde dyli þæs mæþ eþe at han salde egh mæþ lönda laste. orkar⁶⁶) egh eþe gange atær köp þerra:

VI.

Nu klandar man firi manne þæt sum⁶⁷) han fangit hauær kallar af sik⁶⁸) stulit uara: þa skal i tak lata um fæm nætær: köpin skal (⁶⁰til uinsins tala: ær uin ok sali (⁷⁰innan lands. þa skal han a⁷¹) förstu fæmt leþa til uinsins ok uinin til salans. S. 1. (⁷²Nu ær egh uin ælla sali hema, gangi til mæþ tueggia manna eþe ok uiti þæt a försto fæmt at þy leþir han egh at ulin ok sali hans haua lagha forfall: þæt ær lagha forfall. ær⁷³) sialuær siukær ællas ok⁷⁴) egh he-

om. A. habent vero B. (quemi bic secuti sumus) et F, atque, post verbà supra memorata: Nu kan man - Inndameris, queque C. Quae porro in hoc Cap. sequin-tur, ea, mutato ordine, sic habent C. F.: Nu taks til manapa tak — ver aldreih piuuer at. pa scal vin virping varpa (vide S. 3.). Nv ma aldreg vin - han hanom vingape (vide §§. 4, 5.). No vil han egh viper ganga — pa iac köpte (vide §. 4). vin scal virping varpa — han bab i vinsorpit (vide f. 2.). No kan vin vilin vara — timelleca til fæmt cuma (vide ss. 5, 6.). No a vin pæssin vizorp — vita sic i vinsorpet (vide S. 4; F. om. tamen quaedam verba in fine 5. 6. et in principio 5. 4, que hae SS. perperam in unum confunduntur; cfr. not. 28. pag. 157; not. 75. p. 159.). No. ganger han viber — for an viber panha man (s. 7.). Hi igitur codices omittunt: Nu an þæt kombær i fæmnatta tak - þa skal suæria ok egh bæra (vide SS. 1, 2).

73) C. ligger. 74) C. om. ok.

⁵⁶⁾ F. än.

⁵⁷⁾ F. sic. A. B. C. om. a.

⁵⁸⁾ B. wita.

⁵⁹⁾ C. sæ. F. sær.

⁶⁰⁾ B. F. Thät. C. om. pat - lagh.

⁶¹⁾ B. ther.

⁶²⁾ B. sic. C. F. man. A. om. h. v.

⁶³⁾ B. C. F. add. han.

⁶⁴⁾ C. F. sic. B. famt. A. fæmti.

⁶⁵⁾ C. pæn æ salde dylia &c. F. than thar sållde &c.

⁶⁶⁾ Ç. add. han.

⁶⁷⁾ B. C. F. om. sum.

⁶⁸⁾ C. sæ.

⁶⁹⁾ B. winenum til tala. C. F. vininom til sægghia.

⁷⁰⁾ C. inlændes. F. vthländis; male.

⁷¹⁾ B. C. F. sic. A. om. 4.

⁷²⁾ A. C. hic male inserunt verba: Nu kan man lata i fæm natta tak — leþa til landanæris, quae textus noster in §. 3. habet, Quae vero hoc loco in textu nostro leguntur: Nu ær egh uin — samu uitzorþ, en

ma: takx⁷⁵) til andra fæmt fæmtan natta aghe samu uitzorb: (⁷⁶Nu æn þæt Kombær i fæmnatta tak: þa skal han lata tua mæn suæria: lattær han egh?) suæria þa böte þre markær ok taki siþan til fæmtan natta tak: þa skal han ok lata tua mæn suæria at uin ok sali haua san forfall: þa skal lata i manaþa tak siþan nytir egh længær forfalzs eþær:78) þa skal lata i halfs iamlanga 75 tak: þa skulu ok tue suæria at þe æru utan lands ok laghsaghu: bristær hanum⁷⁹) ok⁸⁰) 'þæn' eþrin þa⁸¹) böte þrea markær: þa skal ætla af första dagh sum klandaþis ok alla fæmtir innan: þa skal ganga i natta tak ok⁸²) iamlanga: kombær han⁸³) æn⁸⁴) þa a landamærit sum hemföþu uill uita ok hemult⁸³) uill⁵⁶) gæra þa ær þæt got. kombær (⁸⁷han egh: þa a hin sik þær urþiuua gæra sum köpt⁸⁸) hafþe mæþ uin ok uitne: suæri uinin sua ok biþi sik sua gudh hialpa: at ba iak bætta uingabe. ba uisse89) iak egh at biusstulit uar. ok suærin tue sua at uir uarum uib þa þætta uingaþis ok tolf æftir at þe⁹⁰) suoru babe sant ok lagh: ok gömi uinin sik þær firi at han suæri (*akki mer æn entima: ok köpin göme sik at han suæri ækki i wins eþinum: þaghar þæn eprin ær gangin þa uari köpin saklös: S. 2. Nu hauær han egh uinin mæþ sik til landamæris. Þa wari köpin sakær⁹²) (⁹³til fiuratighi marka ok egh lif sit late:94) suær antuiggia vinin ælla (95 vinsins arwe ok bristær hanum eþrin _ba⁹⁶) böte fiuratighi markær: ok alli hini eþane sum (⁹⁷för suorus þe ganga op. köpin suæri in til uinssins: ok es) ma egh uip taka at osurnu: huar sum forfall skulu koma þa skal suæria ok egh bæra: (ಶþa skal vin wirþning uarþa:

⁷⁵⁾ F. tå tagx. 76) C. F. om. Nu - pa skal suæria ok egh bæra (s. 2.). Cfr. not. 72. pag. 155.

⁷⁷⁾ B. add. twa. 78) Adde: utan pe sen utan lands. Cfr. S. 3. h. C.

⁷⁹⁾ A. v. hanum bis est scripta, at priori loco lineola inducta.

⁸⁰⁾ B. om. ok.

⁸¹⁾ B. om. pa. 82) B. sic. A. om. ok.

⁸³⁾ A. egh additum est, at lineola inductum.

⁸⁴⁾ B. om. æn. 85) B. sic. A. henul.

⁸⁶⁾ B. om. uill.

⁸⁷⁾ B. sic. A. om. han egh.

⁸⁸⁾ B. sic. A. köp.

⁸⁹⁾ B. wiste.

⁹⁰⁾ B. add. twe.

⁹¹⁾ B. äkki mera.

⁴²⁾ B. sic. A. kakær.

⁹³⁾ B. at fiuratighi markum.

⁹⁴⁾ B. lata.

⁹⁵⁾ B. wins arwa.

⁹⁶⁾ B. om. ba.

⁹⁷⁾ B. föret sworus the gangin up.

⁹⁸⁾ A. oh primum scriptum est. B. add. han. 99) F. Winn schall wirdning &c. C. vin scal

virp*

fa antuiggia af bem sum100) han bab i vinsorbit1) ælla sialuær ut gialda: ok sipan skal vinin dylia mæþ eþe. at þa (2iak uingaþe þa uisse iak egh at þiofstulit uar. ok³) gæri sik (4þær mæþ urþiuua:5) ok lati þem uirþningina sum6) köpte. ok (7kæri a þæn sum han baþ i vinsorþit. §. 3. (8Nu takx til manaþa tak. þa hialpær hanum egh længær forfals eþær utan han se utan lands.⁹) (10 þa skal mæþ tuem suæria at uin ælla sali æru¹¹) utan lands ok lagh saghu: þa¹²) ma egh længre leþa æn til landamæris. (13 Nu kan man lata i fæm natta tak ælla i¹⁴) fæmtan nata tak ok¹⁵) afgiptis sipan ok uill egh fylghia¹⁶) taki sinu (17porf egh leþa til landamæris: Nu æn18) þer skulu þær uiþ kuma ær hemföþu eþ¹⁹) föra uilia: kuma egh þær i mot þa skal hin sik til uita ær²⁰) uibær kænnis mæb tuem mannum ok sialuær han bribi at bæt ær af hanum þiufstulit ok han aldrigh afhænde sik.²¹) sua æ huar²²) egh kumbær hemuld²³) innan lagha lepsnum pa gange hin sua²⁴) til sins sum mist bauær sua sum nu ær saght. ær egh salin innan lands ok hæraþe²⁵) þa skal köpin uiþær landamære urbiuua gæras mæb uin ok uitne at han köpte ok26) uar aldrigh piuuær at.27) §. 4. (28 Nu a uinin29) þæssin uitzs orþ. at þa ir39) uiþær köp-

100) B. C. F. om. sum.

1) B. sic. F. winzordh. A. vnsorbit.

2) F. han wingade, tha wiste hann egh &c. C. han vingape pa*

3) B. F. om. ok.

4) F. medh ty.

5) A. urpiua primum scriptum est.

6) F. är.

7) B. sic. A. hæri. F. kraffui aff thäm han &c. 8) Quae §. 3. continet, hoc loco habet cod. B; in C. et F. eadem, etsi rerum ordine mutato, leguntur. At A. haec om., praeter verba: Nu kan man lata i fæm natta tak — leha til landamæris, quae A, pariter ac C, supra inserit. Cfr. not. 72. pag. 155. In his verbis igitur cod. A, in ceteris vero quae continet haec s, B. secuti sumus. 9) C. lænz (pro lanz).

10) P. om. pa — utan lands.

11) C. ær.

12) C. om. pa.

13) A. C. supra inserunt verbat Nn — lan-

damæris. Cfr. not. 72. pag. 155. et not. 8.

14) B. C. F. om. i.

15) C. F. om. ok.

16) F. add. sidan.

17) C. B. F. pa porf han egh &c. 18) C. mæp. F. män. 19) C. sic. B. F. edhe.

20) C. som. F. thär. 21) F. sær. C. om. h. v. C. F. add. för an bær; male.

22) C. add. sum.

23) C. hemult. .

24) F. om. sua.

25) Lege laghsaghu.

26) C. add. han.

27) F. add. tå schall win wirdningh warda. C. add. ba scal v * bing varba.

28) A. Litt. N a miniatore omiss, add. rec. man. F. om. Nu a uinin; cfr. not. 72. pag. 155.

29) C. vin.

30) C. F. it.

tins³¹) þa uar iak at³²) andru uin ok egh³³) at þessu: þa skal þæt hæræzs namd³⁴) uita³⁵) huarr þera sum³⁶) sannare³⁷) hauær swrit. Nu gangær uin uiþ uinsorbe (380k lebe til hins sum³⁹) salde. nu will han egh uipær ganga at han hauær salt. þa ær þæt uinsins uitzs orb uita sik (40til uinsorþsins Nu will han egh uibær ganga sum⁴¹) uinin⁴²) ær: þa a þæn uitz orb⁴³) sum⁴⁴) köpt hauær uita þæt at þu uast at þessu uin þa iak köpte: nu ma aldrigh (45 uinin dylia uins orbit⁴⁶) um þuært.⁴⁷) (5. 5. Nu æn uinin skal uirþning ut luka ok skill pem a: pa aghe vinin uitzs orp48) mæp epe fiughurtan manna at fultær atærguldit firi þæt sum⁴⁹) han hanum uingaþe. Nu kan uin (⁵⁰uilin uara ok⁵¹) sæghær mere uirþning⁵²) uara æn hon uar.⁵³) þa skal hin uita sum⁵⁴) ut⁵⁵) a gæra⁵⁶) ok han þaþ i (⁵⁷uinsorþit. uita þæt mæþ eþe fiughurtan⁵⁸) manna at iak bab bik egh firi mera i uins orp⁵⁹) æn nu ær ut lukit. ok⁶⁰) (⁶¹gialde æ kuikt kuiku⁶²) gen. ællas pænninga: **§**. 6. Nu sitær en þerra kuar ok sighær egh63) sua uininum til at vinin ma þær64) til65) koma til höghstu (66fæmtan natta fæmtinna (67 sum nokor þæn sum salde: þa hauær68) han69) firisitit uir-

```
31) B. C. F. sic. A. köptis.
```

³²⁾ B. F. sic. A. om. at.

³³⁾ C. om. egh. Male.

³⁴⁾ B. F. nämd.

³⁵⁾ B. add. hwat thär är sant vm, älla.

³⁶⁾ B. C. F. om. sum.

³⁷⁾ B. sannaren. C. sannanne.

³⁸⁾ C. F. leper, om. ok. 39) C. æ. F. thär. 40) C. B. F. i vinsorpet.

⁴¹⁾ F. om. sum.

⁴²⁾ C. F. salin. Male.

⁴³⁾ B. C. F. sic. A. pro uitz orb habet titz.

⁴⁴⁾ C. om. sum.

⁴⁵⁾ C. B. F. vin alz dylia &c.

⁴⁶⁾ C. vins orben.

⁴⁷⁾ B. hwart. Male.

⁴⁸⁾ B. C. F. sic. A. uitzs örp. C. F. add. vita.

⁴⁹⁾ C. F. om. sum.

⁵⁰⁾ F. willia warda. Male.

⁵¹⁾ C. F. om. ok.

⁵²⁾ C. virping.

⁵³⁾ B. är.

⁵⁴⁾ C. om. sum. F. thär.

⁵⁵⁾ A. mt v. uit scriptum est, at scalpro emendatum.

⁵⁶⁾ B. gawa. F. giffua. C. giæ*

⁵⁷⁾ C. vinsorb mæb &c.

⁵⁸⁾ B. C. F. sic. A. finghururtan.

⁵⁹⁾ B. winsordit.

⁶⁰⁾ F. om. ok.

⁶¹⁾ B. sic. C. gialde quict &c. F. à gällda quickt &c. A. æ gilda kuikt.

⁶²⁾ A. kuike primum scriptum fuisse videtur.

⁶³⁾ C. om. egh. Male.

⁶⁴⁾ C. om. pær. C. F. add. pæn.

⁶⁵⁾ B. om. til.

⁶⁶⁾ C. om. fæmtan natta.

⁶⁷⁾ B. sum kan nagwar &c. C. sum kan nakuar þæn *gia (læggia?) som salde. F. thänn sållde &c. Verba sum nokor aut delenda videntur, aut eorum loco et legendum.

⁶⁸⁾ C. F. haui.

⁻⁶⁹⁾ C. om. han.

pinginne.⁷⁰) ællas⁷¹) uiti (⁷²mæþ eþe fiughurtan manna at han fik (⁷³timilika sua hanum bup⁷⁴) (⁷⁵at han matte timilika hanum til fæmt⁷⁶) koma: §. 7. Nu ganger hin⁷⁷) uiber at han hauer salt. ba skal han⁷⁸) hemult gæra bem sum⁷⁹) han salde. ær þæt kuiki: þa skal han þæt uita at han atte ok hema födde okso) þærsi) (sadiþi miolk ok moþur spina: ok aldrigh afhænde iak miks) för æn uib bænna man:

VII.

Nu æn þæt æru klaþe⁸⁴) (⁸⁵þa skal han⁸⁶) uita þæt at han læt skapa ok 76 skæra: ok han atte nyt⁸⁷) ok onöt. Nu æn þæt ær suærþ: þa skal han þæt uita at han læt skyggia ok skalpa. ok han atte nyt ok⁸⁸) onöt. Nu æn þæt æru hus: þa skal han þæt uita at han læt af stumne hugga ok gæra: þæssin all skal han mæþ eþe hemul gæra. sua so) sum hemfőþu: ok so) iak afhænde si) aldrigh (⁹²mik i laghum manna för æn uiþ þænna man: Nu⁹³) orkar han egh epe. pa a hin til⁹⁴) sins ganga mæb epe surnum⁹⁵) at þætta⁹⁶) uar af (⁹⁷mik stulit. pæn skal pæt uita sum klandapi: S. 1. Nu klandas pæt firi manne sum 98) han99) hauær köpt. ok köpis egh100) mæb uin ok uitne. (1klandar þæn sami sum salde. þa uæri mæþ eþe fiughurtan manna. sua at han fik af hanum mæþ hans uilia ok fullum uiþær gialdum: klandar²) annar æn þæn sum salde ok3) lebis till bæs sum han fik bæt4) af. uill han egh uibær taka: þa

```
70) B. wirdningine. F. wirdningena.
```

P1225

in oil

: han

wil

topt

unin

a ok

1 21

iz.

⁷¹⁾ C. ælla, et sic passim.

⁷²⁾ C. B. F. sic. A. pro mæb ebe habet mæbe.

⁷³⁾ B. C. hanum swa timelika.

⁷⁴⁾ B. C. F. wissu.

⁷⁵⁾ F. om. at — koma. Cfr. not. 72. pag. 155.

⁷⁶⁾ C. B. sic. A. fæm.

⁷⁷⁾ B. C. F. han.

⁷⁸⁾ C. om. han.

⁷⁹⁾ C. om. sum. 80) C. F. om. ok.

⁸¹⁾ B. om. pær.

⁸²⁾ F. thå miölck och Moder Spina didde.

⁸³⁾ B. F. mär. 84) B. F. klädhe.

⁸⁵⁾ F. om. þa — þæt æru hus.

⁸⁶⁾ B. hin.

⁸⁷⁾ C. B. sic. A. nöt.

⁸⁸⁾ B. sic. A. o.

⁸⁹⁾ F. om. sua.

⁹⁰⁾ B. F. at.

⁹¹⁾ B. F. sic. A. afhæn.

⁹²⁾ B. F. mär i lagh &c.

⁹³⁾ B. om. Nu.

⁹⁴⁾ B. C. F. sic. A. om. til.

⁹⁵⁾ C. F. om. surnum.

⁹⁶⁾ C. pæt.

⁹⁷⁾ C. mæ þiufstulit.

⁹⁸⁾ C. æ. F. thet.

⁹⁹⁾ B. C. F. sic. A. om. han.

¹⁰⁰⁾ B. sic. A. C. F. om. egh. 1) G. clande p(æn) som &c.

²⁾ B. Nu klandar.

³⁾ C. F. om. ok.

⁴⁾ C. F. om. pæt.

suæri⁵) in til hans mæb ebe fiughurtan manna⁶) at⁷) han fik bæt af hanum: §. 2. Nu a⁸) egh⁹) man hemföbu sina i tak lata: han skal suæria¹⁰) sum skilt ær mæþ ofæstum eþe a broa fiol sinne. (6. 3. Nu ær sali utlændis ælla¹¹) win: ba skal i lagha¹²) tak lata: þæt æru¹³) fæmtan nætær: kombær han¹⁴) egh æn¹⁵) þa hem: þa skal lata i manaþa tak nu¹⁶) kombær han¹⁷) egh æn¹⁸) þa hem: þa skal19) til ganga mæb tuæggia manna ebe at20) uita bæt at win hans ælla sali æru²¹) (²²utan rikis: ællar a flut lande.²³) þa skal lata i (²⁴halfs iam+ langa tak: kombær egh æn þa: þa skal lata²⁵) ætla af²⁶) första dagh sum klandapis alla²⁷) fæmtir innan: þa skal lata²⁸) i²⁹) natta (³⁰tak ok iamlanga: kombær egh æn31) þa: þa32) hin til sins ganga sum mist hauær: mæþ tuæggia33) manna epe ok sialuær han þriþi at iak hauær ræt kænt ok þætta ær mit ok osini heman gik:34) þa skal huar köpin ganga til sins nins, ok35) huar uinin til salans mæ) surnum ebe at þæt löstis æftir lagha fæmtir. ok³⁶) þy ær iak uærþær til uirþning³⁷) minna ganga: æ sua mang köp sum i æru kumin þa gange³⁸) huar til uirþning sinna: §. 4. Nu³⁹) köpmalum þa koma i manga sældir. þa skal huar köpin leþa40) til ninsins: ok uinin til salans: koma41) i þrea sældir. þa skal til⁴²) þriþiu⁴³) sald⁴⁴) leþa. þær skal han sit⁴⁵) lösa sum klan-

⁵⁾ C. suær,

⁶⁾ A. Litt. mann bis sunt scriptue.

⁷⁾ F. änn. 8) C. F. ma.

⁹⁾ B. C. F. sic. A. om. egh.

¹⁰⁾ C. B. F. væria.

¹¹⁾ B. add. ok. 12) C. F. högre.

¹³⁾ C. F. ær.

¹⁴⁾ C. om. han.

¹⁵⁾ B. om. æn.
16) B. om. nu.

¹⁷⁾ C. F. om. han.

¹⁸⁾ C. om. æn.

¹⁹⁾ C. F. add. han.

²⁰⁾ B. C. F. ok. 21) C. B. F. ær.

²²⁾ B. vtrikis. Lege utan lands,

²³⁾ C. fluclande. F. flucklande.

²⁴⁾ F. halffiämpnlånga. 25) C. F. om. lata.

²⁶⁾ B, F, sic, A. af.

²⁷⁾ A. ælla scriptum est, at scalpro emendatum. C. ællas. F. ellar.

²⁸⁾ B. C. F. ganga.

²⁹⁾ B. innan.

³⁰⁾ A. Loco verborum tak ok alia quaedam antea fuerunt scripta.

³¹⁾ C. F. om. æn.

³²⁾ Pro pa a. B. C. F. add. skal.

³³⁾ C. B. F. sic. A. tuægga.

³⁴⁾ B. F. gangit.

³⁵⁾ F. om, ok.

³⁶⁾ C. F. om. ok.

³⁷⁾ C. virping.

³⁸⁾ B. C. F. add. swa.

³⁹⁾ B. C. F. add. i.

⁴⁰⁾ B. F. sic. A. C. leta.

⁴¹⁾ B. C. sic. F. kunna komma. A. homa.

⁴²⁾ B. C. F. sic. A. om. til.

⁴³⁾ B. C. sic. F. tridia. A. prpiu.

⁴⁴⁾ C. B. F. sæld.

⁴⁵⁾ C. sic. Male.

dar. egh ma han⁴⁶) længær leþa utan han⁴⁷) se inrikis sum firi hemföþu will uita:⁴⁸) siþan skal⁴⁹) huar til uirþning⁵⁰) sinna ganga mæþ surnum eþe sua sum⁵¹) (⁵²för uar skilt. §. 5. Nu kænnas tue⁵³) uiþ et köp: kallas⁵⁴) baþe köpt haua mæþ uin ok uitne. þa skulu þer⁵⁸) (⁵⁶hemuls manne sinum til sighia. han skal uald⁵⁷) haua: hemula huarium⁵⁸) þerra han uill hældær. mæþ eþe tuæggia manna: þerra sum⁵⁹) þæt uissu⁶⁰) ok tolf æftir. at þik⁶¹) salde iak ok þæmma aldrigh: þa skal þæn⁶²) haua sum⁶³) (⁶⁴hemuld fylghir.

VIII.

Nu köpir⁶⁵) man a stræte egh mæp uitne. þæt kalla⁶⁶) strætis köp: nu klandas þæt firi (⁶⁷manne sum han fangit hauær: ok kombær egh hinum uip sum salde hanum: þa⁶⁸) uiti þæt mæp tuæggia manna (⁶⁹eþe at han köpte a stræti ok⁷⁰) gæri sua⁷¹) sik urþiuua. haui firiköpt uirþning sinne. ok⁷²) hin gange til sins (⁷⁸sum a mæþ surnum eþe sum⁷⁴) osinum⁷⁵) hauær mist. §. 1. Nu ma egh bondans⁷⁶) kona mera köp gæra æn til⁷⁷) atta pænninga: nu ær bondans⁷⁸) son oskiptær uiþær han: þa ær han egh at meru⁷⁹) köpgildær æn 77 þræll hans.

```
46) C. F. om. han.
```

Digitized by Google

⁴⁷⁾ C. pæn.

⁴⁸⁾ C. B. F. væria.

⁴⁹⁾ A. v. skal bis est scripta.

⁵⁰⁾ C. værning.

⁵¹⁾ A. skilt antea fuit scriptum.

⁵²⁾ C. B. F. skilt ær.

⁵³⁾ A. v. tue bis est scripta.

⁵⁴⁾ F. kalla.

⁵⁵⁾ C. pera. Male.

⁵⁶⁾ C. F. hemula sinom &c.

⁵⁷⁾ B. C. F. sic. A. uib.

⁵⁸⁾ B. hwilikum.

⁵⁹⁾ B. C. F. om. sum.

⁶⁰⁾ B. C. F. wistu. C. add. oc viper varo.

⁶¹⁾ C. F. per.

⁶²⁾ B. han.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

⁶³⁾ C. om. sum. F. e.

⁶⁴⁾ C. hemult fölghe.

⁶⁵⁾ C. köpe.

⁶⁶⁾ B. C. sic. F. kallas. A. skallar.

⁶⁷⁾ C. F. hanom. comber &c.

⁶⁸⁾ A. ta primum scriptum est. C. F. om. ba.

⁶⁹⁾ A. Loco verborum epe at antea scriptum fuisse videtur uitni.

⁷⁰⁾ F. om. ok.

⁷¹⁾ C. F. om. sua.

⁷²⁾ B. C. F. om. ok.

⁷³⁾ C. F. om. sum a. ..

⁷⁴⁾ B. F. är.

⁷⁵⁾ F. osine.

⁷⁶⁾ C. F. bonda.

⁷⁷⁾ F. om. til.

⁷⁸⁾ B. F. bonda.

⁷⁹⁾ B. mera.

IX

Nu köpir man uiþ þæn sum egh ær köpgildær: gange atær köp þerra ok böti⁸⁰) siax öra æn köpit ær minna æn mark⁸¹) uært. (⁸²ær köpit mark⁸³) uært (⁸⁴sum þer köptus uiþær þa⁸⁵) böte firi þreia markær: §. 1. Nu skiptas mæn gawm⁸⁶) uiþær ælla giuær man andrum⁸⁷) lösöra: klandar þæn sami sum gaf. þa uiti sua mæþ eþe fiughurtan manna: at⁸⁸) han⁸⁹) gaf⁹⁰) ok iak⁹¹) lönaþi; klandar annar. þa lete⁹²) hemuls þæs hanum gaf. will han egh⁸³) uiþær taka: þa uiti mæþ fiughurtan manna eþe at han gaf hanum: þo matte (⁹⁴han giua at egh uare uin til:

X

Nu sitia brößer i bo saman: þa ær þæn ælzste köpgildær ok egh⁹⁵) flere. utan eghn þerra skal ur stað lata: þa skulu þer allir a fæst balda:

XI.

¶ Nu köpas þer uiþ sum egh æru köpgildi. kærir þæt bondi. þa⁹⁶) taki huar sit atær ok uarin baþir saklösi:⁹⁷)

XII.

Nu sitær bryti i bo manzs ok han ær þræll hans: til þæs bos skal tilseu man vara: han skal köp gæra ok egh þrall⁹⁸) hans:

XIII.

¶ Nu ger man köp ok99) far mæþ uin100) ok uitni: nu (101klandar man firi

80) B. F. sic; add. firi. A. föti.	91) A. han antea fuit scriptum.
81) B. marka.	92) B. lite til.
82) F. om. ær — uært.	93) C. om. egh. Male.
83) C marka.	94) F. Mann tiggia att &c. C. * gzia æt egh*
84) B. F. är ther kiöpas &c.	95) C. F. ængin.
85) B. om. pa.	. Q6) C. F. om. <i>þa</i> .
86) F. geffuum.	97) C. osakir.
87) B. F. sic. A. andum.	98) B. F. thräl.
88) F. änn.	99) B. F. om. ok.
89) A. iak antea scriptum fuit.	100) B. F. sic. A. uitni.
90) B. F. sic. A. gæf.	101) B. F. klandas firi &c. C. clundas*

hanum ok kallas rantakit uara: nu a egh rantakit leþa:102) Nu nar han egh hemuld sinne ok egh¹⁰³) lezsnum: lösir hin mæþ eþe at þæt uar af hanum¹⁰⁴) rantakit. þa skal¹⁰⁵) ganga til þæs sum¹⁰⁶) uin uar at mæþ surnum eþe at þæt¹⁰⁷) löstis af mik¹⁰⁶) firi rantakit. ok þy ær iak hær uærþær til virþning minna at109) ganga: sua skal vinin ganga til salans:

Hær byrias ræfsta balkær i hanum tælias flokka: siax ok tiughu:

- I Um huru næmd skal gæra:
- II. Vm bön mal a kunungx næmd¹) skulu slitas:
- .III. Um hua fiarþungx næmd skal gæra: ok hulikin²) mal þær skulu til bæra. ok um nam. ok huru³) ræfst⁴) skal skipta:
- .IIII. Vm huru garþa næmd skal gæra. ok broa:
- .V. Um huru man skal eþa⁵) fæsta firi sak. ælla firi gjald: þa ær annat sak. ok annat giald:
- VI. Vm æn man fæste⁶) ep. ælla huru taka skal uælia: ælla næmna skal: tuætylftan.⁷) ælla⁸) þrætylftan eþ. ok foreþis mæn⁹) i fiughurtan manna eþe VII. Um huru laghlika skal til eþa⁵) sighia:
- VIII. Vm æn þe koma a fæmt takin ok sakin.10) ok kombær egti þæn11) seia skal. ælla hans forfall: ok12) rænis bok af manne: ælla suær taki wilt ebzsöre nibær:
- .IX. Um huru længe forfalzs ebær hialpær: ok biufs ebær skal gangas i förstu tilsæghn:

¹⁰²⁾ B. F. ledhas.

¹⁰³⁾ F. om. egh.

ro4) F. handom. Male.

¹⁰⁵⁾ B. F. add. han.

¹⁰⁶⁾ B. är. F. thär.

¹⁰⁷⁾ B. thätta.

¹⁰⁸⁾ C. B. mæ.

¹⁰⁹⁾ B. F. om. at.

¹⁾ B. Räfst.

²⁾ B. thön.

³⁾ A. Pro h primum scriptum est k.

⁴⁾ B. sic. A. ræst.

⁵⁾ B. Edhe.

⁶⁾ B. fästir.

⁷⁾ B. sic. A. tyætylftan.
8) B. sic. A. v. ælla omiss. supra lineam add. rec. man. saec. XVI.

⁹⁾ A. Loco v. mæn aliud quoddam vocabulum antea fuit scriptum. E. man.

¹⁰⁾ E. salin. Male.

¹¹⁾ E. add. sum.

¹²⁾ B. älla.

- X. Vm æn man löse þæn eb sum han ma þiggia up
- XI. Um þa mæn sum¹³) i eþe skulu standa: ok huru alli eþa lagh fult skulu gangas.¹⁴) baþe höghre ok læghre:
- XII. Vm at¹⁵) egh ma ep annurlund ganga¹⁶) æn (¹⁷han uar fæstær ok egh kona ep ganga ælla ughurmaghi. ok egh ma kunu þing stamna¹⁸)
- 78 XIII. Um at15) egh ma ep ganga firi annan æn þæn sum seia aghær ok faþir firi sons sins gærþ. ok broþir firi sins brobur gærþ:
 - .XIIII. Vm huru umbuzs man skal haua: ælla huru han skal laghlika stæmna ælla mæþ fara:
 - XV. Um huru man forser sin ræt. æn han staua sialuær til lykta:
 - XVI. Vm (19æn næmd gangær atær. ok huru göbzlu (20eba gangas
 - XVII Um pem epa man ma egh giua vr ok huru man firigiuær sinum ræt.
 - XVIII. Vm æn man stæmni²¹) manni þing ok uændi siþan atær ok stæmni siþan firi annat mal:
 - XIX. Um æn man giuær flerum sak firi et mal: þa ma egh sakær sakan uæria.
 - .XX. Vm huru mabær giuær döpum sak:
 - XXI: Um huru bonde skal bonda stæmna: (220k huru mangum han ma um daghin stæmna ælla soknare.
 - XXII. Vm æn man ofsökir annan. ælla domarin²³) kan uilin uara ok will egli fæmt læggia þa sum han aghær.
 - XXIII. Um æn uanbupit uarpær ælla ofsot. þa hittis þæt i þæmma malum
 - XXIIII. Vm æn²⁴) man stæmnir manne ok ær egh hema ok kombær egh hem firi fæmtina: þæt ær ogilt. for²⁵) utan firi drap ælla²⁶) manhælghþa²⁷) mal²⁸)

¹³⁾ B. om. suns.

¹⁴⁾ B. E. sic. A. gængæs.

¹⁵⁾ E. æt.

¹⁶⁾ B. E. sic. A. gangas.

¹⁷⁾ A. Pro han uar antea, ut videtur, scriptum fuit hanum.

¹⁸⁾ E. B. stæmpnæ.

¹⁹⁾ B. Nämd gar ater, &c.

²⁰⁾ E. Verba: epa — sinum ræt sunt abscissa.

²¹⁾ B. stämnir.

²²⁾ B. om. ok — stæmna.

²³⁾ E. domare.

²⁴⁾ B. om. æn.

²⁵⁾ B. E. om. for.

²⁶⁾ B. E. ok.

²⁷⁾ E. manhælghis.

²⁸⁾ A. mali scriptum est, at i deletum.

XX.V Um at egh ma lionga þing stæmna firi iorþa delu:

XXVI: Vm huru lionga þing skal stæmna æftir þry malþing ok huru þær skal²⁹) uitne ganga. at höghstu³⁰) sak ok læghstu:³¹) huru han friþlös uarþær. ok³²) hans bo skiptis:³⁸)

hær byrias ræfsta balkær:34)

u will kunungær³³) ræfst sina seia: þa skal hæræzs³6) næmd næmna.³7) ok³6) baþi þer uiþær uara sum uiþær delas. ok iaka þem³9) sum næmnas i næmdina:⁴0) þa skal sanninda mæn i næmd⁴¹) næmna⁴²) ok egh uiþærdelu mæn:⁴³) ok egh þera uilda mæn: ællas frændær þera: §. 1. Nu sitær man kuar ok³6) kombær egh til kunungx ræfst. böte firi⁴⁴) þre markær. ælla uiti lagha forfall sin: þæt æru hans⁴⁵) forfall: ær sialuær siukær. ælla sitær iui siukum: ælla ær a fiæti fear sins: þa uiti þæt mæþ eþe fiughurtan manna at han uar a lagha forfallum. §. 2. Nu (⁴⁵næmnas mæn i namd⁴²) syn ok uill ægh i⁴8) ganga: hætte uiþ þrim markum.

.II.

¶ (49 pessin mal aghu a kunungx ræfst⁵⁰) slitas: all ezsöre. all tuæsuæri: alte olag ha epa: knifs lagh. kunungxs dombrut. alla iorpa delur. all högh mæle. ok⁵¹) all fiæpærtiugh mal. all morpgiald ok ran:⁵²) ok olagha næmdir. sua ok æn⁵³) þri giua enum þiuf sak:

²⁹⁾ B. skulu.

³⁰⁾ E. högxste.

³¹⁾ B. E. add. ok.

³²⁾ E. add. huru.

³³⁾ B. skiptas.

³⁴⁾ B. F. om. rubr.

³⁵⁾ B. F. sic. A. hunungær.

³⁶⁾ B. häradz höfdinge. C. hæraz h*

³⁷⁾ B. gära. 38) F. om. ok.

³⁹⁾ C. F. add. mannom.

⁴⁰⁾ B. add. Ok.

⁴¹⁾ B. sic. F. Nämpdana. A. næm.

⁴²⁾ F. settia. B. sitia.

⁴³⁾ B. F. sic. A. iterum add. ok egh pera uipær delu mæn.

⁴⁴⁾ B. F. om. firi.

⁴⁵⁾ F. här. B. C. F. add. lagha.

⁴⁶⁾ B. nämnis man.

⁴⁷⁾ B. F. nämd.

⁴⁸⁾ C. innan.

⁴⁹⁾ C. No agho* C. F. hic incipiunt in nova linea, littera initiali grandiore rubraque ornata.

⁵⁰⁾ B. F. nämd. C.*

⁵¹⁾ F. om. ok.

⁵²⁾ A. Pro r primum scriptum est n.

⁵³⁾ F. on.

.IIL.

Nu uil 'kunungx soknare fiarbungx næmd⁵⁴) sea. þa skal fiarbungxs⁵⁵) hófþunge⁵⁶) næmd⁵⁷) gæra: kombær bonde egh til þingxs. þa⁵⁸) böte þreia öra: (59sitær aldær fiarþungær kuar böte þrea markær: S. 1. Þæssin mal aghu a fiærbungx næmd slitas, all þræmærkis mal lagh stæmd ok lagh kallab til lagha soknir. æn þa æru egh iorþa delur. ok ær egh lionga þing för stæmt.60) 70 þa æn þæt ær61) för stamt.62) þa kombær þæt egh til fiarþungas næmd. Nu æn lionga þing ær egh (63 förra stamt þa skal næmdin fælla hin (64 firi of sot: ælla annan þera firi uanbuþit. ok egh a⁶⁵) han sialuær uæria sik. huarte hin (66er sotte (67ok egh pen sum68) firi uar staddær sokninne. ganga per69) pær laghum vp a: þæt ær vlagh:70) (71 Nu skil þem a sighær annar lagha soknina uara ut sotta ok annar sighær⁷²) egh: þa uiti fiarþungxs næmdin⁷³) huat þær ær sant um: ær hon ut sot. þa aghu þer (74fælla annan þera. ær hon egh ut sot. þa aghu þer egh hana til sin⁷⁵) taka: S. 2. Nu uar þæt sua först (⁷⁶æn man uar lagh wnnin. þa skulde han næma. sua⁷⁷) ok firi giald. þa⁷⁸) matte (79egh næma innan garþzs ok grinda stulpa. næmde han sua. þa hafþe han firi næmt sakinne ok sinum þrim markum: þa gafs þæt af i knutzs kunungxs daghum at egh matte næma: okso) huar sum næmde han hafbe firi næmt sakinne ok sinum þrim markum: æ firi huat sum⁸¹) han næmir. (⁸²huat

```
54) B. F. sic. A. mæmd.
```

⁵⁵⁾ B. F. sic. A. fiarbugxs.

⁵⁶⁾ A. höfpungx primum scriptum est.

⁵⁷⁾ B. F. sic. A. næm.

⁵⁸⁾ B. F. om. pa.

⁵⁹⁾ F. om. sitær — markær.

⁶⁰⁾ C. stæmd.

⁶¹⁾ B. F. sic. A. add. egh. C.*

⁶²⁾ B. F. stämt.

⁶³⁾ B. F. för stämt, än thingbudh kumber i, (F. om. i) Tha &c.

⁶⁴⁾ B. F. sic. A. sum firi stop: ælla &c. Cfr. Cap. 23: 1.

⁶⁵⁾ F. om. a. B. ma.

⁶⁶⁾ F. e soth.

⁶⁷⁾ B. älla thän &c.

^{.68)} F. on. sum.

⁶⁹⁾ F. om. per.

⁷⁰⁾ B. F. gen laghum.

⁷¹⁾ F. om. Nu — til sin taka.

⁷²⁾ B. om. sighær.

⁷³⁾ B. C. nämd.

⁷⁴ A. Loco verborum: fælla - ær antea scriptum fuit: egh hana til sin taka.

⁷⁵⁾ B. sic. A. om. sin. Cfr. not. 74. praeced.

⁷⁶⁾ F. att. B. at war man.

⁷⁷⁾ B. F. sic. A. hua. 78) po legendum videtur.

⁷⁹⁾ B. han näma, egh innan &c. F. Nampna, egh innan &c. C. næ*

⁸⁰⁾ B. add. ä.

⁸¹⁾ B. F. om. sum.

⁸²⁾ B. F. om. huat bæt ær.

pæt ær hældær firi giald. ælla firi sak: far þæn83) döp ælla akomu sum84) nam gær uari ogilt. gær han (85 nakuarum akomu uari tuægilt. sua æru ok nu lagh: þa staddis ok sua. at varþær man laghwnnin firi minni sak æn gislinga brut. þa skulde þæt ræfst biþa: ræfst skulde huart þriþia ar uara: huar sum86) þa fældis ok uildi han egh böta þa skulde þing hem⁸⁷) til hans næmnna ok miæta ut sak hans först malsæghanda: þa⁸⁸) skiptu þer siþan sum⁸⁹) þingi fulghþu ok⁹⁰) egh kunungær utan han sialuær fylghþi.⁹¹) Nu siþan kom þæt sua at kunungær⁹²) takær⁹³) huat han ær nær ælla egh. Nu gaf þæt sua birghir iarl. at sipan ræfst hauær laghwnnit malit. þa skal læggia stæmnu dagh æn þe böta uilia: uilia þer egh böta: þa skal næmdin þön sum fælde hem fara til þerra: ok læggia först⁹⁴) af barnanna lut. ok sua⁹⁵) husfrunna lut. ok af hans luti⁹⁶) (⁹⁷læggia ut sua mykit sum han ær (⁹⁸sakær til: Nu uær han gozssit ok gær nakuarum⁹⁹) akomu. huat þæt ær hældær i garþe ælla utan garzs: þa böte¹⁰⁰) tuægildi. far han nakuat¹) uari ogilt. Nu (²æn næmda mænnini³) uilia egh taka firi hanum: þa bötin þreia markær æn þe haua egh forfall. Nu æn þæt ær i götlandi: þa skal þæt sum bötis först i þry skiptas. siþan taki en lut kunungær ok söknari*) hans: annan lut biskupær ok soknari hans. ok⁵) pripi lutrin⁶) skiptis⁷) i pry. en lut malsæghanda: annan laghmanne. Þriþia hærazs höfþinga: Nu i smalandum þa skiptis ræfst i þry. en lut malsæghanda. annan kununge. pripia hæræpe: en þæn lut takær egh kunungær firi ensak sina: Nu ma egh taka firi annur mal æn þön sum⁸) i kunungas ræfst (⁹fallas: takær han firi anur mal: þa böte sum skils í rans malum:

```
83) F. hann.
```

⁸⁴⁾ F. thär.

⁸⁵⁾ B. F. nagwat, wari &c.

⁸⁶⁾ B. F. om. sum.

⁸⁷⁾ F. om. hem.

⁸⁸⁾ B. F. swa.

Q_) E ::-

⁸⁹⁾ F. är.

⁹⁰⁾ B. C. F. tok.

⁹¹⁾ B. C. F. sic. A. fylghir.

⁹²⁾ B. F. han.

⁹³⁾ B. add. ä.

⁹⁴⁾ B. C. F. om. först.

⁹⁵⁾ B. F. om. sua.

⁹⁶⁾ B. F. sic. A. lyti.

⁹⁷⁾ B. F. miäta swa &c.

⁹⁸⁾ B. F. fälder at. Nu &c.

⁹⁹⁾ B. nakrum. F. någrom.

¹⁰⁰⁾ B. C. sic. A. F. bötin.

¹⁰⁰⁾ D. G. SIC. A. F. D

¹⁾ B. F. akoniu.

²⁾ F. wilia Nämpdamen egh &c. C. villia*

³⁾ B. nämda män.

⁴⁾ B. F. soknare.

⁵⁾ B. om. ok.

⁶⁾ B. C. F. luttar.

⁷⁾ B. skiptas.

⁸⁾ B. F. om. sum.

⁹⁾ B. F. fallas: Taker man firi annur &c.

.IIII.

Nu skal garla næmd til þæs byia gæra sum nakuar grænni10) kæri11) til annars at han hauær skaþa¹²) fangit um sit korn. ok¹³) (¹⁴til þæs byia sum (¹⁵i gærþe ær mæþ þöm: ok egh til flere byia Nu skál broa næmd gæra a fiar-80 þungxs ræfst. Nu will hærazs höfþinge broa syn seia:16) þæt skal uara mællum¹⁷) pinkizs dagha ok olafs mæssu: þa skal han tolf mæn haua af fiarþunginum. þer skulu skuþa þa¹⁸) broa sum gilda æru: ok fælla þa broa sum ogilda æru: ok huar¹⁹) böte²⁰) firi sina bro sua sum lagh sighia: þa skal næmdin uita til mykils²¹) hon fælde brona: huat hældær²²) hon fælde allan byn:²³) ælla huarn²⁴) bondan²⁵) sum egh hauær bygt. Sua skal ok²⁶) garþa næmd uita huru höght hon²⁷) fælde garþin: S. 1. Nu fælle²⁸) (²⁹næmd garþ ælla bro. ok næmna til mæn. þem sum þe³o) fælla. þa ma egh eb amote næmd ganga: Nu æn han tröstir sik at han sant hauær: þa skal han sua margha³¹) pænninga i borghan sætia undir kunungx32) dom ælla laghmanzs sum han ær fældær at. ær þær san lysn³³) til at þer æru³⁴) orsaki:³⁵) þa aghær kunungær ælla laghman þem ursaka³⁶) döma: (³⁷ok næmdin böte sum þem fælde orætlika: æru þer saki: bötin. ok egh amote næmd gangin. Nu æn næmdin³⁶) fælle³⁹) sua. at hua⁴⁰) sum gærþin⁴¹) ælla brona a. ok þöm a⁴²) fa mæþ lagha skipti

¹⁰⁾ B. granne. F. om. h. v.

¹¹⁾ B. F. kiärir.

¹²⁾ F. add. aff.

¹³⁾ F. om. ok.

¹⁴⁾ B. egh til flere byar, än til thäs sum ingiardis är mädh thöm. Nu &c.

¹⁵⁾ F. Indgärdis. Cfr. not. 14. praeced.

¹⁶⁾ B. F. hawa.

¹⁷⁾ B. mällan.

¹⁸⁾ F. om. pa.

¹⁹⁾ B. F. sic. A. harr.

²⁰⁾ B. böta.

²¹⁾ B. F. sic. A. mykilixs. Lege: huru mykils.

²²⁾ F. thera.

²³⁾ B. by.

²⁴⁾ B. hwan.

²⁵⁾ B. F. bonda.

²⁶⁾ B. F. sic. A. add. v. gæra bis scriptam.

²⁷⁾ B. F. sic. A. han.

²⁸⁾ B. F. fällir.

²⁹⁾ B. F. sic. A. man garba.

³⁰⁾ F. sic. A. B. böm.

³¹⁾ B. F. manga.

³²⁾ B. F. sic. A. hunungx.

³³⁾ B. F. syn.

³⁴⁾ B. F. sic. A. ærum.

³⁵⁾ B. F. osaki.

³⁶⁾ B. F. osaka.

³⁷⁾ B. sic. F. och — böthenn egh, och egh edho (sic) å mothe Nämpd gånga. A. æru per orsaki: þa bötin egh. ok egh amote næmd gangin: ok næmdin böte sum þem fælde. Nu &c.

³⁸⁾ A. mæmdin scriptum est, at scalpro emcudatum.

³⁹⁾ B. F. fäller.

⁴⁰⁾ F. hoo.

⁴¹⁾ B. F. gardin.

⁴²⁾ B. F. agha.

han fælla þer ok næmna ængin til. þa ma han dylia at han a egh þa bro ælla þæn garþin⁴³) byggia:⁴⁴) suæri⁴⁵) þo uarlika þæn eþin: at synin bryti egh atær han.⁴⁶)

.v.

Nu fæstir man eh firi fult ok fiæbær tiught. bæt ær ebær brætylftær. halft næmt ok halft onæmt. Nu⁴⁷) fæstir man ep firi siax marka sak: þæt ær ebær tuætylftær. halft næmt ok halft onæmt. Nu47) fæstir man ep firi þriggia marka sak. (48ælla siæx öra sak: ælla þrigia öra sak: þæt ær tolf manna ebær: S. 1. Nu æn man fæste49) tolf manna eb firi brigia öra ælla siax öra sak ok falzs pæn eprin:50) pa böte preia markær fulla utan pæt firi giald se.51) falzs tolf manna epær þæn sum⁵²) firi giald ær fæstær. þa falzs han til gialdzs⁵³) ok egh til mera. (⁵⁴Nu ær annat sak ok annat ær giald. dyll man⁵⁵) firi kununge ælla malsæghanda. ælla hæræþe (560k falzs at eþinum: þa fællis sakin ok mæþ þreia markær: Nu falzs tolf manna eþær at⁵⁷) biskups næmd firi manhælghis mal. ælla firi þe⁵⁸) eþa sum man⁵⁹) ma egh⁶⁰) þiggia up: þa fællis ut huwzs sakin mæþ huwzs manninum: ok böte⁶¹) siax markær firi eþin ok sua huar uætis62) maþrin63) siax markær sum i (64þöm eþumin stoþu: 6.2. Nu æn man kræfs minna æn örtugh giald. þæt ær⁶⁵) hans sialfs eþær (⁶⁶kræfs man⁶⁷) minna æn öris giald: þæt ær hans sialfs⁶⁸) eþær: ok annars mæþ hanum: nu (69en han kræfs minna en half fæmti örtugh: (70 þæt ær ok71) hans

```
43) B. F. gard.
44) B. add. ok.
45) B. F. swärin.
46) B. F. thän edhen.
47) B. F. om. Nu.
48) F. om. ælla — prigia öra sak.
49) B. F. fäster.
50) B. F. edher.
51) F. om. se.
52) B. F. om. sum.
53) A. Pro a primum scriptum est l.
54) F. om. Nu — preia markær.
55) B. add. sak.
56) B. fals at edhom, Tha fällis vt sakin &c.
57) B. F. a.
```

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

Digitized by Google

⁵⁸⁾ B. tha.

59) B. F. han.

60) B. F. sic. A. om. egh.

61) B. F. sic. A. bötin.

62) B. F. sic. A. mætis.

63) B. F. mannin.

64) B. edhenum swor. F. thän edenom suoro.

65) F. add. thå.

66) F. om. kræfs — eþær.

67) B. han.

68) B. om. sialfs.

69) F. kräffz han.

c. 70) B. F. Tha är thät.

71) B. G. F. om. ok.

sialfs epær ok annars⁷²) mæb hanum: Nu⁷³) kræfs man⁷⁴) half fæmte örtugh: þa byrias þær⁷⁵) först⁷⁶) tolf manna eþær: bristær at eþe oswrnum: þa böte ut gialdit ok egh mera: gangær han eþin ok bristær (⁷⁷siþan. þa firi menit böte biskupe þreia markær: (**bristær firi olagh: böte kununge. ok**) malsæghanda ok hæræþe þreia markær:

.VL

Nu fæstir man andrum eþa: þa skal han taka⁸⁰) uælia sum eþin fæstir. prea skal han i ual (81 læggia pe sum inhæræpis æru: ok hin skal sipan en af taka (82 slikan sum han uill: sum 83) sakina giuær (84 ok boanda mæn æru:85) Nu skal til⁸⁶) þrætylftz eþa.⁸⁷) þri taka uara: til tuætylftzs eþa.⁸⁷) tue taka 81 uara: til tolf manna: ælla fiughurtan manna: ælla fæmtan manna eþ⁸⁸) skalen taki uara: S. 1. Nu fæstir man þrætylftan eþ. ælla tuætylftan:89) ælla huat (90ep sum han fæstir. þa kan takin för döia91) æn til ær saght. þa gæri takans arui þæn⁹²) sama ræt ar⁹³) hin skuldi haua giort hanum:⁹⁴) §. 2. Nu alt þæt sum⁹⁵) þrætylftir ælla tuætylftir eþa skulu uara: þa skal æ⁹⁶) halft næmt⁹⁷) uara ok halft onæmt. Nu i⁹⁸) allum fiughurtan manna eþum þa skal⁹⁹) tua næmna þe¹⁰⁰) sum uitne skulu bæra.

⁷²⁾ B. F. tweggia. C.*

⁷³⁾ C. F. om. Nu.

⁷⁴⁾ B. C. F. han.

⁷⁵⁾ F. här.

⁷⁶⁾ B. C. F. om. först.

⁷⁷⁾ F. thå sedan firi meen, thå böthe Biscupe firi meen tria &c.

⁷⁸⁾ C. om. bristær — markær.

⁷⁹⁾ B. om. ok.

⁸⁰⁾ B. C. F. takana.

⁸¹⁾ F. letha, och trea taka Inhäradis, och hin sedan afftaka, thänn som han &c. C.

⁸²⁾ B. sum sakena giwer, than han wil ok boande man är.

⁸³⁾ C. F. pan.

⁸⁴⁾ Verba: ok — æra supra post verba: inhæræþis æru inseri debuissent.

⁸⁵⁾ F. om. æru.

⁸⁶⁾ F. om. til.

⁸⁷⁾ B. edhär. F. eedhar.

⁸⁸⁾ B. edha. F. add. thå.

⁸⁹⁾ C. *lfter eher. 90) B. F. edhe han fäste, ok kan &c.

⁹¹⁾ F. add. för.

⁹²⁾ F. om. pan.

⁹³⁾ B. F. är. C. e.

⁹⁴⁾ B. F. om. hanum.

⁹⁵⁾ B. F. om. sum.

⁹⁶⁾ B. F. om. æ.

⁹⁷⁾ A. v. næmt bis est scripta

⁹⁸⁾ F. om. i.

⁹⁹⁾ B. skulu.

¹⁰⁰⁾ C. pöm. B. thön. F. them.

VII.

Nu uill man til ('prætylfts ælla tuætylfts eþa sighia: þaghar enum taka ær til saght. þa ær allum. Nu sighær man til eþa:2) han skal mæþ sik3) haua tua mæn. ok hitta hema eþa takan: nu rindær han undan ok uill egh rætta4) standær han⁵) a tompt⁶) hans ok leber han ope. se⁷) atær i berre ba ær laghsaght⁸) til: Nu skil þem a hin sum⁹) til saghþe. sæghær at han uaraþe til eþa²) sua at hin uisse.10) (11 nu nekar han: þa ær þæt takans uitzsorþ. at han uisse¹²) egh at hanum uar til (13e)zssins saght. bristær at ebe böte bre markær firi takuillu: þa a¹⁴) takin haua mæþ sik¹⁵) tua¹⁶) mæn:¹⁷) ganga i gærþ¹⁸) þæs sum¹⁹) eþin fæsti. ok sighia til um fæmt. Nu ær egh han sialuær hema sum epin skal föra: þa sæghi til husfru hans. ælla hionum hans. kombær han²⁰) hem prim natum firi fæmtina²¹) þa skal eþin²²) föra. þa agha²³) þe fæmt a mip munda sökia: sum dela.

VIII.

Nu kuma per a fæmt takin ok sakin.24) nu tæl takin uætte fram. ok will uita epzsörit. ok þæn ær þær sum föra skal. nu kombær egh þæn sum (25 seia skal. koma forfall hans.26) þa a eþrin27) andra til sæghn: Nu kombær huarghin perra.28) aghe aldrigh sipan pæn epin29) seia: pa skal han haua stæmnu manna eþ: þerra tuæggia sum³o) þæt uissu³i) ok a stæmnu uaru. at aldær þæn

```
1) B. twetölftis älla thretölftis. F. twetolffz 16) F. om. tua.
  eedha, ella tretolffz eedha &c.
```

²⁾ B. F. edhar.

³⁾ B. F. sär.

⁴⁾ sik forte addendum est.

⁵⁾ F. om. han.

⁶⁾ B. F. sic. A. tompts.

⁷⁾ B. F. ser. 8) B. F. laghsaghat.

⁹⁾ F. är.

¹⁰⁾ F. wiste egh. Male.

¹¹⁾ B. F. hin nekar, Tha &c.

¹²⁾ F. wiste.

¹³⁾ C. epa. B. F. edhar saghat.

¹⁴⁾ F. om. a.

¹⁵⁾ B. F. sär.

¹⁷⁾ B. add. ok.

¹⁸⁾ C. B. F. garp.

¹⁹⁾ B. F. om. sum.

²⁰⁾ B. C. F. om. han.

²¹⁾ B. F. fämt.

²²⁾ B. F. han edh.

²³⁾ B. C. F. aghu.

²⁴⁾ F. Salin. Male.

²⁵⁾ F. föra schall ella sea.

²⁶⁾ B. F. add. tha swärin hans forfall.

²⁷⁾ B. C. F. edher.

²⁸⁾ B. add. han ällär hans forfall.

²⁹⁾ B. F. edh.

³⁰⁾ F. om. sum.

³¹⁾ F. 4visto.

rættær (32 sum þik uar fæstær þa uar þær framme. ok þu33) wite sialuær at pu uilde egh (34uipær taka: Nu koma per allir a stæmnu hin (35sum at mæli ok taki ok saki. nu skill þem a³⁶) um eþzsörit. þa ær þætta³⁷) takans uits orb. vita huru han uar taki at eþinum:38) ok huru mangra manna eþe39) han uar taki at. sæmbær⁴⁰) þöm egh a. þa skal takin suæria eþzsörit niþær at⁴¹) sua uar iak taki at epinum: Nu stauar han manne⁴²) ok gangær⁴³) bort sipan ok will egh44) sea: þa a takin at45) suæria eþzsörit niþ siþan (46aghu stæmnu mæn staua ok hete laghgangit.⁴⁷) §. 1. Nu rænir (⁴⁸man bok af andrum þem sum seia skal: ælla þæn sum föra skal þæt ær þriggia marka sak. ælla tolf manna epær at han rænte egh bok af hannum. 49) gitær han dult at han rænte egh bok af hanum: þa uari hins ebær fallin: S. 2. Nu suær taki wilt50) epzsöre nip: uilli⁵¹) firi þem sum seia skal: ælla firi⁵²) hinum sum⁵³) flytia skal. kære⁵⁴) annar þerra tuiggia (⁵⁵afte a han: þa uiti mæþ eþe tuæggia manna ok tolf æftir. at han bar sua tak⁵⁶) mal⁵⁷) sin sum han uær⁵⁸) taki at þöm⁵⁹) ebe. bristær (60 hanum eprin böte pre markær: Villir han firi þöm sum61) föra skal eþin. ok han62) gangær egh þy sin eþ: orkar þa taki63) eþi flughur-82 tan manna at han bar sua⁶⁴) sum atte ok lagh uaru: þa uari þæn eþrin⁶⁵) fallin. Nu orkar taki egh66) þem eþe. þa böte sum skilt (67ær: þæt æru þreia markær. ok þæn eþrin haui andra tilsæghn: Nu uilli68) taki63) firi þem sum61)

```
32) F. thär war &c.
                                               50) B. F. sic. A. will. Cfr. ind. Capp.
33) B. F. sic. A. om. bu.
                                              51) B. F. willer.
                                              52) F. om. firi.
34) C. F. sea Nv &c.
35) B. at mälte, taki &c. F. ath mäle, ta-
                                              53) B. add. föra ok.
  ki &c.
                                              54) B. F. kiärir.
36) F. om. a.
                                              55) Pro æste. B. F. om. aste a han.
37) B. C. F. thät.
                                              56) B. F. takx.
38) B. F. edhe.
                                              57) F. add- till.
39) B. edh.
                                              58) B. F. war.
40) F. Nw sämber.
                                              59) B. F. om. pöm.
41) B. F. om. at.
                                              60) B. F. at edhe.
                                              61) B. F. om. sum.
42) F. add. eedh.
                                              62) B. F. sic. A. om. han.
43) B. add. han.
44) B. F. add. edh.
                                              63) B. F. takin.
45) B. F. om. at.
                                              64) B. om. sua.
46) B. a taki ok stämnu män &c.
                                              65) B. F. edher.
47) B. F. laghgangin.
                                              66) F. om. egh. Male.
48) F. thann book aff tham som &c.
                                              67) F. om. ær — markær.
49) B. thöm. F. thäm.
                                              68) B. willir.
```

epin skal seia: ok hin gangær æfter þy ær⁶⁹) hin suor nipær epzsörit. gitær þa taki⁶³) sin ep gangit þa stande⁷⁰) baþir þer: gitær han egh (⁷¹ep gangit þa gangær hin up firi olagh: Nu a egh takin suæria i epinum suær (⁷²i epinum þa gær han ulagh: §. 3. Nu koma þe a⁷³) stæmnu taki ok saki ok sua þæn (⁷⁴sum at mæli. gitær han egh ep gangit. þa⁷⁵) uari laghfældær:

IX.

Nu hauær han forfall sum⁷⁶) eþin skal ganga: (⁷⁷þa ær þæt hans forfall. ær⁷⁸) sialuær siukær: ælla sitær iui siukum.⁷⁹) ælla ær a fiæti fear sins: þa a han⁸⁰) forfall sin lata bæra ok⁸¹) suæria: Nu kallar han æftir. ok kallar⁸²) eþin fældan⁸³) uara. þa a han⁸⁴) uita mæþ eþe tuæggia manna⁸⁵) þera sum (⁸⁶forfall hans baru: (⁸⁷ok tolf æftir. at han hafþe lagha forfall: gitær han (⁸⁸eþ gangit. þa a hin eþrin aþra tilsæghn: gitær egh eþ⁸⁹) gangit. þa uari eþær hans⁹⁰) fallin: (⁹¹nu hini tue sum (⁹²þa suoru þa fastin. ok bötin baþe kununge. ok bæraþe ok⁹³) biskupe. ok malsæghanda: ok gangis (⁹⁴a forfalzs eþrin för æn huuzs eþrin. þæt uar sua först. at man skulde forfall hans bæra ok egh suæria: nu⁹⁵) þottit⁹⁶) allum sua uara likt. at han skal suæria ok egh bæra: sua skal uara skilt um all (⁹⁸þön mal sum han skulde⁹⁹) bæra: þa skal han suæria ok egh bæ-

```
■69) F. e. B. om. h. v.
```

⁷⁰⁾ B. standa. F. ståndin.

⁷¹⁾ B. F. om. ep gangit.

⁷²⁾ F. hann thả gör &c. B. han, tha är erhrin (lege edhrin) vlagh.

⁷³⁾ A. v. a omiss. supra lineam add. scriba.

⁷⁴⁾ B. F. atmälir, om. sum.

⁷⁵⁾ F. om. pa.

⁷⁶⁾ B. F. om. sum.

⁷⁷⁾ B. F. Thät är hans &c.

⁷⁸⁾ B. Ligger.

⁷⁹⁾ B. F. dödhum.

⁸⁰⁾ B. F. add. twa män.

⁸¹⁾ F. add. egh. Male.

⁸²⁾ B. F. sigher.

⁸³⁾ B. F. fallin.

⁸⁴⁾ B. hin.

⁸⁵⁾ F. om. manna.

⁸⁶⁾ F. förfallin båro.

⁸⁷⁾ B. at han hafde lagha forfall: Tha skal han tolf manna edh apte ganga, at hinir twer sworu sant ok lagh. Giter &c.

⁸⁸⁾ B. F. sic. A. om. ep — gitær.

⁸⁹⁾ B. edhe.

⁹⁰⁾ B. F. om. hans.

⁹¹⁾ B. Ok. F. om. nu — malsæghanda.

⁹²⁾ B. sworu, the fasten &c.

⁹³⁾ B. om. ok.

⁹⁴⁾ B. ä forfals edher. F. e för förfalz eder, för änn huffundz eedher. Nw hielper &c. 95) B. add. staddis thät swa i Gloholmum, ok.

⁹⁶⁾ B. thottis. Lege potti.

⁹⁷⁾ B. om. at — bæra.

⁹⁸⁾ B. mal tha sum &c.

⁹⁹⁾ B. sic. A. skude.

ra:100) S. 1. Nu hialpær forfalzs ebær¹) tysuar. at bribiu til sæghn þa skal han ganga ælla fallin²) heta þiufs eþær³) skal gangas⁴) i förstu til sæghn: ok han a egh haua flere forfall. liggær sialuær siukær: ælla5) uisse6) egh at hanum uar til⁷) saght. ælla uill egh⁸) þæn⁹) eþin sea sum⁴⁰) han uar baþe fæstær ok takahær:

X.

Nu lösi¹¹) man þæn eþ sum¹⁰) han ma¹²) þiggia up mæþ siu örum. uari saklös.13) örtugh a attunda öre. gialde babe karle ok kununge. Nu kære14) kunungx soknarin¹⁵) sighær han haua böt malsæghandanum. biþær ok¹⁶) böta uibær sik: þa dyli mæþ tolf manna eþe sua at han hauær egh sæt ælla böt uipær mals æghandan sua at han se sakær uip kunung.

XI.

Nu ma egh friþlös man i ebe standa.¹⁷) ok egh annöbughær man.¹⁸) ok egh utlændingær. utan han se boande¹⁹) innan lanzs ok laghsaghu. ok hauær uarit þær innan²⁰) nat ok iamlanga. Nu ma egh þæn sum²¹) utan standær kirkiu i ebe suæria. utan han taki lof af (22 sinum prouaste til: §. 1. Nu ma egh man minna æn laghfult ganga. Þæt ær sua undistandande.22) at24) skulde han ganga tolf manna eb ok gangær minna. ælla fiughurtan mana²⁵) eb ok gangær minna: skulde man ganga þæn eþ sum²¹) han skulde²⁶) frændær sina

¹⁰⁰⁾ B. sic. A. om. bæra.

¹⁾ B. F. edhrin.
2) B. F. fälder.

³⁾ F. tingz eedher. Male.

⁴⁾ F. gånga.

⁵⁾ B. ok.

⁶⁾ F. wiste.

⁷⁾ B. F. add. edha. 8) F. om. egh. Male.

⁹⁾ B. han.

¹⁰⁾ B. F. om. sum.

¹¹⁾ B. lösir.

¹²⁾ F. add. egh. Male.

¹³⁾ B. add. Ar.

¹⁴⁾ B. kiärir.

¹⁵⁾ B. F. soknare.

¹⁶⁾ F. add. han.

¹⁷⁾ B. F. swäria.

¹⁸⁾ F. add. i edhe.

¹⁹⁾ B. F. add. man.

²⁰⁾ F. om. innan.

²¹⁾ B. F. om. sum.

²²⁾ B. F. prowaste thär til. 23) B. F. sic. A. undistandandande.

²⁴⁾ F. om. at.

²⁵⁾ B. F. manna.

²⁶⁾ B. sic. F. skulle. A. skule.

i haua ok²⁷) takær egh sua skylda mæn i sum skils: Skal man ganga fæmtan manna eb ok hauær egh uinin i sum först skulde suæria: ælla skal bæra fæst ok hauær egh þæn sum28) firi skildi fæstinne. ok tua þöm (29sum þær nær uaru: ælla³⁰) þerra arua. ok sua tolf æftir. ælla siaxtan³¹) manna eþ. ok gan- 83 gær minna: ælla þrætylftan³²) eþ ok gangær minna ælla³³) takær andra mæn (³⁴æn þöm sum næmde uaru. ælla tuætylftan³⁵) eþ ok gangær³⁶) minna. ælla gangær³ð) mæþ andrum (³७æn þöm sum i varu næmde.³ð) ælla uitær döþan ok dræpin³⁹) (⁴⁰mæþ minnu böttan æn þrættan takum ok þrættan tylftum. Nu æn⁴¹) gangær mera⁴²) æn laghfult. ok⁴³) suær mæþ flerum æn han atte. þa a hans ebær egh ganga atær firi ulagh:

XII.

Nu ma egh eb (44annurlund ganga æn (45sua sum han uar fæstær: ok egh a hælghum dagh: ok egh a fastu dagh: ok egh i aduænt:46) ok egh i niu uikna fastu: ok egh um nat eb ganga siban sol ær undi uibi: S. 1. Nu ma egh kona ep⁴⁷) ganga ælla sea ælla⁴⁸) ughurmaghi: þy at þön⁴⁹) skulu mals man haua: sum suara skal firi þöm ok sökia: þæt a þæn gæra sum næstær ær þöm⁵⁰) a fæþrinit. utan han dele uiþ þöm. þa skal þæn sum⁵¹) næstær ær a möþrinit suara firi þöm S. 2. Nu ma egh kunu⁵²) þing stæmna. þa⁵³) skal hænna mals manne stæmna æn han ær innan landzs ok lagh saghu, ær han egh sua: þa skal stæmna andrum hænna skyldum frænda.54) innan landzs ok

```
27) B. F. om. ok.
```

²⁸⁾ B. F. om. sum.

²⁹⁾ B. F. om. sum pær.

³⁰⁾ B. F. add. ok.

³¹⁾ F. sex. Male.

³²⁾ B. F. twetölftan.
33) B. F. sic. A. ok.
34) B. F. ok egh them nämde &c.
35) B. thretölftan. F. tretolfftom.

³⁶⁾ B. gangas.
37) B. F. ok egh thöm i &c.
38) F. Nämpdenne. Male.

³⁹⁾ B. dräpnan.

⁴⁰⁾ F. bothan medh minno, ann &c.

⁴¹⁾ B. F. add. man.

⁴²⁾ A. minna primum scriptum est, at hac v. lineola inducta, ipse, ut videtur, scriba supra lineam add. mera.

⁴³⁾ F. om. ok.

⁴⁴⁾ F. annorledz gångas.

⁴⁵⁾ B. F. om. sua sum. 46) B. F. sic. A. aduæn.

⁴⁷⁾ B. edha.

⁴⁸⁾ B. F. ok egh.

⁴⁹⁾ B. F. the. 50) F. om. pöm.

⁵¹⁾ F. om. sum.

⁵²⁾ B. F. kuna. Male.

⁵³⁾ B. F. Thät.

⁵⁴⁾ F. frändom.

laghsaghu: ær hon utlandzsk. ok aghær egh frændær innan landzs ok laghsaghu: ba skal hænne stæmna ok bibia hana fa sik mals man: bæn antuiggia dyli (55 firi hana. ælla (56 suari firi hana ok böte.

XIII.

Nu gangær man eþ firi annan æn þæn sum⁵⁷) sea aghær þa ær han olagha: Nu ma⁵⁸) egh faþir ganga eþ firi sonssins⁵⁹) gærþ: utan han se ughurmaghi: ok egh son firi sins faburs gærþ: utan han se⁶⁰) döuær. ælla sua ælle brutin⁶¹) at han (⁶²se til ænghsins för: Nu ma egh brobir eb ganga firi sins broburs gærb utan han ughurmaghi se:

XIIII.

Nu ma ængin eb sea firi þæt sum⁵⁷) til annars uærkas.⁶³) utan huar sialwær firi sik. utan þe sum⁶⁴) umbuzs mæn⁶⁵) haua: (⁶⁶þy at þa ær eþrin olagha: Nu alle per sum umbuzs mæn aghu at⁶⁷) haua pa ær pæt gilt sum⁶⁸) han⁶⁹) gangær firi han: ælla hans daghlikt hiona: ælla hauær⁷⁰) han vndi soknara a þingi til lystan: æ huem hælzst eþrin uar fæstær: ("æ hulikin han uisa til þa ma han sean.⁷²) utan þæssum lundum þa ma egh⁷³) annar sea⁷⁴) æn þæn⁷⁵) sum han uar fæstær ok takaþær: Nu gömin⁷⁶) þær at böndær æn bön sak han giuær ær firi þæs manzs ræt sum umbuzs man ma haua: þa ma sua ganga epana sum nu uar⁷⁷) saght. (⁷⁸Nu ær hon hans sialfs sak umbuzs manzsins. þa ma egh⁷⁹) firi andrum ganga æn firi⁸⁰) hanum sialwm: S. 1. Nu

⁵⁵⁾ F. firina (pro firi hana). 56) B. F. böte firina.

⁵⁷⁾ B. F. om. sum.

⁵⁸⁾ F. å.

⁵⁹⁾ B. suns sins. F. Sones sine.

⁶⁰⁾ B. F. sic. A. om. se.

⁶¹⁾ B. alle brutin. F. aller brutin.

⁶²⁾ B. F. sic. A. om. se til.

⁶³⁾ B. F. sic. A. kæris.

⁶⁴⁾ B. om. sum.

⁶⁵⁾ F. Vmbudzman. B. F. add. aghu.

⁶⁶⁾ F. om. by — haua.

⁶⁷⁾ B. om. at.

⁶⁸⁾ F. om. sum.

⁶⁹⁾ B. F. sic. A. om. han.

⁷⁰⁾ A. v. hauær bis est scripta.

⁷¹⁾ F. huilchom &c. B. hwilikum han wisar &c.

⁷²⁾ Pro sea han.

⁷³⁾ F. add. eedh.

⁷⁴⁾ B. add. edh.

⁷⁵⁾ F. hann.

⁷⁶⁾ F. gömom.
77) B. F. är.
78) B. Än. F. om. Nu — umbuzs manzsins.
79) B. add. edh.
80) B. F. om. firi.

ær man ut lændzskær. ælla bor siærran sua at han gitær egh sialuær sina sak sot. (a) ælla ær siukær ok gitær egh sarit. ælla ær uitsærlingær ok kan egh: þa ma þæssum lundum vmbuzs man taka: (a) stæmni sialuær första þing. (a) þinginu sæghi sin forfall. ok sæti (a) andrum malit i hændær: siþan ma han vt stæmna ok taka antuiggia uiþær laghum ælla botum: Nu ær þæt iorþa dela. þa skal han sialuær a þriþiu sæmt uiþær uara: ok (s) sialuær uæria ællar ut giua: ær þæt annan (s) æn iorþa dela: þa ma umbuzs mannin (s) alt ut stæmna: þa eþin skal ganga siri sakinne. Þa skal han sialuær nær uara æn han gitær: gitær han egh (s) uari þo laghgangit (s) siri umbuzs manninum: Nu a þæn 84 umbuzs mannin egh annan undi (s) sik taka: nu ma han ok (s) egh sialuær þing stæmnu man uara: Nu alle þe eþa sum (s) anurkust æru gangne æn nu ær saght. þer æru olagha: ok þer skulu böta siri olagh sum (s) þær i suoru:

.XV.

¶ (94Nu ser han sialuær eþin ok staua til lykta:95) þa96) for ser han sin ræt af allum utan af97) hwzs manninum. ok af þem tuem sum92) foreþis mænnini æru (98at fiughurtan manna eþe. þe sum99) flere suoro i uætino.100) þer bötin kununge ok1) hæræþe ok2) malsæghanda: nu skil þem a han sighær haua stauat til lykta: ok1) hin sighær egh: þa uiti mæþ fiughurtan3) manna eþe. þe tue sum4) a stæmnunne5) naru ok tolf æftir. at han stauaþe egh (6þæn eþ til

```
81) F. sökt.
                                              95) A. lukta primum scriptum est.
82) B. F. hawa.
                                              96) F. Så.
83) B. F. sic. A. ok.
                                              97) B. F. om. af.
84) B. F. add. thär.
                                              98) B. F. sic. A. hic om. verba: at - mals-
85) F. om. ok.
                                                 æghanda, eaque infra addit, post verba:
86) B. F. annat.
                                                huat pær ær sant um. Cfr. not. 94. supra,
87) B. F. man.
                                                et not. 11. pag. 178.
88) B. F. sic. A. om. egh.
80) B. F. laghgangin.
                                              99) F. om. sum. B. thär.
90) B. F. sic. A. udi.
                                              100) B. sic. A. uættinne. F. wetene.
gr) B. om. ok.
                                              1) F. om. ok.
92) B. F. om. sum.
                                              2) Adde egh.
93) F. om. sum.
                                              3) B. F. sic. A. tolf.
94) F. habet verba: Nu - malsæghanda in
                                              4) B. F. om. sum.
   fine Cap., post verba: huat pær ær sant
                                              5) B. stämnu.
   um. Cfr. not. 11. pag. 178.
                                              6) B. F. om. pæn ep.
```

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

Digitized by Google

23

lykta:95) ok taki sin malsæghanda ræt up:7) Nu delis þæta) til kunungæs ræfst: þa uiti haræzs²) næmd¹o) huat þær ær sant um:¹¹)

XVI.

Nu gangær næmd atær þer¹²) aghu alle at¹³) böta malsæghandanum. sum¹⁴) þær i suoru: ⑤ i. Nu sæghær man eþ olagha uara. stæmnir ok sökir æftir. þa (¹⁵ær þæt hans uitzsorþ sum firi ær staddær mæþ göþzslu eþe fiughurtam manna: (¹⁶Nu ma ængin þæn standa i gözlu eþum sum i þem förru eþumin¹²) stoþ. æn hin uar minna æn tuætylftær eþær (¹⁶uar hin tuætylftær eþær þa skal göþa mæþ tuænne fiughurtan manna eþum: (¹⁶man skal göþa eþ mæþ eþe ok egh tua mæþ enum: bristær göþzlu²⁰) eþær för æn han ær gangin: ællar ok²¹) siþan falzs han at²²) kunungxs ræſst. (²³ælla a²⁴) biskups ræſst. þa böta²⁵) þe firi olagh sum för suoru²⁶) i eþinum:²²) Nu stæmne²⁶) man egh æſte utan bær olagha eþa²⁰) til kunungx ræſst. þa skal hærazs næmd uita huat þær ær sant um ok kombær egh længær til hans uitzs orþa: þy at biskups næmd skal (³⁰i allum malum sannind leta. ok hæræzs næmd lagh giort.

XVII.

¶ pessum³¹) malum ma egh giua ur epum: ok egh ur pera uprætu epum: ok egh ur perra göpzslu epum: pæt æru iorþa delu:³²) manhælghþa mal:

```
7) B. om. up.8) F. thär.
```

⁹⁾ B. häradz. F. häridz.

ro) B. F. sic. A. næm.

F. vero verba: Nu — malsæghanda; supra omissa. Vide nott. 94, 98. pag. 177.

¹²⁾ B. F. Tha.

¹³⁾ B. F. om. at.

¹⁴⁾ B. F. the.

¹⁵⁾ F. å han wizordh.

¹⁶⁾ Verba: Nu — epumin stop, hic inepte inserta, interrumpunt orationis seriem. Infra post verba: tua mæp enum, addi potuissent.

¹⁷⁾ B. F. edhenum.

¹⁸⁾ B. F. sic. A. om. uar - epær.

¹⁹⁾ F. New skall man.

^{· 20)} B. F. sic. A. göplu.

²¹⁾ A. Pro o antea scriptum fuit a. B. F. om. ok.

²²⁾ B. F. a.

²³⁾ F. om. ælla — ræfst.

²⁴⁾ B. om. a.

²⁵⁾ B. F. böte.

²⁶⁾ B. F. stodho.

²⁷⁾ B. edhum.

²⁸⁾ B. stämnir.

²⁹⁾ B. F. edh.

³⁰⁾ F. om. i allum malum.

³¹⁾ B. I thässum.

³²⁾ B. iorda delur.

piuss³³) taks³⁴) mal. rans mal: kunungx dombrut. trulldoms mal: prætylstum epum; huar³⁵) sum i pem epum giuær nakuærum³⁶) ur.³⁷) pa³⁸) haui siri giuit sinum lut.³⁹) ok per sum suoru i epinum bötin pæs ræt sum egh gas⁴⁰) as⁴¹) epinum

XVIII.

Nu kan man giua enum⁴²) manne sak mæþ stæmdu þinge. stæmnir tu þing ok sitær tua fæmtir. uændir siþan atær ok stæmnir⁴³) hanum⁴⁴) þing firi annat mal: þæt ma han egh gæra: gær han þæt⁴⁵) för æn hit⁴⁶) malit ær ut sot⁴⁷) sum⁴⁸) han stæmdi förra þa böte þrea markær firi huart þingit.⁴⁹)

XIX.

Nu giuær man flerum sak firi et mal: þa ma egh sakær sakan uæria för æn han hauær sialuan sik uart. mæþ lagha eþum⁵⁰) ælla lagha botum: þa ma han annan uæria ok i uitnum standa:

XX.

Nu giuær man döpum sak: þa skal han uita (51mæþ eþe siughurtan manna at han garþbar hanum þa sak mæþ stæmdu þinge kuikum ok kuiþa52) fullum: orkar han þem eþi: þa skal53) arui hans böta ælla dylia siri sak þa samu. orkar han egh eþi. þa a arwin huarte dylia ælla böta siri han:

XXI.

Nu⁵⁴) giuær bonde bonda⁵⁵) sak: han skal um manadagh i garp hans gan- 85

	,	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
3-3) mal addendum videtur. Cfr. not. 34.	seq. 45) B. F. sic. A. om. pæt.	1
3_4) F. om. taks.	46) B. F. hint.	
3.5) B. Hwa.	An F Vtheacht	1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1
36) F. om. nakuarum.	• • •	
37) B. vf (lege vr v. af).	48) B. F. om. sum.	
38) B. F. om. pa.	49) B. F. thing.	$(-\infty,+\infty) = (-\infty,1)$
39) B. F. rätt.	50) F. add. ella lagha Domom.	· 1
40) B. F. sic. A. gafs.	51) B. F. sic. A. pro mæb ebe	habet mabe.
41) B. F. vr.	52) B. F. sic. A. kipa.	
42) B. om. enum.	53) F. å.	
43) B. F. stämne.	54) B. F. om. Nu.	· /
44) B. add. sidhan.	55) F. om. bonda.	

ga ok⁵⁶) tua mæn mæþ sik⁵⁷) taka ok stæmni siþan solin⁵⁶) ær up gangin ok för æn hon sætzs. þa ær hans þing stæmna gild (⁵⁰ok hanum til þingxs stæmna: Nu æn han hauær egh sua.⁶⁰) þa ær hans þing stæmna ogild: § 1. Nu ma han egh flerum⁶¹) daghin stæmna æn enum: æn kunungx soknare ok⁵⁶) biskups soknare. þa⁶²) ma huar þerra þrim mannum um daghin stæmna: ok egh flerum: samu tua mæn⁶³) skal han i⁶⁴) þinge haua sum han stæmde mæþ: ok atmæle a þinge gæra: (⁶⁵Stæmne han sialuær⁶⁶) flerum mannum um daghin æn þrim:⁶⁷) þa (⁶⁶þæn sum domarin ær. læggi fæmt til þerra þriggia mannanna:⁶⁹) hauær han flerum⁷⁰) stæmt æn þrim: (⁷¹þa böte þreia markær. ok þa⁷²) skulu skiptas i þry: ælla dyli mæþ tolf manna eþe at han stæmde⁷³) flerum

XXII.

Nu koma baþe þe⁷⁴) a þing þæn⁷⁵) sum stæmde ok þæn (⁷⁶ær stamt uar. þa skal⁷⁷) skila mannin⁷⁸) höra æn hin tala laghlika til hans æfte þy sum⁷⁹) ræt ær: talar han þæt⁸⁰) til hans sum⁷⁹) laghin sighia sæktar mal⁸¹) uara. standær hin (⁸²framme biuþær ræt firi sik træ ok taka ok⁸³) hin⁸⁴) will egh uiþær taka. þa of sökis⁸⁵) han: þa a han böta þreia markær firi huart þing. þa skal hanum egh fæmt læggia: sitær han fæmt ok ængin laghþe hanum fæmt.⁸⁶)

```
56) F. om. ok.
57) F. sär.
58) B. F. sol.
59) Verba: ok — stæmna hoc loco incom-
  moda, supra post verba mæþ sik taka sunt
  inserenda. F. om. ok - ogild.
60) B. add. giort.
61) Pro flerum um. B. F. add. vm. 62) B. F. om. pa.
63) B. F. om. mæn.
64) B. F. a.
65) B. F. Stämnir soknaren slerum &c.
66) egh addendum est, aut pro sialuær le-
  gendum.
67) B. F. sic. A. tuem, at asteriscus super h.
  v. positus, testatur scribam eam emendare
68) B. a thän — läggia &c.
```

```
69) B. F. manna.
70) B. add. mannum.
71) B. F. böte firi threar &c.
72) F. så.
73) B. F. add. egh.
74) B. F. om. pe.
75) B. F. sic. A. bæm.
76) B. F. sum stämt.
77) B. skulu.
78) B. F. skila männin.
79) F. om. sum.
80) B. F. sic. A. ræt.
81) B. F. sic. A. sætta mal.
82) B. F. sic. A. a fæmtinne ok biuþær &c.
83) F. om. ok.
84) B. F. sic. A. om. hin.
85) B. F. ofsökir.
```

86) B. F. om. fæmt.

hætte wib brim markum: G. 1. Nu kan domarin uilin uara⁸⁷) ok⁸³) will egh læggia fæmt til bæs mals (*sum han a læggia fæmt til: hætte uib þrim markum: malsæghanda⁸⁹) mark. kununge mark⁹⁰) hæræþe mark.

XXIII.

Nu biubær han hanum ængte ræt þa skal fæmt læggia hem til hans. will han æn þa ræt gæra: þa a egh þæn sakær⁹¹) uara sum⁹²) a fæmtinne gær ræt. Nu möta hanum (93ængin ansuar a þinginu ælla94) fæmtinne af þæs alwm sum stæmt uar nu⁹⁵) kære⁹⁶) han at han⁹⁷) gærþe egh hanum ræt.⁹⁸) þa skal han dylia at han99) uisse100) egh at hanum1) uar þing stæmt.2) ælla (30k at mik4) uar förra til eþa⁵) saght æn þu⁶) stæmde⁷) þing. ælla (⁸ok at iak uar siukær⁶) sialuær ælla iui döbum sat. ælla uar⁹) a fiæti fear sins: þæt (10æru hans lagha forfal: orkar han11) egh ebe. þa12) böte þrea markær. ælla uiti13) mæþ eþe flughurtan manna at aldær þæn rættær sum¹⁴) hanum uar skildær han uar hanum bubin a fæmtum. ok15) wlte sialuær at bu16) uilde egh uibær taka: Nu biu†pær han hanum¹²) ræt ok han¹8) uill egh uiþær taka utan stæmnir ok sökir æftir¹⁹) up a han þry þing ok þreia fæmtir. hætte uiþ þrim markum firi huart pingit.20) S. 1. Nu æn (21 han uill egh ræt gæra (22 i första þinge ælla23) förstu

```
88) B. F. han agher läggia &c.
89) B. F. malsäghandanum.
90) B. add. ok.
91) B. F. sic. A. hakær.
y2) B. om. sum.
93) B. F. egh swar.
94) B. F. add. a.
95) B. F. tha.
96) B. kiärir.
97) B. F. sic. A. om. han.
98) B. F. swar.
99) B. F. iak.
100) F. wiste.
1) B. mär. F. mig.
2) F. add. Nw.
3) B. F. om. ok at.
```

4) B. mär. 5) B. edhe.

⁸⁷⁾ A. Loco prioris a primum scriptum est il 6) F. i. 7) B. F. add. mik. 8) B. F. sic. A. om. siukær, 9) B. F. om. uar. 10) B. F. är lagha &c. 11) B. F. om. han. 12) B. F. om. pa. 13) B. F. add. ok thät. 14) B. F. om. sum. 15) F. om. ok. B. F. add. han. 16) B. F. han. 17) B. F. om. hanum. 18) B. F. hin. 19) B. F. om. æftir. 20) B. F. thing. 21) B. F. sic. A. uill han. 22) B. F. a förstu. 23) F. add. å.

fæmt þa skal han stæmna annat þing ok sítia andra fæmt gör han²⁴) egh æn²⁵) þa hanum ræt. þa ær han sakær at siax markum: siþan skal han stæmna þriþia þing ok sítia þriþiu fæmt. will han æn²⁶) þa ræt²⁷) gæra (²⁸ælla biuþær landzs lagh firi sik: þa ma²⁹) han egh firi lagha soknina²⁰) fallin heta: kære³¹) hin³²) til hans hui han giorþe egh hanum þæn sama ræt a första þinge ok förstu fæmt. ællar ok³³) a andru þinge ok aþre fæmt. þa ær þæt hans uitzorþ uita³⁴) mæþ eþe fiughurtan manna. þe tue sum³⁵) þa uaru a fæmtinne (³⁶han böþ hanum ræt. a första þingi ok (³⁷förstu fæmt ok sua tolf æftir. siþan andra tua þæt uissu³⁸) at han böþ hanum ræt³⁹) a andru þinge ok⁴⁰) andre fæmt. Nu kombær fiarþungx næmd för æn han⁴¹) stæmni⁴²) lionga þing. þa göme at hon⁴³) fælle egh þæn sum⁴⁴) firi sokninne sat æn han giorþe ræt a þriþiu fæmt. Nu æn han⁴⁵) uill aldrigh uiþ rættu taka sum stæmde: þa ma han fælla firi of sot. Nu (⁴⁶æn han⁴⁷) uill egh ræt gæra (⁴⁸sum stæmt uar: þa (⁴⁹ma han fælla firi uanbuþit.

XXIIII.

Nu stæmne⁵⁰) man manne þing þem sum egh uar hema sialuær ok kom egh hem firi fæmtina þa a þön stæmning ogild uara. utan þæt se firi drapælla manhælgþa mal þön sum⁴⁴) han skal sökia sik firi: ælla iorþa delur æn þæt⁵¹) ær sua at han hittir han hema a första þinge ok flyr siþan firi laghā

- (1	E	0770	han.
22/11	r.	om.	nan.

²⁵⁾ B. C. F. om. æn.

of the local part of the second of the secon

... ... m

²⁶⁾ F. om. æn.

²⁷⁾ B. F. sic. A. ræþ.

²⁸⁾ F. annath thera, biuder &c. Male.

²⁹⁾ B. F. skal.

³⁰⁾ B. F. sokn.

³¹⁾ B. Kiärir.

³²⁾ F. om. hin.

³³⁾ B. om. ok.

³⁴⁾ B. F. om. uita.

³⁵⁾ F. om. sum.

³⁶⁾ B. F. sic. A. sum hanum &c.

³⁷⁾ F. fämpt, Så tolff &c.

³⁸⁾ F. wisto.

³⁰⁾ B. F. thät.

⁴⁰⁾ F. add. â.

⁴¹⁾ B. F. sic. A. om. han.

⁴²⁾ F. stämde.

⁴³⁾ B. F. sic. A. han.

⁴⁴⁾ B. F. om. sum.

⁴⁵⁾ B. F. hin.

⁴⁶⁾ B. wil han egh &c.

⁴⁷⁾ F. hin.

⁴⁸⁾ B. F. om. sum stæmt uar.

⁴⁹⁾ B. fälle hin. F. fallin han.

⁵⁰⁾ B. stämnir. F. stämpde.

⁵¹⁾ F. ath.

sokninne. þa ma han alla sina lagha soknir sama stap ut sökia sum han (52 först ut stæmdi: æn þö⁵³) at hin se tuæböla⁵⁴) ok far fran þy bole ok til annars:

XXV.

¶ Nu ma egh lionga þing stæmna firi iorþa delur:55)

XXVI.

skal han tua mæn⁵⁸) mæþ sik⁵⁹) haua þa han til lionga þing stæmna: þa skal han tua mæn suæria at han hauær ræt stæmt lionga þing æfte ræt stæmd þry mal þing. siþan skulu þer biþa til hin kombær sum suara skal: kombær han þa skal först ræt gæra firi hwzs malit antuiggia fæsta lagha bötær ælla lagha eþa: siþan skal han uita mæþ tuem mannum. at þæn⁶⁰) sama ræt sum⁶¹) han giorþe þa⁶²) hanum han bözs hanum a⁶³) första þinge ok förstu fæmt. Andre tue þæt uita⁶⁴) ok nær uaru at sama ræt þa⁶⁵) böþ han hanum a andru þinge ok andre fæmt. (⁶⁶ok sua a þriþia þingi ok þriþiu fæmt siþan skal han tylfta eþ⁶⁷) æpte huart uitnit⁶⁸) fæsta. ok gæri ræt firi huwzs malit mæþ eþe ælla⁶⁹) botum för æn han gangær fæmta uitne ælla tolf manna eþa æfter fæmta uitnin:⁷⁰) gangær⁷¹) han annurkusta þa gör han olagh: Nu gangær huwzs eþrin atær þa bötin alle þe sum⁷²) i buzs eþumin⁷³) stoþu: Nu kæri⁷⁴) han til hans sighær at⁷⁵) han giorþe egh ræt a lionga þinge.⁷⁶) þa a han vitzs

```
52) F. för stämpde.
```

⁵³⁾ B. tho.

⁵⁴⁾ B. F. twäbola.

⁵⁵⁾ C. B. iorpadelo.

⁵⁶⁾ B. Hoc Cap. cohaeret cum antecedenti, etsi proprium titulum habet in ind. Capp.
57) egh sine dubio addendum est. Cfr. Cap.
3:1; 23:1.

<sup>3: 1; 23: 1.
58)</sup> A. Verba tua mæn bis sunt scripta, at altero loco lineola inducta.

⁵⁹⁾ C. sæ. F. ser.

⁶⁰⁾ F. thet.

⁶¹⁾ B. F. om. sum.

⁶²⁾ A. v. pa omiss. ipse, ut videtur, scriba supra lineam add.

⁶³⁾ B. F. sic. A. om. a.

⁶⁴⁾ Forte legendum uissu.

⁶⁵⁾ B. F. om. pa.

⁶⁶⁾ B. F. thridio twer that wita, at sama ratt bodh han hanum a thridio &c. C.* æt sama ræt boþan hanom a * fæmt &c.

⁶⁷⁾ C. tolfter ep. F. tolfftar eedhar.

⁶⁸⁾ B. F. witne.

⁶⁹⁾ B. F. add. mädh.

⁷⁰⁾ C. F. vitne.

⁷¹⁾ F. Giör.

⁷²⁾ B. C. F. om. sum.

⁷³⁾ B. budz edhinum. F. buud eedenom.

⁷⁴⁾ B. F. kiärir.

⁷⁵⁾ B. om. at.

⁷⁶⁾ B. thingeno.

orb uita (77a lionga bingx fæmtinne uita7a) mæb ebe fiughurtan manna at han gik laghuarbær af (79lionga þingi mæþ lagha ebum ok lagha domum: S. 1. Nu kombær han egh til lionga þingxs ok will ængin*o) ræt gæra: þa skal læggia*i) lionga bingxs fæmt hem til hans. will han (62æn þa ræt gæra firi huwzs malit ok uita forfall⁸³) sin⁸⁴) sum för (⁸⁵uaru skild þa uari æn saklös, uil han egh æn⁸⁶) þa ræt gæra ok ær þæt⁸⁷) flæþærtiught mal sum hanum⁸⁸) uar stæmt firi. pa skal han friplös fara um alt⁸⁹) landit ok bo hans skiptis:⁹⁰) Nu æn þæt ær firi⁹¹) minna æn fiuratighi marka sak ok gær (⁹²han egh ræt a lionga þings fæmt. þa faldær in⁹³) sakin⁹⁴) (⁹⁵a han ok tolf markær firi lionga þingit. siþan skal han atær up byria at%) stæmna firi fallet97) þry þing ok þreia fæmtir. uill han egh ræt gæra. þa skal fiarþa lionga þing stæmna: þa skal han egh lionga þinge biþa til daghær takær at⁹⁹) liþa fram: will (100 han æn þa koma 87 ok ræt gæra: þa skal han egh uitnum a han ganga: Nu') uill han egh koma ællas kombær ok uill egh ræt gæra þa skal han mæþ uitnum fram ganga: þæt skulu tue suæria at han stæmde första þing ok sat förstu fæmt²) laghlika beddis ræt ok fik egh: þæt skulu andre tue suæria at han stæmde hanum annat³)' ping ok sat andra fæmt⁴) beddis ræt ok fik egh: pripiu tue pæt⁵) uita at han stæmde hanum þriþia þing ok sat þriþiu fæmt beddis ræt ok fik egh: will han egh æn⁶) þa ræt gæra. Þa skal hanum lionga þingx fæmt læggia⁷) hem

```
77) C. om. a — uita. Recte, nisi pro: pa a 91) F. om. firi.
  han vitzs orb &c. legendum sit: ælla a
                                               92) F. egh à &c.
  lionga pingx fæmtinne. pa a han vitzs orp
                                               93) F. om. in.
  uita mæþ eþe &c.
                                               94) B. F. soknin.
78) B. F. om. uita.
79) B. C. F. sic. A. liongi mæþ &c. 80) F. egh.
                                               95) F. till hans.
                                               96) B. C. F. ok.
81) C. add. af. F. add. a.
                                               97) B. C. F. sic.
                                                                   A. fæld.
                                               98) C. F. om. han.
82) B. F. tha rätta sik firi &c. C. ræta sic
                                               99) F. om. at.
  fir(i)*
83) B. F. forfallin.
                                               100) B. C. F. hin kuma &c.
84) C. F. om. sin.
                                               1) B. om. Nu.
85) B. C. F. war skilt.
                                               2) C. B. F. sic. A. fam.
86) B. F. om. æn.
                                               3) F. andra.
87) F. ath. B. add. firi:
                                               4) F. add. och.
88) B. han.
                                               5) F. om. pæt.
89) B. add. thät.
                                               6) C. F. om. æn.
90) B. F. skiptas.
                                               7) F. läggias.
```

til hans: Vuill han æn þa⁸) ræt gæra firi huwzs malit, ok firi all fallin þa⁹) halde fribi sinum ok bo sinu: uill (10egh æn þa ræt gæra: þa skal han frib flyia ok ho hans skiptis!") Huar sum samuist hauær mæb hanum ("siþan þa böte sum (13skilt uar firi friplösan man: Nu far14) han aldrigh frip (15hans firi siæpærtiught.16) för æn a siarþa þinginu: (17for utan siri drapa mal: ok aldrigh firi minna æn¹⁸) siæþærtiught för æn a attunda þinginu: (!POk aldrigh ær þæt sna litit mal, ælla sna litit giald ok²⁰) gær han egh ræt a attunda pinginu sua²¹) sum skilt (²²uar. þa skal han²³) flyia ok hans bo skiptas:²⁴)

Hær byrias bygda balkær i hanum tælias flokka en¹) ok fæm tighi:

- .I. Um huru by skal i lagha læghe liggia:
- .II. Um huru gatu skal gynum by læggia:2)
- .III. Vm æn man köpe hump mæb fæstum:
- IIII. Vm bolstazs ren ok man þorf bet hæsti sinum: ælla huru broua³) skulu byggias:
- .V. Vm æn almænningær kræfs at broas: ælla huru vægha skulu gildi uarþa:4)
- .VI. Um æn böndær uilia by mæla. ok buru bolstaz ren skal uara: ælla man huggær mæli stang sundær i stand at til stand for the stand of the sta
- VII. Vm æn bonde læggær uaþa a annan:5) (6for. slar. ælla skær:

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

· 245

⁸⁾ C. (b)ær.

⁹⁾ F. om, pa.

¹⁰⁾ B. F. han egh tha &c. C. han*

¹¹⁾ B. F. skiptas.

¹²⁾ F. om. sipan pa.

¹³⁾ B. F. för war skilt firi fridhlösa män. C. *It firi friplösa mæn.

¹⁴⁾ C. var*

¹⁵⁾ B. sott af hanum firi &c.

¹⁶⁾ B. C. F. add. mal.

¹⁷⁾ B. F. Vian that se firi &c.

¹⁸⁾ C. F. add. firi. 😘

¹⁹⁾ F. att alldrigh är thett och så lijthet &c.

²⁰⁾ B. C. F. om. ok.

²¹⁾ B. F. om. sua.

²²⁾ C. ær þa a han &c.

²³⁾ C. B. add. frip.

²⁴⁾ F. add. rubr. litt. Endan På Tingzmåla Balcken: Her Epther Fölier Bygninga

¹⁾ B. sic. A. loco v. en habet lacunam.

²⁾ B. liggia.

³⁾ B. Broa.

⁴⁾ B. wara.

⁵⁾ Adde ælla. Cfr. textum Capitis.

⁶⁾ B. forslar. Male.

- VIII. Um æn mæn aghu fiskia saman sua ok huru kuærna stroma?) skulu byggias:
- IX Vm landboa ok huru bol (*skulu leghias: sua ok um bön mal sum*) bær til höra:
- .X. Um æn borp gærs af nyiu vp: þa a þæn uitzs orb sum?) æfte gamblu tompt uill læggia:
- XI. Vm æn man husar a humpe. ælla bondær fara a nyia tomptir. ok um halftræþe
- XII. Um huru bonde skal dræng leghia
- XIII. Vm æn löska man drax. ælla böndær uilia sæþ byria: ælla huru half girbi skal uarba:10)
- XIIII. Um nar garpa skulu gildi uara: ælla huliki") garpa sum gildi æru. ok huru sum libi skal rænna:
- XV Vm æn fæ wil i akra fara: ælla (120k æn fæ far bana af manzs handuærkum:13)
- XVI Um æn¹⁴) man hauær iorþ i andrum by: ok uill annars a¹⁵) öþe læggia sua sum sit.
- XVII. Vm æn man tiubra i akre manzs ælla ængh: ok huru þær skal laghlika in taka:
- 88 XVIII Um æn bonde uill (16ængh biærgha ælla akær iui æng hans
 - XIX. Vm¹⁷) æn man mistakær rök ælla sata: ællas skær annar a annan ok sætzs18) i hasla:
 - XX Um17) huru længi bonde skal friþ gærþe uarþa
 - XXI Vm æn man kan vrangær uara ok uill egh biærgha ælla um akær giald ok aslat.19)
 - XXII. Um anfrib ok uarfrib huru sum ba skal stæmna

⁷⁾ B. ströma.
8) B. skal leghias, ok &c.

⁹⁾ B. om. sum.

¹⁰⁾ B. sic. A. uara. Cfr. textum Cap.

¹¹⁾ B. hwiliki.

¹²⁾ B. Fä fa &c.

¹³⁾ B. handawärkum.

r4) B. om. æn.

¹⁵⁾ B. om. a.

¹⁶⁾ B. Aker biargha, ällar ang iwi ang idlär aker annars. Male.

¹⁷⁾ B. om. Vm.

¹⁸⁾ B. säter. Male.

¹⁹⁾ B. Aslät.

- XXIII. Vm æn²⁰) man ripær drukkin ok huggær sændær grind manzs. ælla annur anbuþ manzs.²¹)
- XXIIII Um æn²⁰) man²²) dræpær fæ manzs huggær ælla slar. ælla bær i fiælstær
- XXIV Vm æn uren bitær gælding. ælla skapa kalui: kipi: lambi. gambli gas: gæslinge ælla grisi: ok huru þær skulu eþa æftir gangas:
- XX.VI. Um æn man takær leghu fæ. lan ælla insat fæ. ælla hæst manzs ok riþær mæþ ælla andra hans kuste.
- XX.VII Vm æn man takær ekiu manzs ælla bonde hauær kældu i æng sinne. ok faldær i folk ælla fæ
- XX.VIII Um æn tu hæræþ delas uiþær ælla byia um ramarka: ok by uiþær almænning.
- XX.IX.²³) Um²⁴) æn man gangær skogh annars ok takær fiska ælla diur hans ouiliandis
- XX.X Vm æn skoghær ær²⁵) oskiptær huru sum²⁶) þær skal hugga ælla til skiptis uara:
- XX.XI: Um²⁴) huru hugga skal sipan²²) sum²⁶) skipt ær:
- XXX.II. Vm æn böndær uilia in taka til gærþis sins. ælla liggær þær fælla
- XX.XIII: Um æn annar aghær træn ok annar iorpina:
- XX.XIIII Vm æn²⁸) man takær annan i skoghe sinum: ælla löpa manzs hion bort²⁹) fran manne.
- XX.XV: Vm bi garp ok huru sum³⁰) skruua skal:³¹)
- XXXVI.³²) Um huru biur a sæ³³) böle: ok. huru æfte ælghium skal fara: ok. þæn a ræf sum resir

_20) B. om. æn.

²¹⁾ B. hans.

²²⁾ B. sic. A. ma.

²³⁾ A. Pro XX.IX scriptum est XX.X, et sic in sequentibus usque ad XX.XP; quae errata plerisque locis scalpro sunt emendata.

²⁴⁾ B. om. Um. 25) A. v. ær omiss. supra lineam addi scriba.

²⁶⁾ B. om. sum.

²⁷⁾ B. sic. A. pipan.

²⁸⁾ B. om. æn.

²⁹⁾ B. om. bort.

³⁰⁾ B. om. sum.

³¹⁾ B. sic. A. sal.

³²⁾ A. Litteras numerales hic omisit miniator, vocem Um litt. init. grandiori ornans.

³³⁾ B. sär.

- XX.XVII; Um³⁴) æn man hittir utan (³⁵garp ælla grinda stolpa ælla butn fynd.³⁶) ælla haf urak:³⁷)
- XX.XVIII Vm²⁴) æn man kallar²⁸) kunu fordæþu. ælla man kalla⁸⁹) annan okuæþis⁴⁰) orþ.
- XX.XIX Um æn man borghar andrum⁴¹) pænninga ælla annat gozs buru sum⁴²) þær skal stæmna æftir.
- XL: Vm³⁴) æn man uill fiuratighi marka sak⁴³) sætta uita ælla siax marka sak. ælla minne sak
- XL.I: Um24) æn man læggær hælghþ a skogh sin: ok skipa sipan a sin suin:
- X.LII Um æn man haldær sin suin a annars skoghi.
- XLIII: Um æn man skiutær skipi af lunnum: ælla brytær bat ur lase ok takær ekiu annars olouandis:
- 89 XLIIII. Um at pæn skal elde uarpa sum kuindlar.44) ok huru um branstup45) skils:
 - XL.V. Vm⁴⁶) æn man köpe fyl ælla kalf. hors ælla ko: föpis af⁴⁷) ok klandas sipan firi þem sum fangit hauær
 - XLVI Um æn mæn skiptas gænum uiþær ok klandas siþan firi þem sum fangit⁴⁸) hauær
 - XLVII Vm46) æn man auærkar iorþ annars siþan han ær næmd fældær: þæt ær fiæþær tiugh sak:
 - XLVIII. Um æn man (49feste epa ok uill uita sæt mal
 - XLIX⁵⁰) Vm⁴⁶) æn man takær haruu manzs ælla⁵¹) tinda
 - '.L. Um æn hundær manzs uarþær⁵²) galín: A B
 - .LI. Vm æn (53hyndzsim manzs folazs:

34) B. om. <i>Um</i> .			45) B. Branstudhi.	
35) B. Gards ok Grinda stulpa.	•		46) B. om. <i>Vm</i> .	
36) B. sic. A. buta fynd. 37) B. Hafs wrak.		-	47) B. vp.	
38) B. kalla.		•	48) B. thigat.	
39) B. kallar.	. (.)	• :	49) B. fästir Edha, wil &c.	
40) B. Oqwädhings.) .	•	50) A. XLXIX scriptum est.	
41) B. sic. A. annum.		. '.	51) B. aild. bryter.	. :
42) B. om. sum.			52) A. marbær scriptum est, at so	alpro emen-
43) B. sic. A. om. sak.	1		datum.	*
44) B. quildnar.		:	53) B. mans Hundssimä fölas.	r: -

hær byrias bygda balkær54)

Nu uilia böndær by byggia: þa skal ramarka⁵⁵) niþær suæría⁵⁶) um by þæn sum⁵⁷) þe byggia uilia: þa aghu alle þer nær uara sum égnina aghu: §. 1. Nu will man by til lagha læghis læggia:58) þa skal han (59egh minna i by60) agha æn siatungx attung Nu⁶¹) æn han hauær⁶²) siatungx attung⁶³) ælla mera: ba skal⁶⁴) fara til firi iul ok hælgha aftan ok uara byn⁶⁵) til lagha læghis: enum i garbe ok allum a gatu: þa skal til skiptis uara ok egh stæmna:66) Nu alla ba skipti⁶⁷) sum⁶⁸) man will haua. antuiggia fiskia ælla forsa: akra ælla ængia: skogha ælla tomptir. þa skal han69) firi iul ok hælgha aftun (70 til skiptis uara: Nu skil þem a. annar sighær ("egh til skiptis uara uarat firi iul ok hælgha aftunt:72) þa a (73han uitzsorþ sum laghuarat uill uita mæþ eþe fiughurtan74) manna (75at han laghuarabe til skiptis a yuærstu⁷⁶) fæmt. S. 2. Nu skal han i uæbær daghum mals kræuia: þæt ær manadaghin æftir laghþingx manadagh: bæn sum⁷⁷) næstær ær æfte pinkizs dagha. þy at egh ma annan af hemi sinu ryua um uintær. (78ælla um⁷⁹) uartima þa sum⁸⁰) sa skal: siþan skal han all bry bing81) ut stæmna firi annina:82) by at ber skulu sa uar sæb sinne i gamblu skiptinne ok træþa i nyiu skiptinne. Nu æn annar kære til annars hui han auærkapi þa iorþ i gamblu skiptinne sum⁸³) han fik i nyiu skiptinne. þa skal han uita mæþ eþe fiughurtan manna at han auærkaþi mæþ luui ok iakuæ-

⁵⁴⁾ B. om. hanc rubr. F. non habet aliam rubr. quam quae calci praecedentis libri addita est (vide not. 24. pag. 185.).

⁵⁵⁾ C. F. ramærke.

⁵⁶⁾ F. sättia. B. add. ok sätia.

⁵⁷⁾ B. C. F. om. sum.

⁵⁸⁾ B. F. dela.

⁵⁹⁾ C. egnena i &c. Male.

⁶⁰⁾ B. C. F. bynum.

⁶¹⁾ A. h. v. non habet aliam litt. init. quam grandem illam, quae in initio Cap. est picta. 62) C. add. en.

⁶³⁾ B. F. sic. A. attug. 64) B. C. F. add. han. 65) B. F. by.

⁶⁶⁾ C. suæria. Male.

⁶⁷⁾ B. F. skiptir.

⁶⁸⁾ B. F. om. sum.

⁶⁹⁾ B. F. add. natt. C.*

⁷⁰⁾ F. om. til — aftunt. 71) B. at egh war til skiptis warat. C.* eg

var til skiptes varat.

⁷²⁾ Lege aftun. B. hälghapton.

⁷³⁾ B. F. than witzord lagwarat (F. laghwardt) &c.

⁷⁴⁾ B. F. sic. A. fiughurtam.

⁷⁵⁾ B. a ywarsto famt, at laghwarat war til skiptis.

⁷⁶⁾ B. sic. A. yuærstum. F. Nästo.

⁷⁷⁾ B. F. om. sum.

⁷⁸⁾ F. ey heller om &c.

⁷⁹⁾ B. om. um.

⁸⁰⁾ B. F. om. sum. F. add. Mann. 81) B. add. sänder. F. add. i sänder.

⁸²⁾ B. F. antima.

⁸³⁾ F. e.

bi aldra iorþæghanda. 🐧 3. Nu æ huar sum⁸⁴) man will iorþ skipta. þa skal iamt arwbe a mote iamnu giua:85) þæt ær (86rybia gen ryddu. göba gen göddu: træþa mot⁸⁷) træddu. dikia gen diktu: ælla taki þrea halma þæn af sum bætær hauær byght. Nu skil þem a: þa a han uitzsorþ mæþ eþe fiughurtan manna: at han hauær sua göt ok byght. at han ær uærþær til iamnaþa at⁸⁸) ganga mæb hanum: gitær han eb⁸⁹) gangit. þa gangi til iamnuþa skiptis. bristær at eþe. þa⁹⁰) briste hanum⁹¹) iamnaþa skiptit.⁹²) þer skiptin iorþinne ok hin haui sua længi sum nu ær saght. Alla⁹³) þessa eþa þem skal ofæsta ok 90 otakaba ganga a þriþiu fæmt. S. 4. Nu siþan by⁹⁴) ær til lagha læghis⁹⁵) deldær þa aghu ænda karla uitzs orþ mæþ eþe flughurtan manna huar (%sum ber uilia uita nipær huwp ramarka: Þa a⁹⁷) försto nipær suæria⁹⁸) norþan ok östan: östan ok sunnan: sunnan ok uæstan: væstan ok norþan: þa skalæfte male ganga: þa skulu þer suæria æn by⁹⁹) war för i lagha læghi: at þæssi ramarkar æru niþær swrnir mæþ uilia ok iakuæþi aldra iorþattara: Nu æn by¹⁰⁰) uar egh förra i lagha læghi: þa skulu þe sua suæria at þæssi ramarkar. æru niþær komnir¹) mæþ aldra iorþ attara uilia: Nu æn ænda karla uilia egh suæria a yuærstu fæmt. þa gangær lagha soknin in til þerra. ok egh til annarra i bynum. þy at þer gatu egh sit²) ut giuit för æn ænda karlani hafþin ramarkana uitrat. Nu æn en ælla tue uilia suæria ok biuþa³) sik⁴) til reps ok ramarka: ok (5hini sum6) up attu byria uilia egh. (7Nu dela ber8) sumi til

84) B. F. om. sum.

⁸⁵⁾ B. liggia. F. läggia. 86) B. F. sic. A. træþa gen træddu.

⁸⁷⁾ F. å mooth.

⁸⁸⁾ B. F. om. at.

⁸⁹⁾ B. edha. F. eedhen.

⁹⁰⁾ F. om. pa.

⁹¹⁾ F. add. till.

⁹²⁾ B. F. skipte.

⁹³⁾ A. Loco litt. A miniator errato adposuit N.

⁹⁴⁾ B. byn.

y5) B. F. sic. A. lægæghis.

⁹⁶⁾ F. om. sum per uilia.

⁹⁷⁾ A. v. a omiss. supra lineam add. scriba. F. om. a.

⁹⁸⁾ A. Litt. suæ in fine lineae scriptis, omissis vero ria in sequenti linea addendis, integram v. suæria in margine caeruleo pigmento add. scriba.

⁹⁹⁾ B. byr.

¹⁰⁰⁾ B. F. byr.

¹⁾ F. sic. A. B. surnir.

²⁾ F. sigh. Male.

³⁾ B. F. sic. A. biba.

⁴⁾ F. sitt. Male.
5) F. hin är vp åtte byria will egh.

⁶⁾ B. F. är.

⁷⁾ Verba: Nu - pæt haua hic in mediam periodum inepte sunt intrusa.

⁸⁾ F. om. per.

fiæþær skiptu⁹) ok sumi uilia haua til (10 raþu skiptis. (11 ok æ huat sum flere uilia hældær. þa skal þæt sua uara sum flere uilia þæt haua:12) þa aghu þer up sætia sin eb ok syna ok sua sik ursaka: ok ba aghu ber egh saki heta. utan þæn skal böta firi lagha soknina¹³) sum egh uildi suæria ælla sik til¹⁴) ramarka biuba Nu æn þæn suær (15sum up atte byria. þa skulu þer böta firi16) lagha soknina13) sum æfter skuldu suæria æn þe egh suæria: Nu ændakarla¹⁷) suæria ok uita niþær ramarka¹⁸) ok iorþ attarane¹⁹) uilia egh ut giua: pa faldær lagha soknin in til þerra: S. 5. Nu æn landboa æru i þem by sum til lagha læghis liggær.20) þa aghu egh21) landboa iorþinne skipta: hini sum22) til skiptis dela uilia per skulu landboana²³) til uara ok²⁴) landboin²⁵) iorpattaran: Vara²⁶) egh landboin iorþattaran i þingum ælla²⁷) fæmtum. þa böte firi lagha soknina: (28 uara landboin han. þa böte iorþattarin: skil þem a þa²⁹) uiti hæræzs³⁰) næmd huat þær ær sant um: §. 6. Nu skal sua at ægh þerra mallum³¹) uara osurin³²) æru niþær. sua sum þerra surin³³) æru niþær suo³⁴) ok at³⁵) hofbum. Nu³⁶) æn þem skil a: þa skal mæþ ramarkum in ganga um halua andra alin: ok egh ut. utan allum sæmi a: sua a³⁷) drups rum mællum tuæggia bonda uara: þær sum³⁸) þe byggias gen: Liggær by (³⁹sua sum han uar bygdær af forna fari ok lagh surin ær⁴⁰) niþær. þa⁴¹) gange til iamnaþa

⁹⁾ B. F. fiädhär skötto.

¹⁰⁾ F. rätto schipte.

¹¹⁾ B. nu hwat flere &c. F. och huad fle-

¹²⁾ F. add. Nw warder så att halffui wilia annath, och halffwj annath, haffuin the wizordh som häradzhöffdingen filghj. Cfr. Cap. 2:1.

¹³⁾ B. F. sokn.

¹⁴⁾ B. add. reps ok.

¹⁵⁾ F. är Vp å byria.

¹⁶⁾ B. F. om. firi.

¹⁷⁾ Pro æn ændakarla. Sic B. F.

¹⁸⁾ Bi ramarkana. F. Råmerkiana.

¹⁹⁾ B. F. iordattara.

²⁰⁾ B. delis.

²¹⁾ B. F. sic. A. v. egh omiss. supra lineam add. rec. man. saec. XVI.

²²⁾ F. är.

²³⁾ B. F. landboa.

²⁴⁾ F. om. ok.

²⁵⁾ B. landboe.

²⁶⁾ B. Warar.

²⁷⁾ B. F. ok.

²⁸⁾ B. Warar han, ok hin wil egh, tha böte &c. F. warar han han, thå &c.

²⁹⁾ A. v. pa bis est scripta.

³⁰⁾ F. om. hæræzs.

³¹⁾ B. mällum. F. millom.

³²⁾ B. F. oswrnir.

³³⁾ B. swrnir. F. sworn.

³⁴⁾ B. swa. F. så.

³⁵⁾ F. aff.

³⁶⁾ A. Loco litt. N miniator errato adposuit U.

³⁷⁾ B. F. add. ok.

³⁸⁾ F. om. sum.
39) F. som bygder war aff &c.
40) F. om. ær.

⁴¹⁾ B. F. om. pa.

ok egh⁴²) til rufs: (⁴³sættia þer garþ at rættum skialum: (⁴⁴þæ gærþe huar sum (⁴⁵han a i bynum⁴⁶) til. þæn næmir⁴⁷) solu sum næmir⁴⁷) a: ok⁴⁸) þæn fiærmir solu sum fiærmir a: ok ut mæþ ramarkum (⁴⁹gane egh utan allum sæmi a:

.II.

Nu skal gatu ginum mipian by gæra: ⁵⁰) hon skal fæmtan alna brep uara: ok⁴⁸) alla tompte⁵¹) a⁵²) gatu rinna: rinna⁵³) egh alla tompte⁵¹) a gatu. pa ær by⁵⁴) egh i lagha læghi: pa skal haluær by⁵⁵) haluan göpa: ok attungær attung. taka göpningar⁵⁶) innan huwp ramarka. ok⁵⁷) egh utan huwp ramarka: utan hin uili sum uipær takær. han a taka at æg. ok egh at fotum innan ramarka: §. 1. Nu liggær by⁵⁴) at rapu⁵⁸) skipti: gata mæp by ændlangum. ⁵⁹) liggia alla tomptir a hana: pa ær hon æmlagh kumin nipær sum pön gynum mipian by (⁶⁰rindær: pa (⁶¹uar pæt sua först i laghum at mæn toku fæm alna stang ok laghpu tua a attung. (⁶²nu ær pæt sua stat. at læggin sua manga a sum pöm sæmbær um: ⁶³) sæmbær pöm egh a. pa stande sum flere vilia: nu warpær sua at halui uilia annat ok halui annat. pa hauin per uitzs orp sum hæræpz höfpingin fylghir. ok laggin akær æftir tompt. ok ⁶⁵) æng æftir akre. garp sto æftir æng. sua (⁶⁶skogha sum fiskia: pa liggær alt æftir tompt. Nu delas þer ⁶⁷) uipær ⁶⁸) tompt ok ut skiptir. hauær hon mæp sik ⁶⁹) akær ælla ⁷⁰) æng ælla gærp-

42) F. om. egh. Male.

43) B. F. Sätti gard &c.

⁴⁴⁾ B. F. giärde swa hwar &c.

⁴⁵⁾ B. F. sic. A. om. han a.

⁴⁶⁾ B. F. by.

⁴⁷⁾ F. Närmer.

⁴⁸⁾ F. om. ok.

⁴⁹⁾ Lege gange. B. eghe ganga, vtan &c. F. edhe ganga, Vthann &c. male.

⁵⁰⁾ B. läggia. F. liggia.

⁵¹⁾ B. F. tomptir.

⁵²⁾ B. F. til.

⁵³⁾ F. om. rinna.

⁵⁴⁾ B. F. byr. 55) B. byr.

⁵⁶⁾ B. F. sic. A. göpnina.

⁵⁷⁾ B. F. om. ok.

⁵³⁾ F. redu.

⁵⁹⁾ B. allangum. F. allangodhom; male. 60) B. F. ligger, ok hon skal liggia innan

ramarkar. Tha &c.

⁶¹⁾ F. skall tagha fum alna stång, läggia twar &c.

⁶²⁾ F. om. nu — fylghir. ok. Cfr. not. 12. pag. 191.

⁶³⁾ A. a antea fuit scriptum.

⁶⁴⁾ A. Loco posterioris g primum scriptum fuit h. B. läggin. F. läggia.

⁶⁵⁾ B. om. ok.

⁶⁶⁾ B. F. skoghar ok fiskiar, tha ligge &c.

⁶⁷⁾ B. thön. F. thän.

⁶⁸⁾ B. F. sic. A. uipat.

⁶⁹⁾ B. F. sär.

⁷⁰⁾ F. och.

slu:71) þa hauær hon uitzs orþ læggia alt æftir sik:72) Nu liggia þön all sær. þa skal tompt æftir þem: ok egh þön æftir tompt. þa ær þæt lagha læghi:

.III.

Nu köpir man hump. far mæþ fæstum ok⁷³) köpum: bor a sialuær mæþ elde ok ærne.²⁴) han ris⁷⁵) egh up firi lagha laghi⁷⁶) egh⁷⁷) æru hanum grænna⁷⁸) gatu skylder: gæri sik faruægh af sialfs sins: ok uæri sin hump⁷⁹) at⁸⁰) yuærstu⁸¹) fæmt sua sum skilt⁸²) ær: Nu læggia þer lagha mal a by. ok⁸⁵) liggær humpær firi lagha mali⁸⁴) ok⁸⁵) will egh firi uæghia: kumit vm sik diki ælla (⁸⁶gærþi: ok hauat um þry ar ælla þrim længær.⁸⁷) (⁸⁸þa hauær han uitzsorþ þæn hump⁸⁹) uæria: (⁹⁰siþan ris egh han up firi lagha læghi: §. r. Nu hauær man köpt hump. satt⁹¹) um stena ælla stulpa ok⁹²) hete⁹³) ramærke ok egh lagha hæfþ hans: (⁹⁴þa ris humpær up firi lagha mali.⁹⁵) taki af þy bole sum han uar humpær⁹⁶) af ok uari æ þæn siþan stæktær sum för uar stæktær: Nu köpir man hump i skoghi ok⁹²) hæfþar han laghlika: nu⁹⁷) gangær skoghær til mals þa⁹⁸) uari æ þæn sami⁹⁹) stæktær¹⁰⁰) sum för uar stæktær:¹⁰⁰) §. 2. Nu ma egh¹) minne eghn til lagha læghis koma æn siattungæ attungær.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

25

⁷¹⁾ B. F. gardsto.

⁷²⁾ F. sär.

⁷³⁾ B. F. sic. A. om. ok.

⁷⁴⁾ B. F. arne.

⁷⁵⁾ F. riffz.

⁷⁶⁾ B. F. läghe.

⁷⁷⁾ B. F. sic. A. ok.

⁷⁸⁾ B. F. grannar.

⁷⁹⁾ B. F. add. mädh edhum.

⁸⁰⁾ B. a. F. och.

⁸¹⁾ A. uuærstu primum scriptum est.

⁸²⁾ F. stadgat.

⁸³⁾ B. F. tha.

⁸⁴⁾ F. Mäle.

⁸⁵⁾ F. om. ok.

⁸⁶⁾ B. F. garde, hawat &c.

⁸⁷⁾ B. flere.

⁸⁸⁾ B. F. Han hawer witzord &c.

⁸⁹⁾ B. F. sic. A. humpt (forte pro hump at).

⁹⁰⁾ B. F. han ris (F. Rijffz) egh vp &c.

⁹¹⁾ A. Pro sa primum scriptum est sl.

⁹²⁾ F. om. ok.

⁹³⁾ B. heter.

⁹⁴⁾ B. Than humper ris vp &c. F. thann Humper riffz firi &c.

⁹⁵⁾ F. mäle.

⁹⁶⁾ B. F. kiöpter.

⁹⁷⁾ B. F. om. nu.

⁹⁸⁾ B. F. om. pa.

⁹⁹⁾ B. F. add. sidhan.

^{: 100)} F. stackother.

¹⁾ B. F. add. by.

.IIII.

Nu skal bolstazs2) ren til byar liggia3) niu4) alna breb 5) ba ma naghn uaghne möta: þa skal horn gata ok hiorþ gata þriggia stanga breb uara: ær bro a böm uægh oboin. gialde6) þreia öra böm sum7) sina bro haua boit. Nu8) skal uara þingxs uæghær ok þiuþ⁹) uæghær: karls uæghær ok kunungxs: tiu alna brebær: Ribær man at böm uægh sum faldær gynum ængia manna ok porf bet hæsti sinum han skal haua fæm alna¹⁰) tiubær. ok famns¹⁰) grimu skapt. þa skal tiuþær hæl a miþian uægh uraka ok¹¹) sua ma han i¹²) þerre ængh saklösu¹³) beta: (6. 1. Nu liggær bro a¹⁴) þöm uægh oboin sum by¹⁵) skal uarþa: hæte16) uiþ þrim markum. ær broin bonda mællum skipt. þa gialde17) sua bonde sum byr: Nu (18a huar sum iorbina a ælla uatnit undi bronne. han skal bronne uarba: faldær þær i folk ælla fæ ok far af döp ælla sar. ær bron gild þa`liggi ogilt. ær bron ogild: þa böte þæn half gildi¹⁹) sum brona a. Nu æn man gær²⁰) bro firi sial sina.²¹) þa a han egh længær uarþa hænne²²) æn han²³) sialuær will! utan þer aghu uarþa sum iorþina aghu undir hanne²⁴) æn hon uar förra bygd. war hon egh förra bygd. þa aghu þer egh bronne uarþa utan þer takin hana i sina gömu. S. 2. Nu hittas þön okoman sum takær in25) til sin hæræþe. ælla fiarþungx hæræþe. ælla26) siax hæræþe at broa: 02 ba skulu egh be böta firi hana sum iorpina aghu undir hænne. Nu æ þær (²⁷sum byia eghnir (²⁸hittas i uatnum ællas²⁹) andrum okomum: þa bygge sua huar (30i bronne sum han atte i uatnumin:31) ællas iorbinne.

2) A. Pro b primum, ut videtur, scriptum 17) B. C. F. sic. A. giade. fuit st. F. bolstada. 18) B. F. ä hwar iordena 18) B. F. ä hwar iordena &c. 19) C. F. half giald. B. F. add. ater. 3) F. läggia. 20) F. giffwer. 4) B. F. tiu. 21) B. sinne. 5) B. add. wara. 6) B. F. sic. A. giade. 22) B. F. om. hænne. 7) B. F. om. sum. 8) F. thå. 23) A. Pro ha primum scriptum est sa. 24) B. F. hänne. 9) B. thiudz. 25) F. om. in. 10) B. add. langt. 26) B. F. add. ok. 27) F. byia ägn, om. sum. 11) B. C. F. om. ek. 28) B. F. mötas i watne. 12) F. om. i. 29) C. add. i. 13) B. saklöst. 14) C. at. 15) B. F. byr. 30) B. F. sic. C. i branne som h i — atte. 16) B. F. sic. A. hat. 31) B. R. maineno.

.V.

Nu (** kræfs almænning at broa þa skal hæræþe bro uarþa ok uægh rybia: Nu liggær þæn uæghær iuir almænningh sum³³) alt hæræþe a (³⁴broa: ok ær oför bro ælla reb bröt:35) Ribær36) kunungær at37) böm uægh (360k falzs færb hans ok spillas klæþi hans. þa skal hæræþ þæt atær böta39) ok mæþ tolf markær bæt ær bukke kunungx. S. 1. Nu skal uara kuærna uæghær ok kirkiu uæghær⁴⁰) fæm alna breþær: byggis byr⁴¹) af nyiu up. þa skal læggia kirkiu uægh sum (42genast nyti broa ok byggia: Nu æn han ær laghlika niþær kumin: ba skal sua⁴³) lita at böm uægh: ær bro a böm uægh oboin. þa⁴⁴) böte⁴⁵) firi siax⁴⁶) öra. (S. 2. Nu a⁴⁷) egh bonde almænningx⁴⁸) ælla kirkiu uægh uænda. utan hæræzs höfþinga uilia ok egh kirkiu uægh49) utan þerra uilia sum han skulu fara. Nu biþia þer hæræþs höfþinga almænningx uægh uanda. 50) þa skal han syn af þy hæræþe næmna. synis þöm⁵¹) annan uægh æmgoþan⁵²) ok æmgenan uara. þa skal⁵²) han döma þöm at ryþia (⁵⁴han ok at byggia. Nu æn þer hugga atær almænningxs uægh annurkust. þa bötin firi⁵⁵) þre markær. æ huru mange sum⁵⁶) þer æru (⁵⁷saman. þa bötin⁵⁸) egh alle utan þrea markær: (59pa æn þæt ær egh utan en. þa60) böte þreia markær utan þer uændin firi gærþis⁶¹) sins saka.

³²⁾ B. F. thorf a almänninge broa &c.

³³⁾ B. C. F. om. sum.

³⁴⁾ B. F. warda, är &c.

³⁵⁾ C. B. F. bröt rep.

³⁶⁾ A. Pro R miniator errato adposuit N.

³⁷⁾ B. a.

³⁸⁾ B. nu läts färd &c. F. thi læz färd &c.

³⁹⁾ B. C. F. giälda.

⁴⁰⁾ B. om. uæghær.

⁴¹⁾ B. F. sic. A. bro.

⁴²⁾ B. ginast nytir.

⁴³⁾ B. C. F. om. sua.

⁴⁴⁾ B. C. F. om. pa.

⁴⁵⁾ C. böten.

⁴⁶⁾ A. Pro sia antea scriptum suit pr.

⁴⁷⁾ A. v. a omiss. supra lineam minio add. scriba. B. F. ma.

⁴⁸⁾ C. B. F. add. væg.

⁴⁹⁾ F. om. uægh.

⁵⁰⁾ B. F. wända.

⁵¹⁾ B. F. om. pöm.

⁵²⁾ B. F. iämngodhan.

⁵³⁾ B. F. add. häradz höfdinge. C. *n.

⁵⁴⁾ B. F. ok byggia.

⁵⁵⁾ F. om. firi.

⁵⁶⁾ B. F. om. sum.

⁵⁷⁾ B. F. om. saman. pa.

⁵⁸⁾ A. böpin primum scriptum est.

⁵⁹⁾ B. F. An ar that egh &c.

⁶⁰⁾ B. F. om. pa.

⁶¹⁾ B. F. giarde.

.VL

Nu uilia böndær by sin mæla. þa skulu ænda karla uitra ramarka ok egh suæria utan⁶²) um tomptir. siþan aghu⁶³) allir attungar iamnir gæras. attungær attungx broþir⁶⁴) uara. æn egh ær⁶⁵) förra af nam⁶⁶) giort salt af humpum: þa aghu alle iamt⁶⁷) i goþu⁶⁸) ok sua i illu: baþe i akrum ok⁶⁹) ængium. (⁷⁰ok alle iamt i aruuþe⁷¹) baþe i brom⁷²) ok⁷³) bækkium: ok sua i garþum⁷⁴) sum i akrum ok ængium huar æfte sinne lutskipt huar firi sinne æng ok sinum akre æn sua nyti.⁷⁵) §. 1. Nu skal bolstazs ren uara fiætzs ok fiughurra munda alnar ok spannar⁷⁶) þa skal mæli stang i mal sætia:⁷⁷) Nu riþær man at þöm⁷⁸) uægh drukkin ok drafuæls fuldær: ok⁷⁹) huggær sundær mali stang: gialde firi örtugh. standær hon fiarþungx bya mællum böte firi atta pænninga: standær hon⁸⁰) attunga mællum. böte fiura pænninga.

.VII.

Nu læggær bonde uaþa a annan ællas for. (81 slar a annan ællas skær. þæt ær eþær 22) tolf manna at han uar uildær mals ok mærkia hughþe uara sit ok egh annars: 3) sua firi annan ok 4) sua firi þriþia: bristær at þem 5) eþe böte þreia markær. S. 1. Nu æn han slar 6) ælla skær allan akær up. ælla tua: ælla gangær ut iuir akær ælla tua ok skær annars up. þa kombær han egh uilz 6) eþe uiþær. utan böte atær skaþan sua sum miætanzs mæn 6) miæta. ok mæþ þreia markær. ælla uiti lufs eþ. 6) ælla dyli mæþ eþe tolf manna. ok

```
62) B. F. sic. A. ut. C.*
63) B. sic. F. åger, A. attu.
64) B. F. sic. A. brobrir.
65) B. F. war.
66) B. C. F. add. af.
67) B. add. agha.
68) F. gödzslo. C. göz Male.
60) F. add. så i.
70) A. Loco verborum: ok — bækkium: ok
  alia quaedam antea fuerunt scripta.
71) B. F. sic. A. aruue.
72) B. broum.
73) B. F. sic. A. om. ok.
74) B. sic. F. giärdom. A. garum.
75) B. F. nytir.
                                             89) B. edha.
```

⁷⁶⁾ F. fämpnar.

77) F. sättias.

78) B. F. om. pöm.

79) B. F. om. ok.

80) B. om. hon.

81) B. F. skiär a annan, älla slar.

82) B. F. sic. A. epæt.

83) B. F. hans.

84) F. om. ok.

85) B. F. om. pem.

86) A. Pro l primum scriptum est k.

87) B. F. willes.

88) F. miätzmän.

sua æn han⁹⁰) sla⁹¹) ælla skær iuir bolstazs ren.⁹²) ælla iuir þreia akra ælla þrim flera:

VIII.

Nu aghu mæn fiskia⁹³) saman ælla kuærna ströma: þa a⁹⁴) þæn uitzs orb sum⁹⁵) byggia uill i allum malum. ok bo sua sit byggia at han spille egh firi andrum: egh⁹⁶) ma man sua kuærn byggia ælla uatne stæmma: sua⁹⁷) at spil- 93 lis antuiggia akra ælla ængia annarra manna af. Nu þæn⁹⁸) sum bor ouan firi. han skal sua byggia at han hæfte⁹⁹) egh huatzske¹⁰⁰) uatn ælla fiskia firi þem sum⁹⁵) niþærmer¹) bor. ok egh²) hin sum⁹⁵) niþærmer bor sua at han³) far skapa af sum yuærmir4) bor. þy skal huar þerra annars floþ giutum5) raþa: at menar hin hanum uatnit sum⁹⁵) ouan bor firi: þa ma⁶) vp kippa floþgiutu hans') ok lata til sin ('rinna uatnit. Nu æn suæuær') firi þöm kuærnin'o) sum uppe boa: þa mughu þer up kippa flohgiutu þerra¹¹) ok lata fran (¹²sik löpa uatnit. Nu ma egh¹³) vatn ælla fiskia fran andrum uænda æn þer æru skiptis bröbær: Nu æn man a i mib ströma.14) þa ma han egh mera æn i mib ströma byggia utan mæþ luui. (s. 1. Nu æn man köpir hump i skoghi ælla¹⁵) æng. ok¹6) liggær strömbær niþan firi ælla fiskia: þa rækkir egh humpær sik længra æn han¹⁷) hauær köpt innan: aghin þer ström¹⁸) ælla fiskia sum oþul aghu. ok han sua¹⁹) mykit sum²⁰) han köpte mæh humpinum: §. 2. Nu æn flere forsa æru saman ok uilia alle byggia. þa ma egh sua sit byggia at annars

⁹⁰⁾ B. F. sic. A. om. han.

⁹¹⁾ B. F. slar.

⁹²⁾ B. F. sic. A. rem.

⁹³⁾ F. fiske.

⁹⁴⁾ F. add. ee.

⁹⁵⁾ F. om. sum.

⁹⁶⁾ F. Nw egh.

⁹⁷⁾ F. om. sua.

⁹⁸⁾ A. v. pæn bis est scripta.

⁹⁹⁾ B. F. tappe.

¹⁰⁰⁾ B. F. sic. A. hutzske.

¹⁾ B. F. sic. A. yuærmir.

²⁾ A. Pro e antea scriptum fuit h.

³⁾ F. thänn.

⁴⁾ B. ywarmer. F. offuermer.

⁵⁾ B. F. flodhgiutu.

⁶⁾ B. F. add. han.

⁷⁾ F. om. hans.

⁸⁾ B. F. löpa watn.

⁹⁾ B. F. sic. A. suæruær.

¹⁰⁾ B. F. qwärn.

¹¹⁾ A. sum additum, at deletum est.

¹²⁾ B. F. sär watn löpa.

¹³⁾ B. F. add. man.

¹⁴⁾ F. add. byggia.

¹⁵⁾ F. add. i.

¹⁶⁾ B. F. om. ok.

¹⁷⁾ B. F. sic. A. om. han.

¹⁸⁾ B. F. ströma.

¹⁹⁾ B. F. sic. A. om. sua.

²⁰⁾ B. F. om. sum.

spillis: þa aghu þer vitzsorþ (21 sum skaþa löst gita byght andrum. Nuæn ny auærkan (22skaþa gamble auærkan: þa a þön gambla auærkanin uitæsorþ nyiu auærkum²³) ryua. (6. 3. Nu aghu flere mæn²⁴) kuærna staþ saman. nu²⁶) will en byggia ok egh alle: þa a þæn uitzs orþ sum²⁶) byggia will. han skal fara til ok stæmna hanum þry þing ok sitia þrea fæmtir. ok biþia han bygia mæþ (22 sik: byggir han egh mæþ hanum i lagha fæmtum: þa skal han til þingx fara: ok²8) taka (²ºþingx manna dom til at byggia. siþan³0) ma han saklöst byggia. Nu stæmnir han siþan sum egh uilde byggia hinum sum bygde ok^a) sæghær at han bygde hans. Þa a han uitzsorþ mæþ eþe fiughurtan manna at han bygde mæþ (32þingx manna domum. ok siþan skal han haua kuærnina. pær til sum³³) han hauær hanum up fullat babi kustin ok sua arwbit.³⁴) §. 4. Nu kallar man kuærn olaghlika bygda uara ut a sik³⁵) ælla fiskia. Þa skal han til þingx fara ok kæra: (36doms hærra skulu syn til næmna: ær þæt³⁷) iuir byght. þa skal læggia hanum dagh sialwm38) up ryua: uill han egh þa up ryua. Þa skal kunungær ælla lagh man næmna til mæn af hæræþinu: ællas³⁹) hæræzs höfþinge skal riþa til mæþ hæræþe⁴⁰) ok kasta up auærkum⁴¹) hans. Nu æn (42)æn sum kære far til mæþ enum manne ælla tuem ok kasta⁴³) up uærkum⁴⁴) hans för æn han hauær uarat⁴⁵) ok dom til takit. þa⁴⁶) böte atær skapan ok mæp preia markær: Nu æn han (47sanka sik48) suet ok suæuiu ok brytær sua uærk44) hans. þa böte hwzs mannin fiuratighi markær ok atær

²¹⁾ F. saachlöst gitta &c.

²²⁾ B. skadhar gamblu, Tha &c.

²³⁾ B. F. awärkan. B. add. vp.

²⁴⁾ B. F. add. en.

²⁵⁾ F. om. nu.

²⁶⁾ F. om. sum.

²⁷⁾ F. sär, will hann eghtiha skal &c.

²⁸⁾ B. F. sic. A. ot.

²⁹⁾ F. tingz doma till, sedan &c.

³⁰⁾ B. F. sic. A. siba.

³¹⁾ B. om. ok.

³²⁾ B. sic. A. pingnx. F. tingz domom, och &c.

³³⁾ F. om. sum.

³⁴⁾ B. F. wärkin.

³⁵⁾ C. F. sit.

³⁶⁾ G. Häradhe skal &c.

³⁷⁾ C. B. F. pær.

³⁸⁾ B. sialwer. F. Sielffwann.

³⁹⁾ C. F. add. oc.

⁴⁰⁾ C. hæraþeno.

⁴¹⁾ F. åwärkann.

⁴²⁾ B. han sum kiärir.

⁴³⁾ B. F. kastar.

⁴⁴⁾ B. C. awärkum. F. dwärkann.

⁴⁵⁾ C. B. F. kiært.

⁴⁶⁾ C. F. om. pa.

⁴⁷⁾ B. sankar. F. samckar.

⁴⁸⁾ C. B. F. sær.

⁴⁹⁾ B. C. F. awark.

spiællin: ok huar þæn⁵⁰) sum⁵¹) þær uar mæþ i flok ok farunöte (⁵²böte þreia. markær.

JX.

Nu⁵³) wil bonde sik⁵⁴) (⁵⁵bol leghia. þa ær þæt lagha gæf. nöt. væn siax. halma af attunge. sua i förstu gæf uingæf sum bolgæf. þæt hetir⁵⁶) siax örac. þæt ær lagha (⁵⁷afræþe. fiure þyni korns. (⁵⁸ælla tue öra naþmala tuæggia næfna⁵⁹) bret. daxuærke um uar ok⁶⁰) annat um höst.⁶¹) Nu skal landboin⁶²) a 94 eghn⁶³) haua at⁶⁴) minstu þry hus. laþu. kornskammu⁶⁵) nöt hus.⁶⁶) § 1. Nu nill land drotinnin⁶⁷) han af bole bort uraka:⁶⁸) þa skal han til fara firi iul ok hælgha aftun gifta fulnaþ⁶⁹) hanum⁷⁰) i garþ föra ælla ær han egh⁷¹) laghuaraþær af. Nu skil þem a han sighær egh uara af narat.⁷²) þa a han⁷³) uita han laghuaraþan af mæþ eþe fiughurtan manna: Nu æn han suær amote ok sighær sik egh af naraþan uara. ællar ok⁷⁴) at han fæste hanum iorþina siþan: þa skal hæræzs næmd uita huat snm⁷⁵) þær ær sant vm: (⁷⁶Nu a han egh af bole fara för æn vm miþ fastu: þy at han ma egh göþzsl af böle²⁷) föra utan han hætte viþ siax örum: före⁷⁸) han hö bort hætte uiþ þrina markumægoþzsl⁷⁹) a bole fylghia. egh ma han garþa af föra þy at þem (³⁸skæl iorþæ-

```
50) C. F. om. bæn.
51) B. C. F. om. sum.
52) C. om. böte. F. om. böte preia markær.
53) C. F. incipiunt in nova linea, litt. init.
  grandiori ornata.
54) B. F. sär. C. sæ.
55) C. bo læggia. Male.
56) C. F. hete.
57) C. F. afrape. B. afradhe, fiurar thy-
  nir &c.
58) B. ok half mark pänninga, ok half mark wadhmala &c. F. eller och half march
 wadmala peninge, tweggia &c. G. ok, half
  mark wadhmala &c.; aliter: alla twe ora
  &c. ut textus noster; aliter aller half
  mark &c. ut F.
59) B. F. näfmna. C. G. næmna.
                                        19, C.
60) B. C. F. om. ok.
61) B. C. F. an.
```

62) B. C. F. landboe.

```
63) B. G. sic; addi hans. F. ang hans. K. egits
64) C. F. om. at.
65) B. C. F. sic; add. ok. A. korskammu.
66) B. C. F. nöta hus.
67) B. C. F. landzdrotin.
68) A. Litt. r omiss. supra lineam add. scriba.
  C. vara.
69) C. B. F. sic. A. fulnat.
70) C. F. om. hanum.
71) F. om. egh. Male.
72) C. B. af uaraper. F. laghwarder aff. 73) B. C. F. add. vitzord.
74) B. C. F. om. ok.
75) B. C. F. om. sum.
76) C. F. om. Nu - iorpæghandin köpa.
77) B. bole.
78) B. Förir.
79) B. Gödsel.
80) B. a iorda äghandin &c.
```

ghandin köpa: (** prængær han**) landboan*4) af bole. þa skal hanum*5) luka öre (*firi træþis æriu (*7af huarium attunge. Nu far han af mæþ sinum**) uilia. Þa takær han egh gipta fulnaþ. utan han uiti mæþ eþe fiughurtan manna: at han for þrængdær af⁸⁹) bole. Nu dela þer (⁹⁰iorþ æghandin ok landboin. Þa a landboin uitzsorp⁹¹) uita sik⁹²) til ens halms, siþan ær han uibær (**bol lagh skildær: Nu hauær land drotinnin*4) flere hans pænninga inne. kære⁹⁵) landboin⁹⁶) til hans. þa⁹⁷) uiti mæþ eþe at han hafþe bol til stæmnu daghxs. orkar han98) egh99) epe.100) pa1) lati atær þæt (2sum bol hauær oint. Nu narar³) han af⁴) förstu gæf.⁵) gange sua atær til (⁶uingæf sum til bolgæf. ær gift half int. haui þa") þæn sum") fangit hauær. ok fulle hanum öre firi ar huart (9atær standær.10) Nu ær gift egh half int.11) þa a landboín12) sina13) atær taka. ok fulla iorþæghandanum¹⁴) slíka öra sum han skulde up¹⁵) taka. S. 2. Afræþe¹⁶) skal han hem bæra¹⁷) þrim nattum firi¹⁸) hælgha aftun ælla hætte uip þrim örum. ælla (19uiti mæþ eþe at han sat mæþ luuí hans²⁰) kuar ælla uiti laghbubit. Nu skil pem a um afræpe.21) þa a lanboin22) uitzsorb

81) A. Litt. kö bis sunt scriptae.

- 83) F. priori loco (vide not. 82.) om. han.
- 84) C. lanboa.
- 85) C. om. hanum. F. priori loco om. hanum, altero loco habet hann.
- 86) C. F. (posteriori loco) af afrapom bols Nv
- 87) F. utroque loco om. af huarium attunge.
- 88) B. F. sialfsins. C. sialfs.
- 89) B. F. fran.
- 90) C. iorpa æganden. B. F. iordar äghande ok landboe, Tha a landboe &c.

St. Mille M. D.

- oi) B. C. F. sic. A. uitzsörp.
- 92) F. sitt.
- 93) C. F. bolag skilder.
- 94) B. C. F, landzdrotin.
- 95) B. kiärir.
- 96) C. F. landboe.
- 97) C. F. om. pa.
- 98) B. C. F. om. han.
- 99) B. C. F. sic. A. om. egh.

- 100) F. add. at han haffde bol till stämpnodagh.
- 1) B. C. F. om. pa. 2) B. C. om. sum. F. bol som han haffuer
- oint. 3) C. vara.
- 4) B. C. F. add. i.
- 5) C. gift.
- 6) C. vin gift som til bolgift.
- 7) B. om. pa.
- 8) B. C. F. om. sum. 9) B. C. F. sic. A. om. atær standær.
- 10) B. F. hic inserunt verba supra omissa: Tränger — fran boli. Cfr. not. 82. supra.
- 11) F. hindt.
- 12) B. C. F. landboe.
- 13) B. add. gift.
- 14) B. F. iordar äghanda. C. iorb æganda.
- 15) C, om. up.
- 16) A. Pro A miniator errato adposuit N.
- C, B. F. Afrape.
- 17) B. fora.
- 18) B. F. add. iul ok.
- 19) C. F. om. uiti mæþ. 20) B. C. F. om. hans.
- i = oL21) C. B. F. sic (afrape). A. arwpe.
- 22) B. C. F. landboe.

⁸²⁾ B. C. F. hoc loco omittunt verba: prængær — prængdær af bole, eaque inserunt, B. infra in hac S, C. in fine S. 3, F. vero utroque loco. Cfr. nott. 10, 34. infra.

uita²³) at þælta uar sæt vkur. (6.3. Nu ær landboe uiþ bol skildær²⁴) þa skal han hus sin til sin föra all utan þry. þöm25) sum26) skild æru.27) Nu will han egh köpa þem: þa skal28) stæmna hanum þing ok beþas uærþa sinna. will (29han egh luka30) hanum: þa ma han saklöst þöm af föra. æn han will egh köpa böm innan þingum ok fæmtum sua skal ok um garþa uara:31) utan tompta garþrin³²) han skal³³) bole fylghia.³⁴) §. 4. Nu dör antuiggia þæn sum³⁵) gift gaf. ællas þæn sum³⁶) giuit uar. þa æruir³⁷) sua gift³⁸) bol sum fæþrini sit. æ þær til sum³⁹) gift ær ut int. Nu ær⁴⁰) þæt bol atær (⁴¹siþan falt skipan: þa ær þæn næstær (42 sum först hafþe.43) Nu giuær annar til: þæt kallar undi giæf.44) bæt ær þriggia marka sak. han skal af45) bole fara. ok hin til ganga46) sum förra hafþi: §. 5. Nu hauær man eghn manzs mæb ars gæwm:47) paghar inne ær rökær ok sata: þa ær han uiþ (*bol lagh skildær**) þy at bæt ær egh lagha gift.50) Nu æn lagha gæf ær: þa a half æng51) fylghia til52) træþis æriu: S. 6. Nu köpir man eghn ælla skiptir firi iul ok hælgha aftun: bor a landboe. ba far hin til sum fangit hauær ok53) læggær a eghn54) sina ok o5 uarar⁵⁵) han af bole. Nu standær undi gipt⁵⁶) hans. kræui atær⁵⁷) þæt sum⁵⁸) han gaf, ok uæghe uiþ hin sum fangit hauær mæþ ars gæf. þy at egh ma

```
23) C. B. F. add. pæt.
24) B. laghskilder.
```

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

26

²⁵⁾ C. B. pön.

²⁶⁾ B. C. F. om. sum.

²⁷⁾ C. varo. F. woro.

²⁸⁾ C. F. add. han.

²⁹⁾ C. om. han egh. Male. 30) B. C. F. sic. A. kuka.

³¹⁾ F. warda.

³²⁾ C. B. garper. F. Gårdar.

³³⁾ F. add. e.

³⁴⁾ C. hic inserit, et F. iterum addit verba: prængær — bole. Cfr. nott. 82, 10.

pag. 200. 35) C. æ. F. thär. 36) F. thär.

³⁷⁾ B. F. ärwi.

³⁸⁾ B. F. giptat. 39) B. F. om. sum. 40) B. warder.

⁴¹⁾ F. sic (sedan). A. siba. B. at skipan falt.

⁴²⁾ B. F. för byghde a. Nu &c.

⁴³⁾ A. Litt. haf bis sunt scriptae.

⁴⁴⁾ B. F. sic. A. undi græf.

⁴⁵⁾ B. F. sic. A. a.

⁴⁶⁾ B. F. giwa.47) F. arffz giffuin. Male.

⁴⁸⁾ F. bolagh skillder.

⁴⁹⁾ B. sic. A. lagh skilær.

⁵⁰⁾ B. F. giäf.
51) B. F. sic (pro ægn v. eghn). A. æn.

⁵²⁾ B. F. om. til.

⁵³⁾ F. om. ok.

⁵⁴⁾ A. eghm scriptum est, at scalpro emendatum.

⁵⁵⁾ B. F. sic. A. uarkær.

⁵⁶⁾ F. giff. 57) F. om. atær.

⁵⁸⁾ B. F. om. sum.

han⁵⁹) gæra græsfara. Nu köpir han egh⁶⁰) förra æn bondin hauær ut burit sæþa⁶¹) skæppu sina. þa skal bonde sæþ sina sa til lukins. ok⁶²) luka þem afræþe⁶³) sum⁶⁴) næst far⁶⁵) agha iulum. Nu ær at kumit at⁶⁶) træþa⁶⁷) skal. pa skal han biupa iorp æghandanum⁶⁸) lagha gæf. Nu will han egh uipær taka. þa ær þæt landboans uitzs orþ. uita þæt at⁶⁹) han uar egb lagh uaraþær⁷⁰) af. han a halda mæb ars gæuinne han skal taka mæb (⁷¹sik grænna sina ok biuþa hanum i garþe. sua ok i⁷²) þinge. siþan skal⁷³) hem fara ok binda gift uib handuita:74) æria ut at akre ok þuæru iuir annan.75) biuþa sua þær hanum: will han egh æn þa uiþ taka. þa skal han gift (76 taka ok spakum bonda i hændær sætia. siþan ma han⁷⁷) saklösum⁷⁸) þæt ar haua: §. 7. (⁷⁹Nu takær man öxa mala⁸⁰) ok læggia undi⁸¹) ara stæmnu: inne⁸²) up mala sin ok vill siban af fara: han a fulnab firi hus sin ok83) garba sina haua: Nu far han af för: þa hauær han firi farit arwþe sinu: aghe (84 sua huar i husum sum han atte i bole sua ok i garpum: §. 8. Nu ærr iorpæghandin⁸⁵) olaghlika undan landboa sinum⁸⁶) ok sar. (⁸⁷han siri ær sæþ sinne ok haui hana landboin: ok han⁸⁸) se osakær firi at han arpe. by at þæt uar⁸⁹) sialfs⁹⁰) hans iorþ: & q. Nu auærkar annar þa iorþ sum annar hauær at festum:91) þa skal þæn sum iorþina⁹²) a malsæghanda ræt⁹³) kræuia: ena mark hanum böta: mark kununge. mark hæræþe.94) ok han a eþin sea. ok lanboin (95a giald firi skaþan:

```
59) F. hin.
60) B. F. sic. A. eghn.
61) C. F. sæþes.
62) C. F. om. ok.
63) C. B. F. afrape.
64) B. C. F. om. sum.
65) C. fic.
66) A. Pro at antea iul, ut videtur, scriptum
  fuit.
67) F. tredes.
68) B. iordar äghanda. F. äganden.
69) B. F. om. at.
70) F. laghkraffder.
71) B. F. sär granna &c.
```

72) B. a.

⁷³⁾ B. F. add. han. 74) F. hans witha. Male. 75) B. F. aker.

⁷⁶⁾ B. F. om. taka ok.

⁷⁷⁾ F. add. åth.

⁷⁸⁾ Pro saklösu um. Sic B. F.

⁷⁹⁾ F. om. Nu — haua. 80) B. ödz mala. Sed G. öxamala.

⁸¹⁾ priggia addendum videtur. Cfr. Cap. 32.

⁸²⁾ B. inner.

⁸³⁾ A. Pro o primum scriptum est g.

⁸⁴⁾ B. F. sic. A. suar i &c.

⁸⁵⁾ B. iordar äghande.

⁸⁶⁾ B. F. sins.

⁸⁷⁾ B. F. Hawi firi art sädh sinne, hawi &c.

⁸⁸⁾ B. hin.

⁸⁹⁾ F. är.

⁹⁰⁾ B. sic. F. Sielff. A. siaffs.

⁹¹⁾ B. F. add. af andrum.

⁹²⁾ B. F. sic. A. iorpia.

⁹³⁾ B. F. rättin.

⁹⁴⁾ B. häradhinu.

⁹⁵⁾ F. gällde. Male.

.X.

Nu gærs porp⁹⁶) af (⁹⁷nyiu up: pa skal tompt⁹⁸) læggia nipær. Nu hauær (⁹⁹han uitzs orp sum æfte gamblu tompt uill læggia. Nu uill han lagha mal a læggia: pæt æru tiugh¹⁰⁰) alnar a attungx tompt. ok tiu alnar a¹) attungx akær.

.XI.

Nu husar²) man a³) humpe utan huwzs mal. grænna⁴) æru hanum egh gatu skyldir gæri ut af sialfs sins. §. 1. Nu fara mæn af gamblum tomptum sinum ok⁵) gæra sik⁶) nyia: koma a ok boa a ok²) uilia alla pit haua: nu sitær en³) a gamblu⁰) tompt. þa hauær han uitzs orþ kræuia þem atær alla til sin ok egh þer han: Nu æru alle af gamblu tompt farnir. (¹ok alli a nyia tompt komnir. þa ær hun sua laghkumin¹¹) niþær sum hin gambla: ok hin gambla hetir akær mal: §. 2. Nu skil böndær¹²) um bygning sina: þa hauær han¹³) uitzorþ sum¹⁴) half træþe¹⁵) uill¹⁶) a gæra:¹¹?)

XII.

Nu uill bonde sik¹⁸) dræng leghia fæstir¹⁹) hanum leghu. gangær a mat ok mala: uill drængrin²⁰) bort ganga sipan:²¹) gialde bonda sua mykit sum han hafpe hanum fæst. Nu uill bonde²²) han bort ælta: pa²³) luke hanum þæt han hafpe hanum fæst. gange sipan²¹) drængær huart²⁴) sum²⁵) han uill. §. 1. alle²⁴)

96) F. Iordh. 97) B. F. by, tha &c. Sed G. nyu vp.	
98) B. F. tomptir.	
99) B. F. thän witzord äpte &c.	
100) B. tiughu. F. XX.	
1) C. om. a.	
2) C. husa.	•
3) F. om. a.	
4) B. F. Grannar. C. granna.	
5) B. om. ok.	
6) F. B. sær.	
7) B. F. om. ok.	
8) B. F. add. qwar.	
9) B. gamble.	
10) F. eller å &c.	
11) A. laghkumini scriptum est, at ultimum	
i deletum.	

- 12) B. add. a.
- 13) F. thänn.
- 14) B. F. om. sum,
- 15) B. F. sic. A. half træþu.
- 16) B. F. sic. A. om. uill.
- 17) B. F. läggia.
- 18) B. F. sär.
- 19) C. fæste.
- 20) B. C. F. dränger.
- 21) B. C. F. om. sipan.
- 22) C. bonden.
- 23) B. C. F. om. pa.
- 24) C. huar.
- 25) B. C. F. om. sum.
- 26) F. Nw aller.

per sum laghlika æru til sins lutzs komnir. per aghu²⁷) sialui sik til²⁸) leghu fæsta. per sum²⁹) egh æru³⁰) sua ok æru pön³¹) ughurmagha. pa fæste pæn pem sum perra mals man³²) ær: æru per³³) maghanda mæn ok i bo mæp fæþær³⁴) sinum³⁵) þa³⁶) fæsti pöm gambli karlin³⁷) til leghu:

.XIII.

(**Nu æn löska maþær drax ælla**) slas. ælla gær nakuarra andra gærninga**() ok ær leghu staddær*() mæþ manne. þær a han ut stæmna alla lagha 56 soknina sum*(2) han ær æn þo at han löpe*(3) bort. þa gange*(4) lagha soknin in til hans ok egh til bondans. Nu ær han giptar*(5) ok hauær annarstaþ*(6) kunu. þa skal han þær*(7) stæmna ut*(8) lagha soknina þær sum*(9) hans kona ær. ok þær sum*(9) hon*(5) ræþ*(1) baþe*(2) lasum ok*(3) nyklum. §. 1. Nu uilia bondær*(4) sæþ sina byria þa skulu þer liþ tæpt haua ok rænt liþum sinum för æn ut bærs sæþis skæppa: tompta garþa skulu æ gilde uara. (55 sua mællum iul*(5) ok kyndil mæssu.*(57) sum mællum mizssomars*(58) ok olafs mæssu. §. 2. Nu skal huar bonde uarþa*(5) half girþi*(5) uiþ annan mællum tompta sinna: Nu ma egh hus half girþi*(1) uarþa: nu rindær hægnaþær a æggiar*(2) tompt. þær aghu grænna*(3) half girþi*(1) uarþa: nu rindær hægnaþær a æggiar*(2) tompt. þær aghu grænna*(3) half girþi*(1) uarþa: nu rindær hægnaþær a æggiar*(3) tompt. þær aghu grænna*(3) half girþi*(1) uarþa: nu rindær hægnaþær a æggiar*(3) tompt. þær aghu

```
27) A. alghu scriptum est, at I deletum.
                                               48) B. F. add. alla.
28) B. om. til.
                                               49) F. om. sun.
29) B. om. sum.
                                               50) B. han. Male.

30) F. om. æru.
31) C. B. sic. F. thäm. A. po.

                                               51) B. F. radher.
32) B. malsmadher.
                                                52) F. om. babe.
33) B. thön.
                                                53) B. F. sic. A. om. ok.
34) B. fadhur. F. Fadher.
                                               54) B. C. F. bönder.
35) B. C. F. sic. A. sinu.
                                               55) F. om. sua — iul.
36) C. om. pa.
                                               56) B. iula.
37) B. C. F. karl.
                                               57) F. Hinderssmesso.
38) C. om. pr. h. Cap.: Nu - nyklum.
                                               58) B. C. sic. F. Missomare. A. mizssomaras.
39) F. om. ælla.
                                               59) F. om. uarpa.
                                               60) B. F. sic. C. half giærpe. A. half fribi.
40) F. gärd.
41) F. lego fäster.
                                               61) B. C. F. sic. A. half fribi.
42) F. thär.
                                               62) B. C. ängiar. F. engiar, mutatum ab ipso
                                                  scriba in eggiar.
43) B. löper.
44) A. ganga primum scriptum est.
                                               63) B. F. grannar. C. granna.
45) B. F. gipter.
                                               64) C. pæn.
                                               65) B. C. F. tompt.
46) F. annorstadz.
47) B. om. pær.
                                               66) C. möte.
```

akre. þa a huar þerra (67 mæþ andrum half girþi uarþa: Nu liggær hiorþ löt⁶⁸) mot⁶⁹) hægnaþe. þa skal þæn sum⁷⁰) hiorþ lötina⁷¹) a. egh⁷²) half girþi a mot uiþ hægnaþ halda: Nu liggær hiorþ löt gen hiorþ löt þa höre þær egh half girþi⁷³) til. utan þær gange horn gen⁷⁴) horne. ok hof gen hof. þa⁷⁵) ma egh in taka firi andrum annars fæ.

XIIII.

(7°00) Nu aghu alle garþa gildi uara⁷⁷) firi hælgha pors dagh: (7°8ær garþær (7°00) man böte siri þre öra. Nu ær þæt gildær garþær sum⁸⁰) man bær mæþ allum folk uaknum.⁸¹) sua höghær sum laghlikær man takær annan uagh a iorþ mæþ alna langu skapte. Þa skal studh stawr⁸²) sætia sætz fran garþe. Þa skal ændin a hankinum⁸³) uara þvma langær Gærþir sum skilt ær. gangær mællu⁸⁴) suin ælla söþær far af bana ligge ogildær.⁸⁵) (8°5ærþir egh sum skilt ær ok kombær mællum sæ ok sar af bana gialde siri half gildi:⁸⁷) §. 1. Nu liggær gap a garþe. böte⁸⁸) siri þre öra. liggia (8°2 tu böte siri siax öra: Þær a ægh⁹⁰) kunungær as⁹¹) ænginne þriggia öra sak. (8°20k egh af siax öra sak: Þæt skal hæræzshöspinge taka: (9°30k ænga siax öra sak (8°4 skal hæræzs höspinge taka utan siri broa syn: ælla⁹⁵) garþa syn ok siri uægha ryþzslu.⁹⁶) Nu (9°7æru a garþe þry gap ælla þrim slera: þa⁹⁸) böte þrea markær. Þær a i ba-

```
67) B. C. F. half girde (C. half giærpe) a mo-
  te andrum halda. Nu &c.
68) A. Pro lantea n, ut videtur, scriptum fuit.
69) B. C. F. gen.
70) B. C. F. om. sum.
71) C. B. hiorplöt. F. hiordlätth.
72) C. om. egh. Male.
73) B. F. sic. C. half giærbe. A. half gibi.
74) C. a mot.
75) C. B. F. oc pær.
76) A. Hoc signum, cui locus in textu non
  erat relictus, in margine posuit miniator.
77) A. garpa gildi uari hic additum est, at
  haec verba tribus lineolis sunt inducta.
78) C. æru garþa.
79) B. C. F. tha ogilder, böte (C. böten) &c.
80) C. om. sum. F. är.
81) B. C. folkwapnum. F. fullom Wapnom.
```

⁸²⁾ Lege studh staw v. studh staua.

⁸³⁾ A. Pro h primum scriptum est k.

⁸⁴⁾ B. C. F. mällum.

⁸⁵⁾ B. C. F. ogilt.

⁸⁶⁾ C. giærþe. F. om. gærþir — half gildi.

⁸⁷⁾ B. halft gilde.

⁸⁸⁾ C. gialde.

⁸⁹⁾ C. tu bote siax &c.

⁹⁰⁾ B. C. F. egh.

⁹¹⁾ C. add. ok af.

⁹²⁾ B. ällär af &c. C. ælla siax &c.

⁹³⁾ C. om. ok — uægha ryþzslu.

⁹⁴⁾ F. thå tagi Häradzhöffdinge, Vthann &c.

⁹⁵⁾ B. ok.

⁹⁶⁾ B. rydhsle.

⁹⁷⁾ C. F. æn ær a &c.

⁹⁸⁾ B. C. F. om. pa.

pe⁹⁹) karl ok kunungær. ælla liggær¹⁰⁰) sörgap a garþe. þa¹) böte þreia markær ok þæt atær sum²) þær spiltis ginum §. 2. Nu skal man ræuna liþi sinu til (³gærþis ok egh fran: (⁴rænnir han⁵) annur kust.⁶) þa böte siax öra ok atær²) spiællin: nu æn man hauær liþi orænt. gialde firi siax öra ok atær spiællin.⁶)

XV.

Nu uill fæ i akra fara ok skapa gæra. löpær a gildan garþ ok⁹) far af bana ligge ogilt. nu will fæ ur¹⁰) fara ok uæghia skapa löpær a gildan garþ (¹¹ok far af bana. gialde¹²) half gildi: löpær a ogildan garþ. huat sum¹³) þæt löpær innan¹⁴) ælla ur;¹⁵) gialdi half gildi¹⁶) þæn sum¹³) garþin atte. §. 1. Nu löpær fæ manzs a handuirki¹²) manz¹⁶) ok¹⁰) far af bana. æltir annar (²o¹a ma-þær ælla manzs fæ. þa skal han gialda mæþ halwu.²¹) ælla dylia²²) mæþ eþe²³) at þæt fik egh þy bana at hans at gulde. ælla hans feia;²⁴) Nu far fæ af handuærkum²⁵) bana ok faldær af; synis alt saman fæ þæt sum³⁶) bana fik ok (²¬bloþughur stawr. har ok handuirki;²⁶) þa a²⁰) hin uitzorþ sum³o) fæt at-97 te mæþ tuæggia mænna eþe at þæt fik³¹) af hans handuærkum³²) bana. (³³takx egh alt saman: þa hauær han uitzsorþ at uæria sin handuirki²⁶) mæþ tolf manna eþe at þæt fik egh af hans handuirkum³²) bana. bristær at eþe böte halfgildi.

```
99) F. om. bape.
                                                  16) A. Supra lineam errato additum est a, ut
                                                    legeretur gialdi, at illud a deletum est.
100) C. F. add. a.
                                                  17) C. hand uerk. F. Handavärck.
1) C. F. om. pa.
                                                 18) C. F. om. manz.
2) C. F. om. sum.
                                                 19) B. C. F. om. ok.
3) B. C. F. sic. A. garzs ok fran.
                                                 20) B. C. F. sic. A. mapær a manzs &c.
4) C. rænne. F. om. rænnir - spiællin.
                                                 21) B. C. F. hanum.
5) B. om. han.
                                                 22) B. C. dyli.
6) B. C. annurkusta.
                                                 23) B. F. add. tolf manna.
                                                 24) B. C. fear. F. fää.
25) B. F. handawärkum.
7) C. om. atær.
8) C. F. pæt (F. add. som) spilt ær.
9) B. F. om. ok.
                                                 26) B. C. F. om. sum.
10) C. vt.
                                                 27) C. blopoge stafra oc handuerke.
11) B. C. om. ok. F. huad thet löper innan
                                                 28) B. F. handawirke.
eller Vr, gällde &c.
12) C. B. F. sic. A. galde.
13) B. C. F. om. sum.
                                                 29) F. om. a.
                                                 30) F. e.
                                                 31) F. add. egh.
14) F. sic. B. C. in. A. innal.
                                                 32) B. handawärkum. F. handawirchom.
15) B. C. vt.
                                                 33) F. om. takx — uæria.
```

.XVI.

Nu hauær man iorb i andrum by ok34) uill egh sa ok egh gæra35) garba um. ok³⁶) will sua (³⁷anars öþi læggia sum sit þa skulu böndær til (³⁸hans fara sum i bynum boa ok stæmna hanum³⁹) til hægnaþa: Nu uill han egh: ælla ær (40sua fiærrin at þe gita egh (41til hans kumit. þa skulu þer til42) þingx fara um⁴³) löghurdaghin sum⁴⁴) næstær ær æftir hælgha þors dagh: ok doma til taka at45) hæghna (46um sik: siþan mughu þer stafrum47) höta ok gærþa: ok saklösu⁴⁸) hans ængia ok lindur mæþ⁴⁹) mula bet beta ok egh sla: ok⁵⁰) siban sin garb⁵¹) saklösu af föra. ok han böte breia markær firi at han uilde egh⁵²) hæghna:

XVII.

Nu tiubra man i akre ælla æng annars mæb halw tiubre. bæt æru öra þri ok atær (54þæt sum spiællin æru. tluþra fullu tiuþre böte siax öra ok atær spiallin: Nu gangær hæstær lös þa korn ær i axe, gialde span firi hæst. draghær (55mæþær sik tiuþær hæl. böte firi annan:56) gangær hæstær i hældu gialde firi span. ganga tue i hældu⁵⁷) gialde firi þre spæn: S. 1. Nu gangær fæ i akre⁵⁶) löst. þa skal fæ intaka. ær þæt hæstær. þa skal leþa ok egh⁵⁹) riþa: kombær hin sum a ok⁶⁰) rænir akær nam af hanum.⁶¹) hætte uiß prim markum: ælla tolf manna ep62) at han rænte egh akær nam af hanum.

```
34) B. F. om. ok.
35) A. Pro a primum scriptum est b.
  giärda.
36) B. F. om. ok.
```

³⁷⁾ B. F. annars a ödhi &c.

³⁸⁾ B. F. fara i bynum &c. 39) B. F. om. hanum.

⁴⁰⁾ B. F. han swa fiarran. 41) B. F. hitt han, Tha &c.

⁴²⁾ A. hans additum est, at rubra lineola inductum.

⁴³⁾ F. å. B. F. add. thän.

⁻⁴⁴⁾ F. om. sum.

⁴⁵⁾ B. om. at.

⁴⁶⁾ F. och sedan &c.

⁴⁷⁾ B. F. stawra. B. add. vm.

⁴⁸⁾ B. F. saklöst.

⁴⁹⁾ F. och.

⁵⁰⁾ F. Nw.

⁵¹⁾ B. garda fang. F. gårdfång.

⁵²⁾ B. F. add. sialwer.

⁵³⁾ B. F. om. annars.

⁵⁴⁾ B. thät spilt är: Tiudhrar &c. F. om. pæt — atær. 55) B. F. mädh sär.

⁵⁶⁾ F. add. Span.

⁵⁷⁾ B. add. saman.

⁵⁸⁾ B. akrum.

⁵⁹⁾ B. F. sic. A. om. egh.

⁶⁰⁾ F. om. ok.

⁶¹⁾ B. F. add. ok biudher egh rätt til.

⁶²⁾ B. edhe.

Nu takær man fæ hans⁶³) in. þa komær⁶⁴) hin æftir sum a ok⁶⁰) hiuþær⁶⁵) uæþ til: æ huru mykil sum⁶⁶) þön æru. þa skulu uæþ uara⁶⁷) þy. at egh ma sipan dylia: pa a68) han egh længær inne69) halda. Nu takær han uip uæpium: (⁷⁰þa aghu granna (⁷¹þerra skuþa huar sum gynum gildan garþ gangær gialde hin sum þæt⁷²) atte⁷³) ær ginum ogildan⁷⁴) gangit. gialde hin sum garþin atte. haldær han⁷⁵) akær name siþan. hin binþær ræt til. þa⁷⁶) hætte niþ þrim markum: Nu skulu granna spiæll miæta. þa aghu hins miætanz mæn⁷⁷) uitzsorþ sum ut skulu⁷⁸) (⁷⁹giua læggia ut sua mykit sum þe uilia (⁸⁰mæþ eþe tuæggia manna at mera uar egh spilt. Nu will han egh ræt til fear sins biuþa: (*1 þa skal han granna sina taka ok i garþ hans ganga ok⁸²) biuþa hanum atær. ok sua a pinge laghlika. ok hans uarbnab a læggia. ok 2) ba uarbar han egh sipan huat (83 sum at by kan koma firi utan sinum handuærkum:84) Nu kærir hin æfte sum⁸⁵) fæt atte þa⁸⁶) uiti mæþ eþe fiughurtan manna at han hafþe hanum laghlika atær buþit. ok⁸⁷) sialuær wite at han uilde egh atær⁸⁸) lösa. Nu stiall man akær nam af andrum: böte firi þreia markær. ælla dyli mæþ tolf manna epe

.XVIII.

¶ Nu will bonde æng⁸⁹) sinne biærgha. nu will han aka: þa ær oslaghit firi hanum. þa skal han sik⁹⁰) uægh sla: ok i sata biærgha. ok sua uægh ginum

```
63) B. om. hans. F. mans.
```

⁶⁴⁾ B. F. kumber.

⁶⁵⁾ B. F. add. fiura pänninga.

⁶⁶⁾ B. F. om. sum.

⁶⁷⁾ B. F. warda.

⁶⁸⁾ F. må.

⁶⁹⁾ B. F. om. inne.

⁷⁰⁾ A. Verba pa aghu bis sunt scripta, at priori loco lineolis inducta.

⁷¹⁾ B. F. skudha garda, Hawer gynum gildan gard gangit, &c.

⁷²⁾ B. fäit.

⁷³⁾ B. F. sic. A. om. atte.

⁷⁴⁾ B. add. gard.

⁷⁵⁾ B. F. om. han.

⁷⁶⁾ B. F. om. pa.

⁷⁷⁾ B. F. miätzmän.

⁷⁸⁾ B. skal.

⁷⁹⁾ B. F. giälda, läggia fram swa &c.

⁸⁰⁾ B. F. ok edh (F. add. â) mädh twem, at mera &c.

⁸¹⁾ B. F. Han skal granna &c.

⁸²⁾ B. F. om. ok.

⁸³⁾ B. a kumber. F. åt kann komma.

⁸⁴⁾ B. handawärkum.

⁸⁵⁾ F. är.

⁸⁶⁾ F. om. pa.

⁸⁷⁾ F. om. ok.

⁸⁸⁾ B. F. om. atær.

⁸⁹⁾ B. egn.

⁹⁰⁾ F. Sär.

akær skæra: ok i rök sætia.⁹¹) Nu akær man⁹²) iuir akær ælla æng. rindær innan hiul: gialde firi hiul⁹³) öre. rindær iui⁹⁴) annat. gialde firi tua öra. rindær⁹⁵) þriþia gialde⁹⁶) þreia öra. rinna⁹⁵) all fiughur gialde⁹⁷) siax ora ok atær spiællin: þæn a liþi uarþa (⁹⁸sum snimstu akær ginum ok atær gærþa.

.XIX.

Nu kan man mistaka rök ælla sata: standær hans uti atær. kæri⁹⁹) hin sum a sighær sin takin uara: þa skal (100æmmanga atær gialda sum han tok ok mæþ¹) eþ tolf manna: at iak tok mæþ þy at iak hugþe mit²) uara ok egh 98 þit.³) §. 1. Nu⁴) kære⁵) granne til granna sins þu⁶) hauær þær skurit a mik ok sætær i haslu. nu förir (7han in undan haslu: þæt ær siax öra sak ælla eþær tolf manna at iak flutte egh⁶) undan haslu. Nu förir man in ok gialdær ut iuir þriskulda. (9þa ær han at þrim markum sakær.¹o)

XX.

Nu a bonde frip gærpe uarpa uip annan æ mæþan annar hauær¹¹) oburghit. Nu æn¹²) annar hauær oburghit ok gitær egh ællas uill egh biærgha: pa skal frip gærpi til martins mæssu uarpa um akær. ok um¹³) æng til mikials mæssu:

P1 55)

ma

om: ialde

alle

mar-

Ţ

ok

ij.

3) B. F. tin.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

-,

⁹¹⁾ F. sittia.

⁹²⁾ B. F. han.

⁹³⁾ B. F. om. hiul.

⁹⁴⁾ B. F. i.

⁹⁵⁾ B. F. add. i.

⁹⁶⁾ B. böte.

⁹⁷⁾ B. böte. F. add. firi.

⁹⁸⁾ F. sinista åker &c.

⁹⁹⁾ B. F. kiärir.

¹⁰⁰⁾ B. F. han swa manga.

¹⁾ B. F. swa.

²⁾ B. F. min.

⁴⁾ A. Loco litt. N miniator errato adposuit ¶.

⁵⁾ B. kiärir.

⁶⁾ B. F. sic. A. py.

⁷⁾ F. om. han — förir.

⁸⁾ B. add. in.

⁹⁾ B. F. sic. A. em. pa ær.

io) B. F. hic addunt quae textus noster habet in Cap. 21: 1. Ok firi all aker giäld—
ängia giäld. Cfr. not. 24. pag. 210.

¹¹⁾ B. F. sic. A. kauær.

¹²⁾ B. F. sic. A. om. an.

¹³⁾ F. om. um.

XXI.

(14 Nu kan man urangær uara ok will egh biærgha ok alle granna haua burghit.15) þa skulu þer hanum stæmna. Þa skal domarin þæt skuþa huat han gör þæt hældær16) þrængdær ælla mæþ uilia:17) þa lægge domarin (18sua hanum ruman dagh at han ma uæl sinu in biargha: nu hauær han egh¹⁹) burghit. þa farin (20 grænna hans til þingx ok takin dom til at hans afræþe saklösu nöta. Nu syn domarin böm dom þa ligge þæt21) til hæræzs næmdinna.²²) sighær hæræzs næmdin at han sunde hanum dom þa böte²³) þreia markær. S. 1. (24firi all akær giald ælla ængia giald þa skal gialda för æn in ær burghit. hauær han25) egh hö ælla korn uti: þa taki lani af þem sum ute hauær.²⁶) Nu²⁷) gialdær han ut²⁸) iuir þriskulda. þa hialpær hanum²⁹) egh uilzs eher utan böte hreia marker æ firi huat sum³0) hæt ær. hældær firi³1) akær giald ælla ængia giald. S. 2. Nu hauær bonde oburghit. slar bonde a annan fæ sinu³²) haldær mæb hund ok hirþa urakær³³) ok gætir taks innan. þæt ær þriggia marka sak ælla dyli mæþ tolf manna ehe at han giorbe hanum ænga olagha a slat.34) Nu slar by35) a by ok bolstaþær a bolstaþ aghu alle hægnaþ saman. þa ær aldær by sakær at þrim markum.

.XX.II.

¶ Nu ær anfriþær inne fran olafs mæssu ok þær til sum³6) inne æ1³7) rökær ok sata. ok uarfriþær fran miþfastu ok til pinkizs dagha. Nu i þæmma friþ

14) F. om. quae pr. h. Cap. continet: Nu -	26) B. F. add. ok gialde swa ater.
preia markær.	27) B. F. Än.
15) B. sic. A. furghit.	28) B. F. om. ut.
16) B. om. hældær. 17) B. owilia.	29) B. F. om. hanum.
18) B. hanum swa.	30) B. F. om. sum.
19) B. add. tha.	31) B. F. om. firi.
20) B. granna til &c.	32) B. F. hic perperam habent comma; nam
21) B. om. pæt.	verba sa sinu cum sequentibus, non cum
22) B. nämd.	antecedentibus sunt connectenda.
23) B. add. firi.	33) B. F. sic. A. urarkær. B. add. a.
24) B. F. Ok firi. Hi codd. calci Cap. 19.	34) B. F. aslätt.
addunt, hoc vero loco om. ea, quae haec	35) B. byr.
5. continet. Cfr. not. 10. pag. 209.	36) B. F. om. sum.
25) B. F. om. han.	37) F. om. ær.

þa ma ængin³⁶) stæmna ok egh³⁹) eþa⁴⁰) seia: firi utan iorþa delur. ælla manhælghis mal ælla man (⁴¹kræui ök⁴²) sin um uar æn han ær skiptær uiþ han. ælla korngiald til sæþ sinna. ælla röghtar hæghnaþ sin: sandær þiuuær⁴³) han a huarte⁴⁴) anfriþ ælla uarfriþ: ok egh trull kona: firi all annur mal æn (⁴⁵skild æru ok kuæl bonde bonda. ælla soknare. (⁴⁶þa ær han sakær at þrim markum.

XXIII.

Nu ripær man (47hem at uægh drukkin⁴⁸) ok drauæls fuldær huggær sundær lip skep. böte firi örtugh. huggær sundær andra böte öre huggær sundær pripiu böte pre öra: huggær sundær⁴⁹) skialghindær (⁵⁰böte sua firi skialghindær⁵¹) sum firi alla skipur. þa ær lip at siax örum gilt.⁵²) Nu ripær man at uægh⁵³) hæfær lip ur hurruku.⁵⁴) gialde firi siax öra. nu huggær man tompta garp manzs. han ær sakær at þrim markum. Nu liggær tompta garpær nipri. ok kæra þer egh æfte sum skapan fingu. þær a ængin soknare æfter stæmna: hulikin⁵⁵) soknare sum⁵⁶) þær æfte stæmnir. þa⁵⁷) böte þrea markær firi huaria þingstæmnuna⁵⁸) utan þe kæra æftir sum⁵⁹) skapan fingu: ok bötir han þöm. þa böte kununginum⁶⁰) ok egh förra. Huggær⁶¹) man garþ um friþ gærþi manzs. böte firi siax öra ok atær spiællin. huggær man læst hus ok dorat. þæt ær þriggia marka sak. ok gæri atær⁶²) æmgot sum þæt uar. (⁶³huggær odorat hus böte siaxs öra ok gæri æmgot sum þæt uar.⁶⁴) huggær bat hans⁶⁵) ælla annur anbuþ hans böte firi siax öra ok gæri atær⁶⁶) æmgot sum þæt uar.

```
38) B. F. add. man näma (F. nemna), ok egh 50) F. om. böte — skialghindær.
 thing.
                                             51) B. skiälghinde.
39) F. om. cgh.
                                             52) B. om. gill.
40) B. F. edh.
                                             53) B. add. ok.
41) B. F. kräwir. G. kräwi ok sin del vm 54) B. F. hurraku.
  war, än han war &c.
                                             55) F. huilchenn.
                                             56) B. F. om. sum.
42) B. F. sic. A. om. ök.
43) B. F. sic. A. piufnapær.
                                             57) B. F. om. pa.
44) A. Loco litt. hu antea, ut videtur, scri-
                                             58) B. thingx stämno. F. stämpno.
 ptum fuit an. B. hwatke.
                                             59) F. om. sum.
45) B. nu skild äru, qwä! &c.
                                             60) B. Kununge.
46) B. F. Han är saker &c.
                                             61) F. Nw hugger.
47) A. v. hem bis est scripta, at priori loco
                                             62) F. om. atær.
  lineola inducta. B. om. hem. F. Heman
                                             63) F. om. huggær — uar.
  Druckenn &c.
                                             64) B. add. för.
48) B. F. sic. A. drkkin.
                                             65) B. F. sic. A. hus v. hns.
49) B. F. om. sundær.
                                             66) B. F. om. atær.
```

99

.XX.IIIL

Nu dræpær man fæ manz gialde67) atær fullum gialdum. kuikt kuiku gen ok mæb eb tolf manna at þæt uar mæb uaba ok egh66) mæb uilia ælla böte breia markær. S. 1. (69 Nu ribær man at hiorb manzsælla stobe. huggær mæb uilia bæt⁷⁰) i hæl. gialde atær fullum gialdum ok mæb þrea markær. sua firi annat ok sua firi þriþia: huggær flere mæþ sinum uilia i hæl æn þry. þa") böte⁷²) fiuratighi markær. (3. 2. Nu dræpær man köuærne manz. orkar hin epe⁷³) pæt atte at þæt bet aldrigh um ben ok (⁷⁴þæt at huarte sup ælla sapa:⁷⁵) pa böte siax öra. Nu dræpær man hiorp hund manz. gialdi firi tua öra. nu kombær man⁷⁶) egh hundi fran sik⁷⁷) för æn (⁷⁶han dræpær han mæð alna langu skapte.79) ligge ogildær. S. 3. Nu huggær man fæ manz. ær þæt hæstær (80ælla hors. uxe81) ok ær egh uærknaþa för.82) þæn83) sum hiog taki pæn sara ok læki ok fa hanum föran til syslu sinna. warpær (84 olyttær þa taki bondin sit eghit atær. warþær lyt. þa⁸⁵) haui þæn sum hiogh: ok fa bondanum olyttan⁸⁶) firi. (S. 4. Nu slar man ut ögha a fæ manz mæþ uaþa:⁸⁷) þæt ær öre⁸⁸) (⁸⁹mæþ tolf manna eþ at þæt uar mæþ uaþa ok egh mæþ⁹⁰) uilia. nu slar mæþ uilia böte þre markær.91) slar ut baþin gialde atær fullum gialdum ok mæþ (22 uaþa eþ. slar mæþ uilia böte firi33) þreia markær. Nu slar han horn af þæt ær öre. huggær af hala: (94 þæt ær öre. ok mæþ uaþa eþ: nu slar mæþ uilia böte þreia markær §. 5. Nu kænnis manne at han hauær

⁶⁷⁾ B. F. sic. A. giade.

⁶⁸⁾ B. c.

⁶⁹⁾ F. om. Nu — markær.

⁷⁰⁾ fæ legendum videtur.

⁷¹⁾ B. F. om. pa.

⁷²⁾ F. add. firi.

⁷³⁾ B. add. sum.

⁷⁴⁾ B. F. sic. A. pro pæt at habet pat.

⁷⁵⁾ F. sader.

⁷⁶⁾ B. F. om. man.

⁷⁷⁾ B. F. sär.

⁷⁸⁾ F. Dräper medh &c.

⁷⁹⁾ Apogr. B 51. habet stake. B. add. tha. 80) B. hors älla vxe.

⁸¹⁾ In antiquiore codice, ni fallimur, addita, postea vero deleta fuerunt verba: ælla ko.

⁸²⁾ B. F. fört.

⁸³⁾ B. Han.

⁸⁴⁾ B. F. olytt, taki bonde &c.

⁸⁵⁾ B. F. om. ba.

⁸⁶⁾ B. F. olytt.

⁸⁷⁾ B. F. sic. A. uilia.

⁸⁸⁾ B. add. ok.

⁸⁹⁾ F. om. mæb — bre markær.

⁹⁰⁾ A. v. mæh bis est scripta.

⁹¹⁾ A. m markær scriptum est.

⁹²⁾ F. tolff Manna eedh, att thet war medh wâdha. Nw slâr medh &c.

⁹³⁾ B. F. om. firi.

⁹⁴⁾ B. F. böte firi öra.

manz fæ dræpit. þa a han uitz orþ dylia mæb ebe tolf manna at han (**ær egh sandær þær³⁶) at. bristær at ebe böte firi þreia markær ok þæt atær fullum gialdum sum han drap. S. 6. Nu dræpær man fæ manzs ok bær i fialstær han hetir fæ fylingær. han skal dylia mæb tuætylftu⁹⁷) ælla böte siax markær

XXV.

Nu bitær uren gælding. gialde atær fullum gialdum (96nu bitær uren urenan gialdi⁹⁹) halfgildi. þy at þær atus¹⁰⁰) iamne¹) uiþær Nu bitær hæstær skiut2) böte atær fullum gialdum þy at þæl2) ær ofæfle.4) Nu bitær hæstær fyl til hælia.5) ær þæt hæst fyl ok gangær. þa ær þæt half mark. bitær (6 þæt fyl sum") rindær. þæt æru atta örtughær. bitær marfyl ok gangær þæt æru tue öra. bitær marfyle) ok rindær. böte fiura örtughær. S. 1. Nu stangar biur oxa gialde atær9) fullum gialdum: stange10) uxe11) ko. gialde atær12) fullum gialdum: (13nu stanga ko ko. æ þær sum14) iamnir aghas uiþær. gialde atær12) half gildi. Nu skapar kalui manz. gialdi firi öri. skapar kipi manz ælla lambi. gialde15) örtugh. sua ok firi gambla gas. S. 2. Nu grauær man diki skær ur gæslinga torwu dör gæslingær i liggi ogildær. nu ær egh torwa ur skurin. ba ær gæslingær gildær at atta pænningum. miolka gris at flurum.16) Nu skal sua (17 huar somartelnungær gialda sum at höste uærþær uare. . 3. Nu alle þe sum bænna¹⁸) skaba haua um sit fæ fangit ok bæt leba mæb sannum uitnum.

⁹⁵⁾ B. drap e. Brister &c.

⁹⁶⁾ F. om. bær.

⁹⁷⁾ F. tretolffto.

⁹⁸⁾ A. Loco verborum: nu - urenan antes scriptum fuit: gialde atær fullum gial. 99) B. F. add. ater.

¹⁰⁰⁾ B. attus. F. âttes.

¹⁾ A. Altera lineola litt. n lapsu calami est omissa.

²⁾ B. add. til håliar.

³⁾ F. thär.

⁴⁾ B. F. vräfle.

⁵⁾ B. F. häliar.

⁶⁾ B. F. häst fyl.

⁷⁾ F. och. 8) F. skiuth fyl.

⁹⁾ B. F. om. atær.

¹⁰⁾ B. F. Stangar.

¹¹⁾ A. Inter h. v. et sequentem h scriptum at deletum est.

¹²⁾ F. om. atær.

¹³⁾ B. F. Stangar &c.

¹⁴⁾ F. om. sum.

¹⁵⁾ B. add. firi.

¹⁶⁾ F. fiura peningom.

¹⁷⁾ B. hwarn sumar tenlunger. F. huann Sommar telningh.

¹⁸⁾ F. thänn.

pa skal pæt uita mæþ tuem mannum. at þit fæ uar mins (19fear bani. þa a hin nitzorb læggia fram sua mykit sum han will at nu ær fult framme ok böt 🗻 sum skilt ær.

XXVI.

Nu takær man leghu fæ. ællas fohær fæ. (20ha ær föhan leghan: þa skal han uarþa þy firi sik²¹) ok sinum handuirkum.²²) firi uak ok uarghi²³) ok sin-100 ne uangömu: þæn a uarþa uak sum uækkir þær til sum²⁴) iamuæl ær atær frusit. Nu takær²⁵) man lan. þa skal æ lan hem: S. 1. Nu takær man in sat fæ. þa²⁶) uarþær²⁷) þæt²⁸) af bonda stulit. þa skal (²⁹þæt bonde atær gialda pem sum atte. utan babe uar stulit hans ok (30 hins sum atte ok in satte. ællas bran³¹) baþe. Nu kræuær annar ok annar satte in. þa (³²skal þæt i tak lata i alla lagha fæmtir. þæt ær þön högste fæmt³³) nat ok iamlangde.³⁴) þær til (35 mattu þer saklösu inne halda. sum þæt ær insat til. Nu kombær egh (36æn þa þæn atær sum atte.37) þa ma han saklösu þöm ut fa sum kræuær. (³⁸þa a han til ganga mæþ surnum eþe uita at þætta ær mit ok iak hauær ræt kændt. S. 2. Nu takær man hæst manz³⁹) ribær mæb innan⁴⁰) hæræzs böte firi siax öra. ribær hæste41) utan hæræzs böte þre markær. (42ælla takær hat hans ælla kuste hans andra hans olouandis böte firi siax öra. ok æmgot atær sum han tok.

¹⁹⁾ B. F. sic. A. fa banni.

²⁰⁾ Verba: pa — leghan forte infra sunt in- 31) B. bränt. serenda post verba: Nu takær man lan.

²¹⁾ B. F. sär.

²²⁾ B. handawärkum.

²³⁾ F. warga.

²⁴⁾ B. F. om. sum.

²⁵⁾ A. Litt. ta bis sunt scriptae, at priori loco deletae.

²⁶⁾ B. F. om. pa.

²⁷⁾ F. war.

²⁸⁾ B. F. om. pæt.

²⁹⁾ B. han thät ater giälda &c.

³⁰⁾ B. F. swa hins sum in satte &c.

³²⁾ B. a. F. â thänn i &c.

³³⁾ B. F. om. fæmt.

³⁴⁾ B. F. iamlanga.

³⁵⁾ B. ma han saklöst. F. må hann saaklö-

³⁶⁾ F. thå åter thänn insatte, thå &c.

³⁷⁾ B. F. in satte.

³⁸⁾ B. F. han skal til ganga.

³⁹⁾ B. add. ok.

⁴⁰⁾ B. F. sic. A. inna.

⁴¹⁾ B. add. annars.

⁴²⁾ B. Nu taker man bat &c.

XXVII.

Nu takær man ekiu⁴³) manzs ok⁴⁴) ror bort mæþ ok⁴⁵) kombær egh atær firi sola sætær: böti firi þrea⁴⁶) öra: nu kombær þæn sum ekiuna⁴⁷) a leþir han mæþ⁴⁸) ope ok hin uill egh atær uænda böte (⁴⁹siax öra þæt hetir fornæmis sak. Nu sighær (⁵⁰hin uære uara. þa a hin⁵¹) uitzs orþ uita þæt æmgot atær kumit. §. 1. Nu hauær bonde kældu a⁵²) æng⁵³) sinne faldær i folk ælla fæ ok⁵⁴) far af bana gialde firi half gildi: ok (⁵⁵bötin alle þe mæþ hanum sum gaghn toku af kældunne. ællas dyli mæþ tolf manna eþe at han tok egh⁵⁶) gaghn af þerre kældunne.⁵⁷)

XXVIII.

Nu⁵⁸) delas⁵⁹) tu hæræþ uip.⁶⁰) annat skyldar baþe⁶¹) kununge ok iarle. ok annat skyldar egh utan mæþ kununge. dela þer um⁶²) oþla sina ok egh⁶³) lagha hæfþir. þa skal⁶⁴) sua (⁶⁵huar taka sum skyldar.⁶⁶) Nu gangær til brutzs þerra mællum. (⁶⁷þa takær þæt tuælyti sum næmir bor. haui þy at þæt skyldær mera: ok hint þriþiung. þy at þæt⁶⁸) skuldar⁶⁹) minna. Nu uæria⁷⁰) baþin hæræþin. þa skal næmd næmna af þöm næstu andrum hæræþumin.⁷¹) ok þer skulu⁷²) slita⁷³) þa delu:⁷⁴) §. 1. Nu liggia byia saman ok þo huar i sinu hæræþe ok⁷⁵) skil þem a um ramarka sina ok gæra tuæsuæri: þa skal næmna

```
43) F. ökio.
```

⁴⁴⁾ B. F. om. ok.

⁴⁵⁾ F. om. ok.

⁴⁶⁾ B. F. sic. A. siax. Cfr. Cap. 43: 1.

⁴⁷⁾ F. ökiona.

⁴⁸⁾ F. om. mæþ.

⁴⁹⁾ F. tria marcher, thet &c.

⁵⁰⁾ B. han wärre &c.

⁵¹ F. hann.

⁵²⁾ B. i.

⁵³⁾ Pro egn. Sic B.

⁵⁴⁾ B. F. om. ok.

⁵⁵⁾ F. om. bötin — kældunne.

⁵⁶⁾ B. e.

⁵⁷⁾ B. F. kiäldu.

⁵⁸⁾ A. F. Hoc Cap. incipit in nova linea, litteraque initiali grandiori ornatur.

⁵⁹⁾ F. dela.

⁶⁰⁾ F. om. uip. A. add. um skyldir; B. F. vero recte om. haec verba.

⁶¹⁾ F. om. babe. B. add. mädh.

⁶²⁾ F. vth. Male.

⁶³⁾ B. F. sic. A. v. egh omiss. supra lineam add. rec. man. saec. XVI.

⁶⁴⁾ F. om. skal.

⁶⁵⁾ Pro huart taka. Sic B. F.

⁶⁶⁾ B. skyldir.

⁶⁷⁾ B. Taki thät twa luti sum närme bor hawi, &c. F. tagi thet tue luthj, nämmer &c.

⁶⁸⁾ B. F. sic. A. om. pæt.

⁶⁹⁾ B. F. skyldar.

⁷⁰⁾ B. add. thön.

⁷¹⁾ B. F. häradhum.

⁷²⁾ B. F. om. skulu.

⁷³⁾ B. sliten.

⁷⁴⁾ A. delin, ut videtur, primum scriptum est.

⁷⁵⁾ B. tha.

af bem næstu andrum tuem hæraþumin⁷¹) næmd: halua af huariu hæræþinu ok ber skulu bær ræt um gæra. S. 2. Nu liggær gör by⁷⁶) ok gamall högha byr ok hebnu byr. nu liggær han (77gen almænninge. nu skil þem a78) um skial. þa a⁷⁹) standa a ælsta iæþre⁸⁰) ok⁸¹) öpa þa daghrin⁸²) ær döuastær.⁸³) mællum botolfs mæssu ok mizsomars. þit84) skal byr agha sum op far85) höra. i skial gen almænninge. Nu hauær by⁷⁶) næmir almænninge byght ok kumit a lagha hæfb sinne bær hauær by⁷⁶) uitzs orb alt⁸⁶) bæt sum⁸⁷) utan ær garb hans ok lagha hæfp hans bæt ær almænningær. nu a hæræzshöfpinge almænninge skipta. Nu hauær hæræbe næmer by byght ok kumit a lagha hæfb sinne. þa a hæræþe uitzs orþ (**at uæria alt þæt sum**) utan liggær þa*o) ær byia mark. §. 3. Nu (91 mötis by ok almænningær i uatne. þa skal taka niu alna (92 langt skip ok92) stæþia stamn i uasse94) ok95) annan ut a díup. þa skal standa i æftra stamne ok⁹³) haua sik⁹⁶) i hande⁹⁷) haka skapt ok⁹⁵) kasta atær iuir axl sik⁹⁸) a diup ut. aghe sua byr sum ytærst far kastat. ok⁹⁵) þæt ær 101 almænningær sum utan ær. G. 4. Nu delas bya uiþær göri ok gamblir. skil böm99) um skial sin. nu sæmbær böm um100) ramarka: þa skal syn ræt mællum ramarka ganga utan möte sua mykit uatn sum uændir ut1) hiul a kuærn: möte sua mykit uatn: þa skal i miþström²) ramarka haua utan lagh hæfþat handuirki gangi firi. ælla lagha hæfþir.3) uirkar4) man i skoghe annars ælla ta-

76) B. F. byr.

⁷⁷⁾ B. widh almänning. F. widh Alme-

⁷⁸⁾ F. om. a.

⁷⁹⁾ F. add. hann.

⁸⁰⁾ G. störa.

⁸¹⁾ F. add. öytersta. B. add. öytarsta, ok; 95) B. F. om. ok. G. vero om. haec verba.

⁸²⁾ B. F. dagher.

⁸³⁾ B. F. sic. A. add. pat.

⁸⁴⁾ B. F. swa.

⁸⁵⁾ B. fa.

⁸⁶⁾ B. F. sic. A. at.

⁸⁷⁾ F. om. sum.

⁸⁸⁾ F. om. at uæria.

⁸⁹⁾ B. F. om. sum.

⁹⁰⁾ B. F. thät.

⁹¹⁾ B. mötas byr &c. F. möther by â Almänningh &c.

⁹²⁾ B. F. sic. A. langa stang.

⁹³⁾ F. om. ok.

⁹⁴⁾ B. F. wassa.

⁹⁶⁾ F. Sär.

⁹⁷⁾ B. F. handum.

⁹⁸⁾ B. F. sär.

⁹⁹⁾ B. add. a.

¹⁰⁰⁾ B. F. sic. A. om. un, add. vero skial sin ok.

¹⁾ B. vm.

²⁾ B. midhströmom.

³⁾ B. F. add. Thät är lagha häfder.

⁴⁾ B. F. sic. A. uærkar.

kær in til öpzs mala ok kombær um⁵) garþe. (6pæn garþær hetir⁷) rishofbe. ok rans garþær. rutnar þæn garþær af ok®) kombær um andrum (9rutnar af han ær ok rans garþær kombær um þriþia ok þrim flera þa rindær han a¹⁰) synrættu. (11 Nu æ huar sum mötas synrætta ok lagha hæfpi:12) þa (13 rindær laghhæspi synrættu nu æ huar sum14) maþær hauær þæssum lundum lagh hæspat. þa a han uitzs orb uæria: Nu sæmbær þem egh um ramarka ok hauær annar berra uart för. ba a han15) uitzs orb sum (16för hauær uart. nu æn be uæria babi a yuærstu fæmt. þa skal hæræzs næmd uita huat þær ær¹⁷) sant um. Nu æn annar þerra uar18) a yuærstu fæmt. þa a þæn uitzs orþ sum19) uart hauær. §. 5. Nu (20gærs by21) af by liggær til ha ok hamnu. uet sina ramarka, þa hauær han uitzs orþ uæria þæt sum¹⁹) han hauær fangit ok egh til högha bys iuir ramarka ganga. Nu hauær han egh sik²²) ramarka ok liggær egh til ha ok hamnu han hauær egh uitzorþ mera at²³) uæria æn han hauær garþe gripit, han a haua mæþ högha by af almænninge bysins. timbær ok trop.24) fang ok fear gang. ok rybia undir rughi ok rowm: haua af þreia halma. ok siþan læggia atær undir fear fot. egh ma han længær til akær ælla æng haua. Nu uill högha²⁵) by²⁶) almænninge skipta. þa a afgærbis by²⁶) sua mykit i skoghe sum skyldar. nu ær by²⁷) af almænninge köptær: þa a han egh (28uitzs orb mera (29at uæria æn sua sum han hauær garbe gripit_ok lagba hæfb a kumit.

⁵⁾ B. F. sic. A. iui.

⁶⁾ F. om. bæn garbær.

⁷⁾ B. F. hete.

⁸⁾ F. om. ok.

⁹⁾ Lege: han ær ok rans garþær. rutnar af kombær &c.

zo) B. om. a.

II) F. om. Nu - laghhæfpi synrættu.

¹²⁾ B. häfdir.

¹³⁾ B. rinda lagha häfdir.

¹⁴⁾ B. F. om. sum.

¹⁵⁾ F. thänn.

¹⁶⁾ B. F. wart hasver. Nu &c.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

¹⁷⁾ A. sær scriptum est, at s deletum.

¹⁸⁾ Pro uær. Sic B.

¹⁹⁾ B. F. om. sum.

²⁰⁾ F. gärdis byr å byr.

²¹⁾ B. F. byr.

²²⁾ F. sitt.

²³⁾ B. F. om. at.

²⁴⁾ B. F. trodhor.

²⁵⁾ F. sic. A. höghi. B. köghe.

²⁶⁾ B. byr.

²⁷⁾ B. F. byr.

²⁸⁾ B. mera witzord.

²⁹⁾ B. F. wäria, än han hawer &c.

XX.IX.

Nu auærkar man eghn annars. gangær**) hans skogh. urakær staka ok huggær hagha (310k far a fiskia²²) annars manzs gær uasa (330k uærkia. þæt kalla²⁴) obul brut. bæt ær fiughurtan manna ebær at han gik mæb luui. ællæs tolf manna eber at bæt uar³⁵) egh³⁶) hans gærb. bristær at ebe böte³⁷) breia markær: Nu far (38han a fiskiar hans draghær39) næt ællas miarba40) þæt ær siax öra sak. Nu gangær [41man i skogh annars manzs takær dinr hans mæþ næti ælla skiutær. bæt ær siax öra sak ok lati atær diurin.

.XX.X.

Nu ær skoghær oskiptær42) mællin manna. alle þe sum43) þær i aghu: per aghu⁴⁴) saklöst i hugga.⁴⁵) alt utan ek (⁴⁶ok hasl. hasl ia⁴⁷) frib haua: Brænnir man suibu: gömi sik þær firi at þær se egh ek innan48) brænnir (40 man ek böte firi siax öra: brænnir 50) þre. böte þre markær. brænnir 50) tiusighų böte fiuratighi markær (51 huat sum52) han a minna ælla mera: (53 ok huat han hugger minna ælla mera, æn egh ma han babe⁵⁴) skoghin auærka æ til (85 huas sum 66) þæt ær ok andrum lana ælla skipa.57) utan han aghe tu bol i bynum: þöm58) sum huart þerra hauær særdelis akær ok æng. ok alla lagha

30) F. add. i. 31) B. F. Nu far han a &c. 32) F. Fiskerij. 33) B. F. älla wärka, 34) B. F. kallar alt. 35) F. är. 36) B. e. 37) F. add. före. 38) B. a fiskia &c. 39) B. F. add. noth, lägger. 40) B. miardra. 41) F. å schoug &c. 42) B. F. sic. A. skiptær. 43) B. F. om. sum. 44) B. F. maghu.

45) B. add. hwat han a minna älla mera, hwat han hugger minna älla mera. Cfr. not. 51. infra. Quae vero in textu sequuntur: alt utan ek - fiuratighi markær, ea sine dubio in margine antiquioris cuiusdam 58) B. thon.

codicis fuerunt adnotata, unde in textum irrepserunt, ubi seriem sermonis interrumpunt, quocumque loco ponantur.

rear self of a self

46) B. F. hon skal ä fridh hawa. Thän (F. add. som) swidh wil bränna, han skal giöma (F. hann göme) sik &c.

47) A. a a miniatore in a mutatum esse videtur.

48) B. F. i.

49) B. F. han ek, böte siax &c.

50) B. F. add. han.

51) B. hic om. huat — huggær minna ælla mera. Cfr. not. 45. supra.

52) F. om. sum.

53) F. om. ok - mera.

54) B. F. add. sialwer.

55) B. hwars han wil, ok andrum &c.

56) F. om. sum.

57) F. schipta.

skiptir. þa ma han til þæs bolsins enum⁵⁹) skipa.⁵⁷) ælla lana.⁶⁰) auærka flere þa bötin þe. ælla (⁶¹uiti lufs eþ a han. suær han a mote (⁶²ok dyf mæþ eþe. þa uiti hæræþzs næmd huat þær⁶³) ær sant um. § 1. Awndas⁶⁴) þer sum⁶⁵) innan aghu at han⁶⁶) huggær æmmukit⁶⁷) sum minna a. sum þer mera aghu: 102 þa skulu⁶⁸) þer til fara firi iul ok hælgha aftun ok⁶⁹) uara skogh til skiptis ok, læggia hælghþ a han. huar sum huggær siþan i skoghinum af þy sum i hælghþina ær⁷⁰) laght. böte þrea mærkær. Nu skal han fara til (⁷¹manadaghin æfte⁷²) lagh þingx mana dagh. þæt ær þæn sum siu nattum ær æfte annan dagh pinkizs dagha ok stæmna skoghinum til skiptis. Nu uill han egh stæmna utan wil hinum forfængta⁷³) sit. þa skulu þer til þingx⁷⁴) fara ok kæra ok lata⁷⁵) af döma hælghþina. ok⁷⁸) siþan mughu þer saklöst hugga: Nu stæmnir han ok sökir til skiptis skoghin. Þa a þriþiu fæmtinne skulu alle þer (⁷⁷sum i aghu skoghinum til koma ok skipta skoghinum æfte þy sum⁷⁸) huar a i bynum. ok aghin alle i þy⁷⁹) bæzssta. ok alli i þy⁷⁹) uærsta.

and (Some old Vig real to (Sam! mXXXXX)

The sipan sumbos skipter) ær. huggær annar i annars skoghi. pass) bôte firi sian ora. gangær man ass) skogh annars huggær ek ælla apald bærænz trægialde firi sian ora. Nu firi alla sian ora sakse) ælla andra sakir. Þa latiso æl (s7först ut þæt sum han tok. ællas sua got ök sakina iuit at botinne. Hugges

59) B. F. add. manne. 700 A. firi scriptum est, at lefte ipeo in marge? 60) B. F. add. Vian han hawi flerum man- add. scriba.
num skipat. 73) F. fängte.
num skipat. 61) B. witin. F. hann withi luffz eedha, 74) F. om. pingx. Swär &c. 73) F. fängte. 73) F. fängte. 74) F. om. pingx. 75) B. add. laghlika.
Swär &c. (10) B. add. laghlika.
62) B. F. sic. A. pa uiti map &c. 111111 1 76) B. F. com. of the street of the log
63) F. thet. This — which did to (77) B. F. i aghu til kuma coc. (11) house.
64) F. Nw affuundas, production (178) B. om. sum. 65) B. F. om. sum. 66) B. F. hin. 67) B. F. ämmykit. 81) B. laghskipt.
65) B. F. om. sum.
66) B. F. hin. 80) B. F. om. sum.
67) B. F. ämmykit.
00) B. F. sic. A. skul. Actual 12 in (2) 82) F. add. sedan laghschiptian into the actual in (2)
(10) F. om. ok. (10) 14 (11 83) B. om. pa. (10) 14 (10)
70) B. F. war
71) B. F. vm than manadagh (F. Marada): 85) B. sakir. on one at the
äpter är laghtings manadagh, thän Munt (P. 1 86) B. F. sic. As taki, 1117 1 1 1 1 10 1
om. sum) fiughurtan nattum &c. 87) B. F. vt thät han &c.

gær³⁸) iuir þry⁸⁹) gialde firi þreia markær. Nu huggær man sua manga ekær i annars skoghi at standa ma a stubba ok⁹⁰) tælia⁹¹) til tiughu æru. böte firi fiuratighi markær (⁹²huggær galduiþ böte þre öra.

XX.XII.

Nu nilia böndær in taka til gærþis sik⁹³) af skoghinum. Þa a han⁹⁴) uitzs orþ sum in uill taka til akærs ok æng. æn þæt ær egh of höghær skaþi bynum. Þy at þæn a æ uitzs orþ sum byggia uill.⁹⁵) Nu liggær manzs fælla þön sum⁹⁶) han will ryþia undi rowm ælla⁹⁷) rughi, i þy sum þer uilia in taka: ælla uilia þer ok intaka skogh undir mala. alla⁹⁸) uilia þer skipta skogh⁹⁹) til ryþzla skiptin¹⁰⁰) ok haui (¹þo för öxamala sin sum fældi.²) rugh³) ok rowr. ok en halm þær æftir. siþan taki þæn⁴) up sum mæþ lut ok lagha skipti fik

agina shogi inom til koma ok skipta ilikuxi me ave i tennitat in a itt -

Nu aghær (5annar træn ok annars ær iorþin i skoghinum. þa uill hin af hugga træn6) ok sina iorþ ryþia. Nu sighær han7) at han uill sin tra6) haua ok egh lata af hugga. þa skulu9) þer til þingx fara hæræzohöfþinge skal þærsyn til næmna. ær skoghrin a þy sum10) ma gæra af akær ælla æng. þa a11) þæn12) uitzs orþ sum iorþina a ok ryþia uill. Nu æn træn13) standa a biærghum sum14) huarte nytir til akær ælla æng. ok hin uill hanum hans aldin

88) A. Loco litt. H miniator errato ad	posuit 1	B. than the af for firi oxa	mala &c. F.
N. B. F. add. ek. 80) B. threa. F. tre.	2	a) B. F. add. that ar.	Mar and
89) B. threa. F. tre. 90) F. om. ok. 91) B. F. add. thär.	3	B. rugher.	anam a cal
91) B. F. aud. thar. 92) F. Nw hugger gårdh nidh, böthe	trea 4	1) F. hann, 2 (11 11 11 11 11
marcher. Nw. &c. Male.	5	5) F. om. annar — uill.	() i. tu:
93) F. sitt.	6	6) B. add. sum iordina and in the	(C) 15 Provided (C)
94) B. F. thần. 95) B. F. add. ok egh thần (F. add.		7) B. F. <i>hin.</i> B. B. F. <i>trä</i>	13. P. F.
vana wil	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	ii <i>n. skille</i> nrimiim sciintiim eu	
96) B. F. om. sum. 97) F. och. 98) B. älla. F. ellas.	ī	io) B. F. man.	. 10 (1) (1) (1) (1) (1) (1) (1) (1) (1) (1)
97) F. och.		II) B. hawer.	0) E. C. a. OK.
99) B. skoghe.	3 1	3) F. B. sici Acomi Wentil	71) B. F. vm
100) B. F. sic. A. om. skiptin.	ાતા જઇ 👔	A Bor. whire a brown symbo	an The Ass au
	-	Some Land	** (***** -44)

ad profit dis miles do note

skogh ælla hans viþ¹⁵) forfængta: þa a þæn uitz orþ sum træn a. þön skulu domas kuar standa ok egh up huggas. Nu æn þe¹6) standa a þere iorþ sum man¹⁷) ma gæra akær ælla¹⁸) æng af. þa a þæn fara til sum¹⁹) skoghin uill (26 rypia ok af hugga ok iorpina rypia. ok biupa sua manga pænninga sum miætanz mæn²¹) sighia træn uærþ uara. uill hin uiþ taka (²²þa ær þæt got. uill han egh uib taka: þa skal han stæmna et þing. annat ok þriþia ok byþa²³) hanum uærþin. Nu æn han uill egh uiþ taka (24 þa skal a pripia þingeno næmd gæra ok sea huat (25 pæt ær hældær fallit til at ryþia ællas egh: ær þæt fallit til at rypia þa skulu þer miæta huru goþær skoghrin ær ok han (26skal uiþær pænningum taka sum skoghin a. uill han egh uiþær taka (27 þa han stæmne hanum²⁸) fiarþa þing. þa skal taka pænninga²⁹) sua manga sum miætanz mæn³⁰) ælla andre syna mæn uilia (³¹miæta ok skoghrin uar uærþær. ok sætia i hændær tuem boanzs mannum mæþ þöm skialum. at þaghar hin kærir³²) til þa fa³³) hanum pænningana. siþan taki han dom til at hugga³⁴) skoghin huggær han för.35) þa böte sum skils. huggær han35) siþan36) ok kærir hin³⁷) til sum skoghin atte. þa uisi hanum huar sum³⁸) pænningane standa til 103 borghan ok bibi han (29sipan bom bær up taka: ok uiti bæt mæb ebe fiughurtan⁴⁰) manna at han hiog up⁴¹) þæn skogh mæþ þingx manna domi siban (42han hafpe fult giald43) hanum bubit mæb þrim þingum ok þrim sæmtum; ok fiarpa lionga ping.

 15) A. iorp scriptum est, at lineola inductum; vip autem ab ipso scriba supra lineam additum. Forte legendum est galdvip. 16) B. thön. F. then. 17) B. F. om. man. 	301	.D	pänningana. miätz män. F. mätzmen.	
16) B. thön. F. then.	. 31)	D.	F. Witha at skoghrin &c.	\
17) B. F. om. man.	, 32)	В.	kiäre. F. kräffier.	
18) F. add. och.	,, 33)	В.	F. faen.	
18) F. add. och. (12) (13) (13) (14) (15) (15) (16) (17) (17) (18) (18) (18) (18) (18) (18) (18) (18	. 34)	В.	F. afhogga.	<u> </u>
20) B. om. rypia ok.	35)	B.	F. add. af.	
21) F. miätzmen.	36)	A.	Pro sipan antea scriptum suit for.	
22) B. that ar gott. F. om. ba — taka.	1 37)	В.	F. han.	1
23) B. F. biudha.	• 381	в.	F. om. <i>sum</i> .	
24) B. F. sic. A. om. pa — uipær taka.	- 3a)	F.	thär sina vptaga.	٠,
25) F. thär är fallitt.	- 4ŏ)	B.	F. sic. A. finghurtam:	جرز
26) F. will peningom &c.	- 4i)	F.	aff.	, ,,
27) F. om. pa — ping.	~ 42)	F.	haffui fultt &c	
26) B. om. hanum. 10 1 1 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10	43)	B.	ward.	

XX.XIIII.

¶. Nu takær maþær man i skoge sinum, þa ma han egh af bonda taka ok egh af hans þræli. han skal þöm til byia⁴⁴) fylghia, ok sass i tak lata. (⁴⁵ok han lete hemuld sinna: far han hemuld se (⁴⁶saklös, far han egh hemuld, þa lati atær uiþin ok mæþ siax öra: takær leghu dræng manz i skoghi. þa ma⁴⁷) af hanum taka: þy at han ær egh staþfastær. ⁴⁸) uarþær hanum egh skoghær hemul, þa⁴⁹) lati⁵⁰) atær uiþin ok mæþ þæt⁵¹) sum skilt ær. §. 1. Nu löpa bort hion manzs, lysir⁵²) þæn⁵³) laghlika sum⁵⁴) sins⁵⁵) hauær mist, ok biuþær til fæ⁵⁶) sit, takær man⁵⁷) utan uarþ hælde ok utan hæræzs lysir laghlika, ok far hanum sit atær, þa a han firi half mark, takær mulslaghu⁵⁸) man (⁵⁹ælla hæst a gangu, ællar uxa ok⁶⁰) lysir laghlika (⁶¹þa a han firi örtugh:

XX.X.V.

Nu a man bigarp: þa ma⁶²) man egh sætia skruf næmer bigarpe. æn⁶³) halua rost nær. sætær sum skilt ær. fylghir hin sinum bium fran bi garpe sinum. uraki af sua at han spille egh uærkum hans. ælla haui halft⁶⁴) huar þerra, sætær næmer æn skilt ær. þa ær skruuær þiuuær. uari ogildær firi þem sum hitte.⁶⁵) ok⁶⁶) hin gialde þre markær sum satte, ællas dyli mæþ tolf manna eþe at han egh satte. §. 1. Gangær⁶⁷) man at bium mæþ fælaxs gærp.⁶⁸) (⁶⁹þa a han⁷⁰) halft uiþ alla þa sum⁷¹) skoghin⁷²) aghu: Nu gangær⁷³) utan⁷⁴)

44) B. F. byar.	60) B. F. om. ok.
45) F. om. ok. B. Han a lets hemuld sinne.	61) B. han a.
46) B. F. osaker, far egh hemuld, lati &c.	62) C. scal.
47) B. add. han.	
48) B. stadhfäster.	63) B. F. sic. A. æ.
(a) B. F. om. ba.	64) B. sic. C. haft. A. F. half.
50) B. C. F. sic. A. om. latt.	65) C. hitter. B. C. F. add. a.
51) F. om. <i>þæt</i> .	66) B. C. F. om. ok.
51) F. om. pæt. 52) G. lyse.	67) B. Nu ganger.
53) B. hin. C. han.	68) F. om. gærp.
54) C. F. om. sum.	69) B. Han a.
55) C. sit.	70) C. hin. 19 19
	71) B. F. om. sum.
57) B. add. thät.	72) B. C. F. skogh.
	73) B. add. han.
	76) R. C. F. sic. A uan .

fælax gærb. sætær (75stok ok staba. far mæb blande76) ok bikare. farr ok flöghir. þæt ær siax öra sak. Nu gangær han a gapa syn hittir bi. þa skal han⁹⁷) mærkia (78træt þæt sum han standær i. (79ok lysa firi allum þem (80sum skoghin aghu. þa a han⁸¹) þriþiung af bium.

XX.XVI

Nu a biur sæ⁸²) böle⁸³) sum bonde. huar sum dræpær biur ok brytær hibi hans, lati atær biurin bem sum ængina⁸⁴) atte ok mæb brea markær, takær biur a almænninge. 2ghe han biurin⁸⁵) ok uari saklös. S. 1. Alle aghu biorn sökia by at han ær uræsle. alle þe i skal koma mæn han rörir sot. þer aghu lut af biorne.⁸⁶) S. 2. Nu ganga mæn æftir ælghium.⁸⁷) nu resa⁸⁸) þer diur ok fa fiæt ok fara æftir. nu lata⁸⁹) þer fiæt löst. nu ma ængin a þerra fiæt ganga för æn þrea nætær æru ute: nu gangær man (90æftir ok fælle diur. koma þer til sum diur haua rest. Þa aghu þer diur sum restu. Nu haua þe -slæpt fiæti sum restu ok ganga ut þrea nætær.⁹¹) koma andre ok fælla diur. pa aghu ber diur sum fælt haua. ok ber gangin fran sum egh uildu fiætz göma.⁹²) (3. Nu uarþær man firi skall ok skiutær diur. þa a han⁹³) skut bogh ok halua knek. nu (94fara mæn æftir diure95) ok fylghia annars manzs hunda. pa a hundær⁹⁶) haluan manzs lut. §, 4. (⁹⁷Nu skal, huar bonde haua briggia famna wargha⁹⁸) næt. hauær han egh næt þa böte⁹⁹) þre öra. þa skal taka tua

⁷⁵⁾ B. F. studh ok stalla (F. stalle). C. * stalla.

⁷⁶⁾ C. bande. Male.

⁷⁷⁾ F. om. han. 78) B. F. trä thär han &c.

⁷⁹⁾ F. lysi &c. 80) B. F. om. sum. B. i skoghinum &c.

⁸¹⁾ B. hin.

⁸²⁾ B. F. sär.

⁸³⁾ F. bool.

⁸⁴⁾ Pro egnina. Sic B. C. — F. ängnana.

⁸⁵⁾ B. F. biur.

⁸⁶⁾ B. C. F. hic habent quae textus noster in S. 4. continet: Nu skal hwar bonde - Böte threar marker.

⁸⁷⁾ B. C. F. älghdiurum.

⁸⁸⁾ A. ræsa seriptum est, at e supra lineam add. scriba.

⁸⁹⁾ C. leba. Male.

⁹⁰⁾ C. B. F. a fiæt oc fæller &c.

⁹¹⁾ A. Litt. t lapsu calami est deformata. F. add. och.

⁹²⁾ B. F. giäta.

⁹³⁾ B. C. F. add. af.

⁹⁴⁾ C. (fa)r man.

⁹⁵⁾ B. F. sic. C. diurom. A. diura.

⁹⁶⁾ B. C. F. sic. A. hund.

⁹⁷⁾ A. hic incipit in nova linea, cum litt. init. grandiori, et rubricas vm wargha skall. B. C. F. supra, inter S. 1. et 2. inserunt, hoc vero loco omittunt quae textus noster in hac S. continet. Cfr. not. 86, supra.

⁹⁸⁾ C. om. wargha.

⁹⁹⁾ B. F. add. firi.

mæn af huarre sokn (100 bom sum bubkafla skulu up skæra. kombær egh bonde af husi huariu þa¹) böte þre öra: þe mænnini²) sum næmdi æru³) skulu -(4 ba pænningana 1) at 6) sökia. (7 ok be takin bribiung af bem pænningum. ok per sum skal⁸) fylghia takin⁹) tua¹⁰) lyti. Nu sæghær bonde at han (11hauær egh fangit skal buþ.¹²) ælla han¹³) hafþe forfall: þa uiti mæþ tuægia manna 104 epe ok sialuær han pripi. at han hafpe lagha¹⁴) forfal. ællas (15han fik huarte bub ælla bubkafla. gangær¹⁶) i skall ok gær ænga luþnu.¹⁷) böte firi öri. ælla uæri¹⁸) sik mæþ sama eþinum¹⁹) sum (²⁰skilt ær:. Nu kan ra i næt koma i uargha skall. ligge ogild.21) sætær man22) næt utan uargha skall (230k dræpær ra. böte²⁴) þre markær. §. 5. Nu a þæn ræf sum resir.²⁵) (²⁶hæra þæn sum handum takær. nu mughu egh böndær ra taka. utan þer hættin uiþ þrim markum by at hon ær kunungx diur.

XXXVII.

Nu hitter man gull ælla siluær utan garzs ælla27) grinda stulpa. lysir laghlika firi grænnum²⁸) at²⁹) kirkiu ok þinge. (³⁰ællas andra gripi. þa skal han sæghia huat sum⁸¹) han hauær hit. Nu kombær man ok kænnis uip at slikt ær mik³²) hwruit. þa gangær han til mæþ sannum iartighnum ok tuæggia²²) manna epe. at þætta ær mit. ok íak hauær ræt kænt. þæn taki þriþiung af

```
100) B. the skulu budhkasla vp skara.
1) B. F. om. pa.
```

٤.

²⁾ B. män.

³⁾ C. B. F. add. pe.

⁴⁾ C. om. pa pænningana.

⁵⁾ B. pänninga.

⁶⁾ C. add. at.

C. *(pripiu)ng oc pe &c.

⁷⁾ C. *(pripiu)ng oc pe 8) C. B. F. sic. A. om. skal.

g) C. om. takin.

¹⁰⁾ C. B. F. sic. A. ta.

¹¹⁾ C. fic eg skalz bup.
12) B. F. skalla budh.

¹³⁾ C. om. han.

¹⁴⁾ C. om. lagha.

¹⁵⁾ C. fic eg bup.
16) B. Far. B. C. F. add. han.

¹⁷⁾ C. libno ba.

¹⁸⁾ C. vær.

¹⁹⁾ B. edhe.

²⁰⁾ B. F. sagt war.
21) B. F. sic. A. ogildær. F. add. och.

²²⁾ F. Han.

²³⁾ C. om. ok dræpær ra.

²⁴⁾ F. add. firi. 25) B. C. add. ok.

²⁶⁾ B. F. hara thän handum far.

²⁷⁾ B. C. F. ok.

²⁸⁾ B. C. F. grannum. C. add. sinom oc. F. add. och.

²⁹⁾ F. om. at.

³⁰⁾ Verba: ællas andra gripi supra post verba: gull ælla siluær inseri debuissent. 31) B. F. om. sum.

³²⁾ C. ma (?). F. mitt.

³³⁾ B. F. sic. A. uæggia.

sum hitte. ok tuælyti³4) þæn sum³5) atte. kombær ængin þæn firi nat ok iamlanga mæþ sannum iartighnum sum þor til ganga: þa a kunungær tua lyti.
ok³6) þriþiung þæn sum hitte. Nu farr man at uægh ok tapar klæþum sinum.
ællar andrum kustum³7) sinum. uændir þær³8) atær för æn han³9) lysir ok⁴0)
mötir hinum⁴¹) sum⁴²) hit hauær. þa a han egh fyndar lut⁴³) af⁴⁴) giua. §. 1.
Nu fara mæn at uægh⁴⁵) hitta fynd. alli þer sum⁴²) fram æru farnir um þa
aghu egh þer af fynd. alli þer sum⁴²) æftir han⁴⁶) æru þer aghu⁴७) af fynd
mæþ þem⁴⁵) sum hitte. §. 2. Nu hittir man butn fynd⁴⁰) ok⁴⁰) lysir laghlika.
þa a han halua fynd. kombær ængin þæn sum⁴²) uiþ kænnis. þa⁵⁰) kunungær
halft uiþ han. hitte⁵¹) man haf urak i uatne⁵²) ute lysir laghlika. þa a han
þriþiung. sin af⁵³) haua.⁵⁴) kombær ængin þæn⁵⁵) sum⁴²) uiþ kænnis. þa⁵⁰) kunungær tua lyti af.

XXXVIII.

Nu kalla⁵⁶) man kunu fördæþu⁵⁷) þæt ær sæktar orþ utan mæþ stæmdu þingi. Nu kalla⁵⁶) man annan okuæþins orþ⁵⁸) kallar⁵⁹) niþing. ælla þiuf. ælla fostra utan mæþ þing stæmnu: þa ær þæt sækta orþ. þa⁶⁰) dyli mæþ tolf manna eþe at han mælte hanum ængte⁶¹) sækta orþ. ælla böte þre markær.

XXXIX.

Nu borghar man andrum pænninga ælla nakuat annat gozs. þa a han þæt

34) B. twa luti. F. twå lythi. 35) B. om. sum. 36) F. om. ok. 37) B. F. sic. A. kustu. 38) B. F. sic. A. þæt. 39) F. om. han. 40) B. F. om. ok. 41) F. honom. 42) B. F. om. sum. 43) B. fyndu lut. 44) F. att. 45) B. F. add. ok. 46) F. thäm.	48) B. hanum. 49) B. sic. A. byta fynd. F. Bâtha find. 50) Pro pa a. Sic B. F. 51) B. Hittir. F. Nw Hitter. 52) B. F. hawi. 53) B. F. sic. A. æf. 54) B. F. om. haua. 55) F. thär. 56) B. F. kallar. 57) B. fordädho. F. fördödho. 58) B. F. ordum. 59) B. F. sic. A. ælla. 60) B. F. om. pa.
47) A. v. aghu bis est scripta.	61) B. ängin.
Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.	29

Digitized by Google

ut luka sum han borghabi. ællas dyli at han uar aldrigh bær borghari at 62) ællas læggi fram ok uiti þæt⁶³) at þæssu uar iak borghari ok egh at andru. ællæs (64 ok þæt allt atær lukit sum han uar borghari at.65) Nu æn han gangær uib at han borghabi. ba skal hin (66 sum uib borghaninne tok kræuia borgharan: (67borgharin stæmne þöm þing sum han baþ i borghan. will han dylia at han bab han68) aldrigh þær i borghan um. þa luki borgharin egh þy siþær alt bæt sum69) han gangær uib at han borghabi hanum.70) Nu æn han uill uita alt⁷¹) lukit ok sæt. (⁷²ba skal han mæb eb uita alt bæt iak bab bik i borghan um:73) þæt ær alt71) lukit ok sæt sum bu kuab74) sialuær ia75) uibær. S. 1. Nu uill han huarte dylia ok egh uita lukit. þa skal⁷⁶) han⁷⁷) stæmna (78 borgharanum bry bing ok sitia brea fæmtir⁷⁹) sum han⁸⁰) bab i borghanina. Nu⁸¹) innan smalandum þa skal a þriþiu famtinne⁸²) borgharin ut luka þæt sum⁸³) han⁸⁴) borghapi. lukær han egh⁸⁵) þa⁸⁶) ut. þa ganga all fallin in a han. ping ok fæmtir. Nu æn borgharin lukær ut a pripiu fæmt. þa ganga⁸⁷) fallin in a han sum han⁸⁸) baþ i borghanina. utan han uili ut⁸⁹) luka ælla dylia. 105 sum förr uar saght. Nu æn þæt ær i östragötlande sum lionga þing stæmnis. pa skal borgharin huart bing sum hin stæmne sum han borghabi. Þa skal han stæmna þöm sum⁹⁰) han baþ i borghanina þry⁹¹) þing ok þrea fæmtir. ok sua lionga bing æftir. þa skal han suæria in til borgharans.92) at han hauær lagh-

⁶²⁾ A. dyli additum est, at lineola inductum; ælla quoque supra lineam additum est, at deletum.

⁶³⁾ B. F. om. pæt.

⁶⁴⁾ B. witi alt lukit that han &c. F. och witha altt luchit, thär han &c.

⁶⁵⁾ B. F. add. mädh edhe fiughurtan manna. 66) F. wider togh kräffia borgarann stämpne &c.

⁶⁷⁾ B. ok han stämne &c.

⁶⁸⁾ B. hanum.

⁶⁹⁾ B. F. om. sum.

⁷⁰⁾ B. F. hinum.

⁷¹⁾ B. om. alt.

⁷²⁾ B. sic. A. sum iak bab &c. F. thet Iagh bad &c.

⁷³⁾ B. F. om. um.

⁷⁴⁾ B. F. sic. A. kuat.

⁷⁵⁾ F. om. ia.

⁷⁶⁾ F. om. skal.

⁷⁷⁾ B. F. om. han.

⁷⁸⁾ B. F. thry thing ok threa famtir borgharanum thöm sum &c.

⁷⁹⁾ Adde: ok borgharin stæmni böm.

⁸⁰⁾ F. om. han.

⁸¹⁾ B. F. om. Nu.

⁸²⁾ B. famt. F. famptenne.

⁸³⁾ B. F. om. sum.

⁸⁴⁾ A. v. han omiss. supra lineam add. scriba.

⁸⁵⁾ A. Pro g primum scriptum est p.

⁸⁶⁾ B. F. om. pa.

⁸⁷⁾ B. F. gange.

⁸⁸⁾ B. F. om. han.

⁸⁹⁾ F. om. ut.

⁹⁰⁾ B. F. om. sum.

⁹¹⁾ A. pru primum scriptum est.

⁹²⁾ F. borganena.

stæmt lionga þing. ok sua borgharin (⁹³til hans sum han baþ i borghanina Uvill hin æn⁹⁴) þa ræt gæra antuiggia mæþ laghum⁹⁵) sum skilt ær þa ær þæt got. will han egh. þa⁹⁶) skal lionga þingx fæmt læggia hem til hans: will han egh æn⁹⁷) þa ræt gæra: þa skal borgharin⁹⁸) ut luka hinum sum han borghaþe. þær⁹⁹) til ma han saklöst halda.¹⁰⁰) all fallin firi lagha soknina ganga¹) in a þæn sum han²) baþ i borghanina:

XL.

Nu æn man will fiuratighi marka sak sætta uita ok bötta. han skal uita mæp þrænne fiughurtan manna epum.³) Vvill man⁴) siax marka sak uita sætta ok bötta. han skal uita mæp tuænne fiughurtan manna epum.³) Vill han minne sak æn siax marka sak uita sætta ok böta. han skal þæt⁵) úita mæp fiughurtan manna epe.

XLI.

Nu læggia mæn hælghþ a skogh sin ok skipa.⁶) nu kan han egh fa suin a⁷) sin skogh. ok⁸) þer uraka a sum laght⁹) ær a sin skogh: þær mughu þer saklöst hans aldin nöta. Nu urakær man a mera æn laght¹⁰) ær. haui firi urakit¹¹) sinum suinum. ok¹²) skiptin þer sum skoghin¹³) aghu þöm suinum. Nu löpa annars manzs suin a annars¹⁴) skogh¹⁵) þæn¹⁶) skipaþær ær. (¹⁷þa skal þöm in taka. gangær a drusa aldin full suin¹³) um döghn gialde firi span korns.

⁹³⁾ B. in til hins. F. till Hins Hann &c.

⁹⁴⁾ B. F. om. æn. 95) Adde: ælla fæ.

⁹⁶⁾ A. v. pa bis est scripta, at priori loco duplici lineola inducta.

⁹⁷⁾ F. om. æn.

⁹⁸⁾ F. om. borgharin. 99) B. F. sic. A. pæt.

¹⁰⁰⁾ B. add. Ok.

¹⁾ B. F. gangin.

²⁾ B. F. om. han.

³⁾ F. eedhe.

⁴⁾ F. hann.

⁵⁾ B. F. om. pæt.

⁶⁾ B. add. a swin.

⁷⁾ A. a bis scriptum est, at priori loco deletum.

⁸⁾ B. F. om. ok.

⁹⁾ F. lagh.

¹⁰⁾ F. sagdt.

¹¹⁾ A. urakin scriptum est, at, scalpro litterae n adhibito, t supra lineam add. scriba.

¹²⁾ F. om. ok.

¹³⁾ B. F. sic. A. skghin.

¹⁴⁾ F. add. mans.

¹⁵⁾ F. sic. B. skoghe. A. skgh.

¹⁶⁾ B. F. add. sum.

¹⁷⁾ B. F. sic. A. han bom &c.

¹⁸⁾ B. F. sic. A. suini.

§. 1. (19Nu far man at²⁰) sinum rættum uægh gynum²¹) aldin skogh: ælla nuta skogh. hæntir²²) i hat sin²³) til hatta band²⁴) ælla i (²⁵uat sin til þumul fingærs. uari saklös. hæntir²⁶) mera böte firi siax öra ælla dyli mæþ tolf manna eþe.

XLII.

¶ Nu haldær man suinum sinum a²⁷) annars manzs skoghi. gætir a mæþ (²⁸hund ok hirþa. þæt ær tolf manua eþær at han gætte egh a²⁹) hans skoghi. bristær at eþe böte firi³⁰) þrea markær.³¹)

XLIII.

Nu³²) skiutær man skipi ut³³) af lunnum fiæþærtiughre sæssu utan þæs uilia sum a: ok farr af landi mæþ kombær þæn sum kærir. (³⁴ þa ær þæt eþær þrætylftær. bristær at eþe böte (³⁵fiuratighi markær. §. 1. Nu huggær man ælla brytær bat ur lase. kombær þæn sum (³⁶kærir. þa ær þæt eþær tolf manna. bristær at eþe böte³¹) þre markær. Nu takær man ekiu manzs³³) kombær atær firi sola sætær. uari saklös:³³) kombær egh atær firi sola sætær. gialde firi⁴⁰) þre öra Nu ror han bort mæþ ekiu. kombær þæn sum a ok leþir han mæþ ope (⁴¹se atær þæn ror ok uill egh atær uænda.⁴²) þæt ær fornæmis sak. þæt ær siax öra. ælla tolf manna eþær.

19) F. habet ea, quae haec S. continet, post	31) F. hic add. quae in Cap. 41: 1. leguntur.
Cap. 42. Cfr. not. 31. infra.	Cfr. not. 19. supra.
20) F. om. at.	32) B. F. om. Nu.
21) A. Pro g primum scriptum est h.	33) B. om. ut.
22) F. hämptar.	34) B. thät är edher &c.
23) B. F. om. sin.	35) F. före fiädertiuckt. Nw &c.
24) B. hatta bands.	36) B. kiäre, Thät är edher &c.
25) B. F. want til thumul finger.	37) B. F. add. firi.38) B. add. ok ror burt mädh.
26) F. Hämptar Hann.	
27) B. i.	39) B. F. osaker.
28) B. F. om. hund ok.	40) B. om. firi. 41) B. thän ser ater sum ror. F. sir ather
29) F. i.	som roor.
30) B. om. firi.	42) B. F. roa.

XLIIII.

Nu a bonde uarba allum bom elde sum han kuildnar. 43) bær til 44) sum 45) han ær46) slukin.47) Nu kumbær eldær lös mæb uaba ok brænnir skogh manna ællas garþa manna vp. (48þæt æru þreia markær ok eþær tolf manna at þæt uar mæþ⁴⁹) uaþa ok egh mæþ uilia.⁵⁰) Nu kombær eldær lös i bygdir manna ok branuir⁵¹) up hus:⁵²) þæn sum⁵³) þy ualdær han böte þre markær. ælla dyli mæþ tolf manna eþe. at han⁵⁴) fik egh skaþa af (⁵⁵þem elde (⁵⁶sum han tande. (6. 1. Nu hauær þæn⁵⁷) wald sum skaþan hauær fangit. huat han uill hældær taka⁵⁸) þreia markær af⁵⁹) þem sum⁶⁰) eldinum wlte. þem a bondin ensamin. ælla will han til þingx fara ok lata döma sik:61) bran stuþir af 106 hæræþinu. þæt ær haluær spandær korns af huarium bonda ællas fiure pænninga. ok brændær stuua ok62) laba up. taki hela bran studh up.63) brændær annat berra, taki halua:64) huar sum sitær kuar um bran studb, siban honær ut dömd af hæræzs höfþinganum⁶⁵) ok stæmnu daghrin⁶⁶) ær ute þæn⁶⁷) sum⁶⁸) han saghbe.69) ba70) böte bre öra. (71æste by sum68) sibuænia ær. huat hældær fiarbungx hæræþe ælla þriþiungx hæraþe. (72ælla alt hæræþe. ælla halft hæræþi (73 þæt ær. taki sua 74) huar 75) af branstudh 76) sum han 77) af skaþa fik.

```
43) F. quillar.
45) F. om. sum.
46) A. Loco v. ær antea kuil, ut videtur,
  scriptum fuit.
47) B. F. släkter.
48) F. ther är. B. Thät är edher &c.
49) F. aff.
50) B. add. Brister at edhe, bote threar mar-
```

51) B. F. brännir. 52) F. om. hus. B. add. älla by.

53) B. F. om. sum.

ker. Male.

54) F. hinn. 55) F. hans Ellde. Nw &c.

56) B. är han tände.

57) B. han.

58) B. F. sic. A. om. taka.

59) A. Loco v. af antea scriptum fuit pe.

60) B. F. om. sum.

61) B. sär. F. för; male.

44) A. v. til omiss. supra lineam add. scriba. 62) B. F. sic. A. ælla; h. v. lineola inducta est, et ok supra lineam add. rec. man. saec. XVII.

63) B. F. om. up.

64) B. F. add. branstudh.

65) B. F. harads höfdinga.

66) B. F. stämnudagher.

67) F. thär.

68) B. F. om. sum.

69) B. laghde.

70) B. F. Han.

71) Verba: æfte - þæt ær supra post verba: bran stupir af hæræpinu sunt inserenda.

72) F. om. ælla alt hæræþe. 73) C. sic. A. B. F. om. þæt ær. 74) F. om. sua.

75) C. B. F. sic. A. huart.

76) C. branzstuhom.

77) F. om. han.

XLV.

Nu köpir⁷⁸) man fyl ælla kalf ok föpis⁷⁹) up ok klandas sipan: þa gange -ut uirþningin⁸⁰) ok aghe þæn sum up hauær föt. Nu köper⁸¹) man hors ælla ko: huat hælzst sum⁸²) þæt ær ok föpis af ok klandas sipan þæt fæ (⁸³sum han fangit hauær. þa skal þæn⁸⁴) affostær haua sum up hauær föt: þy at ængin man⁸⁵) ma annars manzs⁸⁶) kalfs fostre⁸⁷) nara. ok þæn löse⁸⁸) sum ræt kænt hafþe.⁸⁹)

XLVI.

Nu skiptas mæn gæuum uipær. nu klandas firi pem sum⁹⁰) pighat hauær. .(⁹¹ok kalla af sik uara piuf stulit. pa skal han uita mæp epe tuæggia manna ok tolf æftir. at⁹²) hanum uar giuit ok han⁹³) (⁹⁴uær egh pær piuuær at.⁹⁶) po matte (⁹⁶man giua at egh uare uin til. Nu klandar⁹⁷) pæn sum gaf. ok⁹⁶) kallar egh giuit uara. ællæs⁹⁹) egh lönat uara. hauær pæn handa mællum sum pa.¹⁰⁰) pa a han uitzs orp (¹sum pa mæp epe. at pæt²) uar hanum giuit ok han lönapi.

XLVII.

Nu auærkar man eghn annars manzs.3) ok kærir4) þæn sum eghnina a. lati ut eghnina5) mæþ þre markær. nu haldær han i þrim þingum ok þrim fæmtum: þa ær han at þrim markum sakær. Nu fællir næmd6) han. ok ko-

78) C. köpe.	92) C. om. at.
79) B. F. födhir. C. föpe.	93) F. om. han.
80) C. værningen.	94) B. C. F. war egh thiuwer &c.
81) A. Litt. e omiss. supra lineam add. scriba.	95) G. add. ec.
C. köpe.	96) C. B. F. han þiggia at &c.
82) C. om. sum.	97) C. clanda.
83) B. C. F. han hawer kiöpt.	98) B. C. F. om. ok.
84) B. F. han.	99) B. add. ok.
85) B. F. on. man.	100) F. å.
86) B. C. om. manzs.	ı) Ć. B. F. vita mæþ &c.
87) B. kalfwa fostre.	2) C. þætta.
88) B. F. add. sitt.	3) B. C. F. om. manzs.
89) B. F. hawer.	4) C. kiære.
90) C. F. om. sum.	5) B. C. F. add. ok.
91) B. C. F. kallas wara &c.	6) F. man.

ma a han lagha doma ok auærkar") æn" siþan: þa ær þæt" iorþa ran fult ok fiæbærtiught

XLVIII.

Nu fæstir man eþa¹⁰) ok uill uita sætta þem. löse eþ¹¹) mæþ eþe ok egh (12 en mæb tuem utan þæn13) uili sum uib takar.

XLIX.

Nu takær man harw14) annars. ok haruær15) mæþ um dagh. föri16) atær firi sola sætær ok¹⁷) uari lös.¹⁸) takær ur tinda gialdi¹⁹) firi fiura pænninga. takær ur atta gialde firi huarn sua: takær ur²⁰) þæn niunda. gialde (²¹firi niu örtughær, förir²²) han harvu iuir upgangxs akær. þa skal han²³) haua haruy kialka: hauær han egh²⁴) haruv kialka. þa²⁵) böte atær spiællin ok mæþ siax öra.

Nu uarbær hundær manzs galin. þa skal þæn²⁶) lysa sum (²⁷han a þæn) galna hundin. bitær för æn (28han laghlystær²⁹) folk ælla fæ. þæt³⁰) skal bondin³¹) atær gialda. bitær siþan (³²han laghlystær ær. (³³þæt a egh þondin³⁴) atær gialda.

⁷⁾ C. auærka.

⁸⁾ B. C. F. han.

⁹⁾ C. pön.

¹⁰⁾ B. edh.

¹²⁾ Lege: tua mæb enum. Cfr. RæsstB. 16: 1. 25) C. om. ba.

¹³⁾ C. han.

¹⁴⁾ C. hæruo.

¹⁵⁾ C. hærua.

¹⁶⁾ B. förir.

¹⁷⁾ B. om. ok.

¹⁸⁾ Forte legendum est saklös. B. C. F. osaker.

¹⁹⁾ B. F. sic. A. giali. C. böte.

²⁰⁾ C. om. ur.

²¹⁾ F. fyre ortuger, &c.

²²⁾ C. före.

²³⁾ C. om. han. A. skal additum est, at lineola inductum.

²⁴⁾ B. e.

²⁶⁾ B. F. han.

²⁷⁾ B. C. F. hundin a: Biter &c.

²⁸⁾ B. C. F. laghlyst är.

²⁹⁾ Pro laghlystær ær.

³⁰⁾ F. thänn.

³¹⁾ B. bonde.

³²⁾ B. C. laghlyst är. F. thå laghlyst är.

³³⁾ B. Tha a egh bonde that ater gialda.

³⁴⁾ B. C. F. bonde.

LI.

Nu fölizs35) hyndzsima36) manzs ok fara æftir hænne hunda. þa skal bondin³⁷) hana inne hæfta³⁸) vm³⁹) niu nætær ok hund mæþ.⁴⁰) bita hunda förra⁴¹) æn (⁴²han hauær lagh hæft. þæt a þæn⁴³) bonde atær gialda sum hyndzsimina⁴⁴) a: bitær⁴⁵) siþæn sum⁴⁶) hæft ær. (⁴⁷þa gialdin þe sum hundana aghu. Nu hygge huar⁴⁸) at lut sinum i laghum. Nu ær laghsagha ibur lyktab ok ut saghp. mæp hund49) ok harvu tinda: byrias50) at þy höghsta ok lyktas51) at by læghsta.52)

51) B. lyktad. C. F. lyctat.

52) B. add. in nova linea incipiens: Nu äru thässe laghtingx manadagha. Thän fyrste är siu nattum äpte annan dagh Pingisdagha. Annar är thän näste manadaghin äpte Mikialsmässu: Thän är tridhi, en manadaghir är närmer tolfta dagh Iula, ok swa laghtingx manadagher näst: Fiärde är thän manadaghin sum näst är äpte Midhfasto sunnu dagh. Hwa sum a thöm stämnir andrum, Tha böte threa marker thär firi.

That iar höghst i Laghum, ne ok ja: That iar bast i Laghum sat ok samia. F. add. See Gudz loff Amenn; et infra rubr. litt. Endenn På Östgötha Laghbooken.

³⁵⁾ B. fölas. F. fölies.

³⁶⁾ B. hundsima. F. Hynsoma.

³⁷⁾ C. F. bonde.

³⁸⁾ F. täppa.

³⁰⁾ B. sic. A. vn. C. F. om. h. v.

⁴⁰⁾ C. B. F. sic. A. mæt.

⁴¹⁾ C. F. för. 42) C. F. laghæft ær. þæt &c.

⁴³⁾ C. hin.

⁴⁴⁾ B. hundssimina. F. Hynsömena.

⁴⁵⁾ C. bita.

⁴⁶⁾ C. F. om. sum.

⁴⁷⁾ C. gialde pæn som hund a. 48) C. B. F. sic. A. har.

⁴⁹⁾ G. F. hyndo. 50) B. C. F. Byriat.

GLOSSARIUM

et

INDEX NOMINUM PROPRIORUM.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

30

wwintereas

GLOSSARIUM.

A.

A, praep. 1) cum abl. på: in, ¿¬; a kirkiu bole, Kr. 5: 1. boa a (sc. iorb), Æ. 2: pr. bryta manhælghþ a andrum, Vap. ind. 27. 2) c. abl. i: in, ev. a skoghi, Dr. 11: pr; B. 42. gætir (svin) a (skoghi), B. 42. vara a lagha forfallum, R. 1: 1. a sina (rectius, ut videtur, sinni) saklösu, Eps. 28. a halfnapa træpe, Kr. 1. Cfr. Næmd. 3) c. acc. på: in, êni. a kirkiu bol, Kr. 2: 1. up a högh, Dr. 18: 1. las falder a man, Vap. 1: 3. sak falder in a man, R. 26: 1; cfr. Falla. kulder ganger a kull, G. 21: 1; cfr. Ganga. hava huma a hvart &c. Vap. 32: 4. læggia hælgp a skogh, B. 30: 1. sla v. skæra a annan, i. e. a annars iorp, byr slar v. aværkar a by, i. e. bys iorþ, ES. 15: 5; B. 7: pr; 21: 2. pu haver skurit a mik, B. 19: 1. kallar man kværn bygda vara ut a sik, B. 8: 4. 4) c. acc. i: in, ev. (iorh) a öhe læggia, B. ind. 16. 5) c. acc, till: ad. tomptir rinna a gatu, B. 2: pr. fara a (iorb), ES. 5. biufnaper lepes a man, Eps. 7: 1. a hemuld lita, ES. 11: 1; 14: 1. 6) c. acc. emot: contra. gæra gærþ v. gærning a man, Ebs. 2: 2; Æ. 17. Cfr. Fæst, Hæmna, Kæra, Sökia, Vitne. 7) c. acc. vid: iuxta. tomptir liggia a gatu, B. 2: 1. hugga niþer (draparan) a föter þæs döþa, Dr. 2: pr. *

A, praes. ind. ab ægha, q. vide.

A, pro æ, q. vide.

Advænt,? (vide VGL.) R. 12: pr. 4

Af, praep. c. abl. 1) af: ab, de. taki pripiung (sc. pær) af, Eps. 31: pr. fyndar lut af (fynd) giva, B. 37: pr. per aghu (sc. lut) af fynd, ibid. §. 1. pripiung sin af (fynd) hava, ibid. § 2. 2) af, ibland: ex, inter. en af (sc. pem) taka, Kr. 4; R. 6: pr. 3) från: de, ex (loco &c.). af pinge fara v. ganga, Eps. 4: pr; Dr. 7: 1. föra man af sinum garpe, Eps. ind. 7. föter rutna af manni, Vap. 29. rænis brup af brupfærp, G. 9: 1. stiæla korn af akre ute, Ebs. 32. þæt sum af hanum ær stulit, Vap. 32: 4. af bonda stulit, B. 26: 1. fa bub v. komber bub af manni, Kr. 5: 1; Æ. 23: pr. döma v. taka manhælghþ af manni, Æ. 17. sökia frip mans af hanum, G.6: 1. vixl ær af kirkiu, Kr. 25: pr. af första röke, Kr. 9. byr ær af almænninge köpter, B. 28: 5. ganga af rape annars, discedere ab alius consilio. Æ. 1: 1. Cfr. Fara. 4) på: in. næmna mæn af þinge, lionga pinge, Vap. 20: 1; ES. 14: pr; nisi verba af pinge vertenda sint: ex iis qui in iudicio adsunt. 5) adverbialiter, bort, undan: aliorsum, e medio. af fara, B. 9: 1, 7. laghvaraper af, B. 9: 1, 6. af föra, B. 9: 1, 3; 16. garper rutnar af, B. 28: 4. sætia af, af taka, Kr. 9. Cfr. Döma, Giva, Læggia, Sælia.*

Affoster, n. afföda: proles. B. 45. Afgiptas, v. dep. (a giva) afstå, rygga sig: recedere (ab incepto). Vins. 6: 3. Locc. vertit: remittere. H. v. in Eriks SelL. I. 40. quoque occurrit in renuntiandi v. desistendi significatione.

Afgærþis byr, m. afgarda by: pagus recentior, intra terminos antiquioris conditus.) (högha byr, B. 28: 5.

Afhug, n. lems afhuggande, stympning: membri amputatio, mutilatio. Vab. ind. 18; cap. 7: pr.

Af hugga, v. a. afhugga: amputare, decidere. a. hand, fot &c. Eps. 6; Vap. 16: 2; 18: pr, 1; B. 24: 4. a. træ, B. 33.

Afhænda, v. a. afhända: alienare. a. sær (iorþ &c. wiþ man), ES. 4: 1; 10, 16: 2; Vins. 3: 1; 4, 6: 3, 7; 7: pr. omynd ær afhænd, G. 14: 1.

Afla, v. a. c. acc. v. gen. 1) afla: procreare. Vap. 5; G. 5: 1. a. barn mæp kunu, G. 5: pr; Æ. 7, 9: 2; 25: 1. not. 78. a. b. vip kunu, Æ. 14, 25: 1; 26. (hion) a. barn saman, G. 18. i pukka aflaper, Æ. 16: pr. Cfr. Brut. 2) förvärfva: adquirere. Æ. 10: pr. — Ambae significationes connectuntur in locutione: a. bos ok barna, bona adquirere et liberos procreare. G. 29: 1, 2.

Af liha, v. a. c. dat. gå förbi; praeterire. sipan -per pripia manne, d. ä. om hvarken modren som hade gifvit omynden, eller den, af hvilken hon hade fått samma omynd, lefver och kan återtaga den: si neque mater, quae dederat dotem, nec is a quo illa eam acceperat, superstes sit, ut dotem recipere possit. G. 16: 1. sipan -per brö*bra arvinu*, d. ä. om arfyet går till aflägsnare slägtingar än bröder: si non ad fratres sed remotiores cognatos transeat hereditas. G. 21: 1. sipan -per by (sc. sum næmt ær i bokinne), då arfvet går till aflägsnare slägtingar som i lagen ej nämnas: si hereditas transeat ad remotiores cognatos, quos lex non commemorat. Æ. 3: 1.

Aslænda sik, v. rec. (a land) begifva sig ur landet (landskapet): e provincia se conferre, peregre abire. Æ. 5.

Af nam, n. egentl. undantag; minskning af en jordegendom, derigenom att jord söndras derifrån: detractio; diminutio praedii, agris abalienandis facta. B. 6: pr.

Afræþe, afraþe, n. 1) afrad: vectigal e prædiis. G. 11:1;17; B. 9:1. not. 86; S. 2, 6. lagha a., B. 9: pr. 2) det som växer på åker och äng sedan säden och höet är bärgadt, prov. afrad: id quod, demesso frumento vel foeno, in agro vel prato crescit. Ita ludibrio aliquo, ut videtur, appellantur segetes, quarum messem aliquis ex vicinis in pago contumaciter neglexit. B. 21: pr.

Aftan, vide Aptan.

Af vara, v. a. tillsäga (landbo) att afflytta, upsäga: denuntiare (colono) de abeundo (v. migrando e praedio conducto). B. 9: 1.

Aganga, f. gang till eller emot nagon: itus ad aliquem. gæra andrum a., ga till, nalkas en annan: alium adgredi. Dr. 7: 1.

Agha, vide Ægha.

Agn, f. agn: arista, palea. Kr. o.
Agnabaker, m. (vide VGL.) Eps.

Aka, (;) v. n. âka: curru vehi. Vap. 1:3; B. 18. 2) v. a. föra (på vagn), köra: (curru) vehere. nu vil han aka (sc. hö), si foenum invehere velit. B. 18.°

Akallan, f. åkallan, anropande om hjelp: invocatio. Vide Op. •

Aker, m. åker: ager. Kr. 9; Eps. 27: pr; 32; Vap. 13: pr; B. 2: 1. &c. a. ok v. ælla æng, Eps. 27: pr; Vap. 13: pr; ES. 15: 2; B. 1: 1. &c. Cfr. Attunger, Upgangs aker.

Aker giald, n. ersättning för säd som man skurit på annans åker: com-

pensatio segetis in alieno agro messae. B. 21: 1.

Aker mal, n. egentligen det mått, hvarefter en bys åker är delad emellan byemännen; så kallas byns gamla tomter, sedan grannarne flyttat på nya tomter; troligen af den orsaken, att de gamla tomterna ligga till grund för egornas delning: proprie, meusura, secundum, quam ager inter vicinos in pago divisus est; ita appellantur priscae areae in pago, postquam vicini in novas areas migrarunt; idque, ut videtur, eam ob caussam, quod priscae areae fundamentum sunt divisionis agrorum pagi (cfr. B. 2: 1.). B. 11: 1.

Aker nam, R. (vide VGL.) B. 17: 1. Akoma, f. akomma: laesio corpori illata, vulnus. Vap. 13: pr; 22, 26. komber ængin a. a, Eps. 5: pr. gæra (manni) a., Vap. 9, 15: 4; R. 3: 2. fa a., Kr.

ni) a., Vap. 9, 15: 4; R. 5: 2. fa a., Kr. 30: pr; Vap. 12: 4; 13: 2; 17: 1; 20: pr; 25: 1, 2; R. 3: 2. et not. 1. ibid. Cfr. Ar.

Alder, pron. 1) all: omnis. Kr. 1, 2: 2; Dr. 18: 1; R. 8: pr; 23: pr. &c. pa skal bondans forra alt sælia, d. a. all mannens egendom: antea venduntor omnia mariti bona. G. 14: 1. allir mæn, vide Maher. alt, n. bâda delarne: utrumque. ær alt at enu drape fræls man ok annöhugher, Dr. 8. alt (sænder) a enne stæmnu v. a enum dagh eþ ganga ok fæ böta, Vah. 1: pr. taks alt saman piuver ok piuft, Vap. 38: 1. alt saman hand ok brander, Eps. 31: pr. synis alt saman fæ ok blopugher staver, B. 15: 1. alt pær til, ända till dess: donec, usque dum; vide pær. 2) hel: totus. annar (kulder) ær a. döper, G. 21: 1. a. byr, ES. 15: 5; B. 21: 2. all hand, Vap. 18: pr. all sokn, laghsagha, alt hæræþe, &c. Eps. 10: pr; Dr. 3: 4; 4: pr. &c. *

Aldin, n. (vide VGL.) B. 41: pr. *
Aldin fulder, adj. full af allon (om

svin): glandibus plenus v. saginatus (de suibus). B. 41: pr. Cfr. Drusi.

Aldin skogher, m. allonskog: silva

glandaria. B. 33, 41: 1. *

Aldrigh, adv. aldrig: numquam. Eps. 18, 22, 23: pr. &c. Scribitur aldre, Kr. 24: pr. nott. 32, 33; ES. 15: 4. not. 96.

ældre, ES. 8. not. 83. *

Alf (in cod. F. scribitur halff), f. (vide VGL.) skylder a manna alf ælla kvinna, Æ. 3: 1. næster a þæs alf &c. Eþs. 24. gangin æ barn a bætri alf, d. ä. på dens sida, som är fri: liberi ingenuum parentem sequuntor, i. e. ingenui sunto. G. 29: 1. af bæggia v. þæs alvum, å bådas &c. vägnar: amborum &c. nomine. ES. 8; R. 23: pr. 4

Alin (pl. alnar), f. aln: ulna. B. 1: 6; 10. Cfr. Breper, Langer, Mark,

Mund, Stang.

Allanger, vide Ændlanger.

Almænninger, m. gemensam skog och mark: silva et pascuum commune. B. 36: pr. ær byr af a. köpter, B. 28: 5. a) bys skog: pagi silva communis. bys a., B. 28: 5. Hit synes böra räknas den, troligen till en Konungens gård eller by hörande skog, hvilken Konungen kunde förytra: huc referenda videtur silva, ad Regium praedium vel pagum, ni fallimur, pertinens, quam Rex potuit alienare. ES. 1: 2. b) härads allmänning: territorii (heradae) silva communis. B. 5: pr; 28: 2, 3.

Almænnings vægher, m. (vide

VGL.) B. 5: 2. °

Alsala, f. hel och hållen försäljning: totius rei venditio. gæra v. sælia a. ur by, sälja allt hvad man eger i by: omnem portionem pagi ad se pertinentem vendere. ES. ind. 7; cap. 7.

Altara læghi, n. (vide VGL.) Kr.

ind. 11. *

Altara værning, f. (forte a bæra, portare) i.q. altara læghi. Kr. 11.

Altari, m. altare: ara. Kr. 11.35

Alz, adv. alldeles: omnino, prorsus. Vins. 6: 4. not. 45.

Ambat, f. tralinna: serva. Vap. 35, 37. °

Amot, amote, praep. emot: contra. Vide Mot. o

An, f. and, höst: messis, auctumnus. B. 1: 2; 9: pr. not. 61.

Anbup, n. redskap: supellex, instrumentum. B. 23.

Anfriper, m. höstfrid, då det ej, utom i vissa mål, var tillåtet att lagsöka en annan: pax auctumnalis; tempus quo, nisi in certis quibusdam caussis, iure agere non licuit. Æ. 21; B. 22.

Anlite, n. (ab and, partic. insep., adversus, et lita, videre) anlete: facies. Vap. 15: 4.

Annanvagh, adv. andra, motsatta sidan eller hållet: alia, opposita via v. parte. Dr. 7: 1; B. 14: pr. •

Annar (anar, G. 14: 2. not. 55. anars pro annars, B. 16. ændra pro andra, Vap. ind. 9.), pron. 1) annan: alius. Kr. ind. 8, 21, 22, 27; cap. 2: pr. &c. 2) den andre: alter, seoundus. Kr. 3: 1; 7: 1, 2; 11; Dr. 7: 1. et not. 35. ibid; G. 16: pr; Vins. 6: 1; R. 23: 1; 26; B. 1: 1. &c. hin ... ælla annan perra, R. 3: 1. Cfr. Halver. 3) endera: alteruter. Dr. 3: 2; G. 21: 1; Æ. 10: 2. a. perra, idem. Vap. 8: 2; Æ. 10: 2; R. 3: 1; B. 28: 4. annat perra, idem. Kr. 3: pr; 27: 2; Dr. 3: 2. not. 22; G. 7: 1; 14: pr, 2; B. 44: 1. annar perra tviggia, B. 8: 2. Cfr. Hin. 4) annar — annar, 'en, en aunan: alter — alter. Kr. 13: 2. not. 63; 16: 1; Eps. 2: 2; 3: 1; Dr. 5: 1; 14: 5; 18: 2; G. 9: pr. &c. dræper annat perra annat, Ebs. 20. halvi vilia annat ok halvi annat, B.

Annarstap (annarsstazs), adv. 1) an-

norstädes: alibi. B. 13: pr. 2) till annat ställe: ad alium locum. Eps. 4: 1. °

Annattviggia, antviggia, 1) pron. ettdera (af tvâ): alterutrum. göri a., Kr. 13: 2. not. 63. a. perra, idem. Æ. 16: pr. 2) conj. antingen: sive. Kr. 3, 16: 2; 24: pr; 26: pr; 27: pr. &o. — Varie scribitur, Kr. 3: 1. not. 95; 13: 2. n. 63; Vap. 37. n. 2.

Annurkust (annurkost, anurkust, annurkusta), adv. annorlunda: aliter, alio modo. G. 16: pr; R. 14: 1; 26: pr; B. 5: 2; 14: 2.

Annurledz, adv. annorledes: aliter. R. 12: pr. not. 44.

Annurlund, adv. i. q. annurkust. Dr. 7: 1; Vap. 14: 1; ES. 20: pr; R. 12:

Annopugher (annopugher), adj. träl: servus. Dr. 21; Vap. 3: pr; 15: 4; 16: 1; 25: 2; Æ. ind. 21; cap. 6: 2; 14, 15, 20: pr; 25; R. 11: pr.) fræls, vide Fræls.) (fostre, Dr. 16: 2. coll. §. 1; 17: pr; Vap. 3: pr; etsi v. a.) præl, quoque vernas comprehendisse videatur, Vap. 32: 3; at v. præl hoc loco, ni fallimur, superflua est, nisi forte pro -ght hion legendum sit ambat; cfr. Vap. ind. not. 2. -gh hion, Vap. 32: 3; G. 16: pr; 18. a. staper, träldom: servitus. Vap. 30: 1; Æ. 17, 19, 21. a. domber, idem. Æ. 17. a.

Ansvar, n. gensvar, genmäle: responsio. R. 23: pr. 9

Antimi, m. andtid, höst: tempus messis, auctumnus. Æ. ind. 21; cap. 21. not. 33; B. 1: 2. n. 82.

Antviggia, vide Annattviggia.

Anvarpa (andvarda), v. a. öfverlemna: tradere, ES. 16: 2. °

Apald, f. apel: pyrus malus Linn. B. 31.

Aptan, aptun (aftunt, lapsu calami, B. 1: 1.), m. 1) afton: vespera. Vide Aptunsanger. 2) dagen före en hög-

tidsdag: diès festum quoddam praecedens.)(daghin, Kr. 22. hælghi a., i. q. iula aptan. B. 9: 2. firi iul ok h. a., G. 17, not: 57; B. 1: 1; 9: 1, 2. not. 18; % 6; 30: 1. Cfr. Hælghapton, Iula ap-

Aptunsanger, m. aftensång; sacra vespertina. Kr. 5: r; 8: pr; 22. - Ar, n. år: annus. Kr. 3: pr. not. 67; cap. 11, 13: 1; Eps. 15: 1, not. 24; Dr. 12; G. 14: 2; 16: pr. &c. um arit, quovis anno. Kr. 11; Æ. 12: 1. um ar, ett års tid: per totum annum. Kr. 13: pr; Æ. 14; B. 9: 6. um pry ar, Dr. 5: 1; G. 11: 1. &c. 4

Ar, ær, n. ärr: cicatrix. Vab. 33: 1. ar ok akoma, allitt. Vap. 6: 5.

Arapa, v. a. (a rapa) anfalla: impetum facere. pön æt sum -per, allitt. d. a. draparens slägtingar: cognati interfectoris. Dr. 7: pr.

Arf (ærfs pro arfs, Dr. ind. 20.), n. 1) död persons qvarlåtenskap: bona defuncti relicta. Dr. 17:2; G. ind. 7, 29; Æ. 23: pr. taka a. mans, Æ. 1: 2; 7, 30: 4; 22. firigæræv. forværka are ve mans, Æ. 1: 1, 2. 2) arf: hereditas. Eps. 23: 1; 24; Æ, 2; pr, 3: 2. taka a., Æ. 1: 1; 3: 1; 4, 8: 1; 13. mista a., Ebs. 21, 23; E. 7. æghe aldrigh pæn a. &c. Dr. 20: pr. pæt gange aldrigh hanum til arfs, Eps. 18. dræpa annan (sik) til arfs; Eps. 21; Do: 20: pr; Æ. 7. iamn i arve, E. 3: pr. dela a., vide Dela. Cfr. Bak-, Bryst-, Bropraty Duna-, Firi-, Lamn arf. 4

- Arfgænger, adj (a ganga) berättigad att/taga: arf: qui ins thereditarium habet. G. 5115. Butter of the bare Arftaghare; m. i. q. arftaki. Kr. 24: pr. not. 28; G. 14: p. n. 38.

Arftaki, m. arfvinge: heres. Kr. 24: pr; G. 140 i. not. 38; Æ. 1: pr. n. 38. Arftöker, adj. (ab arver et taka) i.

q. arfgænger. Æ. 1: 1:

Arin, vide Ærin.

Armber, m. arm: brachium. Dr. 2: 1; Vab. 15: 4; 21: pr.

Armlægger, m. arm: brachium, lacertus. Vap. 33: 1. Cfr. Ærma band.

Ars gæf, f. städja för ett års arrende af jord: arrha pro praedio in unum annum conducto. B. 9: 5, 6.

Arvi (ærvi, G. 7: 1.), m. 1) arfvinge: heres. Kr. 3: pr; 6: pr; 7: pr, 1; 8: 1; 17, 25: 1. &c. Cfr. Bak-, Bryst-, Skaparvi, Iamn arva. 2) den, som man har ärft: is, a quo aliquis accepit hereditatem, han ælla hans arva, per ælla þerra arva, ES. 4: pr; 11: 1. '

Arvinger, m. i. q. arvi, Æ. 22, not.

38. Cfr. Iamnærvingar.

. Arvuþa, v. n. arbeta: laborare. Æ, 12: pr. u

· Arvuþi, n. arbete: labor. Kr. 9; B. 1: 3; 6: pr; 8: 3; 9: 7; sed perperam B. 9: 2. not. 21. 2

Arwuhis lön, f. arbetslön: praemium laboris. Æ. 12: 1. *

. Aslat (aslætt), f. (vide VGL. v. Aslata.) gæra manni a., B. 21: 2. Locc., Ver. et Ih. perperam credunt h. v. significare pecorum in alienum pratum immissionem; quem errorem fovit comma in cod. B. male positum. Vide not. 32.1. Charles have the service of the second of

(At, praep. c. dat. 1) at, till: ad: (lo+ cum): ganga at andrum, Eps. 27: pr; Vap. 13: pr. ganga at bium, d. ä. för atti taga dem: apes venari. B. 35: 10 riba at hiorh mans, B. 24:1. hugga at manni, Vab. 1: pr; 17: pr. hyggia at, egentl. vända tanken till en sak, gifva akt på: animadvertere. ES. 8; B. 51. at koma, vide Koma. 2) åt, för: ad. rapa lasam at (husum), Vap. 32: 3. halda fæst at (gæf), Æ. 4. Cir. Gilder, Saker. 3) på, i: in. at vatne, lande, Dr. 11: pr. sætia garp at ræt-

tum skialum, B. 1:6. ripa at vægh, B. 4. pr. &c. at sialfs sins (sc. heme), ES. 3: pr. ut at akre, Kr. 9; B. 9: 6, at paskum, höste, kvælde, Kr. 10: pr; ES. 9: 1. not. 100; B. 25: 2, at stæmnu, pingi, fæmt, Vap. 1: pr. not. 53; ES. 14: pr; 15: 1. &c. eper fals at næmd v. ræfst, vide Fælla. at hvarre (sialamæssu), Kr. 7: 2. at enu drape, Dr. 8. byr ligger at rapu skipti, B. 2: 1. se man at osipum, Kr. 21. mæla at þingstæmnu sinne, vide pingstæmna. stæmna &c. at sak, R. ind. 26. Cfr. Lepsn. 4) vid: iuxta, ad &c. at kirkiu, B. 37: pr. takin at (sc. gærþ), Eps. 31.2; Vap. 39: pr. taka at æg ok egh at fotum, B. 2: pr. 5) hos: apud. liggia, do at bonda, Kr. 12: pr. lik stander inne as (bonda), ibid. 6) framför adjectiver och participier utmärker denna præp. ett visst tillstånd: adiectivis v. participiis praeposita h. v. indicat statum quendam (Cfr. VGL. v. At 6.). at ypnum durum, Kr. 5: pr. at osurnu, Vins. 6: 2. 7) genom: per. inkasta at vindögha, inganga at gluggi, Vab. 32: 4. 8) med: cum. at vitnum leta, Eps. 17. byrias at py höghsta ok lyktas at by læghstæ, B. 51. oka sak sina at fiuratighi markum, Kr. 23; Vab. 11: pr; 14: pr. &c. Cfr. Væbia fæst. 9) till, som, i egenskap af: ad, ut, loco v. nomine (rei) &c. havi (kvighuna) at botum, Dr. 18: 1. at botinne, B. 311 at lækis gæf, hindradags gæf, Vab. 18: pr; G. 10: pr, 1. bulster at (enu) hofpe, G. 1. væria fang at ærfpa malum, köpum, ES. 6. at minstu, atminstone: minimum, saltem. Æ. 10: 1, 25 B. 9: pr. Cfr. Lan, Panter. 10) till, i afseende på: habita ratione (rei). malsæghande at male, Dr. 5: pr. bani at manni, Dr. 11: pr. piaver at (fæ), Ebs. 32; Vins. 6: 3. iak var at by v. andru vin, Vins. 3: pr; 6: 4. sva skal at

ægh vara, B. 1:6. Cfs. Brista, Falla, Sander. At (et, Vab. 15; 4, not 99; R. ind., 12. n. 15.) conj. 1) att: quod, ut de han sat, at han forpe, at he vildu, Kr. 13: pr. firi by at, vide pan. firi (sc. pr) at, B, 16, 2) på det att: (eum in finem) ut. at synin bryti egh &c. R. 4: a. 3) att (framför infinitiver): nota infinitivi. gript, lik at vighia, Kr. 7: 1; 12: pr. til hafs at visa, Dr. 5: pr. et at sværia, Vap. 1: pr. ægha at taka &c. vide Ægha. 4) för att, till att: ad (faciendum), ut (faciat). skapa at gæra, Eþs. 1: pr, 8. ° Ater (attær, Æ. 4.), adv. 1) tilbaka: retro. a. in v. hem til sin, Kr. 27: pr; Ebs. 5: 1. kasta a. ivir axl sær, B. 28: 3. hugga a. vægh, förhugga viam caesis arboribus obstruere. B. 5; 2. (sc. givi v. gialdi) a. pæt sum han tok, snattapa, stal, sum pær spiltis ginum, styldina, spicellin &c. Ebs. 305 Vab. 30: 1; 40; B. 14: 1; 17: pr; 18. &c. Cfr. Bryta, Bæra, Böta, &c. 2) åter, å nyo: denno, iterum. Kr. 15: 1; 24: 1; ES. 16: 2 (nisi h. v. ibi delenda sit); B. 9: 4; 23, 26: pr. a. dela, vide Dela. 3) quar: residuus, stander hans (röker) uti a., B. 10: pr. han haver v. hafbe a., Kr. 241 pr; ES. 7. af py sum a ær; Dr. 7: pr. 5. Nay 25 : Ater biuba, v. a. 1) erbjuda en sak at egaren till lösen, eller förre egaren till återköp: rem praesenti vel primi domino redimendam offerre. Vina 35 B. 171 1/2) hembjuda till lösen åt sina slägtingar jord som man vill sälja: fundum v. agrum, antequam vendatur, cognatis suis redimendum offerre. G. 14: 2; E8. 1: pr; 3: pr. :... Aterbup, n. jords hembjudande at egarens slägtingar innan hon säljes: actus, quo fundus v. ager, antequam

vendatur, cognatis domini redimendus

offertur. iorp v. eghn hörer egh til -bs, d. ä. bör ej hembjudas: talis ager cognatis non est offerendus. ES. 3: 2; 20: 1.

Ater driva, v. a. (egentl. drifva tillbaka), förkasta: reiicere, reprobare. næmd a., i. q. ater döma, Kr. 16: pr.

Ater döma, v. a. döma ogild: irritum iudicare. næmd a., Kr. 16: pr;

18: pr.

Ater ganga, v. n. 1) återgå: redire. Eps. 1: 7. 2) återgå, förklaras ogild: irritus fieri. köp ganger ater, G. 14: 2, 3; 18; ES. 20: pr; Vins. 5, 9: pr. eper g. a., Kr. 15: 2; 18: 1; Vap. 17: 1; R. 11: 1; 26: pr. næmd g. a., Kr. 18: pr; R. 16: pr. *

Atergangs næmd, f. nämnd som förklaras ogild: nemda irrita. Kr. ind. not.

2. xxxiv. coll. cap. 18.

. Ater gialda, vide Gialda.

Ater lösa, v. a. återlösa: redimere; 1) ur fångenskap: e captivitate. G. 14: 1. 2) intaget fäkreatur: pecus suum in alieno agro captum. B. 17: 1.

Ater ryva, v. a. rifva, uphäfva: re-

scindere. a. köp, ES. 21: 1.

Ater standa, v. n. återstå: restare. B. 9: 1. Cfr. Ater 3.

Atletan, f. undersökning: inquisitio.

Ebs. 21.

Atlöp, n. anfall (derigenom, att man springer eller rusar på en annan): incursus, adgressio. gæra manni a.)(forsæte, Vab. 27: pr.

At mæla, vide Mæla.

Atmæle, n. tilltal inför ratta, talan: actio, petitio. a. gæra, utföra sin talan: petitionem suam pronuntiare. ES. 14: pr; R. 21: 1.

Atta, num. atta: octo. Kr. 12: pr; Vab. 16: 1; G. 23; B. 25: pr; 49. Cfr.

Pænninger, Örtugh."

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

Attatighi, num. attatio: octoginta. Eþs. 33. *

Attundi, num. åttonde: octavus. R. 10, 26: 1. a. dagher (sc. post festum pentecostes), förste söndagen efter pingst, H. Trefaldighets söndag: dominica Trinitatis. Kr. 22. a. dagher æptir tolfta dagh (sc. iula), (vide VGL.) ibid. a. dagher æptir första dagh (sc. paska), förste söndagen efter påsk: dominica quasi modo geniti. Ibid. *

Attunger, m. (vide VGL.) ES. 24; B. 2: 1; 6: pr; 9: pr, 1.) (fiarpungs byr, B. 6: 1.) (halver byr, B. 2: pr. attungs tompt, aker, B. 10. a. (a) -gs bropir vara, d. ä. alla attungar taga lika lott i byns egor: inter partes pagi attungar dictas aequaliter dispertiuntor agri (pariter ac bona hereditaria inter fratres). B. 6: pr. siattungs a., sjettedelen af en attunger: sexta pars praedii attunger dicti. G. 3; ES. 3: 2; B. 1: 1; 3: 2. siatta luts a., idem. ES. 3: 2. not. 17. "

Avund, f. ovänskap: inimicitia. Ebs.

Avundas, v. dep. mistycka, förtryta (afundas): indignari, invidere. B. 30: 1.

Aværk, n. pl. bygnader, (vatten-) verk: opera (aquaria). B. 8: 2, 4. et nott.

44, 49. ibid.

Aværka, v. a. bruka, nytja (lofligt eller olofligt, jord, skog &c.): colere, usurpare (iure vel illicite, terram, silvam &c.). Vab. 30: 2; ES. 4: 2; 15: 3, 5; 19: 1; B. 1: 2; 9: 9; 29, 30: pr; 47. *

Aværkan, f. 1) (olofligt) bruk af (annans) jord &c., averkan: (illicita) usurpatio (alieni) agri &c. ES. 15: 3. Cfr. Iorpa aværkan. 2) (vatten-)verk: opus (aquarium). B. 8: 2, 4. nott. 41, 44.

Ax, n. ax: spica. korn ær i axe,

seges spicata est. B. 17: pr.

Axl, f. axel: humerus. B. 28: 3.

Apal fæst, f. (vide VGL. v. Köpfæst.) (væpia fæst, ES. 16: pr, 2. Ratio nominis apal fæst (ad verbum: perfecta confirmatio), (væpia fæst, ea est, quod pignus olim fuit emtio venditio imperfecta v. conditionalis. Cfr. C. I. Schlyter, Diss. Tentamina ad illustrandam historiam Iuris Scandin. p. 20. not. 42.

Apalkunu barn, n. akta barn: legitimus filius v. filia. G. 5: pr; Æ. 8: 1.)(huskunu barn ok horkunu barn,

Æ. 13.°

Apalkunu son, m. akta son: filius legitimus. G. 9: pr; Æ. 8: pr.)(friplu son, Dr. 7: pr. 3

B.

bak, n? rygg: tergum. piufnap a bak manni binda, Vap. 32: 1. hanum ar fulder piufnaper a bak bundin, formula iurisiurandi. Eps. 32; Vap. 32: 1. Cfr. Byrla.

Bak arf, n. (vide VGL.) (bryst arf, Æ. 3: 2.) (firi arf, Æ. 3: 1.

Bak arve, m. bak- (och sido-) arfvinge: heres in linea adscendenti aut collaterali mortuo cognatus.) bryst arve, Æ. 3: 2.

Balker, m. balk (i lagboken): liber v. sectio codicis iuris (cfr. VGL.). kristnu b., kirkio b., Kr. rubr. et not. 1. epsöris b., Kr. 31. not. 86. drapa b., &c. Dr. &c. rubr.

Ban, n. (vide VGL. v. Bann.) sætia man i ban, Kr. 25: 1. sitia i banni, ibid. lösa af banni, Kr. 30: pr. böta firi ban, ibid. *

Band, n. band: vinculum. Kr. 8: 1, 2; Eps. 28; Vap. 33: 1; 34: pr. binda man fullum -dum, Eps. 7: 1. sökia v. vitna b. sin, tilltala, öfverbevisa den som bundit honom: appellare, convin-

cere eum qui vinxit. Vap. ind. 33; cap. 33: 1. Cfr. Hatta-, Ærmaband.

Bang, n. bang, buller: tumultus (Isl.

pulsatio, BH.). Cfr. Brut.

Bani, m. 1) bane: nex (cfr. VGL.). fa bana af (spiuti &c.), Vap. 1: pr, 2, 5; 2; B. 14: pr; 15, 27: 1. hunder biter man til b., Vap. 2. værk halda til b., vide Halda. 2) baneman: interfector. sander b. at manni, Dr. 11: pr. pit fæ var mins fear b., formula iurisiurandi. B. 25: 3. gange æ b. först i bot, d. ä. kreaturet som dödat en menniska, tillfaller målseganden, och dess värde inberäknas först i böterna: pecus, quod hominem interfecit, cedito actori, et pretium eius prima pars mulctae esto. Vap. 2.

Banz mal, n. (vide VGL.) Kr. 13:

3. not. 80; cap. 20; pr. 6

Bardaghi, m. (vide VGL.) Kr. ind. not. 2. xlin. Cfr. Hælgha-, Hælghu-

dagha bardaghi.*

Burn (pl. barn, börn), n. 1) barn: infans. Kr. 6: pr; 26: pr; Eps. 18, 19. &c. Cfr. Ughurmagha born. 2) barn, son eller dotter: filius v. filia. Kr. 26: pr; Eps. 9, 18, 19, 21, 23. &c. mæþ -ne digher, Eps. 33: pr. fa b., G. 23. doia af -ne, E. 15. vara -num saman bundin, vide Binda. ganger hus*fru i kirkiu æptir b. sit*, d. ä. efter barnsbörd: post puerperium. Kr. 31. bær b. vitni, d. a. det födda barnet är bevis derpå, att lägersmål skett: nato filio v. filia apparet stuprum esse commissum. Kr. 27: 2; Æ. 16: pr. dylia -ns, d. ä. att han är dess fader: negare se patrem esse infantis. Æ. 15. 16: pr. Cfr. Afla, Apalkunu-, Bruts-, Frillu-, Fæstakunu-, Horkunu-, Huskunubarn. *

Barnlos, adj. barnlos: orbus, liberis carens. doia b., G. 7: pr, 1; 10: pr, 1; E. 20: 1.

Barn siang, f. barnsang: (proprie, lectus puerperus), puerperium. döia i b., Æ. 6: pr.

Barpe, barper, vide Bæria.

Bater, m. båt: cymba. B. 23, 26: 2; 43: 1. °

Bapi (bape), conj. både: et (..et).

Kr. 1, 9, 10: 1; 11, 13: 3. &c. *

Bapir (bape), pron. båda: ambo. Kr. 6: pr; 13: 3; 14: pr; 30: pr. &c. n. bapin, Kr. 28. &c. bæggia (gen.) perra, Eps. 19, 23: 1; Dr. 1; Vap. 33: pr. — Pro pæt ær bæggia mankyns, Æ. 3: 1, legendum videtur: per æru bapir v. bapir perra æru mankyns. *

Bapitiggia (pro bapir tviggia v. tvæggia, proprie, pron. båda två: ambo), conj. både: et (..et). mange ... b. malsæghande ok kunungs soknare biskups soknare &c. Kr. 19: pr.

Ben, n. 1) ben: os. Vap. 19. 2) ben: crus. Vap. 15: 4; 21: pr; B. 24: 2.

Bet, f. bete: pastus. B. 4: pr. Cfr. Mula bet.

Beta, v. a. et n. beta: pascere. b. angia ok lindur, B. 16. b. i angh, B. 4: pr.

Beta, v. a. egentl. jaga: proprie, venari. man mæþ vitnum b., d. ä. förfölja, öfverbevisa: persequi, convincere. Dr. 5: 1. sottir ok bettir, lagsökt och förjagad ur landet: accusatus et e provincia expulsus. Dr. 4: 3. not. 62. þæn (a) annars bo b. sum sinu haver viþ hætta, d. ä. sätta i fara: ei licet aliena bona in discrimen vocare &c. Dr. 3: pr. *

Bepas, v. dep. c. acc. v. gen. 1) begära: petere. b. ransak, vixla stæmnu, grup, urgæf, Vap. 32: 4; G. 8: pr, 2; Æ. 9: 2. b. værpa sinna, B. 9: 3. b. at ransaka, ut liceat inquirere. Vap. 32: 4. b. til (lagha), fordra ed af den tilltalade: iusiurandum a reo petere. Kr. 19: pr. han laghlika bed-

dis ræt ok fik egh, iurisiurandi formula. R. 26: 1. 2) bedja: rogare. b. ater iorþina anvarþa sik, ES. 16: 2. *

Bigarper, m. bigard: apiarium. B.

35: pr.

Bikar, m. (Isl. item) begare; har tilläfventyrs bikupa: poculum, calix; hic forte alveare. B. 35: 1. Cfr. Bland. Locc. uno loco vertit: vasculum, alio vero (in Lex. Iur.), pariter ac Ver., bistock: apiarium. Ih. contra (Gl. v. begare) hac voce "intelligi putat instrumentum aereum vel aheneum, quod pulsant qui apum examina insectantur; phrases enim fara, gånga med bikare neutram priorum significationum admittere videntur." At certe utraque istarum significationum locum habere potest, ac Ibreanae interpretationi, nulla ratione nixae, longe praestat. Ih. quoque alio loco (v. bland) sequitur Loccii sententiam hic primum allatam.

Biltugher, biltugha, adj. (vide VGL.) Eps. 10: pr. et not. 80; §. 1; 11, 12, 15: pr. 2. man b. læggia, Eps. 11. b. fara, Eps. 15: pr. not. 23; §. 2. et not. 25. b. vara um alt rikit, Eps. 8

Binda (impf. bant, Vap. 33: 1. bindran pro bindær han, Vap. 31: 2.), v. a. 1) binda: ligare. Dr. 13: 2; B. 9: 6. b. man (um arma &c.), Eps. 30; Dr. 2: 1; Vap. 31: 2; 32: 1, 3, 4; 33: 1; 35. b. piuf mæp (piuft), Vap. 32: 1. b. sær byrbe, Eps. 32. vara barnum saman bundin, hafva barn tillsamman (om makar): liberis aucti esse (de coningibus). G. r4: 3. Cfr. Bak, Band, Up binda. 2) stadfästa, bekräfta: consirmare. hionufælagh b.)(lösa, de -episcopo. Kr. 28. 3) bevisa: probare. sak sina (mæþ þingstæmnum) in b., rem in iudicium deductam probare. Dr. 11: pr. "

Biorn, m. björn: ursus. B. 36: 1. *
Biskuper, m. biskop: episcopus. Kr.
2: pr, 1; 4: pr; Dr. 14: 2; ES. 20: pr, 2,
3. &c. til -ps stæmna, G. 6: pr. -ps
ping, Kr. ind. not. 2. xxxII. -ps man,
Dr. 14: 8; Vap. 12: 1, 4. Cfr. Bryti,
Næmd, Ræfst, Rætter, Sak, Soknare, pukke.

Biti, m. (Isl. trabs, transtillum, transtrum, BH.) bjelke: trabs. In locutione: innan borps ok bita, allitt. om bord: in navi, Eps. 33: 1, bitar sine dubio sunt trabes transversariae, quibus conuexa firmantur latera navis; non vero, ut statuit Ih., biti significat malum. Cfr. GotlL. h. v.

Biug, n. bjugg, korn: hordeum. Kr.

2: pr. 🌣

Biur, m. bäsver, bjur: castor. B. 36: pr. nu a b. sæ böle sum bonde, al-

litt. Ibid.

Biuha (byha, B. 33. impf. böh, Kr. 13: pr. &c. böhan pro böh han, R. 26. pr. not. 66.), v. a. 1) erbjuda: offerre. Vah. 6: 3; Æ. 17; ES. 16: 1, 2; B. 9: 6; 33. b. ræt, vide Rætter. b. rættum arva (sc. gohs sit), Æ. 12: pr. b. manni mungats gærþ, bruhlöpi, bjuda till gille &c.: invitare ad convivium. G. 8: pr, 1. b. landslagh firi sik, R. 23: 1. b. sik til reps ok ramarka, vide Ramarkar. væh &c. til b., B. 17: 1. et not. 61; 34: 1. tiunda ut b., Kr. 13: pr. Cfr. Ater-, Vanbiuha. 2) påbjuda: indicere. hælgh b. ok fastudagha, Kr. 20: pr. o

Bipa, 1) v. a. c. acc. v. gen. afbida: exspectare. b. kunungs ræfst, Eps. 17, 25; Vap. 1: pr; 31: 4; ES. 15: pr. b. ræfst, R. 3: 2. b. kunungs v. hæraps næmd, ES. 12: 1. et not. 68. b. mans, Dr. 4: 2. 2) v. n. bida: exspectare, morari. Kr. 13: 2; R. 26.

Bipia (imps. bap, Vins. 6: 2. &c.), v. a. 1) bedja: rogare, precari. Kr. 16: 2. not. 76; 21; Vap. 6: 6; G. 14: 1; Æ. 10: 2; ES. 8; R. 10, 12: 2; B. 5: 2; 8: 3; 33. b. firi manni, Eps. 1: 8; 10: 1; Dr. 5: 1. i frip b., Eps. 1: 8. b. man i vins orp v. borghan, vide Vins orp, Borghan. bipi sik sva gudh hialpa &c. Vins. 6: 1. pæn sum egh biper klokkarin til (sc. at ringia), quem aedituus non rogat, ut pulset campanam. Kr. 8: 2. 2) begära: petere, expetere. nu biper pæn sum porf, G. 1. (sær) kunu b., G. 1, 29: pr, 1.

Biærgh, u. berg: mons. B. 33. (biargh)

Biærgha (sup. burghit), v. a. c. dat. 1) inbärga: fruges foenumque colligere. b. korne, Kr. 9. b., absolute, B. 20, 21: pr. i sata b., B. 18. Cfr. In biærgha, Oburghit. 2) afbärga (marken): metere, caedere (agrum v. pratum). æng b., B. 18. 3) hjelpa: iuvare. Kr. 6: pr. °

Bland, n. blandning: mixtura. fa*ra mæþ b. ok bikare*, allitt. d. ä. antingen, såsom Locc. och andre trott, med ett kärl hvaruti fanns en blandning af honing och vatten, att dermed locka till sig bin, eller med en med någon blandning invändigt besmord bikupa, såsom ännu brukas, för att deri fanga bin: secum ferre aut, ut crediderunt Locc. aliique, vas, in quod inditum erat mel aqua mixtum, aut alveare intus mixtura quadam litum, ut hodieque solent, qui apes capere volunt. B. 35: 1. Veteres, apes capturos, usos esse "vasis, dulcibus ac odoriferis herbis et melle interius litis," narrat OLAUS MAGNUS, hist. gentt. septentt. Lib. XXII. cap. X.

Blea, blöia, f. lakan, sängtäcke: lodix. bulster ok b., Eps. 26. pön koma bapin a en bulster ok undir ena b., G. 10: 2. *

Blop, n. blod: sanguis. sla man til blops, i. q. sla blopviti, Vap. 20: pr.)(hugga, Eps. 1: 2.*

Blopugher, adj. blodig: cruentus.

B. 15: 1. °

Blopviti, n. 1) blodsutgjutelse: effusio sanguinis. komber egh b. innan, Eps. 1: 2; 3: 1. gæra b., Eps. 27: 1. gær ængum b., Eps. 7: 1. 2) mindre sår, blodvite: levius vulnus.)(fullsære, Eps. 1: 1.)(skena, Vap. 15: 3; 22.)((full) sar et skena, Eps. 1: pr, 8; 12; Vap. 8: pr.)(svarta slagh, Vap. 24: pr. fa b.)(svarpa sar, Eps. 1: 3. slab.)(sargha, Eps. 3: 2. slab.)(sla skenu, Vap. 21: 1. slab.)(hugga et sla skenu, Vap. 13: pr. slab.)(sargha et sla skenu, Vap. 16: 1. °

Blöia, vide Blea.

Bo, n. 1) boskap, fäkreatur: pecora. Vap. 31: 1. 2) egendom (lös och fast i allmänhet); gård, hemman, med deri befintlig lös egendom: bona (generatim, mobilia et immobilia); praedium ubi aliquis habitat, una cum bonis mobilibus quae ibi sunt. boa, sitia, vara i bo (saman v. mæþ andrum), G. 14: 2; 24, 27; Æ. 10: pr; 26; ES. ind. 22; cap. 22, 23; Vins. 10, 12; B. 12: 1. vir takum han i bo mæþ os, eum in nostram familiam recipimus. A. 20: 1. agha i bo mans v. map manni, Kr. 27: pr; Ebs. 9. ægha v. taka pripiung, tva lyti af bo, G. 15, 20: 1, 2; Æ. 9: pr. oskipt bo, G. 15. bo ganger til skiptis, Vah. 41: 1. firi barna bo rapa, G. 19. bo skal i takum standa, Dr. 3: 2. til bos skal tilseu man vara, Vins. 12. halda bo sinu, R. 26: 1. Cfr. Afla 2, Beta, Firihugga, Skipta, Spana. 3) gård, hemman: praedium. brup til bos varpa, d. ä. till brudgummens gård: ad domicilium mariti. G. 9: 1. bo byggia,

Dr. 5: pr. byght bo, Dr. 5: pr; G. 22. upsala bo, Upsala odes gods: praedium regium. Dr. 14: pr. rops bo, stafs bo

ok stols, SS. 1, 2. ibid.

Boa, v. n. 1) bo: habitare. b. a (kirkiu bole, iorp, eghn, &c.) Kr. 5: 1; G. 11: 1; Æ. 2: pr; ES. 4: pr; 5, 11: 1; 19; B. 3: pr; 9: 6; 11: 1. b. i bo (saman v. mæþ andrum), G. 24, 27; Æ. 26; ES. ind. 22; cap. 23. b. i by, B. 16. b. næmir havi, B. 28: pr. b. ovan firi, uppe, niþærmer, &c. bo ofvanför eller nedanför vid en ström: fluvium superius vel inferius accolere. B. 8: pr. Cfr. Boandi. 2) bo tillsammans (om makar); cohabitare (de coniugibus). b. saman, G. 16: pr; 29: 1. b. mæþ bonda sinum v. kunu sinne, G. 18; Æ. 7. 3) v. a. reparera: reparare. bro b., B. 4: pr. Cfr. *Oboin.* •

Boandi, adj. (part. a boa) boende, bofast: fixam sedem v. habitationem habens. Dr. 10:1; R. 11: pr. b. mæn, Eps. 30, 31: pr; Vap. 1: pr; 37; R. 6: pr.)(löska mæn et leghu drængiar, Vap. 8: 1. bönder ok b. mæn, allitt. (cfr. VGL. v. bokarl), Dr. 3: pr. Cfr. Boans

mæn. 🌣

Boans mæn, m. pl. bofaste män: viri fixam sedem habentes. B. 33.

Bo fæ, n. bohag, kreatur och annan lös egendom som hör till en viss gård: supellex, pecora aliaque bona mobilia, quae ad praedium quoddam pertinent. (eghn, G. 16: pr. (hus, G. 22. Cfr. Bolfæ.

Bogher, m. bog: armus. Vide Skut

bogher

Bok, f. bok: liber. Kr. 1. i bokinne, d. ä. i denna lagbok: in hoc iuris codice. Æ. 3: 1; 10: 2. ræna b. af andrum, neml. Biblen eller någon annan andelig bok, hvilken bars från kyrkan till tinget eller fämten af den som skulle emottaga (seia) eden (och

hvilken af dylik orsak i VGL. säges hælghumdome valda), och vid edgången vidrördes af den svärjande: eripere alii librum, sc. Biblia aliumve sacrum codicem, quem e templo ad conventum litigantium portavit adversarius iurantis (qui parem ob caussam hælghumdome valda dicitur in VGL.), quemque in iurando tetigit alter. R. 8: 1. (Cfr. HelsL. et SkL. h. v.) Locc. vertit: "si rapiatur codex legum, super quem iurari debet." b. ok stol, (vide VGL.) Kr. 6: 1. Cfr. Laghbok. 2

Bol, n. gard, landtgods: praedium. R. 24; B. 3: 1; 9: pr, 1, 3—7; 30: pr. böle pro bole, B. 9: 1; at contra bool pro böle (q. vide), B. 36: pr. not. 83. Cfr. Kirkiu-, Landboa bol, Tvæböla.

Bolagh, n. bolag: societas. Sic, at perperam, B. 9: 1. not. 93; §. 5. n. 48; etsi dici possit h. v. quoque habuisse significationem locationis-conductionis, ut testari videntur vocabula bolags stæmna, bolags tækia, in aliis iuris codicibus occurrentia.

Bolags man, m. bolagsman: socius.
') (bryti, Dr. 14: 5.

Bolbyr, m. bolby, den egentliga byn, som utgöres af särskilda tomter, med dertill hörande bestämda andelar i byns egor: pagus, constans ex areis, ad quas pertinent mensae portiones agrorum pagi.)(umeghn, Æ. 9: pr. i bolbynum)(i allum þem til liggia bolbysins, Æ. 10: 1.

Boldiur, n. pl. så kallas, af förakt, inhysesman med sin hustru: animalia cohabitantia; ita per contemtum appellantur tugurii incola, una cum uxore. æru tu saman b., Kr. 10: pr. Sive prior h. v. pars sit bol, domicilium, sive Isl. ból, lectus, sive "bola, vox olim honesta, consuetudinem coningalem vel lectum aut thorum si-

gnans," ut verba facit Locc., cui adsentit Ih., res eodem redit.

Bolfæ, n. i. q. bo fæ. (eghn et lösörar, G. 23.

Bolgift, f. i. q. bolgæf. B. 9: 1. not. 6. Bolgæf, f. städja för arrenderad jord: arrha pro praedio conducto. B. 9: pr, 1. Cfr. Gæf.

Bolstaper, m. (vide VGL.) (byr, B. 21: 2. "

Bolstaps ren, f. ren emellan två gårdars eller byars egor: margo inter agros duorum praediorum vel pagorum confinium. B. 4: pr; 6: 1; 7: 1.

Bonde, m. 1) bonde, jordegare: vir proprium fundum habens. Kr. 1, 2: pr, 1; 4, 5: 1; Ebs. 1: pr; G. 8: 2; B. 4: 1; 6: pr; 36: 4; 44: 1. &c. bönder ok boande mæn, vide Boandi.)(hærra, vide Hærra.)(bryti, vide Bryti.)(præl, Eps. 16; Dr. 3: pr; 13: 2; Vap. 3: pr; 16: pr, 2; 23: 1; 32: 3; 41: pr; (Æ. 17;) Vins. 1, 8: 1; B. 34: pr.)(fostre, Vab. 23: 1; 41: 1; ES. 23.)(drenger, vide Drænger. mællum tvæggia -da, d. ä. mellan två gårdar eller hus: inter duas villas v. domos. B. 1:6. — Detta ord förekommer ock om landbo: h. v. quoque occurrit de colono. B. 9: 6. 2) (gift) man: maritus. Kr. 31; Ebs. 18; Dr. 9: pr; Vab. 33: pr; G. 14: 1; 15, 18, 23. laghgipter b., Dr. 9: pr. ganga i kirkiu æptir b. sin, d. ä. efter brölloppet: post nuptias. Kr. 31. - Cfr. Husbonde.*

Borgha, v. a. gå i borgen för: fideiubere. b. (andrum, sc. creditori &c.) böter, pænninga, &c. Eps. 2: 1; G. 10: 1; B. 39. hin sum han -api, is, cui spopondit. B. 39: 1.

Borghan, f. 1) borgen: fideiussio. bipia man i b., B. 30. vip b. taka, B. 30: pr. 2) qvarstad, taka händer: sequestrum. pænninga i b. sætia, R. 4: 1. pænningar standa til b., B. 33.

Borghari, m. lostesman: sideiussor. Eps. 2: 1; B. 39. vara b. at (pænnin-

gum &c.), B. 39: pr. •

Bortu, adv. borta: alibi, procul. vara b., abesse. Dr. 5: 1; Vap. 32: 4. pa ær vixl af kirkiu b., consecratio templi abolita est. Kr. 25: pr. not. 44.

Borp, n. 1) bord: mensa. ol, hveti &c. til sins -ps hava, Kr. 2: pr. pry b., tre maltider: tria prandia. Kr. 2: pr; ES. 1: 1, 2. firi kunungs b., coram rege mensae adsidente. ES. 1: 1. 2) skeppsbord: latus navis. innan borps ok bita, allitt., vide Biti. firi -pe ælla bryggiu sporpe, allitt., vide Bryggiu sporper. *

Boskaper, m. i. q. bo fæ. Hanc significationem olim consuetam, h. v. quoque habet Dr. 5: pr; nam sequentia: pæt æru kviki kuste non definiunt v. boskaper, sed tantum determinant genus bonorum mobilium, quod hoc lo-

co respicitur.

Boskipti, n. (boskipt, f. occurrit quidem Eps. 1:8, at forte lapsu calami; vide not. 83. ibid.) 1) förverkad egendoms delning: divisio bonorum damnati. rapa (sc. gops) undan b., Dr. ind. 5. fæmt til -is læggia, Vap. 33: pr. taka lut af b. mans, d. ä. af den förverkade egendomen: partem bonorum damnati capere. Vap. 41: 1.
2) målsegandens andel af den förverkade egendomen: ea bonorum damnati portio, quae actori competebat. ægha v. taka b., Eps. 1: 8; Dr. 9: pr.

Bospanan, f. i. q. bospænd. Æ. 17.

not. 99.

Bospænd, f. (a spana) en annans husfolks lockande till hustjufnad: delictum eius, qui aliquem ex aliena familia ad furtum domesticum pellicit. full b., Vap. 38: pr. Cfr. Bospanan.

Bos ran, n. (vide VGL.) Vap. 31:

Bot, f. bot, böter: mulcta. Eps. 1:8; 2: 1; 18; Dr. 7: 2; 9: pr; 11: pr. &c. lagha böter, Kr. 30: pr. not. 64; S. 1; Vap. 6: 5; R. 19, 26: pr. half bot, vide Halver. öris bot, Vab. 19. sum skils firi i botum, d. ä. i Vap., der böter för vådadråp utstakas: in libro Vapa mal, ubi de mulcta homicidii involuntarii sermo est, Ebs. 22, ubi tamen pro botum forte legendum est uaba botum, ut in capp. 20, 24. ibid. standa, ganga först i bot, vide Bani, Standa. Cfr. Fea-, Lytis-, Oran-, Sialf-, Snattara-, Ughurmagha-, pukka bot; Drapa-, Halds-, Sara-Vaþa böter.

Botolfs mæssa, f. (vide VGL.) B, 28: 2.

Boβ, f. bod: cella, casa. Vap. 32; pr. *

Brander, m. eldbrand: titio. Eps.

31: pr. Cfr. *Hand*.

Bran stup, f. brandstod: collecta ad levandum damnum incendio factum. B. 44: 1. hel, half b., ibid.

Brat, adv. hastigt, snart: repente, cito. sva b., Eps. 1:8; ES. 11:1, "

Braplika, adv. hastigt: repente. Vap. 13: pr. •

Bref (bræf), n. skriftligt förordnande eller betyg: litterae, decreta vel
testificationes continentes, b. taka, ES.
1: 2. b. ok previlegium, Æ. 4; ES. 1: 1.
mæp -vum ælla fullum skiælum, Æ.
22.

Breper, adj. bred: latus. fæmtan alna, priggia stanga, tvæggia næfna &c. b., B. 2: pr; 4: pr; 5: 1; 9: pr. *

Brinna, v. n. upbrinna: comburi. Kr. 5: pr; B. 26: 1. inne b., in ardente domo flammis consumi. Æ. 6: 2.

Brista, v. n. 1) brista, gå sönder; frangi. Kr. 8: 1; Vap. 15: 4; 19, 23: pr. 2) brista (i fullgörande): peccare (omittendo quod faciendum est), non per-

ficere. b. at epe () (gita ep gangit), Kr. 18: 2; 21; Eps. 17, 31: 2; 32. &c. b. at epe osvurnum, R. 5: 2. ganga ep ok b. sipan, neml. derigenom att eden blir förklarad ogild: iuramentum dare, quod postea irritum iudicatur. Ibid. b. firi olagh, iuramentum illegitimum, ideoque nullum, dare. Ibid. 3) brista, fattas: deficere, deesse. ES. 7, 9: pr. not. 99. eper brister (manni), i. q. maper brister at epe; egentl. honom fattas vitnen eller edgärdsmän: proprie, testes vel sacramentales ei deficiunt, ut iuramentum dare nequeat. Eps. 29; Vap. 32: 1; 39: 1. not. 52; Vins. 6: 1, 2; R. 8: 2; 16: 1. pa briste hanum iamnapa skiptit, aequa divisio ei deficito v. ne conceditor; lusus verborum, qui respicit praecedentia: brister at epe, B. 1: 3. * (bræsta)

Bro (broua pro broa v. broar, B. ind. 4.), f. bro: pons. Vap. 1:2; R.

4; B. 4, 5: pr. 1; 6: pr. 4

Broa, v. a. anlägga väg och broar: viam munire et pontes sternere. b. okomu, B. 4: 2. b. almænning, B. 5: pr. b. vægh, B. 5: pr, 1.4

Broa fiol, f. förstugubro, eller bro öfver landsvägsgropen utanför gårdsporten: tabulatum v. ponticulus ante

portam. Vins. 7: 2.

Broa næmd, f. nämnd, förordnad att besigtiga en bro: nemda, ad inspectandum pontem nominata. b. gæra, förordna en sådan nämnd: talem nemdam constituere. R. 4: pr.

Broa syn, f. besigtning af en bro: inspectio pontis. B. 14: 1. b. seia, hålla sådan syn: talem inspectionem ha-

bere. R. 4: pr.

Bropir (dat. def. bröprinum, Æ. 3: 1.), m. broder: frater. G. 9: pr; 13, 16: pr. &c. Cfr. Attunger, Fæprini; Fapur-, Frillu-, Mopur-, Sambropir; Skiptis bröper.

Bropur dottir, f. brordotter: fratris filia. Æ. 3: pr. •

Bruni, m. vådeld: incendium. Vide Eldbruni.

Brut, n. 1) brytande: fractio. Vide Husbrut. 2) öfverträdande: violatio. Vide Dom-, Frip-, Gislinga-, Hælghudagha-, Opul-, Skripta brut. 3) delning: divisio. ganga til -ts manna mællum, B. 28: pr. 4) (a brytas) brottande: luctatio. afla barn i bruti ok bange, allitt. d. ä. i våldtägt: violento stupro. Æ. 8: 1.

Bruts barn, n. (a brut 4.) barn, afladt i våldtägt: filius v. filia violento stupro (i bruti ok bange) conceptus v. concepta. Æ. 8: 1.

Bruttu mö (bryttumö; pro bruhu mö. Isl. brúda, sponsa, BH.), f. brudsäta, qvinna som kläder bruden: pronuba. G. 8: 2.

Brup, f. brud: sponsa, vel nova nupta, ipso die nuptiali. G. 8: 2; 9: 1. *

Brupfærþ, f. (egentl. brudens afhämtning till brudgummens gård: proprie, sponsae deductio ad domum sponsi) brudskaran, sällskapet, som hämtar bruden hem till brudgummen, prov. brufära: comitatus, sponsam ad domum sponsi deducens. (Ita quoque in Iure VG. h. v. est vertenda.) b. gen brup sænda, G. 8: 2. rænis brup af b., G. 9: 1. °

Bruplöpi, n.(vide VGL. v. brullöp.)

frændum b. biuþa, G. 8: 1. *

Bryggia, f. brygga, skeppsbro: pons litoreus. Inde:

Bryggiu sporper, m. andan af en brygga: extremitas pontis litorei. firi borpe ælla -pe, allitt. d. ä. på bryggan hvarvid skeppet ligger, eller på det vid bryggan liggande skeppet: in ponte, cui adiacet navis, vel in navi ponti adiacente. Dr. 14: 6.

Bryst arf, n. bröstarf: hereditas descendentibus relicta. Æ. 3: 2.

Bryst arve, m. bröstarfvinge: heres in linea descendenti. Æ. 3: 2.

Bryta, v. a. 1) bryta, sönder-, nedbryta: frangere, perfringere &c. b. bat ur lase, B. 43: 1. b. klokku, tinda. værk mans, hiþi (biurs), Kr. 8: 2; B. ind. not. 51; cap. 8: 4; 36: pr. Cfr. Las, Ælle brutin. 2) upbryta: effringere. b. hus, Ebs. 1: 2; 7: 1; cfr. Husbrut. b. dyr ivir manni, Dr. 2: 2. 3) bryta, öfverträda, ej iakttaga: violare, non servare. bryter bonde (hælghþ), Kr. 20: pr. bryta kunungs &c. dom, Cfr. Epsore, Friper, Vab. 31: pr. Gislinga lagh, Manhælghþ, Obrutin. 4) förbryta sig, begå brott: peccare, delinquere. hvar sum höm (sc. py mal) -ter, Eps. 8. b. vip man, Eps. ind. 10. b. til mans, Eps. 10: 1. Cfr. Gislinga brut. 5) uphäfva: rescindere. ep ater b., Kr. 18: 2; R. 4: 1. 6) brytas, v. dep. brottas: luctari. b. viper kunu, Ebs. 3: pr. *

Bryti, m. (vide VGL) b. siter i bo mans, Vins. 12.) bolags man, Dr. 14: 5.) bonde, Kr. 9. bonda b., Dr. 14: 5. laghmans b., ibid. §. 3. (cfr. Lænsman). biskups b. i stafs bo ok stols, ibid. §. 2. iarls b. i rops bo, ibid. §. 1. kunungs b. i upsala bo, ibid. pr. "

Brænna, 1) v. a. bränna: cremare. hæria land ok b., Eps. 30. man inne b., Eps. 31: pr. up b., Vap. 1: 4. b. ek, svipu, B. 30: pr. stulit ællas brænt, B. 26: 1. not. 31. 2) v. n. brinna, upbrännas: flagrare, comburi. B. 44: 1. up b., B. 44.

Brænna, f. brand: incendium. Eps. 31: pr. 6

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

Bröt, f. anlagd vag: via strata. Vide Rep bröt.

Brot rep, f? i. q. rep brot. B. 5: pr. not. 35.

Brößlungi, brößringi, comm. brylling: patruelis. Æ. 3: 1. * (brößungi)

Bröpra arf, n. bröders arf (efter syskon): hereditas fratribus relicta, fratrum successio in bona fratrum v. sororum. G. 21: 1.

Bulli, m. (Isl. *bolli*) rund flaska, skål, (bål), prov. bolle: rotunda lagena, patera. ganga mæþ pik ok ringapum b., Dr. 18: pr. Locc. vertit: "tintinnabulum;" Ih. contra (Gloss. v. bulla) hunc locum interpretatur "de monachis mendicantibus, quorum insolentia iam intolerabilis evasit, quorumque tonsura circularis, placentae non absimilis, hic vocatur ringad bulla per contemtum." At alio loco (Gl. v. lurk) citata verba ita vertit: "circumire cum baculo et rotunda lagena (ad excipiendum potum datum)." Notum est eos qui, ex Romano-Catholicorum religione, sacras peregrinationes faciunt, scipione eique adnexa rotunda lagena e cucurbita plerumque confecta (Gall. calebasse, Ital. zucca), esse instructos.

Bulster, m. bolster: culcita. G. 1, 16: pr; 18. Cfr. Blea.

Bunulægger, m. arm (eller ben); brachium (v. crus). Vap. 33: 1. Loccet Ver. vertunt: "stora benpipan: os tibiae vel brachii maius." At l. c. sermo est de brachiis vinculis constrictis. Quid significet prior h. v. pars, ignoramus. Apud Angermannos bun, teste Ih. (Dial. Lex.), appellantur pedes vel inferior pars mensae; Isl. buna vero, secundum BH., est pes bovis vel ursi.

Burt, bort, adv. bort: aliorsum, e medio. b. lata, föra, ælta, vræka,

ganga, &c. Eps. 26, 30; Dr. 2: 2; Vap. 31: 3; G. 12: 1. &c. b. köpa, vide Köpa.

Butn, m. botten: fundus. Inde Butn fynd, f. bottenfynd: res in fundo maris inventa. B. 37: 2. H. v. in manuscriptis codicibus deformata quidem est, at butn fynd legendum esse, ut habet cod. B, testantur Codices Magnaeanus et Christophorianus, in quos hic Iuris OG. locus transiit.

Bup, n. 1) bud: nuntius. Vap. 11: pr; G. 14: 1; E. 23: pr. fa manni b., vide Fa. fa manapa b. siri sik, skicka bud om sin ankomst en månad förut: nuntium de adventu suo mense ante mittere. Kr. 2: 1; 13: 2. fa b. (af manni), nuntium accipere. Kr. 5: 1; 6: pr; 12: pr. &c. b. ok v. ælla bupkasli, Vap. 31: 2; B. 36: 4. Cfr. Næmda-, Skal-, pingbup. 2) befallning: mandatum, iussus. Eps. 7: 1. not. 60. 3) till-bud, erbjudande: oblatio. Vide Aterbup, Bups eper.

Bupi, m. (a bupa, denuntiare. Isl. bodi, index, praeco, BH.) sändebud:

nuntius. Cfr. Ölbupi.

Bupkasli, m. (vide VGL.) b. up skæra, Dr. 2: 2; 11; Vap. 32: 4; B. 36: 4. leþis ran mæþ ope ok v. ælla b.,

Vap. 31: 2-4. Cfr. Bup 1. "

Bups eper, m. (a bup 3) ed derom, att ed i hufvudsaken, eller böter blifvit vederparten lagligen tillbudna: iuramentum, quo quis probat se iusiurandum in caussa principali aut mulctam actori legitime obtulisse. b. ganga, Vap. 20: 1. i b. standa, R. 26: pr. b. sea, ES. 18: 1.

 $B\gamma$, vide $B\gamma r$.

Bya mark, f. bys gemensamma mark: silva v. pascuum pagi commune. B. 28: 2. **

Bygd, f. 1) bebygd ort: regio habitata. -dir manna, B. 44: pr. 2) landt-

bruk: cultura terrae. bygda balker, B. rubr. c

Byggia, v. a. 1) bygga: exstruere (aedificia &c.). b. kirkiu, bro, &c. Kr. rubr. not. 1; ind. not. 2. 1; cap. 1. not. 18; R. 4; B. 4: 1, 2; 8: pr, 2—4. by (up) b., B. 1: pr, 6; 5: 1. bygder byr, byght bo, vide Byr, Bo 3. ær bæt ivir (öfver rätta gränsen: trans iustos terminos) byght, B. 8: 4. byggias gen, bygga emot eller bredvid hvarandra (om grannar): aedificia confinia exstruere (de vicinis). B. 1:6. Cfr. Obygder. 2) bebygga: aedificiis instruere. b. kværna strom, B. ind. 8. han bygde hans (sc. kværna stab), B. 8: 3. 3) fullborda, göra färdig: parare, perficere. vægh broa ok b., allitt., B. 5: 1. vægh ryþia ok b., ibid. §. 2. pæn sum (sc. hionafælagh) b. vil, som vill fullborda aktenskapet: qui nuptias vult conficere. G. 8: pr. 4) odla, brukā (jord): colere (terram). B. 1: 3; 28: 2; 32. kvikir kuster sum bo skal mæþ b., Dr. 5: pr. 5) v. n. bo: habitare. b. a bol, B. 9: 4. not. 42. "

Bygning, f. landtbruk: cultura terrae. B. 11: 2. bygninga balker, R. 26:

1. not. 24. *

Byr, by, m. by: pagus. Dr. 11; ES. 7, 15: 5; R. 4: pr; B. 1: 1, 4, 5. &c.) (hæræþ, Dr. 11: pr. halver b., B. 2: pr. fiarþungs b., B. 6: 1. by byggia, B. 1: pr, 6. i bygdum by) (i humpe ælla hapi, G. 3; ES. 3: 2. gör byr ok gamal, B. 28: 2, 4. byr gærs af by, d. ä. anlägges inom en äldre bys egor: recentior pagus conditur intra fines antiquioris. B. 28: 5. Cfr. Afgærþis byr. — Cfr. Almænninger, Eghn; Bol-, Heþnu-, Högha byr.

Byrghp, f. (a biærgha) hö- och

sädesbärgning: messis. Inde

Byrghpa timi, m. bärgningstid: tempus messis et foenisecii. Vap. 13: pr. Byria, v. a. börja: incipere. hær byrias &c. Kr., Eps. &c. rubr. (laghsagha) byrias at by höghsta, leges recitatae incipiunt a summis rebus (cum in principio agant de aedificando templo). B. 51. sæþ sina b., sementem incipere; non: "segetem suam horreis inferre," ut perperam vertit Ih. (Gloss. v. berga), B. 13: 1. kirkiu b., incipere aedificationem templi. Kr. 1. Cfr. Up byria.

Byrla, v. a. (a byrpe) binda i packor (för att bära): in fasces colligare (ad portandum). byrlar ok a bak lægger, allitt. Vap. 31: 3. Ita quoque vertunt Locc., Ver. et Ih. Isl. byrla (birla, BH.), miscere, infundere, huc non pertinere videtur.

Byrþe, f. börda: onus. b. binda, Eþs. 32. Cfr. Fætillös. * (byrdi)

Bækker, m. bäck: rivus. B. 6: pr. * Bæra (biæra, Eþs. 25; Æ. 16: pr. not. 33. &c. bara, ES. 4: pr.), v. a. 1) bära: portare, ferre. Kr. 6: 1; 9; Eps. 32; B. 9: 2. garper sum man bær, d. ä. som håller då en man klifver up derpå: saepes, quae virum adscendentem sustinct. B. 14: pr. ater b., neml. till skiftes, omynd &c.: dotem &c. instante bonorum hereditariorum divisione, restituere. Æ. 10: pr, 2. Cfr. Fialster, panbrika, Ut bæra. 2) framföra: proferre &c. b. epa v. mal til næmd v. kunungs ræfst, Kr. 13: 2; Eps. 10: pr; R. ind. 3; cap. 16: 1. b. til værþa...mæþ fæstum ok köpum, d. ä. medelst bevisning af köpet, återfordra köpesumman: emtionem factam probando, pretium repetere. ES. 14: 1. vitne, fæst, tak mal b., vide Vitne &c. sum per bæra (sc. vitne), ut illi testantur. ES. 7. han bar sva (tak mal), R. 8: 2. forfall b. (sværia, vide Forfall. sum han skulde b. (sc. forfall), R. 9: pr. Cfr. Garp-, Inbæra.

3) föda, framföda: gignere, partum edere (de vacca). Dr. 16: 2. *

Bæranz træ, n. fruktbärande träd: arbor fructifera. B. 31.

Bæria (impl. barþe, part. pass. barper), v. a. slå: verberare. Vap. 14: 1; 23: pr, 1.)(sargha, Eps. 3: 1. bærias, dep. slås: verberibus pugnare. Kr. 22, 24: 1; 30: pr. °

Bæter, adv. bättre: melius. B. 1: 3. Superl. bæst (bazst). pæn sum b. vil, quicumque velit. G. 4: 1.

Bætra, v. a. bättra: meliorem reddere. Æ. 10: 2. þaghar han -aþi kununa þa -aþi han ok barnit, G. 5: pr.*

Bætri, adj. bättre: melior. köpa v. skipta til bætra, G. 14: 1; ES. 20: pr; 21: pr. varþer hanum bætra, blir det bättre med honom: si melius ei fiat. Vaþ. 15: 4. Cfr. Alf. Superl. bæster (bæzsster), B. 30: 1.

Böle, n. (Isl. bæli) bo, boning: habitaculum. Vide Biur. Sed böle pro bo-

le, B. 9: 1. Cfr. Tvæböla.

Bön, f. 1) begäran: rogatio, preces. Vide Böna vin. 2) förbön för en som begätt brott: deprecatio pro alio qui crimen commisit. hava bönina, d. ä. rättigheten att göra förbön: habere ius deprecationis pro alio faciendae. Eps. 1: 8. °

Böna vin, m. (a bön 1) anmodad eller tillkallad mäklare: proxeneta rogatus. iak var at þy sum ir delin um baþi b. ok lagha v., formula iuramenti. Vins. 3: pr.

Böta, v. a. 1) ersätta: rependere. böte ater þæt sum han stal, skaþan, &c. Vaþ. 32: pr, 1-3; B. 5: pr; 7: 1; 8: 4; 49. böte ater fullum gialdum, B. 25: pr. böta ut gialdit, betala skulden: debitum solvere. R. 5: 2. 2) försona sitt brott genom böter, böta: delictum mulcta expiare, mulctam solvere. b. malsæghanda &c. Dr. 3: 2; Vaþ.

8: 2; R. 9: pr; 10. b. (manni) prea marker &c. Kr. 6: pr; 7: pr, 1; 8: 1. &c. b. firi sak, bann, band, &c. Kr. 27: pr; 30: pr; Eps. 28; Vap. 6: 2. böte firi niu marker &c. Kr. 3: 1; 7: 1; 8: 2; 13: pr. b. vip kunungin &c. Eps. 1: 8; Dr. 4: 1; 5: 1; Vap. 28, 39: 1; G. 6: 1; R. 10. b. sak (sina), Kr. 17. hvar skal ensamin sina sak b., Ebs. 9. b. lyti, sar, skenu, Vap. 25: pr; 26. Cfr. Halver. man, præl (sc. dræpnan) (ater) böttan vita, Dr. 20: 1; 21; R. 11: 1. b. oran bot, morpgiald, Dr. 7: pr; 10: pr; 12. böttins þa (böter) egh, Ebs. 2: 1. b. firi annan, Ebs. 16; Dr. 4: 3; Vab. 4, 35 — 37. Cfr. Fasta, Fæ, Höta, Sætta, Ut böta. — Bötas, dep. idem. vil han egh b. firi, Kr. 25: 1. 4

D.

Dagher, m. 1) dag: dies. Kr. 2: pr, 1; 5: 1; 13: 3; 14: pr. &c. pa daghrin ær dövaster, B. 28: 2. d. taker at lipa fram, R. 26: 1. daghrin ær urþinga, Kr. 10: 1. um dagh, interdiu. B. 40. um daghin, uno die. R. 21: 1. i dagh, hodie. ES. 13: pr. a sama dagh ok sama döghni, Eþs. 26; Dr. 3: pr. Cfr. Aptan 2, Helagher, Sökn, Sör; Dymbil-, Hælghudaghar &c. 2) bestämd, förelagd dag eller tid: dies praefinitus, spatium concessum. dagh undi taka, Eps. 11. læggia (manni ruman) dagh, Ebs. 2: 1. not. 98; B. 8: 4; 21: pr. manapa d., en månads tid: menstruum spatium. Kr. 2: 1. not. 48. Cfr. Iamlanga-, Stæmnu dagher. 3) daghar, pl. lifsdagar, lifstid: tempus vivendi. i kunung eriks, knuts daghum, Dr. 14: 6; R. 3: 2. af daghum taka, afdagataga: interficere; vide Dræpa. Cfr. Lifdaghar. *

Daghliker, adj. daglig: quotidianus. Vide Hiona.

Dagsværke fullan, f. ersättning för dagsverken: compensatio operarum diurnarum. Æ. ind. not. 16.

Dagsværki, n. dagsverke: opera diurna. Vap. 16: pr; 23: 1; Æ. 14; B. 9: pr.

Daghvarder, m. frukost: ientaculum. Eps. 10: pr. not. 80. *(daghurper) Dana arf, n. (vide VGL.) Æ. 22.*

Dela, 1) v. a. göra tvistig, väcka tvist om: in controversiam vocare, litigiosum reddere. d. arf (æptir man), tvista om arf: litigare de hereditate. Æ. 3: 1; 5. d. dult (arf), vide Dylia. æn be d. alli et mal, om de föra gemensam talan: si communem caussam agant. ES. 17. til skiptis, iamkan, iamnapa d., yrka skifte &c.: de re dividenda &c. agere. Æ. ind. 10; cap. 10: pr, 2; B. 1: 5. d. by til lagha læghis, B. 1: 1. not. 58; §. 4, 5. not. 20. delis pæt til kunungs ræfst, si lis deducatur ad iudicium regium. R. 15. pa havir han vitsorp ater d., G. 14: 2. 2) v. n. tvista: litigare. mæn d. (um skötninga, hemfylghþ, &c.), Kr. 3: pr; 14: 1; 24: pr; G. 11; Æ. 3: 1; 6: pr; 8: pr; 10: pr, 2; ES. 2, 19: 1; Vins. 3: pr; R. 7; B. 1: 4; 9: 1; 28: pr. mæn d. sin i mællum, Æ. 3: 1. d. viþer man, G. ind. 20; Æ. 5; R. 12: 1. nu delis pær um, Æ. 6: 1. — Delas, dep. tvista inbordes: inter se litigare. d. viper, Kr. 13: 2. not. 63; Æ. 3: 1. et not. 100; §. 2; ES. 19; R. 1: pr; B. 2: 1; 28: pr, 4.

Dela, f. tvist: lis. B. 28: pr. Cfr.

Eghna-, Iorpa dela.

Delu maper, m. vederdeloman: adversarius. G. 20. Cfr. Viperdelu maper.

Dia, v. a. dia: mammam sugere. (han) dipi mioik ok mopur spina, formula iuramenti. Vins. 6: 7.

Digher, adj. (egentl. tjock: crassus) hafvande: gravida. Kr. 15: pr. et nott. 27, 30; Æ. 7. not. 26. mæp barne d., Eps. 33: pr. gæra kunu dighra, Æ. 26. "

Diki, n. dike: fossa, incile. B. 3: pr; 25: 2. *

Dikia, v. a. dika: incilia fodere. B. 1: 3.

Diup, n. djup, djupt vatten; profundum, altum. Vap. 39; pr; B. 28: 3.

Diur, n. villdjur: fera. B. 29, 36: 2, 3. ra ær kunungs diur, i. e. fera, quam non nisi regi licet venari. B. 36: 5. Cfr. Bol-, Ælghdiur.

Diurs horn (dyshorn), n. (vide

VGL.) G. 18. 4

Domari, m. domare: iudex. Kr. 3: 1; ES. 8, 14: pr; R. 21: 1; 22: 1; B. 21:

pr. °

Domber, m. 1) tillstånd: status, conditio. Vide Annopugher. 2) dom: iudicium, sententia. gups d., vide Gup. kunungs d., Kr. 13: 2; 16: pr; Ebs. 7; Vap. 30: 2; 31: pr; G. 4: 1; 8: pr; R. 4: 1, laghmans d., Kr. 13: 2; 16: pr; Vab. 31: pr; G. 4: 1; 8: pr; R. 4: 1. hæraþs höfpinga d., Vap. 31: pr. siarpungs höfpinga d., ibid. pings manna d., B. 8: 3; 33. mæþ lagha domum, Kr. 27: pr; Vap. 33; pr; ES. 14: pr; R. 19. not. 50; 26: pr. dom (til) taka, Dr. 13: 2; Vap. 39: 1; G. 4: 1; 8: pr; ES. 15: 4; 16: 1; 21: pr; B. 8: 3, 4; 21: pr; 33. lagha doma koma a man, B. 47. synia manni dom, B. 21: pr. vitna siri kunungs dom, Ebs. 7: pr. Cfr. Domi. 3) domsrätt: iurisdictio. kunungs dom hava, Ebs. 7: 1. *

Dombrut, n. (a bryta 3) dombrott, olydnad mot en fald dom: latae sententiae violatio. Vap. ind. 31. kunungs

d., R. 2, 17.

Domi, m. dom: sententia iudicialis. doma (til) taka, G. 8: pr. not. 31; ES.

15: 4. n. 94; 16: 1. n. 58; 21: pr. n. 37; B. 16. Cfr. Domber, pings domi. *

Doms hærra, m. domare: iudex. doms hærrar skulu syn til næmna, sc. aut iudex territorialis, aut legiser, aut rex; qui in sequentibus nominantur. B. 8: 4.

Doraper, adj. (a dyr) försedd med dörrar: foribus munitus. Cfr. Læsa, Odoraper.

Dottir (dotir), f. dotter: filia. Kr. 27: 2; Vap. 5; G. 12. &c. pl. dötær, G. 21: pr; Æ. 9: 1. Cfr. Bropur-, Sona dottir.

Dottur son, m. dotterson: nepos ex filia. Æ. 3: pr, 1.

Dragha, v. a. draga: trahere. dragher (hæster) mæber sik tiuber hæl, B. 17: pr. d. næt ælla miarþa, Vah. 39: pr; B. 29, nisi utroque loco legendum sit: draghær (man) not læggær næt &c. ut habent codd. B. et F, B. 29. not. 39. sum prea vare haver draghit, neml. plogen: qui tres annos vere traxit aratrum. Dr. 16: 2. d. spiut, upställa spjut såsom sjelfskott till vilda djurs dödande: hastam ita collocare, ut in praetereuntem feram ipsa se eiaculetur (cfr. VGL. v. Ælgstokt). Vap. 1: 2. Ita quoque Locc. haec intellexisse videtur, cum in Lex. Iur. vertit: "fert vel erigit hastam in alcem," etsi in versione Iuris OG. habet: 'gestet hastam." - Draghas, dep. hårdragas, luggas: capillis alium vellicare. B. 13: pr.

Drap, n. drap: caedes, homicidium. Eps. 12, 18, 29; Dr. 2: 2; 3: pr, 1, 2, 4; 9: 1, 2; 10: pr; 11: 1; 17: pr; Vap. ind. 9; cap. 1: pr; 3: pr; 6: 1, 2; 8: pr, 1; Æ. ind. 23; R. 24. fa d., Eps. 1: 8; 3: 1. ær alt at v. i enu drape fræls man ok annöhugher &c. Dr. 8. man til draps taka, Dr. 3: pr; 8. vitna man

til draps, Kr. 13: 3; Dr. 19. drapa balker, Dr. rubr. Cfr. Mandrap. *

Drapa böter, f. pl. drapböter: mulcta homicidii. sva sum skils i drapa botum, d. ä. i Drapa-balken: ut sancitur in libro de homicidiis. Eps. 28.

Drapamal, n. drapmål: caussa, ubi de homicidio quaeritur. R. 26: 1. sum i -lum skils, sum för var skilt i -lum, Eps. 1: 8; 28. not. 50; 29; Dr. 3: 1; Vap. 29. drapmåla balcher med willia, Eps. 34. not. 12.

Drapari, m. drapare: homicida. Eps. 1: 8; Dr. 2, 3: pr, 1. not. 7; §. 2, 4; 5,

7: pr, 2; 9: pr; 21. 9

Dravel, n. (Isl. drabb, draf, drafl) drafvel; tokigt, förvirradt tal: sermo delirus, confusus. Talis est hodierna h. v. significatio; at verisimile est eam olim generatim denotasse stoliditatem, insaniam; drafla, apud Dalekarlos, teste Ih. (Dial. Lex.), est "stolide et stulte se gerere." — Inde

Dravels fulder, adj. full af drafvel, den som ej talar och gör annat än det som är tokigt och förvirradt: stoliditate plenus; qui non nisi delira et confusa loquitur et agit. drukkin ok d., allitt. ursinnig af dryckenskap: ebrietate amens. B. 6: 1; 23.

Drîva, v. a. drifva: pellere. Vide

Drotin, m. herre: dominus. Vide Land drotin.

Drukkin, adj. drucken: ebrius. Vide Dravels fulder.

Drukna, v. n. drunkna: in aqua casu perire. Æ.6: 1. *

Drup, n. dropp: stillicidium. Inde Drups rum, n. rum för takdropp (vid ett hus): spatium stillicidii (iuxta aedificium). B. 1:6.

Drusi, m. hög, prov. drase: acervus. ganger a drusa aldin full svin, B. 41: pr. Etsi obscurus est hic locus, id tamen patet, sermonem esse de damno quodam a suibus glandibus saginatis dato; non vero v. aldin full ad v. drusa esse referendam, ut crediderunt Ver. et Ih. Locc. vertit: "si glandibus pleni porci etiam acervo frumenti impleti vadant."

Drykkia, f. drickslag: compotatio. lagha d., G. 9: pr. Cfr. Vakna drykkia.

Drænger, m. dräng: minister, servus mercenarius.) (bondi, Vap. 1:3; B. 12: pr. Cfr. Leghu drænger.

Dræpa (drapær, drapin, pro dræpær, dræpin, Eps. 1: 8; 18, 27: pr.), v. a. drapa: occidere. Kr. 23; Eps. 1: pr, 2, 3, 5—7. &c. De pecoribus vel feris occisis, B. 24: pr, 2, 5, 6; 36: pr, 4. d. ok af daghum taka, allitt. Dr. 11: 1. Cfr. Arf. — Dræpas, dep. begå dråp: homicidium facere. Kr. 25: pr. 9

Duker, m. duk, ett stycke tyg: pan-

nus. Vide Huvup duker.

Dylia_(praes. dull pro dyl, Kr. 21; ES. 14: 1.), v. a. c. acc. v. gen. 1) neka, förneka: negare, infitiari. nu dyl han, vil han d. at &c. Kr. 21; Vab. 25: pr; 39: 1; ES. 4: 1; 14: 1; 15: 3. d. sar, Vap. 11: 1. d. barns, Æ. 15. dela dult (arf), tvista om arf, då den ene nekar det factum, hvarpå den andres påstådda arfsrätt grundar sig: litigare de hereditate, ubi ius actoris pendet a re, quam alter infitiatur. Æ. ind. 5; cap. 2) inför domstolen med ed bekräfta sitt nekande: in iudicio iuramento negatorio firmare infitiationem suam. Kr. 24: pr; Ebs. 10: pr; 11; Vab. 1: 5; 2, 6: 6; 9, 11: 1; 32: 1; 33: 1; ES. 15: 5; Vins. 3: 1; 4; R. 4: 1; 5: 1; 23: pr; B. 17: 1; 39. d. ran, vins orb, Wins. ind. 4; cap. 6: 4. d. barns ok hæfþar, ransins, Æ. 16: pr; Vins. 4. d. firi akomu, sak, Vab. 26; R. 20. d. firi ughurmagha &c. Dr. 19; Vap. 15: 2; R. 12: 2; 20. (egh) gita dult, Vap. 1:5; 2,

(pæs at &c.), Eps. 12; Vins. 5, 6: 2; B. 15: 1; 30: pr. d. mæþ tolf manna epe, Kr. 8: 2; 18: 2; 22, 27: pr; Eps. 1: 2; 3: 1; 10: pr. et not. 80; Dr. 4: pr; 5: pr; 7: pr, 1; 17: pr; Vah. 1: 2; 6: 6; 11: 1; 15: 2; 22, 27: 2; 28, 32: 3; 33: 1; 35, 39: 1; G. 8: 1; Æ. 17; ES. 7, 15: 3; R. 10, 21: 1; B. 7: 1; 15: 1. not. 23; 17: 1; 21: 2; 24: 5; 27: 1; 35: pr; 38, 41: 1; 44: pr. d. mæþ tolf mannum, Dr. 5: pr; Vap. 29. d. map tvætylftum epe, Æ. 16: pr. d. mæþ tvætylftu, B. 24: 6. d. mæþ þrætylftum eþe, Eþs. 10: pr; 17, 26, not. 35; 29; Dr. 13: 2; 19; Vab. 30: pr. not. 71; S. 1; 31: 4; 33: 1; 34: pr; G. 4: pr; 9: pr. d. map pratylftu, Vap. 30: pr; B. 24: 6. not. 97. d. mæþ sokna-, fiarbungs-, hæræþs næmdinne, d. ä. med nämndens ed, om hon kunde svärja att soknen &c. var oskyldig: defendere se iuramento quod dedit nemda, si haec posset iurare paroeciam &c. esse insontem. Dr. 4: pr; cui loco conferantur quae de simili fere casu dicuntur: pa skal hæræps næmd pat vita at han do af sylt &c. ok orkar egh þy þa skal hæræþ morbgiald ut fæsta. Dr. 12. 4

Dymbil daghar, m. pl. dagarne i dymmelveckan: dies septimanae san-

ctae. Inde

Dymbil dagha vika, f. i. q. dym-

bilvika. Kr. 22. not. 98.

Dymbilvika, f. dymmelvecka: septimana sancta, proxima ante pascha. Kr. 22. Plerique, inter quos Ih., deducunt h. v. "a dum, mutus, silens, idque ex ea ratione, quod tum silere olim inberentur campanae, eiusque loco pistillo vel tudite pulsabatur tabula lignea ad convocandum membra ecclesiae, v. pu Fresne, in tabula et tabustellus." At hanc ipsam ob caussam vix dubium est quin h. v. origi-

39: 1; Vins. 4; R. 8: 1. d. mæþ eþe

(Þæs at &c.), Eþs. 12; Vins. 5, 6: 2;

B. 15: 1; 30: pr. d. mæþ tolf manna

eþe, Kr. 8: 2; 18: 2; 22, 27: pr; Eþs. 1:

5: pr; 7: pr, 1; 17: pr; Vaþ. 1: 2; 6: 6;

11: 1; 15: 2; 22, 27: 2; 28, 32: 3; 33: 1;

35, 39: 1; G. 8: 1; Æ. 17; ES. 7, 15: 3;

R. 10, 21: 1; B. 7: 1; 15: 1. not. 23; 17:

13: 2; 24: 5; 27: 1; 35: pr; 38, 41: 1;

44: pr. d. mæþ tolf mannum, Dr. 5:

pr; Vaþ. 29. d. mæþ tvætylftum eþe,

E. 16: pr. d. mæþ tvætylftum eþe,

E. 16: pr. d. mæþ tvætylftum eþe,

E. 16: pr. d. mæþ tvætylftum eþe,

E. 10: pr. d. mæþ tolf manna

nem debeat Isl. dymbill, crotalo li
gneo, BH. (vel secundum Gupmundum

Andreae ab Ih. cit., þumbol), i. e. pi
stillo nuper memorato. Gram, quoque

ab Ih. citatus, derivat h. v. ab Isl.

dimmr, obscurus, quoniam "non tan
tum grandiores cerei die Mercurii hu
accendendi ante vesperam festum pa
schatos praecedentem, ... sed etiam,

inde ab antiquis temporibus, cultus

sacer, qui sub hoc intervallo perageba
tur, vocatus fuit tenebrae." Cfr. Stock
holms-posten, 1820, N:ris 72, 73.

Dyna, f. (a dun, pluma) dyna, kudde: pulvinar, culcita. Vide Hofþa dyna.

Dyr (dat. durum), n. pl. dörr: ianua. Kr. 5: pr; Dr. 2: 2; Vap. 32: 4. Cfr.

Kirkiu dyr, Doraper. 4

Döghn, n. dygn: dies civilis, dies cum nocte. um d., dygnet om: per integrum diem cum nocte. B. 41: pr.

Cfr. Dagher 1.

Doia, v. n. dö: mori. Eps. 18; G. 21: pr; 25, 29: 2; R. 6: 1. praes. dör, Kr. 7: pr; 12, 17; Eps. 22. &c. dor, Eps. 23: 1. impf. do, Dr. 4: 3; 12; Æ. 5, 6: pr. pa dör biskups sak v. döia alla sakir mæp hanum, Kr. 17; Dr. 4: 3.

Döma, v. a. 1) döma: iudicare. Eps. 28; Vap. 32: 1; R. 4: 1; B. 5: 2; 33. manhælghþ dömis af manni, Æ. 17. lata af (skoghi) döma hælghþ, B. 30: 1. Cfr. Ogilder, Ater-, Ut döma. 2) tilldöma: adiudicare. þa dömis þem iorþin sum &c. ES. 12: 1. lata döma sær bran stuþir, B. 44: 1.

Döver, adj. döf: surdus. R. 13. þa daghrin ær dövaster, den tid på dagen då luften minst fortplantar ljudet: surdissima diei hora, i. e. quando aër minime propagat sonum. B. 28: 2. Ih. hoc intelligit de "medio die, quando echo omnium minime responsat vociferantibus. Novimus quippe sub vesperam editum clamorem fortius resonare." STIERNHÖÖK contra citata verba vertit: "tranquilla nocte." De Iure Sv. Got.

vet. p. 269.

Döper, adj. död: mortuus. Kr. 1; Eps. 23: 1; 26; Dr. 2: pr; Vap. 9, 14: pr. &c. d. ok dræpin, allitt. R. 11: 1. giva döpum sak, i allmänhet, anställa rättegång emot någon efter hans död: actionem contra mortuum instituere (idque non illo speciali sensu, quem haec locutio habet in Iure VG.). R. 20. Cfr. Fæst, Sitia.

Döper, m. död: mors. fa döp, Eps. 1: 1; 18; Dr. 3: 3; Vap. 1: 2, 4; R. 3: 2; B. 4: 1. sla man til döps, Kr. 8: 2.

not. 38. "

Döþi, m. död: mors. Æ. 15. sla man til döþa, Kr. 8: 2. not. 38. °

E.

E, vide Egh, Æ, Ær.

Egh, adv. ej: non. Kr. ind. 16; cap. 2: pr. &c. Scribitur eigh, Kr. 8: 1; 12: pr; 14: 1; Dr. 2: 2. ægh, B. 14: 1. ey, Kr. 6: pr. not. 36; 7: pr. n. 59; 13: pr. n. 29. e, G. ind. not. 24; Æ. 2: pr. n. 64; 12: pr. n. 73, 76. ES. ind. n. 5; cap. 8. n. 55. &c. soknare, bondin &c. sigher egh (sc. bondan skriptaþan vara &c.), Kr. 14: 1; Vap. 1: pr; 11: 1. &c.

Eghin, adj. egen: proprius. B. 24: 3.° Eghn (æng, Kr. 25: 1. not. 60; B. 9: pr. n. 63; §. 5; 27: 1; 36: pr; at contra, egn pro æng, B. 18: pr. not. 89.), f. 1) eganderätt: dominium. læggia a (iorþ) e. sina, taga i besittning, till-kännagifva sin eganderätt: occupare, dominium suum indicare. B. 9: 6. 2) egor, jord som man eger: solum, fundus quem aliquis habet. Kr. 24: pr; Eþs. 30, 31: pr, 2; 32; Dr. 3: pr; 11:

pr; G. 1, 3. not. 46; 7: 1; 11: 1; 14: 1; 15, 16: pr; 17, 18; Æ. 9: pr; ES. 1, 3: pr, 2. et not. 14; 6, 9: 1; 13: 1; 15: 5; 20: pr, 1, 2; Vins. 10; B. 1: pr; 3: 2; 9: pr, 5, 6; 27: 1; 29, 36: pr; 47.)(lösörar, Kr. 25: 1; G. 12: 1; 23. byar e., Dr. 11: pr; B. 4: 2. priggia marka e., G. 3; ES. 3: 2. egna balker, ES. rubr. not. 53. Cfr. Köpu-, Omyndu-, Umeghn.

Eghna dela, f. jordatvist: lis de

rebus immobilibus. Vap. 30: 2.

Eghna sala, f. jordaköp: emtio venditio rerum immobilium. eghna salu (pro-lur), liber de talibus emtionibus. ES. rubr. eghna salu balker, ibid. not. 3.

Eigh, vide Egh.

Ekia (ökia), f. (vide VGL.) B. 27: pr; 43: 1. 9

Eki vipia, s. ekvidja: vimen querneum. Dr. 13: 2.

Ekke, vide Ækki.

Eldbruni, m. vådeld: incendium. e. komber lös, Kr. 8: 2.

Elder, m. 1) eld: ignis. Eps. 31: pr; B. 44: pr. Cfr. Lös, Stiala, Ærin. 2) vådeld, brand: incendium. þæn sum

eldinum vulte, B. 44: 1. °

En, 1) num. en: unus. en pyn, Kr. 2: pr. en man, Ebs. 14; Dr. 4: pr; Æ. 3: pr. enum (bonda) i garpe, B. 1: 1. en lagha sokn, ES. 15: 5. et sin, Kr. 11. et fullsære, Vah. 13: 1. en herra, Kr. 24: pr; Æ. ind. 26. &c. taka slikt et (pær af v. af þem þrim) sum han vil, Æ. 14, 17. en þæn lut, den ena lotten: unam illam portionem; nisi en pro æn, sed, scriptum sit. R. 3: 2. 2) samme: idem. a enum dagh, Kr. 13: 3; 14: pr. ægha ena kirkiu, et þing, Dr. 7: 1. bahe aghu he et at sværia, Vap. 1: pr. firi ena piuft, Vap. 32: 5. firi et mal, R. 19. 3) articulus indefinitus. en sin bropur, Æ. 10: 4. *

Ennæt bing, n. ett ting, der ett mål efter en enda stämning afgöres, sasom förhållandet ar med drap: iudicium, in quo caussa post unicam citationem ad finem perducitur; quod fit, ubi de homicidio agitur (aliae verò caussae, reo contumaciter absente, non nisi re quater vel octies in ius vocata, ad finem perduci potuerunt; vide R. 26: 1.). stæmna (manni) e., Dr. 3: pr; 9: 1; 10: pr; quibus logis addendum videtur Ebs. 1:8, ubi annat ping scriptum est. Locc., Ver. et Ih. derivant h. v. ab en natt, unus dies; credunt vero eam significare "iudicium, quod eodem die convocatur, quo crimen aliquod atrox perpetratum est; quam senten-tiam luculenter refellit locus primum citatus. Si h. v. a nat derivanda sit, ratio nominis ea videtur esse, quam nos supra attulimus; at verisimile est v. ehhæt significare unicum, solum (Isl. einastr). Pron. ennor, aliquis (vide VGL.), buc non pertinere videtur.

Ensak, f. ensak: mulcta, quae uni tantum cedit. kunungs e., Ebs. 10: 1; Dr. 15; Vap. 11; R. 3: 2. par fylghir v. bötis egh e., sc. mulcta illa, quae alias in certis casibus regi soli cedit. Dr. 9: 2;

Vaþ. 3: 2. 🌣

Ensamin, adj. ensam: solus. Eps. 9; B. 44: 1. sik e., idem, Kr. 13: 2. * Entima, adv. en gång: semel. Vins.

6: 1. *

Enust, adv. endast: solum. pr e. . at &c. endast i den handelse, att &c.: eo solum in casu, si &c. Æ. 9: pr.

Eriks gata, f. eriksgata: novi regis solemne iter per potissimas regni partes. kununger riper e., Dr. 5: 1. Utrum, secundum Ih. sententiam, hoc iter ita dicatur pro "æriksgata, iter per universum regnum;" an fortuitam originem

han erix gatu ribæ, ubi erix gatu ab e rikis gatu contrahi potuit, an demum nomen acceperit a Rege quodam Erico, 'quem' hoc Ner' primum fecisse nonnulli fingunt, hic non est disquirendi locus. Narrat duidem Lund. "in antiquis manuscriptis codicibus scribi e rikzgatu," Diss. de obligatione civis Suionici, Ups." 1686, p. 55, 56; quantam vero fidem ille mereatur, est quaestio, ad quam illustrandam locus erit nonnulla afferendi in gloss. ad Ius Sudermannicum.

Epataki (edhz taki), m. jöstesman, som gar i borgen for en ed, som en annan skall gå: fideiussor, qui spondet de iuramento ab alio dando. Kr. 19: pr. et not. 43; R. 7.

Eber, m. ed: juramentum. lagha epar, Vap. 33: pr. R. 19, 26: pr. ep fæsta, taka, ganga, föra, giva, fulla, stava, soa, sætta, vide Fæsta &c. ep v. i epe sværia, mæb surhum epe, vide Sværia. sighia til epa, vide Sighia. standa mæþ eþum v. i eþe v. innan epum, vide Standa. brista v. fællas at eþe, eþer brister manni, vide Brista 2,3; Fælla. ep fælla, væria, ater bryta, vide Fælla, Væria, Bryta. eper ganger ater, vide Ater ganga. epum a mote ganga, vide Ganga. eper ganger up, vide Up ganga: koma til epsins, de adversario jurantis, Vap. 1: pr. mæþ hvarium (sc. tylftar) epe, Dr. 20: 1. ræt gæra mæp epe ælla botum, R. 26: pr. dylia, vita, væria mæþ epe, vide Dylia &c. frenda e., lösa (eþ) mæþ eþe, vide Lö-sa. hans sialfs e., R. 5: 2. hans sialfs e. ok annars mæb hanum, ibid. tvæggid manna e., B. 17: 1. Cir. Ganga, Vita, Vitsorp. tvæggia miætans manna e., Vap. 6: 2. tvæggia v. siu præsta e., debeat verbis Iuris Uplandici: nu a vide Præster. tolf manna e., Kr. 30:

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

di Ebs. 1:21 14 Dr. 6: Vab. 1: pr:,23: By 36 Ping Property of the Pro Æ. 17, 20:11; ES. 19, 113 pr. not. 29; 16: 3; R. 6: pr. 3; 8: 2; 11; 1; 15; B. 29. Cfr. Lösa, Sværia, Vita, Vitspri. Væria. fæmtan manna e. ES.4: pr; ia. siaxtan manna e. K. ind 8; II.
11: 1, tvatylfter e., vide Ivatylfter. tvænne siughurtan manna epar, ES. 4: 1; R. 16: 1. Cfr. Sværla, Vita. brætylfter e., vide prætylfter. prænne tolf manna epar, vide Væria. prænne sugkurtan manna ehar, vide Vita. - Cfr. Bups-, For-, Forfalls-, Göpslu-, Hemföhu-, Hemals-, Huvups-, Hæfpa-, Iamnapa-, Lufs-, Men-, Nipiar-, Stæmnu manna-, Sætis-, Tylftar-, Vapa-, Vilzs-, Vins-, Uprættar-, piufs eper; Bæra 2, Falla, Læggia, Ofæster, Olagha, Orka, Taki, Tilsæghn, Up sætia, Þiggia. Ebsore, n. 1) ed, edgang: jusiurandum. vita -rit, R. 8: pr; cfr. Vita. -rit niper sværia, R. 8: pr, 2; cfr. Sværia. skil hem a um -rit, R. 8: pr. hæn dagher sum e. ær a, d. å. då ed i rättegangsmål får afläggas: dies, quo iuramentum iudiciale dare licet. Kr. 19: pr; pisi epsört legendum sit. 2) edsöre: iusiurandum regis &c. (vide VGL.). for en-rit gafs, Eps, 14. bryta -rit, Ebs. 1: pr, 1, 7; 2 — 4, 5: pr, 1; 6, 7, 14-16; Dr. 2: 1. bryta e. kunungs, Ebs. 2: 1, 2; 27: 1; Dr. 2: 1; Vap. 34: 1. 3) edsöresbrott, edsöresmål: crimen, quo illud iusiurandum violatur, v. caus-

sa, ubi de eiusmodi crimine agitur. Ebs. 1: 2; 10: 2; 12, 13; R. 2, kunungs e., Eps., rubr; cap. 1: pr; 8, pær fylghir egh e., d. ä. edsöresstraff: poena yıolatı iurisiurandi regii. Dr. 9: 2. epsöris balker, Kr. 31. not. 86; Eps. 34. n. 12. ä. Epsort, adj. in. (vide VGL.) Kr. 19: Pr. å ahiv immented immen

-of it initiately the similar to the man telephone parts to man telephone and the second

Fa. V. a. 1) fa: accipere, fa preia marken, Vap. 37, fa kunu, skaparva, Ebs. 1: 5. 6. 8. G. 6; 1; 16: 1, fa sar, Eps. 1: 5, 6, 8. &c. at per fa (sc. af hom) tvælytina &c. Dr. 7: 2. pæt (sc. infans nondum baptizatus) haver egh af kristnu fangit, Kr. 6: pr. fa skript ælla oling, ibid. haver han fangit, bona in manus accepit. G. 11: pr. fa fiæt, d. a. finna; invenire. B. 36: 2. slika sum han kan fa, quos sibi potest comparare, G. 11:1; 16: pr. pæt sum han fa (sc. drap, sar, &c.), Ebs. 1:3,4; 27: pr; Vap. 13; pr. far han siu mæn af næmdinne, neml. på sin sida: si septem &c. cum eo stent. Kr. 16: 2. mæssu fall sum þer fa, quod iis accidit. Kr. 24: 1. æn han far egh han, si eum capere nequeat. Dr. 2: 2. fa frip mans, d. ä. så den andre dömd fredlös: efficere ut alius pace v. securitate publica privatus iudicetur. R. 26: 1. ater fa, recipere, G. 13. Cfr. Akoma, Bani 1, Barn 2, Bup 1, Drap, Döper, Skapi. 2) förvärfva: adquirere, ES. 1: 1; 3: 1; 4: 2; 6, 7, not. 22; 8, 71: 1; 12: 1; 15: 5; 16: 2. &c. fa agha (fæ, eghn), idem. G. 14: 1; 16: pr; 17; R. 4: 1. not. 42; B. 9: 6. Cfr. Fæst, Luter, Vin. 3) fasttaga, sånga: capere, deprehendere. fa drapara, Dr. 2: pr, 1. hara (a) pæn handum far,

B. 36: 5. not. 26. 4). gifva, lemba: cdare, tradere. fa hanum boskopy pien's ningana, Dr. 5: pr; B. 33. Ifa bonda-) num annan, olyttan, föran (præl &d), Vab. 16: pr; 23: 1; Æ. 21; B. 24: 3. ater fa manni, reddere. Vap. 38: 1; B. 343 1. fa (manni) bup, d. ä. sända: nuntium mittere. Krv2: pr, 1; 9, 127 pr; 131 2; Dr. 2: 2; 14: pr; Vap. 1: pr; 32: 4; ES. 13: 1; Vins. 6: 6. fa svin a sin skogh, d. ä. släppa eller skioka dit dem: mittere sues in silvam. B. 41: pr. fa ep, göra ed: iusiurandum dare. Kr. 19: 1. Cfr. Ut fa. 5) skaffa: parare, in medium afferre &c. fa (virpning) af pem &c. Vins. 6: 2. fa sik mals , man, R. 12:2. fa hemuld, vide Hemuld. 6) framför en infinitivus beteknar fa att något sker händelsevis: ante aliud verbum in infin. positum inv. indicat fortuitam actionem. fa rapa kunu of harplika, man at dræpa, gæra akomu, Eps. 18; Dr. 10: 1; Vap. 15: 4. fa mæþ lönda laste köpa, Vins. 5. han fa sva stæmna, ES. 12: pr. fa höra, Æ.7. 7) (framför ett supinum) kunna: (ante aliud verbum in supino positum) posse. fa haldit, ytærst kastat, Dr. 18: 1; B. 28: 3. fa ep gangit, inburit fæstina, Kr. 6: pr; ES. 4: 2. (han) far skipat, han har hunnit att utarrendera jorden: iam colono locavit praedium. ES. 4: pr; 5. far han egh bapum burghit, Kr. 6: pr. pæt (barn) fa egh faþir löst, kan eller far fadren ej lösa: patri non licet redimere. A. 15. Huc quoque pertinet: pit sum op far höra, B. 28: 2, ubi pro höra torte legendum est hört. *

Faghnaper, m. fagnad: gaudium, Laetamen. Dr. 18: 1.

Fal, adj. fal: venalis. G. 14: 2. f. bol ær falt skipan, B. 9: 4.

-11Fuld;i : nto 1 [fall] !!handelse: "bashs, eventus Kripor i. Officialisfilm by the fields.) (negligere): forsummelse! "hegel lectus. fightfallet, d. a. am han epebelvilligit utbetatar det ju hvartili illani at dömd: si non ultro solvat iudicatum. R! 261 11 feri all fallin, d. a. for de ting och famten, då han försimidlat att illstalls sig: bb citationes ab ee negleur ctass Ibid panganga all falling in a han, ansvaret för försummelserna traffar honom: contumaciae poenam dato. B. 39th. Ofr, Mæssu fall! Matter of the

Falla (impf. fioll, Eps. 1:4), v. ng 1) falla: cadere. Kr. 8; 1; Ebs. 1: 4; Vap. 1: 2-4; B. 4: 1; 27: 1. falder (sc. træ), Vap. 1:5. falder (fæ) af (handværkum), pecus mortuum deci-dit ex. c. a saepe. B. 15; i. f. i synd, Kr. 15: 1. vægher falder (går; ducit) gy-nun ængia, B. 4: pr. sakin falder in a han, d. ä. han är fäld åt saken: ille condemnator. R. 26: 1. lagha soknin falder in til perra, d. ä. ansvaret (nio markers böter) för lagsökningen faller, på dem: illi mulctam (novem margarum) ob contumaciam v. factam exa-, ctionem solvanto. B. 1: 4: cfr. R. 26: 1. not. 94, ubi tamen soknin mendosum esse videtur. 2) fällas i rättegång, brista i bevisning &c.: caussa cadere, probatione deficere &c. f. at epe, Kr. 21. not. 85. wara fatting Vab. 20. heta fallin, Kr. io: 1; Vala v7: 1; R. 9: 1; 23: 1. pa vari hans eper fallin, d. ä. förfallen: defecit in iurando. R. 8: 1, 2; 9: pr. et not. 83. vapa eper falder kununge til fear, Vap. 17: i; cfr. Fæ. Cherry To Charge

Falling adj fallen, beskaffad: come paratus, cuiusdam indolis. sva fallitui mal, talis caussa. A. 5. fallit til at skipan, legofal: qui conductioni patet. , rypia, aptum, idoseum ad excolendum. \mathbb{R}_{+} . The \mathbf{B}_{i} \mathbf{B}_{i} \mathbf{B}_{i} \mathbf{B}_{i} \mathbf{B}_{i} \mathbf{A}_{i} \mathbf{A}_{i} \mathbf{A}_{i} \mathbf{A}_{i} \mathbf{A}_{i} \mathbf{A}_{i} \mathbf{A}_{i} Fann, m. fann (matt): orgyia, mensura trium ulnarum (vel proprie, amborum brachiorum porrectorum). fanns grimus skapt, priggia -na vargha næt, B. 4: pr; 36: 4. pl. fæmpnar, B. 6: 1.

not. 76.

Fang, n. 1) laga fång, i synnerhet köp: adquisitio, praesertim per emtionem.)(fæþrini, ES. 9: 1; 19: pr. væria f. sin at ærfþa malum &c. ES. 6. han fik (þa iorþ) mæþ fæstum (ok köpum) ok (allum) lagha -gum, formula iuramenti. ES. 4: pr; 5, 9: 1. Cfr. Fanga fæþrini. 2) pl. bygnadsvirke &c.: materiatio &c. (vide VGL.). f. ok fear ganger, B. 28: 5. Cfr. Garþa fang.

Fanga, v. a. fånga, gripa: compre-

hendere, capere. Eps. 17, 25. *

Fanga fæþrini, n. jord, som man ärft af sin far, i hvars hand den varit aflingejord: fundus paternus, quem pater non acceperat hereditate.)(forna fæþrini, ES. 19: 1.

Far, n. (vide VGL.) bygder af for-

na fari, B. 1:6. "

Fara, v. n. 1) fara, gå, springa: proficisci, ire, currere. Kr. 23; Ebs. 4: pr; Vap. 32: 4; R. 14: 1. &c. af landi f., B. 43: pr. til pings f., Eps. 12, 32; Dr. 3: 4; 11: 1. &c. til f., Dr. 11: pr; G. 8: pr; Æ. 7. &c. friplos, biltugher f., vide Friplös, Biltugher. f. at vægh, B. 37: pr, 1; 41: 1. f. vægh, B. 5: 2; cfr. Væghfarande. f. a fiskia, fiska: piscari. B. 29. f. æftir diure, jaga: venari. B. 36: 2, 3. æfte, firi f., d. ä. springa: currere. Ebs. 1:1,4. hundar fara æftir hundsimu, B. 51. i akra, ur (akrum) f., de pecore, B. 15: pr. i klæpe f., klada sig: vestem induere. G. 15. Cfr. Bland, Flöghia. 2) flytta: migrare. f. af (iorp, bole, tompt), ES. 4: pr; 5; B. 9: 1, 4, 7; 11: 1. f. fran bole, R. 24. f. til (iorp), ES.

15:5. f. a (iorp), ES. 5. Cfr. Af 5, Firi fara. 3) gora, handla: agere, mæp. (mali) f., R. ind. 14.

Farunote, n. resesallskap, följe: societas itineris, comitatus. Vide Flok-

ker, o

Farunöter, m. (Isl. förunautr, a för, iter, et nautr, socius), reskamrat, följeslagare: socius itineris, comes. Æ. 5.

Farvægher, m. farväg; via curribus

Farvægher, m. farväg: via curribus

apta. B. 3: pr.

Fasta, f. 1) fasta: ieiunium. Vide Fastudagher. 2) fastan före påsk: quadragesima. ES. 12: pr. niu vikna fasta, R. 12: pr. Cfr. Mipfasta, et VGL. v. Fasta.

Fasta, v. n. fasta, undergå penitens: ieiunare poenitentiae loco. f. ok (egh fa) böta, Kr. 14: pr; 21; Eps. 28; Dr. 3: 2; Vap. 8: 2; R. 9: pr.

Faster, adj. fast: firmus. Vide Hand-,

Stapfaster.

Fastudagher, m. (allman) fastedag: dies ieiunii (communis). R. 12: pr. f. biuha, Kr. 20: pr. 2

Fat, adj. n. det som fattas: quod deficit. pæt sum fat ær, Vap. 1:5.

Fatöker, adj. fattig: pauper. Kr. 9; Ebs. 23: pr; ES. 21: pr. Abrahamsson, in notis ad LL. Æ. 12, credit h. v. illo loco et ÖGL. Ebs. 23, significare paucos; quam sententiam id confirmare videtur, quod in RAGVALDI INGEMUNDI versione Codicis Magnaeani a Messenio edita, idem locus sic explicatur: "sin tot non habeat mulier sibi sanguine iunctos." At haec verba tantum in editione Messenn inveniuntur; manuscripti codices operis RAGVALDI illorum loco in Cap. 33. EpsB. habent: "si adeo pauperes consanguineos habet;" idque sine dubio recte. Cum enim in illo iuramento, de quo l. c. sermo est, non cognati feminae soli iurarent (cfr. Vab. 31:5.), numerus eorum hic nihil ad

rem fecit; ideoque nulla est caussa cur, a consueta et certa h. v. significatione recedentes, aliam et dubiam et ineptam eligeremus.

Fapir, m. fader: pater. Kr. 26: pr; Eps. 24. &c. dat. fæpær, Vap. 33: pr; B. 12: 1. Cfr. Mopur-, Stiupfapir.

Fapurbropir, m. farbroder: patruus. E. 3: 1. *

Fapur mopir, f. farmor: avia paterna. Æ. 3: pr. •

Fapur systir, f. faster: amita. Æ.

Fea bot, fæbot, f. böter: mulcta

(pecuniaria).) skript, Kr. 20: 1.

Fea garper, m. fagard, ladugard: villa pecuaria, cohors. fa akomu af f. mans, per metonymiam i. q. af fa mans. Vap. 25: 2.

Fea giald, fægiæld, n. i. q. fea bot.)(skript, Kr. 15: 1; 25: 1; 29: 1.

Fear foter, m. fafot; pes pecoris. læggia (iorþ) ater undir f., d. ä. göra den till betesmark: solum excultum iterum pedibus pascèntium pecorum subicere, i. e. in pascuum convertere. B. 28: 5.

Fear ganger, m. (vide VGL. in Fæ-ar ganger). Cfr Fang 2.

Fiala, v. a. (Isl. fela), dölja, göma: occultare, condere. Vab. 32: 4.

Fialster (fiælster), n? (a fiala) gömställe: latebra. dræpa fæ ok bæra i f., B. 24: 6. Cfr. Myrþa.

Fiarpi, num. fjerde: quartus. Kr. 7: 2; Dr. 11: pr; Vap. 6: pr; 20: pr. &c. Cfr. Stæmna.

Fiarpunger, m. 1) fjerdedel: quadrans. -gs byr, B. 6: 1. 2) fjerding, fjerdedelen af ett harad: quadrans territorii (hæræþ). R. 3: pr; 4: pr. fiar-pungs hæræþe, idem. Eps. 10: pr; Dr. 4: pr; B. 4: 2; 44: 1.

Fiarpungs höfpingi, m. fjerdingshöfding: iudex v. praeses quadrantis territorii. Dr. 2: 2: R. 3: pr. -ga domber, Vap. 31: pr.

Fiarpungs næmd, f. 1) vide VGL. kunungs soknare vil f. sea, R. 3: pr. nu komber f., R. 23: 1; 26: pr. f. viti hvat pær ær sant um, R. 3: 1. dylia mæp f., Dr. 4: pr. pæt komber egh til f., R. 3: 1. 2) tinget, der denna nämnd sitter: iudicium, in quo considet haee nemda. mal aghu a f. slitas, R. 3: 1.

Fiarpungs ræfst, f. fierdings ting: iudicium quadrantis territorii. R. 4: pr.

Fiol, f. (Isl. fiol, Dan. fjæl) bräde, prov. fjöl, fjäl: assis, tabula. Vide Broa fiol.

Firi (fore, Kr. 9. for, Eps. 25. &c. firin, pro firi han, Dr. 14:6. firina, pro firi hana, Vap. 36. not. 98; R. 12:2. n. 55, 56.), praep. c. dat. v. acc. 1) framfor (ställe): pro, ante (locum). f. kirkiu durum, Vap. 36. f. kirkiu dyr, Kr. 13: pr. f. borpe ælla bryggiu sporpe, Dr. 14:6. f. kunungs borpe, ES. 1: 1. hugger maber at manne ok varper annar f., Vap. 1: pr; 17: pr. ovan f., nipan f., supra, infra. B. 8: pr, 1. f. utan, vide Utan. 2) inför: coram. f. biskupe, malsæghandanum, &c. Kr. 14: 1; Vap. 26; G. 19; B. 37: pr. f. næmd, Eps. 11. kæra, giva manni sak f. kunungs ræfst () (egh vilia biþa kunungs ræfst), Ebs. 21, 25; Vap. 32: 6. f. samfundum, Kr. 27: pr. f. soknaran, Vap. 37. flya ut f. till, ibland: ad, inter) hins (frænder), Dr. 10: pr. varper man f. skall, ar man med i skall: si quis publicae venationi intersit. B. 36: 3. 3) före (tid): ante (tempus). f. paska, iul, annina, Kr. 13: pr; B. 1: 1, 2. f. biskups til-kvæmd, næmda bup, Kr. 14. pæn dagher sum forhælghþær f., Kr. 5: 1. vitna f. kunungs dom, Eps. 7: pr. fa bup f. sik, Kr. 2: 1. bup komu f. han, Vap. 11: pr. sitia f. andrum, vide Sit-

implovag-sum inné er: f. pom, disi innan de inkomma: ante ebruth adventum. Vap. 3x 4. 4) i stället för: pro, loco (alterius). fulla ep, taka ok bota, sökia ok svara f. annan, Vab. 3: 1; 4; G. 20; R. 12: 1, 2. f. pæn annan hilstin, Kriverpr. fa (v. gialda bondanum) plyttan, annan f., Vap. 16: pr, 2; 23: 1; B. 24: 3. bipia f. manni, vide Bipia. Cfr. Bota 2, Dylia 2. 5) sasom: pro, ut. f. pukka, lækis gæf, Vap: 12: 15 18: pr. f. ensak sina, R. 3: 2. þæt löstis firi rantakit, Vins. 13. 6) för, för . . . skull: ob, propter. næmd, eber ganger ater v. up f. osannind, olagh, men, Kr. 18: pr, 1; R. 8: 2; 11: 1. bristo (at epe) f. olagh, R. 5: 2. taku skript f. mandrap, Kr. 15: 1. böte f.11(sc. gærþ) niu marker &c. vide Bota 2. bota f. man, sc. pro homicidio. Dr. 4:3. humper ris egh up f. hagha læghi, B. 3; pr. fly f. lagha sokninne, R. 24. f. ovinum sinum, Eps. 1. r. f. py, par f., vide pan, pur. f. at, propterea quod. B. 16, 7) om, angaende: de. giva andrum sak firi hor, morpgiald, manhælghba mal, hiuft, Kr. 27: pr; Dr. 12; Vab. 28, 32: 5, 6. stæmna, sökia, laghsotter firi hor, drap, aværkan, sanna gærþ, iorpadelu, Kr. ind. 27; Dr. 3: pr, 2, 4; ES. 15: 3, 4. vitna man firi drap, dylia f. akomu, væria f. horsiang, &c. vide Vitna, Dylia, Væria. sum (sc. pwr) f. (de ea re) hemföhu vil vita, Vins. 7: 4. f. rætlösu, Vap. ind. 20. sum skils f. biltugha mæn 8tc. vide Skilia. 8) i afseende på: respectu habito (rei). hæræþ ær sakt f. morþgialdit, Dr. 3: 1. saklös f. friplosuna, knifs laghit, Eps. 1: 8; Vab. 11: 1. saklds f. biskupe &c., vide Saklös. laghlika vunnin f. biskupe, i. e. firi biskups sak, Kr. 25: pr. fari friplös f. hans arvum, Eps. 1:8. 9) for: pro.

preu marker f. vixl giva, Kr. 2: pr. ænkte f. (sc! pro consecratione funeris et vigilia) taka, Kr. 7: pr. sælia iorp v. gops f. lösöra, G. 14: 2, 3. fulla f. omrnd, G. 13. biuha v. gæra ræt f. sik, Kr. 21; Vap. 20:1; R. 22: pr. giva lagh, koma lagham, biuha landslagh f. sik, Kr. 21; Vap. 32; 3; R.,23: 1. tiunda f. sik ok sin hion, Kr. 9. vingæva taka f. kunu, Vah. 14: 1. sea f. barna gobs &c. vide Sea. f. barna bo rapa, G. 19. londa skript hialper (egh) firi biskups sak v. fea bot, vide Hialpa. i bom vitnumin sum fals f., Dr. 3: 2. klanda (ior b &c.) f. manni, litem possessori intendere, vide Klanda. intaka fæ f. andrum, B. 13: 2. taka f. manni, taga ifrån honom: bona alicuius capere (cfr. Magni Lagab. GulabL. KaupB. 1.). R. 3: 2. 10) emot: contra. væria f. manni, Ebs. 7: pr; ES. 17, 18: pr. dylia f. kununge &c. R. 5: 1. vara stadder v. sitia f. sokn, R. 3: 1; 23: 1; cfr. Stadder. pæn sum f. siter, d. a. svaranden: reus. Æ. 16: 1. f. standu, R. 3: 1. not. 64. ganga ep f. malsæghandan, Vap. 11: 1. humper ligger f. (ligger i vägen för: impedit) lagha mali, B. 3: pr. handvirki ganger f., idem. B. 28: 4. han hofbar halft f. allum, Dr. 7: pr. 11) i sammansättningar med verber utmärker firi ofta en förlust, som vållas genom: den handlingen som verbum beteknar: cum verbis composita, h. v. saepe indicat iacturam, quam aliquis, actione per verbum significata, patitur. Vide Firi fara, Firi giva, &c. "

Firi, adv. före, förut: ante (loco v. tempore). f. löpa, fara, Eps. 1: 1, 4. hini sum f. svoru, E. 8. pr.

Firi arf, n. i. q. bryst arf.) bak

arf, Æ. 3: 1.

Firi fara, v. a. c. dat. (a fara 2) genom flyttning forlora: migrando per-

dere. f_i arvupe sinu, d. ä. ersättningen för sitt nedlagda arbete: ius petendi compensationem laboris sui migrando perdere. B. 9: 7.

Firifaras, v. dep. förfaras, förskingras: perire, dilapidari. G. 14: 1.

Firi ganga, vide Ganga.

Firi giva, v. a. c. dat. bortgifva, förlora (genom efterlåtenhet &c.); (liberalitate v. negligentia &c.) amittere, f. van sinne, sinum ræs v. lut, G.

29: pr; R. ind. 17; cap. 17.

Firigæra, v. a. c. dat. 1) förverka: crimen committendo perdere. Eps. 8, not. 68; Dr. 3: pr. n. 92; Æ. 1: 1. 2) förgöra genom förgift eller trolldom; veneficio interimere. f. livi annars mæb ogærningum, Æ. 7.

Firihugga, v. a. c. dat. genom huggande (d. a. drap, sar &c.) förverka: caedendo (i. e. occidendo, vulnerando &c.) perdere. f. fiuratighi v. atta markum v. bo sinu, Dr. 9: 1; 16: pr. f. fripi sinum &c. Dr. 3: pr. f. sær ok sinu gildi, Vap. 16: 1.

Firihægpa (forhægpa, förhægha), v. a. c. dat. (cfr. VGL. v. Hægha) förskingra, förslösa; disperdere, dilapidare. f. gærsimum, sinu gops, G. 18, 19. Cfr. K. Rosenvinge, nott. ad Eriks

Sell. p. 347.

Firi koma; v. a. c. dat. förstöra, förgöra: disperdere, interficere. f. livi annars, E. 7.

Firiköpa, v. a. c. dat. genom köp (eller skifte) förverka: emendo (vel permutando) amittere. f. virpning sinne, Vins. 8: pr

Firilata, v., a. förlåta: ignoscere. f. manni sar &c. Vap. 6: 5; E. 1:1.

Firi liggia, v. a. c. dat. (egentligen genom liggande förlora: proprie, cubando perdere). f. sik (sær), låta lägra sig: stuprum committere (de famina). Vap. 14: 1; Æ. 1: 1.

Firi næma, v. a. c. dat. förlora genom att göra nam; pignus (nam) capiendo perdere, f. sakinne ok sinum prim markum, R. 3: 2.

Firisitia, v. a. c. dat. försitta: sedendo v. negligentia amittere. Vins. 6: 6.

Firistiwla, v. a. c. dat. genom stöld förverka: furando amittere. f. frælst sinu, Vab. 37.

(svin) genom att drifva (dem till skogen): amittere (sues, eos in silvam) agendo. f. sinum svinum, B, 41: pr.

Firi æria, v. a. c. dat. genom plojning förverka: arando amittere. f. sæp sinne, B. o. 8.

Fisker, m. fisk: piscis. Kr. 23 pr. B.

Fiske wærk, n. (vide VGL.) ES, 24. Fiski, f. 1) fiskevatten: fluvius v. lacus piscosus. B. 1: 1; 2: 1; 8: pr, 1; 29. 2) i. q. fiske wærk, ES. ind. 24; B. 8: 4.

Finghurtan, num. fjorton: quatuordecim. Dr. 20: 1; E. 8: 1; 10: 2. f. ok tinghu, trettiolyra: triginta quatuor, Eps. rubr. Cfr. Eper.

Fiuratighi, num. fyratio: quadraginta. f. marker, Kr. 23, 26: pr; 27: pr; Eps. 10: pr, 1; 17, 23: 1; 25, 26. not, 35. &c.

Fivre (pro fivrir), num. fyra: quatuor. ES. rubr; B. 9: pr; 44: 1. f. fivrar, Vap. 1: 1. fivra, Dr. 7: pr; G. 16: pr. 11. fivray, Vap. 18: pr; Æ, 14, 17; B, 18. gen. fivghurra, B. 6: 1. dat. fivray, Eps. 16; Vap. 1: 5. &c. acc. m. fivray, Kr. 2: pr; B. 6: 1; 49. f. fivray, Kr. 12: pr; Vap. 6: 5. &c. n. fivghur, Kr. 2: pr; Dr. 16: 2. &c. acc.

f. solu, d. ä. längre at norr: versus septemtrionem. B. 1: 6. Strannfök (de lure Su. G. vet. p. 204.) vertit ver-

ba: næmir v. færmir solu, "vicinior vel remotior a sole sive oriente."

Fiærrin (fiærran), adv. fjärran: pro-

cul. ES. 8; R. 14: 1; B. 16.

Fiæt, n. 1) fjät, spår: vestigium. fa f. (sc. af diure), ganga a f., fiæts göma, lata f. löst, slæppa-ti, B. 36: 2. vara a -ti fear sins, söka ett bortlupet fäkreatur: pecus errans vestigare. R. 1: 1; 9: pr; 23: pr. 2) fot (mått): pes (mensura). B. 6: 1; 14: pr.

Fiætra, v. a. fjätra: compede vin-

cire. Eps. 26; Dr. 2: 1.

Fiætur, m. fjätrar: compedes. hæster i fiætre, tjudrad häst: equus in pastu compeditus. Vap. 32: 2.

Fiæþær skipter, adj. fyrdelad: quadripartitus. B. 1:4. Cfr. Fiæþær sköt-

ter, Rabu skipti.

Fiæpær skötter, adj. (a sköt, angulus) fyrhörnig: quadrangularis, B. 1:4.

not. 9.

Fiæþærtiugher, adj. 1) som består āf fyratio: quadragenarius. -gh sæṣsa, B. 43: pr. 2) för hvilken bötas fyratio marker: pro quo solvitur mulcta quadraginta marcarum. Vap. ind. 7. -ght iorpa ran, sar, -gh akoma, skena, Vap. ind. 30; cap. 7: pr; 15: 4; 19. pæt ran ær fult ok -ght, Vap. 30: 2; 31: 2-5; G. 9: 1; B. 47. -gh sak, Vap. 31: pr. not. 82; S. 2. et not. 1; G. 6: pr. n. 83; B. ind. 47. -ght mal, R. 2, 26: 1. pæt ær -ght, siri -ght (sc. mal), Dr. 6. not. 9; Vap. 31: pr, 2, 4; R. 26: 1. sökia sar v. band sin til (fulz ok) -ghs (sc. mals), Vap. 6: pr; 33: 1. pæt sar var miætit, þæt ran var sot til fulz ok -ghs, Vap. 6: pr; Æ. 8: 1. fasta ep firi fult ok -ght, R. 5: pr. 3) fiæþærtiught, n. absolute, fyratio markers böter: mulcta quadragima marcarum. fællas til -ghs, Vap. 31:5. botα -ght, Eps. 31: 2. not. 88; 32; Dr. i 1: 1. n. 28; Vab. 29. n. 64 (ubi scribi)

tur fiæpertiug); 31: 3. n. 13; B. 43: pr. n. 35. böta fult ok -ght, Vap. 30: 1. hætta vip -ghu, Æ. 17. not. 96. gilder at -ghu (vel, minus recte, -ght), Dr. 10: pr. not. 80; 13: 1. n. 53. pripiunger af -ghu, Dr. 13: 2. not. 58; 18: 2. n. 28.

Flokker, m. 1) flock, sällskap: coetus hominum, caterva. vara mæþ i f. ok farunöte, allitt. Eps. 1: pr; Dr. 2: 1, 2; Vap. 34: 1; B. 8: 4. 2) capitel: caput, titulus. Kr. &c. rubr.

Flopgiuta, f. stigbord, damlucka:

emissarium. B. 8: pr.

Flut land (flucland), n. (Isl. flotti, fuga; flotta-madr, profugus) lands-flykt: exsilium. vara a -de, Vins. 7: 3. Locc. vertit: "peregrinatio vel exsilium;" Ver. vero: "locus incertus."

Flya (flyia, impf. flupi), v. n. et a. fly: fugere. Eps. 1: 1, 4; 5: pr; Dr, 5: 1; 10: pr; Vap. 32: 6; R. 24, 26: 1. f. firi sak, ob commissum crimen in exsilium abire. Dr. 5: 1: frip f., vide Friper.

Flytia (impf. flutte), v. a. föra: ducere, ferre. Dr. 2: 1; B. 19: 1. f. sc. ep, i. q. ep föra, gå ed: iusiurandum dare. R. 8: 2.

Floghia, v. n. (vide VGL.) far ok floghir, allitt., pecoris instar circumvagatur; dicitur de homine, B. 35: 1.

Folas, vide Fölas.

Folk, n. 1) menniskor: homines. f. færma, allitt. Kr. 13: 1. binda f. ok bort föra, allitt. Eps, 30. f. ælla fæ, allitt. B. 4: 1; 27: 1; 50. 2) en i slagtordning upstäld krigshär; äfven strid, faltslag: exercitus in acie instructus; quoque proelium. Vide Folkfræls, Folkvakn. Exempla hanc significationem probantla nonnulla invenimus: I folk valoa, in aciem ruere, Niála-Saga, Hafn. 1772, p. 277, ubi tamen alii codices habent flock; et vocabula

folk-diarfr, in acie audax; folk-vitr, pugnandi peritus; fólk-víg, fólk-orrusta, proelium; vide Gloss. ad Eddam Saemund. Havn. 1787, 1818. Maximi vero momenti sunt quae de h. v. attulit P. VIDALIN: folk heitir orusta, par sem bariz er med fylktu lidi, alldregi færra enn med fernum 40 edr simmsinum 40, því fylkingin skylldi vera i lengdina 40 manz, en ú þyktina fiór- eda fimmsett, og hetu þat fólk-orustur, er fylkin hádu. Rit pess Isl. Lærdóms-lista felags, II. 138. His conferatur quod statuit Edda, folk esse nomen quadraginta hominum catervae. - Ih. tribuit quidem h. v. significationem bellatoris; at exempla ab ipso allata nihil probare nobis videntur.

Folkfræls (Anglo-Sax. folc-fry), adj. fri (menniska), som är berättigad att bära vapen, och med andra fria män gå i krig: liber (homo), qui "armorum ius habet, vel eius conditionis est, ut in aciem prodire queat," ut recte, ni fallimur, h. v. explicat Ih. f. hion, Dr. 12. han (sc. þrælin) var egh f.,

Dr. 17: 1. Cfr. Folk 2.

Folkvakn (folkvapn), n. strids-vapen: arma bellica. Vap. 6: 1; G. 15; B. 14: pr. Cfr. Folk 2, Folkfræls. H. v., quae occurrit in R. Magni Lagab. Gulap L. Landv B. 12. in nott., vertitur ibi: "arma popularia," et in glossario: "arma in defensionem patriae unicuique praescripta." Cfr. K. Anchers saml. Jurid. Skrifter, I. 281. Quod Ih. dicit (Gloss. v. lifa), f. esse arma "quibus offensive agitur," id lapsui calami tribuendum videtur; scribere sine dubio voluit hogvakn.

For, f. sara (i jorden), prov. for (cfr. Cod. Fred. B. 6: 2.): sulcus. Vide Vape.

For, fore, vide Firi.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

Forbup, n. mindre bann: excommunicatio minor. sætia man i f., Kr. 25: 1. sitia i -pi, ibid.

Fordæþa (fördæþa), f. (Isl. fordæda, fordæduskapr, veneficium, a dædi, dæda, Germ. that, Sv. dåd, unde misdådare &c., actio, opus; cfr. Firigæra.) trollpacka: venefica. B. 38.

Foreper, m. (vide VGL., et ad explicationem h. v. ibi datam adde, in Iure OG. occurrere exempla iuramenti quindecim v. sedecim virorum, quorum tres v. quatuor in praevio iuramento iurarunt; immo, commemorari iuramentum quatuordecim virorum, post sex testium iuramentum sequens, Vab. 20: pr.) • Inde

Forepis maper, m. vitne som svär i föreden: testis, in iuramento praevio iurans. Kr. ind. 15; R. ind. 6; cap. 15.

Forfall, n. pl. förfall, hinder: impedimentum. Kr. 7: pr; ES. 12: pr; 14: 1; 15: 4; R. 3: 2; 9, 26: 1. san f., Dr. 2: 2; ES. 12: pr; Vins. 6: 1. lagha f., Kr. 5: 1; 6: pr; 7: 1; Vins. 6: 1; R. 1: 1; 9: pr; 23: pr; B. 36: 4. vara i v. alagha -lum, Vins. 2; R. 1: 1. ryva mæþ lagha -lum, d. a. genom bevisning af laga hinder mot äktenskapet: promissum de matrimonio revocare, instum impedimentum probando. G. 8: pr. sæghia sin f., R. 14: 1. f. koma, d. ä. anmälas: impedimentum nuntiatur. Vins. 6: 2; R. 8: pr. f. bæra, intyga en annans förfall (om vitnen): alius impedimentum adserere (de testibus). R. 9: pr. f. sværia, med ed styrka detta intyg: istam nuntiationem iureiurando firmare. ES. 14: pr; R. 8: pr. not. 26. f. bæra ok sværia, ES. 15:4; R. 9: pr. f. bæra ok egh sværia, R. 9: pr. f. sværia ok egh bæra, d. ä. icke endast anmäla: impedimentum alius non sola narratione, sed etiam iuramento

adfirmare. Vins. 6: 2; R. 9: pr. komber pripi fæmt i f., d. a. intraffar då svaranden har förfall: si reus impeditus sit a conventu in quintum diem tertio condicto. ES. 14: pr. •

Forfals eper, m. ed, hvarigenom laga förfall bestyrkes: iusiurandum, quo adfirmatur alicuius impedimentum. Kr. 13: 3; Vins. 6: 1, 3; R. 9.

Forfængta, v. a. (a fang, adquisitio, fængta, comparare) förstöra, förskingra: perdere, disperdere. hinum f. sit, B. 30: 1. hanum hans aldin skogh f., B. 33. Locc. et Ih. minus recte vertunt, ille: "impedire vel denegare;" hic: "praeripere."

Forgærning, f. (a firigæra 2) förgörning genom förgift eller trolldom: veneficium. sanna -gar, Vap. 31: 1.

Forhægþa, vide Firihægþa.

Forhælghø, f. (vide VGL.) pæn dagher sum f. ær firi, Kr. 5: 1; 20: 1.

Forman, m. förman, hufvudman: princeps, dux (in actione quadam). Dr. 2: 1; Vap. 34: 1.

Forn, adj. gammal: antiquus. Vide

Forna fæþrini, n. fädernejord, som ifrån äldre tider tillhört slägten: fundus avitus. Cfr. Fanga fæþrini.

Fornæmis sak, f. (vide VGL. v. Fornæmi.) B. 27: pr; 43: 1. *

Fors, m. fors, vattenfall: cataracta. B. 1: 1; 8: 2.

Forsat, n. i. q. forsæte. Vap. ind. 27.

For sea, v. a. (a ep sea, et firi i 1)
förlora derigenom att man emottager
vederpartens ed: iuramentum ab adversario accipiendo amittere. f. sin
(rectius, ut videtur, sinum) ræt, neml.
till böter, om eden blef uphäfven:
amittere ius suum mulctae pro irrito
iuramento capiendae. R. 15: pr.

Forsæte, n. (a sitia firi andrum, vide Sitia) försåt: insidiae. gæra f. andrum, Vap. 27: pr. Cfr. Forsat.

Forvist, f. (vide VGL.) Dr. 6. ve-

ta manni f., Eps. 10: pr. "

Forvista man, m. hjelpare; så kallas den man, som anförer en brudskara: adiutor; ita appellatur vir. cuius est sponsam ad domum sponsi dedu-

cere. G. 8: 2; 9: 1.

Forværka, firiværka, v. a. c. dat. förverka: crimen committendo perdere. Kr. 27: pr; Eps. 8, 9, 18, 20, 24, 26, 30, 31: pr; 32; Dr. 5: pr; Vap. 31: 1; 32: pr; Æ. 1: 2. engin ma annars lut f:, Eps. 9. stiæla ok f. sær, genom stöld förverka sin frihet: furtum committendo libertatem amittere, v. in servitutem poenae redigi. Vap. 4. coll. capp. 35, 37; cfr. Inne.

Forping (fur ping), n. pl. hustrus fördel af oskift bo: praecipua uxoris ex bonis coniugum communibus. G. 16: pr. (ubi cod. C. habet förning) coll. cap. 15. Locc. vertit: "res quaz vel in coniugio vel ante coniugium habuit domusque mariti intulit uxor."

Forpum, adv. fordom: quoudam, antiquitus. Æ. 22.

Fostra, f. (vide VGL.)) fræls ko-

na, G. 29. °

Fostre, m. 1) hemmafödd träl: verna. G. 29; B. 38.) bonde, vide Bonde.) fræls man, Dr. 16: pr, 1; 17: pr; G. 29: pr, 1.) præl, Dr. 13: 2; Vap. ind. 3; cap. 16: pr, 1; 23: 1.) annöpugher, vide Annöpugher. 2) upfostrare: nutricius. Vide Kalfs fostre.

Foter (dat. fote, pl. föter), m. 1) fot: pes. Eps. 1: 4; 6, 28; Dr. 2: pr; Vap. 15: 4; 16: 2. &c. ær han föte utan priskulda, d. ä. med ena foten: si altero pede egressus sit extra limen. ES. 1: 1. 2) den kanten af en bytomt, som stöter till gatan: ille mar-

go areae in pago, qui confinis est plateae. Vide Æg.

Foper, n. foder: pabulum. Kr. 2: pr. Cfr. Hæsta foper.

Foper fæ, n. (vide VGL.) B. 26:

pr. '

Fram, adv. fram: in medium &c. læggia f., ES. 16: 2; B. 17: 1. not. 79; cap. 25: 3; 39: pr. per sum f. æru komnir af manni, d. ä. afkomlingar: descendentes. Æ. 3: 1, 2. dagher taker at lipa f., dies inclinatur in vesperum. R. 26: 1. f. um, framom, förbi: praeter. B. 37: 1.

Fram alebe, vide Framlehis.

Fram ganga, v. n. framgå: prodire. Dr. 11: pr; Vap. 6: pr; 37; R. 26: 1.

Framlepis, adv. framdeles: in posterum, posthae. sum f. skils, ut in sequentibus statuitur. Eps. 10: pr; 18; Dr. 2: 1. not. 58; Vap. 20: 1; G. 14: 2. Scribitur fram alepe, Dr. 2: 1.

Framme, adv. framme: praesto. R.

8: pr; 22: pr; B. 25: 3. *

Fram sæghia, v. a. säga fram: proloqui. pa ma han fram sæghia (v. næmpna, ut in not.), då (när fämten skall läggas) må presten offentligen säga brottslingens namn: tunc (quando conventus, quinto post die habendus, est condicendus) praedicet sacerdos nomen peccatoris, antea reticendum. Kr. 21. Locc. vertit: "pro se suaque caussa loquetur."

Fram tælia, v. a. säga fram: enar-

rare. Vide Vætti.

Fran, praep. c. dat. fran: a, de, ex. heman f. sin (nisi pro sin legendum sit sik v. sær v. sinu), fran sitt hem: a domicilio suo. Eps. 5: 1. til þings ok f., Dr. 11: pr. flya f. sinum frændum, Dr. 10: pr. koma hundi f. sær, B. 24: 2. æltir þiuvin f. (sc. fæ), Vaþ. 38: 1. fiæts f. garþe, B. 14: pr. lutskipter f. sik, Dr. 5: pr. dör bondin f.

hænne, E. 7. f. mipfastu, B. 22. f. py aptunsanger ær sungin, Kr. 22. Cfr. Ganga.

Frilla (fripla; vide Friplu son), f.

frilla: concubina. Æ. 4. *

Frillu barn, n. (vide VGL.) Æ. 4. • Frillu bropir, m. broder, född af en frilla: frater a concubina natus. Æ. 8: pr.

Fripbrut, n. (vide VGL.) Vap. 13:

pr; 15: i. a

Friper, m. 1) fred, lugn: pax, tranquillitas. hast a frip hava, i. e. ne caedatur. B. 30: pr. 2) allmän fred och säkerhet &c.: publica securitas &c. (vide VGL.). Ebs. ind. 4; cap. 3: 2; 4: pr. not. 25; 5: 1; Dr. 9: 1. hæmnas obrutnum -pinum, d. ä. utan att bryta någon fred: nullam peculiarem pacem violans ulcisci. Dr. 9: 1. firihugga -pi sinum, Dr. 3: pr. i f. taka, Dr. 11: 1. halda -pi sinum, Dr. 5: 1; Vap. 6: pr; R. 26: 1. sökia f. (mans) af hanum, G. 6: 1; R. 26: 1. not. 15. fa f. mans, R. 26: 1; cfr. Fa 1. f. flya (vide VGL.), Eps. 1: 6; Dr. 9: 1; 10: pr; 13: pr, 1; R. 26: 1. et not. 23. i f. bipia, Eps. 1: 8. f. giva, Eps. 10:1; Dr. 5:1. koma (ater) i f., Dr. 4: 3; 5: 1. kunungs f., den allmänna fred som egde rum då konungen vistades inom landskapet: publica pax, dum rex in provincia erat. Vab. 11: pr. bryta kunungs f., Vab. 21: 1. Cfr. Iula-, Kirkmæssu-, Paska-, Pingizsdagha friper. 3) frihet för lagsökningar på vissa tider af året: immunitas ab actionibus iudicialibus, certis anni temporibus concessa. B. 22. Cfr. An-, Varfriper.

Frip gærþi, n. 1) fredadt gärde: ager consaeptus &c. (vide VGL.). B. 23. 2) gärdsgård omkring sådant gärde: saepimentum talis agri. varþa f. (viþ annan), B. 20; nisi friþ gærþe ibi

scriptum sit pro frip garpe, dat. a frip garper.

Friplu son, m. (a frilla) frilloson:

filius naturalis. Dr. 7: pr.

Friplos, adj. (vide VGL.) Eps. 10: pr. not. 90; Dr. 2: 2; 3: 4; 4: pr, 2—4; 11: 1; R. 11: pr; 26: 1. f. fara, Eps. 1: 8; Dr. 10: pr; Vap. 6: 3. f. fara v. man friplosan læggia um alla pa laghsaghu, Dr. 3: 4; Vap. 32: 6. f. fara um alt pæt pingunötit, Dr. 3: 4. f. fara um alt landit, R. 26: 1.

Friplösa, f. fredlöshet: publicae securitatis privatio. Eps. 1: 8; Dr. 4: 2, 3.

Fripsökia, v. a. vid domstolen tilltala den brottslige så att han kan bli dömd fredlös: actionem instituere, ut reus publicae securitatis expers iudicetur. f. man, (i. q. sökia frip mans af hanum; vide Friper 2), Dr. 3: pr; Vap. ind. 6.

Fripætta, adj. indecl.(a friper, libertas, vide Ih., et æt) af fri ätt, friboren: ingenuus. fræls ok f., allitt. Æ. 24. Stiernhöök (de Iure Sv. G. vet. p. 223.) male vertit: "pileus pacis."

Fru, f. fru: domina. Vide Husfru. Fræls, adj. fri: liber. Dr. 14: 6, 7; Vap. 3: 1; 25: 1; 30: 1; 39: 1; G. 1, 2, 29: pr, 1; E. 14, 17, 20: 1; 23: 1; 24, 26.) (præl, Dr. 13: 2; 17: 1; Vap. 16: 1; 32: 3.) (annöpugher, Dr. 8, 16: 2; 17: pr, 1; E. 6: pr, 1; 15.) (fostre, vide Fostre. hon a frælsa omynd hava, d. ä. full omynd såsom fri qvinna: plena dos, qualem accipere solet ingenua femina, illi dator. G. 29: pr. Cfr. Fripætta, Folkfræls.

Frælsi, n. frihet: libertas. giva (annöpughum) f., frigifva: manumittere. G. 16: pr; Æ. 20: pr; 25: pr. sværia annan til -sis, d. ä. gå den ed, som egde rum då man löste en slägting ur träldom: illud iuramentum dare, quod necessarium erat si quis vellet cognatum' e servitute redimere. Kr. 13: 3. coll. Æ. 14, 17. lösa til -sis, Æ. 14. siristiæla f. sinu, Vap. 37.

Frælsis kona, f. i. q. fræls kona.

G. 2. not. 43.

Frælsisman, m. i. q. fræls man. Dr. 8. not. 54.

Fræmia, v. a. främja: perficere. giter egh sin vilia framt, Eps. 3: pr. *
Frændi, m. frände, slägting: cognatus. Kr. 26: pr. not. 64; Dr. 2: 1; 5: pr; 10: pr; 13: pr. &c. Cfr. Fæprini, Möprini, Lösa. *

Frænkona, f. fränka: cognata. Kr.

27: 2. *

Frökin, adj. (Isl. frwkinn) rask: strenuus, alacer. Cfr. Æmfrökin.

Fulder, adj. full, fullkomlig, verklig: plenus, verus, in quo nihil deficit. böte preia marker fulla, R. 5: 1. f. ok fiæpærtiugher, allitt., för hvilken bötas fulla fyratio marker: pro quo solvitur plena quadraginta marcarum mulcta; et absolute: fult ok fiæpærtiught, fulla fyratio markers böter: plena quadraginta marcarum mulcta; vide Ficepærtiugher 2, 3. Cfr. Band, Bospænd, Giald, Lösn, Nipiar eper, Rætter, Sannind, Sar, Skena, Skial, Skuld, Tiuper, Vipergiald, piufnaper, piuft; Aldin-, Dravels-, Tam-, Kvipa fulder; Laghfult. — Fult, n. absolute, full betalning, ersättning: plena solutio, compensatio. f. ær ut lukit, aterguldit, Vap. 6: 2; Vins. 6: 5. nu ær f. framme, B. 25: 3. *

Fulla (fylla, Vap. 8: 2; G. ind. nott. 24, 25; Æ. 14. n. 94.), v. a. 1) fullgöra: perficere, peragere. f. ep, Dr. 3: 3. not. 31; Vap. 3: 1; 8: 2. 2) till fullo ersätta, betala: plene solvere v. compensare. f. manni öre siri ar hvart, B. 9: 1. f. bröhrum siri kust, brohær siri omynd, G. ind. 26; cap. 13. f. preia marker, sina iorh siri, G. 16: pr. f. ater dags-

værkin, kust, værþ, viþerlags öre, Vap. 23: 1; G. ind. 27; E. 12: 1; 14; ES. 3: 1. Cfr. Up sulla.

Fullan, f. (a fulla 2) full ersättning: plena compensatio. Vide Dagsværke

fullan.

Fullsære, n. fullsår: plenum vulnus. Kr. 30: pr; Vap. 6: 1, 3, 5, 6; 7: r; 13: 4; 13: 1; 15: 2; 17: pr.) (skena, Kr. 13: 3. not. 89; Vap. 1: pr; 10.) (skena ælla vreps værk, Kr. 30: 1.) (blopviti, Eps. 1: 1. hugga f., Eps. 7: 1. hugga f.) (sla, Eps. 7: pr.

Fulnaper, m. fyllnad, ersättning: complementum, compensatio. G. 27; E. 26; B. 9: 7. pæt ganger egh til -par, pær ganger egh f. firi, derför lemnas ingen ersättning: id non compensatur. G. 16: pr; 26. Cfr. Gifta ful-

naper.

Fur ping, vide Forping.

Fyl, n. föl: pullus equinus. B. 25: or: 45. Cfr. Hust. Mar. Skiut fyl.

pr; 45. Cfr. Hæst-, Mar-, Skiut fyl. • Fylghia (impf. fulghpe), v. a. c. dat. 1) följa, esterfölja: sequi. f. sinum bium, B. 35: pr. her epter fölier &c. Kr. 31. not. 86; Ebs. 34. not. 12. &c. 2) medfölja: sequi, comitari. f. manni til pings v. byar, Dr. 11; B. 34: pr. manmi, liki til iorpar f., Kr. ind. 12; cap. 7: 1. hundar fylghia (sc. mannum), B. 36: 3. f. skal, B. 36: 4. pingi f., vide ping. omynd, vipermund &c. -ghir kunu, neml. då hon gifter sig: quando nubit. G. ind. 3; cap. 3, 15. böter, hus &c. -ghia omynd, neml. da den efter hustruns död återgår till hennes slägtingar: quando dos, femina mortua, ad cognatos eius redit. Vab. ind. 10; G. 16; pr; 22. gopsl, tompta garper a bole f., d. ä. blifva quar: maneto in praedio. B. 9: 1, 3. pa a half æng (pro egn) f. til træþis æriu, d. ä. om hösten lemnas till den som skall tillträda egendomen följande vå-

ren: dimidius ager auctumno arandus cedit ei, qui sequente vere usum praedii adibit. B. 9: 5. barn f. pem (illi parenti) fræls ær, G. 29: 1. pæn væria skal ok per (sc. testes) f., Æ. 5. f. egh vitne, Æ. 5, 6: 1. oranbot &c. -ghir (drape v. sare), Dr. 9: 2; 10: pr; Vap. 7: pr; 12: 4; 19. pa f. siax ora (sc. mulcta), Vap. 19. pær -ghir egh vapa eper, Dr. 18: 2. 3) hålla med: stare, facere cum aliquo. per sum hæræps höfþingin -ghir, B. 1: 4. not. 12; 2: 1. þæn sum fæstir f. ok köpa, ES.7. þæn (sum) hemuld -ghir, ES. 14: 1; Vins. 7:5. 4) fullfölja: prosequi, persequi. f. taki sinu, Vins. 6: 3. py rane var fylght, målet var fullföljdt infor ratta: de illo stupro in iudicio actum est. Æ. 8: 1. *

Fylghp (fylgh), f. hemföljd, som gifves åt qvinna vid hennes giftermål af hennes närmaste slägtingar: dos, bona, quae feminae nubenti a proximis cognatis dantur. G. 4: pr; 11: pr. not. 90; 28 (ubi omynd ok f. abundanter, ut videtur, dicitur). Cfr. Hemfylghp,

Omynd.

Fylla, vide Fulla.

Fynd, f. fynd: inventio, res inventa. hitta f., B. 37: 1. pa a han halva f., §. 2. ibid. Cfr. Butn fynd.

Fyndar luter (fyndu luter), m. andel af fynd, som tillfaller den som hittat det; hittelön: portio rei inventae, inventori cedens; praemium inven-

tionis. B. 37: pr.

Fæ (fa, Kr. 14: pr. not. 6. &c. gen. fear, feia, fea), n. 1) fä, fäkreatur: pecus. Vap. 2, 25: pr; 32: pr, 1; B. 13: 2. &c. Cfr. Fiæt 1, Folk; Foper-, Leghufæ. 2) gods, saker (af hvarjehanda slag): bona, res (cuiuscumque generis). Vap. 38: 1; Æ. 17. bondin sum fæt a, egaren till de saker, hvilka man genom nam tagit eller vill taga: domi-

nus illorum bonorum quae, eo invito, alius pignoris nomine cepit v. vult capere. Dr. 14:4. coll. R. 3: 2. fæ föra, köpa mæþ fæ, pecunia aliaque bona mobilia. ES. 3: pr; 9: 1. fæ biuþa, Æ. 17. lösas mæþ fæ ok frænda eþe, vide Lösa. fæ böta, Vap. 1: pr. fæ böta) fasta v. skript taka, Kr. 14: pr; 20: pr; 21. vapa eper falder kununge til fear &c., d. ä. till böter för upsåtlig gerning: iuramento non legitime dato, mulcta laesionis voluntariae penditor regi &c. Vab. 17: 1. insat fæ, B. 26: 1. lokka ælla spana bo ælla fæ mans, Æ. 17; cfr. Spana. — Cfr. Bo-, Bolfæ. 3) egendom i allmänhet: bona (alicuius, universaliter). Ebs. 26. not. 40; G. 14: 1. kyrkiona fæ, Kr. 8: 1. not. 14. Cfr. Kirkiufæ. *

Fæ fylinger, m. fadöljare; så kallas den som draper en annans fakreatur, och gömmer den döda kroppen: occultator pecoris; ita appellatur is, qui, occiso alieno pecore, occultat occisum corpus. B. 24: 6. Cfr. VGL. v.

Fæarföling.

Fælagh, n. bolag, gemenskap: societas, communio. Vide Fælags gærþ,

Hionafælagh. *

Fælags gærþ, f. gemenskap, sällskap: communio, societas. ganga at bium mæþ f., d. ä. efter öfverenskommelse med skogens egare: consensu dominorum silvae. B. 35: 1. Locc. vertit: "collatio vel pensio pecuniaria

pro usu silvae alienae."

Fælla (praes. pass. fællis v. falzs), v. a. 1) fälla, göra att något faller: deiioere, facere ut aliquid cadat. f. diur, B. 36: 2. havi öxamala sin (sc. þæn) sum fældi (sc. skoghin), B. 32. Cfr. Fætillös. 2) hindra, uppehålla: impedire. falzs færþ hans, B. 5: pr. 3) förklara ogild, oduglig &c.: irritum, inutilem &c. pronuntiare. f. bro, garþ,

R. 4. vita til (huru) mykils hon (sc. næmdin) fælde brona, huru höght hon fælde garpin, i. e. quanti esseut defectus in ponte vel saepe, ratione quorum mulcta est pendenda. R. 4: pr. f. ep, Kr. 13: 2, 3. eper fællis v. varber fælder, Kr. 17. kalla ep fældun vara, d. ä. förfallen: dicere alium non dedisse iuramentum, nec amplius ad iurandum esse admittendum. R. 9: pr. maber fulzs at ebe () (giter eb gangit), Kr. 21; Vap. 6: 6; 39: 1; R. 5: 1. falzs v. fællis eper, d. ä. blir den ej gången: si iuramentum non detur. Kr. 6: pr; Vab. 17: 1; R. 5: 1. eper falzs til gialds, d. ä. då eden ej blifvit gången, skall skulden betalas: iuramento non dato, debitum solvitor. R. 5: 1. bön vitni sum (sc. eber) falzs firi, vitnen, hvilkas föred blir ogild, derigenom att tylftareden, som skulle följa derpā, uteblir: testes, quorum iuramentum praevium, non sequente iuramento duodenario, irritum sit. Dr. 3: 2; Vab. 8: 2. eper falzs at næmd v. ræfst, d. ä. blir uphäsven: irritum pronuntiatur. R. 5: 1; 16: 1. 4) sakfalla, ogilla kärandens påstående, eller förklara svaranden skyldig: reiicere petitionem actoris, vel reum noxium pronuntiare. R. 3: 1, 2; 4, 23: 1. hæræþs næmdin fællir hin sum sot haver, Dr. 3: 2. maper falzs ælla værs, Kr. 27: 1. vara v. varpa fælder (a næmd), Kr. 14: pr; 16: 2; Vap. 20: pr. not. 91; 30: 2. sva mykit, sva margha pænninga sum han ær fælder at, R. 3: 2. not. 98; 4: 1. heta fælder, R. 9: 1. not. 2. pon mal fæld varpa v. sum fællas, i. e. in quibus rei sontès pronuntiantur. Kr. 14: pr; R. 3: 2. falzs eper v. at epe... pa fællis (ut) sakin, den som brustit åt eden, är fäld åt saken, och måste böta för sitt brott: reus, iuramento non dato, noxius censetor,

mulctamque pro delicto pendito. R. 5: 1. giter egh ep gangit fallis til fiæhærtiughs, si in iurando defecerit, solvito mulctam quadraginta marcarum. Vap. 31: 5. Cfr. Harabs næmd, Næmd; Lagh-, Næmd fælder.

Fælla, f. fälla, fäld skog: concaedes,

silva caesa. B. 32.

Fæmnatta tak, n. vide Tak. Fæmt, f. (a fæm, quinque; Isl. fimt, numerus quinarius) 1) fem da-

gars tid: quinque dierum spatium. innan -tar (gen.) ater biuha, Vins. 5. 2) en enskild sammankonist, som på tiuget utsattes att hållas emellan de tvistande på femte dagen efter det att målet förevarit vid tinget (så att, då detta skett om lördagen, fämten inträffade följande thorsdagen): privatus litigantium conventus, in indicio constitutus, ac quinto die habitus postquam res in iudicium delata erat, (ut adeo, cum hoc die Saturni factum esset, conventus sequenti die Iovis haberetur). Eps. 5: 1; R. 7, 24. f. komber a söran dagh, i fastu v. forfall, ES. 8, 12: pr; 14: pr. læggia manni f., förordna en sådan sammankomst: talem conventum constituere. Kr. 21; R. 22: pr. læggia f. til kirkiu garps, d. ä. att hållas på kyrkogården: conventum in area templi habendum constituere. Kr. 3: 1. læggin f. hem til mans, R. 23: pr. læggia f. til boskiptis, d. ä. for att förrätta boskiste: conventum constituere, in quo dividantur bona (damnati), Vap. 33: pr. domarin læggi (hanum) f., Kr. 3: 1; ES. 8. domarin læggi f. til hans, R. 21; 1. domarin vil egh læggia f. til þæs mals &c. R. 22: 1. pingsmæn læggin hanum f., Kr. 19: pr. biskuper skal hanum fæmtir laggia, Kr. 25: 1. f. sokia, R. 7. a v. til f, koma, ES. 8, 14: pr; R. 8: pr. a fæmtinne, fæmt, fæmtum, Kr.

3: 1; Dr. 3: 2-4; Vab. 6: 2; 8: 2; 20; ES. 4: 1; 14: pr; R. 22: pr. not. 82; cap. 23. at (pripiu, yværstu) f., ES. 4: pr; 15: 1; B. 3: pr. sitia f., vara tillstädes på fämten (om käranden): in conventu adesse (de actore). Ebs. 5: pr; Vab. 6: pr; R. 22: pr. sitia f. at sialfs sins (sc. heme), ES. 3: pr. ping ok v. ælla fæmtir, Vab. 20: 1; ES. 18: 1; B. 39: 1. stæmna tu þing ok sitia tud -tir, R. 18. stæmna (manni) þry þing ak (sitia) prea -tir, Dr. 11: pr; ES. 3: pr; 4: pr; 15: pr; 16: 2; R. 23: pr; 26: 1; B. 8: 3; 39: 1. stæmna (första,) annat, pripia ping ok sitia (förstu,) andra, pripiu f., Vap. 6: pr; R. 23: 1; 26: 1. sitia tva -tir, pripiu f., ES. 14: pr. not. 4. a v. i forsta, andru, pripia pingi ok förstu, apre, pripiu f., R. 23: 1; 26: pr. pripi f., ES. 4: pr; 8, 12: pr; 14: pr; 15: pr, 5; R. 14: 1; B. 1: 3; 30: 1; 39: 1. yværsti f. (i. q. þrì*bi f.*, ES. ind. 12. coll. cap. 12: pr.), **Æ.** 10: pr; **ES.** 8, 12: pr; 15: 1, 3—5; B. 1: 1, 4; 3: pr; 28: 4. biupa manni giald mæþ þrim þingum ok þrim -tum, halda (eghn) i þrim þingum &c. B. 33, 47. f. af lionga pingi til mans næmna v. læggia, Vap. 20: 1. læggia (manni) lionga þings fæmt hem til hans, R. 26: 1; B. 39: 1. a. lionga pings f., Vap. 6: pr, 3; Æ. 14; R. 26, bota innan siurum lagha pingum ok siurum lagha -tum (cfr. R. 26: 1.), Eps. 16. bota i lagha pingum ok lagha -tum, Dr. 10: pr. böta, luka &c. i v. innan pingum ok v. ælla -tum, Dr. 13:.1, 2; ES. 4: pr; B. 1: 5; 9: 3. bota, byggia i lagha -tum, Dr. 5: 1; 9: 1; B. 8: 3. 3) en sammankomst, dervid en tvistig sak; som blifvit satt i quarstad (tak), efter en kortare eller längre tids förlopp, på en utsatt dag skulle framhafvas: conventus, in quo res litigiosa, apud sequestrem deposita, breviori vel longiori post tempore, stato die erat exhibenda. förste f., ubi spatium quinque dierum (fæmnatta tak) definitum erat, Vins. 6: pr, 1. annan v. höghste fæmtan natta f., ubi fæmtan natta tak datum erat, Vins. 6: 1, 6. þæt ær þön högste f. nat ok iamlangde, B. 26: 1. manni til f. koma, Vins. 6:6. i tak lata i alla lagha -tir, B. 26: 1. koma per (sc. vinin ok salin) innan lagha -tum (sc. secundum Vins. 6.), Vins. 2. lösa æftir lagha -tir, Vins. 7:3. alla -tir innan, vide Ætla. - Ih., h. v. a fem nattu (sic!) ting contractam esse autumans, repetit quae a Ver. aliisque de illa perperam sunt allata.

Fæmta, v. n. hålla fæmt: conventum fæmt dictum habere. Eps. 5: 1.

Famtan, num. femton: quindecim. Kr. 2: pr. not. 36; Eps. 15: 1. not. 24; Dr. 12; G. 16: pr. &c. f. manna eper, vide Eper. f. natta famt v. tak, vide Famt 3, Tak.

Fæmta vitne, n. (a fæmt) vitnesmål, eller vitnens ed, hvarigenom svaranden styrker att han förut på tre ting och fämter erbjudit käranden rätt: testimonium vel iuramentum testium, quo reus probat se in tribus conventibus iudicialibus et tribus privatis conventibus in iudicio constitutis, obtulisse actori quae illi debuit. R. 26: pr. ganga f., ibid.

Fam tighi, num. femtio: quinqua-

ginta. B. rubr. 4

Fængta, v. a. i. q. forfængta (alias: comparare), B. 30: 1. not. 73; nisi h. v. illo loco negligenti scribae debeatur.

Færma, v. a. (vide VGL.) folk f., Kr. 13: 1.

Færre, pron. pl. farre: pauciores. E. 17. not. 76; ES. 16: 2. 5 (fair)

Farp, f. fard, resa: iter. B. 5: pr. Cfr. Brupfarp.

Fæst (fæste, ES. 4: pr, 2. fastum pro fæstum, G. 10: pr.), f. 1) füstning, trolofning: sponsalia. afla barn i f., G. 5: 1. paghar f. komber a malit, G. 10: 2. 2) stadfästelse af köp, skifte, gåfva eller förpantning af jord, med föreskrifna formaliteter: solemnis emtionis venditionis, permutationis, donationis vel pignerationis de fundo contractae confirmatio (cfr. ES. 8.). halda f. at (gæf), högtidligen stadfästa gafvan (om gifvare): donationem solemniter confirmare (de donatore). G. 10: pr; E. 4. halda f. ivi (skipti), E. 10:3. halda a fæst v. fæstum, om saljare: de venditore. ES. 22; Vins. 10. halda a fæstum ok köpum, om gifvare: de donatore. Æ. 4; cfr. Köp. f. (at eghn) taka, om köpare: de emtore. ES. 1: 1, 2. skilia firi f., säges om en tredje man, som i närvaro af contrahenterne och två vitnen, förrättade denna handling: dicitur de tertio quodam viro (fæsta maper), qui, praesentibus personis contrabentibus duobusque testibus, haec solemnia peragebat. ES. 4: pr, 2; 8; R. 11: 1. sva manga fæste taka sum &c. d. ä. taga särskild fäst för hvar hemmansdel som är inbegripen i köpet: pro quaque parte divisi fundi in facta emtione comprehensa, peculiari actu confirmationem eccipere. ES. 4: pr. köpa hump mob fæstum, B. ind. 3. giva, skipta, fa (iorþ) mæþ fæstum ok köpum, d. ä. med lagligen stadfästadt contract: contractu legitime confirmato. G. 10: pr; Æ. 10: 3; ES. 5, 8; B. 3: pr. fa iorp mæþ fæstum ok lagha fangum, ES. 4: pr. fa (eghn) map fæstum ok köpum ok allum lagha fangum, ES. 3, 9: 1. bæra f. in til mans, med ed öfverbevisa säljaren &c. om den skedda, med fäst bekräftade förytringen: iuramento convincere venditorem &c. factae alie-

nationis. ES. 4: 2; cfr. Inbæra. bæra f. a man, idem. ES. ind. 11. bæra in til mans fæsta ok köpa (pro fæstir ok köp) mæþ fæmtan manna eþe, ES. 4: pr; 11: pr; cfr. cap. 8. bæra ena fæst v. flere fæste in til mans (cfr. supra de verbis: sva manga swste &c.), ES. 4: pr. f. ok köp ær in burit til mans, ES. 4: pr. bæra fæst v. fæstir, absolute, ES. 4: 2; 8; R. 11: 1. bæra f. a föter döpum, föra dylik bevisning mot en redan død person: talem probationem contra iam mortuum hominem afferre. ES. 10. han sum fæstir fylghia ok köpa (pro köp), den som genom sådan bevisning kan styrka att han köpt jorden: qui emtionem ita probare potest. ES. 7. bæra til værpa... mæþ fæstum ok köpum, vide Bæra 2. böta firi hvaria f., d. ä. för hvar med särskild fäst bekräftad hemmansdel, som var inbegripen i det ryggade köpet: pro quaque parte iam revocatae emtionis venditionis, peculiari actu confirmata, peculiarem mulctam solvere. ES. 4: pr. — Ett fall förekommer, då samma högtidlighet vid köp erfordrades, oaktadt det ej angick jord: unus occurrit casus, ubi eadem solemnis emtionis venditionis confirmatio locum habuit, quamvis non de fundo actum est. fostra mæþ fæstum köpa, ES. 23. — Cfr. Apal-, Opol-, Vapia fæst. *

Fæsta, f. arrende: locatio conductio (fundi). hava iorp at fæstum (af an-

drum), B. 9: 9. 4

Fæsta (part. pass. fæster), v. a. 1) fästa, stadfästa: firmare, confirmare. lutrin fæster pæt han haver fangit, E. 10: 1, 2. 2) fästa, trolofva sig med: despondere sibi. f. kunu, G. 5: 1; 8: pr. Cfr. Fæster. 3) fästa, trolofva med an annan (om giftoman): despondere

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

alii (de sponsore). f. (manni) kunu, G. 4: pr; 5: 1; 6: 1 (ubi verba fastir et trolovar non opposita sed synonyma sunt). fæsta, absolute, G. 4, 6: pr. 4) stadja (till tjenst): locare operas. sik til leghu f., B. 12: 1. annan til leghu f., ibid. Cfr. Leghu fæster. 5) utarrendera: locare (fundum). f. manni (iorp), ES. 15: 3; B. 9: 1. 6) utfästa: promittere. f. (manni) ep (siri sak), eper var fæster, Kr. 19: pr; 21; Vah. 17: 1; 39: 1; R. 5: pr, 1; 6: pr, 1; 7, 9: 1; 12: pr; 14: pr; 26: pr; B. 48. f. lagh, Kr. 19: pr. f. lagha böter ælla lagha epa, R. 26: pr. ep &c. f. ok taka, Æ. 10: 2; ES. 15: 1; R. 9: 1; 14: pr. f. ok taka iorpadelu, d. ä. ed i sådant mál: iuramentum in tali caussa promittere &c. ES. 15: 1. f. manni rætt, R. S: pr. f. manni leghu, B. 12: pr. Cfr. Fæster, Ut fæsta.

Fæsta kona, f. fasteqvinna: femina desponsata. G. 8: pr. •

Fæsta kunu barn, n. barn afladt i fästom: filius v. filia in sponsaliis procreatus v. procreata. G. 5: 1.

Fæsta maper (fæstnapa maper, ES. 16: 2. not. 89.), m. den man, som vid köp och andra contracter om jord, förrättar fæst: vir, qui in emtione venditione aliisque contractibus de bonis immobilibus peragit solemnem confirmationis actum (firi fæst skil). ES. 8, 13: 1; 16: 2.

Fæster, adj. (part. pass. a fæsta)
1) trolofvad: desponsatus. kona ær fæst
manne, Vap. 36. 2) stadd (i tjeust):
conductus. Vide Leghu fæster. 3) utfast: promissus. hæmnas æptir böter
fæsta, Eps. 2: 1. Cfr. Fæsta 6, Ofæster.

Fæstnapa stæmna, f. (vide VGL.) G. 11: pr. Cfr. Fæstninga stæmna.

Fæstnæþa val, n? i. q. fæst 2. Æ. 10:3. Quid in hac compositione significet v. val (alias electio; vel forte pro vald, potestas, ut cod. F. l. c. habet walld), nobis latet. Forte pro ual legendum est mal, in quo casu fæstnapa mal proprie esset sermo, qui in solemni emtionis venditionis confirmatione (fæst) habitus est a viro fæsta maher v. fæstnaha maher dicto. Utcumque haec sint, id tamen non dubium est, quin verba: komber f. ... mællum þerra, respiciant quae supra dicuntur: þa skulu þer skipta mæþ fæstum ok köpum. Locc. vertit: "firmatorum delectus."

Fæstning, f. 1) (a fæsta 2, 3) fästning, trolofvande: desponsatio. Vide Fæstninga stæmna. 2) (a fæsta 6) utfästande, löfte: promissio. malsæghande lite at f. sinne, sedan han nöjt sig med tillbudet af vådaed, kan han, då denna fälles eller återgår, likväl för sin del ej fordra mer än vådabot: privatus actor, qui accipere voluit promissum iuramentum de laesione casu facta, hoc non iuste praestito, pro sua tamen parte non nisi mulctam pro laesione casu facta debitam potest petere. Vap. 17: 1.

Fæstninga stæmna, f. i. q. fæstnapa stæmna. Dr. 5: pr; G. 1, 11: pr. not. 100; §. 1.

Fætil, m. band: vinculum. Inde

Fætillös, adj. obunden eller med lossade band: non vinctus, v. solutis vinculis. pa falzs f. byrpe, då banden lossnat, faller bördan; säges om föred som blir ogild, då tylftareden ej följer derpå: solutis vinculis onus decidit; dicitur de iuramento praevio, quod, iuramento dodecadis secuturo non confirmatum, irritum fit. Dr. 3: 2; Vap. 8: 2.

Fæþringar, m. pl. slågtingar på fädernet: cognati paterni generis. G. 18; E. 6: pr.) möþringar, Dr. 7: 2; G. 14: 2.

Fæþrini (faþrini, Dr. 7: pr.), n. 1) fäderne (slägt): paternum genus.)(möprini, G. 9: pr; Æ. 3: 1; 8: pr. vara (sc. skylder) a -it, G. 9: pr; Æ. 3: 1. bæn sum næster ær a -it, Dr. 7: pr; G. 4, 9: pr; R. 12: 1. -is frændi v. frænder, Eps. 19 (ubi posteriori loco sermo est de mariti cognatis, liberis non exsistentibus), 23; Dr. 7: pr, 2. &c. bropir a -it ()(sunderkulla bropir a möprinit), G. 9: pr; 21: 1. not. 18. -is bröper) (möprinis bröper, Æ. 3: 1. 2) făderne-arf: hereditas a patre relicta. Ehs. 7: pr; Æ. 8: pr; 9: 1; 10: pr, 1, 3; ES. 9: 1; 19: pr; 20: 2; 22; B. 9: 4.) möprini, Æ. 10: pr; ES. 3: pr. Cfr. Fanga-, Forna fæþrini. *

Folas (folas, B. ind. 51.), v. dep. (a fol, stolidus) vara löpsk: catulire.

hundsima fölas, B. 51.

För, adj. skicklig, duglig, i (godt) stånd: habilis, vegetus, bene comparatus. fa hanum föran (hæst &c.) til syslu sinna, B. 24: 3. f. at væria, ES. 13: pr. til ængsins för, G. 16: pr; R. 13. Cfr. Iæm-, O-, Værknaþa för.

För (for, Eps. 12, 14.), adv. 1) förr: prius. f. æn, antequam. Kr. 14: pr; 15: pr; 17; Eps. 1: 1, 2; 3: 1; 4. &c. 2) förr, förut: antea. Kr. 6: pr; 9, 13: pr; 27: 2; Eps. 10: 1; 12, 14; B. 32. &c. 3) förrän: antequam. Eps. 12. Cfr. Förra.

Föra, v. a. föra: vehere, ducere. Kr. 2: 1; 7: 1; 12: pr. &c. han förhe han (sc. tiundan), Kr. 13: pr. man til hings f., Ehs. 26, 32. not. 96; Dr. 2: 1, 2. &c. han förhe hanum kununa, Vah. 37. gifta fulnah manni i garh f., B. 9: 1. fæ f., ES. 3: pr. i sælder f., d. ä. sälja: vendere. Æ. 25: 1. not. 81. f. in

(sc. sap), B. 19: 1. f. (prætylftan, hemföpu) ep, gå ed: iusiurandum dare. Dr. 3: 3; Vap. 8: 2; Vins. 6: 3; R. 7, 8: 2. f. ep sik af handum, idem. Kr. 19: pr. f., absolute, idem. R. 8: pr, 1, 2. not. 53. ep förpan vita, Æ. 10: 2. Cfr. Af 5, Garper, Ut föra.

Forning, f. gafvor emellan fastehjon: dona inter sponsum et sponsam. Sic, at vitiose, ut videtur, pro forping, habet cod. C, G. 16: pr. not. 13. Cfr.

VGL. v. Forneghæ fæ.

Förra (forra, Kr. 6: pr. not. 38; 7: 1.), adv. 1) förr: prius. f. æn, Kr. 7: 1; Vap. 1: 1; G. 10: 2. &c. 2) förr, förut: antea. Kr. 6: pr. not. 38; 27: pr, 2. not. 26; Eps. 1: 2,8; Dr. 2: pr; 9: pr; Vap. 8: 2. &c. Cfr. För.

Förri, adj. comp. förre: prior. Eps. 21. superl. förster, Kr. 9; Vap. 35; ES. 4: pr; 8. &c. cfr. Gæf. försti dagher (sc. paska), vide Attundi. at förstu, adverbialiter, först: primum; nisi hofpe addendum aut subintelligendum sit, G. 16: pr. *

Först (forst, Eps. 17.), adv. först: primum. Kr. rubr; cap. 19: pr; Dr. 9: 1;

14: 6. &c. *

Förster, vide Förri.

Förstu (forstu), adv. i. q. först. Dr. q: 1. not. 73; Vab. 6: 4; B. 1: 4.

Föpa, v. a. föda, framföda: gignere, parere. f. döt barn, Vap. 14: pr. af bropor v. systur föpas v. födder, d. ä. hafva sin härkomst af: a fratre v. sorore originem ducere. E. 3: 1. föpis (sc. fyl, kalver &c.) af (hors ælla ko &c.), B. 45. 2) föda, upföda, underhålla: nutrire, alere. Eps. 10: pr; Vap. 16: pr; E. 12; ES. 21: pr. upf., B. 45. Cfr. Hema, Hemföpa.

Föha, f. föda: alimentum, vietus. Kr. 2: 2; 3: pr; Æ. ind. 12. haær föpan leghan, d. ä. då kreaturet födes, betales ingen lega derför att det begagnas: qui pecus alit, nullam mercedem pendit pro usu eius. B. 26: pr. *

G.

Gaghn, n. gagn, nytta: usus, utilitas. taka g. af kældu, uti fonte. B.

27: 1.

Galdviper, m. (a gald, sterilitas, vel galder, sterilis; unde gallko, vacca sterilis; gallstrand, prov., litus arenaceum, non piscosum; gælda, castrare) träd som ej bär frukt: arbor non fructifera.) (ek, B. 31. Cfr. B. 33. not. 15.

Galghi, m. galge: patibulum. Yab.

32: i.

Galin, adj. (proprie incantatus, part. pass. a galu, canere, incantare, unde galldr, incantatio) galen, rasande: furiosus, rabiosus. hunder varber g., B. 50.*

Gamal, adj. gammal: vetus, antiquus, aetate provectus. Vap. 32: 1; G. 19. def. m. gambli, vide infra. f. gambla, B. 8: 2; 11: 1. gen. m. gambla, A. 9: 2. dat. f. gamble, B. 8: 2. def. gamblu, B. 1: 2; 10, 11: 1. acc. f. gambla, Dr. 18: 1; B. 25: 1. pl. nom. m. gamblir, B. 28: 4. n. gamul, G. 16: pr. dat. gamblum, B. 11: 1. def. gamblu, A. 2. pr. priggia iamlanga g., Dr. 18: 1. gör byr ok g., B. 28: 2, 4. gambli karlin, d. ä. fadren: pater. A. 9: 2; 10: pr; B. 12: 1.

Ganga (gar pro ganger, Kr. 22. not. 92; G. ind. nott. 14, 22.), 1) v. n. gá: ire. koma gangande, Kr. 8: 2. g. til pings, af pinge (mæp grupum), Dr. 7: 1. g. hælgra manna mællum, Dr. 13: pr. g.) (rinna, (om häst,) gå passgång, d. ä. på en gång uplyfta de framoch bakben som äro på samma sida: tolutim incedere (de equo). B. 25: pr. pær -ge korn gen horne, vide Gen. g. i kirkiu æftir barn &c., Kr. 31. g.

a mat ok mala, vide Mali. g. at bium, æftir ælghium, B. 35: 1; 36: 2. g. æftir kunu (ok gæra dighra hana), G. 29: 2; Æ. 26. g. a andra giptu, vide Gipta. -gi ater in, återkomme i landet: redito in provinciam. Dr. 5: 1. handvirki -ger siri, möter, hindrar: impedit. B. 28: 4. g. af rape annars, vide Af 3. kulder -ger a kull, d. ä. syskon som äro af en kull, ärfva dem som aro af en annan: qui ex uno coniugio nati sunt, succedunt in bona eorum, qui ex altero coniugio sunt. G. 21: 1. til urgæf g. til ælstu bropranna, d. ä. begära det af dem: donum illud a maioribus natu fratribus petere. Æ. 9: 2. g. til vins v. salans, Vins. 7: 3; 13. g. til sins, återfå sin egendom: rem suam recuperare. Vins. 6: 3; 7: pr, 3; 8: pr. g. til værþa, eghn, virpning sinna, &c. ES. 3: 1; 6, 8, 9: pr; Vins. 7:3, 4; 13. g. ater til sinna viper gialda, til vingæf, G. 14: 2; B. 9: 1. til (bols) g. (af fara, B. 9: 4. til (arfs) g., accipere hereditatem. Æ. 3: 1. fran (arvi &c.) g., Æ. 3: 1, 2; 7; B. 36: 2. i tak g., vide Tak. i (næmd) g., R. 1: 2. -gin i gialdit mæb hanum, deltage i böternas betalning, neml. med den döde; ty här hafves afseende på den händelse, att den döde sjelf egt del i qvarnen, och derför äfven måste deltaga i böterna; eller ock möjligtvis på den händelse som i B. 27: 1. omtalas: mulctam pro rata parte pendunto, sc. una cum occiso; hic nempe respicitur is casus, cum occisus ipse unus ex dominis molinae mulctam soluturis fuit; vel forte casus ille, qui B. 27: 1. commemoratur. Vab. 1: 2. (coll. S. 5.). ængin sokn skal þær æptir g., d. ä. ske: sequitor. Eps. 10: pr. not. 80; ES. 12: 1. hvat af hans gobs &c. gik um arit, d. a. inflöt: quanti proventus redierint. E. 12: 1. -ge ut

virbningen, värdet utbetales: pretium solvitor. B. 45. iula friper &c. -ger in, begynnes: incipit. Kr. 22. -ga ut brea næter, förlida: praeterlabuntun B. 36: 2. g. til skiptis, om egendom: de bonis. Eps. 32; Vap. 41: 1; Æ. 10: pr; ES. 24. i skipti g., Vab. 33: pr. g. til bruts, iamkan, iamnapar, iamnapa skiptis, mals, vide Brut &c. eghn -ger til omynd, G. 16: pr. g. til fulnapar, fulnaper -ger siri, vide Fulnaper. pæt -ge aldrigh hanum til arfs, Ebs. 18. undi möpringa g., om dräpen hustrus qvarlåtenskap: de bonis occisae uxoris. Ibid. bani -ge först i bot, vide Bani 2. egh lif hans pær firi gangi, i. e. perito, ei adimitor. Ebs. 20. at lepsnum g., vide Lepsn. lagha soknin -ge in til hans, i. q. falder in (vide Falla 1), ES. 14: 1; 15: 4. et not. 96; B. 1:4; 13: pr. fallin -ga in a man, vide Fall 2. viper g., vidgå, bekänna: fateri; vide Viper ganga. til g. mæþ (sannum iartighnum ok) tvæggia manna eþe, d. ä. framträda och svärja: prodire et iuramentum dare. Vins. 6: 1; 7: 3; B. 37: pr. til g. mæþ surnum epe vita &c. B. 26: 1. (mæp) vitnum a man g., Vap. 20: pr; R. 26: 1. vitne skulu g. a man, Ebs. 26, 32; Vap. 35. g. vitnum a (mal), Eps. 12. epum a mote g., G. 14: 2, 3. g. la-ghum up a, R. 3: 1. laghum firi g., i. q. epum a mote g., Vab. 35. firi g., med ed bevisas: iuramento probari,) standa, ES. 19. — Cfr. Alf, Arfganger, Ater-, Fram-, In-, Up ganga. 2) v. a. verkställa (vissa juridiska handlingar): facere (actus quosdam iudiciales). ep g., Kr. 6: pr; 13: 2. not. 63; §. 3; 16: pr; 17, 18: 2; 19, 21; R. 11: 1. &c. Cfr. Bups eper, Tvætylfter, prætylfter. g. vitne, R. ind. 26. Cfr. Fæmta vitne. g. iorþa værn, ES. 15: pr. iorpa dela ... hon a ofæst &c.

gangas, d. a. ed i sådant mål: iuramentum in lite de fundo. ES. 15: 1. pa skal han g. (sc. epin), R. 9: 1. gen g. (sc. ep, i. e. sværia v. vita) at &c. ES. 14: 1. laghfult g. (sc. ep), R. 11: 1. (ep) amote næmd g., R. 4: 1. hin -ger (sc. ep), R. 8: 2. pæt (i. e. per epar) sum han -ger, R. 14: pr. firi andrum (sc. ep) g., ibid. -ger han (sc. vitne v. ep), R. 26: pr. pa skal g. (sc. iorpa værn v. ep), ES. 15: Cfr. Laghgangin. — Aliam, eamque insolitam activam significationem haberet hoc verbum in locutione g. skogh mans, B. 29, nisi, ut nobis verisimile videtur, praep. i illo loco addenda esset, ut habet cod. F, et infra in eodem capite ipse textus.

Ganga, f. gång: itus. taka hæst &c. a gangu, d. ä. en som gått ifrån sin egare och lös drifver omkring: errantem equum deprehendere. B. 34: 1. Cfr. A-, Kirkiu-, Sianga-, Viper ganga. Gap, n. gap, öpning: hiatus, aper-

tura. g. ligger a garpe, B. 14: 1. Cfr.

Sörgap. *

Gapa syn, f. (a gap) besigtning af gardsgardar, eller egentligen af de der befintliga bristfälligheter: "inspectio saepium, ad videndum aliquaene sint lacunae sarciendae," ut recte, nobis iudicibus, vertit Ih. ganga a g., B. 35: 1. Locc. ita explicat l. c.: "si se conferat eo, ubi videt hiatum vel foramen cavatae arboris;" Ver. autem, v. g. sine dubio derivans a verbo gapa, hiare v. circumspicere, sic vertit citata verba: "huc illuc oberrare et circumspicere, nullius rei inquirendae caussa."

Garpa fang, n. pl. gärdsle: materia saepium. B. 16. not. 51.

Garpa næmd, f. nämnd, förordnad att besigtiga en gärdsgård: nemda, ad inspectandam saepem nominata. g. gæ-

ra, förordna en sådan nämnd: talem nemdam constituere. R. 4: pr.

Garpa syn, f. besigtning af en gards-

gård: inspectio saepis. B. 14: 1.

Garpbæra, v. a. föra till någons gård eller hem: ad domicilium alicuius afferre. han garpbar hanum þa sak mæp stæmdu þinge, d. ä. han begynde rättegången dermed, att han infann sig i hans gård och stämde honom till tinget: actionem instituendam ei denuntiavit, cum ad domicilium eius venit eunque in ius vocavit. R. 20.

Garper (gærþin, gærþ, gærþi, pro garpin &c. R. 4: 1; 7; B. 3: pr.), m. 1) gärdsgård: saepes. R. 4; B. 3: pr; 6: pr; 9: 1, 3, 7; 14: pr, 1; 15: pr; 16, 17: 1; 23, 28: 2, 4, 5; 31. not. 92; 44: pr. gærþa garþ, vide Gærþa. sætia garþ, B. 1:6. Cfr. Rans-, Tompta garper; Half girbi. 2) inhägnad plats: locus circumsaeptus. Vide Bi-, Kirkiu garber. 3) gard, bygnader, hus och hem: villa, aedificia (ubi aliquis habitat), domicilium. Eps. 1: pr, 1, 4, 5, 7, 8; 7: 1; Dr. 2: 2. kunungs g., Vap. 21: 1. i garpe) utan garps, Dr. 14: 4; R. 3: 2. i garpe (i pinge, B. 9: 6. ater biupa v. vara by til lagha læghis enum i garþe ok allum a þinge v. gatu, hembjuda eller tillsäga endera (af slägtingarne eller bymännen) hemma i hans gård, och alla, då de (af den ene underrättade,) tillstädeskommit på tinget eller byns gata: offerre v. indicare uni (cognatorum v. pagi incolarum) domi suae, omnibus vero (ab isto convocatis,) in iudicio v. pagi platea. ES. 3: pr; B. 1: 1. i garp mans ganga, allitt. R. 7, 21: pr; B. 17: 1. map grupum til garps ripa, G. 8: 2. gifta fulnap manni i garþ föra, B.9:1. vara gæster til garps, G. 22. innan v. utan garps ok grinda stolpa, allitt. G. 12: pr; R. 3: 2; B. 37: pr. pæt bonden fore sik

innan garþs ok grinda stolpa, det som mannen förer (från hustruns) till sin gård: ea (bona mobilia) quae maritus (e praedio uxoris) ad suum domicilium transfert. G. 22. Cfr. Fea-, Hirþ garþer.

Garps lip, n. går dsport: ostium areae.

Ebs. 1: 4; 16.

Garb sto, f. (Isl. sto, statio, locus) stället för en gärdsgård: locus saepimenti. læggia g. æftir æng, bestämma den rymd, der hvardera af grannarne i byn bör sätta gärdsgård, efter hans andel i ängen: locum, ubi quisque vicinorum in pago saepes struere debet, secundum cuiusque portionem prati determinare. B. 2: 1. tompt haver mæþ sik g., fördelningen af tomterna och gärdsgårdarne stämmer öfverens: partitio arearum convenit cum saepium distributione. Ibid. not. 71. Sermo hic non est de veris limitibus probandis, nec de inveniendo vestigio constitutae antea saepis, ut innuit Ih. (Gloss. vv. gard, sto). Ver. vertit: "locus et longitudo saepimenti, cum ipso saepimento.

Gas, f. gas: auser. Vap. 32: 1; Vins. 1; B. 25: 1.

Gata, f. (a ganga?) 1) gang, resa: iter. Vide Eriks gata. 2) vag: via; B. 3: pr; 11: pr; i synnerhet gata genom by: speciatim platea per areas in pago ducens. B. 1: 1; 2: 1. gatu gynum by læggia v. gæra, B. ind. 2; cap. 2: pr. et not. 50. Cfr. Hiorp-, Horn gata.

Gava, f. gafva: donum. skiptas gavum viper, Vins. 9: 1. Cfr. Gæf 1.

Gen, 1) praep. c. dat. a) till möte: obviam. ringia g. like, d. ä. då lik föres till kyrkan: campanas movere cum funus ad templum vehitur. Kr. 8: pr. Cfr. Brupfærp. b) emot: exadversus. hiorplöt ligger g. hiorplöt v.

hægnaþe, B. 13: 2. et not. 69. byr ligger g. almænninge, skial g. almænninge, B. 28: 2. pær ligger maber g. manne, d. ä. målsegandernes böter qvittas mot hvarandra: ambobus occisis, neutrius heres mulctam petere potest. Dr. 1, 2: pr; 11: 1. par gange horn g. horne &c. d. ä. bägge byarnes kreatur få opåtaldt gå om hvarandra i båda betesmarkerna: pecora amborum pagorum in contiguis pascuis promiscue pascant. B. 13: 2. gialde kvikt (sc. fæ) kviku g., betale lefvande kreatur med lefvande: pro vivo pecore vivum reddito. Vins. 6:5; B. 24: pr. rypia g. ryddu &c. pro: giva rydda iorp g. ryddi, B. 1:3. c) (stridande) emot: contra. g. hans vilia, Eps. 18. g. laghum, R. 3: 1. not. 70. pær g., deremot: e contrario. G. 15. 2) adv. emot: exadversus, contra. byggias g., vide Byggia 1. g. sværia, Eps. 29; Dr. 10: pr. g. varia, ES. 14: pr. g. ganga, vide Ganga 2. sighia ne g., Kr. 18: 2; Eps. 23: 1. pæn sum iorp &c. galt g., den af contrahenterne som lemnat den andre jord (mot penningar &c.): is, qui (in emtione venditione) alteri fundum cessit. G. 14: 2; ES. 8, 12: 1. *

Gen, adj. gen, rak: brevis, rectus.

Cfr. Æmgen, Gensta.

Gensta (ginsta, genstan, ginstan), adv. (proprie acc. superl. ab adj. gen) genast: illico. Dr. 2: 1. et nott. 38, 39; §. 2. Soribitur genast, ginast, B. 5: 1.

et not. 42. (gestan)

Giald, n. 1) betalning, ersättning: solutio, compensatio. Æ, 12: 1; B. 9: 9. half g., B. 4: 1. not. 19. fult g., B. 33. gialde ater fullum -dum, Kr. 8: 2; Vap. 16: 2; B. 24: pr, 1, 4; 25: pr, 1. ok (sc. gialde) pæt ater fullum -dum sum &c. B. 24: 5. ganga i -dit mæp manni, deltaga i (böternas) betalande: par-

tem mulctae ab alio solvendae pendere. Vap. 1: 2; cfr. Ganga 1. Cfr. Aker-, Klokkara-, Viper-, Ængia giald. 2) gäld, skuld: aes alienum, debitum. R. 3: 2; 5: 1; 26: 1.)(sak, R. 3: 2; 5: 1. öris v. örtugh g., R. 5: 2. böta ut g., ibid. cfr. Böta 1. eper falzs til -ds, d. ä. till skuldens betalande (men ej till böter): iuramento a debitore non dato, debitum (non vero mulcta) solvitor. R. 5: 1. Cfr. Korngiald. 3) böter: mulcta. Vide Fea-, Morpgiald. 2

Gialda (giælda; impf. galt, conj. gulde), v. a. 1) erlägga, betala, ersätta: pendere, solvere, rependere. G. 16: pr. not. 39; Æ. 14; ES. 7, 9: pr. not. 99; Vins. 6: 5; B. 12: pr; 17, 21: 1; 25: 2. not. 17; 41: pr; 51. ater g., Kr. 9; Vab. 39: 1; G. 14: 1; Vins. 6: 5; B. 5: pr. not. 39; 19: pr; 21: 1. not. 26; 26: 1; 50,51. -di ater fullum gialdum, vide Giald 1. gen g., vide Gen 2. ut g., Vins. 6: 2; B. 17: 1. not. 79; cfr. priskuldi. g. annars at (vide VGL.); pæt (fæ) fik egh þy bana at hans at gulde ælla hans fear, d. ä. genom hans eller hans fäkreaturs vållande: se vel pecus suum non esse caussam necis alieni pecoris. B. 15: 1. g. hub sina, Vab. 39: 1. lif sit firi (sc. gærþ) g., Eps. 22. 2) böta: mulctam solvere. Dr. 7: pr; Vap. 1: 2, 5; 3: pr. g. siax ora, fiuratighi marker &c. Kr. 8: 2. not. 26; Vab. 5; ES. 3: 1; 4: pr; 6, 7, 9: pr. not. 99; B. 4: pr; 6: 1; 14: 2; 18, 23, 24: 2; 31, 35: pr; 43: 1; 49. fæ g., Kr. 21. not. 91. g. karle ok kununge, R. 10. g. mæþ halvu, böta (kreaturets) halfva varde: mulctam dimidio (pecoris) pretio parem pendere. B. 15: 1. g. halfgildi, vide Halfgildi. 3) gälla (i värde eller böter): valere (certo pretio vel mulcta). B. 25: 2. pa-din pon (sar) egh mera all æn et fullsære, d.ä. det bötes ej mera för dem: omnia illa vulnera non maiori mulcta luuntor &c. Vab. 13: 1. *

Giarna, adv. gärna: libenter. Eps.

15: 2.

Gift (gipt, B. 9: 6.), f. 1) städja för arrenderad jord: arrha pro praedio conducto. B. 9: 1. nott. 5, 13; §. 6. g. ar half int v. ut int, jordegaren har till hälften eller helt och hållet förvärfvat eller förtjent städjan, d. ä. halfva eller hela legostämman är förliden; ty jordegaren hade ej rätt att behålla fulla stadjan som han emottagit, om landboen i förtid blef skild från jorden: dominus fundi dimidiam v. omnem arrham adquisivit v. meruit, i. e. dimidium vel integrum locationis conductionis tempus praeteriit; nam dominus fundi non totam arrham a colono acceptam adquisivit v. meruit, si colonus ante constitutum tempus e fundo emigrare cogeretur. B. 9: 1, 4. lagha g., B. 9: 5. g. giva, B. 9: 4. af eghn g. giva ok afræþe, G. 17. taka af (eghn) g. ek afræpe, G. 11: 1. nu stander undi g. hans, arrendet går under, eller brytes genom köpet: locatio conductio quasi superatur, i. e. dissolvitur facta emtione venditione. B. g. 6. Locc. credit verba undi gift hic unum esse vocabulum, et vertit: "si sistatur obreptitia cuiusdam arrha." Cfr. tamen Lex. Iur. v. vndi. - Cfr. Bol-, Vingift, Gæf. 2) gistermål, äktenskap: nuptiae, coniugium. gipta balker, G. rubr. *

Gifta, vide Gipta.

Gifta fulnaper, m. (a gift 1) ersattning för städjan till landbo, som i förtid skiljes från den arrenderade jorden: compensatio arrhae, data colono, qui, tempore conductionis nondum finito, e praedio conducto eiicitur. B. 9: 1.

Giftandi, m. (part. a gifta) i. q.

gipta maper, A. 16: 1.

Gilda, v. a. (a gilder) göra gild, bestämma böter för någon dräpen: mulctam pro caede alicuius determinare. huru höght sum hon ma gildas, d. ä. huru mycket som skall bötas för henne: quanta pro caede eius solvenda est mulcta. Eps. ind. 33 (ubi cod. B.

habet giäldas).

Gilder (comp. gildane, Vap. 27: 1. not. 58; Æ. 15. n. 30.), adj. 1) gällande, giltig: valens, ratus. R. 14: pr; 21: pr. Cfr. Köp-, Laghgilder. 2) i godt stånd (om gärdsgård &c.): rite exstructus (de saepe &c.). R. 4: pr; B. ind. 5; cap. 4: 1; 23: 1; 14: pr; 15: pr; 17: 1. Cfr. Ogilder. 3) för hvilken skall bötas: pro quo mulcta penditur. Eps. 1: 4; Dr. 11:1; 17: 1; Æ. 25: pr. han (den dräpne: occisus) ær g. at þrim &c. markum, Kr. 8: 1; Ebs. 33, 34; Dr. 10: pr; 43: pr, 1; 14: pr, 1 -3, 5; 17: 2; 18: pr; Vap. 1: 4; 5; B. 25: 2. g. at pukka, Dr. 14: 6. g. at halvre bot, Vap. 1: 4, 5. vari (sva) g. sum &c., så mycket bötes för honom: tanta mulcta pro eo solvitor. Dr. 14: 4-9; Vap. 3: pr. huru g. han varper um drap sar ælla skenu, E. ind. 23. pæn annöpugha varper gildare æn &c. Æ. 15. klokka v. kværn ær gild at þrim markum, lih ær gilt at siax örum, Kr. 8: 1; Vap. 1: 4; B. 23. pon gærp ær gild at hundrap markum, Vap. 31: 2. pæt er gilt at half siundu mark &c. Vab. 2. pæt ær sva gilt &c. Ebs. 33: pr; Dr. 10: 1; Æ. 17, 20: pr. þön (mal) æru sva gild ... ok egh gildare, Vap. 27: 1. Cfr. Iam-, O-, Tvægilder.

Gildi, n. den egenskap, att någon är gild, eller att böter ega rum för honom (om han dräpes): conditio eius, pro quo (si occidatur) mulcta solvitur. han haner firi huggit sær ok sinu g., d. ä. han kan saklöst dräpas: (servus qui liberum hominem vulnerat &c.)

impune occidi potest. Vap. 16: 1. um brytia g., d. ä. huru mycket som bötes för dem: quanta mulcta pro villicis (occisis) penditur. Dr. ind. 14. hvat hænna g. ær, Æ. ind. 15. Cfr. Half-, Tvægildi.

Gingærþ, f. (vide VGL.) detta ord förekommer här om det underhåll som borde lemnas biskopen, då han kom till soknen: h. v. hic occurrit de cibariis, quae episcopo paroeciam visitanti debehantur. biskupe g. gæra, Kr. ind. 2. tvæggia natta g., Kr. 13: 1.

Ginsta, ginstan, vide Gensta. Ginum, vide Gynum.

Gipta, gifta, v. a. 1) bortgista qvinna: feminam nuptui dare; in pass. giptas, blifva bortgist (om qvinna): nubere (cfr. VGL. v. Gift 2). G. 9: pr. g. kunu, G. 6: 1; 16: pr; 28. g. kunu manni, G. 29: 2. kona -tis, Ebs. 23: 1; G. 2, 16: pr; 23. kona -tis manni, G. 23. kona ær gipt, Vah. ind. 36. gipt ok givin (manni), in hac formula duo vocabula, hoc loco idem significantia, allitterationis caussa connectuntur; non enim vertenda sunt; "desponsata et nupta," ut credit Ih. G. 9: 1. Cfr. Gipter 1. 2) i vidsträcktare bemärkelse brukas detta ord äfven om mannen som gifter sig: latiori sensu h. v. quoque usurpatur de viro, cui uxor adiuugitur. bonde -ter son sin, G. 26; Æ. 9: pr. maper -tis, G. 27; Æ. 7. -tas mæp v. vip kunu, G. ind. 5. et not. 2. maper ok kona -tas, G. ind. 29. sipan pon æru vighþ ... æ hvat hælder þön -tas wlla egh, ehvad den högtidliga handling, hvarigenom giftomannen öfverlemnar qvinnan åt mannen, förrättas eller ej: sive solemnis actus, quo femina nuptui datur, celebratus fuerit, sive non. G. 7: pr, ubi Ih. perperam credit v. giptas significare copulam coniugum carnalem. sipan vight ær ok gipt, Vab. 36. 3) detta ord har afven asseende på den vid qvinnans bort, giftande bestämda egendomsgemenskapen emellan makarne: h. v. quoque respicit communionem bonorum inter coniuges, a sponsore in collocando determinatam. rætter pripiunger sum hon giptis til, Ebs. 18. pan rætter sum hon var gipt til ælla givin (cfr. supra sub 1), Eps. 19. 4) arrendera: conducere (praedium). Cfr. Gipter 2. *

Gipta, f. gifte, äktenskap: nuptiae, coniugium. ganga a andra ·tu, G. 19, 25; Æ. 9: pr. *

Gipta kvælder, m. (vide VGL. in giftar qvælder.) Dr. 5: pr; G. 11.

Gipta mat, n. (cfr. VGL. in Giftar mal.) 1) qvinnas bortgiftande, förrättande af gift: feminae solemnis collocatio in matrimonium. vara næmir -lum, vara (i anseende till slägtskap med qvinnan) närmare att förrätta denna handling: feminae collocandae (cognationis nomine) propior esse. G. 9: pr. ræna (man) -la, säges om prest, som viger qvinna (och troligen äfven om den som förrättar gift) utan giftomans tillstånd: dicitur de sacerdote coniuges sacro ritu copulante (et quoque, ut videtur, de eo, qui feminam nuptui dat) sine venia sponsoris. Vab. 14: 1; G. 6: pr. (His collatis, locutio: ræna man fæstninga mala, in Iure Vestrogotico occurrens, non ad nominat. fæstninga mali referenda videtur, sed ad fæstninga mal, desponsatio; proprie sermo a sponsore in desponsando habitus). 2) giftermål, äktenskap: nuptiae, coniugium. giptomala v. giptamála balker, Vap. 41: 1. not. 60; G. 29: 2. n. 65. Sed gipthamall perperam pro piupta mal, Kr. 13: 3. not. 79.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. 11.

Gipta maper (gipta man; giptar maper), m. (vide VGL.) Vap. 10, 14: 13 35, 36; G. 4: pr; 6, 9: pr; 10: 2; 11: pr; 14: 4; Æ. 8: pr. •

Gipter (gifter), adj. (part. pass. a gipta) 1) gift: matrimonio iunctus. G. 25; B. 13: pr. Cfr. Lagh-, Ogipter. 2) arrenderad: conductus (de praedio). gipt bol, B. 9: 4, ubi codd. B. F. habent giptat. *

Gist, f. gissel, piska: flagrum. Dr.

18: 1. (gesl)

Gisting, f. en menniskas förvarande såsom gislan eller fånge: custodia ob-

sidis vel captivi. Inde

Gislinga brut, n. brott emot gislinga lagh, derigenom, att gislan eller fånge med våld tages från sina vaktare: violatio iuris custodiae gislinga lagh dicti, qua obses vel captivus manibus custodum vi eripitur. R. 3: 2. bryta g., Dr. 2: 1, 2. not. 65; Vap. 34: 1. Ih. h. v. tantum de "homicida aut alius gravioris delicti convicto, captivo et in custodia retento" interpretatur; at eam latius patuisse, etymologia testatur. Ab altera parte quoque Locc. mimis restricte vertit: "violatio iuris obsidum;" etsi haec sit propria h. v. significatio. Perperam vero Ver. credit hoc delictum committi "cum vindex neglecto iudicis auxilio homicidam ipse capit vel interficit;" gislinga lagh enim erat ius in favorem custodum statutum, non vero "privilegium quoddam homicidae, ne a vindice capi vel interfici posset extra iudicium," ut de illa voce confusim disserit Ver.

Gislinga lagh, n. pl. den säkerhet som lagen stadgade för dem som emottagit gislan, eller ock fångat eller höllo vakt öfver en brottsling, att gislan eller fången ej fick med våld tagas isrån dem: ius custodientium obsides rel captives, quo prohibitum erat ne hi manibus illorum vi eriperentur. brytu g., Dr. 22 2. Efr. Gislinga brut.

Gita (impf. gat, Vap. 32: 4. pl. gatu, ES. 8; B. 1: 4. conj. gate, Vap. 32: 4.), v. a. gitta, kuma, förmå: posse. Eps. 1: 2; 3: 1; Æ. 9: pr; R. 14: 1. g. op gangit, sin vilia fræmt, dræpit, dult, sik vart, sak sot, &c. Kr. 18: 2; Eps. 3: pr; 5: 2; Vap. 1: 5; 33: 1;

R. 14: 1. &c. Cfr. Kunna.

Giva (gæfs, pro gifs v. gafs, Kr. 18:1. impf. pl. gaw pro gavu, G. 16: pt.), v. a. 1) gifva: dare. g. prea marker, örtugh, &c. Kr. 2: pr; 7: pr; 8: pr; Æ. 12: 1. g. tiunda, hemfylghþ, omynd, vingæf, urgæf, Kr. 9; G. 11: pr; 12: pr; 26, 27; E. 9: pr. fyndar int af (fynd) g., B. 37: pr. iamt arnupe a mote iamnu g., B. 1:3. gipt ok givin, allitt, de femina, vide Gipta 1, 3. g. ut, pendere, solvere. G. 11: pr; cfr. Ut giva. g. (sc. gift) til (bols), B. 9: 4. et not. 46. g. manni sak, horsak, piufsak, vide Sak &c. g. sik til gæfpræls, Æ. 11. ep g., gå ed; iuramentum dare. Vap. 23: pr; ES. ind. 3. lagh firi sik g., idem. Kr. 21. g. manni ur v. af epe, gifva någon tillstånd att gå ur eden, eller ej svärja: veniam alicui dare discedendi e iuramento. Kr. 18: 1; Vap. 1: pr; R. 17. g. manni ur næmd, Kr. 18: 1. Cfr. Friper, Frælsi, Gift, Grup, Firi giva. 2) skanka: donare. Kr. 1, 2: 2; 3: pr; 24: pr; Æ. 4, 12: 1; 22; Vins. 9: 1; B. 46. g. (iorp &c.) til omynd, at hindradags gæf, Dr. 5: pr; G. 10: pr, 1. g. (iorp &c.) unthan rættum arvum, Æ. 4, 11. 3) medgifva, estergisva: concedere. g. manni witsorp, Vap. 11: 1. g. kunu lif, Vap. 35. fiura (marker) gaf han af, efterskänkte: remittebat. Vap. 6: 5. 4) gifva lag, stadga: legem sancire, statuere. lagh g., Vab. 35. sva gaf birghir iarl

l lagh, Dr. 3: 3; 14: pr, 6; Vap. 6: 5. nu gaf þæt sva birghir iarl, R. 3: 2. þa gafs þæt sva, Dr. 14: 6. g. af, afskaffa (en lag): abrogare (legem). þæt gaf birghir iarl af, þæt gafs af, Æ. 11; R. 3: 2. birghir iarl gaf af iarn byrþina, Eps. 17. 4) givas, gifvas, vara till: dari, exsistere. för æn epsörit gafs, Eps. 14.

Giurper, adj. omgjordad: cinctus.

huvup duki g., G. 15.

Glugger, m. glugg, hål: foramen (in pariete vel muro). Vap. 32: 4. Scribitur glugga, not. 97. ibid.

Glöma, v. a. glömma: oblivisci. Kr.

20: pr; G. 16: pr.

Gor, m. (vide VGL.) Inde

Gorkætti, m. gömställe, der stulen boskap af tjufven förvaras: locus occultus, ubi abacta pecora a fure includuntur. Vap. 32: pr.

Gorpiuver, m. boskapstjus: abactor.

Vaþ. 32: pr. 3. *

Goper, adj. god: bonus. Kr. 11; B. 6: pr; 31, 33. pa ar pat got, pa ar got an &c. Vap. 37; G. 1, 8: pr. &c. Cfr. Æmgoper.

Gops (gozs), n. gods, egendom (i allmänhet, fast eller lös): bona (generatim, mobilia vel immobilia). Eps. 8, 18, 19, 26, 30; Dr. 5: pr; Vap. 15: pr; 33: pr; 35, 37; G. 7: pr; 14: 3; 18, 19; Æ. 11, 12; R. 3: 2; B. 39: pr.

Gopvili, m. fri vilja, samtycke: liberum arbitrium, consensus. Æ. 20: 1.

° (godvili)

Graf, f. graf, grop: fossa. Vap. 32: pr. Granni, grænni, m. granne, en af innevånarne i samma (eller närmaste) by: vicinus, unus ex incolis eiusdem (v. proximi) pagi. Vap. 32: 4; R. 4: pr; B. 3: pr; 9: 6; 11: pr; 13: 2; 17: 1; 19: 1; 21: pr; 37: pr.

Grava, v. a. grafva: fodere. g. gript; kældu, diki, Kr. 12: pr; Vap. 1: 2; B. 25: 2.

... Grima, f. (Isl. persona, larva) grima ma: capistrum. Inde

Grimu skapt, n. grimskaft: funis

capistro alligatus. B. 4: pr.

Grind, f. grind: ports clathrata. Bi

Grinda stolpi, m. grindstolpe: fallicrum portae clathratae. Vide Garper 31

Gripa, v. a. gripa, fanga: comprehendere, capere. varpa -pin vip v. mæp (piufnape), Vap. 35, 37. (iorp) garpe g., allitt., d. ä. intaga: eirosmsaepire. B. 28: 5.

Griper, m. (Isl. res pretioss) en sakt af något värde, som hör till någons lösa egendom: res mobilis oniusdam pretii. B. 37: pr.

Gript, ? grift, graft sepulcrum. Ks. 7: 1; 12: pr.

rup, f. fred och säkerhet, som lofe vas at den, som förbrutit sig emot en annan, eller annars af någon befarar fiendtlighet: pax v. incolumitas ei promissa, qui alium laesit, vel alias metait hostilem acceptionem. (Sic quoque in Iure VG. v. grip e explicanda est.) bepas g. af manni, G. 812. manni g. giva, ibid. man i g. taka, Dr. vizi. mæp -pum (til pings, af pinge) gand ga, til garps ripa, Dr. vizi; G. 822.

vad säkerhet: promissae incolumitatie violatio. Dr. 41: 11. Pro -lin soribitati grudspillan, not 28: ibid.

Grænni, vide Granni
Græsfari, m. (a græs, gramen, et fara 2) husvill; egentl. en som flyttar ut
på gräset eller bans backen: domioili
dapers; proprie, qui in gramen v. nus
dam humum migrat. gæra man sen,
B. 9: 6. Loce, et Ver, perperant cres
dunt verba: gæra -ra significare: emi-

grare in aestate, ut adeo v. g. esset nomen migrationis. Ih. credit colonum, ante tempos degibus constitutum, ext pulsum, appellari g. quia messem in harba deserit." At h. v. non respicare migrationem aestate saciendam, inde appuret, quod l. c. id beneficium conselitur colono, ut ne demigret consuecto migrationis tempore, vere nampe proxime instante, ut sancitum est f. se einsd. Cap.; sed liceat ei, arrham arso guef dictam dando, sibi comparare ius remanendi usque ad sequentem auctuminum (cfr. f. 5. ibid.).

Gull, in guld: aurum G. 1, 18; Bi

Gup, gudh, m. Gud: Deusi Kr. 21, 31. not. 86; B. 51. n. 52. gaps domber, Guds dom; så kallas järnborden, eller egentligen det utslag, som grundades på detta förmenta medel att utröna sånningen: indicium Dei; sic appellatur portatio candentis ferri, vel potius decisio caussae, hor modo eruendae veritatis superstitiose ficto; nixa (cfr. Gr. p. 908—937. Spellanni Gioss. Archarlot. vv. indicium Dei, ondultum. Des Freshe Gloss. v. ferrum). værih sik maß iarne ok gups domi, Eps 172 gups las, vide Las: Cfr. Bibia 1.18

Gynum (ginum), praep. c. acc. genom: per. gata g. mipian by, vægher g. ængia &c. B. s. 4: pr; 17: 1; 18; 41; 1. Cir. Pær. (gonum)

Gæf.: Lini) gåfnat donum, skiptas gæinim viper gifva hvarannan gåfnor (hvilket ej, såsom skifte och köp, skedde med biträde of vin): sibi innicem, munera dare (quod non, ut permutatio et amtio venditio, ædsistente prosentatio et antio venditio, ædsistente prosentation et antiona, et vale v. Gæf. Hindradaghs-, Lækist, Urgæf. 2) städja för arrenderad jord-

arrha pro praedio conducto. första gæf, städja som gafs då någon:aldraförst stadde ett visst hemman: arrha quam dedit is, qui primum conduxit tale praedium, quod non iam antea conductionis iure tenuerat. B. 9: pr, L. lagha g., B. 9: pr, 5, 6; var dels bolgæf, egentlig städja, som bestod i est sex års gammalt nötkreatur för hvar attung; dels vingæf, vängåfva, af sex öre, som gafs i förstu gæf: legitima arrha erat bolg x f, arrha proprie sic dicta, pro conducto fundo data, nempe bos sex annorum pro quoque attunger; et vingæf, donum amicitiae nomine datum, sex orae, quae datae sunt cum primum ab aliquo conduceretur praedium quoddam (i förstugæf). B. g. pr. Cfr. Ars-, Bol-, Vin-, Un-

di gæf; Vara. *

Gæfpræl, m. en träl, som sjelf gifvit sig i träldom; så kallas äfven den, som gifvit en annan sin egendom, mot det vilkor att den andre skall föda honom till hans död: servus dedititius; sic quoque appellatur is, qui boma sua pro perpetuo victu alii cessit (cfr. VGL. v. Flat). Dr. 17: 2; E. 12: 1. sik til -ls giva, E. 11. Non "per contumeliam" tantum, vel quia "huius conditio aeque habebatur inhonesta, 'ac mancipiorum", ut credit Ih. (Gloss. I. 498. II. 948.) talis homo ita appellatus est; sed quia dieta bonorum cessio antiquissimis temporibus revera cum deditione in servitutem coniuncta erat; at vero hac a Duce Birgero prohibita (Æ. 11.), illa tamen sub certis conditionibus in usu remansit (Æ. 12.). Ubi autem de caede servi dedititii statuitur mulcta, Dr. 17: 2, quae, ut recte. observat Ih., duplo minor erat illa, quae pro alius servi caede pendebatar, id certe, ante Birgeri tempora scriptum, non valuit de eo, qui postea nomine magis quam re fuit gæfpræl (Æ. 12: 1.).

Gælda (part. pass. gælder), v. a. galla, snöpa: castrare. Vap. 5, 7: pr. Nobis vix dubium videtur quin h. v. derivamla sit a gald v. galder (vide Galdviper), potius quam a gæll, quod Ih. credit significare testiculum.

Gældinger, m. (a gælda; prov. gälling, eunuchus; Isl. geldingr., spado, vervex, BH. Angl. gelding, equus castratus.) till äfventyrs i allmänhet snöpt kreatur; här galt: forte generatim animal castratum; hoc loco maialis. X

uren, B. 25: pr. ..

Gæra (göra, Kr. ind. not. 4; cap. 5: pr. gera, Kr. 11. impf. gærþe, Vaþ. 34: pr. giorpe, Eps. 2: 2. &c. sup. giort, Kr. 11; 27: 1. part. pass. gör, giorper, Kr. 1, 16: 1. &c.), v. a. 1) göra: facere. g. kirkiu, kværn, bro, hus, Kr. 1; Vab. 1: 2; Vins. 7: pr; B. 4: 1; 23. porp gærs af nyu up, B. 10. byr gærs af by, anlägges inom en gammal bys gransor: pagus intra fines antiqui pagi conditur. B. 28: 5. gör byr ok gamal, allitt., en i äldre tider anlagd by: pagus antiquitus conditus. B. 28: 2, 4. gæri ut (gatu) af sialfsins (sc. iorp), B. 11; pr. næmd g., vide Næmd, Broa-, Garpa-, Hæræps næmd. hemult, ræt g., vide Hemul, Rætter. æftir sva giort, sedan så är gjordt: postquam ita factum est. Æ. 1: 1. Cfr. Gærning, Gærb, Hemsokn, Firigæra, Laghgiorper. (2) gifva, erlägga: dare, pendere. g. tiunda, pænninga, morbgiald, vipermund, Kr. ind. not. 4; cap. 10: pr; Dr. 12; G. ind. 3; cfr. Omynd. g. biskupi öl, præsti korn ok kvika,. occ. Kr. 2: pr; 10; 1; 11. g. æftir sinum vilia, Kr. 31. Cfr. Ut gæra. 3) arheta: (metall): facere (opus ex metallo), formare, giort gull of silver, Vios. 1. 4

Gærning, f. 1) görande: factio. Vide Forgærning. 2) gerning; förekommer här endast om brott: actio; hic tantum de delictis occurrit. Eps. 31: 1; Vap. 15: 3; G. 6: pr; Æ. 17. gæra g., Eps. 1: 8; 2: 2. nott. 100, 3; 10: 2. n. 95; 12. n. 15; B. 13: pr. gæra g. a man, Æ. 17. gæra g. til mans, Eps. 4: pr; Æ. 24. Cfr. Ogærning.

Gærsimi, f. dyrbarhet: res pretiosa. G. 18.

- *Gærþ*, f. 1) görande: factio. *hæræþs* næmd (skal leta) lagha g., d.ä. undersöka om ed i anseende till formen är lagligen gången: territorii nemda inquirito an iuramentum respectu habito formae v. iudicialis regulae legitime sit factum. Kr. 16: 3. Vide Falags-, Gin-, Mungats-, Rapa-, Ölgærp. 2) gerning; förekommer här endast om brott: actio; hic tantum occurrit de delictis. Kr. 21; Dr. 3: pr, 4; 9: 1; 11: 1; Vap. 31: 2; G. 6: pr. not. 87; R. 13; B. 29. gæra g., -þin var gör, Kr. 16: 1; Ebs. 2: 2; 10: 2; 12; Dr. 5; pr; Vap. 9, 15: 3; 21: 1. not. 15; B. 13: pr. not 40. gæra g. a man, Eps. 2: 2.

Gærþa, v. a. gärda, bygga gärdsgård: saepire. B. 1:6; 14: pr; 16. garþ g., Vap. 1:2; B. 16. not. 35. ater g., gärda igen, åter upsätta gärdsgården der man gjort en öpning för att kunna köra igenom: saepem, ubi apertura transeuntis currus caussa facta est, iterum exstruere. B. 18.

Gærpe, n. garde: ager vel pratum consaeptum. B. 5: 2; 14: 2; 32. vara i g. mæp andrum, hafva del i samma garde, hafva åker eller äng inom samma hägnad: agrum vel pratum eodem saepimento circumclusum habere. R. 4: pr. Cfr. Frip gærpi, Afgærpis byr, Ingærpis.

Gærper, vide Garper.

Gærpsla, f. gärdsle, här gärdsgårdar: materia lignea saepimenti. Ita proprie vertenda videtur h. v., quamvis hoc loco ipsa saepimenta denotat; nisi corrupta sit, et garpsto legendum. B. 2: 1.

Gæslinga torva, f. en torfva, hvilken, då dike gräfdes, skulle upskäras, och förmodligen läggas vid sidan af diket, för att hindra gäslingar och andra småkreatur att falla i diket: glaeba, quam is, qui incile fodit, humo excidit, ac, ut videtur, ad latus incilis posuit, ne anserculi aliaeque parvulae pecudes in fossam caderent. B. 25: 2. Rustici Scanenses solent primo vere excidere viridem caespitem, quem teneris anserculis apponunt, ut gramen depascant; quod tamen ad rem, de qua l. c. sermo est, illustrandam non conferre videtur.

Gæslinger, m. gäsling, gåsuuge: anserculus. B. 25: 2.

Gæsta, v. a. gästa: hospitari. pæn sum...gæst (sup.) haver, Eps. 1: pr. • Gæster, m. gäst: hospes. g. til garps

) (husbonde, G. 22.

Gæta (impl. gætte), v. a. c. acc. v. gen. vårda, vakta: custodire. g. kirkiu fæ, Kr. 21. not. 82. vraker ok gætir (sc. fæ), B. 21: 2. g. (svin) a (skoghi), B. 42. fiæts g., följa djuret på spåren: vestigia ferae persequi. B. 36: 2. not. 92.

Göma, v. a. c. acc. v. gen. 1) förvara: custodire. Kr. 21; Eps. 18, 19, 24; Dr. 2: 1. g. sik, taga sig till vara: cavere. gömi sik (pær firi) at han v. pær egh &c. Eps. 23: 1; Vins. 6: 1; B. 30: pr. fiæts g. (cfr. Gæta), B. 36: 2. Cfr. Kirkiu gömari. 2) bevara: conservare. Kr. 31. not. 86. 3) iakttaga, gifva akt på: observare. gömin pær at bönder, R. 14: pr. göme at hon egh &c. R. 23: 1.

Göma, f. förvar: custedia. gærsima i g. hava, G. 18. taka öro i sina g., ataga sig att underhålla henne: pontem reparandum suscipere. B. 4: 1. Cfr. Vangöma.

Gör, vide Gæra.

Göpa, v. a. (a goper) 1) göra god: bonum facere. g. ep mæp epe, med ny ed bekräfta lagligheten af en förut gången ed: novo iuramento antea datum iusiurandum bonum facere, i. e. defendere v. probare illud legitime esse factum. R. 16: 1. Cfr. Göpslu eper, halver byr skal halvan g. ok attunger attung, tomterna på den sidan af byn, der icke alla tomterna stöta till gatan, måste, då detta fel skall afhjelpas, sinsemellan jämka, så att den ene attungen får lika stor tomt som den andre: ubi areae în pago non omnes contingunt plateam, illudque vitium emendandum est, illae areae, quae ab eodem latere secundum viam iacent, inter se solum aequabiliter dividunto, ut quodcumque praedium attunger dictum habeat aream ceterorum parem. B, 2: pr. Locc. vertit: "dimidius pagus additamentum vel meliorationem ad alterum dimidium pagum dabit, et octans agri ad octantem." 2) göda, gödsla: stercorare. B. 1:3. *

Göpning, f. det hvarigenom en brist fylles; fyllnad, förbättring: id que expletur defectus; complementum, melioratio. B. 2: pr.

Göpsl (gopzsl), ? gödsel: stercus, laetamen. B. 9: 1. Sed gödzslo, perperam pro gopo, B. 6: pr. not. 68.

Göpslu eper, m. (a göpa 1) ed, hvarigenom lagligheten af en förut gången ed bekräftas: iuramentum, quo adseritur iusiurandum antea datum, legitime esse factum. Kr. 13:3; R. 16:1; 17. g. fiughurtan manna, R. 16:1.

H

Ha, vide Har.

Haf, n. haf: mare. B. 37: 2. not. 52. boa nærmir havi, B. 28: pr. han a egh hanum til hafs at visa ok egh i hirþgarþ, d. ä. bondens son är icke skild från fadrens bo derigenom, att han reser till sjös eller gifvit sig i hoftjenst, utan han skall likväl hafva sin andel af fadrens bo: filius, qui navilgationi vel ministerio aulico se commisit, ne ideo destituitor sua portione paternorum bonorum. Dr. 5: pr.

Haf vræk, n. vrak; ett genom skeppsbrott eller på annat sätt förloradt fartyg eller annat ting, som flyter på hafvet: navis aliave res naufraga vel aliter perdita, mari natans. B. 37: 2.

Hagh,? (Anglo-Sax. hage) gards-gard, prov. hag (unde hage, hagtorn); har gardsel: saepes; hic materia saepimenti. hugga hagha, B. 29.

Haka skapt, n. skaftet af en bâtsbake: manubrium barpagonis. B. 28: 3. De ratione definiendorum terminorum l.c. constituta, cfr. Gr. p. 55—68.

Haki, m. hake, hatshake: uncus, contus, harpage. Vide Haka skapt:

Hald, n. (a halda) hallande: retentio. vitna man til halds, i. e. halds bænd, Kr. 13: 3. not. 89.

Halda (impf. hiolt, pl. hioldu, Vap. 1:2; ES. 15:5.), v.a. c. dat. v.acc. 1) hålla: tenere. Dr. 5: 1; 18: f. h. a sokn sinne, fortsätta, utföra sin talan: actionem persequi. E. 17. h. a fæst, fæstum ok köpum, fullborda köp genom fäst: venditionem solemni ritu confirmare; cfr. Fæst 2. hunger halder a, håller i, fortfar: durat. G. 14: 1. up h., undanhålla: arcere, prohibere. mans repskape up h., Kr. 13: pr; 29: 1. man-

ni up h. a paska dagh, neml. från den H. Nattvarden: a S. Coena. Kr. 15: 1. h. (manni) hemult, vide Hemul. pæt barn sum sva ær til -dit, d. ä. likasom framhållet (genom bevisningen om dess tillkomst): infans ita (probata violenta procreatione) quasi in medium productus. Æ. 8: 1. 2) innehafva, besitta: possidere. G. 12: pr. 3) qvarhålla: retinere. G. ind. 8; Æ. 14, 17; ES. 15: 5; B. 17: 1; 39: 1; 47. h. ok hæfta, allitt. G. 8: pr. halda egh værk, kværn sum halder, værk sum hioldu, neml. liket: opera (non) retinent mortuum corpus iis adhaerescens, Vab. 1:2. halda værk til bana þön haldin til halfra bot, d. ä. då de fasthålla menniskan som fått död af dem, så nödga de ock sin egare att betala halfva (våda-) böter: opera, quae retinent hominem ab ipsis necatum, quoque cogunt dominum ad pendendam dimidiam mulctam (homicidii casualis). Ibid. inne h., Kr. 7: pr, 1; 12: pr; G. 12: pr; Æ. 17; B. 17: 1; 26: 1. 4) behålla: tenere, habere. G. 17; Æ. 10: 2; ES. 21:1; B. 9: 6. h. fripi sinum (ok bo sinu), Dr. 5: 1; Vap. 6: pr; R. 26: 1. 5) underhålla: sustinere, habere. h. biltugha mæn, Eps. 10: pr. et not. 80. h. halfgirbi, B. 13: 2. et not. 67. Cfr. Uppe halda. 6) halla, förratta: habere, celebrare, ivir huse &c. varp h., Dr. 2: 1, 2; Vap. 32: 4. h. fæst, vide Fæst .2. 7) hålla i bet (kreatur): pascere. fæ sinu h. mæþ hund ok hirþa, B. 21: 2. h. svinum a skoghi, B. 42. 8) hålla, iakttaga: servare, observare. h. köp, ES. 4: pr. h. ælla ryva (sc. köp), ES. 9: pr. 9) v. n. hålla hel: integer manere. \(\brista, \text{Vab. 23: pr. \(^2\)

Halds bani, m. (vide VGL. v. Hald-

bani.) Dr. 5: 1. *

Haldsbænd, f? (vide VGL. v. Haldbænd 1.) kunu til h. vitna, Dr. 8. * Halds boter, f. pl. boter for haldsband: mulcta eius, qui occidendum tenendo interfectorem adiuvat. Dr. ind. 5.

Half, vide Alf.

Half friper, vide Half girpi.

Half gildi (halft gilde, vitiose, ut videtur, B. 14: pr. not. 87.), n. ersättning af halfva vardet for drapt fakreatur, eller halfva vådaböter för en genom våda omkommen menniska: compensatio dimidii pretii occisi pecoris, vel dimidia mulcta pro homine casu interfecto. gialde (ater) h., B. 14: pr; 15: pr; 25: pr, 1; 27: 1. böte h., B. 4: 1; 15: 1. *

Half girbi (half giærbe), n? (vide VGL. v. Halfgærþi.) B. 13: 2. varpa v. halda h. viþ annan v. mæþ v. a mote andrum, ibid. Vitiose sine dubio cod. A. duobus locis habet in dat. half frihi, etsi talis von eandem significationem habere posset. Ihid. nott.

60.61. *

Half inter, adj. till bälften förvärfvad eller förtjent: dimidia ex parte adquisitus. gift ær half int, neml. derigenom att halfva legostämman förflutit: dimidiam arrham pleno iure adquisivit dominus fundi, i. e. dimidium locationis conductionis tempus praeteriit. B. 9: 1. Cfr. Gift 1.

Halsiämpnlänge, m. halsar: dimi-

dius annus. Vins. 7: 3. not. 24.

Half mark, f. half mark: dimidia marca. Kr. 12: pr; Vap. 18: pr; 32: 1; 38: 1; B. 25: pr; 34: 1. h. pænninga v.

vapmala, vide Mark.

Halfnaper, m. hälft: dimidium. Inde Halfnaha træþe, n. sådant åkerbruk, då halfva åkren besås, och andra hälften ligger i träde: illa agricultura, qua dimidius ager seminatur, altero dimidio quiescente. tolf bynia sape a h., en åker, på hvars ena hälft tolf tunnor säd kunna sås, då den andra hälften ligger i träde: ager in quo, dimidio quiescente, duodecim orcae (tonnae) frumenti seminari possunt. Kr. 1. Cfr. Half træpe.

Half træþe, n. i. q. halfnaþa træ-

be. B. 11: 2.

Hali, m. svans, prov. hala: cauda.

Dr. 18: 1; B. 24: 4. *

Halmber, m. 1) halm: stipulae, culmi. Kr. 9. 2) skörd: messis. taka v. hava (af sc. iorb) en halm v. prea halma, B. 1:3; 28:5; 32. 3) år: annus. vita sik til ens halms, bevisa sin rätt att sitta qvar på den arrenderade jorden ett års tid: probare ius suum in praedio conducto unum annum remanendi. B. 9: 1; cfr. \(\). 6. nöt um siax halma, sex år gammalt: bos sexennis.

B. q: pr. *

Halver, adj. half: dimidius. Kr. 2. pr; 10: 1; 24: pr. &c. h. annar, unus cum dimidio. B. 1:6. h. fæmte, Vab. 39: 1; R. 5: 2. h. siunde, Dr. 7: pr; Vab. 1: 1, 5; 2. halft, n. absolute, halften: dimidium. Dr. 7: pr; Vap. 14: 1; E. 3: pr; 9: pr; B. 35, 37: 2. Cfr. Hofþa, Næmna. lyti mæþ halvu böta, egentligen med tredjedelen, neml. af såraboten; ty för lytet böttes till målseganden lika mycket som för såret, men intet till konungen och häradet: pro mutilatione dimidiam mulctam pendere; proprie trientem mulctae vulnerationis; nam pro mutilatione tanta mulcta actori pendebatur, quanta pro ipso vulnere; regi vero et territorio nulla. Vap. 15: 2, 3, 4 (ubi haec locutio explicatur); 23: 2; 24: pr; 25: 1. half (sc. vapa) bot, Vap. 1; 2, 4, 5; 2; egentl. tredjedelen af tjugo marker: proprie, triens vigintí marcarum, sc. half siunde mark ok fiura örtugher, Vap. 1: 1,5; 2. gialda mæþ halvu, i. q. gialda halfgildi, B. 15: 1. halvu *værre*, dubbelt sämre, d. ä. endast

hälsten så mycket värd som förr: duple vilior, i. e. dimidium tantum prioris pretii habens. G. 16: pr. halvi vilin annat ok halvi annat, d. ä. hälften af grannarne: dimidia pars vicinorum. B. 1: 4. not. 12; 2: 1. Cfr. Byr,

Hand, Hæræþ.

Hamar siangh, f. så kallas den hemgift som gafs till en hemmafödd träl och trälinna då de gifte sig: ita appellatur donum vernis contubernium ineuntibus a dominis eorum datum. G. 20: 2. Quid significet prior h. v. pars, nobis latet; hamar, locus petrosus, huc non videtur pertinere, etsi hamar siangh posset verti: cubile durum, quasi sub dio in lapidoso loco stratum. Multo minus ex Anglo-Sax. hamora, domestici, a ham, Sv. hem; domus, sequitur v. hamar significasse domesticum, servum, ut pro certo habet Ih.

Hambla, v. a. (egentl. hindra: proprie impedire) genom lemmars stympande göra någon ofårdig: membris

mutilare. Vab. 16: 2.

Hamna, f. (a hamn, portus) ett visst distrikt, hvars inbyggare stodo i gemensam ansvarighet för krigstjenst till sjös, och de dit hörande utskylder: regio, cuius incolae respectu militiae navalis et tributorum illuc pertinentium communione quadam inter se erant connexi. Cfr. Har, et UplL. h. v.

Han, pron. han: ille. Kr. 2. &c. gen. hans; biþa hans, afhida honom, d. ä. hans återkomst: exspectare eum, i. e. reditum eius. Dr. 4: 2. til hans, till, emot honom: ad v. contra eum. Kr. 7: pr; 12: pr; 15: pr; 21; Ebs. 4: pr; Dr. 16: pr, 1; Vap. 8: 2; 20: 1; 28. &c. dat. hanum, Kr. 2: pr, 1. &c. acc. han; han (honom: eum) skal v. skulu vitna, Eps. ind. 26; cap. 30. vil h. dræpa, Eps. 3: 1. sum h. a, Eps. 16. pa skal h. sökia v. stæghla, Eps. 18, 21. sum h. vitnapu, dömde, drap, Eps. 28; Dr. 11: pr. sum h. vil vita, Dr. 18: 2. h. (sc. servum) a egh, Vap. 25: 2. þæn h. atte, G. 29: 1. han (sc. eþin) skulu frænder hans ganga, Æ. 2: pr. sum ... h. vil föþa, Æ. 12: pr. h. skalæt leþa, sum h. æt lede, Æ. 20: 1. þaærvir h. kirkian, ES. 20: 2. þæn sum h. baþ i vinsorþit, Vins. 6: 2, 5. þa skulde h. næma, R. 3: 2. h. fælla þer, R. 4: 1. sum h. (sc. væghin) skulu fara, B. 5: 2. þæn sum h. baþ i borghan, B. 30. þæn sum h. a, sc. þæn galna hundin, B. 50. Cfr. Olovandis.

Hand, f. hand: manus. Ebs. 6; Vab. 1: pr; 15: 4; 16: 2; 18: 1. pumul finger ær half h., Vap. 18: pr. varper alt takit saman h. ok brander, gripes mordbrännaren å bar gerning med brand i handen: si incendiarius in ipso facinore, titionem manu tenens, deprehendatur. Eps. 31: pr. sætia (kirkiu nykil, byght bo &c.) i hænder manni, Kr. 4: 1; Dr. 5: pr; Vap. 37; G. 8: pr; Æ. 12: pr; R. 14: 1; B. 9: 6; 33. sætia i hand manni, Dr. 18: 1. nu a ... hæra þæn sum handum taker v. far, allitt. B. 36: 5. hava sik i hande haka skapt, d. ä. i sin hand: in manu sua. B. 28: 3. taka fæ i piufs handum, Vap. 38: 1. taks (piufnaper &c.) i handum (manni), Dr. 6; Vap. 31: 4; 32: pr, 1, 3. et not. 67; §. 5; 38: pr. hava handa mællum, besitta: possidere. B. 46. af handum sik (sær), från sig: a se. leba af handum sær (þiufnaþ), Vab. 32:3; cfr. Lepa. föra ep sik af handum, Kr. 19: pr; cfr. Föra. a hænder manni, i. q. a man. lebis a hænder manni sander piufnaper, Vap. 32: 3. han vær egh iorþina sik til handa, han vinner ej genom bevisningen rättigheten att behålla jorden: probatione

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

sua non id efficit, ut fundus ei adiudicetur. ES. 4: 2. Cfr. Vreps hand, Afhænda.

Handavirke, Handaværk, vide Handvirki, Handværk.

Handfaster (handfæster), adj. fast, fästad, som ej med blott handkraft kan flyttas: fixus, qui non sola manu demoveri potest. handfast værk)(lanur, Vap. 39: pr. Locc. vertit: "opera piscatoria manu defixa;" et Ih.; "decipulae, piscibus capiendis adaptatae, et in fundo lacus manu defixae."

Handlös (handalös), adj. handlös, ej styrd af hand: non manu directus. h. vahe, en vådelig händelse som sker på det sätt, att t. ex. ett kastadt spjut gör skada sedan det nedfallit och genom studsning fått en annan rigtning än handen gifvit det, eller ock blifvit kastadt öfver ett hus, utan att den som kastat det, ser hvar det faller ned: damnum fortuitum, quod facit ex. c. hasta, aut non in ipso iactu, sed, postquam in locum quendam decidit, inde repercussa, aut si iaculator non videat ubi hasta, super aedificium iacta, decidat. Vap. 1: 1. Locc., Ver. et Ih. haec verba nimis late interpretantur de iactu imprudenti vel temerario; non enim quicumque imprudens iactus huc relatus est. Ius Danicum utitur hoc termino de damno, quod non faciunt hominum manus. Cfr. K. Rosenvinge, nott. ad Eriks SelL. pag. 371.

Hand ran, n. (vide VGL.) gara manni h., Vap. 31: 4.

Handski (hanzski), m. handske: chirotheca. Dr. 18: 1.

Handvirki (handavirke), n. 1) i. q. handværk 1. B. 26; pr. 2) i. q. handværk 2. B. 15: 1. utan laghhafþat h. gangi firi, d. ä. vattenverk 1 opus aqua-

rium. B. 28: 4. Cfr. Har. (handa-værki)

Handviti, m. handveta, plogstyre: stiva. B. 9: 6. Locc. et Ver. perperam vertunt: "testes ad manum v. praesentes."

Handværk (handaværk), n. 1) gerning som verkställes med händerna: actio quae manibus fit. doia v. fa bana af mans -kum, Dr. 12; Vap. 1:5. varþa (fæ firi sær ok) sinum -kum, B. 17: 1; 26: pr. not. 22; etsi quoque altera h. v. significatio hic locum habere potest. liggia ogilder af (v. a) sialfsins -kum, Vap. 1:3. synis pæt a likinu ... mans h., d. ä. tecken till våldsam behandling: vestigium violentae contrectationis. Eps. 29. 2) ett med händer gjordt verk, t. ex. en qvarn, en gärdsgård: opus manu factum, ex. c. molina v. saepes. Vap. 1: 2; B. 15: 1. not. 17. fa döp v. bana v. akomu af mans -kum, Vap. 1: 2; 25: 1; B. 15: 1. — Cfr. Handvirki,

Hanker, m. hank: annulus v. vinculum vimineum, quo in saepe continentur perticae. B. 14: pr.

Haper? i. q. humper, q. vide.

Har, n. hår: crinis. synis alt saman... h. ok handvirki, d. ä. finnes hår af det döda kreaturet fastnadt på gärdsgården: si crines mortui pecoris ad saepem adhaerentes inveniantur. B. 15: 1.

Har, m. (egentl. årtulle: proprie scalmus [cfr. BH. vv. háborur, háir, háseti, hástockr]; sic quoque Ver. Latine vertit h. v., at Suethice minus recte: "tullbord;" Locc. vertit: "scalmus v. remus," et Ih.: "suprema pars lateris in nave, scalmus.") i. q. hamna (cfr. HelsL. v. Har). Vocabula synonyma har et hamna allitterationis caussa connectuntur in his formulis: byr ligger til ha ok hamnu, d. ä. är, i

afseende på krigstjensten till sjös, anslagen till en viss hamna: pagus, respectu militiae navalis, adscriptus est certae cuidam regioni hamna dictae. B. 28: 5. iam full (eghn) til h. ok h., underkastad lika stora utskylder för krigstjensten till sjös, och således varande af lika värde som förut: praedium paribus oneribus respectu militiae navalis obnoxium, ideoque aeque magni aestimatum ac antea. G. 16: pr.

Harva, f. harf: occa, pecten occa-

torius. B. 49.

Harva, v. a. harfva: occare. B. 49. Harvu kialki, m. kälke, på hvilken harfven föres: traha, qua fertur occa. B. 49.

Harvu tindi, m. harfpinne: dens oc-

cae. B. 51; cfr. cap. 49.

Harplika, adv. hardeligen: dure, severe. Vide Ofharplika.

Hasl, f. hassel: corylus. B. 30: pr.

Hasla, f. hasselvist: ramulus e corylo. sætia i (sc. iorþ) haslu, neml. såsom tecken till förbud: talem ramulum humi figere, in signum interdicti. B. 19: 1; cfr. VGL. I. J. 20. et Gr. p. 133. föra in v. flytia (sc. sæþ) undan h., neml. då en sådan qvist blifvit satt i jorden: segetes (in agro litigioso messas), tali vimine interdicti nomine humi fixo, devehere. Ibid. Ih., qui de hoc loco nihil habet, refert "in glossis antiquis Latino-Barb. hasla notare ramum aridum" (Gloss. v. hassel). Locc. et Ver. vertunt: merges, fascis.

Hasskaper (hærskaper), m. en mängd af menniskor; förekommer här om ett härads innevånare: caterva v. multitudo hominum; hic occurrit de territorii (heredae) incolis. alder h., i. q. alt hæræþ, Dr. 12. Ita h. v. nobis explicanda videtur, etsi Ragvaldus Ingemundi eadem verba in Codice Magnaeano vertit: "omnes de una curia,"

et Ih.: "tota familia;" quae significatio L c. non conveniens videtur. Iam pridem dubitatum esse de h. v., inde apparet, quod prima eius syllaba in Codd. Iuris Magnaeano et Christophoriano manuscriptis varias induit formas; at, etsi multi codd. habent hu-, hi-, hiidskaper &c., quod parum abest ab Isl. hiúskapr, Anglo-Sax. hiv-skipe, familia, in antiquissimis tamen codd. scribitur hæ- v. hærskaper, quod, pariter ac hæræþ, ab hær derivatum, significat catervam hominum, exercitum; Franc. heriscaf; vide Schilter, Gloss. Franc. et Alem. cfr. Ih. Gloss. I. 822; unde Suecus S. Bibliorum interpres dicit: himmelens härskap, στρατιά τοῦ ουρανού, Act. 7: 42, eodem sensu quo ingens stellarum copia alias plerisque locis appellatur himmelens här, צבא השמום, Deut. 4: 19. 17: 3. &c. — Si hasskaper l. c. non pro hærskaper, ut habet cod. F, scriptum, sed propria sit illius vocis forma, potissimum dicendum est illam significare incolas regionis har dictae.

Hatta band, n. hattband: spira pi-

lei. B. 41: 1.

Hatter, m. (mans-)hatt: pileum (virile). B. 41: 1. hvarte hyl h. ælla huva, allitt. Vap. 15: 4. h. ganger til (sc. arfs) ok huva fran, i. q. maper taker arf ok kona ganger fran, Æ. 3: 1.

Hava (sup. havat pro haft, B. 3: pr.), v. a. 1) hafva: habere. Kr. 9, 24: pr; G. 1, 6: 1; Vins. 7: 5; B. 3: pr; 9: 4, 5. h. ok hæfþa, allitt. Æ. 2: pr. Cfr. Inne, Til. 2) hálla: habere, celebrare. ping h., Dr. 11: 1. broa syn h., R. 4: pr. not. 16. 3) framhafva, föra: adducere, afferre. sea hvat pe h. in, Vap. 32: 4. 4) v. aux. hafva (gjort &c.): supino praepositum hoc verbum indicat praeteritum tempus. h. laghhæfþat, gæst, &c. Kr. 3: pr; Eþs. 1: pr. &c.

Hel, adj. hel)(half &c.: totus. h. huvup luter, branstup,)(halver, Kr.

24: pr; B. 44: 1. *

Helagher, adj. 1) helig: sanctus. ganga hælgra manna mællum, gå omkring i prestgårdarne och klostren för att tigga: mendicans visitare sacerdotes et monachos. Dr. 13: pr; cfr. HelsL. v. Helagher. Ita quoque Ih. intellexit vv. hælghir mæn. Locc. vertit: "Christiani homines, qui in pauperes benefici sunt." Cfr. Aptan. 2) helig)(söcken: festus. h. dagher, ES. 12: pr; R. 12: pr. °

Hem, n. 1) hem, boning: domus. Dr. 2: 1, 2; B. 1: 2. husit ok hemit, allitt. Eps. 1: 8; 10: 1. 2) verld: mundus.

Kr. 1. *

Hem, adv. hem: domum. Kr. 21; Eps. 1: pr, 2, 5; 4, 5: 1; 7: 1. &c.

Hema, adv. hemma: domi. Vap. 37; Æ. 5. not. 67; Vins. 3: 1; 6: 1; R. 7, 24. han atte ok h. födde &c., formula iuramenti. Vins. 6: 7.

Heman, adv. hemifran: domo. Eps. 5: 1; Vins. 7: 3; B. 23. not. 47.

Hemfylghb, f. i.q. fylghb. G. 11:

pr.

Hemföpa, f. bevisning derom, att en träl eller ett fäkreatur blifvit födt hemma hos någon viss person: probatio, qua aliquis adserit servum v. pecus domi suae esse natum. Vins. 7: pr. -pu vita, Vins. 6: 1; 7: 4. man a egh -pu sina i tak lata, d. ä. då denna bevisning skall ske, skall kreaturet ej sättas i qvarstad: qui talem probationem debet proferre, ne deposito litigiosum pecus apud sequestrem. Vins. 7: 2.

Hemfopu eper, m. (vide VGL.)

Vins. 6: 3. *

Hemsokn, f. hemgang: securitatis domesticae violatio. h. ok husbrut, Eps. ind. 1. gæra h., Eps. 1: 3, 4, 6; 14. gæra manni h., Eps. ind. 27. h.

gærs til mans, Eþs. 1:8. varþa dræpin i h., Eþs. 33: pr. sum för var skilt i h., i. e. in illo Capite, ubi de hoc crimine actum est. Ibid.

Hemul, adj. (Isl. heimill) tillegnad, försvarad (om en rättighet): appropriatus, defensus (de iure quodam). -lt gæra, försvara sin besittning eller förytring af en sak, då klander skett och fångesmannen blifvit upgifven: possessionem vel factam alienationem rei, lite mota et auctore laudato, defendere; a) sages i fråga om jord både om innehafvare och om fångesman: dicitur, ubi sermo est de rebus immobilibus, tam de possessore, quam de auctore; ES. 6, 8, 11:1; 12:1. b) forekommer i fråga om lösören endast om fångesmannen, som försvarar förytringen genom ed derom, att han sjelf låtit förfärdiga den tvistiga saken, eller att den är hemmafödd: occurrit, respectu bonorum mobilium, tantum de auctore, qui factam alienationem defendit iuramento, quo probat se rem litigiosam fabricandam curasse, vel illam domi esse natam. Vins. 6: 1, 7; 7: pr. halda (manni) -lt, försvara förytring (af jord): factam alienationem (fundi) defendere, v. evictionem avertere. ES. 6, 7 (ubi, pariter ac in cap. 6, sermo est de auctore ius possessoris defensuro). varper hanum egh skogher h., kan han ej bevisa sin rättighet att hugga i skogen: si ius suum caedendarum arborum in silva nequeat probare. B. 34: pr. De significatione et etymologia h. v. cfr. Schlyter, Diss. supra p. 242. cit., p. 21, 22, et not. 45. Cfr. Ohemult.

Hemula, v. a. 1) i allmänhet, försvara sin eller annans eganderätt eller annan rättighet: generatim, dominium v. aliud ius, suum v. alienum, defendere. sialver h. sær, sjelf bevisa

sin eganderätt: ipse dominium suum probare. Kr. 3: pr; ES. 10, 11: 1; 13: pr. ba skal bæn h. sum gaf, d. ä. säga åt hvilkendera han gaf: donator indicato utri dederit. Kr. 3: pr. h. hvarium perra &c., afgöra åt hvilkendera han sålde: decidere utri vendiderit. Vins. 7:5. pæn sum han -lape, at hvilken hau upgaf sig först hafva sålt: is, cui dixit se prius vendidisse. ES. 14: 1. vil han (sc. iorpæghandin) h., d. ä. försvara landbon derigenom, att han tillstår att han åt honom arrenderat den omtvistade jorden: si locator, confitendo se agrum litigiosum colono locasse, illum defendat. ES. 15: 3. 2) i synnerhet, försvara förytrad jord emot klander eller äverkan: speciatim, praedium alienatum contra vindicationem v. iniustam usurpationem defendere, v. eius evictionem, mota lite, avertere. h. manni iorh, ES. 12: pr. h., absolute, ES. ind. 8; cap. 3: 1; 7, 9: pr; 10, 11: pr. han skal ... h. (emtoris ius defendere) ok (sc. þæn sum aværkaþe skal) egh lufs eb ganga, ES. 15: 5. Ordet hemula förekommer någon gång, likasom hemult gæra, äfven om innehafvaren af jord, hvilken leder till sin sangesman: h. v. nonnumquam, pariter ac hemult gæra, etiam occurrit de rei immobilis possessore, qui, lite ad auctorem deducta, ius suum defendit. ES. 11: 1. nott. 35, 42. *

Hemuld, f. hemul, försvar för eganderätt (till jord eller lös egendom) eller någon annan rättighet, hvilket vinnes genom rätt fångesmans upgifvande: defensio dominii (rei immobilis vel mobilis) vel alius cuiusdam iuris, quae iustum auctorem laudando efficitur. (ganga) til höghs at h. (leta), söka sådant försvar vid grafhögen, d. ä. genom att leda till en numera död fångesman: talem defensionem in tumulo

quaerere, i. e. auctorem iam mortuum laudare. ES. 10; cfr. Ih. Gloss. v. hog. leta -ls þæs &c., söka hemul hos den &c.: desensionem dominii petere ab eo qui &c. Vins. 9: 1. leta h. sinna, skaffa sig försvar af den som tillåtit honom att hugga i skogen: defensionem quaerere apud eum, qui veniam caedendi arbores dedit. B. 34: pr. a h. lita, til -ls lita, vide Lita. stæmna h. sinne, i. e. hemuls manne sinum. ES. 15:5. egh na h. sinne, vide Lebsn. fa h., dominium suum aliudve ius auctorem laudando probare. ES. ind. 20; cap. 15: 5; B. 34: pr. pan h. fylghir, d. ä. den som hemulsmannen säger att han sålt till: is cum quo stat auctor, v. cui ille dicit se vendidisse. ES. 14: 1; Vins. 7: 5. hvar egh kumber h. innan lagha lepsnum, då saken ej blir hemulad sedan den blifvit ledd till fångesmännen, d. ä. då fångesman brister at hemul: ubi, lite ad auctores delata, auctor factam alienationem defendere v. evictionem avertere nequit. Vins. 6: 3. coll. 7: 4.

Hemuli, m. i. q. hemuls man. Vins. 7: 5. not. 56.

Hemuls eper, m. ed, hvarigenom säljaren bestyrker den skedda förytringen, och försvarar köparens rätt: iuramentum, quo venditor adserit factam venditionem, et defendit ius emtorisbipia han sea -ep at sær (sc. hemuls manninum), d. ä. emottaga sådan ed af hemulsmannen: rogare alium ut tale iuramentum a se (sc. venditore) accipiat. ES. 15: 5.

Hemuls man, m. hemulsman, den som till en annan förytrat en sak, och vid upkommet klander skall försvara den skedda förytringen: auctor; is qui rem (immobilem vel mobilem) alienavit, cuiusque est, factam alienationem, mota lite, defendere. ES. 6, 8, 12: pr; 15: 5; Vins. 7: 5.

Heta (impf. hæt, Æ. 22. not. 42.) v. n. heta, kallas: appellari. h. skriptabrut, hamar siangh, dana arf, &c. Kr. 15: 1; G. 29: 2; Æ. 22. not. 42; B. 3: 1; 11: 1; 27: pr. h. saklös, fallin, saker, laghgangit, Kr. 19; R. 8: pr; B. 1: 4. h. kasna vargher, aghnabaker, hæræþs piækker, &c. Eþs. 31: pr; 32; Dr. 13: pr; G. ind. 22; Æ. 8: pr; B. 24: 6; 28: 4. þæt (sc. vingæf) hetir siax öra, B. 9: pr.

Hepin, adj. odöpt (om barn): non baptizatus (de infante). Kr. 26: pr; Æ. 6: pr; 7. hepit morp, barnmord: clandestina interemtio infantis sui recens nati, ac nondum baptizati. Kr. 26: pr. **

Hepna, f. (vide VGL.) Inde Hepnu byr, m. i. q. hogha byr, q. cfr.

Hialp, s. hjelp: auxilium. Eps. 1: 7. sökia (man) til -pa, Eps. 1: 1. öpa v. löpa sik til h., Vap. 31: 2.

Hialpa, v. a. c. dat. hjelpa: opem ferre. Eps. 10: pr. biþi sik sva guþ h. &c., formula iurisiurandi. Vins. 6: 1. sialver h. sik ok föpa sik, Æ. 12: pr. h. manne i hem ok ur heme, neml. med dop eller den H. Nattvarden: recens nato v. morituro baptismum v. sacram coenam impertire. Kr. 1. lönda skript -per (egh) firi (biskups sak v. fea bot), d. ä. böterna undgås (ej) genom enskild penitens: privatam poenitentiam subeundo (non) evitatur mulcta. Kr. 15, 18: pr; 20. forfals eper -per tysvar, R. 9: 1. pa -per hanum egh forfals eper v. vilzs eper, Vins. 6: 3; B. 21: 1.

Hin (pl. hinir, hini, hinne, Dr. 3: 2; Vap. 6: 2; 20: pr. n. s. hit, hint, Æ. 3: 2; R. 18. pl. hin, G. 16: pr.), pron. 1) den andre: ille, alter. Eps. 5: pr; 12; Dr. 2: 2; 3: 1—4. &c. hin—hin, den ene, den andre: alter—alter. Dr. 3: 2; 7: 1; R. 8: 2. annar—hin, idem, Dr. 7: 1. h. ene—hine flere, Æ. 3: pr. 2) den (som): is (qui). h. sum, Kr. 27: 1; Eps. 1: 1; 25, 27: pr; 29; Dr. 3: 2. &c. h. ær, Vins. 6: 3; R. 3: 1. 3) artic. def. h. frælsa, gambla, Æ. 15. not. 31; B. 11: 1.

Hindersmæssa, f. Henrics messa: festum Henrici, dies XIX Ianuarii. B. 13: 1. not. 57.

Hindra dagher, m. (vide VGL.) G. 10: pr. et not. 79.

Hindradaghs gæf, f. morgongåfva, så kallad deraf att den gafs på hindradagen: donum a marito postridie nuptiarum uxori datum. Eps. 19; G. 10: pr, 1; 16: pr. (Hic apparet vera origo huius nominis; in Iure Vestro-Gotico autem donum ita appellatum non nisi improprio sensu s. ex analogia hoc nomine insignitur.)

Hinna, vide Inna.

Hion, n. pl. (in sing. occurrit Vap. 32: 3, nisi annöhugh hion v. annöhught hiona ibi legendum sit.) 1) man och hustru: maritus et uxor. Vide Hionafælagh, Hionalagh. 2) husfolk, tjenstfolk: servi aliique homines ad domum pertinentes. Kr. 9; Eps. 27: pr; Vap. 13: pr; 31: 1; 37, 38: pr; R. 7; B. 34: 1. annöhugh h., Vap. 32: 3; G. 16: pr; 18. 3) i allmänhet, personer, menniskor: generatim, homines. all folkfræls h., Dr. 12. Cfr. Hiona.

Hiona, n. en af någons husfolk: unus ex familia alicuius. Eps. 1: pr, 8; Vap. 13: pr. not. 32. frælst h., Vap. 32: 3. daghlikt h., R. 14: pr. — H. v. occurrit quoque in Iure VG. I. K. 15: pr; II. K. 30; Add. 7: 1, 8, etsi in glossario confunditur cum v. hion.

Hionafwlagh, n. hjonalag, äktenskap: coniugium (ad verbum: societas coniu-

gum). Kr. 29: 1. h. binda, lösa, at skilia, Kr. 28.

Hionalagh, n. i. q. hionafælagh. Kr. 28. not. 31; 29: 1. not. 44. "

Hiorp, f. hjord (egentl. af nötkreatur): grex (proprie, bovum).) (stop, B. 24: 1. vraka bort hund ok h., allitt. Vap. 31: 3.

Hiorp gata, f. fägata: actus, via pecorum. horn gata ok h., allitt. B. 4: pr.

Hiorp hunder, m. fähund, vallhund: canis pecuarius. B. 24: 2.

Hiorh löt, f. betesmark: pascuum. B. 13: 2.

Hirpgarper, m. (a hirda, custodire; hird, satellitium) hof: aula. Dr. 5: pr. Scribitur härgärd, not. 87. ibid. Cfr. Haf.

Hirpi, m. (a hirda, cfr. Hirpgar*per*) herde: pastor. halda fæ v. gæta mæþ hund ok h., allitt. B. 21: 2; 42. Hitta, v. a. 1) hitta, finna: invenire. Eps. 17; Vap. 30: 1; 32: 4; 33: pr; G. 19; Æ. 7; R. ind, 23; B. 35, 37. hittas, pass. finnas, vara till: inveniri, esse. Eps. 17, 30; Dr. 11: 1; B. 4: 2. hittas til, idem. Eps. 25; Æ. 7, 8: pr. not. 58. Cfr. Nyhitter. 2) råka, träffa: offendere, convenire. B. 16. not. 41. hittas, dep. råkas, stöta tillsammans: convenire, concurrere, collimitare. Ebs. 1: 7; Dr. 17: 1; B. 4: 2. hittas viper, idem. Dr. 17: 1. not. 14. 3) besöka, gå till: adire, visitare. Kr. 21. h. at (bon-

R. 7, 24. 4

Hipi, n. (Anglo-Sax. hydan, Angl. hide, celare) hide, ide; lustrum, latibulum ferae. B. 36: pr.

da), idem. Dr. 11:1. h. man kema,

Hiælt, n. (Isl. hialt), svärdsknapp: globulus capuli ensis. mæþ hornum ælla -tum, allitt. Vaþ. 19.

Ho, vide pron. Hvar.

Hofpa, v. a. (a hovup) för sitt hufvud d. ä. sin person göra eller ansvara för något: pro suo capite v. sua persona aliquid facere v. praestare. pa -par han halft firi allum, d. ä. han betaler eller tager för sin person halfva summan, eller så mycket som alla de andra: pro suo capite v. sua persona dimidiam mulctam solvit v. accipit, vel tantum, quantum ceteri omnes. Dr. 7: pr. *

Hofpa dyna, f. hufvuddyna: cervi-

cal. G. 29: 2.

Hon, pron. hon: illa. Kr. 3: pr. &c. gen. hænna, Kr. 26: pr; 27: pr. &c. dat. hænni, hænne, Kr. 18: pr; 27: pr. &c. hanne, B. 4: 1. acc. hana, Kr. 16: pr; 17, 26: pr. (ubi tamen not. 83. cod. H. rectius, ut videtur, habet dat. henne) &c. pa skal (sc. malsman) hænna (sc. gops) först böta, Dr. 9: 1. ° (hun)

Hor, n. hor: adulterium, Kr. 13: 3; 15; pr, 1; 25: pr; 27; pr; Vap. rubr. gæra h. undir man, d. ä. med annan mans hustru: adulterium facere cum aliena uxore. Kr. 27: 1; Eps. 26. not. 35; Vap. 30: pr.

Horkona, f. qvinna som begått hor:

adultera. Eps. 26. not. 28.

Horkunu barn, n. barn afladt i hor: liberi adulterini. Æ. 13.

Hor mal, n. mål som angår hor: caussa ubi de adulterio agitur. Kr. ind. 27.

Horn, n. 1) horn: cornu. B. 24: 4. kviki sum h. ok hof haver, allitt. Vins. 1. pær gange h. gen -ne ok hof gen hof, d. ä. båda egarnes nötkreatur och hästar beta om hvarandra i båda betesmarkerna: amborum dominorum boves et equi promiscue pascunto in collimitantibus pascuis. B. 13: 2. 2) dryckeshorn: vas potatorium e cornu confectum. sla annan mæp -num ælla hiæltum, allitt. Vap. 19, ubi v. horn

a Ver. et Locc. vertitur: "ferrum eapuli instar cornu prominens;" quae explicatio si vera sit, verba horn et hiælt hoc loco sunt synonyma. Cfr. Diurs horn.

Horn gata, f. i. q. hiorp gata, q. vide.

Hors, n. 1) sto: equa.)(hæster, B. 24: 3.)(ko, B. 45. 2) häst eller sto: equus aut equa.)(not, Vap. 6: 1.

Hor sak, f. (vide VGL.) giva manni v. kunu h., Kr. 27: pr. et not. 91; §. 2; Vap. ind. 30. vinna pom til h., Kr. 27: pr. fællas ælla værias firi h.,

Kr. 27: 1. not. 20. *

Hor siang, f. egentl. säng, der hor begås; äfven sjelfva brottet: proprie lectus, ubi committitur adulterium; quoque ipsum crimen. varþa dræpin i h., Eþs. 26. taka man inne mæþ kunu i h., Kr. 27: pr. fællas ælla værias firi h., Kr. 27: 1.

Hover (hof), m. hof: ungula solida.

Vide *Horn*.

Hvar (har, B. 51. not. 48. harr, R. 4: pr. not. 19. n. hvart), pron. hvar, hvarje: quisque. Kr. 7: pr, 2; 11, 17, 18: pr; 24: 7; 31. &c. h. herra, Kr. 28, 31. &c. h. pripi, Kr. 13: 1; R. 3: 2, h. tiundi, Kr. 9. po hvaru, vide po. 4

Hvar (hva, Eps. ind. 10; cap. 10: pr; 27: 1; Dr. 4: pr; G. ind. 9. &c. hvarr, ES. 14: 1; Vins. 6: 4. ho, Kr. 23. not. 11; Eps. 10: pr. n. 85; 27: 1. n. 43. &c. n. hvat), pron. hvilken: quis. gen. m. et n. hvas, Vap. 12: pr; B. 30: pr. dat. m. hvem, Kr. ind. 19; ES. 16: 1; R. 14: pr. hvarium, Vins. 7: 5. hvar perra, ES. 14: 1; 15: 4. &c. hvar v. hvat sum, a) hvilken, hvilket som: quis, quid. Eps. ind. 1; Dr. 3: pr; 11: pr; Vap. 32: 4; G. ind. 19. &c. b) eho, ehvad som: quicumque, quodcumque. Kr. 22, 23; Eps. 8, 10: pr; 11, 27: 1; B. 17: 1. &c. hva, omiss. sum, R. ind. 3.

hvat, hvem hon vil hælder, Kr. 3. hvarn sum (sc. malsæghandin) hælder vil, Dr. 3: pr. hvat (sum) þæt hælst v. hælder ær, Vaþ. 6: 2; B. 21: 1; 45. æ hvem hælst &c. R. 14: pr. hvat epum, dagh, male, eþ, Kr. ind. 13; cap. 2: 1; Dr. 4: 4; R. 6: 1. Cfr. Æ. °

Hvar, adv. hvar: ubi. Vap. 1: 1; Æ. 5; B. 1: 4. Cfr. Æ.

Hvarghin (n. hvarte; hvazke, hvatte, Kr. 16: 2. et nott. 75, 79.), pron. ingendera: neuter, nullus. Kr. 16: 2; Vap. 37. h. perra, ES. 14: 1; 15: 4; 19: pr; R. 8: pr.

Hvarghin, adv. ingenstädes: nusquam. Dr. 13: pr; Vap. 1: 1; 31: 1. *

Hvart, adv. hvart, hvarthän: quorsum. Vap. 32: 4; B. 12: pr.

Hvarte, n. a pron. hvarghin, q. vide.
Hvarte (hvatske; hvarcke, hvaske, hvadke, Kr. 16: 2. not. 83. hvatke, hvatte, ES. 9: pr. not. 99; 15: 1.
n. 59. B. 22. n. 44.), conj. (proprie n. a
pron. hvarghin, ex. c. vil næmdin h.
gæra fælla ælla væria, Kr. 16: 2.)
hvarken: neque. h. . . . ælla, Eps. 5:
2; Dr. 2, 3: 1, 4; 18: 2; Vap. 8: 2; 15:
3, 4. &c. h. . . . ok egh, R. 3: 1; B.
39: 1. h. . . egh. . . ok egh, Eps. 1:
6; Dr. 3: 1.

Hvat (hva þæt, pro hvat þæt, Æ. 3: 1.), conj. (proprie n. a pron. hvar, quis; ex. c. þa ma bondin h. [hvilketdera: utrumcumque] han vil hælder hana agha ælla burt lata, Eps. 26; cfr. ES. 4: pr; 9: pr. hvat þerra hon fælde allan byn ælla &c.; R. 4: pr. n. 22.) 1) antingen: utrum. h. ... ælla, Dr. 2: 2; Vap. 35. not. 88; ES. 13: 1. h. hælder ... ælla, Kr. 2: 2; 3: 1; 18: pr; Eps. 2: pr, 2; 5: pr; 7: pr; 23: pr; R. 4: pr. &c. 2) ehvad: sive. h. ... ælla, Dr. 18: 2; Vap. 17: pr; G. 21: pr; R. 3: 2; B. 30: pr. h. hælder ... ælla,

Kr. 27: 1; Eps. 12, 22. &c. h. sum ... (hælder)... ælla, Dr. 7: pr; B. 15: pr; 30: pr. Cfr. Æ.

Hvatske, vide Hvarte.

Hug, n. 1) hugg, huggning: caesio, ictus (gladii &c.). Vap. 1: pr; 17: pr. Cfr. Afhug. 2) slag: ictus (flagri &c.), plaga. Dr. 18: 1.

Hugga (impf. hiog, pl. hioggu, Vah. 1: pr, 5. &c.) v. a. 1) hugga: (securi, gladio &c.) caedere. h. næsa &c. af andrum, Vab. 18: 1. h. bat ur lase, B. 43: 1. (træ) af stumne h., Vins. 7: pr. træ, skogh up h., B. 33. hugger för niper (sc. prælin), si, vimen amputando, demittat servum suspensum. Dr. 13: 2. h. sunder, B. 6: 1; 23. h. ater vægh, vide Ater 1. h. annan, Kr. ind. 22. h. annan sar, Vap. 6: pr. h. at manne, Vap. 1: pr; 17: pr. til h., Vab. 17: pr. h. man niber, Dr. 2: pr. h. fæ i hæl, B. 24: 1. annar hugger, d. ä. dräper: occidit. Dr. 5: 1. not. 97. h. i skoghi, hugga träd i skogen: ligna in silva caedere. B, 30, 31. Cfr. Af-, Firihugga. 2) hugga ned, fälla (träd): caedere (arbores). h. træ, ek, &c. Vab. 1:5; B. 31. h. skogh, B. 33. 3) tillhugga: materiam ligneam formare. h. hagha, B. 4) sönderhugga: ictibus conscindere. h. klæþe ælla vakn annars, Ebs. 3: 1. h. garp, hus, bat, B. 23. 5) sara: vulnerare; Vap. 1: pr; 8: 2 (ubi verba h. et sargha sunt synonyma); 14: pr. h. fa) (sla, B. ind. 24. i synnerhet hugga fullsår; praesertim plenum vulnus insligere. Vab. 11: pr; 12: 3.)(sla, Kr. 23; Eps. 1: 5, 7.)(dræpa, Kr. 23; Eps. 1: 2, 5, 7; 3: 2; Vap. 9; B. 24: 3. coll. pr. Cfr. Blop, Blopviti, Fullsære, Sar. 6) slå: ferire. til h. (mæþ gisl), Dr. 18: 1; Vaþ. 23: pr. 7) bitas (om fargalt): mordere (de verre). Vab. 2.

" Hvi, adv. hvi, hvarför: cur. Kr. 8: 2; Eps. 23: pr; Vap. 37; G. ind. 22; R. 23: 1; B. 1: 2. "

Hvilikin (hulikin, hulkin), pron.

1) hvilken: quis. Dr. ind. 8. h. perra,
G. ind. 28; Æ. 6: 1; ES. 10; Vins. 7: 5.

not. 58. 2) hvilken som hälst: quicumque. Vap. 2; G. 6: 1; B. 23. h. hælder, Kr. 3: 1. æ h. (perra), ES. 15: 4;
R. 14: pr. 4

Huld, n. hull, kött: caro.)(hup, Vap. 19, 23: pr. *

Hulikin, hulkin, vide Hvilikin.

Huma mal, n. (a humi) mal som grundar sig på osaker mistanka: caussa quae incerta suspicione nititur.)(yppinbar mal ok laghvunnin, Kr. 26: 1.)(laghkallah mal, Kr. 13:3.

Humi, m. (Isl. húm, n. crepusculum) hum, dunkelt begrepp, mistanka: obscura idea, suspicio. Vap. 32: 4. Cfr. Huma mal.

Humper, m. urfjäll, ett ifrån en bys öfriga egor skildt jordstycke: solum a communi pagi agro separatum, et extra communionem vieinorum positum. B. 3: pr, 1; 8: 1; 11: pr. i -pe ælla hapi, v. i -pum ælla hapum)(i bygdum by, G. 3; ES. 3: 2; ubi duo vocabula synonyma allitterationis caussa discriminantur, ut recte observat Ver. -pum af sælia, afsöndra och förytra särskilda jordstycken: agros a praedio separare ac alienare. B. 6: pr. Ih. (in Dial. Lex.) refert v. hump hodieque apud Ostrogotos ac Sudermannos notare portiunculam terrae: "ett stycke jord, ex. gr. skogshump, ängshump."

Hunder, m. hund: canis. Vap. 2, 25: pr; 32: 1; Vins. 1; B. 24: 2; 36: 3; 50, 51. Cfr. Hirpi, Hiorp, Hiorp hunder.

Hundrap (hundrapa), num. hun-Carp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II. drade (och tjugo): centum (et viginti). Eps. 33: pr; 34; Vap. 31: 2.

Hurruka, hurraka, f. dörrhake, gångjärn: cardo. B. 23. In prima h. v. syllaba facile agnoscitur Isl. hurd, ianua; posterioris vero partis origo sine dubio quaerenda est in verbo vræka v. vraka, Isl. reka, pellere, unde reka aptr hurd, ianuam claudere; neque enim haec terminatio ab haki derivanda videtur, ut crediderunt Locc., Ver. et Ih., nec ab Isl. oki, m. iugum, subscus, unde hurdar-oki, subscus ianuae. Si vero prior h. v. pars non esset derivanda ab hurd, quod tamen dubium non videtur, potius esset ab Isl. hior, Anglo-Sax. horr, cardo, quam ab hurra (cum impetu circumagi, Ih., strepere per induratam nivem v. congelatam terram, BH.), ut statuunt Locc. ceterique.

Hurvit, vide Hværva.

Hus, n. hus: domus. Eps. 1: 8; 31: pr; Dr. 2: 1. &c. ur v. i husum taka (piufnap &c.), Eps. 7: 1; Dr. 5: pr; Vap. 32: 3. læst h. ok dorat, hus försedt med dörrar och lås: domus ianuis et seris munita. Vins. 1; B. 23. odorat h., B. 23. Cfr. Bryta 2, Hem 1, Nöthus.

Husa, v. a. bygga hus: aedificia exstruere. B. 11: pr. a

Husbonde, m. 1) i. q. bonde 1.)(gaster, G. 22. 2) i. q. bonde 2. Vap. 36.

Husbrut, n. (ab hus bryta) upbrytande af hus, inbrott: effractura. Cfr. Hemsokn.

Husfru (husfröa, Æ. 9: pr. not. 76. hustru, Kr. 31. nott. 70, 76, 84; Eps. 9. n. 73. &c. huströ, hoströ, hustro, G. 10: pr. not. 75; 14: 1. n. 49; §. 2. n. 52: 22. n. 23.), f. husmoder, (bondes) hustru: materfamilias, uxor. Eps. 9; Dr. 5: pr; G. ind. 21—23; cap. 5: pr; 10: pr; R. 3: 2; 7. (bonde, Kr. 31; Vap. 10, 33:

pr; G. 12: pr; 14: 1, 2; 15, 16: pr; 17, 22; Æ. 9: pr. 6

Huskona, f. trälinna: serva. Æ. 14,

25: 1; 26. . °

Huskunu barn, n. barn afladt med trälinna: filius v. filia e serva procreatus v. procreata. Æ. ind. 14; cap. 13.

Hussætu maper, m. husman, inhyseshjon, som ej har del i byns egor: tugurii dominus v. incola, qui non est particeps agrorum pagi. Kr. 10: pr. Cfr. VGL. v. Græssæti.

Huva, f. hufva, qvinnomössa: calantica, pileum muliebre. Vide Hatter.

Huvup (dat. hofpe), n. 1) hufvud: caput. Eps. 1: 4; Vap. 1: pr; G. 15. 2) hufvuddel (af omynd): principalis pars (dotis). pry h., G. 1. mæla kunu bulster at (sc. enu) hofpe at andru (sc. hofpe) eghn at pripia gull, ibid. pæt ena -pit, G. 16: pr. at andru, pripia hofpe, ibid. 3) ytre kanten af en by, som går längs efter alla tomterna, parallelt med gatan: exterior pagi margo, terminum universarum arearum, plateae parallelum, constituens. Vide Æg. (hovop)

Huvup duker, m. hufvudkläde:

supparus, amictorium. G. 15.

Huvup luter, m. (vide VGL. in Hovoploter) Kr. 24: pr; G. 21: pr. hel, halver h., Kr. 24: pr. Interpretatio h. v. quae datur Kr. 24: pr., respicit illum casum, ubi filii filiaeque una capiunt hereditatem; non vero illum, ubi hereditas iamn arf dicta in duas principales partes primum est dividenda (Æ. 3: pr.).

Huvup ramarkar, m. pl. hufvudramärken, ramärken som utvisa omkretsen af alla tomterna i en by: limites principales, ambitum universarum arearum in pago terminantes. B. 1: 4; 2: pr.

Huvups eper, m. ed angående hufvudsaken: iuramentum de caussa principali. (forfals eper, R. 9: pr.) bujus eper, R. 26: pr.

Huvups mal, n. hufvudsak: caussa

principalis. R. 26.

Huvups mal, n. det mått eller indelning, hvarigenom bys egor äro fördelade emellan grannarne: mensura v. norma, secundum quam agri inter vicinos in pago dispertiuntur. humper utan h., ett jordstycke som någon eger utom denna räkning eller gemenskap med grannarne: portio terrae, quae extra illam mensuram separatim ad aliquem pertinet. B. 11: pr. Locc. vertit: "principalis limes;" Ver. et Ih.: "ea fundi pars, cui aedes insistunt."

Huvups maper, huvups man, m. hufvudman: princeps; 1) i brott eller ansvarighet: in reatu. Dr. 2: 2; B. 8: 4. pær ær hvar h. firi sialvan sik, Kr. 18: pr. 2) i edgang: in iureiurando. Kr. 14: pr; 15: 2; R. 5: 1; 15. Scribitur hoffwitz man, Kr. 18: pr. not. 9. huusmader, Dr. 2: 2. not. 65. * (hovops maper)

Huvups sak, f. hufvudsak: caussa principalis. Vap. 20: 1. pa fællis ut

-kin, R. 5: 1; cfr. Fælla 4.

Hup, f. hud: cutis, pellis. Vap. 32: pr. giælda h. sina, blifva hudstruken: flagellari. Vap. 39: 1. þæt æru öra tve ælla h. hans, duarum orarum mulctam solvito, aut flagellator. Vap. 41: pr. Cfr. Huld.

Hværva, v. n. komma bort, förloras: disparere, amitti. *lysa hvat ha*num ær hurvit, Vaþ. 32: 4. slikt ær mik hvurvit, B. 37: pr.

Hyggia (impf. hughpe), v. a. tanka: cogitare, credere. B. 7: pr; 19: pr. h. at, besinna, komma ihag: reputare,

meminisse. ES. 8; B. 51. "

Hylia, v. a. hölja, betäcka: tegere.

Vaþ. 15: 4. 🗳

Hyndsima, f. hynda: canis femina. B. 51. Scribitur hundsima, hynsöma, hynsoma, hynda, ibid. nott. 36, 44, 49; hyndsim mans, ut videtur, pro hyndsima mans, B. ind. 51.

Hyrna, f. hörn, prov. hörna: angulus. G. 16: pr. *

Hæfta, v. a. 1) qvarhålla: retinere. B. 8: pr. halda ok h., allitt. G. 8: pr. 2) innestänga, fängsla: includere, vincire. Dr. ind. 2; B. 51. inne h., B. 51. Cfr. Laghhæfta. •

Hæfte, n. fangsel: vincula. lagha h.,

Hæfp, f. 1) häld, eganderättens förvarivande genom besittning: usucapio. (lagha) hæfþ v. hæfþum a koma, neml. genom tre ars besittning: (trima possessione) usucapere. G. 11:1; ES. 24; B. 28: 2, 5. dela (um eghn) innan -bar, d. ä. innan laga häfd åkommit: de terra nondum usucapta litigare. Kr. 3: pr; 24: pr; G. 11: 1. lagha h., äfven jorden, hvarå någon har häfd: quoque terra usucapta. B. 3: 1; 28: pr, 2,4. Cfr. 2) lägersmål: stuprum, Laghhæfp. concubitus. Æ. 16: pr. 5

Hæfþa, v. a. häfda, hesitta och bruka (jord), vinna häfd: possidere et codere (terram), usucapere. G. 11: 1; ES. 16: pr. not. 52; B. 3: 1. haft ok hæfpat, allitt. Æ. 2: pr. Cfr. Laghhæfpa.

Hæfþa eþer, m. ed, hvarigenom nágon bestyrker att han besuttit den omtvistade jorden: iuramentum, quo quis probat se terram litigiosam possedisse. Æ. 2: pr; 10: 3; ES. 5. et not. 96; 10, 16: 2.

Hæfþa mal, n. mål, der fråga är om besittning: caussa, ubi de possessione agitur. *væria (iorþ) at -lum (*)(at köpum v.köpmalum), i.q. at ærfpa malum, ES. 11: 1. nott. 33, 35. coll. cap. 6.

Hæghna, v. a. hägna, göra gärdsgård: saepire. B. 16. *

Hæghnaper, m. 1) hägnad, gurdsgard: saepimentum. B. 22. stæmma munni til -pa, d. a. för att förmå honom att hålla gärdsgård: actionem cohtra aliquem instituere de saepibus struendis. B. 16. 2) gärde: ager consaeptus. B. 13: 2; 21: 2.

Hæl, n. död: mors. sla v. bita til hæliar, Kr. 8: 1, 2; Vap. 1: 2; B. 25: pr. liggia, stenka, hugga i hæl, Eþs. 23: pr. nott. 92, 95; Vap. 31: 1; 35; B. 24: 1. sla i hiæl, Kr. 8: 1. not. 11. sla v. liggia hæl, Kr. 8: 1. et not. 20; Ebs. ·23: pr. 🌣

Hal, m. (Isl. hall) pinne, plugg: paxillus. Vide Tiuber hæl.

Hælda, f. (vide VGL.) B. 17: pr. * Hælder (haldær, Vap. 23: 1. &c. eller, Vap. 17: pr. not. 37.), adv. häldre: potius. hvat sum flere vilia h., B. 1: 4. hvat h. ... ælla, vide Hvat. hvilikin h., vide Hvilikin 2. egh h., ej heller: nec. Dr. 17: pr. — Hælzst, superl. hälst: potissimum. æ huru mange ... h. &c. Eps. 8. Cfr. pron. Hvar.

Hælgh, f. i. q. hælghþ. * Inde Halgha bardaghi, m. i. q. hælghudagha bardaghi. Kr. 13:3. not. 70.

Hælghapton, m. i. q. hælghi aptan

(vide Aptan). B. 1: 1. not. 72.

Hælghi þorsdagher, m. Christi himmelsfärdsdag, prov. helig thorsdag: dies adscensionis. B. 14: pr; 16.

Hælghudaghar, m. pl. helgdagar:

dies festi. Inde

Hælghudagha bardaghi, m. slagsmål på helgdag: verber die festo alii illatum. Kr. 13: 3. Cfr. Hælgha bar-

daghi. Hælghudagha brut, n. sabbatsbrott,

arbete a helgdag: violatio sabbati, labor die festo factus. Kr. ind. not. 2. xxxv (coll. cap. 20.); cap. 13: 3. Cfr. VGL. I. Br. 4. &c.

Hælghþ, f. 1) helg, högtid: festum. Kr. 20: pr; 22. Cfr. For-, Kirkmæssu-, Pingz dagha-, Skærdags hælghþ, Lafrinzs-, Pætars mæssa. 2) fred, säkerhet: pax, securitas. lösa (þræl) i h. manna, Æ. 17. not. 82. læggia h. a skogh, fredlysa: interdicto defendere. B. 30: 1; 41: pr. þæt sum i -þina ær laght, B. 30: 1. af (skoghe) döma-þina, uphäfva fredlysningen: tollere interdictum. B. 30: 1. Cfr. Manhælghþ. *

Hælvan, f. (a hæl) förmodan om nära förestående död: exspectatio appropinquantis mortis. liggia i -num,

Kr. 24: pr.

Hæmd (hæmpd), f. hämnd: vindicta privata. taka h. a man, Dr. 11: 1.

not. 27. °

Hæmna, v. a. hämnas: ulcisci. Dr. 3: 1. — Hæmnas, v. dep. idem. Eps. 2: 1; 7: pr; Dr. 9: 1. h. a man, Eps. 2: 2; 7: pr; Dr. 9: 1; 11: 1. h. a annan æn annar gær gærþina, Eps. 2: 2. h. a mal, Eps. 27: 1. h. a kunungs dom, Eps. 7: pr. h. æptir böter fæsta, Eps. 2: 1. h. a sæt mal ok böt, Eps. 2: pr. *

Hænda, v. a. hända: accidere. misfall, hunger, vanmæt, siukdomber-der (man), Kr. 25: 1; G. 14: 1; Æ.

12: pr.

Hængia, v. a. uphänga: suspendere. Eps. 28; Vap. 32: 6; 33: 1. uph., vide

Up hængia. *

Hænta, v. a. hamta, taga, skaffa sig: adducere, capere. h. sik hialp ælla vapn, Eps. 1: 7. h. (sc. nuces) i hat sin, B. 41: 1. H. v., quae ll. cc. in nott. scribitur hämpta, et VGL. II. Add. 7: 7. hænta, Isl. heimta, ab Ih. perperam confunditur cum v. hænda, manu capere.

Hær, m. har: exercitus. Eps. 30;

G. 14: 1.

Hæri, m. hare: lepus. hæra (a) þæn sum handum taker, allitt. B. 36: 5.

Hæria, v. a. 1) anfalla med krig, härja: bello infestare, populari. h. land, Eps. 30. 2) med våld borttaga eller bortföra: vi auferre, abducere. h. bonda, kunu, alt pæt bondin a, G. 14: 1. *

Hærra, m. herre; i allmänhet en som anses hafva högre värdighet än en bonde: dominus; generatim qui dignitate antecellit rustico.) (bonde, Dr. 3: pr.) (man, pariter ac bonde) (præl, Dr. 3: pr; Vap. 15: 1. pæs hærra man sum haver stallara &c. Dr. 14: 9; Vap. 12: 3. pæs hærra man sum pukka a taka, Vap. 12: 4. hærrum pukka böta, Vap. 15: 1. hærra pukke, vide pukke. Cfr. Doms-, Ivi hærra.

Hærskaper, m. vide Hasskaper.

Hærtughi, m. härtig: dux. Dr. 14: 7.
-gha man, Dr. 14: 7; Vap. 12: 2, 4.
-gha pukke, Dr. 14: 7; Vap. 12: 2.

Hærpar, f. pl. härdar, skuldror: hu-

meri. Inde

Hærþa mattul (hærda mantol), m. mantel, slängkappa: pallium. G. 15.

Hæræþ (hæræþe, hæraþ), n. härad: territorium (cfr. VGL). Kr. 3: 1; 12: pr; 18: pr, 1; Eþs. 1: 8; 10: pr, 2; 32. &c. halft h., B. 44: 1. fiarþungs h., þriþiungs h., vide Fiarþunger, priþiunger. af -þinu, i.q. af hæræþs mannum, Dr. 2: 2. mæþ h. þit koma v. til riþa, Dr. 2: 2. not. 62; Vaþ. 32: 4; B. 8: 4. h. skal syn til næmna, B. 8: 4. not. 36. Pro: innan lands ok hæraþe legendum est: i.l. o. laghsaghu, Vins. 6: 3. Cfr. Malsæghandi, Rætter, Sak, Soknari, Utan, Inhæræþis.

Hæræþshöfþingi (hærazs höþingi, Dr. 2: 2.), m. haradshöfding: iudex territorialis, praetor heradae. Eps. 11; Dr. 2: 2; 5: pr; 11: pr; 12; Vaþ. 32: 4; 37; G. 6: 1; 8: pr; R. 1: pr. not. 36; cap. 3: 2; 4: pr; B. 1: 4. not. 12; 2: 1; 5: 2. et not. 53; 8: 4; 14: 1; 28: 2; 33, 44: 1. -ga domber, Vaþ. 31: pr. Cfr. Soknari.*

Hæræþs mæn, m. pl. häradsboar: territorii (heradae) incolae. Dr. 2: 2.

Hæræþs næmd, f. (vide VGL.) h. næmna, R. 1: pr. h. gæra, ibid. not. 37. h. af þy hæræþe sum gærþin var gör i, Eps. 10: 2. pæt ligge til -dinna, Eps. 23: 1; B. 21: pr. læggin þæt til -dinna, Eps. 23: pr. pæt skal standa til -dinna, Eps. 10: pr. not. 80; Dr. 2: 2; ES. 10, 13: 1; 14: 1. pæt skal biþa h., i.q. biþa kunungs ræfst (vide Bipa), ES. 12: 1. not. 68. h. skal vita hvat pær ær sant um, Eps. 3: pr; 5: pr. not. 41; 10: pr, 2; 29; Dr. 3: 2; Vab. 1: pr; 8: 2; 11: 1; 20: pr; 26, 31: 4; 32: 6; ES. 4: 1; 7, 15: pr, 3; 16: 2; Vins. 6: 4. not. 35; R. 15, 16: 1; B. 1: 5; 9: 1; 28: 4; 30: pr. h. skal vita hvat hælder ... ælla &c. Eps. 2: 2; 5: pr; 7: pr; ES. 15: pr. h. skal vita hvar þerra sum sannare haver (svurit), ES. 15: 4; Vins. 6: 4. h. skal pæt vita at &c. Dr. 12. h. skal (hvat hon vil hælder) væria ælla fælla, Kr. 26: pr; Ebs. 10: pr. not. 80; 23: pr. h. vær, . fallir, Dr. 3: 2; (Vap. 32: 6;) ES. 15: , 4. pæt a h. slita, Kr. 13: 3; 26: pr. h. sliter tvæsvære, Vap. 30: 2. dyli mæp -dinne, Dr. 4: pr. h. skal sant leta, Kr. 16: 1. h. skal leta lagha gærþ v. lagh giort, Kr. 16: 3; R. 16: 1. h. sægher at &c. ES. 12: 1; B. 21: pr. *

Hæræþs piækker, m. tiggare som stryker omkring i häradet: mendicus in territorio circumvagans. Dr. 13: pr. Cfr. Piækker.

Hæræps ping, n. häradsting: iudicium territoriale. Dr. 12. not. 34.

Hæsta foper, n. hästfoder: pabulum equarium. Kr. 2: pr. not. 36.

Hæsta korn, n. hafre: avena. Kr. 2: pr. Cfr. Ih. Gloss. v. hafra.

Hæster, m. 1) häst: equus v. equa. Vap. 2, 25: pr; 32: 2; Vins. 1. &c. 2) h

häst: equus.) (hors, B. 24:3.) (shiut, vide Skiut. Cfr. Hæst fyl. 2

Hæst fyl, n. hästföl, fåle: equulus.

) (marfyl, B. 25: pr. et not. 6.

Hætta, v. a. 1) hålla up, afstå: cessare, desistere. h. i sokninne)(halda a sokn, E. 17. 2) äfventyra, våga, förlora: periclitari, perdere. þæn sum sinu (bo) haver viþ h., Dr. 3: pr. h. viþ fiuratighi markum &c., d. ä. böta: muletari. Dr. 13: 2; Vaþ. 33: 1; G. 8: pr; 9: pr; E. 17; R. 1: 2; 22, 23: pr; B. 4: 1; 9: 1, 2; 17: 1; 36: 5.

Hævia, v. a. hafva, lyfta: tollere,

levare. B. 23. *

Höfpingi, m. höfding: praefectus. Vide Fiarpungs-, Hæræpshöfpingi. * Högha byr, m. (vide VGL.))(af-

gærþis byr, B. 28: 5. h. ok heþnu byr,

allitt. S. 2. ibid. "

Högher, m. 1) hög, kulle: collis. Dr. 18: 1. 2) grafhög: tumulus sepulcralis. ES. 10. Cfr. Högha byr.

Högher, adj. 1) hög: altus. B. 14: pr. 2) stor, vigtig: magnus, gravis. höghre þiuft, Vap. 39: 1. höghre epar) (læghre, d. ä. de som bestå af större antal edgärdsmän: juramenta e maiori numero iuratorum constantia. R. ind. 11. högh sak, Vap. 4. höghre v. höghsta sak) læghre v. læghsta, Vap. 17: pr; R. ind. 26. höghre tak pæt æru fæmtan næter; Vins. 7:3. not. 12. hoghsta fæmtan natta fæmtin, Vins. 6: 6. hoghste fæmt (ær) nat ok iamlangde, B. 26: 1. höghste vape, sar, ran, Vap. 1: pr; 5, 31: 2. laghsagha ... byrias at by hoghsta ok lyktas at py læghsta, lagboken börjas med de vigtigaste amnen, och slutas med de ringaste: codex iuris incipit a maximis rebus, et finitur vilissimis. B. 51. Cfr. Of högher. *

Höghinde, n. (Isl. hægindi) hyende, bolster: pulvinar, culcita. G. 29: 2.

Högh mæle, n. högmål, grof lifssak: gravis caussa capitalis, parricidium. R. 2.

Häght, adv. högt, mycket: alte, magne, multum. huru h. han ma vitna sik, d. ä. huru stora böter han genom bevisning af blodvitet kan yrka: quantam mulctam vulnus probando petere potest. Vap. ind. 20. huru h. hon (sc. næmdin) fælde garþin, R. 4: pr; cfr. Fælla 3. Cfr. Gilda. — Höghra, compar. Vap. 4.

Höns, n. höns, tupp eller höna: gallus vel gallina. Kr. 2: pr; Vap. 32: 1;

Vins. 1.

Höra, v. a. 1) höra: audire. Eps. 3: pr; Æ. 7; B. 28: 2. skila mannin skal h. æn &c., d. ä. höra efter, gifva akt på: attendito. R. 22: pr. 2) tillhöra: pertinere (ad aliquem v. aliquid). höre hænne halft til, luter þæn sum til hænna höre, Vap. 14: 1; G. 14: 2. þön mal sum til skript, friplös mans, lionga þings höra, Kr. 29: 1; Dr. 4: 4; Vap. 20: 1. minne iorþ &c. hörer egh til aterbuþs, ES. 3: 2; 20: 1. þær til hörer &c. Kr. 11; Vap. 15: 3; ES. ind. 16; B. ind. 9; cap. 13: 2.

Höster, m. höst: auctumnus. Eps. 27: pr; Vap. 13: pr; B. 9: pr; 25: 2.

Höta, v. a. höta, hota: minari. pa ær hötter mæp ængu (v. litlo) bötter, pær ær hötter sköt bötter, Eps. 1:2; 3:1; 5:2.

Hota, v. a. sätta störar i jorden: palos in humo defigere. stafrum h. v. stafra um h., B. 16. Ih. testatur v. hot apud Ostrogotos significare palum in humo defixum, et höta non solum, ut refert Ver., "ferreo cuspide in terra foramina facere, quibus pali infiguntur," sed etiam palum humo figere, pariter ac: höta nalen, acum panno cuidam impingere.

Hötsl, f. hotelse: minae. Eps. 5:

pr. o

I.

I, praep. cum det. v. acc. 1) i: in. vara i landi, Dr. 15: pr; Vab. 11: pr. i pingi, Dr. 11: pr; Vap. 6: pr. &c. i prim arum, ES. 21: 1. not. 42. dræpa &c. i vapa, vide Vape. i (sokn &c.) ægha, vide Ægha. vara i gærþe mæþ andrum, vide Gærþe. hava laghhæfpat v. ærft i gamblu v. nyu laghum, d. ä. i den tiden då den gamla lagen (om döttrars arfsrätt) gälde, eller sedan den nya blef antagen: eo tempore quo valebat antiquum ius, v. iam receptum erat novum ius (sc. de filiarum successione). Æ. 2: pr. sum för var skilt i hemsokn v. kiolsvarvinu, vide Hemsokn, Kiolsvarf. hvar (sc. maper) i pripia knæ, inom tredje led: intra tertium cognationis gradum. Æ. 8: pr; 17. 2) i, till: in, ad. hialpa manne i hem, Kr. 1. koma i sokn v. land, Kr. 2: pr; Dr. 15: pr; Vab. 11: pr. koma, ganga, föra i garþ (mans), Ebs. 1: pr; R. 7; B. 9: 1; 17: 1. taka (præl) i manhælghþ, lösa han i lagh manna, A. 17. skipta i prea lyti v. i pry, vide Skipta. 2

Ia, 1) interj. ja: omnino, certe. ne ok ia, B. 51. not. 52. sighia v. kvæþa ia viþer, Kr. 13: 2; B. 39: pr. 2) ut subst. n. ja, bifall: adsensus. mæþ æghandans ia ok hans goþvilia, Æ. 20: 1.

Iak, pron. jag: ego. Kr. 13: 3; 21; Dr. 11: 1. &c. dat. mær, Vins. 6: 7. not. 83; 7: pr. n. 92; R. 23: pr. nott. 1, 4. mæ, Vins. 7: pr. not. 97; cap. 13. n. 108. mik, ll. cc. in textu; Kr. 13: 3; B. 37: pr. acc. mik, Kr. 21; B. 19: 1.

Iaka, v. a. jaka, samtycka: affirmare, adsentire. i. pem sum næmnas, vara nöjd med dem: contentus esse iis &c. R. 1: pr.

Iakvæpi, n. (a ia kvæpa) ytradt bifall: adsensus pronuntiatus. mæp luvi v. vilia ok i. mans, Æ. 25: pr; B. 1: 2, 4.

Iamfulder, adj. jämnstor, jämngod &c.: aeque magnus v. bonus &c. G. 16: pr.

Iamgilder, adj. (vide VGL.) Vap.

16: pr. 9

Iamka, v. a. c. dat. 1) jämka (arfslotter): aequare (partes hereditatis). i. vipannan, E. 10: 2. i., absolute, E. 10: 2, 4. 2) qvitta: par pari compensare. -kin bape sarum sinum, d. ä. målsegandernes rätt till böter förfaller genom qvittning: pars mulctae actoribus utrinque debita compensatione exstinguitur. Kr. 30: pr; Vap. 13: 2.

Iamkan, f. jämkning: aequatio. (skipti) ganger til i., Æ. 10: 2, 3. til i. de-

la, Æ. ind. 10. Cfr. Dela 1.

Tamkunder, adj. i. q. iamskylder. knæm -nne, E. 3: 1.

Iamlanga dagher, m. (vide VGL.)

Kr. 7: 2.

Iamlangi (iamlangde, Vins. 2; B. 26: 1.), m. år: annus. -gin ær ute, Dr. 3: 1. priggia -ga gamal, Dr. 18: 1. nat ok i., Kr. 25: 1; Vap. 15: 4; R. 11: pr; B. 26: 1. um nat ok i., Kr. 25: 1; ES. 13: 1; Vins. 2. innan nat ok i., Dr. 3: 1; 11: pr; 12; Vap. 15: 4; 17: 1; G. 14: 2; Æ. 22, 23: pr; ES. 12: 1; 14: 2; 21: 1. siri nat ok i., Dr. 3: 1. nott. 2, 4; B. 37: pr. natta tak ok -ga, halfs -ga tak, vide Tak. De formula nat ok i. cfr. Gr. p. 222—225. Cfr. Halsiampnlange.

Iammykit (æmmykit, æmmukit), adv. lika mycket: tantumdem. G. 23;

B. 30: 1. *

Iamn (iæmn), adj. 1) lika, enahanda: par, aequus. B. 1: 3; 6: pr; 25: pr, 1. i. akoma, Kr. 30: pr; Vap. 13: 2. i. i arve, lika i arfsrätt: aequum ius hereditarium habens. Æ. 3: pr. 2) i. q. iamskylder. Æ. 3: 1. not. 16, 22. iamne ok

knæm iamkunne, allitt. Æ. 3: 1. Cfr. Iam nær. (iamner, at iamn legendum.)

lamnarf, n. auf som i vissa fall, delas i lika hufvudlotter, då fars och mors föräldrar eller syskon ärfva; hereditas, quae certis in casibus in partes primarias aequales dividitur, cum amborum parentum parentes aut fratres et sorores heredes sunt. Æ. 3: pr, 3,

Iamn arva (iämpn arffwa), adj. indecl. (vide VGL.) E. 3: pr. not. 73.

Iamnapa eper, m. ed derom, att jämkning af arsslotter blifvit ratt verkstäld: iuramentum de aequatione portionum hereditatis iuste sacta, vel, secundum formulam, at per kunnu egh iamnare skipta an nu ær skipt. Æ. 10: 2.

Iamnapa skipti, n. jämn delning, da lotterna anses jämngoda: aequa divisio, ubi portiones aequales esse censentur. ganga til -tis, B. 1: 3. Cfr.

Brista 3.

Iamnaher (iæmnaher), m. 1) jämnlikhet: aequalitas. skipta iorp til -pa, d. ä. så, att man får lika god jord igen, som den man bortskiftar: tali, permutatione fundum alienare, ut par fundus accipiatur. ES. 21: pr. köpa gops v. eghn til -þa, idem. G. 14:3; ES. 20: pr. pa skal (sc. kop) til -pa (sc. ganga), d. ä. skiftet skall så rättas, att kyrkan får lika god jord igen, som den bortskistade: facta permutatio ita emendator, ut templum fundum adienato parem accipiat. ES. 20: pr. ganga til -ha, i. q. til iamnaha skiptis, B. 1: 3. Cfr. Oiæmnaper. 2) i. q. iamkan. (skipti) ganger til -þa, Æ. 10:3. et not. 45; §. 4; B. 1:6. til -pa dela, Æ. 10: pr, 2; — lämpnada perperam pro iämpna, Kr. 30: pr. not. 59. 3.

Iam nær (æm nær), adj. lika när (i slägt): aeque propinquus (respectu cognationis). Æ. 3: 1. et not. 83; §. 2.

At iamnær, Æ. 3: 1. nott. 13, 16. forte est pl. a iamn, pro iamner v iæmner, ut scribitur nott. 16, 22. ibid.

Iamnærvingar, m. pl. arfvingar som äro jämnskylde med den döde: heredes eodem gradu mortuo cognati. Æ.

3: 1.

Iamskylder, adj. (vide VGL.) Æ. 3: 1. •

Iamt, adv. jämnt, lika: aequaliter. i. ærva, ægha, Æ. 9: 1; B. 6: pr. i. viper bropor sin hava, Æ. 8: pr. i. skipta, Æ. 3: pr. iamnare, comp. Æ. 10: 2. iamnast, superl. Æ. 9: pr. Cfr. Æm iamt.

Iamvæl (æm væl), adv. lika väl: aeque bene, pariter. Kr. 0; B. 26: pr.

Iarl (iärill, Eps. 17. not. 34.), m. (Angl. earl) jarl, konungens högste ämbetsman, som äfven var befälhafvare öfver rikets sjömagt, och upbar de dit hörande utskylder: summus regis minister, qui, praeter alia, militiae navali erat praefectus, et publica vectigalia illam spectantia accipiebat. Dr. 14: 1. iarls bryti i rops bo, ibid. annat (hæræþ, sc. þæt sum næmir bor havi) skyldar baþe kununge ok iarle, B. 28: pr. birghir iarl, vide ind. nomm. propr.

Tarn, n. järn: ferrum. væria sik mæþ -ne ok guþs domi, vide Guþ. *

Iarn byrp, f. järnbord: portatio candentis ferri, innocentiae probandae gratia. Eps. 17. Cfr. Gup.

Iartighni, n. kännetecken, vårtecken, (järtecken): indicium, tessera. sann i., Æ. 5; B. 37: pr. • (iærtingni)

Ilder, adj. ond: malus. Eps. 10: pr; B. 6: pr.

Illa viliaper, adj. illvillig: malevolus. G. 4: 1.

In, adv. in: intro. Kr. 27: pr; Vap. 32: 4; B. 15: pr. not. 14; 19: 1. &c. gangi ater in, Dr. 5: 1; cfr. Ganga 1. iula

friper &c. ganger in, vide Ganga 1. sak in binda, vide Binda 3. sværia (sak) v. bæra fæst in til mans, vide Sværia, Fæst 2. fallin ganga in a han, sakin falder in a han, lagha sokn ganger v. falder in til hans, vide Fall 2, Falla 1, Ganga 1. Cfr. Mæþ.*

In biærgha, v. a. c. dat. inbärga, införa grödan i ladan: segetem foenumque in horrea invehere. korne, tvem lutum, sinu i., Kr. 9; B. 21: pr. i., absolute, Kr. ind. 9; B. 21: 1. (in v. biærgha)

Inbæra, v. a. inbära, införa: importare, inferre. Kr. 9. fæst i., i. q. bæra fæst in til mans (vide Fæst 2), ES. 4: 2.

Inganga, v. n. ingå: introire. Vap. 32: 4. omynd skal pær i. &c., d. ä. återgå: redire. G. 16: 1. Cfr. Ganga 1, In.

Ingærþis (ingiardis), adv. inom hägnad: intra saepimentum. vara i. mæþ andrum, i. q. vara i gærþe &c. (vide Gærþe). R. 4: pr. nott. 14, 15. *

Inhæræþis, adv. inom häradet: in (illo) territorio. R. 6: pr.

Inkasta, v. a. inkasta: iniicere. pyliku matte i., piufnaprin gat pit-ats, Vap. 32: 4.

Inlas, m. det som är inläst: res seta clausa.) (utlas, Vap. 32: 2; G. 18.

Intending, f. (egentl. en nyligen vald konungs intrade i landskapet och hyllning under sin eriksgata: proprie, regis recens electi ac solemne iter per regnum suum facientis, adventus in provinciam, fidesque ei a provinciae incolis data; cfr. VGL. v. Intender.) en skatt som erlades till en nyligen vald konung, då han under sin eriksgata kom till landskapet: tributum, quod novo regi, solemne iter per regnum facienti, et in provinciam adve-

nienti, a provinciae incolis pendebatur. Dr. 5: 1.

Inlændinger, m. inländning, inom landet (Östergötland) född eller boende person: indigena, homo intra provinciam (Ostrogotiam) natus vel habitans. Dr. 3: pr.) (utlændinger, Dr. 18: 2; Vab. 14: pr.

Inlændis, adv. inom landskapet (Östergötland): intra provinciam (Ostro-

gotiam). Vins. 6: pr. not. 70.

Inlændsker, adj. inländsk, inom landskapet (Östergötland) född eller boende: indigena, intra provinciam (Ostrogotiam) natus vel habitans, Æ. 23: pr. *

Inna (hinna, G. 10: 2. not. 85; B. 9: 1. n. 11.), v. a. vinna, förvärfva: dominium rei assequi, adquirere. G. 10: 2. inne up mala sin, om han (genom tre års besittning) åtnjuter fulla lönen för odlingen: si (trimo usu) integrum culturae praemium reportet. B. 9: 7.

Cfr. Half-, Ut inter, Oint. *

Innan, praep. c. gen. dat. v. acc. 1) i: in. pæn garper sum han ær i., Dr. 2: 2. i. smalandum, B. 39: 1. i. hæræþe v. hæræþs, Dr. 14:6; B. 26:2. i. lands ok laghsaghu, vide Land. i. rikis, vide Innanrikis. taks (sc. pær) i., si in facto deprehensus fuerit. B. 21: 2. rinder i. (sc. aker) hiul, B. 18. han haver köpt i. (sc. skoghi ælla æng), B. 8: 1. i. barnum, skoghi ægha, G. 29: 2. not. 64; B. 30: 1. sak sum biskups sak ær i., Kr. 17. i. eþum standa, Æ. 20: pr. i. (næmd) ganga, R. 1: 2. not. 48. lata i. natta tak ok iamlanga, Vins. 7: 3. not. 29. komber egh blobviti i., Eps. 1: 2; 3: 1. Cfr. pær, Æt. 2) inom: intra. i. garpslips, borps ok bita, garps ok grinda stolpa, &c. Eps. 1: 4; 33: 1; G. 12: pr; ES. 1: 1; B. 2: pr. 1. not. 60. &c. i. pripia knæ, vide Knæ. i. þry v. siu ar, Kr. 3: pr.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II

not. 67; G. 14: 2; Æ. ind. 14; ES. 21: 1. i. manap, Eps. 29. i. hæfpar, inom den tid som fordras för att vinna hafd, d. ä. tre år: intra tempus (trimum) ad usucapiendum necessarium; vide Hæfp 1. i. bingum ok fæmtum, vide Fæmt 2. alla fæmtir innan, vide Ætla. hvar egh kumber hemuld i. lagha leþsnum, vide Hemuld. vara i. fæmtan ara, a) ännu ej vara 15 år gammal: nondum XV annorum aetatem assecutus esse. Vab. 15:3. b) vara 15 år gammal: XV annos natus esse. Dr. 12; nisi forte v. *innan* hoc loco delenda sit. 3) innan, före: ante (tempus). i, pan dagh, Eps. 2: 1. i. nat ok iamlanga, vide lamlangi. 4) adverbialiter, innantill: intrinsecus. brister huld i., Vap. 23: pr. "

Innanrikis, adv. inrikes: intra (hoc) regnum. G. 9: pr; 14: 2. Cfr. Inrikis.

Inne, adv. inne: intus. Dr. 7: 1; Vap. 32: 4; ES. 1: 1. not. 66; B. 9: 5; 22. lik ligger v. stander i. (at manni), Kr. 7: 1; 12: pr. i kirkiu i., Kr. ind. 25. hava man i., Dr. 2: 2. sitia i. firi sak, hava annan i. mæþ sær, vara hos en annan eller hafva en annan i träldom för begånget brott: in servitute poenae esse v. alium habere. Vab. 4; cfr. Forværka, et Ih. Gloss. I. 988. taka man i. mæh kunu, Kr. 27: pr. (hemfylghh) ær i. mæþ gipta manninum, G. 11: pr. arf. v. pænninga i. hava, Dr. 17: 2; B. 9: 1. stiæla i. unde lase, Vap. 32: 1. anfriper ær i., adest. B. 22. Cfr. Brinna, Brænna 1, Halda 3, Hæfta 2, Sitia, Standa. 4

Innitakin, adj. 1) gripen å bar gerning (i lägersmål): in ipso facinore (sc. stupro) deprehensus. Kr. 27: 2; Æ. 16: pr. 2) stulen ur läst rum: e clauso loco sublatus. i. piufnaper, Vap. 32:

1, 3. not. 67.

. 30

Inrikis, adv. i. q. innanrikis. G. 14: 2. not. 62; E. 22; Vins. 7: 4.

In sætia, v. a. insätta, inlägga: deponere. B. 26: 1. in sat fæ, inlagsfä:

depositum. Ibid.

In taka, v. a. 1) emottaga: accipere. Vap. 10; G. ind. 16; cap. 16: pr. 2) intaga andras kreatur som man finner på sina egor: aliena pecora in agro suo capere. B. 13: 2; 17: 1; 41: pr. 3) intaga jord, inhägna mark: solum saepire. B. 28: 4; 32. i. til gærþis sik af skoghi, B. 32.

Iorp, f. 1) jord: terra. Æ. 7; ES. 1:
1. Cfr. Fylghia 2. 2) jord, mark: ager, solum. Kr. 7: 1; B. 4: 1, 2; 14: pr; 33. allu py sum pe aghu v. hon a ovan a -pinne, d. ä. all lös egendom: omnia bona mobilia. Eps. 8, 26. 3) jord, fast egendom: fundus, bona immobilia. Kr. 3: 1; Eps. 26; Vap. 30: 2; G. ind. 3; cap. 6: 1. &c. Cfr. Landboa iorp. *

Iorpa, v. a. jorda, begrafva: humare, sepelire. Kr. 7: 1; 12: pr; Æ. 7.

Iorpa aværkan, f. åverkan å annans jord: illicita usurpatio alieni agri. ES. i5:3.

Iorpa dela, f. jordatvist: lis de bonis immobilibus. Kr. 13: 3; ES. 12: pr; 14: 2; 15: 1, 4; 18: 1; R. 2, 3: 1; 14: 1; 17, 24, 25; B. 22. Cfr. Ganga 2.

Iorpa köp, n. köp eller skifte af jord: emtio venditio v. permutatio re-

rum immobilium. G. 14: 2.

Iorpa ran, n. inkraktning af annans jord: occupatio alieni agri. Vap. 30: 2; B. 47.

Iorpa skipti, n. jordaskiste: permutatio rerum immobilium. ES. ind. 8, 21.

Iorpattari, m. i. q. iorpæghandi. ES. 14: 2; B. 1: 4.) (landboe, Eps. 1:8; B. 1:5.

Iorpa værn, f. ed, hvarigenom klandrad jord af innehafvaren försvaras: iuramentum, quo ager litigiosus a pos-

sessore defenditur. i. fiesta ok taka, ES. 15: 1. i. ganga, ES. 15: pr. i i. standa, ES. 14: 2.

Iorpæghandi, m. jordegare: dominus fundi. B. 1: 2.) (landboe, Eps. 1: 8; ES. 15: 3; B. 9: 1, 6, 8. Scribitur iordar v. iorpa æghande in nott. ll. cc.

Ipin, vide Ypin.

Ir, pron. (Germ. ihr) I (två eller flere): vos (duo v. plures). Vins. 3: pr;

6: 4. Cfr. *It*.

Ismugs klæpe, n. pl. (a smyghia, repere, irrepere) klädning som man drager på sig öfver hufvudet, eller likasom kryper in i: vestis quae per aperturam colli iniicitur. G. 15. Sic h. v. quoque explicant Locc., Ver. et Ih. Anglo-Sax. smoc, quod Benson vertit: "colobium," a smugan, serpere, deducendum esse, idemque vestimenti genus denotare videtur.

It, pron. I (två): vos (duo). Vins. 3: pr. not. 40; 6: 4. n. 30. Cfr. Ir.

Ivi hærra, m. (Isl. yfirherra) öfverherre, förnam herre: magistratus, optimas. Dr. ind. 14; nisi ivi hærra sint duo diversa vocabula; cfr. Ivir 3.

Ivir, ivi, praep. c. dat. v. acc. 1) öfver: super. kasta i. hus v. axl, Vab. 1: 1; B. 28: 3. föra lik i. iorþ, bæra skiold i. þang ok þanbriko, æria, ak**a** v. föra harvu i. aker, Kr. 7: 1; Eþs. 30; B. 9: 6; 18, 49. vægher ligger i. almænning, B. 5: pr. i. priskulda, B. 19: 1; 21: 1. sitia i. siukum v. döþum, R. 1: 1; 9: pr; 23: pr. i. (liki) vaka, Kr. 7: pr; 12: pr. varp i. huse v. garpe halda, Dr. 2: 1, 2. hus i. manni lykkia, Dr. 2: 1. dyr i. manni bryta, Dr. 2: 2. 2) utöfver: trans, utra. avær2 ka i. skial sin, skæra i. bolstafis ren, i. ramarka ganga, ES. 15: 5; B. 7: 13 28:5. ganga ut i. aker, B. 7: 1. ær pæt i. (sc. ultra iustum terminum) byght, B. 8; 4. hugger i, pry (sc. træ)

v. prea (sc. ekar), B. 3i. 3) angaende, om: de. atletan i. morp, Eps. 21. halda fæst i. (skipti), Æ. 10: 3. i. hærra pukka, Dr. ind. 14; cfr. Ivi hærra. pa skal hanum (sc. pær) ivi (angaende den saken: de illa caussa) fæmt læggia, Kr. 21. 4) adverbialiter, derutöfver: insuper. Dr. 14: 6; B. 31.

Iul, n. pl. jul: festum nativitatis Christi. Kr. 11; G. 17; B. 9:6; 13: 1. firi i. ok hælgha aptan, vide Aptan.

Cfr. Tolfti. "

Iula aptan, m. julaston: vigilia nativitatis Christi. Kr. 22.

Iula friper, m. (vide VGL.) Kr.

Ipar, pron. eder: vester. f. ihur, B. 51.

Ipras, v. dep. c. gen. ångra: poenitere. i. köps, ES. 4: pr. Nomen idraköp, a Locc. miro errore fictum, Ver. et Ih. quoque adoptarunt.

Immför, adj. lika duglig eller skicklig: par, aeque habilis. Æ. 21. not. 36.

Iæmngoper, vide Æmgoper.

Imper, m. kant, ren: margo (agri). B. 28: 2.

K.

Kalfs fostre, kalva fostre, m. en som upföder kalfvar: nutricius vitulorum. ængin man ma annars mans k. vara, B. 45.

Kalker, m. (vide VGL.) Kr. 1, 13: 1.°
Kalla, v. a. 1) kalla, tillkalla: vocare. k. man, Kr. 8: 2; 21. ater k., återkalla: revocare. Æ. 4. not. 50. Cfr.
Akallan, Laghkallaper. 2) säga: dicere. k. sik egh fældan vara, k. egh
givit vara, k. annan frælsan v. præl
v. annopughan v. egh apalkunu son
vara, k. barnit hava ærft, k. lutat
vara, &c. Kr. 16: 2; G. 11: pr; 29: pr;

Æ. ind. 24; cap. 5, 8; pr; 10: 1; 25; pr. &c. Verbum vara interdum omittitur: -lar annar brytia v. ugkurmagha v. fæstakunu barn (sc. vara); k. vight, &c. Dr. 14:5; 18:2; G. 5:1; 7: 2; Æ. ind. 25; cap. 8; ES. 10: 1. kallas, pro kalla sik; -las babe köpt hava, Vins. 7:5. 3) kalla: appellare. k. kunu fördæðu, B. 38. þæt kalla v. kallar skripta brut, svarta slagh, viberlags ore, strætis kop, undi gæf, obul brut, Kr. 15: 1; Vab. 23: pr; ES. 3: 1; Vins. 8: pr; B. 9: 4; 29. pæt -labis forbum dana arf, E. 22. pæt kalla lagha tilmæle v. væggia köp vara, Ebs. 5: pr; G. 14: pr. innan hæfpar pæt -lar innan pry ar vara, Kr. 3: pr. not. 67. 4) kalla inför rätta, stamma: in ius vocare, citare. k. man firi kirkiu dyr, Kr. 13; pr; 29: 1. nu kallar han æftir, R. o. pr. His locis -addi potest ES. 3: 2. not. 20, ubi tamen h. v. scribae negligentiae tribuenda videtur. *

Kalver, m. kalf: vitulus. Dr. 16: 2; B. 25: 1; 45. Cfr. Kalfs fostre.

Kar, n. (Isl. kor, Dan. kaar) vilkor, förhållande: conditio. G. 9: pr; nisi forte dicendum sit v. kar ibi significare vas, sermonemque esse de certo quodam numero doliorum cerevisiae et mulsi, quem transgredi non licuit.

Ih. (Gloss. I. 1132.) vertit: "libertas agendi, et cum illa conjuncta pax domestica, qua quis plena securitate fruitur." Cfr. Vakna drykkia.

Karl, m. 1) karl: vir. gambli -lin, vide Gamal. Cfr. Staf-, Ænda karl.

2) enskild man: privatus vir.) (kununger, ES. 2. karls vægher ok kunungs, allitt., d. ä. allmän landsväg: via publica. B. 4: pr. pær a i &c. hvarte k. (d. ä. häradet: territorium) ælla kununger, Dr. 18: 2; Vap. 15: 3, 4; 16: 1, 2; 18: 2; 24: 2; 41: 1; Æ. 16: pr; ES.

4: pr. bape k. ok k., Vap. 39: 1; R. 10; B. 14: 1. pær ligger nipri karls sak ok kunungs, Dr. 13: 2; 18: 2. pæt skiptis mællin karls ok kunungs &c. Dr. 16: pr. * ·

Kasna vargher, m. mordbrännare:

incendiarius. Eps. 31: pr. *

Kasta, v. a. kasta: iacere, coniicere &c. k. ælla skiuta æftir manni, Eps. 1: 1. k. (hakaskapt) ater ivir axl sær, B. 28: 3. k. stene, Vap. 1: 1. k. up aværkum, nedrifva: deiicere, demoliri. B. 8: 4. Cfr. Inkasta.

Katter, m. katt: felis. Vap. 32: 1;

Vins. 1.

Kialki, m. kälke: traha. Vide Harvu kialki.

Kinpuster, m. kindpust, örfil: colaphus. sla (annan) k., Vap. 22, 27: 2.

Kiolsvarf (kiöl svarf), n. så kallas den olyckshändelse, då man, hustru och deras barn på sjöresa på en gång drunkna: ita appellatur illa calamitas, cum pater, mater illorumque liberi naufragio simul pereunt. Æ. 6: pr, 1. sum skilt ær i -vinu, i. e. in §. 1, ubi de illo casu actum est. S. 2. ibid. Non dubium est quin h. v. priorem partem debeat v. kiol, köl: carina; at origo posterioris partis, quae etiam occurrit in vv. kullsvarf et kulsvarf, nobis latet. Locc. hanc deducit a "huerfa, dispalescere (lege disparere) vel suerfua, aboleri" (? descobinari, minutim auferri, BH.); quorum prius videtur placuisse Ih., qui, pariter ac Locc., scribit h. v. kiolshvarf.

Kipla, v. a. lägga kafvel i munnen . på en menniska, att hon ej må kunna tala eller skrika: paxillo obturare os hominis, ne loqui vel clamare possit. kiplaran han, pro kiplar han han, Vap. 31: 2. Ih. refert (in Dial. Lex.) kippla v. kjeppla apud Iemtlandiae Helsingiaeque incolas significare "sät-

ta kjepplar, bett i munnen på lamm och fol &c. att de ej kunna dia:" paxillum immittere ori pulli equini, agni &c. ne mammas matris sugere possit; et kippel, apud Vermlandos, "bacillum, qui ori haedi immitti solet, ne lae exsugat."

Kippa, v. a. rycka, draga: vellere, trahere. Vide Up kippa. — Kippas, dep. dragas, brottas, tvista: luctari, li-

tigare. ES. 19.

Kirkia, f. 1) kyrka: aedes sacra. Kr. rubr. not. 1; cap. 1, 2: 1, 2. &c. ganga i k. æftir barn sit ælla bonda sin, kunu i k. lepa, Kr. 31. standa utan k. (de excommunicato), R. 11: pr. 2) kyrka, församling: ecclesia. Kr. 6: pr. not. 40. kirkiunna rætter, G. 7: 2; cfr. Kirkiu rætter. kirkio balker, Kr. rubr. not. 1. *

Kirkiu bol, n. (vide VGL.) Kr. 2: 1; 5: 1. *

Kirkiu dyr, n. pl. kyrkdörr: ostium aedis sacrae. Kr. 3: 1; 8: 1; 13: pr; 21, 29: 1; Vap. 36. •

Kirkiufæ, n. kyrkans egendom: bona aedis sacrae. Kr. 8: 1; 21.

Kirkiu ganga, f. (nygist qvinnas eller barnsängshustrus) kyrkegång: (feminae post nuptias vel puerperium primus) itus in templum. Kr. 31.

Kirkiu ganger, m. i. q. kirkiu ganga. Kr. 31. not. 81.

Kirkiu garþer, m. kyrkogård: area templi consaepta, coemeterium. Kr. 3: 1; 24: 1; 25: 1; Eps. 26. °

Kirkiu gömari, m. kyrkvärd: curator v. oeconomus aedis sacrae. Kr. 3: 1; 8: 1.

Kirkiu nykil, m. kyrknyckel: clavis aedis sacrae. Kr. 4: 1. •

Kirkiu ran, n. kyrkoran, kyrkostöld: sacrilegium. Kr. 13: 3.

Kirkiu rætter, m. kyrkans rätt, kyrkolag: ius ecclesiasticum. Kr. 31. not. 86. Cfr. Kirkia 2.

Kirkiu sokn, f. kyrksokn: paroecia. Eps. 10: pr.

Rirkiu wægher, m. kyrkväg: via ad aedem sacram ducens. Eps. 3: 1; B. 5: 1, 2.

Kirkmæssu friþer, m. (vide VGL.) Kr. ind. 22; cap. 22. not. 3. °

Kirkmæssu hælghþ, f. kyrkmessohelg: festum dedicationis templi. Kr. 22. Kiþ, n. kid, kidling: haedus, capella. B. 25: 1.

Kland, n. klander: actio in rem, lis de re immobili vel mobili. Cfr. Rapa.

Klanda, v. a. klandra: in rem agere, litem de re immobili vel mobili alicui intendere. k. omynd, eghn, iorþ, G. ind. 14; ES. 6, 8, 9, 11: 1; 14: pr; 15: 2. k. tompt, i akrum &c. ES. 15: 2. k. hus, fæ, Vins. 2; B. 45. k. (iorþ &c.) firi manni, G. 11: pr; ES. ind. 17; cap. 3: 1; 11: 1; 13: 1; 14: pr; 15: 2; Vins. 6: pr; 7: 1; 8: pr; 13; B. ind. 45; cap. 46. k., absolute, G. 13; ES. 1: 1, 2; 3: 2; 5, 9: 1; 10; Vins. 3: pr; 6: 1; 7: pr, 1, 3, 4; 9: 1. Cfr. Oklandaper.

Klokka (klukka), f. klocka: campana, Kr. 1, 8: 1, 2; 22.

Klokkara giald, n. det som skall betalas till klockare, klockarelön: pensio aedituo debita. Kr. ind. 10.

Klokkare (klokare, klukkare), m. klockare: aedituus. Kr. 4: 1; 5: pr; 6: -1; 8, 10: 1; 11. 5

Kloster (klöster), n. kloster: coenobium. Kr. 24: pr; Æ. 4; ES. 20: 1-3.

Klæmpta, v. n. klämta: campanam pistillo pulsare. Kr. 8: 2.

Klæpper, m. klapp: pistillum campanae. Kr. 8: 2. Klærker; :m. klerk: clericus. Kr.

Klæpe, n. pl. kläder: vestimenta. Eps. 3: pr, 1; Vap. 27: pr, 25: Vins. 7: pr; B. 5: pr; 37: pr. skapap, oskapap k. Vap. 6: d; Gall 5; Vins. 1. Cfr. Ismugs-; Mussu klæpe.

Klöster, vide Kloster.

Kna, vide Knæ.

Knek, f. bakbog: armus posticus.

(skut bogher, B. 36: 3.

Knifs lagh, n. (a læggia, pungere) knifstyng: ictus cultri. Vap. 11: 1; 15: 1; R. 2.

Knæ (kna), n. (egentligen knæ proprie genu) slägtled: gradus consanguinitatis. innan pripia k., intra tertium gradum. G. 5: 1; 7: 2; 8: 1; 16: pr; Æ. 2: pr; 8, 10: 2; 17. not. 73; 24. i pripia k., idem. Æ. 8. pr; 17. han ær pem sva knæm kunnugher, allitt., d. ä. i så nära slägtled: illo gradu ils cognatus est. Æ. 17. þæn sum knæm ær kunnaster, baper æru knæm iamkunne, Æ. 3: 1.

Koma (kuma, kumbær, &c. Kr. 8: 2; 13: 3; Ebs. 6; Vab. 32: 4. &c. 1) v. n. komma: venire. Kr. 2: pr, 1; 6: pr. &c. mal koma a biskups næmd, Kr. 13: 3. til sins luts komin, qui suam portionem (honorum hereditariorum) accepit, et ad eius administrationem accessit. B. 12: 1. haver han huma a hvart kumit ær, d. ä. hvart det bortstulna tagit vägen: quorsum lata sit res surrepta. Vap. 32: 4. fæmt komber (intraffar: incidit) i fastu, ES. 12: pr. pær sum han (sc. hvar tiundi röker) komber, Kr. 9. ramarkar æru niper komnir, d. ä. nedsatte: in terra positi. B. 124. vægher ær laghlika niper kumin, d. a. anlagd: via legitime strata est. B: 5: 11. pæt of

ben kombet, d. a. födes: nascitur. G. 20: pr. fram komin af manni, d. a. född: natus. Æ 3t 1, 2. hit ær bakarf sum mannin kom af, E. 3: 2. (iorb) komber af manni til pripia mans, d. ärgenom arf ellersförytringt hereditate v. alienatione transit. Æ. 10: 4. ater k., Æ. 5; B. 26:1; 27: pr. 4321. til k., Kr. 12. pr; Dr. 2: pr; Vab. 32: 4; B. 30: 23:36: 2. huru bæt (sc. barn) ær til kumit, quacumque ratione (stupro &c.) procreatus sit infans. E. 13. sægher egh wara at daghinum kumit. dicit constitutum diem nondum adesse. ES. 16:pr. nu er at (sc. pem tima) kumit at &c., si iam venerit tempus, quoi &c. B. p. 6. hvat sum at by kan ku, komma at, handa: accidere. B. 17: wilking (iorb) mæbyslde ok ærne, ES. 5/16(2:) vurá a köp; sit kumin, vide Kop. lagha doma koma a man, B. 47. komber ængin akoma a. Ebs. 5: pr. (han) komber egh hinum vib, kan ejotraffa konom: alterum invenire nespit. Vins 8: pr. han komber egh laghumwi. wilzs epe vip, han far ei ga ed: ei non licet iurare. Vab. 32: 3; B. The Apiafrin ar wiper witsorp kumin, Vap. 33: 1. han komber egh ... at sitiu, non potest, locus ei non erit &c. ES 14: pr. not. 4. Cfr. Hemuld, Los, Laghkamin, Okoma, Sam, Tilkvæmd. 2) tillkomma, hända: accidere. kumber (sc. pæt) i vaknaskipte, Ebs. 6. fæstmahawval &c. komber mællum berra. Æ. ro: 3; cfr. Oran, Skialnaper. komber egh blopviti innan, Ebs. 1: 2; 3: 1. weld, köp, pingbup komber i, ES.8; Vins. 17: 3, 4; R. 3: 1. not. 63. sipan kom pæt sva, d. ä. blef så stadgadt: ita sancioum est. R. 3: 2. 3) v. a. c. dat. göra att något kommer eller sker, skaffar&c:: hacere ut aliquid veniat vel flat, efficere &c. han matte hancem (sc. valentim) til fæmt k., Vins. 6.6. ko-

ma til ... fæmtinna þæn sum salde, ibid. (si verba sum nokor delenda sint). k. hundi fran sær, B. 24: 2. k. (sc. by) til lagha læghis, B. 3: 2. k. um (sik diki ælla) garþi, B. 3: pr; 28: 4. k. a (sc. eghn) (lagha) hæfþum v. hæfþ (sinne), G. 11: 1; ES. 24; B. 28: 2, 5. k. laghum firi (sik), i. q. ægha vitsorþ, Vaþ. 27: pr; 32: 3. Cfr. Firi koma.

Kona (gen. dat. et acc. kunu), f. 1) qyinna: femina. Kr. 15: pr; 26: pr. &c.) (maper, vide Maper. taka kunu mæp vald, vide Taka. Cfr. Loska, Malsman, Frælsis-, Fræn-, Fæsta-, Hor-, Hus-, Trull kona. 2) hustru: uxor. Kr. 27: pr, 1; 31; Eps. 17. &c. Cfr. Apalkunu barn, -son.

Kopenschath, vide Köpskatter.

Korn, n. säd; seges, frumentum. Kr. 2: pr. not. 36; cap. 9, 10: 1; Eps. 32; R. 4: pr; B. 9: pr; 17: pr; 21: 1; 41: pr; 44: 1. Cfr. Kwiki, Hæsta korn.

Korngiald, n. spannemälsskuld: debitum frumentarium. B. 22. Cfr. Sæp.

Kornskamma, f. sädesbod: cella frumentaria. B. 9: pr. •

Krisma, f. invigd olja: chrisma, oleum consecratum. Kr. 13: 1. o (gloss. Lat.) Kristin, adj. döpt: baptizatus. Eps. 21; E. 6: pr; 7, 14.

Kristindomber, m. dop: baptismus.

Kr. ind. not. 2. rx. *

Kristna, f. 1) christendom: christiana religio. barn haver egh af -nu
fangit, det odöpta barnet har ej emottagit något af christna kyrkans förmåner: infans nondum baptizatus ex beneficiis christianne ecclesiae nihil accepit. Kr. 6: pr. kristnu balker, Kr. rubr.
2) dop: baptismus. barn porf -nu viper, Kr. 6: pr. *

Kristna, v. a. christna, döpa: baptizare, Kr. 6: pr; E. 14. not. 96. membris: contractus. Vap. 23: pr. Krumpna, v. n. krumpna, blifva ofardig: contrahi, contractione marcescere. Vap. 15: 4.

Krykkia, f. (egentl. krok: proprie uncus) krycka: baculum uncinatum, fulcrum subalare. Vab. 23; pr. not. 24. Krævia (kræfia), v. a. c. acc. v. gen. r) tillsäga: admonere. Vide Laghkrævia. 2) kräfva, fordra: appellare, exigere. k. lösöra, virpning, &cc. G. 10: 1; Vins. 6: 2. not. 7; B-9: 9; 22, 26: 1. k. borghara, B. 39; pr., k. borghan ran bötrina, Ebs. 2: 1. man kræfs giald, R. 5: 2. k. per alli sins, d. ä. hvar sin andel af böterna; eller, alla på en gång: si quisque suam, portionem mulctae exigat; vel; si omnes simul instituent actionem, ES. 15: 5; cfr. Sænder. k. vipergangu mans, Dr. 11: pr. k. pem ater alla til sin, d.ä. ăterkalla dem till de gamla tomterna, der han sjelf bor quar: omnes vicinos ad priscas areas, ubi ipse habitat, revocare. B. 11: 1. ater k., B. 9: 6. ut k., G. 10: 1. not. 84. kræfs almænning at broa, d. ä. behöfves: si opus sit via &c. B. 5: pr. 3) kara, atala: agere, čaussam ad iudicium deferre. Kr. 19: pr. not. 36; B. 33. n. 33. k. lokan &c. Æ. 17. not. 98. mals k., B. 1: 2.

Kvdl, n. (Isl. qvol, f.) (egentl qval, oro: proprie tormentum, vexatio) tvist, klander: lis (de reseindenda emtione &c.). Cfr. Rapa.

Kviki, m. (lefvande) kreatur: (vivum) animal. Vins. 1, 617. gæra v. tiunda korn ok kvika, allitt. Kr. 10: 1; 11.

Twiki tiundia (quikutyundhe), mi qvicktionde: decimae pecorum. Kryindanot. 2. xvii.

Kwildna, v. a. (Isl. kynda) uptanda eld, proy. kölna, kölla: ignem aca cendera. B. 44: pr. Scribitur. kvindla, B. ind. 44, et quilla, B. 44: pr. not. 42. Kviper, m. (Isl. qvidr) buk, prov. qvid: venten. Inde

Kvipa fulder, adj. som han full buk: qui plenum ventrem habets kvik ker ek k., allitt., di a lefvande oeh frisk: vivus ac vegetus. R. 20.

Kulder, m. kull, barn af sæmma/gifto: unius confugii profes. G. 21: 1; 23; E. 3: 3; 19. taki sva manga af enum kulle som han wan, fa, A. 2: pr. 8, 10:23: 17,24: Verbati man afikulles unus tantum execuiusvis coniugii prole, Æ.8.: (vel, stalio loco dicitur: egh twa broper, G. 262 pr.) sine dubio scribae errato ex antiquiore codire hre translata sunt; denegant, enima libertatem recention tempore, ini fallimus, iuramentum inipiar oper i dictum i facienti concessam, ac verbis supra citatis: taki sva manga &c. indicatami Cfr. Nipiar eper: Rem' ita se habero quoque testantur fragmenta cod. C, Æ. 17. nott: 72,1745 cap. 24. not. 60: --Cfr. Ganga 1, Sam-, Sunderkullu *(kalder) of specify the in her some a

Molisvary (huldsvary), n. den handelse, da moder och barn dö vid förlossningen: ille casus, cum mater et infans in puerpenio moriuntur. A. 6: pr. Prior, h. v. pars sine dubio derivanda est mikulder. Gfr. Kiolsvary.

Kulsvarf (kal voarff), n. den olycksbern på en gång blikva innebranda: illud infortunium, cum pater, mater illorumque liberi incendio simul pereunt. Æ. 6: pr, 2. Prior k. v. pars, kul, carbo, omnibus patet. Cfr. Kiol-svarf.

Kuma, vide Koma.

Kunder, adj. (part. pass. a kunna, non a kyn, genus, ut credidit Ih.) 1) kund: cognitus. Vide Valinkunder.

2) beslägtad: cognatus. til kyns ok kundra manna, allitt. E. 17. pæn sum knæm ær kunnaster, han ær pem sva knæm kunder, E. 3: 1; 17. not. 81. næmna v. taka kunna (sc. mæn) ælla valinkunna, Vap. 31: 5; 32: 1. Cfr. Iam-, Okunder,

Kunna, v. a. 1) känna: cognoscere. Vide Kunder. 2) kunna: posse, misfall kunnu hænda, Kr. 25: 1. han kan egh, de fatuo,) han giter egh, de sene, G. 19. 3) framför ett annat verbum utmärker kan stundom en hypothes: alii verbo praeposita v. kan interdum indicat hypothesin. nu kan præster þrætta, kunnu þer koma, æn bonde kan rapa kunu sinne, kan man narba sar, kunnu per firi fara, kan þæn löpa, æn han kan bryta eþsörit, utan mobir kunni (praes. conj.) liggia kæl barn sit, utan hon kunne siri liggia sik, kan han egh fa svin, &c. Kr. 11: pr; 19: 1; Eps. ind. 18; cap. 1: 3-5; 16, 23; pr; Vap. 14: 1; B. 411 pr. &c. *

Kunnugher, adj. (proprie i. q. kunder 1) beslägtad: cognatus. han ær þem

sva knæm k., Æ 17.

Kununger; m. konung: rex. Kr. 1; 3: 1; 12: pr; 13: 3; 18: pr; 23, 25: 1; 26: pr; 29: 2. 8cc. Cfr. Borp, Bryti; Diur, Domber, Dombrut, Ensak, Epsöre, Friper 2, Garper 3, Karl 2, Malsæghandi, Maper, Næmd, Ræfst, Rætter, Sak, Soknari, Vald, pukke, (kononger)

- Kuska, v. a. (vide VGL.) k. ælla lekka, Eps. 25. 2

Kuskan, f. nödgande (med öfvertalande eller hotelser): compulsio (exhortationibus v. minis facta). Eps. 17. Kustæ, v. a. bekosta, bestå: praebere, sumtus rei suppeditare. Kr. 1. * (kosta)

Kuster, koster, m. i) kost, spis, föda: cibus. Kr. 2: pr. et not. 35; §. 1. 2) kostnad, bekostnad: impensa. G. ind. 26, 27; cap. 8: pr; Æ. 12: 1; B. 8: 3. hava stallara &c. a sialfs sins k., Dr. 14: 3, 9; Vap. 12: 3. 3) egendom: bona. Kr. 12: pr. 4) pl. saker, egodelar: res, utensilia. Vap. 32: 2; B. 26: 2; 37: pr. kviki kuste, d. ä. kreatur: pecora. Dr. 5: pr. 5) sätt, vilkor: modus, conditio. at pripia kuste, Vap. 35. Cfr. Anurkust.

Kwælder, m. aston, qväll: vespera. ES. 9: 1. Cfr. Gipta kwælder.

Kvælia, v. a. (a kval) 1) oroa, besvära (med rättegång): vexare, molestiam alicui offerre (litem ei intendendo). B. 22. 2) klandra, väcka tvist om: litem de re movere, rem litigiosam reddere. Vide Okvalder.

Kværn, f. qvarn: molina. Vap. 1: 2, 4; B. 8: pr, 3, 4; 28: 4. vraka bort k. (handqvarn: molam manuariam) ok kætil, allitt., d. ä. alla bohagsting: omnia supellectilia abripere. Vap. 31: 3.

Kværna staper, m. qvarnställe, ställe der en qvarn kan anläggas eller blifvit anlagd: locus, ubi exstructa est vel exstrui potest molina. B. 8: 3.

Kuærna strömber, m. ström, der en qvarn kan anläggas eller blifvit anlagd: flumen, ubi exstructa est vel exstrui potest molina. B. 8: pr.

Kværna vægher, m. qvarnväg: via

ad molinam ducens. B. 5: 1. 5

Kwapa (impf. kwap), v. a. säga: dicere. k. ia wiper, B. 30: pr. Cfr. Iakwapi, Okwapis orp.

sum han til kyns ok kundra manna, d. ä. att han må vara (såsom fri) bland våra slägtingar: ut sit (in libero statu) inter nostros cognatos; formula iurisiurandi. Æ. 17. 2) kön: sexus. Vide Mankyn.

Kyndil mæssa, f. kyndelsmessa: fe--stum purificationis Mariae. B. 13: 1.

(kyndilsmæssa) :

1.

ſō-

1. 2

nl

8:3.

Ł,

lon:

de

f: 4

: pr ::\dz

Ú.

a, br

m:Þ

n Jer

n rei

), J. 1

ort L

, h

e, **stál**-

r bhi

est Tel

il 🏕

le] ez.

g: 🏗

Kæfsir (kæpsi), m. den som lefver tillsammans med frilla: concubinus. kona sum han ær k. til, Æ. 18. þa a 'egh k. i barnum, d. ä. då träl utom äktenskap aflat barn med trälinna, har han och hans egare ingen del i barnen, utan de tillhöra modrens egare ensamt: liberi a vernis, contubernio non inito, procreati, non ad patrem ciusque dominum, sed ad dominum matris solum pertineut. G. 20: 2. Ita fortasse quoque in lure VG. haec for--mula est explicanda. 🌼

Kælda, f. källa, brunn: fons, puteus.

Vab. 1: 2; B. 27: 1. *

Kænna, v. a. 1) känna, igenkänna: noscere, agnoscere. Vide Ræt kænna. 2) tillvita, beskylla: obiicere, accusationem criminis intendere. k. andrum lægher, Æ. 16: pr. kænnis kunu morþ, trulldomber; kænnis manne drap, valruf. Kr. 26: pr; Eps. 29; Dr. 6; Vap. 31:1. kænnis manne (þæt) at han haver &c. Ebs. 10: pr. not. 80; B. 24: 5. pæn sum (cui) drapit v. sarit kænnis, Dr. 3: 4; Vap. 8: 2. 3) kænnas, v. dep. k. viþ, a) igenkanna: recognoscere. kænnis viþ at slikt ær mik hvurvit, B. 37: pr. b) vilja tillegna sig, påstå något vara sitt: velle sibi appropriare, rem suam esse contendere. k. v. iorp &c. Vab. 30; 2; ES. 14: 1; 17, 18: pr; Vins. 6: 3; B. 37: 2. tver kannas viþ et köp, vide Köp. 🤏

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

Kyn, n. 1) slägt: cognatio. vir lö- Kæra, v. a. kära, anställa åtal eller rättegång: agere, actionem instituere. k. a man, Vins. 6: 2; R. 8: 2. k. til mans, Kr. 15: pr; 18: 2; 27: 1. &c. hin kærir til, B. 33. kæris þæt til hans, Eps. 15: 1. kæris þæt, ES. 20: pr. kærir þæt bondi, Vins. 11. k. lokan ælla spanan, Æ. 17. æftir (sc. sak) k., Kr. 19: pr; 26: pr; 27: 1. &c. k. æptir þukkabot, Æ. 16: 1. han sum æptir kære (vil egh sökia v. ma hvatske sökia ælla stæmna), d. ä. målseganden: -actor, occisi heres. Dr. 3: 1. k., absolute, G. 14: 2; R. 10; B. 19: pr; 43, 47. -til pings fara ok k., G. 19; B. 8: 4; 30: 1. k. firi kunungs ræfst v. kunungeælla laghmanne, Eps. 21, 25; G. 19. nu kare han at han gærþe. &c. R. 23: pr. kærir kunungs soknarin hvi han &c. Vaþ. 37. 🕰

Kætil, m. kettil: ahenum, cacabus.

Cfr. Kværn, Katilhöd.

Kætilhöd (kiättill hydde),? hjelm: galea. Vab. 6: 1. Galea sine dubio ob similitudinem formae nomen accepit a kætil, cacabus, nisi v. kætil, pariter ac Lat. ahennm, et Graec. χαλκεῖον, proprie sit (vas) aereum; posterior vero pars h. v. deduci potest aut ab Anglo-Sax. hydan (vide Hipi), aut ab hatter, Isl. höttr, pileum, ut credit Ih., aut ab huvup, quasi aereum caput. Cfr. K. Ancher nott. ad Ius Iut. p. 328.

Kætti, m. ett litet rum: cellula. Cfr. Gorkætti. Hodieque kätte v. kitte apud rusticos significat; saeptum in stabulis et ovilibus, ubi vituli, pulli equini vel agni includuntur.

Köp, naköp och skifte: emtio venditio et permutatio. G. ind. 7, 18; cap. 14: pr, 2-4; ES. 3: 1; 4: pr; 6, 8, 20: pr; 21: 1; Vins. 5, 7: 3; 8: 1; 9: pr; 12, -13. lagha k., G. 14: pr; 18. not. 94. olagha k., G. 18. gæra k. vip man,

G. 14: pr; ES. 14: 1. köpit ær (minna æn) mark vært, Vins. 9: pr. alle þe sum i agha köpinu, alla de som köpt samma sak, den ene af den andre: omnes qui eandem rem, alter ab altero. emerunt. ES. 8. vara a k. sit kumin, hafva kommit i besittning af den .genom skiftet förvärfvade jorden: venisse in possessionem fundi permutatione adquisiti. Æ. 10: 3. tve kænnas -viþ et k., två påstå sig hafva köpt samma sak af samma saljare: duo dicunt se eandem rem ab eodem venditore emisse. Vins. 7:5. standa a sinu köpe, ES. 8, i. q. standa a samu iorpinni sum han fangit haver, ES. 4: 2; 5, 15: 2; cfr. Standa. fæst ok köp, betekna de till stadfästelsen ej allenast af köp och skifte, utan ock af andra kontrakter om fast egendom hörande formaliteter; och således har köp i detta sammanliang fått en vidsträcktare betydelse: haec verba denotant solemne confirmationis non tantum emtionis venditionis, sed etiam aliorum contractuum de rebus immobilibus; ideoque v. köp in hoc nexu ad latiorem significationem translata est. giva, skipta, fa (iorþ) mæþ fæstum ok köpum (i. q. mæþ fæstum ok lagha fangum, ES. 4: pr.), fa mæþ f. ok k. ok allum lagha fangum, halda a f. ok k. (de donatore), bæra til værþa ... mæþ f. ok k., bæra in til mans fæsta ok köpa (pro fæstir ok köp) mæþ fæmtan manna eþe, fæste (pro fæst v. fæstir) ok köp ær in burit til mans, þæn sum fæstir fylghia ok köpa (pro köp), vide Fæst 2. Quod in his formulis köpa interdum dicitur pro köp, id sine dubio numeri v. rhythmi caussa fit; non enim köpa istis locis derivandum est a köpi, etsi cui videatur respicere testes in confirmatione contra-

ctuum praesentes. — Cfr. Iorpa-, Mattul-, Strætis-, Væggia kop.

Köpa, v. a. 1) i allmänhet, afsluta köp eller skifte, och således äfven förytra: generatim, emtionem venditionem v. permutationem facere, ideoque etiam alienare. k. (bortskifta: permutando alienare) til bætra, ES. 20: pr. eghn v. fæþrini ur staþ k., d. ä. sälja eller bortskifta: vendere vel permutatione alienare. G. 14: 1; ES. 20: pr; 22. eghn sælia ælla ur stab köpa, d. ä. bortskifta: permutando alienare. G. 18. k. bort eghn, sälja eller bortskifta: vendere vel permutando alienare. G. 16: pr. k. (gobs v. eghn) til iamnaþa, bortskifta mot jämngod jord: fundum ita permutando alienare, ut par accipiatur. G. 14:3; ES. 20: pr. k. viþ man, afsluta köp eller skifte med en annan: emtionem venditionem vel permutationem cum alio contrahere. Æ. 10: 4; Vins. 9: pr. viper köpas, dep. afsluta köp eller skifte sins emellan: emtionem venditionem vel permutationem inter se contrabere. Æ. 10: 3; Vins. 6: 4; 9: pr; 11. köpas iorhum viper)(skiptas iorbum viper, ES. 8. 2) i synnerhet köpa eller tillskifta sig: praesertim emtione vel permutatione adquirere. Kr. 1; Dr. 18: 1; G. 7: 1; 14: 2-4; 15; ES. 3: pr, 1; 4: pr; 5. &c. k. iorþ mæþ lösörum, ES.5. k. eghn mæþ fæ () skiptas iorþum viþer, ES. 11: 1.), ES. 9: 1. mæþ vin ok vitni k., Vins. 1, 7: 1, 5. mæþ fæstum k., ES. 23. Cfr. Firiköpa. 3) i inskränktaste bemärkelse, köpa: strictissimo sensu, emere. k. eghn ælla skipta, B. 9: 6. 9

Köpamal, vide Köpmal.

Köpari, m. köpare: emtor. ES. 4:

pr. not. 44.

Köpgilder, adj. berättigad att afsluta köp: qui ratam emtionem venditionem facere potest. Æ. 20: pr; ES. 22; Vins. 8: 1; 9: pr; 10, 11.

for•

itio-

); pr.

الغ

per•

20:

ko-

alie

eller

ando

nare,

lifie

nem

Jhe•

mel-

hun 3. 8.

sig.

; 1\$ k. Köpi, m. 1) i allmänhet en som deltager i ett köp; således äfven a) säljare, och b) köpvitne: generatim, qui emtioni venditioni interest; ideoque etiam a) venditor; stæmni hvar sinum köpum (i. q. sinum hemuls manne in antecedentibus), köpin kan fiærrin vara, ES. 8. b) testis emtionis venditionis. Vins. 3: pr. Cfr. Köp. 2) i synnerhet köpare: praesertim emtor. ES. 4: pr; 10; Vins. 6: pr, 1—3; 7: 3, 4.

Köpmal, köpamal, n. mål som angår köp: caussa, ubi de emtione venditione agitur. ES. 11: 1; Vins. 7: 4.)(hæfpa mal, ES. 11: 1. not. 33. köpmåla balcher, Vins. rubr. not. 1.

Köpskatter, m. (egentligen handelsvaror: proprie mercimonia) köpenskap, handel: mercatura. Æ. 10: pr. Scribitur kopenschath, not. 99. ibid.

Köpu eghn, f. köpt jord: fundus v. ager emtus. G. 16: pr.

Köpunger, m. stad: urbs. Vide ind. nomm. propr. vv. Liong-, Supurkö-nunger.

Koværne, n. (Isl. kovarni v. kovan) liten hund, knähund, prov. kövan, kevan: canis pusilli generis, melitaeus. B. 24: 2. Ita hoc canum genus describitur in R. Haquini Frostupl. XIII. 24. "pad er kovan, ef madr tekr hendi sinni um hálsinn, so at saman taki fingurinn."

L.

Lafrinzs mæssa, f. Larsmessa: festum Laurentii, die X Augusti celebratum. Kr. 23. -su hælghþ, not. 10. ibid. Lagh, n. pl. 1) lag: lex, ius. giva l. v. i l., vide Giva 4. sum l. sighia,

Ebs. 26. &c. sva sum (sc. han) a ok l. sighia, G. 11: 1. sum atte ok l. varu v. saghpu, Dr. 3: pr; Æ. 8: 1; 25: pr; R. 8: 2. sum pem bapum samde ok l. varu, Æ. 16: 1. han hafpe laghhæfpat i gamblu laghum, haver ærft i nyu -um, Æ. 2: pr; cfr. I. þæt var sva först i -um, sum för var i -um, Eps. 17; Æ. 11; B. 2: 1. sva æru nu l., R. 3: 2. sum landsins æru l., G. 7: 2. i -um manna, enligt lag: secundum leges. Vins. 7: pr. lösa (þræl) i l. manna, d. ä. till åtnjutande af medborgerliga rättigheter: civilia iura servo redemtione conciliare. Æ. 17. gen -um, R. 3: 1. not. 70. hvat pæt ær hælder l. ælla olagh, d. ä. lagligt eller olagligt: utrum legitimum sit an illegitimum. ES. 15: pr. per tver v. hinir (sum för svoru per) svoru bape sant ok l., d. ä. enligt med sanningen och i laga ordning: duo illi (qui in iuramento praevio iurarunt) et vere et legitime iurarunt; formula iuramenti duodenarii. Dr. 3: 2; Vab. 6: 2; 8: 2; 20: pr; Æ. 8: pr; ES. 9: 1; Vins. 3: pr; 4, 6: 1; R. 9: pr. not. 87. pæt iær höghst i -um ne ok ia &c. B. 51. not. 52. hygge hvar at lut sinum i-um, B. 51. Cfr. Gislinga-, Lands-, Olagh. 2) ed: iuramentum. l. fæsta, firi sik giva, laghum up a v. firi ganga, l. taka, vide Fæsta 6, Giva 1, Ganga 1, Taka. koma -um firi (sik), han komber egh -um vip, vide Koma 2, 3. taka viper -um ælla botum, R. 14: 1. ræt gæra mæþ -um, B. 39: 1. *

Lagha, adj. indecl. laga, laglig: legitimus. Vide Afræpe 1, Bot, Domber 2, Drykkia, Eper, Fang 1, Forfall, Fæmt, Gift 1, Gæf 2, Gærþ 1, Hæfte, Hæfþ 1, Köp, Leþsn, Læghi, Lösn, Mal, Omynd, Skipt, Skipti, Sokn, Tak, Tilmæli, Vin, Vitne, ping, Olagha.

Digitized by Google

Laghbiupa, v. a. 1) i allmänhet, lagligen erbjuda: generatim, legitime offerre. vita -bupit (sc. afræpe), B. 9: 2.
2) i synnerhet, lagligen hembjuda jord at sina slägtingar, innan den säljes: speciatim fundum v. agrum, antequam vendatur, cognatis suis redimendum legitime offerre. l. ater, ES. 3.

Laghbok, f. lagbok: codex iuris. östgöta 1., Kr. rubr. et not. 1; B. 51.

not. 52. **

Laghfult, adv. fullt enligt lag: plene, persecte secundum iuris praeceptum. l. ganga (sc. ep), R. 11: 1.

Laghfælder, adj. lagligen sakfäld:

legitime damnatus. R. 8: 3. *

Laghgangin, adj. lagligen gången (om ed): legitime factus (de iuramento). hete v. vari -git, R. 8: pr; 14: 1. Lagh gilder, adj. gild, lagligen gäl-

lande: ratus. ES. 8. *

Lagh giorper, adj. lagligen gjord: legitime factus. G. 14: 4; ES. 8. not. 94; 14: pr; 15: 1. hæræps næmd (skal leta) -rt, R. 16: 1; cfr. Gærp 1.

Laghgipter, adj. lagligen gift: matrimonio legitime iunctus. l. bonde,

Dr. 9: pr. o

Lagh hafta, v.a. legligen innestänga eller fängsla: legitime includere v. vincire. B. 51.

Laghhæft (pl. -þi pro -þir), f. i. q. lagha hæft (vide Hæft 1). B. 28: 4.

Laghhæfpa, v. a. lagligen vinna häfd (å jord, genom tre års besittning): legitime usucapere (fundum, trima possessione). Kr. 3: pr, 1. not. 76; 24: pr; G. 12: 1; Æ. 2: pr; ES. ind. 24; cap. 4: 1; 10, 15: pr. not. 51; B. 28: 4.

Laghkaltaper, adj. lagligen kallad: legitime vocatus. -p mal, mal -p til, lagligen instämida mål: caussae legitime in iudicium vocatae. Kr. 13: 3; R. 3: 1.4

Laghkravia, v. a. lagligen tillsäga: legitime admonere. B. 9: 6. not. 70.

Laghkumin, adj. lagligen kommen: qui legitime venit. l. niper, lagligen anlagd (om tomt): legitime determinatus v. constitutus (de area). B. 11: 1. Cfr. Æmlaghkumin.

Laghlika, adv. lagligen: legitime, legi convenienter. Kr. 25: 1; Eps. 7: pr. 32; Dr. 3: pr. &c. Cfr. Olaghlika.

Laghliker, adj. 1) laglig: legitimus. ES. 12: pr. not. 61. 2) ordentlig, vanlig: iustus, ordinarius. 1. man, en full-vuxen man, af vanlig växt: vir adultus, ordinariae staturae. B. 14: pr.

Laghlysa, v. a. lagligen kungora: legitime denuntiare v. indicere. B. 50. et nott. 28, 32.

Laghlysning, f. laglig kungörelse: legitima denuntiatio v. promulgatio. sipan 1. kom æptir hanum, sedan det
blifvit lagligen kungjordt, att han är
fredlös: postquam legitime denuntiatum est publicam sccuritatem ei esse
ademtam. Dr. 4: pr.

Laghman, m. lagman: iudex provincialis, legifer. G. 19; Æ. 4; R. 3: 2; 4: 1; B. 8: 4. Cfr. Bryti, Domber, Skila.

Laghsagha, f. 1) lagarnes upläsande för folket af lagmannen: legum recitatio coram populo a legifero facta. nu ær l. ipur lyktap, B. 51. 2) lagsaga, lagmans jurisdiction: iurisdictio iudicis provincialis, provincia. land ok l., vide Land. utlændis ok utan l., i. q. utan lands ok l., ES. 13: 1. Cfr. Friplös.

Laghsighia, v. a. lagligen säga: lc-gitime dicere. pa ar laghsaght til

(sc. epar), R. 7; cfr. Sighia.

Laghskilder, adj. lagligen skild: legitime separatus. ES. 15: 5. not. 38. viper bol l., B.9: 1, 3. not. 24; §. 5.

Laghskipta, v. a. lagligen dela: legitime dividere. B. 31. nott. 81, 82. Laghskipter, adj. lagligen delad: legitime divisus. i. iorp, ES. 15: 5. vara i. viper fapur v. son sin, d. a. genom delning af fadrens egendom vara atskild: divisione bonorum a patre v. filio separatus esse. Dr. 5: pr. coll. Æ. 9: pr.

Laghstæmder, adj. lagligen instämd: legitime in ius vocatus. -d mal, R. 3: 1.

Laghstæmna, v.a. lagligen bestämma, tillsäga någon om: legitime condicere v. denuntiare. l. lionga ping, B. 39: 1.º

Lagh surin, adj. (a sværia) lagligen svuren: legitime iuratus. byr ær l. niper, d. ä. dess råmärken, som utvisa omkretsen af tomterna, äro lagligen nedsatta och med ed stadfästade: limites pagi, ambitum arearum terminantes, legitime sunt positi et iuramento confirmati. B. 1:6.

Laghsökia (part. pass. laghsökter v. -sotter), v. a. lagsöka, lagligen tilltala: legitime convenire, appellare. Dr. 3: 4.

Laghvara, v. a. lagligen tillsäga: legitime monere v. denuntiare. Kr. 8: 1; B. 1: 1. l. til skiptis, B. 1: 1. -raper af (sc. bole), tillsägd att afflytta: iussus demigrare. B. 9: 1, 6.

Laghvinna, v. a. 1) lagligen sakfälla: legitime damnare. man varper -vunnin (firi sak), Kr. ind. 17; cap. 25: 1. not. 48; R. 3: 2. 2) afdöma: lata sententia decidere. ræfst haver -vunnit malit, R. 3: 2. -vunnit mal, -vunnin sak, Kr. 17, 26: 1. 2

Laghværia, v. a. lagligen försvara (inför rätta): legitime desendere (in iudicio). Kr. 3: 1 (ubi tamen pro -vart legendum videtur laghhæspat); ES. 15: pr. han gik laghvarper af lionga pingi, d. ä. sedan han hade fullgjort det, som i det föregående är föreskrifvet: praestitis iis, quae in antecedentibus sanciuntur. R. 26: pr.

Laghbing, n. laga ting; så kallas fyra årligen på bestämda dagar hållna ting, antingen derför att ingen stämning till dessa ting egde rum, ntan folket borde sjelfmant der infinna sig, eller derför att lagen troligen då uplästes för folket: legitimus conventus iudicialis; ita appellautur quatuor conventus indiciales quotannis statis diebus celebrati; sive (a lagha) quod ad illos nulla citatio facta est, sed universus populus ultro convenit, quamobrem tales conventus in antiquo Iure Germ. dicuntur ungeboten v. echte ding, Lat. placita legitima; sive (a lagh) quod in his conventibus leges coram populo recitatae sunt; quod olim factum esse notissimum est, ac de iisdem conventibus disserte testantur monumenta Germanica (dri gerichtsdage) nempe dies lunae, pariter ac apud Qstrogotos nostros, sollint alle jar sin, da man der herrn recht erzele. Bacharacher Weisthum, saec. XIV, anud Gr. p. 825.), quae etiam transferunt nomen echteding ad leges in istis conventibus recitatas (vide Hautaus Gloss. Germ. medii aevi v. echtding). — Inde

Laghpings manadagher, m. en af de fyra mandagar i året, då lagting hölls: unus ex quatuor lunae diebus, quibus celebrati sunt conventus laghing dicti, quorumque tres inciderant in illa tempora, quibus, post finitas ferias vernas, auctumnales et hiemales (iulafriper), iterum incepit iudiciorum celebratio; quartus vero, isque forte recentior (cfr. Gr. p. 826.), in tempus mediae quadragesimae, quo inceperunt feriae vernae. B. 1: 2; 30: 1; 51. not. 52.

Lam (dat. lambi), n. lamm: agnus. B. 25: 1.

Lan, n. 1) lân: commodatum. hava hus lani (takit forte addendum), Eps. 1:8. 2) den lânta saken: res commodata. B. 26: pr. 3) försträckning: mutuum. taka (sc. segetem vel foenum) lani, B. 21: 1. taka pænninga at lane, ES. 16: pr. 4

Lana, v. a. 1) utlåna: commodare. l. andrum skogh, lemna åt en annan sin rätt att bruka skogen: ius suum utendi silva alii concedere. B. 30: pr. 2) försträcka: mutuo dare. l. pænninga a iorp, i. e. fundo pignori accepto. ES. 16: 1. Cfr. Ut lana.

Lana, f. (Fenn. item) lana, ett slags fisknät som brukas i strömmar: genus retis piscatorii, in fluminibus usitatum.

Vab. 39: pr.

Land, n. 1) land, jord: terra, solum.) (vatn, Dr. 11: pr. 2) landskap: provincia. Eps. 30; G. 14: 1; B. 43: pr. i -di v. -dinu, Dr. 15: pr; Vap. 11: pr; 15: 1; 21: 1; Æ. 4. koma i l. v. -dit, Dr. 15: pr; Vab. 11: pr. innan -ds, Vins. 6: pr. innan -ds ok laghsaghu, Ebs. 30, 31: pr; Dr. 3: pr; Vap. 37; Vins. 6: 3 (ubi pro *laghsaghu* perperam scriptum est hæraþe); R. 11: pr; 12: 2. utan -ds, G. 14: 2; ES. ind. 13; cap. 21: 1; Vins. 6: 3. utan -ds ok laghsaghu, ES. 12, 13: 1. not. 93; Vins. 2, 6: 1, 3. alt -dit, R. 26: 1. -dsins lagh, G. 7: 2. Cfr. Aflænda, Flut land, Inlændinger &c., Utlændinger &c. 4

Landafæghir (landafæghi), m. (a fæghia, purgare?) landstrykare: erro, qui per provinciam circumvagatur. Vide Lurker.

Landamæri, n. gränsort emellan landskap: locus in confinio provinciarum. Vins. 6: 1—3.

Landboa bol, n. utarrenderad gård: praedium colono locatum. ES. 4: pr; 5.

Landboa iorp, f. i. q. landboa bol.
ES. ind. 5.

Landboe (lanboe), m. landbo, arrendator: colonus. Eps. 1:8; ES. 5; B.

9: pr, 2, 3, 9. Cfr. Iorpattari, Iorpaghandi, Land drotin. *

Land drotin (landzdrotin), m. jordegare: dominus fundi.) (landboe, B. 9: 1. H. v. ita sine dubio scribitur pro lan drotin v. lanar drotin (Isl. lánar-drottinn), quod falsae etymologiae tribuendum est.

Lands lagh, n. pl. 1) landskapets allmänna lag: commune provinciae ius. mæla, böta, dylia æftir -um, Kr. 29: 1; 30: pr; Eps. 1: 5; 12. 2) ed: iuramentum. R. 23: 1. °

Langer, adj. lång, långvarig: longus (loco v. tempore). alna, famns &c. l., B. 4: pr. not. 10; 14: pr; 24: 2; 28: 3. lang avund, Eps. 3: 1. Cfr. Ænd-

langer. *

Las, m. lås: sera. Vap. 32: 1; G. 8: 2; B, 43: 1. rapa lasum (at husi), Vap. 32: 3. rapa (husum ok) lasum ok nyklum, ES. 4: pr; 5; B. 13: pr. taks (hiufnaper) undi lase) (i olæstum husum, Vap. 32: 3. bryta gups l., säges om den som skär och bortstjäl andras säd på åkren: dicitur de eo, qui alienas segetes furtim secat et aufert. Eps. 32. Cfr. In-, Utlas.

Lass, las, n. lass: vehes, plaustrum onustum. Kr. 2: pr; Vap. 1: 3; B. 34: pr. tolf lassa æng, Kr. 1.

Laster, m. last, fel: vitium. Vide

Lönda laster.

Lata (læta, G. 16: pr. not. 40. letha, Vap. 15: 3. not. 86; G. 16: pr. nott. 36, 40; ES. 14: 1. n. 25; R. 6: pr. n. 81. impf. læt, Vins. 7: pr.), v. a. 1) lemna, öfverlemna: tradere, relinquere. l. pem virþningina &c. Vins. 6: 2. prea (sc. mæn) i val l., föreslå: eligendos proponere. Kr. 4: pr, 1. not. 14; R. 6: pr. n. 81. man i forbuþ l., Kr. 25: 1. not. 50. i sældir l., Æ. 25: 1. i tak l., vide Tak. ur staþ l., förytra: alienare. Vins. 10. l. ater, Vap. 40, 41: pr; ES.

7; B. 9: 1; 29. 34: pr; 36: pr. l. ut, Vap. 15: 3. not. 86; G. 11: pr. not. 92; 16: pr. n. 36, 40; ES. 14: 1. n. 25; B. 31, 47. 2) släppa: dimittere. l. fiæt löst, B. 36: 2. burt l., Eps. 26. Cfr. Firi, Up lata. 3) mista: perdere. l. lif sit, Vins. 6: 2. 4) v. aux. a) låta (ske), tillåta: sinere (ut fiat). l. af hugga (træ), B. 33. b) låta (göra), föranstalta: curare (faciendum). l. byria v. vighia kirkiu, siunga sialamæssu, ringia, skira kirkiu garþ, halshugga, &c. Kr. 1, 7: 2; 8: pr; 24: 1; 25. &c.

Lapa, f. lada: horreum. Eps. 32. not. 90; B. 9: pr; 44: 1. Cfr. Læpia. • Lefs sufl, n. sofvel till en kaka bröd: obsonium ad unam placentam panis. Vide Lever.

Legha, f. 1) lega, hyra (kontrakt): locatio conductio (rerum v. operarum). sik v. annan til leghu fæsta, B. 12: 1. 2) lega, hyra, kön: merces (qua conducuntur res v. operae). B. 26: pr. fæsta manni leghu, B. 12: pr.

Leghia, v. a. lega, hyra (annans ting eller arbete): conducere (res v. operas). l. manni lækir, l. sær dræng, Vap. 16: pr; B. 12: pr. l. hus, l. sær bol, Eps. 1: 8; B. 9: pr. a (legha, lege leghia.)

Leghu drænger, m. legodrang: mercenarius. Kr. 10: pr; Dr. 3: pr; Vap. 8: 1; B. 34: pr.

Leghu fæ, n. legdt fäkreatur: pe-

cus conductum. B. 26: pr.

Leghu fæster, adj. stadd i tjenst: mercede conductus, qui operas suas alii locavit. l. mæh manne, B. 13: pr. not. 41.

Leghu stadder, adj. (a stæpia) i. q. leghu fæster. l. mæb manne, B. 13: pr.

Lekare, m. spelman, gycklare: fidi-

cen, ludio. Dr. 18: 1.

Leta, v. a. c. acc. v. gen. eftersöka, nudersöka: quaerere, inquirere. sant, sannind, þæt sannasta l., Kr. 16: 1, 3;

Eps. 11; R. 16: 1. l. at vitnum, l. pær at mæp sannum vitnum, Eps. 17, 25. pæt skal hæræps næmd l., Kr. 26: pr. not. 82. l. hemuld v. hemuls, vide Hemuld. Cfr. Atletan.

Letha, vide Lata.

Lever, m. brödkaka, lef: placenta panis. l. ok lefs sufl, Kr. 11. en svænsks pænnings l., ett bröd som är värdt en Svensk penning, eller $\frac{1}{8}$ örtug: panis valens numulo Suecano, i. e. octava parte ortugae. Ibid.

Lep, f. 1) väg: via. Vide Framlepis. 2) sätt: modus. Vide Annurledz, Samulep, Sin-, Særlepis.

Leha, v. a. 1) leda: ducere. Kr. 31; Eps. 6, 30; Dr. 18: 1. 1. hæst) (riþa, B. 17: 1. l. (sc. rem litigiosam) til vinsins, salans, hins sum salde, þæs sum han fik þæt af, Vins. 6: pr, 4; 7: 1, 4. py lepir han egh (sc. til vinsins), Vins. 6: 1. nu a egh rantakit l. (sc. til vinsins ok salans; etenim dominus rei rapina ablatae ius habebat illam, in alienis manibus inventam, statim recipiendi), Vins. 13. 1. til landamæris, Vins. 6: 3. 1. til pripiu sæld, leda den klandrade saken till säljaren, derifrån till den, af hvilken denne köpt, och slutligen till den säljaren af hvilken den sistnämnde köpt: rem litigiosam ad venditorem deducere, inde ad illum a quo hic emerat, et denique ad tertium venditorem, i. e. eum a quo alter venditor emerat. Vins. 7: 4. 1. af handum sær (þiufnaþ), leda ifrán sig till fångesman! rem furtivam ad auctorem deducere, exhibere illum, a quo ipse rem accepit. Vap. 32: 3. L. man (mæþ) ope, d. ä. hinna honom med ropet, så att han hör det: hominem abeuntem clamore quasi assequi v. attingere, ut clamantem audiat. R. 7; B. 27: pr; 43: 1. Cfr. Æt leþa. 2) bevisa: probare. lehis ran mæh ope (ok

akallan ok bupum) ok v. ælla bupkafla, d. ä. om brottslingen på sådant
sätt genast efter brottets begående ertappas, och gerningen sålunda blir bevist: si auctor ita, statim post commissum crimen deprehensus fuerit, ut
adeo factum probetur. Vap. 31: 2—4.

l. mæþ (sannum) vitnum, Eps. 30;
Vap. 31: 1; B. 25: 3. lepes a man v.
a hænder manni sander þiufnaper,
d. ä. bevises det att han innehaft tjufgodset: si quis probet eum rem furtivam possedisse. Eps. 7: 1; Vap. 32: 3.

Televa f en blandard selected

Lepsn, s. en klandrad saks ledande till fångesmannen, till bevisande af åtkomsten: rei litigiosae deductio ad auctorem, iustae adquisitionis probandae gratia. ganga at -num, ledas till fangesmannen, och derifrån till hans fångesman, och vidare till tredje man: deduci ad auctorem, illiusque auctorem, et porro usque ad tertium venditorem (til pripiu sæld, Vins. 7: 4.). Vap. 30: 1; Vins. 2. hvar egh kumber hemuld innan lagha -num, d. ä. då saken blifvit ledd till tredje säljaren, eller dessförinnan: etsi res usque ad tertium venditorem deducta sit. Vins. 6:3. han nar egh hemuld sinne ok egh -num, han får ej försvara sin eganderätt genom sådan ledning till fångesmannen (utan måste utgifva saken, och får endast vända sig till fångesmannen för att återfå hvad han derför betalt): ei non licet desendere dominium suum rem ad auctorem deducendo (sed rem actori cedere debet. etsi pretium a venditore repetere potest). Vins. 13. # 17 ... 991. 201.

Lif, n. lif: vital firiværka livi sinu, Eps. 30, 32; Vap. 31: 1; 32: pr. böte... ok egh lif sit, Eps. 25, 31: 1, 2, ok egh lif hans (pær firi gangi), Eps. 17, 29. Cfr. Firigæra 2, Firi komd, Giælda 1, Giva 3, Lata 3.

Lifdaghar, m. pl. lifsdagar, lifstid: vivendi tempus. Vap. 23: pr.

Liggia (impl. la, Eps. 23.), v. n. 1) ligga: iacere. 1. siuker, sar, i sot, i sotta siang, i hælvanum, Kr. 5: 1; 12: pr; 24: pr; Vab. 16: pr; ES. 13: pr. &c. l. i löska læghi, Kr. 15: 1. l. hæl barn sit, Eps. 23: pr. lik ligger inne, Kr. 7: 1. l. ogilder, vide Ogilder. bær ligger maper gen manne, vide Gen 1 b). l. niþri, vide Niþri. gap ligger a garpe, vide Gap. byr ligger i lagha læghe v. at rapu skipti, är anlagd: conditus v. dispositus est. B. ind. 1; cap. 2: 1. byr ligger til lagha læghis, d. ä. skall läggas: disponendus est. B. 1; 5. alt ligger æftir tompt, B. 2: 1. ligger byr sva sum &c. B. 1:6. Cfr. Firi liggia. 2) vara belägen: situs esse. per sum pet ligger, ES. 15: 2. humper, bro, vægher, strömber &c. ligger, B. 3: pr; 4: 1; 5: pr; 8: 1. &c. Cfr. Saman. 3) liggia til, tillhöra: pertinere. byr ligger til ha ok hamnu, vide Har. l. til bolbysins, E. 10: 1. bæt til tomptinna ligger, ES. 15: 2. bolstabs ren skal til byar 1., B. 4. pr. præste til föhu l., de fundo, Kr. 2: 2. þæt liggi til hæræþs næmdinna, Eþs. 23: 1; B. 21: pr. *

Liker, adj. (egentl. lik: proprie similis, aequus) billig, rätt: aequus, iustus. R. 9: pr.

Liknitse, f. liknelse: species, quod rei cuidam simile est. 1. til barns, i. e. fetus. E. 7.

Lin, n. linne: linteum. porf vip lin ok lækir, allitt. Vap. 6: pr.

Linda, f. (Isl. linna, cessare) åker som ligger i linda, trädesåker: ager cessans. B. 16.

Lionga ping, a. (a liongköpunger, vide ind. nomm. pr.) Östergötlands all-männa ting, som troligen hölls i Lin-köping: commune Ostrogotiae iudici-

um, Lincopiae, ut videtur, celebratum. Kr. 16: 2; Dr. 3: 4; 11: pr; Vap. 6: pr, 3; 20; Æ. 4, 14, 17; R. 26; B. 33. stæmna l., l. ær stæmt, Vap. 6: pr; 20: pr. not. 84; ES. 18: 1; R. 3: 1; 23: 1; 25, 26; B. 39: 1. han haver laghstæmt l., B. 39: 1. fæmt af -ge næmna v. læggia, lionga þings fæmt, vide Fæmt 2. — Locc. tamquam rem certam narrat hunc conventum habitum esse in paroecia Liung, territorii Gullberg; quod tamen nominum tantum similitudine niti videtur.

Lita, v. n. (egentl. se, beskåda: proprie adspicere; cfr. Anlite.) 1) l. at (c. dat.), nöjas med: contentus esse. Kr. 9; Vap. 17: 1; G. 15; Æ. 9: pr; 10: 2; B. 5: 1. 2) l. a v. til, lita på, stödja sig på: confidere, niti. l. a hemuld, taga sin tillflykt till hemul: auctorem in subsidium vocare. ES. 11: 1; 14: 1. l. til hemuls, idem. ES. 20: 3; Vins. 9: 1. not. 92.

Litil, adj. liten: parvus. litit mal, ringa mål: levis, exigua caussa. R. 26: 1. litils vitande, litet vetande oförståndig: insipiens, inops mentis. G. 19. mæß litlo bötter, Eps. 1: 2. not. 41.

Liva, v. n. lefva: vivere. G. 14: pr, 2; 21: 1; Æ. 14; ES. 9: 1; 10, 11: 1. eftir l., G. 7: 1; Æ. 1: 1.

Livande (livandis), adj. lefvande: vivus. Kr. 17; Eps. 24; Vap. 32: pr; G. 9: pr. hanum l., l. fapur, medan han lefver: illo vivo. Kr. 17; E. 1: 1.

Lip, n. grind, prov. led: porta clathrata. B. 13: 1; 14: 2; 18, 23. Cfr. Garps Lip. *

Lipa, v. n. lida, förlida: praeterlabi. dagher taker at l. fram, det begynner att lida till aftonen: dies vergit ad vesperam. R. 26: 1. Cfr. Af lipa.

Lip skep, f. en af de horisontala sparrar, hvaraf en grind är samman-

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

satt: unus ex asseribus cum terra parallelis, e quibus constructa est porta clathrata. B. 23.

Lipstolpi, m. i. q. grinda stolpi. Dr. 13: 2. "

Lip tappa, v. a. täppa eller hägna med gärdsgård och grind: saepe et porta claudere v. munire. B. 13: 1.

Lipugher, adj. ledig, fri: liber, immunis. Kr. 2: pr. (lidugher)

Lof (dat. luvi, lufi), n. lof, tillatelse: venia. hava v. taka l. af manni, Kr. 7: pr; R. 11: pr. mæþ luvi (mans), Kr. 8: 2; 13: pr; Vaþ. 34: pr; G. 4: pr. &c.

Lof, n. lof, pris: laus. se gups l., sit Deo laus. B. 51. not. 52.

Lokka, v. a. locka: pellicere.) (ku-ska, Eps. 25. at han egh-ape, neml. den andres husfolk till hustjufnad: se non ad furtum domesticum pellexisse aliquem ex alterius familia; vel ut eadem res mox amplius exprimitur: alla spanape bo hans alla fa hans, E. 17.

Lokkan (lokan, lukkan), f. lock: illectatio.) (kuskan, Eps. 17. not. 36. kæra lokan ælla spanan, tilltala någon derför, att han lockat hans husfolk till hustjufnad: actionem instituere contra eum, qui aliquem ex alterius familia ad furtum domesticum pellexit; etenim verba l. et spanan un opposita sunt, sed synonyma. Æ. 17.

Lova, v. a. 1) tillata: permittere. Vide Olovandis. 2) losva: promittere. Vide Trolova.

Lusi, Luvi, vide Lof.

Lufliker, adj. loflig. tillåten: licitus.

Kr. 28. Cfr. Olofliker.

Lufs eper, m. (a lof) ed, hvarigenom någon bestyrker att han erhållit en annans tillstånd att göra något (förekommer i frågor om åverkan): iuramentum, quo quis adserit sibi ab alio concessam esse veniam aliquid faciendi (occurrit in caussis de usurpatione alieni soli). ES. 15: 3, 5. vita -ep, B.

7: 1; 30: pr. Cfr. Hemula 2.

Luk, n. (a luka, claudere, finire), (egentl. lock: proprie operculum) slut, fullbordan: finis, consummatio. til lukins (rectius luks v. luksins), till slut: ad finem. kirkiu t. l. gæra, sa t. l., templum exaedificare; sementem perficere. Kr. 1; B. 9: 6. Isl. at lokum v. loksins a BH. vertitur: "tandem."

Luka (part. pass. lukin), v. a. ut-gifva, erlägga: pendere, alii cedere (res mobiles v. immobiles). Kr. 26: pr; Dr. 20: 1; G. 14: 2. et not. 77; 17; Æ. 12: 1; 14; ES. 4: pr; B. 9: 1, 3, 6; 12: pr; 39. ater l., G. 14: 2; B. 39: pr. ut l. (bot, eghn, &c.), Vap. 6: 2; 15: 3; 20: 1; G. 16: pr; ES. 4: pr; 14: 1; 16: 2; Vins. 6: 5; B. 39.

Lund, f. sätt: modus. pæssum -dum, sålunda: ita, hoc modo. Æ. 10: 2, 3; ES. 4: pr; R. 14; B. 28: 4. andra l., annorlunda: aliter, alio modo. Dr. 7: 1. not. 42; ES. 20: pr. n. 16. Cfr. Annur-,

Sinalund. *

Lunnar, m. pl. (Isl. hlunnar) rullar, på hvilka ett fartyg updrages på landet, och sedan hvilar, till dess det åter utskjutes i vatnet: cylindri, qui subsciuntur navi ex aqua in aridum trahendae, quibusque nititur navis donec retrorsum deducatur in aquam. skipi af -num ut skiuta, B. 43: pr. Ih. (Dial. Lex.) refert apud Sudermannos luna appellari eiusdem generis cylindri, super quibus trahuntur trabes ad aedificandum destinatae.

Lurker, m. (egentl. påk, stör: proprie fustis; Isl. lurkr) en duglös menniska, prov. lurk: homo nequam. l. landafæghir, så kallas en tiggare som stryker omkring i landet: ita appellatur erro, qui mendicans per provinciam circumvagatur. Dr. 18: pr. Significatio h. v. a fuste ad hominem nequam pari metaphora translata est, cuius exempla praebent Latinorum truncus, stipes, caudex, pluraque vocabula Suecana, ex quibus nominasse sufficiat drumber (hodie drummel, Isl. drumbr, caudex, metaph. homo agrestis, incivilis, BH.), unde v. nokkadrumber in Iure VG.

Lusna, v. n. (a los) lossna: laxari, solvi. Kr. 8: 1. Scribitur losna, Kr. ind. not. 2. xiv.

Luta, v. a. lotta: sortiri. Æ. 10: 1. o (lota)

Luter (acc. pl. lyti, Ehs. 8. &c.), m. 1) lika del, lott: pars aequalis. Kr. 9, 24: pr; Ebs. 8; R. 3: 2. tver lytir, två tredjedelar: bes,)(pripiunger, Kr. 9; Dr. 7: pr, 2. not. 51; G. 14: 2; 15, 22. &c. Cfr. Tvælyti. siatti l., en sjettedel: sextans; vide Attunger. Cfr. Huvub luter. 2) del i allmänhet: pars (qualiscumque). Vap. 1: 4; G. 14: 2; ES. 9: pr; B. 36: 1; 51. Cfr. Fyndar luter. 3) andel: portio rata, ad aliquem pertinens. Eps. 9; Dr. 5: pr; Vap. 1: 5; 33: pr; 41: 1; Æ. 2: pr; 9: pr; 10: 2; ES. 15: 5. not. 38; R. 3: 2; 17. Cfr. Koma 1, Mans luter. 4) lott: sors. Æ. 10: 1, 2. fa mæþ lut ok lagha skipti, Æ. 10: 1; B. 32. 5) sak: res. alla lyti ater bæra, d. ä. allt hvad man erhållit: omnia, quae quisque acceperat. Æ. 10: pr. 2. not. 18. i pæmma lutum, i dessa handelser, eller på dessa vilkor: in his casibus, v. his conditionibus. G. 14: 1. * (loter)

Lutskipt, f. andel: portio rata. B. 6: pr.

Lutskipter, adj. delad (i lotter): divisus, dispertitus. ES. 4: pr; 15: 5. l. viper fapur sin v. fran bondanum

(sc. faprinum), i. q. laghskipter viper fapur sin, Dr. 5: pr.

Lupa, v. n. lada: cohaerere. 1. alla fiura hyrnur saman, d. a. bolstren hanger tillhopa: si quatuor anguli cohaereant, ut adeo culcita non sit dilacerata. G. 16: pr.

Lupna, lipna (pro lypna), f. lydnad: obedientia. gær ænga -nu, lyder ej det som blir honom befaldt: non obedit iis quae iubentur. B. 36: 4.

Lykkia, v. a. lycka, stänga: claudere. hus l., Dr. 2: 1.

Lykt, f. slut: finis. stava ep til -ta, R. 15: pr. H. v. hodieque superest apud Smalandos, qui, pariter ac Islandi, dicunt til lykta, till slut, slutligen: postremo.

Lykta, v. a. lykta, sluta: finire. B. 51.

Lysa, v. a. 1) kungöra, tillkännagifva: publicare, indicare. Vap. 32: 4; ES. 3: pr; B. 34: 1; 35: 1; 37: pr, 2; 50. l. manhælghp a man, vide Manhælghp. piufnaper sum laghlika ær lyst æftir, Vap. 32: 6. undi soknari a pingi til lyster, R. 14: pr. Cfr. Laghlysa. 2) stadga, påbjuda: sancire, statuere. Dr. 12. not. 45. *

Lysn, f. uplysning, underrättelse: illustratio, indicium. Ita verti potest h. v., etsi forte syn legendum sit, R. 4: 1.

Lyti, n. lyte: deformitas corporis v. membri. Vap. 18: pr, 1.) (sar, Vap. 5, 18: pr; 25: pr. l. mæþ halvu böta, vide Halver.

Lytis bot, f. lytesbot: mulcta ob alienum corpus vulnerando deformatum. Vap. 7: pr; 15: 4; 25: 2.

Lytter, adj. lytt: deformatus (corpore v. membris). Vap. 10, 15: 2-4; 16: pr; 23: 1, 2; 24: pr; 25; B. 24: 3. Cfr. Olytter.

Læa, v. a. försträcka: mutuo dare. Vide Ut læa.

Lægger, m. 1) lägg, ben: os. Vide Arm-, Bunulægger. 2) sida: latus. Vide Ætta lægger. 3) slägtled: gradus consanguinitatis. innan pripia -giar, G. 5: 1. not. 71.

Laggia, v. a. 1) lägga: ponere, collocare. l. a altaran . . . lef &c. Kr. 11; cfr. Altara læghi. l. man utan kirkiugarh, d. ä. begrafva: sepelire. Kr. 25: 1; Ebs. 26. kan hær til lands l., neml. med sina fartyg: si hostilis exercitus navibus appellatur in provinciam. G. 14: 1. eghn i tu sunder l., Æ. 9: pr. bot til omynd l., Vap. 10. l. ater (iorp) undir fear fot, B. 28: 5. l. (iorp) undir (priggia) ara stæmnu, B. 9: 7. 1. epa undir kunungs dom, Kr. 13: 2. prea (sc. mæn) i val l., föreslå: eligendos proponere. Kr. 4: 1; R. 6: pr. l. lagha mal a (by), vide Mal. varpnap mans a l., vide Varpnaper. l. eghn sina a (iorp), vide Eghn 1. l. a lön, vide Lon. fram l., vide Fram. l. ut, utgifva, utbetala: pendere. R. 3: 2; B. 17: 1. 1. af, afskilja: seponere. R. 3: 2. sar lægs af firi drapi &c., såret bortlägges, d. ä. lemnas utan afseende, så att derför ej bötes, då dråp å andra sidan skett: vulnus quasi removetur v. disparet, i. e. nulla mulcta pro eo penditur, caede ab altera parte commissa. Vab. 8: pr. l. vapa a annan, vide Val. gatu, vægh, B. ind. 2; cap. 2: pr. not. 50; 5: 1. l. bolstaps ren til byar, B. 4: pr. not. 3. 1. halftræþe a (iorp), B. 11: 2. not. 17. Cfr. Læghi, Öþi. 2) bestämma, förordna: statuere, constituere. l. (manni) dagh, stæmnu dagh, fæmt, vide Dagher &c. 1. (mal) til hæræþs næmdinna, Eþs. 23: pr. man biltughan v. friþlösan l., Eps. 11; Vab. 32:6. l. manhælghb a man, l. hælghb a skogh, vide Manhælghb,

Hælghþ. l. tompt niþer, d. ä. utstaka: determinare aream. B. 10. l. (aker) aftir tompt &c. B. 2: 1; 10. l. (ior) prwste til föhu, Kr. 2: 2. not. 61. sum laght ær, såsom det är bestämdt (neml. i afseende på antalet af svin som hvar bonde får hafva i skogen): ut constitutum est (sc. de numero suum, quos cuique vicinorum licet in silvam mittere). B. 41: pr. 3) sticka: pungendo vulnerare. 1. man mæþ knivi, Vaþ. ind. 11. Cfr. Knifs lagh. "

Lægher, n. lönskaläge: stuprum. Æ.

16: pr. "

Læghi, n. läge: situs. lagha l., laglig anläggning af en bys tomter och fördelning af dess egor: legitima dispositio arearum et agrorum pagi. B. 2: 1; 3: pr. vara, koma, læggia by til lagha læghis, B. 1:1; 3:2. dela by til l. l., vide Dela 1. byr ligger til l. 7., d. ä. skall läggas i laga läge: pagus in legitimum situm est disponendus. B. 1:5. byr ligger v. ær i l. L, B. ind. 1; cap. 1: 4; 2: pr.

Læghri, adj. compar. lägre, ringare: inferior, minor. Superl. læghster. Vi-

de Högher 2. *

Lækia, v. a. läka, bota: mederi, sa-

nare. Vab. 23: 1; B. 24: 3.

Lækir (læki), m. läkare: medicus. Vap. 16: pr; 18: 1. Cfr. Lin.

Lækis gæf, f. läkarelön: merces me-

dico data. Vab. 18: pr. 2

Længi, længe, adv. länge: diu. Kr. 7: 1; Eps. ind. 4; R. ind. 9; B. ind. 20; cap. 1: 3. Compar. længer, Vins. 6: 1, 3; 7: 4; R. 16: 1; B. 3: pr; 4: 1; 17: 1; **28:** 5. *

Længra (længre), adv. compar. (a langt) längre (i afseende på rum): lon-gius. Vins. 6: 3; B. 8: 1.

Lænsman, m. länsinnehafvare: vasallus. Dr. 14: 3. not. 70, ubi, si *læns*mans, non laghmans (ut textus habet),

legendum sit, nomine lænsman idem sine dubio insignitur, qui & 9. ibid. appellatur hærra. •

Læript, n. lärst: pannus linteus.

Vab. 6: 1.

· Læsa, v. a. läsa, stänga: claudere. læst hus ok dorat, försedt med låsar och dörrar: domus seris ac foribus munita. Vins. 1; B. 23. Cfr. Olæster.

Lætia, v. a. (a later, tardus, piger; Anglo-Sax. lætan, lettan, alættan, impedire, a late v. læte, serus, tardus; Moeso-Got. latian, tardare, morari.) fördröja, hindra: tardare, impedire. læts færþ hans, B. 5: pr. not. 38.

Læþia, f. i. q. laþa. Eþs. 32.

Löghurdagher, m. (a *lögha*, lavare, ut Isl. pvottdagr, a pvottr, lavatio) lördag: dies Saturni (proprie dies lavationis). Kr. 3: 1; ES. 8; B. 16.

Lön, f. betalning: pretium, compensatio. Æ. 14. not. 6. Cfr. Arvuhis

Lön, f. döljande: occultatio. læggia a l., dölja: occultare. Ebs. 25. *

Löna, v. a. löna, vedergälla: remunerare.)(giva, Vins. 9: 1; B. 46. Cfr. VGL. v. Gæf 1. 🌣

Lönd, f. döljande: occultatio. Inde Lönda laster, m. fördoldt fel: oc-

cultum vitium. Vins. 5.

Lönda skript (lönd skript), f. hemligt kyrkstraff: privata poenitentia. Cfr. Hialpa.

Lonlika, adv. lönligen: clam. Vap.

28. Cfr. Skripta. *

Lönskalæghe, vide Löska læghi.

Löpa, v. n. 1) löpa, springa: currere. Kr. 27: pr; Ebs. 1: 5; G. 16: pr. &c. firi 1., Eps. 1: 1. Cfr. Hialp, Atlöp. 2) rinna: fluere. B. 8: pr. et not. 8.4

Lös, adj. 1) lös: solutus, liber. ganga l. (de pecore), B. 17. lata siæt löst, släppa spåren: deserere vestigia. B. 36: 2. elder v. eldbruni komber lös, Kr.

8: 2; B. 44: pr. vari 1., fri från böter: a mulcta immunis esto; nisi saklos legendum sit. B. 49. 2) i sammansättningar, den som är utan: substantivis suffixum, carens. Vide Barn-, Frib-, Fætil-, Hand-, Saklös; Skaþa löst. * Lösa, v.a. r) lösa, lossa: solvere, dissolvere. ben tosis ur skenu, Vap. 19. lösas baþir ændar, d. ä. styckena af benet gå alldeles åtskilda: fragmenta ossis dissolvuntur. Vab. 21: pr. l. hiona fælagh, Kr. 28. af (banni) lösa, Kr. 30: pr. 2) medelst bevisning af sin eganderätt återtaga sin egendom &c.: dominium probando recipere rem suam &c. (cfr. VGL.) Vins. 7: 3, 4; B. 45. 1. mæþ eþe, Vins. 13. þæt löstis af mik firi rantakit, ibid. 3) befria en i träldom såld fri menniska, genom begisning af dess fria bord: ingenuum, venditione in servitutem redactum, ingenuitatem probando liberare. Vap. 30: 1. 4) lösa med penningar: pecunia redimere; ex.c. a) lösa ett fäkreatur som af en annan blifvit intaget: pecus suum in alieno agro captum redimere. B. 17: 1. not. 88. Cfr. Ater lösa. b) lösa ur fångenskap: e captivitate redimere. Vide Ater losa. c) lösa ur träldom: e servitute redimere. Dr. 16: 2; 21; Vap. 32: 3; G. 16: pr; Æ. 14, 15, 17—19, 20: 1; 21, 25: pr; 26. l. mæþ eþe fiughurtan manna, Æ. 14. lösas v. löster mæþ fæ ok frænda epe, Dr. 10: pr; 13: 1; Æ. 20: 1; 25; pr. ut l., Æ. ind. 14, 19. d) lösa från straff medelst böters erläggande: mulcta solvenda a supplicio redimere. Vab. 35, 41:1. 1. (forte addendum sik) vip kunung, Eps. 10: 1. l. (kunu) viper tva v. til sin, säges om t. ex. målseganden, då han, i brist af egentlig lösen, genom erläggande af konungens och häradets andelar i böter-

na, löser ifrån dem gvinna som stulit. och behåller henne såsom trälinna: feminam a (ceteris) duobus v. ad se redimere; dicitur ex. c. de actore, qui,-vera redemtione non facta, partem mulctae regi et territorio debitam pendendo, ab illis redimit feminam furti condemnatam, servaeque loco habendam. Vab. 37. 5) befria sig: från edgang: se liberare a necessitate iurandi. l. eþ mæþ siu örum, R. 10. l. eþ mæþ ebe, genom ed derom, att förlikning skett, befria sig från en annan ed: iuramento de facta compositione a necessitate dandi alius iuramenti se liberare. B. 48. 4

Loska, adj. indecl. 1) ledig, ogift: innuptus. 1. kona, Vap. ind. 35; cap. 37; G. ind. 5. 2) lös, som ej har viss boningsplats: vagus, qui non habet certum domicilium. 1. maper, Dr. 3: pr; Vap. 8: 1; B. 13: pr.

Löska læghi, n. lönskaläge: stuprum. Kr. 15: 1. liggia i l., ibid. Scribitur lönskalæghe, not. 42. ibid.

Lösn, f. lösen: redemtio; 1) hvarigenom någon löses ur träldom: qua
aliquis e servitute redimitur. full 1.,
Æ. 14, 15, 19. lagha l., Æ. 17. 2) hvarigenom en tjuf köpes fri från straffet:
qua fur a supplicio liberatur. Vap. 41.
— Sed lösn perperam pro lepsn, Vap.
30: 1. not. 76; Vins. 2. n. 26.

Lösna, vide Lusna.

Lösörar (lösöra), m. pl. lösören: bona mobilia. Eps. 18; Vap. 32: pr; G. 7: pr; 16: pr; Vins. 9: 1.) (iorp, Eps. 26; G. 10: 1; 14: 2; Æ. 22; ES. 8.) eghn, Kr. 25: 1; G. 12: pr; 23.) bolfæ, G. 23. , Cfr. Köpa 2, Sælia.

Lot, f. betesmark: pascuum. Vide Hiorp lot.

M.

Magha (praes. ma, 2. pers. mat, Æ. 7. pl. mughu; in inf. non occurrit), v. n. 1) kunna: posse. Kr. 9; Ebs. 9, 14, 15, 24; Vap. 5, 32: 4; Vins. 6: 6. &c. 2) måga, vara berättigad (att göra): ius habere (aliquid faciendi). Kr. 2: pr; 16: pr; 21, 24: pr; 25: 1; 27: pr, 2. &c. 3) skola, böra: debere, oportere. egh makona friþ flya, kunu drape ma egh oranbot fylghia, Dr. 9: 1, 2. 4) må: v. aux. optativae significationis. at han matte biltugha vara, Ebs. 15: 2.

Maghandi (maghanda), adj. mogande, till mogen ålder kommen: adultus. Dr. 9: pr. m. man, G. 9: pr; 14: 3.)(ughurmaghi, Vap. 15: 3; 27: 1; Æ. 9:

pr; ES. 21: 1; B. 12: 1. *

Maklika, adv. (a mak, commoditas, otium) på beqvämt eller lämpligt sätt:

commode. Eps. 28.

Mal, n. 1) tal: sermo. Vide Gipta mal. 2) mål, (rättegångs- eller annan) sak: res, caussa (forensis vel non forensis). Kr. 13: 3; 14: pr; 16: 1; 17, 20: 1; 21, 26: 1; 29: 1. &c. Cfr. Banz-, Drapa-, Hor-, Huma-, Huvups-, Hæf-pa-, Köp-, Manhælghis-, Rans-, Sarra-, Sæktar-, Sætta-, Tak-, Trulldoms-, Vapa-, piufs-, piupta-, præmærkis-, Ærfpa mal.

Mal, n. 1) matt: mensura. æftir male ganga, B. 1: 4. lagha m., B. 3: pr, 1. lagha m. a (by) læggia, B. 3: pr; 10. ganger skogher til mals, d. ä. skall mätas och fördelas emellan delegarne: si silva mensuranda sit ac inter participes dominii dividenda. B. 3: 1. Cfr. Aker-, Huvups-, Vapmal. 2) gräns: terminus. mæli stang i m. sætia, B. 6: 1. vilder mals ok mærkia, allitt. B. 7: pr.

Mal, n. mattimme, måltid: tempus cibi capiendi. Eps. 10: pr. °

Mali, m. (egentl. gåfva, afgift: proprie donum, pensio; Anglo-Sax. male, vectigal.) 1) lön för odling, bestående uti tre års besittningsrätt: culturae praemium, constans iure trimae possessionis. intaka skogh undir mala, B. 32. inna up mala sin, vide Inna. Cfr. Öxa-, Öþs mali. 2) lega, lön: merces. ganga a mat ok mala, allitt., arbeta hos en annan för kost och lön: operas alimento et mercede conductas facere. B. 12: pr.

Mali stang, vide Mæli stang.

Mals man, m. målsman: tutor, curator. Dr. 9: pr.)(kona, Kr. 26: pr; Dr. 9: 1; Vap. 3: 1; 15: pr, 2; 22, 35, 37; R. 12: 1, 2.)(ughurmaghi, Dr. 19; Vap. 3: 1; 15: 3; ES. 21: pr; R. 12: 1; B. 12: 1.)(barn, G. 18, 20. Sed m. perperam pro hemuls man, ES. 12: pr. not. 60. °

Malsæghanda rætter, m. målseganderätt: ius actoris, i. e. mulcta ei debita. Dr. 11: 1; Vap. 15: 2; ES. 15: 5; R. 15; B. 9: 9. ægha m. af manni,

Vaþ. 39: 1. °

Malsæghandi, m. målsegande: privatus actor. Vab. 11:1; R. 3:2; 16: pr.) (kununger et hæræþ, Eþs. 8; Dr. 2: 2; 4: 1; Vap. 6: 5, 6; 7: 1. &c.)(kununger et allir mæn, Kr. 27: 2; Vap. 17: 1.)(karl ok kununger, Dr. 18: 2; Vab. 15: 3; 39: 1.) kunungs soknare et hæræþshöfþingi, Dr. 5: pr; Vaþ. 37; G. 6: 1.) kununger, hæræþ et biskuper, Kr. 18: pr, 1; Dr. 3: 2; Vab. 8: 2; R. 9: pr.) (kunungs soknare, biskups soknare et hæræþs soknare, Kr. 19: pr.) (kununger, biskuper, laghman et hæræþshöfþingi, R. 3: 2.) kunungs soknarin, Vap. 39: 1; R. 10.)(soknarin, Vap. 26, 28. — Detta ord förekommer i ett särskildt fall äfven om dem som utsöka konungens och häradets rätt: h. v. in speciali quodam casu quoque occurrit de exactoribus regis et territorii. per æru alle -da at py male, Dr. 5: pr. o

Mal varper, m. ett mål mat: cibus, quo homo semel saturatur. Eps. 10: pr.

Mal ping, n. härads- eller fjerdingsting: iudicium totius territorii v. quadrantis.) lionga ping, Dr. 3:4; Vap. 20: pr; Æ. 14, 17; R. 26: pr. Difficile est dicere, cur minores conventus iudiciales hoc nomine fuerint insigniti, nisi m. sit genus, cui lionga ping tantum speciei nomine opponitur. Dubitari tamen nequit, quin prior pars h. v. sit v. mal, res, caussa, cui etiam originem debent vocabula medii aevi Latinitatis mallum v. mallus, publicus conventus; mallare, in ius vocare; mallobergium (Isl. lögberg), collis, ubi publici conventus habebantur. HALTAUS, Gloss. VV. mal-ding, malgericht.

Manadagher, m. måndag: dies lunae. ES. 8; R. 21: pr; B. 1: 2; 30: 1; 51. not. 52. Cfr. Laghþings manadagher.

Manaper, m. månad: mensis. Kr. 14: pr; Eps. 29. -pa bup, dagher, tak, vide Bup &c.

Mandrap, n. drap: homicidium. Kr. 13: 3; 15: 1.

Mangir (mange), pron. pl. mange: multi. Kr. ind. 11; cap. 2: pr; 19: pr; 24: pr. &c. mangra, gen. pl., R. 8: pr. Cfr. Æmmangir.

Manhælghi, n. i.q. manhælghþ. * Inde

Manhælghis mal, n. i. q. manhælghþa mal. Kr. 13: 3; R. ind. not. 27; cap. 5: 1; B. 22.

Manhælghþ, f. personlig fred och säkerhet: uniuscuiusque (liberi hominis) publica securitas. bryta m. a manni, m. mans skarþas, Vaþ. ind. 27; cap. 27: 2. m. a man lysa v. læggia, man i m. taka, om träl, som slägtingarne vilja lösa: de servo, quem cognati e

servitute redimere volunt. Æ. 17. taka v. döma m. af hanum, neml. då slägtingarne förlora eller ej fullfölja sin talan angående trälens lösen: servum ingenuorum conditione orbum iudicare, sc. cum cognati, actionem de eo redimendo instituentes, caussa cadunt. Ibid.

Manhælghþa mal, n. mål som angår brott emot allmänna säkerheten, t. ex. dråp, sår, m. m.: caussa, ubi agitur de violatione publicae securitatis, ex. c. de homicidio, vulneratione &c. Kr. 13: 3. not. 78; Vap. 1: pr; 6: 2; 27: 1; 28; R. 17, 24.

Mankyn, n. mankön: virilis sexus. vara -ns, Dr. 12; Æ. 3: 1, 2. Cfr. Bapir.

Mans luter, m. mans lott: portio viro competens. hunder a halvan m., B. 36: 3.

Mantal, n. antal af menniskor: numerus hominum. æptir -li, Dr. 12. m. næmna, upräkna menniskorna (som skola deltaga i böternas erläggande): enumerare homines (qui pro rata portione mulctam pendere debent). Ibid.

Mantul köp, vide Mattul köp.

Mar, f. märr, sto: equa. (Isl. mar, equus; sed Anglo-Sax. mære, equa. Cfr. VGL. v. Mæri.) Inde

Marfyl, n. stofol: equula. B. 25: pr. Marghir, pron. pl. mange: multi. Kr. 2: pr. not. 45; Æ. 2: pr; R. 4: 1. "

Mark, f. mark, skog: solum, silva, pascuum. Vide Bya mark.

Mark, f. 1) mark (vigt): marca librata. böte þrea marker (proprie tres marcas argenti vel earum pretium) slika sum han (sc. servum) skal lösa mæþ (sc. ex servitute; vide infra) þæt æru siax marker pænninga (vide infra sub 2) ælla þrea marker vaþmala (i. e. pannum laneum, tribus libris argenti aestimatum) tolf alna (sc. vaþmala) til öris (ideoque XCVI ulnas

pro quaque libra, et CCLXXXVIII pro tribus libris) ælla fiughur nytia nöt &c. Dr. 16: 2; 21. full v. lagha lösn (pecunia qua homo ex servitute redimitur) bæt æru brea marker vabmala (i. e. CCLXXXVIII ulnae) ælla siax marker pænninga ælla fiughur nytia nöt, Æ. 14, 17. half m. vaþmala, igitur XLVIII ulnae, B. o. pr. not. 58. Häraf är klart, att en sådan mark, som räknades vid träls lösen (hvaraf benämningen karlgild i UplL. förmodligen härrörer), och som troligen var en mark silfver, var lika med en mark vahmala, hvilken utgjorde 96 alnar vadmal; och att en mark pænninga, eller en vanligt gångbar myntmark (i UplL. kallad köpgild), svarade emot en half mark af förra slaget: ex his constat marcam, quali redimendus erat servus (unde, ni fallimur, appellatur karlgild in Iure Upl.), quaeque, ut videtur, erat marca argenti librata, parem fuisse mark vapmala, quae effecit XCVI ulnas panni lanei; et marcam monetalem, m. pænninga, qualis in vulgari usu erat (in Iure Upl. köpgild appellatam), tantum effecisse dimidiam prioris generis marcam. 2) mark penningar; en summa, ursprungligen svarande mot en mark silfver, men här endast innehållande hälften af detta värde: marca monetalis, summa pecuniae primitus continens vel aequiparans argenti libram, hic vero tantum dimidium primigenii pretii. Kr. 2: pr; 3: 1. &c. m. pænninga, vide supra sub 1). tald m., räknad mark: marca numerata () (væghin m. in VGL.). Dr. 17: 2. half m. pænninga, B. o. pr. not. 58. priggia -ka eghn i humpe ælla hapi (solum eiusdem fere pretii ac siattungs attunger i bygdum by), G. 3; ES. 3: 2. Cfr. Fiuratighi, Half mark, præmær. kis mal. "

Marka nöt, n. ett nötkreatur af en marks värde: bos marcam valens. Kr. 2: pr.

Markar, m. pl. (a mark, n? vide VGL.) märken: signa. Vide Ramarkar. Martins mæssa, f. (vide VGL.) B. 20. martins mæssu dagher, G. 8: pr. Mater, m. mat: cibus. Vide Mali 2. Mattul, m. (Isl. möttull) mantel: pallium. G. 15. Scribitur mantul, not. 89. ibid. Cfr. Hærþa mattul. (mantul) Mattul köp, mantul köp, n. köp af

mantel: emtio pallii. G. ind. 3; cap. 3. Maber, man, m. 1) menniska: homo. Kr. 1; Dr. 12; Vab. 2. &c. utan hunder ok m., d. ä. träl, som begått drap: servus qui homicidium commisit. Vab. 2. pripi m., tredje person, ifrån eller till hvilken en sak hær kommit: tertia persona, a qua v. ad quam res quaedam translata est; til pripia mans, a) till den, af hvilken den aflidna eller hennes moder hade fått omynden: ad eum, a quo femina mortua, eiusve mater, acceperat dotem. G. 16: 1; cfr. Af lipa. b) till dess ettdera syskonets andel genom köp (eller arf?) kommit i tredje mans hand: donec una ex portionibus hereditariis fratrum v. sororum emtione (v. hereditate?) transierit ad alium dominum. Æ. 10: 3, 4. æ til þ. m., för æn til þ. m.ær kumit, innan den förytrade jorden två gånger gått i arf: antequam fundus, post factam alienationem, duobus dominis mortuis, hereditate pervenerit ad tertium dominum. ES. 6, 11: 1. pripi mannin ma væria, d. a. den som fick jorden då den för andra gången gick i arf: tertius dominus, ad quem fundus, duobus prioribus dominis mortuis, hereditate pervenit, proprio iuramento dominium suum probato. Ibid. siundi m., en i sjunde led beslägtad: septimo gradu cognatus. Dr. 7: pr. allir mæn,

d. a. haradet: omnes territorii incolae. Kr. 27: 2; Ebs. 30, 31: pr; Dr. 18: 2. not. 36; Vab. 17: 1; 20: pr; 41: 1. 2) man: vir. Kr. 2: pr; B. 14: pr. &c.)(kona, Kr. ind. 31; Ebs. 21, 25; Dr. 8, 9: pr, 1. &c.) kona et ughurmaghi, vide U-ghurmaghi. Cfr. Alf. 3) (gift) man: maritus. Eps. 17; G. 18. not. 74. 4) tjensteman, tjenare: minister. kunungs man, Dr. 14: 6; Vab. 12: pr, 4. biskups, hærra, hærtugha man, vide Biskuper &c. Cum de ministeriali occiso dicitur: han ær sva gilder sum för var skilt firi frælsan man ok ivi &c., i.e. pro eo non solum illa mulcta penditor, quae antea de caede ingenui hominis sancita est, sed insuper &c., Dr. 14:6,7, non opponentur kunungs m. et fræls m., nec ex his concludi potest ministeriales "antea in servorum numerum relatos," et demum a Duce Birgero "ingenuis exacquatos" esse, ut credidit vir alias acutissimus, Calonius, in Diss. de prisco in patria servorum iure, §. 10, et §. 31. not. (Opera, edit. Stockh.

Men, n. osanning i ed, mened: falsum in iureiurando, periurium.) olagh (pariter ac osannind) (olagh, et sant) (lagh), R. 5: 2. eper ganger ater firim., Kr. 18: 1.

Mena, v. a. (a men, impedimentum) förmena, förhindra: impedire, prohibere. B. 8: pr.

Menedhare, m. menedare: periurus. Kr. 13: 3. not. 67.

Meneper, m. mened: periurium. Kr. 13: 3; 15: 1.

Mera, adv. mera: magis. Kr. 10: pr; 12: 1; 24: pr. &c. Scribitur mer, ES. 14: 1; Vins. 6: 1.

Mere, adj. större: maior. Dr. 5: pr; Vap. 26 (ubi mera quoque potest esse adv.); Vins. 6: 5; 8: 1. at meru (sc. köp),

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

Vins. 8: 1, ubi tamen mera, sive adj. sive adv. sit, legendum videtur.

Miarpi, m. mjärde, ryssja, af garn eller pinnar: decipula piscatoria e filis viminibusve contexta; "retis genus, quod angusto foramine introeuntes pisces accipit, negato exitu;" ut h. v. recte explicat Ih. Vap. 30: pr; B. 29. Scribitur miarpri, in nott. ibid.

Mik, vide Iak.

Mikials mæssa, f. (vide VGL.) B. 20, 51. not. 52.

Min, pron. min: meus. Kr. 19: pr. neutr. mit, B. 19: pr; 26: 1; 37: pr. gen. mins, B. 25: 3.

Minna, adv. mindre: minus. Kr. 13: pr; 31; Vab. 6: 5; 32: 1; 39: 1. &c. *

Minne, adj. mindre: minor. Dr. 5: pr; Vap. 12: 4; 15: 4; ES. 3: 2; R. 3: 2; B. 3: 2; 40. superl. minster; -ste finger, Vap. 18: pr. at -stu, vide At 9.

Miolk, f. mjölk: lac. Vide Dia. *
Miolka gris, m. mjölkgris: porcus
lactens. B. 25: 2.

Misfall, n. olycklig händelse: infelix v. funestus casus. Kr. 25: 1, ubi de peccatis sermo est.

Miskunna man, m. (vide VGL.) Æ.

8: pr. •

Mista, v. a. c. acc. v. gen. mista: perdere, amittere. ES. 8; Vins. 6: 3; 7: 3; 8: pr. pæn sum sins haver mist, B. 34: 1. m. arf, vide Arf. sum han mistir (sc. arvit), E. 1: 2.

Mistaka, v. a. genom förseelse taga, mistaga sig på: errato capere. B. 19: pr.

Mistinge (mistninge, mistings), adj. (a mista) förlustig: orbatus, qui perdit. varpa m. sinna iorp, gå miste om: amittere. Kr. 3: 1.

Miper, adj. (vide VGL.) gynum
-pian by, a -pian vægh, B. 2, 4: pr. *
Mipfasta, f. (vide VGL.) B. 9: 1;

22. ⁴

42

Mipfastu sunnudagher, m. midfastosöndag: dominica Laetare. B. 51. not. 52.

Mip munda, n. (a miper, et mund, tempus) midt på dagen (räknad från klockan 7 om morgonen till kl. 7 på aftonen), eller kl. 1 e. m.: hora sesquialtera p. m. fæmt a m. sökia, sesquialtera hora p. m. se conferre ad conventum fæmt dictum; non, ut perperam vertit Ih., "iudicium ordinarium, quinto die habendum, die tertio postulare." R. 7. — Ratio denominationis ex Islandorum chronologia illustratur. Dividunt enim illi diem civilem in sedecim partes, secundum situm solis in tutinum. ES. o: 1. octo principalibus plagis mundi, vel in confiniis inter has plagas (i midmundastad landnordurs ok austurs, sudurs ok utsudurs &c.). Tempus meridianum appellant mid-degi v. hádegi; horam tertiam p. m., cum sol a libonoto lucet, non; meditullium huius spații, sive horam sesquialteram p. m. hodieque insigniunt nomine midmunda. Ex allatis patet primitus octo numerata esse *midmunda*, quae tamen omnia, praeter hoc unum, obsoluerunt; hoc vero retinuerunt Islandi, quoniam est "meditullium diei stricte sic dicti, ab hora matutina 7½ ad vespertinam 71 determinati, imprimis autem quoniam ad hoc momentum diei alligatum est commune operarum prandendi tempus." Horolog. Island. §. 16. coll. §§. 4, 5, 27, 29. Rymbegla, ed. Steph. Biornonis, Hafniae 1780. Cfr. Sturluson, Historia Olavi Sancti, Cap.

Mipsomar, n. (vide VGL.) B. 13: 1; 28: 2. "

Mip strömber, m. medlersta delen af en ström: medium flumen. i -ma v. -m (rectius -mi) v. -mom, B. 8: pr; 28: 4.

Miæta, v. a. 1) värdera: aestimare, taxare. Vap. 20: pr; B. 7: 1; 17: 1; 33. m. sar, sar var -tit til fulzs ok fiæpærtiughs, Vap. 6: pr. 2) utmäta: bona damnati, non ultro solventis, publica auctoritate aestimare pecuniaeque loco capere. R. 3: 2. not. 97. m. ut sak mans, ibid. in textu. o

Miætans mæn, m. pl. mätismän, värderingsmän: aestimatores. Vab. 6: 2; 20: 1; B. 7: 1; 17: 1; 33. Scribitur miätzmän, mäthes män, ll. cc. in notis. Sed *mætis maþrin* perperam pro uætis maþrin, R. 5: 1. not. 62. *

Morghun, m. morgon: tempus ma-

Morb, n. mord: homicidium occultum. Eps. 21. hepit m., vide Hepin. Cfr. Myrpa. *

Morpare, m. (vide VGL.) Dr. 2: 1.

🌣 (mordari)

Morpgiald (morgiald), n. dulgadrapsböter: mulcta pro homicidio cuius auctor latet, a territorio pendenda. Dr. 3: 1, 2; 11: pr; 12; R. 2. Cfr. Myrþa.

Mot, n. egentl. möte: proprie occursus. Inde 1) a mote, amote, a mot, amot, a) ut praep. c. dat. emot: contra. Kr. 16: pr; Ebs. 7: pr; R. 4: 1; B. 1: 3. et not. 87; 13: 2. nott. 67, 74. pær a mote, Eps. ind. 11. pær i mot, till mötes: obviam. Vins. 6: 3. b) adverbialiter, a mote, amote, emot: contra. a m. sværia, Dr. 3: 2, 4. not. 34; cap. 5: 1; 9: 1; 10: pr. &c. a m. vitna, Vab. 26. epum a m. ganga, G. 14: 2, 3. a mot, idem. B. 13: 2. a) abiecta praep. a v. i, a) praep. mote, till mötes: obviam. Kr. 2: 1. mot, emot: contra. B. 1: 3; 13: 2. b) adv. mote, mot, emot: contra. mote sværia, Dr. 3: 4; Vab. 8: 2; 20: pr. not. 85. sighia ne mot, Dr. 5: pr. 9

Mobir, f. moder: mater. Kr. 26: pr; Eps. 23: pr. &c. Cfr. Fapur mobir. *

culus. Æ. 3: pr. 1.

Mopur fapir, m. morfar: avus maternus. Æ. 3: pr. *

Mula bet, f. (a muli, rostrum) mul-

bete: pastus. B. 16.

Mulslagha, muslagha, f. vocabulum nobis incognitae significationis. taker -ghu man, B. 34: 1. Ih., pariter ac ceteri interpretes, credit muslaghu man unum esse vecabulum, quod, derivatum a musla, abscondere, vertit: "murcus, qui operi et labori sese subducit."

Mund, f. hand, handsbredd: manus, palmus. bolstaps ren skal vara siæts ok flughurra -da, allitt., d. ä. en fot och fyra händer bred: pedem et quatuor palmos latus; quae mensura ulterius describitur adiectis verbis: alnar ok spannar (gen. sing.), en aln och en spann: unam ulnam ac spithamam. B. 6: 1. Per pleonasmum igitur hoc loco adhibentur duae diversae definitiones eiusdem fere mensurae. Haec a Locc., Ver. et Ih. confunduntur; quorum hic vertit: "passum unum, quatuor palmos ulnae et spithamam unam;" illi vero fingunt vocabulum munda alnar, quod vertunt: "mediocres ulnae." Quocumque vero modo haec mensura explicetur, non convenit cum illa, quae definitur B. 4: pr.

Mund, n. viss tid: temporis momen-

Vide Mip munda.

Mungat, n. (vide VGL.) Inde Mungats gærþ, f. gille, gästabud: convivium (cfr. Ölgærþ). biuþa hanum m., d. ä. bjuda honom till det i det föregående omtalade stora soknegillet som kallades mungats tipir; invitare eum ad solemne convivium mungats tipir dictum, quod in antecedentibus commemoratur. G. 8: pr. Falluntur tam Ih., qui credit v. mungats gærp hoc loco respicere aliud convivium quam

Mobur brobir, m. morbror: avun- mungats tibir; quam Locc. et Ver., qui ambas has vv. pro nuptiis accipiunt.

Mungats tipir, f. pl. (vide VGL.) G.

8: pr. *

Muslagha, vide Mulslagha.

 $M\gamma kil \ (m\gamma k\gamma l, m\gamma kin), adj. 1) stor:$ magnus. Vap. 15: 4; 32: 4; G. 3, 15; ES. 3: 2; 7, 9: pr. not. 99; B. 17: 1. 2) mycken: multus. Kr. 11; Vab. 20: pr; R. 4: pr; B. 28: 4. Cfr. Mykit.

Mykit, adv. (n. a mykil) mycket: multum. sva m., tantum. Dr. 5: pr; G. 11: pr; Æ. 3: pr; B. 8: 1; 12: pr; 17: 1; 25: 3; 28: 5. Cfr. Iammykit. 6

Myrþa (impf. myrþi, part. pass. myr*per*), v. a. (egentl. nedgömma, prov. myra, myla, möla: proprie abscondere; Isl. item.) mörda: occulte interficere. Kr. 26: pr; Ebs. 17, 21, 24, 25; Dr. 12. Propria huius criminis nota exponitur Eps. 25, ubi homicida dicitur bæra i fiælster ok læggia a lön, i. e. celare factam caedem et occisum corpus abscondere; at quodcumque bomicidium cuius auctor latuit, ad hoc genus relatum fuisse, testatur tam usus huius verbi loco supra cit. Dr. 12, quam nomen mulctae morpgiald dictae.

Mæ, vide Iak.

Mæla, v. a. (a mal, sermo) 1) föra talan, tilltala: agere, iure experiri. til (mans), Kr. 3: 1; 5: pr; 29: 1; ES. 8. m. at (manni), Kr. 3: 1. not. 80; Vap. 1: 2; 31: 3; ES. 8. not. 67; R. 8: pr. 3. Cfr. pingstæmna, Æpti mæla, Atmæle. 2) säga: dicere. B. 38. 3) lofva, utfasta: promittere, spondere. Dr. 5: pr; G. 1, 14: 1. not. 5. Cfr. Til ma-

Mæla, v. a. (a mal, mensura) mäta, prov. måla: metiri, B. 6: pr.

Moli stang (mali stang), f. maistang: -pertica, decempeda. B. 6: 1.

Mællum, praep. c. gen. emellan: inter. manna, perra &c. m., Eps. 2: pr, 2; 3: 1; 5: pr; Dr. 1, 5: pr. &c. m. sin, sin i m., vide Sin. handa m., vide Hand. m. pæs, emedlertid, under tiden: interea. G. 14: 2. ganga v. koma m., neml. gärdsgårdsstörarne: inter palos saepis se intrudere (de pecore). B. 14: pr. — Scribitur mallum, Eps. 6; B. 1: 6. mællin, Ebs. 3: 1. not. 15; Dr. 4: 2; 16: pr; B. 30: pr. mællu, B. 14: pr. millom, Ebs. 6. not. 49; B. 1:6. n. 31. mällan, R. 4: pr. not. 17. *

Mæn (men, männ), conj. medan: dum. Kr. 26: pr. not. 65; Dr. 9: 1. n. 74; Vap. 35. n. 72, 84; cap. 36. n. 93; B. 36: 1. &c. æ m., vide Æ. Cfr. Mæþan. 💆

Mær, vide Iak.

Mærke, n. (vide VGL.) B. 7: pr. Cfr. Ramærke.

Mærkia, v. a. märka: signare. B. 35: 1. * (mærka, lege mærkia.)

Mæssa, f. 1) messa: missa. Kr. 7: 2. not. 85.) ottusanger et aptunsanger, Kr. 5: 1; 8. pr. Cfr. Siala mæssa. 2) högtid: festum. Vide Botolfs-, Hinders-, Kyndil-, Lafrinzs-, Martins-, Mikials-, Olafs-, Pætars mæssa, Kirkmæssu friþer. •

Mæssu fall, n. messfall: intermissio publicorum sacrorum. Kr. 5: 1; 24: 1.

Mæssu klæþe, n. pl. messkläder: ve-

stimenta liturgica. Kr. 1, 13: 1.

Mæþ (maþ, Eþs. 7: 1; Dr. 13: 1; Vaþ. 30: 1. *mæþær, G*. 21: 1; B. 17: pr. *ma*bær, Vap. 33: pr. mæt, Kr. 16: pr; B. 51. not. 40.), praep. c. dat. 1) med: cum, per (notat instrumentum v. modum, quo aliquid fit). sla annan m. hornum v. stang &c. Vap. 19, 23: pr. m. vaha, Ebs. 3: 2. &c. eper ær ater brutin m. næmd, Kr. 18: 2. Cfr. Pær. 2) jämte, tillika med: una cum. koma

m. mannum tolf, Kr. 2: pr. fætra man m. kunu, Eps. 26. vara i styld m. fæþær sinum, Vah. 33: pr. þe sum m. hanum hioggu, Vab. 1: 5. ærva m. barnum sinum y. mobur sinne, taka arf m. syskinum sinum, G. ind. 21; cap. 21:1; Æ. 1:1. pæt sum hvart perra atte m. andru at taka, den egendom som den ena makan skulle få med den andra: bona quae alter coniugum una cum altero, i. e. coniugii caussa acciperet. Ebs. 20. bæra bok &c. m. præste, Kr. 6: 1. vara mæþ (manni v. i flok ok farunöte), Eps. 1: pr, 1. &c. boa m. bonda sinum, G. 18. 3) hos: apud. hema m. bonda, Vins. 3: 1. leghu stadder m. manne, B. 13: pr. m. huvups manninum, R. 5: 1. inne m., Kr. 27: pr; Vap. 4; G. 11: pr. 4) utmed: iuxta, secundum. gata (ligger) m. by andlangum, B. 2: 1. in v. ut m. ramarkum ganga, gå innan- eller utanför rätta gränsen: intra v. extra iustum terminum progredi. B. 1:6. 5) jämnlikt, enligt: convenienter, secundum. m. by, derför: ideo, eam ob caussam. Æ. 2: pr. m. py at, a) så att: ita ut. m. pr at hon visse, vetande: sciens. Vab. 33: pr. b) derför att: quoniam. B. 19: pr. 6) detta ord förekommer någon gång öfverflödigt: h. v. nonnumquam fere otiosa occurrit. pry pund m. smör, Kr. 2: pr. hæræþ skyldar egh utan m. kununge, B. 28: pr. 7) adverbialiter, derjämte, tillika: praeterea, simul. gialde v. böte ater &c. ok m. prea marker &c. Vap. 16: 2; 32; pr. 1-3; ES. 7. &c. ok m. vaþa eþ, B. 24: 4. hana (sc. hyndsimu) inne hæfta ok hund mæþ, B. 51. °

Mæþ, conj. vide Mæþan. Mæpan, conj. medan: dum. Kr. 26: pr. not. 65; Dr. 9: 1; Vab. 16: pr; 35, 36. &c. æ m., vide Æ. — Scribitur mapan, E. ind. 17. map, G. 16: pr. not. 9; Æ. 14. n. 14; Vins. 6: 3. n. 18. Cfr. Mæn.

Möllari, m. mjölnare: molendinarius. Vap. 1: 4. * (myllari)

Möllu værk (mollu værk), n. qvarn:

molina. ES. 24.

Mota, v. a. c. dat. mota: obviam venire. m. manni, B. 37: pr. vaghn moter vaghne, B. 4: pr. ansvar mota manni, R. 23: pr. vatn moter, B. 28: 4. æng moter akre, collimitat. B. 13: 2. motas, dep. concurrere, collimitare. B. 4. 2. not. 28; 28: 3.

Mopringar, m. pl. slägtingar på mödernet: cognati materni generis. Eps. 18 (ubi sermo est de uxoris cognatis, liberis non exsistentibus); Dr. 7: 2; G.

14: 2; 20.

Moprini, n. 1) moderne (slägt): maternum genus. Eps. 18. not. 61. pæn sum næster ær a -nit, Dr. 7: pr; G. 4: 1; R. 12: 1. frændrinir a -nit, Dr. 7: pr. -nis frændi v. frænder, Eps. 18; Dr. 7: pr, 2; Æ. 8: 1; ES. 3: pr. Cfr. Fæprini 1. 2) modernearf: hereditas a matre relicta. Vide Fæprini 2.

N.

Na, v. a. c. dat. erna, atkomma: as-

sequi. Vide Lepsn. •

Nakvar (nokor, Kr. 18: 1; Vins. 6: 6.), pron. någon: aliquis. Kr. 13: 2; 23; Eps. 1: pr, 8; 10: pr; 12; Vap. 13: pr. &c. nakvar v. nakvat perra, Vap. 32: 1; E. 9: pr. n. pæn, vide pæn. Cfr. Nakvat. ° (nokor)

Nakvat, adv. (n. a nakvar) något: aliquid. Eps. 2: 1; Vap. 36; Æ. 4; R. 3:

2. et not. 85.

Nam, n. (vide VGL.) R. ind. 3. n. gæra, Dr. 14: 4; R. 3: 2. Cfr. Aker

Nasin, nasinna, f. bequämlighet; commoditas. Æ. 10:3. not. 37. Ih. (Gloss, v. na) affert ex Laur. Petri praef. postillae, nasint, commodum; ac testatur (in Dial. Lex.) nasynt hodieque apud Sudermannos parem habere significationem. Conferri potest Isl. naudsyn, necessitas.

Nat, f. 1) natt: nox. Kr. 7: pr. um.
n., Kr. 7: pr. 1; 12: pr; ES. 9: 1; R. 12:
pr. 2) dygn: dies civilis, dies cum
nocte. Vins. 6: pr; 7: 3; R. 7; B. 1: 1.
not. 69; cap. 9: 2; 30: 1; 36: 2; 51. et
not. 52. n. a pæt siunda (arit), Æ. 14.
n. ok iamlangi, vide Iamlangi. tvæggia natta gingærþ, fæmtan natta
fæmt, fæm natta &c. tak, vide Gingærþ &c.

Natvarder, m. nattvard, aftonmåltid: coena. Ebs. 10: pr. not. 80.

Navist, f. (Isl. praesentia, BH.) närhet: propinquitas, vicinitas. skiptas viper firi -sta (v. nasinno) skyld, d. ä. i anseende till jordens närmare eller beqvämligare belägenhet: ob propiorem vel commodiorem agrorum situm. Æ. 10: 3.

Ne, interj. nej: neutiquam. sighia ne, Æ. 6: pr. sighia ne gen v. mot, Kr. 18: 2; Eps. 23: 1; Dr. 5: pr. koma laghum firi sik ne ok tolf manna ep, d. ä. värja sig med egen och tolf mäns ed: se defendere proprio et duodecim virorum iuramento, Vap. 32: 3. Cfr. Ia.

Niu, num. nio: novem. Kr. 3: 1; 25: 1; 29: pr; 30: pr. &c.

Niundi, num. nionde: nonus. B.

49.

Nip, f. slägt: genus, cognati. hava vitsorp mæp tvem af nipinne ok tolf valinkunnum, G. 11: pr; Æ. 10: 2. vita mæp tvem af nipinne ok tolf æftir, G. 16: pr. han ær þem sva nipium

nær &c., allitt. Æ. 17. þæn sum niþium ær næster, Æ. 3: 1.

Nip, adv. vide Niper.

Nipan, adv. nedifran: ab infero. n.

firi, nedanför: infra. B. 8: 1.

Niper (nip, R. 8: pr, 2.), adv. ned: deorsum. n. falla, sænkter, &c. Kr. 8: 1; Eps. 34; Dr. 2: pr; 13: 2; Vap. 1: 1. I vissa talesatt beteknar niper att något, likasom på en fast grund nedsatt, göres fast och orubbeligt: in quibusdam dicendi formulis h. v. indicat rem aliquam, quasi in stabili loco positam, firmam et ratam reddi. Vide Koma, Laghkumin, Lagh surin, Læggia 2, Osvurin, Sværia, Vita, Æmlagh kumin.

Nipiar (nipia), m. pl. slägtingar: cognati. Æ. 8: pr; 10: 2. vita mæþ fiughurtan manna eþe tve af hænna niþium ... ok tolf æftir, G. 16: pr.

Nipiar eper, nipia eper, m. (a nip) slågted; ed hvari vitnen eller både vitnen och tylft bestodo af hufvudmannens slägtingar: iuramentum cognatorum, in quo testes, et, in quibusdam casibus, quoque duodecim viros post illos iurantes, cognatos personae principalis esse oportuit. sva skal um alla -pa vara, sc. fratres una iurare possunt; quod antiquiori tempore non fuerat permissum (cfr. Kulder). E. 17. Dici non potest libertatem illam, quam respiciunt citata verba, illi tantum iuramento, ubi cognati soli iurarunt, esse concessam, ut adeo hoc solum iuramentum, non vero illud ubi non nisi testes cognatos habere necesse fuit (vide Nip, Nipiar), nomine nipiar eper L'c. insigniatur; évidens enim est, id quod de testibus dicitur: taki slika sum han kan fa, G. 16: pr, haud aliud significare, quam quod Æ. 8. aliisque locis plenius exprimitur: taki sva manga af enum kulle sum han kan fa;

nec igitur minus certum est verba: egh tva bröher, G. 16: pr, continere abrogatam iuris sanctionem, scribae errato ibi repetitam, quam idem dicendum esse de verbis: man af kulle, Æ. 8: pr. Ubi vero fulder n. dicitur (vide infra), ibi, ut videtur, respicitur illud quatuordecim (fiughurtan nipia, Æ. 10: 2.) vel sedecim (Æ. 8: pr.) virorum iusiurandum, in quo omnes iuratores fuerunt cognati personae principalis. komber fæstnæþa val ælla n. (sc. iuramentum quatuordecim cognatorum in S. 2. commemoratum) mællum perra, Æ. 10:3. fullan n. ganga, E. 17. vita v. hava vitsorp mæp fullum n., G. 11: 1; Æ. 8: 1; 10: 1; ES. 3: 2. hava vitsorp mæþ f. n. fiughurtan manna, G. 11:1. vita mæþ eþe fiughurtan manna mæþ n. (forte legendum: vita mæþ siughurtan manna n., ut habet cod. B.), Æ. 25: pr.

Nipinger, m. (vide VGL.) B. 38. Nipiungar, m. pl. i. q. nipiar. E. 10: 2. not. 20.

Nibri, adv. nere: in imo, ex. c. humi. liggia n., a) i egentlig bemärkelse, om gärdsgård: proprio sensu, de saepe collapsa. B. 23. b) i oegentlig bemärkelse, förfalla, ej ega rum: improprio sensu, non valere v. exsistere. pær ligger n. karls sak ok kunungs, Dr. 13: 2; 18: 2.

Nipermer, adv. längre ned, nedanför: inferius, infra. B. 8: pr.

Nokor, vide Nakvar.

Norpan, 1) adv. i norr: a septemtrione. n. ok östan, i nordost: ab euroaquilone. væstan ok n., i nordvest: a iapyge. B, 1: 4. 2) praep. norr om: a parte septemtrionali loci cuiusdam. n. kirkiu, Dr. 7: 1.

Not, f. not: verriculum. draghan.,

B. 29. not. 39.

Nu, adv. 1) nu: nunc. svaær þætta nu stat, svaæru ok nu lagh, ES. 8; R. 3: 2. nu hygge hvar &c., nu ær laghsagha &c. B. 51. 2) (vide VGL. sub 2.) nuær kirkia giorþ, nu þa biskuper &c. Kr. 1, 2: 1. et fere ubique.

Nut, f. nöt: nux. Inde

Nuta skogher, m. nötskog, hasselskog: nucetum, coryletum. B. 41: 1.

Nyhitter, adj. nyss funnen: recens inventus. Eps. 29.

Nykil (nuklum pro nyklum, ES. 4: pr.), m. nyckel: clavis. Cfr. Las, Kirkiu nykil.

Nyr, adj. ny: novus, Dr. 18: 1; Æ. 2: pr; B. 1: 2; 8: 2; 11: 1. han atte nyt ok onot, formula iurandi, Vins. 7: pr. af nyiu byggia, skipta &c., från början: ab initio, novum (ex. c. templum exstruere). Kr. ind. not. 2: 1; Æ. 10: 2; B. 5: 1; 10.

Nyta, v. n. duga, vara nyttig: usui esse, aptus esse. sum nytir broa, sum hvarte nytir til aker ælla æng, B. 5: 1; 33. sipan nytir egh længer forfals eper, Vins. 6: 1. pön (sc. hus) nytir egh at lepsnum ganga, Vins. 2. æn sva nyti, om det behöfves, eller är till någon nytta: si id opus v. usui sit. B. 6: pr.

Nytakin, adj. nyligen antagen: recens acceptus. n. til kunungs, Dr. 5: 1.
Nytiar, f. pl. nytta: usus, utilitas.
Inde

Nytia nöt, n. fullvuxet, nyttigt nötkreatur: bos adultus, utilis. Dr. 16: 2; 21; Æ. 14, 17. Scribitur nyttige nööth, ll: cc. in nott.

Nama, v. a. (egentl. taga, i allmanhat: proprie capere, generatim; Isl. nema, Anglo-Sax. niman, Germ. nehmen; cfr. Af nam), (vide VGL.) n., absolute, R. 3: 2. n. man, R. 3: 2; B. 22. not. 38. Cfr. Firi nama, Nam.

Næmd (næmnd, Kr, ind. 13, 16. namd, Kr. 16: 1; Vins. 6: 4; R. 1: 2.), f. 1) (vide VGL.) n. næmna, B, 28: pr, 1; cfr. Næmna 3. næmna mæn v. mæn næmnas i n., R. 1: pr, 2. n. gæra, Kr. 13: 2; R. ind. 1; cap. 3: pr; B. 33; cfr. Broa-, Garþa-, Hæræþs næmd. mæn i n. sætia, Kr. 13: 2. sitia i n., ibid. vara i n., Kr. 16: 2. sværia i n., Kr. 18: pr; R. 16: pr. giva manni ur n., Kr. 18: 1; cfr. Giva 1. n. sea, Kr. 13: 1, 2; cfr. Sea. n. skal sitia sik ensamin ok talas viper, Kr. 13: 2. n. skal hem fara til herra, R. 3: 2. hæræþshöfþingi skal siri n. a þingi þöm up tælia, Eþs. 11. eþa til n. bæra, Kr. 13: 2. n. skal vita hvat hælder &c. Eps. 2: pr; R. 4: pr. n. skal han sværia egh ughurmagha vara, Ebs. 15: 1. n. vær v. fællir, Kr. 13: 2; 16: 1, 2; Eps. 1: 2; 12, 23: 1; R. 3: 1, 2; 4; B. 47. per (sc. n.) skulu slita pa delu, B. 28: pr. fa siu mæn af -dinne, Kr. 16: 2. n. lægger eha undi kunungs dom ælla laghmans, Kr. 13: 2. stæmna -dinne, Kr. 16: 2. ganga (eþ) amote n., R. 4:1. n. ater doma, n. ganger ater, vide Ater doma, Ater ganga. n. böte, R. 4: 1. olagha -dir, R. 2. kunungs n., häradsnämnd som vid konungsräfsten skulle ransaka: nemda e territorio quodam, quae in iudicio regio de caussa aliqua inquisivit. Kr. 16: pr; 18: 2; ES. 12: 1. biskups n., Kr. 13: 3; 16: pr, 1, 3; 18: 2; R. 16: 1. mal æger för biskups n. slitas, Kr. ind. not. 2. XXVI. Cfr. Atergangs-, Broa-, Fiarpungs-, Garpa-, Hæræps-, Sokna næmd. 2) nämndens sammanträde för att ransaka, eller det tillfälle då nämnden är samlad: concilium nemdae. maper varper fælder a n., Kr. 16: 2. mal koma v. varpa fæld v. eper ganger ater v. fals a v. at biskups næmd, Kr. 13: 3; 14: pr; 15: 2; R. 5: 1.

mal skulu slitas a kunungs n., R. ind. 2; cap. 2. not. 50. Cfr. Fiarpungs næmd 2.

Næmda buþ, n. bud (som biskopen sände till en socken en månad före sin ankomst) angående förordnande af nämnd: nuntius de nemda constituenda (ab episcopo ad paroeciam missus mense ante quam ipse adventurus esset). firi n., före detta budets ankomst till soknen: ante illius nuntii adventum. Kr. 14: 1. coll. 13: 2; 14: pr.

Næmda fall, n. nämndens ytrande hvarigenom någon falles: sententia nemdae damnatoria. firi n., i. q. för æn han fælder varþer, Kr. 14: 1. not. 15. coll. 14: pr. Ita explicari quidem posset h. v., etsi, ceteris codicibus repugnantibus, errato scribae cod. A. originem debere videtur.

Næmda maper, m. ledamot i nämnd: unus ex illis viris, e quibus constabat nemda. R. 3: 2.

Næmd fælder, adj. fäld af nämnd: qui secundum nemdae sententiam litem perdidit vel noxius pronuntiatus est. B. ind. 47.

Næmir, vide Nær.

Næmna (namder, pro næmder, Æ. 3; 1.), v. a. 1) nämna, namngifva: nominare. Vap. 31: 5; Æ. 3: 1; R. 4: 1; 6: 2; 11: 1. n. fylghp, G. 4: pr. næmna tvætylftan &c. ep, i. e. eos qui iurabunt. R. ind. 6. pa skal halft -as, hälften af de svärjande skall förut nämnas (troligen af hufvudmannen i eden): nomina dimidiae partis iurantium antea enumerantor (idque, ut videtur, ab ipso reo; etsi primitus actoris fuerit nominare socios iurantis ex ipsius cognatis, ut apud Danos în iuramento kyns nefnd dicto factum est, Jyd. L. I. 1; et in iure quoque Germanorum antiquo statuitur; cfr. Rogge,

über das Gerichtswesen der Germanen, p. 170. seq.). Vap. 31: 5. (pa skal) halft næmt (vara) ok halft onæmt, Vap. 32: 1; Æ. 16: pr; R. 5: pr; 6: 2. pe sum i (sc. epe) varu næmde, R. 11: 1. Cfr. Mantal, Onæmder. 2) utnämna, förordna: designare, eligere. Vap. 32: 4; ES. 14: pr; B. 36: 4. n. til mæn af hæræþinu, B. 8: 4. n. mæn i næmd, R. 1: pr, 2. 3) förordna, utsätta: constituere. n. fæmt v. þing hem til mans, Vap. 20: 1; R. 3: 2. n. (hæræþs) næmd, R. 1: pr; B. 28: pr, 1. syn (til) n., B. 5: 2; 8: 4; 33.

Nær, adj. när: propinguus. *han ær* pem sva nipium n., allitt. E. 17. nærmer, namir, compar. B. 51. not. 52. n. arvi, gipta malum, G. 9: pr. næster (naster, G. 9: pr.), superl. G. 8: pr; B. 1: 2; 16, 28: pr, 1; 51. not. 52. pæn sum nipium ær næster, allitt. Æ. 3: 1. þæn sum (hanum) ær næster (a fæþrinit v. möprinit), Eps. 18, 24; Dr. 7: pr; G. 4. &c. næste fæþrinis v. möþrinis frændi, Eps. 18, 19; G. 18, 19; Æ. 6: pr. per sum hænna næste (sc. frænder) æru, G. 5: 1. þa ær þæn næster, närmast berättigad: is iure est proximus, v. praerogativa fruitur. B. 9: 4. Pro naster scribitur næst, Kr. 19: pr; Dr. 7: pr; B. 51. not. 52; quod tamen potest esse adv. — Cfr. Iam nær. o (nærmer)

Nær, adv. nära: prope. halva rost n., B. 35: pr. n. vara, vara tillstädes: adesse. Dr. 3: 2; 5: pr; Vaþ. 1: pr; 8: 2; 20: pr. &c. n. stadder, närvarande: praesens. Dr. 2: 2. næmir (nærmer, nærme, næmmer), compar. n. havi, almænninge, bigarþe, B. 28: pr, 2; 35: pr. n. solu, d. ä. längre åt söder: versus meridiem. B. 1: 6; cfr. Fiærmir. næst, superl. n. iulum, G. 17; B. 9: 6.

Nær, adv. när: quando. Æ. 5. Scribitur nar, B. ind. 14. ** (nar)

Næsar (næsa), f. pl. (vide VGL.) Vab. 18: 1. °

Næt, n. (fisk- eller jagt-) nät: rete (piscatorium v. venaticum). B. 29, 36: 4. læggia v. sætia n., B. 29. not. 39; 36: 4. dragha n., Vap. 39: pr; B. 29. Cfr. Vargha næt.

Nævi (gen. pl. næfna, næmna), m. näfve, hand; äfven spann: manus; quoque palmus maior, spithama. B. 9: pr.

Nöt, n. nöt, oxe eller ko: bos. Cfr. Halmber 3, Hors 2, Marka-, Nytia nöt. 🌣

Nöta, v. a. bruka, förtära: uti, consumere. Vab. 33: pr; G. 14: 1, 2; 16: pr; B. 21: pr; 41: pr. Cfr. Onötter. 4

Nöter, m. (Isl. nautr) stallbroder, kamrat: socius. Vide Farunöter.

Nöt hus (nöta hus), n. fähus: bovile. B. 9: pr. *

Noti, n. sällskap: societas. Vide Fa-

ru-, Pingunöti.

Nöpugher, adj. ovillig, som ej vill: invitus. vil n. arvit mista, Æ. 7. . (ħödogher)

O, part. insep. negativae significationis, hic non solum adjectivis et participiis, sed etiam supinis praefixa occurrit. Vide Oburghit, Oint, Orænt.

Oboin, adj. (a boa 3) bristfällig (om bro): ruinosus (de ponte). B. 4: pr, 1; 5: 1.

Obrutin, adj. (a bryta 3) obruten:

non violatus. Cfr. Friper 2.

Oburghit, sup. (a biærgha 1) ej inbärgat: non collexit (fruges v. foenum). hava o., pro egh hava burghit, B. 20, 21: 2.

Obyghper, adj. obygd: non exstructus v. aedificiis instructus. ES. 24.

Gorp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

Odoraper, adj. ej försedd med dörrar: non munitus foribus. B. 23.

Offer, n. (vide VGL.) Kr. 31. * Offra, v. a. (vide VGL.) Kr. 7: 2. * Ofharblika, adv. alltför hårdt: nimis duriter. Ebs. 18, 22.

Of högher, adj. alltför hög eller stor: nimis gravis v. magnus. B. 32.

Ofsökia, v. a. förfölja med lagsökning; säges om den som fortfar att lagsöka en annan, oaktadt hau ej velat emottaga sin rätt, då den blifvit honom erbuden: actione iudiciali persequi v. vexare; dicitur de eo, qui institutam actionem contra alium continuat, etsi noluit accipere rem sibi debitam et a reo oblatam. R. 22: pr. æn vanbupit varper ælla ofsot, R. ind. 23. fælla man firi ofsot, R. 3: 1; 23: 1.

Ofæste, n. (vide VGL.) B. 25: pr. Cfr. Uræste.

Ofæster, adj. ej utfast eller lofvad (om ed): non promissus (de iuramento). sværia mæþ -stum eþe, Vins. 7: 2. ep -stan ganga, eper gangs o., A. 10: pr; 17, 20: 1. epa -sta ok otakapa ganga, ES. 15: 3; B. 1: 3. iorpa dela a -st ok otakab gangas, ES. 15: 1; cfr. Fæsta 6. *

Oför, adj. ej i godt stånd (om bro): male comparatus, ruinosus (de ponte).

B. 5: pr.

Ogilder, ugilder, adj. 1) ogild, ej gällande: irritus. ES. 14: 2; R. 21: pr; 24. 2) ogild, oduglig, ej i godt stånd (om gärdsgård &c.): non rite paratus v. exstructus &c. (de saepe &c.) R. 4: pr; B. 4: 1; 14: pr; 15: pr; 17: 1. 3) ogild (gerning), för hvilken ej bötes: impunitus, (factum) pro quo nulla mulcta solvitur. Eps. 1: 3, 4, 6; 27; Dr. 2: 2; Vap. 10, 13: pr; R. 3: 2. 4) ogild, för hvilken ej bötes (om han dräpes eller omkommer): (homo v. bestia) pro quo,

Digitized by Google

(si occidatur vel pereat) nulla mulcta solvitur. Ebs. 1: 4. not. 54; cap. 31: pr; Dr. 17: 1. o. firi rættum arvum, Dr. 5: 1. man -dan döma, Eps. 26. ligge o., Kr. 8: 1, 2; Dr. 9: 1; 14: 4; Vab. 1: 2, 3; B. 4: 1; 14: pr; 15: pr; 24: 2; 25: 2; 36: 4. (klokka) ligge ogild, campana rupta, nulla mulcta solvitor. Kr. 8: 1. (skruver) vari o. firi pem sum hitte, i. e. ab inventore impune destrui v. auferri potest. B. 35: pr. 4

Ogipter, adj. ogift: innuptus. Vab.

36; G. 18, 25. not. 36. *

Ogærning, f. ogerning; förekommer här om förgörning genom förgift eller trolldom: malefactum; hic occurrit de veneficio. firigæra livi annars mæþ -gum, Æ. 7.

Ohemult, adv. ohemult, utan att kunna försvaras mot klander: iniuste, ita ut (facta alienatio postea) non possit defendi. o. sælia, ES. 3:1; 6. *

Oint, sup. (ab inna) ej förtjent eller förvärfvat: non adquisivit. pæt sum bol haver o., pro egh haver int, det som egaren genom den utarrenderade jorden ännu ej förtjent af städjan (då landboen i förtid blifvit skild från jorden): ea pars arrhae, quam dominus fundi nondum meruit (cum colonus ante constitutum tempus e fundo emigrare coactus sit). B. 9: 1. Cfr. Gift 1.

Oiæmnaper, m. olikhet: inaequalitas. ES. 20: pr. not. 13. Cfr. Iamna-

per 1.

Ok, conj. 1) och: et. Kr. 1. &c. 2) ock, också: quoque. Kr. 8: 2; 16: 2; 17. not. 95; Ebs. 3: 1. &c. ælla ok, Kr. 13: pr, 3; 23. not. 14; 24: pr; Ebs. 4: 1; 5: pr; 29. &c. sva ok, Kr. 13: 3. not. 74; 18: 1; Eps. 19; Dr. 7: pr; B. ind. 9; cap. 9: 6; 25: 1. ok sva ok, et sic quoque. Kr. 13: 3. not. 74; Vab. 16: 1. *

Oklandaper, adj. (vide VGL.) Cfr. Okvalder.

Okoma, f. (a koma) ett ställe der man ej kan komma fram utan bro: locus impervius, ubi pons necessarius est, ut homines permeare possint. B.

Okvalder, adj. (a kvælia 2) i. q. oklandaher. han atte oklandat ok -lt,

allitt. ES. 9: 1.

Okunder, adj. oskyld: non cognatus.

Vab. 32: 1. not. 49.

Okvæþi, n. något som är otillbörligt att säga: nefas dictu. Vide Okvæbis orb.

Okvæþins orþ (ogvæþings orþ), n. ogvädinsord: convicium. B. ind. not. 40;

cap. 38. * (uqvæþings orþ)

Okvæpis orþ, n. i. q. okvæpins orþ.

B. ind. 38.

Olafs mæssa, f. Olofsmessa: festum Olavi, d. XXIX Iulii. Kr. 23; R. 4:

pr; B. 13: 1; 22.

Olagh, ulagh, n. pl. olaglighet (i rättegång): factum iuri (iudiciario) contrarium. Ebs. 12; ES. 8; R. 3: 1. næmd v. eper ganger ater v. up siri o., Kr. 18: pr. (ubi o.)(osannind); Vap. 17: 1; R. 8: 2; 11: 1. pa ær eprin o., R. 8: 2. not. 72. brista (sc. at epe) siri o., R. 5: 2. han gær v. þa gær han o., Vaþ. 6: 4; 26; G. 14: 2; ES. 15: 2; R. 8: 2; 26: pr. bota siri o., Eps. 11; ES. 15: pr; R. 14: 1; 16: 1. Cfr. Lagh 1, Men. (ulagh)

Olagha, adj. indecl. olaga: illegitimus, iuri contrarius. Dr. 7: 1; G. 18; B. 21: 2. 0. eper, Vab. 1: pr; R. 2, 13,

14, 16: 1. Cfr. Næmd 1.

Olaghlika, ulaghlika, adv. olagligen: illegitime, iniuste. Kr. 15: 1; Eps. 28; Vab. 29; ES. 15: pr; B. 8: 4; 9: 8.

Olia, v. a. (vide VGL.) Kr. 6: pr; 12: pr. 🌣

Oling (olning), f. (vide VGL.) Kr. 6: pr. *

Olofliker, adj. oloflig: illicitus. Kr. 28. Olovandis, adv. olofvandes: non data venia. B. ind. 43. hans (pron. pers.) o., utan hans lof: sine venia eius; nisi v. hans delenda sit, aut hanum legendum. B. 26: 2. * (ulovandis)

Olytter, adj. helbregda, ej lytt: incolumis, non deformatus. Vab. 16: pr; 23: 1; B. 24: 3.

Olæster (olester), adj. oläst: non clausus v. obseratus. Vap. 32: 3.

Omynd (ormynd, Vap. ind. not. 15; G. ind. 1, 2; cap. 12: pr. omund, G. 16: pr. ömynd, G. 12: 1. not. 25; 14: 2. not. 57. urmynd, G. 16: pr. not. 32.), f. i. q. fylghp. Eps. 26; Dr. 5: pr; Vap. 10; G. 3, 7: pr; 12, 13, 14: 1, 2; 15, 16, 22, 23, 29: 1, 2; Æ. 3: 3.) urgæf, Æ. 9: pr; 10: pr. o. ok fylghp, abundanter, ut videtur, G. 28. lagha o., G. 2. gæra o., G. 1, 2, 28. gæra (eghn &c.) til o., G. 12; 16: pr. fræls o., vide Fræls. Cfr. Viper mund.

Omyndu eghn, f. jord som är gifven till omynd: praedium dotale. G.

Onæmder, unæmder, adj. onamnd: non nominatus. Vide Næmna 1.

Onötter, adj. ej brukad eller nött: integer, non usurpatus v. tritus. Vins. 7: pr. 🌣 (unötter)

Op, n. rop: clamor. B. 28: 2. op ok akallan, Eps. 3: pr; Vap. 31: 2. Cfr. Leþu, Opa, Rop. 🤏

Optarin, adv. compar. oftare: sae-

pius. Vap. 35. * (opta)

Ora, y. n. söka tillfälle eller ega rätt att hämnas en slägtings dråp: quaerere occasionem v. habere ins ulciscendi caedem cognati. o., absolute, Dr. 7: 1. 0. vip annan, Dr. 7: 1, 2. o. æptir bot, d. ä. till dess böterna blifva erlagda: vindictam minitando mulctam exigere. Dr. 7: 2.

Oran, f. fejd, blodshämnd, förhållandet emellan blodshämnaren och den, på hvilken han eger hämnas: vindicta sanguinis, privatum bellum inter vindicem et eum, qui vindictae est obnoxius. o. komber manna mællum, Dr. 7: 1.

Oranbot, f. böter, som af dråpares slägtingar erlades till den dräpnes: mulcta, quam cognati homicidae pendebant occisi cognatis. Dr. 2: pr; 7: pr, 2; 9: 2; 10: pr. Cfr. YGL. v. Ættarbot. Orka, v. a. c. dat. orka, förmå: posse (facere). o. at hialpa sik, Æ. 12: pr. o. at dylia, gen at sværia, Eps. 29; Vaþ. 15: 2. o. eþ ganga, dylia, hemult halda, &c. Eps. 23: pr; Dr. 13: 2; ES. 6, 14: pr; 15: 5; 21: pr. o. epe, i. q. o. ep ganga, Kr. 13: pr; Dr. 3: 2; Vap. 8: 2; 15: 2; 20: pr; 33: pr. &c. orkar (han) egh (þy), sc. vita v. dylia, Dr. 4: 3. not. 62; 12, 13: 2; Æ. 8: pr. •

Ormynd, vide Omynd.

Orsaker (ursaker), adj. saklös, oskyldig: insons. B. 4: 1. Cfr. Ursaka. *

Orb, n. ord: verbum. Vide Okvæpis-, Sæktar orp. 2

, Orænt, sup. vide Rænna.

Orætlika, adv. orätt, orättvist: iniuste. Vap. 33: 1; R. 4: 1. * (urætlika)

Osaker, adj. 1) oskyldig; insons. Vab. 8: 2; R. 4: 1. nott. 35, 36. 2) fri för straff eller ansvar: a reatu v. poena immunis. Kr. 20: pr; ES. 15: 3; Vins. 11. not. 97; B. 9: 8; 34: pr. not. 46; 43: 1. n. 39; 49. n. 18.

Osander, adj. (vide VGL.) Vap. 81

2. not. 91. (usander)

Osannind, f. osanning: falsom, mendacium, næmd gik ater firi o., d. K. för oriktigt ytrande i saken, om hon fält en oskyldig eller tvärtom: propter

falsam sententiam, si insontem condemnaverit, vel contra, (firi olagh, Kr. 18: pr. Cfr. Men.

Osatter (osater, osather), adj. oense: discors, inimicus. Vide Satter. • (usat-

ter)

Osini, adv. olyckligtvis: infeliciter. Vins. 7: 3; 8: pr. not. 75. Cfr. Osinum. (usini)

Osinum, adv. i. q. osini. Vins. 8: pr. Osiuker, adj. ej sjuk: non aegrotus.

Kr. 24: pr. * (usiuker)

Osiper, m. osed, last: pravus mos, flagitium. Kr. 27: pr. sea man at -pum, d. ä. då han begår lastbar gerning: alium videre flagitium quoddam committentem. Kr. 21. * (usiper)

Oskapaper, adj. (vide VGL.) Vap.

6: 1. °

Oskilder, adj. oåtskild: non separa-

tus. ES. 15: 5. not. 20.

Oskipter, adj. oskift, odelad: non divisus. Dr. 4: 2; G. 15; ES. 15: 5; B. 30: pr. o. viper man (sc. fapur sin), Vins. 8: 1; cfr. Laghskipter. (uskipter)

Oskirder, oskærder, adj. oskarad:

pollutus. Kr. 24: 1. not. 36.

Oskriptaber, adj. som ej undergått kyrkstraff: qui non subiit poenam ecclesiasticam. -tat mandrap, d. ä. sådant, för hvilket dråparen ännu ej blifvit skriftad: homicidium, cuius auctor nondum subiit poenam ecclesiasticam. Kr. 13: 3.

Oskylder, adj. oskyld: non cognatus. Æ. 3: 1; 10: 4; 26.

Oslaghin, adj. (vide VGL.) B. 18. " (uslæghin)

Osniælder, adj. oklok, litet vetande:

insipiens, stultus. G. 19.

Ostæmder, adj. ej instämd för rätta: non in ius vocatus. at -du, utan att tvist om saken blifvit instämd: lite non in ius vocata. ES. 15:5.

Osvurin, osurin, adj. (a sværia) ej svuren: non iuratus. at osurnu, utan att ed blifvit gången: non dato iuramento. Vins. 6: 2. ægh perra mællum osurin (v. osurnir) æru niper, d. ä. äggen emellan tomterna, der råmärkena ej med ed nedsattes: confinium arearum, ubi limites non confirmabantur iuramento. B. 1: 6; cfr. Sværia. — Cfr. Brista 2.

Otakaper, adj. för hvilken borgen ej är stäld: pro quo non est satisdatum. Vide Ofæster.

Ottu sanger, m. ottesång: sacra ma-

tutina. Kr. 5: 1; 8: pr.

Ovan, adv. ofvan: superne. o. a, ofvanpa: super. alt pæt pe aghu o. a iorpinne, d. a. lös egendom: bona mobilia. Eps. 8, 26. o. firi, ofvanför: su-

pra, superne. B. 8: pr. *

Ovighper, adj. oinvigd: non consecratus. pa ær kirkiu garper o., d. ä. oskärad, dess förra invigning gäller ej mer: coemiterium pollutum est, ac denuo consecrandum. Kr. 24: 1. -ght lik, Kr. 7: 1; cfr. Vighia. (uvighper)

Ovili, m. ond vilja, ovilja: malevo-

lentia, malitia. B. 21: pr. not. 17.

Oviliandis, adv. emot (sin eller andras) vilja: contra (suam v. alius) voluntatem. taka ... o., d. ä. emot den andres vilja: contra alterius voluntatem; nisi forte pro oviliandis legendum sit olovandis. B. ind. 29.

Ovin, m. ovan: inimicus. Eps. 1:1;

4: 1. (uvin)

Ovistan, f. oenighet, som vållar att menniskor ej kunna vara tillsammans: discordia, qua convictus hominum impeditur. Kr. 27: pr. Ita quoque Locc., Ver. et Ih. h. v. intellexerunt.

Oxe, vide Uxe.

Opinsdagher, m. onsdag: dies Mercurii. Kr. 22.

Obolfæst, obalfæst, f. i. q. abal fæst. ES. 16: 2. not. 91.

Opul (acc. pl. opla), m? (vide VGL.)

B. 8: 1; 28: pr. (opal)

Obulbrut, n. averkan, ingrepp i annans eganderätt till jord eller vatten: usurpatio alieni soli v. fluminis, qua alius dominium violatur. Non tamen omnis illegitima usurpatio alieni soli v. fluminis (aværkan), sed gravior tantum, trium marcarum mulcta vindicata, hoc nomine notata est. B. 29. gæra o., ES. 15:5.

P.

Panter, m. pant: pignus. iorp sina (at væþia fæst) at -te (ut) sætia, ES. 16: pr, 1.

Paska dagher, m. påskdag: dies

paschae. Kr. 15: 1; 29: 1. *

Paska friper, m. allmän fred från onsdagen före påsk till 8:de dagen efter påsk om aftonen: publica pax, a die Mercurii festum paschae proxime praecedente, ad vesperam octavae diei post diem paschae (domin. quasi modo geniti). Kr. 22. *

Paskar, m? pl. pask: festum paschae. Kr. 10: pr; 11, 13: pr; 29: 1. 4

Paska skuld, f. (vide VGL. v. Pa-

ska pænningar.) Kr. ind. 10.

Piker?, käpp, staf: baculum. p. ok skræppa, Kr. 12: 1. p. ok ringaper bul-

li, Dr. 18: pr. *

Pingizs dagha friper, m. allmän fred från pingstafton till 8:de dagen efter pingst om aftonen: publica pax a vigilia pentecostes ad vesperam octavae diei post pentecosten (domin. Trinitatis). Kr. ind. 22. Scribitur pysdaga frydher, Kr. ind. not. 2. xxxix.

Pingz dagha hælghþ, f. pingsthelg: dies sancti circa festum pentecostes, quibus valuit publica pax pingizs da-

gha friper dicta. Kr. 22.

Pingizs daghar (pinkizs daghar), m. pl. pingst: festum pentecostes. Kr. 11; R. 4: pr; B. 1: 2; 22. annar dagher -gha, B. 30: 1; 51. not. 52. *

Piækker, m. (prov. fjäcka, vagari; pjäck, lepus) kringstrykare: erro. Vi-

de Hæræþs piækker.

Previlegium, n. (privilegium) i.q.

bref, q. vide.

Provaster, m. kontraktsprost: praepositus territorialis. Kr. 14: 1; ES. 20: pr; R. 11: pr. stæmna manni til -star,

G. 6: pr. *

Præster (praster, Kr. 7: pr. &c.), m. 1) prest: sacerdos.) vighper maper, pæplinger, vide Vighia, Pæplinger. vita mæþ tvæggia -ta eþe, Kr. 6: pr. siu -ta eper, G. 6: pr. 2) kyrkoherde:

curatus. Kr. 2: 2; 3, 4. &c. 4

Pænninger (panninger, Kr. 26: pr. : &c.), m. 1) pl. penningar: pecunia. Kr. 10: pr; 26: pr; ES. 16; Vins. 6: 5; R. 4: 1; B. 33, 36: 4; 39: pr. repa -gar, Vap. 6: 1. mark -ga, vide Mark. haver land drotinnin flere hans (sc. landboans) -ga inne, sc. partem aliquam arrhae, sum bol haver oint, ut infra dicitur, B. 9: 1. 2) ett mynt: monetae genus (vide VGL. h. v. sub 3). atta -gar, en half örtug: dimidia ortuga. Vins. 8: 1.) ortugh, Kr. 10: pr; B. 6: 1; 25: 2. coll. §. 1. fiurir -gar, B. 6: 1; 17: 1. not. 65; 25: 2; 44: 1; 49. Prætiughu -gar, Kr. 7: 2. svænsker p., numulus in Suecorum regionibus usitatus, octantem ortugae continens, ac aequiparans duos Goticos numulos, ideo sma -gar appellatos; quamobrem en svænsks -gs lever et tvæggia sma-ga lever unum idemque est. Kr. 11. et not. 84. 🌣

Pænnings öl, n. (vide VGL.) ripa

til p., Ebs. 4: 1.

Pæplinger, m. (dim. ab Anglo-Sax., Fris. &c. papa, sacerdos [proprie pater, Sv. &c. pappa], unde Dani iocose appellant puerum scholarem pebling) en ung man som ämnar att blifva eller nyligen blifvit prest: vir iuvenis, sacris ordinibus initiandus vel nuper initiatus. præster ok egh p., sacerdos maturae aetatis, non vero iuvenis. Kr. 4: pr.

Pætars mæssa, f. S. Petri och Pauli dag, Persmessa: festum S. Petri et Pauli, d. XXIX Iunii. Kr. 23. -su

hælghþ, not. 7. ibid.

Q.

Vocabula ab hac littera alias incipientia, hic quaerantur in K.

R.

Ra, f. rå, rådjur: capreolus. B. 36: 4, 5. H. v. forsan olim latius patuit, ut et cervos complexa sit. Cfr. Ih. Gloss. II. 385.

Ramarkar, m. pl. ramärken: limites. B. 1: pr, 4, 6; 2: pr, 1. not. 60; 6: pr; 28: 1, 4, 5. biuþa sik til reps ok -ka, allitt., erbjuda sig att genom mätning bevisa att ramärkena äro ratt nedsatta: offerre mensuram, qua probetur limites iuste positos esse. B. 1: 4. Cfr. Huvuþ ramarkar.

Ramærke, n. råmärke: limes. B. 1: pr. not. 55. hete r. ok egh lagha hæfp hans, d. ä. innehafvaren beropar sig endast på råmärken, utan laga häfd: possessor non trima possessione, sed limitibus tantum se defendit. B. 3: 1.

Ran, n. 1) ran: rapina. Vap. rnbr; cap. 31: 2—5; G. 9: 1; Vins. 4; R. 2. höghsta r., Vap. 31: 2. Cfr. Bos., Hand-, Iorpa-, Kirkiu ran. 2) vald

emot qvinna, våldtägt; vis feminae illata, stuprum violentum. Æ. 8: 1. taka kunu rane, ibid.

Ransak (randzsak),? (vide VGL.)

Eps. 7: 1; Vap. 32: 4.

Ransaka, v. a. 1) (vide VGL.) Vap. 32: 4. 2) undersöka: inquirere. pa skal pem r., ibid. *

Ransakan, f. i. q. ransak. Eps. 7: 1. not. 64; Vap. 31: 4; 32: 4. nott. 86, 2.

Rans garper, m. egentl. en gärdsgård genom hvars upsättande man vill åtkomma något af grannens jord; så kallas en gärdsgård som af någon som odlat i skogen, blifvit upsatt utöfver byns rätta gräns: saepes in fraudem vicini erecta (ut recte vertit Ih.); ita appellatur saepes, quam is, qui in silva novale excoluit, ultra iustos pagi terminos exstruxit, rishofpe ok r., allitt. B. 28: 4.

Rans mal, n. mål som angår rån: caussa, ubi de rapina agitur. Kr. 13: 3; R. 17. sum skils i -lum, i.e. in capite de rapina (sc. Vap. 31.). R. 3: 2.

Rans man, m. ransman: raptor. aldrigh war iak r. at (sc. perre iorp), formula iuramenti. ES. 8.

Ransværk, n. rån, våldsam inkräktning (af jord): rapina, violenta usurpatio (rei immobilis). ES. 4: 2.

Rantakin, adj. (vide VGL.) Vins. 13. Rap, n. 1) rad; consilium. G. 14: 4; 18. Cfr. Af 3. 2) föranstaltande: procuratio (cfr. VGL. v. Hælrap). Dr. 6.

Raþa (impf. ræþ), v. a. c. dat v. acc.

1) skaffa, tillskynda; parare, maturare.

r. (sc. goþs) undan skipti, Dr. 5: pr.
en raþer (sc. fæ i hænder þiuvi, cfr.
VGL. I. p. 4: pr, 2.), Vaþ. 32: 5. r. annan til gærning, med råd eller på
annat sätt gífva en annan anledning
till ett brott: consiliis aliove modo
caussam crimen quoddam patrandi alicui dare. Eþs. 31: 1. han (sc. sum sal-

de) ræþ egh kland ælla kval a þæt . köp, d. ä. klandret var ej tillstäldt af honom, i afsigt att få köpet att återgå: ipse non, ut factam venditionem irritam redderet, machinatus est litem emtori intentam. ES. 3: 1. 2) hafva om hand, förestá: in sua potestate tenere, praeesse. r. kirkiufæ, Kr. 21. r. husum ok lasum ok nyklum, vide Las. r. inlasum, utlasum, G. 18. firi (bo) r., G. 19. 3) ráda, vara rádande (i en sak): potestatem v. ius rei decidendae habere. vali r., Kr. 4: pr. r. flopgiutum, d. ä. hafva rättighet att updraga en annans damlucka: ius habere tollendi alienum emissarium. B. 8: pr. 4) aga, slå: castigare, verberare. Ebs. 18, 22; Vap. 10; Æ. 17. Cfr. Arapa. *

Rapa gærþ, f. (Isl. rád, coniugium, vel proprie deliberatio de coniugio ineundo; cfr. Ver.) äktenskap: coniugium.

G. 19.

Rapu skipti, n. en sådan belägenhet af tomterna i en by, att endast en gata går igenom byn, och alla tomterna ligga i en rad å ömse sidor om gatan; då deremot byn kallas fiæþærskipter, fyrdelad, då två gator gå korsvis genom byn, hvarigenom tomterna delas i fyra qvarter: talis arearum in pago dispositio, qua una tantum via per pagum ducit, omnesque areae secundum illam continua serie iacent; cum contra pagus dicitur fiæþærskipter, quadripartitus, ubi duae viae transversae pagum in quatuor partes dividunt. B. 1: 4; 2: 1.

Ren, s. (vide VGL.) Vide Bolstaps

Rep, n. rep (som brukades vid mätning): funis (quo metientes usi sunt). biupa sik til reps ok ramarka, allitt. B. 1:4. et not. 14; cfr. Ramarkar.

Resa, v. a. drifva up (djur i jagt): excitare (feram e latibulo). r. diur, B.

36: 2. pan a ræf sum resir, allitt. B. 36: 5.

Repa, adj. (a repa, parare) reda, beredd: paratus. r. pænningar, i. e. pecunia)(merces. Vap. 6: 1.

Rep bröt, f. (a bröt, via, et repa, parare, aut rypia) anlagd, rödjd väg:

via strata. B. 5: pr.

Repskaper, m. i allmänhet, redskap, medel; förekommer här om den heliga Nattvarden: generatim instrumentum; hic occurrit de sacra coena. mans-pe up halda, Kr. 13: pr; 29: 1.

Riker, adj. rik: dives. Kr. 9.

Riki, n. rike: regnum. um alt rikit, Eps. 8. vara i rikisins pianist, ES. 12: pr. utan rikis, G. 14: 2. not. 59; Vins. 7: 3. Cfr. Innan-, In-, Utrikis.

Rinda, v. a. c. dat. stöta, drifva (tillbaka, ifrån sig): repellere, removere. *han -der sik ransværkum*, han afskuddar sig mistanka och ansvar för våldsam inkräktning: removet a se suspicionem ac reatum violentae usurpationis. ES. 4: 2. pa -da fang fæprini, þær-der fanga fæþrini forna fæþrini, d. ä. gäller framför, så att bevisningsskyldigheten åligger vederparten: emtoris &c. adquisitio praevalet, ut onus probandi incumbat adversario. ES. 19. garper rinder a (a forte delendum) synrættu, laghhæfþir rinda synrættu, d. ä. den raka rågången måste vika undan för gärdsgården eller den vunna häfden: saepes v. solum usucaptum in ipsum terminum incidens, curvat lineam terminalem. B. 28: 4. — H. v. occurrit quoque in Iure VG., etsi in glossario confunditur cum v. rinna (vide VGL. v. Rinna 5).

Ringaper, adj. (a ringer, circulus) rund: rotundus. Dr. 18: pr. Male scribitur ringande, quasi tinniens, not. 21.

ibid.

Ringia, v. n. ringa: movere campa-

nam. Kr. 8: pr, 2.

Rinna, v. n. 1) springa, löpa: currere. Eps. 1: 1. not. 31; R. 7. (ganga, om häst med vanlig gång: de equo vulgari modo pedes alternante. B. 25: pr. hiul rinder innan v. ivi (sc. aker), B. 18. tomptir r. a gatu, stöta eller gränsa till: attingunt viam. B. 2: pr. hægnaþer rinder a tompt, B. 13: 2. 2) rinna: fluere. B. 8: pr. 3) gå (om väg): ducere (de via). B. 2: 1.

Risa, v. n. resa sig: surgere. humper ris (egh) up firi lagha læghi v. mali, d. ä. likasom flyttas undan, så att egaren får ersättning på annat ställe: agellus separatus ita quasi removetur, ut dominus alio loco accipiat compensationem. B. 3: pr, t. Cod. F. in nott. ibid. pro ris habet riffz (a ryva),

quod eodem redit.

Rishofpe, m. en af sammankastadt ris i hast gjord gärdsgård: saepes tumultuaria, coniectis sarmentis constans. Ita nobis explicanda videtur h. v., qua ludibrio notatur saepes ultra iustos terminos exstructa. Cfr. Rans garper. Sensu longe diverso, eoque ab originaria significatione, ni fallimur, multo magis alieno, h. v. alias occurrit.

Riva, vide Ryva.

Ripa, v. n. et a. rida: equitare. Kr. 8: 2; Eps. 1: pr, 1, 2, 5; 4: 1. &c. r. hæste, B. 26: 2. r. eriks gatu, Dr. 5: 1. r. vaþa, ES. 1: 2.

Roa, v. a. ro: remigare. B. 27: pr;

43: 1. et nott. 38, 42.

Rop, n. 1) rop: clamor. Eps. 3: pr. not. 8. 2) vanrykte: malus rumor, infamia. Vide Ropa, Röpa.

Ropa, v. a. (a rop 2) vanrykta: diffamare. Kr. 27: 2. not. 22. Cfr. Röpa.

Rost, f. (Isl. röst), (vide VGL.) r. at lande) vika at vatne, Dr. 11: pr. half r., B. 35: pr. Si nostratium rost, pari-

ter ac Germanorum, aequiparaverit duas Gallicas leugas, quarum quaeque plerumque sive bis mille sive mille et quingentos passus, i. e. decem millia pedum sive septem millia et quingentos pedes, continuisse fertur (vide Ih. Gloss. v. rast; Spelmanni Gloss. archaiol. vv. leuca, rasta), una rast aut viginti aut quindecim millia pedum, ideoque plus minusve dimidium hodierni milliarii Suecani continuit. * (rast)

Rova, f. rofva: rapa. B. 32. rypia (iorb) undi rughi ok v. ælla -vum, allitt., d. ä. för att der så råg eller rofvor: rude solum excolere, ibique secale vel rapas seminare. B. 28: 5; 32.

Roper, m. (a roa; egentl. rodd: proprie remigatio) den delen af landet som gränsar till hafvet, och som i krigstider skulle utrusta fartyg: ora maritima, cuius incolae belli tempore classem instruere debuerunt (unde pars Uplandiae olim ropin, hodie roslagen appellatur). rops bo, ett i Roden beläget, at jarlen anslaget boställe: praedium in ora maritima situm, usuique ducis copiarum navalium addictum. Dr. 14: 1. Cfr. Iarl.

Ruf, n. (a ryva) upref, uphäfvande: diruptio, rescissio. B. 1:6.

Rugher, m. rag: secale. Kr. 2: pr; B. 32. Cfr. Rova.

Rumer, adj. rymlig: spatiosus. r. dagher (vide VGL), B. 21: pr.

Runi, m. fargalt: verres. Vap. 2.

Cfr. Uren. *

Rutna, v. n. rutna: putrescere. Eps. 28; Dr. 13: 2; Vap. 29; B. 28: 4.

Ryva (riva, impf. ref, sup. ruvit), v. a. 1) rifva: scindere. Eps. 3: pr; B. 8: 2. r. man, Vap. 16: 1, i. q. r. klæpe hans, Vap. 27: 2. r. man af hemi sinu, B. 1: 2. up r., (aedificia) destruere. B. 8: 2. not. 23; §. 4. 2) återkalla, uphäfva: rescindere. r. (köp), ES. 4: pr; 9: pr; 16: 2; 21: 1. Cfr. Forfall, Ater ryva, Risa. a

Rγpia, v. a. rödja (jord): solum arboribus excidendis lapidibusque removendis purgare, ut terra excoli, vel via sterni possit. r. iorp, skogh, B. 33. r. gen ryddu, B. 1:3. vægh r., B. 5: pr, 2. Cfr. Rova.

Rypsl, ? rödjning (af mark): soli excolendi purgatio ab arboribus lapidibusque. skipta skogh til -la, i. e. ut postea quisque suam portionem excolere possit. B. 32. Cfr. Vægha ryþsla.

Ræfst, f. 1) domstol, ting: iudicium, conventus iudicialis. kununger vil r. sina seia, R. 1: pr. kunungs r., ting som hölls i konungens (eller någon af honom dertill förordnad persons) närvaro: iudicium praesente rege (vel alia persona ab eo constituta) celebratum. Eps. 10: pr; 12, 13, 17, 21, 25; Vap. 1: pr; 31: 4; 32: 6; ES. 15: pr; R. ind. not. 1; cap. 1: 1; 2, 3: 2; 15, 16: 1. pa skulde þæt r. biþa; r. skulde hvart þribia ar vara &c., sc. kunungs ræfst, R. 3: 2. biskups r., R. 16: 1. ræfsta balker, ita appellatur liber de iudiciis, eam forte ob caussam, quod in principio agit de iudicio regio, kunungs r., pariter ac liber ut giærþæ bolker in Iure VG. a vocabulo in principio occurrente nomen accepit. Cfr. tamen V. G. Lagus, Diss. de remediis iuris &c. Ab. 1823, p. 53. not. 134. Cfr. Fiarpungs ræfst. 2) böter hvartill någon blifvit dömd på konungsräfsten: mulcta in iudicio regio alicui irrogata. r. skiptis i pry, R. 3: 2. *

Rækkia, v. a. räcka, sträcka: tendere, extendere. humper -kir sik egh længra &c. B. 8: 1.

Rækna, v. a. räkna, beräkna: computare. Æ. 12: 1.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

Ræna (ræniran pro rænir han, G. 6: pr. not. 81.), v. a. 1) råna, med våld taga: rapere, vi capere. Dr. 2:1; Vins. 3: 1; 4. r. (piuf, bok &c.) af manni, Vap. 31: 4; 34: 1; R. 8: 1; B. 17: 1. r. brup af brupfærp, G.9:1. man ma aldrigh sik r. til vitsorpa, d. ä. vinna bevisningsrätt derigenom, att man med våld satt sig i besittning af den omtvistade saken: rem litigiosam vi in possessionem suam redigendo, nemo adsequitur ius probandi. Vins. 4. 2) röfva (person): spoliare. r. man, Dr. 2: 1; Vab. 31: 2, 5. r. (man) gipta ma-

la, vide Gipta mal 1. "

Rænna, v. a. c. dat. sätta en dörr på hakar, så att den kan öpnas och tillslutas: portam cardinibus adfigere, ut aperiri et claudi possit. r. lipum, B. 13: 1. r. liþi til gærþis ok egh fran, d. ä. sätta grinden så, att den, när den tillslutes, går in åt gärdet, och ej utåt vägen: portam ita ponere, ut, cum claudatur, agro, non viae advertatur. B. 14: 2. hava lipi orænt, pro egh hava lipi rænt, ibid. Ih., h. v. a ren, palus, deducens, vertit: "palum ad portam ponere, ut ita impediatur, ne nimium patula et adaperta maneat." Melius Locc., qui r. consuetam currendi significationem habere credit, h. v. interpretatur: "apposita pertica propellere ianuam aut portam saepimenti, ita ut sponte claudatur, quando aperitur." Nec tamen haec interpretatio satis commoda videtur.

Ræt, adv. rätt, lagligen: recte, iuste. R. 26: pr. 4

Ræt kænna, v.a. känna igen: agnoscere, noscitare. B. 45. pætta ær mit ok iak haver -nt, juramenti formula. Vins. 7: 3; B. 26: 1; 37: pr. *

Rætlika, adv. (vide VGL.) Ebs. 26; ES. 12: 1. et not. 72. Cfr. Orætlika. "

Rætlösa, f. tredska eller försummelse att fullgöra det, som man är en annan skyldig: contumacia eius, qui non vult solvere ea, quae alii debet. Vap. ind. 20. coll. cap. 20: 1. Cfr. SkL. h. v. *

Rætta sik, v. rec. i. q. ræt gæra (vide Rætter 2). r. s. (viþ guþ), neml. genom undergående af kyrkestraff: poena ecclesiastica subeunda expiare peccatum. Kr. 21, 25: 1. r. s. firi huvuþs malit, R. 26: 1. not. 82. Addendum videtur: vil egh r., R. 7, etsi pron. rec. ibi desideratur; nisi forte v. r. illo loco habeat insolentem subsistendi v. remanendi significationem.

Rætter, m. 1) rätt, lag: ius. kirkiunna r., G. 7: 2. Cfr. Kirkiu rætter. 2) rätt, det som är rättvist eller lagligen bör göras: ius, quod iustum v. faciendum est. givin hanum pæn sama ræt &c. Dr. 2: 2. gæra (manni, þæn sama, ængin) ræt, Kr. 5: pr; 19: pr; R. 6: 1; 23, 26; B. 28: 1; 39: 1. ræt gæra firi huvups malit (mæþ eþe ælla botum), R. 26. gæra ræt firi sik, Vab. 20: 1. gæra v. böta kununge &c. fullan ræt, Vab. 6: 5, 6. gör næmdin egh ræt, i. e. vær ælla fællir, Kr. 16: 2. biuþa manni ræt, R. 23, 26: pr. ræt til biupa, B. 17: 1. et not. 61. biupa ræt firi sik, erbjuda sig att undergå kyrkestraff eller gå ed: poenam ecclesiasticam subeundam v. iuramentum dandum offerre. Kr. 21; R. 22: pr. biuha ræt til fear sins, d. ä. erbjuda lösen: pecuniam pro pecore redimendo offerre. B. 17: 1. han beddis ræt ok fik egh, formula iuramenti. R. 26: 1. alder pæn r. (sc. iuramentum) sum pik var fæster pa var pær framme, formula iuramenti. R. 8: pr. 3) rätt, rättighet (till det som tillkommer någon, t. ex. böter): ius (quod alicui competit, ex. c. mulctae capiendae). Eps. 19; Dr. 4: 1; Vab. 6: 5; G. 29: 1; R. 14: pr; 15, 17.

pæn r. sum hon var gift til, Eps. 19. kumin til als ræts mæp manni, G. 7: pr. kunungs r., Dr. 1; Vap. 6: 5; 7: 1. hæræps r., Vap. 7: 1. biskups r., Kr. 13: 3. Cfr. Malsæghanda rætter. 4) rättighet att göra något: ius aliquid faciendi. pæt ær biskups r. &c. Kr. 28.

Rætter, adj. 1) rätt, rättvis: iustus. æftir þy sum ræt ær, R. 22: pr. viþ-tu taka, emottaga det som rätteligen erbjudes: accipere quae iuste offeruntur. R. 23: 1. þæn sum iorþ a mæþ-tu, ES. 12: 1. r. þriþiunger sum hon giptis til, Eþs. 18. 2) rätt, laglig, verklig: iustus, verus. r. arvi, skaparvi, gipta man, æghandi, Kr. 25: 1; Eþs. 18; G. 4: pr; Æ. 25: pr. &c. ræt skial, B. 1: 6. fara at sinum -tum vægh, B. 41: 1.

Ræver, m. räf: vulpes. Vide Resa. *
Röghta, v. a. sköta, vårda, laga om:
curare. r. barn, Eps. 18, 19. r. hæghnaþ, B. 22. *

Röker, m. skyl, trafve, prov. rök: strues mergitum frumenti. Kr. 9; B. 9: 5; 18, 19: pr; 22.

Röpa, v. a. i. q. ropa. Kr. 27: 2. Röra, v. a. röra: movere. B. 36: 1.

S.

Sa, v. a. sa: seminare. B. 1: 2; 9: 6, 4 8; 16.

Sagha, f. (a sighia) berättelse, (saga): narratio. gæra manni sanna saghu, Vap. 38: 1.

Sak, f. 1) sak, mål, i synnerhet brottmål: caussa, praesertim criminalis. Kr. 27: pr; Eps. 31: pr. not. 80; Dr. 5: 1; Vap. 36. &c.)(giald, R. 3: 2; 5: 1. fiuratighi, þriggia &c. marka 3., Dr. 6; Vap. 7: pr; 17: pr. &c. værka s., vide Værka. giva manni s., Kr. 8: 2; 27: pr,

2; Ebs. 17. &c. cfr. Stæmna. giva kunu s. firi hor, Kr. 27: pr. giva manni s. firi kunu sina, Kr. 27: 1. giva flerum s. firi et mal, R. 19. gifs hæræþe s. firi morþgiald, Dr. 12. giva döhum s., vide Döher. ægha i s., ius habere mulctam capiendi in aliqua caussa. Kr. 19. s. vænis manni v. til mans &c., vide Væna. garþbæra munni s., sökia s., sværia s. in til mans, svara s. sinne, bota s., vide Garbbæra &c. Cfr. Fiæpærtiugher, Högher; Fornæmis-, Hor-, Huvuþs-, Þiufsak. 2) böter: mulcta. biskups, kunungs, hæræþs, malsæghanda s., mulcta episcopo &c. debita. Kr. 15: 2; 17, 18: pr; 27: pr; Vab. 24: 1. karls s. ok kunungs, vide Karl 2. miæta ut s., R. 3: 2. ok (lati ut) sakina ivir at botinne, B. 31. öka s. sina v. þa ökis sak hans (at v. mæþ fiuratighi markum v. til fiuratighi marka), Kr. 23, 25: 1; Dr. 15; Vab. 11, 14: pr; 21: 1; 29. Cfr. Ensak. 3) pl. sakir, skull: caussa. firi gærþis sins saka (rectius sakir), B. 5: 2. °

Saker, adj. 1) saker, brottslig: no xius. Kr. 20: pr, R 1. 1 pa ma egh s. sakan væria, R. 19. s. at gærþ, Kr. 21. not. 84. 2) skyldig till straff: poenae obnoxius. þa a egh þæn s. vara, þa aghu þer egh saki heta, R. 23: pr; B. 1: 4. s. at þrim &c. markum, Kr. 5: 1; 6: pr; 12: pr; 18: pr; 20: 1; 25: 1; 26: pr. &c. s. til fiuratighi marka, Vins. 6: 2. sva mykit sum han ær s. til, R. 3: 2. s. viþ biskup v. kunung (at þrim &c. markum), Kr. 15: pr, 1; 22; Dr. 3: 1; R. 10. — Cfr. Orsaker, Osaker.

Saki, m. (a sak v. saker) svarande, den anklagade: reus, is cui lis intenditur. taki ok s. (ok pæn sum at mælir), R. 8: pr, 3.

Saklös, adj. fri för straff eller ansvar: a reatu v. poena immunis. Kr.

6: pr; 7: 1. not. 71; 8: 2. &c. s. firi knifs laghit, Vap. 11: 1. s. firi fripliosuna, Eps. 1: 8. s. firi feagialdit, Kr. 15: 1. s. firi biskupe v. kununge ok hæræþe, Kr. 18: 1; Eps. 1: 8; Vap. 17: pr. þa vari s., d. ä. då kan ej mera fordras af honom: plus ab eo peti non potest. Kr. 11. saklösu, adverbialiter, pro at -su, Vap. 32: 4; Æ. 17; ES. 3: pr; B. 4: pr; 9: 6 (ubi -sum pro -su um); 16, 21: pr; 26: 1.

Saklösa, f. oskuld: innocentia. a sina -su, då han är oskyldig: etsi in-

noxius est. Ebs. 28.

Saklöst, adv. saklöst, utan ansvar eller straff: impune. Kr. 7: 1; 12: pr; Dr. 2: 1; 7: 1; 11: 1; Vap. 32: 4. &c. *

Sala, f. försäljning: venditio. alla salu, pro alsalu, ES. 7. not. 20. Cfr.

Al-, Eghna sala.

Sali, m. saljare: venditor. ES. ind. 10; cap. 4: pr; 5, 9: pr; 11: pr; 13: 1; Vins. 2, 6: pr, 1, 3, 4. not. 42; 7: 3, 4; 13;

R. 8: pr. not. 24.

Saman, adv. samman: una, coniunctim. Kr. 10: pr: Fls. 8. 18. 19. &c. ganga v. koma i siang s., de coniugibus. G. 7: pr, 1. byar liggia s., d. ä. gränsa intill hvarannan: pagi collimitant. B. 28: 1. Cfr. Alder, Binda 1, Lupa.

Sambropir, m. sambroder, helbroder:

frater germanus. Dr. 7: pr.

Samfunder, m. sammankomst, samqväm: conventus, coetus. hava s. (mæpmanni), Eps. 10: pr. not. 87; Dr. 7: 1. æn han giver hænne sak firi -dum, i. q. i kirkiu ælla i annare samkvæmd, si maritus in coetu hominum adulterii infamet uxorem (et postea actor episcopi actionem instituat). Kr. 27: pr. Locc. et Ver. credunt v. s. hoc loco significare adulterium.

Sami, pron. samme: idem. Kr. 12: 1; 13: 3. not. 91; 15: 1. &c. pan s.,

Kr. 13: 2. not. 63; Eps. 2: 2; Dr. 2: pr, 2. &c. *

Samkulla, adj. indecl. (vide VGL.) G. 21: 1; Æ. 19. s. bropir, G. 13, 28. Samkvæmd, f. (a koma, Isl. impf. qvam, pr. conj. qvæmi; cfr. Til kvæmd.) sammankomst, samqväm: conventus,

coetus. Kr. 27: pr.

Samsypkini (samsypini, samsydhskini), n. samsyskon, helsyskon: frater germanus v. soror germana. Eps. 24.

Samvist, f. (vide VGL.) hava s. mæþ manni, Eþs. 10: pr; Dr. 4: pr, 1, 4; 5: 1; R. 26: 1.

Samvistas, v. dep. (vide VGL.) s.

mæþ manni, Dr. 4: 4. not. 66. *

Samulep, adv. likaledes, likaså: similiter. Dr. 1, 2:2; G. 6:1; ES. 20: 2.

Sander, adj. 1) sann: verus. vita hvat hær ær sant um, vide Hæræþs næmd. per svoru bahe sant ok lagh, vide Lagh 1. sant leta, undersöka sanna förhållandet: veritatem exquirere. Kr. 16: 1. pæt sannasta leta, Ebs. 11. hittis sant par til at &c., om det af sanna skal kan slutas &c.: si ex veris rationibus appareat &c. G. 19. han haver sant, han har rätt: iustam caussam habet. R. 4: 1. hulkin v. hvar berra sum sannare (in nott. scribitur sannaren v. sannanne) haver, v. haver svurit, ES. 10, 14:1; 15:4; Vins. 6: 4. mæþ sannu, enligt sanningen, i sanning: vere, re vera. Kr. 27: 2; Æ. 7. s. piuver, drapare, bani, Eps. 32; Dr. 3: 2; 11: pr. &c. Cfr. Forfall, Forgærning, Iartighni, Vissa, Vitne, **Diufnaper.** 2) uphofsman till, eller delaktig i brott: verus criminis auctor v. socius (cfr. VGL.). s. at gærþ v. drape v. pær at, Kr. 21; Eps. 30, 31: pr; Dr. 3: pr, 1; Vap. 20: pr; B. 24: 5. giva sannum sak, Dr. 12; Vap. 6: 1. æn per sannan drapu, Dr. 2: pr. Cfr.

Osander. 3) sannfärdig, rättskaffens: verax, probus. Kr. 13: 2.

Sanger, m. sang: cantus. Vide Ap-

tun-, Ottu sanger.

Sanka, v. a. samka, samla: collige-

re, congregare. B. 8: 4. *

Sannind, f. sanning: veritas. næmd skal s. leta, Kr. 16: 1. not. 62; §. 3; R. 16: 1. hittir man þær fulla s. til, finnas omständigheter som fullt bevisa sanningen deraf: si adsint rationes veritatem plene probantes. Eps. 17. Cfr. Osannind.

Sanninda man, m. (vide VGL.) Kr.

13: 2. not. 49; R. 1: pr. *

Sar, n. sar: vulnus. Eps. 1: 5, 6, 8; Dr. 2: 2; Vap. ind. 9; cap. 1: pr; 5, 6: pr, 2, 5; 8, 11: 1; 12: pr; 13: 1; 15: 2, 3; 17: pr; 18: pr; 25: pr; B. 4: 1. (skena, Eps. 1: 8; E. ind. 23. (skena et blopviti, Eps. 1: 8; 12; Vap. 8: pr. hugga annan fullum sarum, Vap. 11: pr; 12: pr, 1, 2; 15: pr; 16: pr. hugga f. s. (sla skenu, E. 23: 1. hugga f. s.)(sla skenu et gæra blopviti, Eps. 1: pr. sargha f. s., Vap. 11: 1; 14: pr, 15: 3. sargha f. s. (sla skenu, Vap. 10: hugga man sar, Vap. 6: pr. varþa sarghaþer högstu sarum, i. e. varþa gælder, Vap. 5. fiæþærtiught s., Vap. 7: pr. sökia s. sin, Vap. 6: pr. Cfr. Iamka 2, Lyti, Miæta 1, Fullsære.

Sar, adj. sårad: vulneratus. Kr. 30: pr; Eps. 1: 3; Vap. ind. 6; cap. 14: pr. not. 49; §. 1; 16: pr; B. 24: 3.

Saraböter, f. pl. saraböter: mulcta vulnerationis. Eps. 1:8; Vap. 12: pr. *

Saramal, n. (vide VGL.) Vap. rubr;

cap. 16: pr. •

Sargha, v. a. sara: vulnerare. Eps. 4: 1; Vap. 8: 2; 11: 1; 15: 1; 16: 1.)(sla blopviti, vide Blopviti.)(sla skenu, Vap. 16: 1.)(sla, Kr. 30: 1.)(bæria, Eps. 9: 1. Cfr. Sar.

Sarpuli, m. (a sar et pula) den som blifvit sårad: is qui vulnus accepit. Vap. 18: 2; 19, 24: 2.

Sate, m. sata, f. (Isl. sáta, f.) hö-stack, sáte: meta foeni. B. 9: 5; 18, 19:

pr; 22.

Satter (sater, sather), adj. (vide VGL) hittas satte ok skilias at osat-

te. Ebs. 1:7.

Sapir, m. pl. sådor: furfures a farina excreti. pæt at hvarte sup ælla sapa, allitt., de cane, B. 24: 2.

Sapul (pl. saplar), m. sadel: ephip-

pium. G. 8: 2.

Se, vide Vara.

Sea (seia; sean pro sea han, R. 14; pr.), v. a. se: videre. Kr. 21; Vap. 1:1; 32: 4. ater s., R. 7; B. 43: 1. ep s. (vide VGL.), Ebs. 5: pr; R. 8: pr, 2; 9: 1; 12: 1; 13, 14: pr; 15; B. 9: 9; 22. bups eb s., ES. 18: 1. bipia annan s. hemuls ep at sær, d. a. emottaga eden af honom: rogare alium ut illud iuramentum a se accipiat. ES. 15:5. sea, absolute, i. q. ep s., R. 8: pr, 1, 2; 14: pr. næmd, fiarpungs næmd, broa syn s., d. ä. hafva den samlad (om biskop &c.): nemdam constitutam vidoro, co. ut de re quadam inquirat (de episcopo &c.). Kr. 13: 1, 2; R. 3: pr; 4: pr. ræfst sina s., de rege, R. 1: pr. siri barnum s., d. ä. vårda dem: infantes tueri, curare. G. ind. 18, 19. firi barna gops &c. s., G. 18, 19; Æ. 9: pr. Cfr. For sea, Tilseu man. *

Seia, vide Sea.

Sial, f. själ: animus. giva annöpughum frælsi v. gæra bro firi sial sina, d. ä. för sin själs salighet: pro animi sui salute. Æ. 20: pr; B. 4: 1.

Sialamæssa, f. (vide VGL) -su siun-

ga, Kr. 7: 2; 12: pr. 4

Sialf bot, f. målsegandens andel af böter: portio mulctae actori cedens, Vap. 15: 4. not. 1. Sialfsins, pron. indecl. pro sialfs sins (vide Sialver). Kr. 26: pr. not. 66; Vap. 1: 3; B. 9: 1. not. 88.

Sialfsviliandis, adj. (vide VGL.) Eps.

5: pr; Vap. 17: 1. *

Sialver, pron. sjelf: ipse. Kr. 2: pr; 3, 5: 1; 6: pr. &c. sialfs sins, sin egen: suus ipsius. Kr. 26: pr; Eps. 30; Dr. 2: 2; 9: 1; 14: 3, 9. &c. af sialfs sins (sc. iorp), B. 3: pr; 11: pr. Cfr. Sialfsins, At 3. sialvra sinna, f. Dr. 9: 1. hans sialfs v. sialfs hans, R. 5: 2; 14: pr; B, 9: 8. sialfs hans botin, Vap. 15: 4; cfr. Sialf bot.

Siang, f. säng: lectus. Eps. 23: 1; Vap. 33: pr. Cfr. Saman, Barn-, Ha-

mar-, Hor-, Sotta siang. *

Sianga ganga, f. sänglag, samlag:

concubitus. Æ. 14.

Siatti, num. sjette: sextus. ES. 3: 2.

not. 17. 4 (sætti)

Siattunger, m. sjettedel: sextans. -gs attunger, vide Attunger. * (sætunger)

Siax, num. sex: sex. Kr. 8: 2; 16: 2; 20: 1. &c. Scribitur siax, R. 5: pr. * Siaxtan, num. sexton: sedecim. Vide Fher. *(saxtan)

Siaxtantighi, num. hundradesextio, (sexton ganger tio): sedecim decades, centum et sexaginta. Eps. 33: pr; 34;

Vap. 5.

Sighia, sæghia (impf. sæghpe, part. pass. saghper), v. a. säga: dicere. Kr. 2: 1; 11, 13: 3; 14: 1. &c. s. ia viper, Kr. 13: 2. s. sin forfall, R. 14: 1. aptunsanger ær saghder, Kr. 22. not. 93. s. (manni) til epa, tillsäga sin vederdelomans löftesman derom, att man på en viss dag vill emottaga den utfästa eden: denuntiare adversarii sui sponsori (epataki) de iuramento promisso, certo die dando. Eps. 5: pr; R. 7, 23: pr. Cfr. Tilsæghn. s. (manni) til (um fæmt), Vins. 6: 6; R. 7. s. dagh, stæmnu dagh; bestämma, utsätta: con-

dicere, constituere. Eps. 2: 1; B. 44: 1. Gfr. Egh, Lagh 1, Ne; Fram-, Lagh-, Til-, Ut sighia.

Silver, n. silfver: argentum. G. 1,

16: pr; 18; Vins. 1; B. 37: pr. 4

Sin, n. gang: vicis. et sin, Kr. 11. annat, pripia sinne, Vap. 35. not. 87; G. 16: pr. not. 33. Cfr. Osini.

Sin, pron. pers. rec. gen. sig: sui. Kr. 27: pr; Eps. 4, 5: 1; Dr. 5: pr; Vap. 37; Æ. 1: 1; R. 3: 1; B. 8: pr; 9: 3; 11: 1. mællum sin, G. 23. sin i mællum, Æ. 3: pr, 1. (scribitur sina mællum, Æ. 3: pr. not. 76.) dat. sær, Eps. 32; Vap. 4. not. 30; 16: 1. n. 16. &c. sæ, B. 36: pr; ES. 4: 1. not. 66; 11: 1. n. 32. &c. ser, Vap. 39: 1. not. 48; R. 26: pr. n. 59. se, ES. 3: pr. not. 84; 15: 5. n. 6. seär, ES. 4: 2. not. 72; at cod. A. fere ubique habet recentiorem formam sik, Vap. 4, 16: 1. &c. sær, adverbialiter, för sig: separatim. liggia pön all sær, B. 2: 1. acc. sik, Kr. 2: 1; 3. &c. Cfr. Ensamin.

Sin, pron. poss. rec. (n. sit) sin: suus. Kr. 2: pr; 3: 1; 5: 1. &c. hvar perra (firi) sin, hvar (för) sin quisque suum (maill) V. pro suo &c. Val 22. 4, 6. not. 19. mæp sinum vitnum hvarn perra beta, d. ä. med särskilda vitnen: peculiaribus testibus. Dr. 5: 1. ganga til sins, vide Ganga 1. Cfr. Fiæt, Sialfsins, Sialver.

Sinalepis, vide Sinlepis.

Sinalund, adv. (egentl. på sitt sätt: proprie, suo modo) för sig, särskildt: separatim. ES. 18: pr.

Sinlepis (sinaledhis), adv. i. q. sinalund. ES. ind. 18.

Sins, vide Sænder.

Sinunger, adj. särskild, hvar för sig: peculiaris. mæp -gum vitnum, Dr. 5: 1. not. 99; cfr. pron. poss. Sin.

Sitia (impf. sat), v.n. 1) sitta: sedere. s. i næmd, næmdin skal s. sik ensamin, Kr. 13: 2. s. ivi siukum v.

döhum, i. e. aegrotum vel mortuum domi habere. R. 1: 1; 0: pr; 23: pr. s. firi andrum (a vægh), Eþs. 3: 1; 4: 1; 5: 2; cfr. Forsæte. s. firi sokn, d. ä. blifva lagsökt: lite ab alio peti. R. 23: 1. pæn sum siri siter, den som blir sökt: is cui actio intenditur. Æ. 16: 1. s. fæmt, vide Fæmt 2. 2) förblifva, vara (i samma ställning): remanere, esse (in eodem statu). s. a gamblu tompt, B. 11: 1. siti þær til daghrin ær urpinga, Kr. 19: 1. s. i forbupi v. banne nat ok iamlanga, Kr. 25: 1. kvar s., a) blifva quar: remanere. G. 14: 13 ES. 4: pr; B. 11: 1. not. 8. b) försumma (det som skall göras): negligere (quod faciendum est). Dr. 12; ES. 15:4. et not. 96; Vins. 6: 6; R. 1: 1; 3: pr; B. 0: 2. k. s. mæþ tiunda, um branstuþ, Kr. 13: pr; 29: 1; B. 44: 1. — Cfr. Firisitia. 3) vistas, bo: commorari, habitare. s. i sokn, Kr. 10: pr. s. i bo (saman), Vins. 10, 12. barn v. kulder siter inne (i annöhughum stah), d.ä. äro i ett främmande hus såsom trälar: vivunt in aliena familia sub servill sugo. A. 14, 19. s. inne firi sak, vide Inne. 4

Siu, num. sju: septem. Vide Næmd, Præster 1.

Siukdomber, m. sjukdom: morbus.

Æ. 12: pr. 🍑

Siundi, num. sjunde: septimus. Kr. 7: 2; Vap. 19; Æ. 14. Cfr. Halver, Maber 1.

Siunga (sionga, part. pass. sungin), v. a. sjunga: canere. s. ottusang, sialamæssu &c. Kr. 5: 1; 7: 2; 12: pr; 22.

Sipan, 1) adv. sedan: postea. Kr. 2: pr. et not. 46; 7: pr, 1. &c. s. ær, postea quod, postquam. Kr. 2: 2. s. sum, B. 31, 51. 2) omissa part. relat. ær v. sum, conj. sedan: postquam. Kr. 3: 1; 6: 1. &c. *

Siper, m. sed: mos. Vide Osiper.

Siper, adv. mindre: minus. egh pr s., icke dess mindre: nihilo minus. B. 39: pr. *

Sipvænia, f. sedvänja: mos. B. 44: 1. Skal (dat. skalu), f. skål: patina. skælla all (sc. benin) i -lu, om alla benen äro så stora, att de klinga då man kastar dem i en skål: si omnia ossa tantae sint magnitudinis, ut clangor audiatur cum in patinam aeream iaciantur. Vap. 19. Idem experimentum occurrit in Iuris Danici Codicibus, ubi ossa dicuntur skiældæ i mullugh (Isl. mundlaug, malluvium). Cfr. P. K. Anchers saml. jurid. Skrifter, II. 107—109, et Gr. p. 77—79.

Skall (skal), n. skall, skalljagt: (proprie, sonor, unde skælla) ferarum venatio publice instituta (sic dicta ab edito strepitu, quo ferae e latibulis excitantur). i s. ganga v. koma, s. fylghia, B. 36: 1, 4. varþa firi s., vide Firi 2. Cfr. Vargha skall.

Skal bup (skalla bup, skalz bup), n. bud angående skallgång: nuntius de instituenda publica venatione. B. 36: 4.

Skalpa, v. a. (Isl. skálpr, vagina gladii) förse (svärd) med skida: vagina munire (gladium). -pat sværþ, Vins. 1. skyggia ok s. (sværþ), allitt. Vins. 7: pr.

Skamma, f. kammare, bod: cella. Vide Kornskamma.

Skapa, v. a. (vide VGL.) s. ok skæra (klæpe), allitt. G. 15; Vins. 7: pr.-pap klæpe, Vins. ind. 7; cap. 1. Cfr. Oskapaper.

Skaparvi, m. bröstarfvinge: heres in linea descendenti. Æ. 4, 20: 1; ES. 20: 2. rætter s., Eps. 18; G. 16: 1. Ita quoque in Iure VG. h. v. explicanda videtur.

Skapt, n. 1) käpp, stake: baculum, tio, documentum. mæþ fullum -lum, fustis. alna langt s., B. 14: pr; 24: 2. Æ. 22. 4) vilkor: conditio. mæþ þöm De mensura cap. 14. cit. constituta, -lum, B. 33.

cfr. Gr. p. 550. 2) skaft, handtag: manubrium. Vide Grimu-, Haka skapt, Skæpta.

Skarpa, v. a. (Isl. skarda v. skérda, a skéra, scindere; skard, incisura, ruptura), (egentl. göra skár uti: proprie, incisuram facere) minska, bryta: minuere, frangere, violare. manhælghp mans -pas, Vap. 27: 2. * (skærda)

Skatter, m. egendom, varor: bona, merces. Vide Köpskatter.

Skapa, v. a. c. dat. v. acc. skada: damnum inferre. Eps. 3: 1. not. 11; Vap. 13: pr; B. 8: 2; sed perperam Vap. 27: 2. not. 60. nu skapar (sc. fæ) kalvi, d. ä. skadar till lifvet: si pecus letiferum damnum inferat vitulo. B. 25: 1.

Skapa löst, adv. oskadligt, utan att skada: innocue. byggia s. andrum, B. 8: 2.

Skapi, m. skada: damnum. -pa gæ-ra, Eps. 1: pr, 2, 6, 8; 3: 1; 12. &c. -pa fa, Eps. 12, 18, 30. &c.

Skena, f. (vide VGL.) Vap. 19, 20: pr; 21: pr; 23: 1; 24: 1. full s., Vap. 19, 21: pr; 23: 2. sla annan fulla-nu, Vap. 21: 1; 22. fiæpærtiugh s., Vap. 19. priggia marka s., Vap. 26. coll. 22, 23: pr. Cfr. Blopviti, Fullsære, Sar, Sargha.

Skena, v. a. (vide VGL.) Eps. 1: 2, de quo loco idem valet quod de VGL. II. Add. 7: 3. in glossario sub h. v. observatum est.

Skep, f. (Isl. skid, n.) sparre, läkte: asser. Vide Lip skep.

Skial (skiæl; skil, Eps. 19.), n. 1) gräns: terminus. ES. 15: 5; B. 28: 2, 4. at rættum -lum, B. 1: 6. 2) urskilning, förstånd: ratio. til -ls koma v. komin, Eps. 18, 19. 3) skäl, bevis: ratio, documentum. mæþ fullum -lum, E. 22. 4) vilkor: conditio. mæþ þöm -lum, B. 33. 2

Skialghind, f? (a skialgher, obliquus) ett af de på skrå satta tvärträn i en grind: lignum portae clathratae transversarium, oblique positum. B. 23.

Skialnaper (skilnaper), m. oenighet, strid: rixa. s. komber manna mællum, Eps. 2: pr, 2; 3: 1; 5: pr; 7: pr; Dr. 1; Vap. 13: pr, 2.

Skila, f. (a skilia 3) afgörande, förordnande, (om lagmannens dom): decretum, scitum, (de sententia a legifero lata). mæþ laghmans -lum, Vaþ. 30: 2.

Skila maper, m. domare: iudex. R. 22: pr; ubi h. v. eundem notat hominem, qui mox infra, S. 1, et supra, cap. 21: 1, appellatur domarin. Si vero legendum esset skila mænnin, ut habent codd. B. F, h. v. respiceret viros in iudicio praesentes, quorum erat ob-

servare quae agerentur.

Skilia, v. a. 1) skilja: separare. vip bol -lder, B. 9: 3. s. (hion v. hiona fælagh) at, Kr. 27: pr; 28, skil egh undan, neml. husen från lösörena: si non separet aedificia a rebus mobilibus. G. 16: pr. skilias at, Eps. 1: 7. Cfr. Lagh-, Oskilder. 2) impers. c. acc. tvista, vara oense: litigare, dissentire. skil pem a (sum i næmdinne æru, um bötrina, &c.), Kr. 16: 2; Dr. 5: pr; Vab. 20: 1; G. 5: 1; 7: 2. &c. skil pem at; G. 16: pr. not. 3; ES. 7. n. 11. skil pem um bygning &c. B. 11: 2; 28: 4. 3) stadga, förordna: statuere, ordinare. sum skilt ær v. var, sum för var skilt, sum nu ær skilt, sum skils, sum framlepis skils, &c. Kr. 18: 2; Eps. 10: 1; Dr. 2: 1; 4: 4; 5: 1; Vap. 28. &c. sum skils v. skilt ær v. för var skilt i drapamalum, vapa botum, drapa botum, hemsokn, kiolsvarvinu, ransmalum, Ebs. 1: 8; 20, 28, 33: pr; Æ. 6: 2; R. 3: 2. &c. sum skils firi i botum, vide Bot. sum framlehis skils v. för var skilt siri drap v. biltugha v. friplosa

mæn v. frælsan man, Eps. 10: pr; 18; Dr. 14: 6, 7 (ubi haec formula non, ut credidit Calonus, respicit mutationem quandam iuris factam; vide Maper 4); R. 26: 1. sum hær ær nu firi skilt, Eps. 20. man ... skil sva firi, G. 16: pr; ES. 16: pr. utan sva se firi skilt, Eps. 2: 1. s. firi fæst, vide Fæst 2. sum þær (sc. a þingi) skils, Dr. 12. huru ... um þokka (skal) s., quomodo de ista mulcta statuendum est. Æ. ind. 16. þæn rætter sum hanum var skilder, d. ä. tilldömd: ius quod ei erat adiudicatum. R. 23: pr.

Skilnaper, vide Skialnaper.

Skiolder, m. sköld: scutum. Vap. 6: 1. Cfr. panbrika.

Skip, n. skepp, fartyg: navis. Eps. 33: 1; Æ. 6: 1; B. 28: 3; 43: pr. i skipum ok i skærium, allitt. Vap. 31: 5. 2

Skipa, v.a. 1) fördela: disponere, partiri. mæn s. (skogh sin), d.ä. på det sättet fördela ållonskogen sig emellan, att det bestämmes huru många svin hvar bonde får hafva i skogen: ita dispertire silvam glandariam, ut statuatur numerus suum, quos cuique vicinorum in silvam mittere liceat. B. 41: pr. -aper skogher, ibid. s. a (skogh) svin, B. ind. 41; cap. 41. not. 6. 2) utarrendera jord: fundum alii locare. s., absolute, ES. 4: pr; 5, 16: 2. s. andrum, B. 30: pr.

Skipan, f. (a skipa 2) arrende, bortstädjande af jord: locatio fundi. bol ær falt s. (dat.), d. ä. legofalt: praedium conductioni offertur. B. 9: 4.

Skipt, f. andel, som genom delning tillfallit någon: portio, quae facta divisione alicui cessit. sa varsæþ i gamblu -tinne &c., d. ä. den egolott, som enligt det gamla skiftet tillhör en: seminare terrae portionem, secundum antiquam divisionem ad se pertinentem. B. 1: 2. han aværkaþi þa iorþ i gamb-

the -tinne sum han sik i nyu -tinne, d. ä. hvilken han enligt den nya delningen sätt förlagd på ett annat ställe: usurpavit agrum secundum pristinam divisionem, etsi portionem suam nova divisione alio loco sibi adsignatam accepit. Ibid. bol haver alla lagha -tir, d. ä. del i alla byns egor: praedium particeps est omnium quae ad pagum pertinent. B. 30: pr. alla hatir sum man vil hava, hvad han än vill hasva deladt: quarumcumque rerum divisionem urget. B. 1: 1. Cfr. Lut-, Ut skipt.

Skipta, v. a. c. dat. v. acc. 1) skifta, dela: dividere. Eps. 26; Dr. 4: 2; 5: pr; Vap. 33: pr; G. ind. 29; cap. 23; Æ. 3: pr, 3; 10, 26; R. 3: 2; B. 1: 3, 5; 4: 1; 28: 2, 5; 30:1; 31, 32, 41: pr. s. viper annan, G. 15. s. i prea lyti, Eps. 8. i pry s., Kr. 9; Wab. 11; R. 3: 2; 21: 1. bo s., dela förverkad egendom: dividere bona damnati. Eps. 1:6; 29; Dr. 3:4; 4: 2; 5, 9: 1; 10: pr; 13, 16: pr; Vap. 6: 3; 32: 6; 33: 1; R. 26: 1. Cfr. Boskipti. mæn æru -ti at, Æ. 10: pr. -ter fran bondanum (sc. faprinum, csr. Laghskipter), Dr. 5: pr. not. 84. æn han ær skipter' vip han, si praedium inter eos sit divisum, alter vero portiouem suam iumentorum nondum acceperit; vel forte divisio ea lege sit facta, ut ambo vicissim utantur iumentis. B. 22, qui tamen locus obscuritate, et forte mendis laborat. Cfr. Laghskipta, Fiæbær-, Lut-, Oskipter. 2) skifta, byta: permutando alienare v. adquirere, s. iorb v. eghn, G, 14:4; B. 9:6. s. (iorp) til værra v. bætra, G. 14:2; ES. 21: pr. eghn ur stab s., G. 14: 1. not. 35. s. mæh fæstum ok köpum, Æ. 10:3: skiptas viper, skifta med hvarandra: permutationem luter se facere. Ibid. skiptus iorpum. y. eghnum vir Corp. Jur. St. C. Att. Vol. II.

per, ES. 4: pr; 6, 8, 11.21. skiptas gavum v. gavum viper, vide Gaf 1. Skipti, n. 1) skifte, byte: permutatio. Vide Iorpa-, Vakna skipti. 2) skifte, delning: partitio, divisio. Dr. 5: pr; E. 10: 3. lagha s., Rt 4: 1; cfr. Luter 4. Cfr. Dela 1, Ganga 1, Laghvara, Stæmna, Sökia, Vura; Bo-, Iamnapa-, Rapu skipti.

Skiptis brößer, m. pl. sadane som ega lika rätt, likasom brößer da de skifta arf: qui pari iure fruuntur, perinde ac fratres in dividenda hereditate. B. 8: pr. Ver., quem sequitur Ih., vertit: "socii rerum communium."

Skira, v. a. rena: purgare, lustrare. Kr. 24: 1. Cfr. Skæra, Oskirder.

Skiut, n. sto: equa.) (haster, B. 25: pr. Quod equus equam mordens l. c. dicitur esse ofaefle, vis superior, eius rei caussa sine dubio haec est, quod veteres, ut hodieque mos est in borealibus Sueciae partibus, non castrarunt equos; quo factum est ut hi equabus longe fortiores fuerint. Eidem caussae tribuendum est, quod v. skiut quoque accepit significationem vilioris equi.

Skiuta, v. a. c. dat. 1) skjuta, fösa propellere, trudere. manni i eld s., Eps. 31: pr. skiuva manni ælla s., Eps. 1: 2. s. ælla skiuva, Eps. 3: 1; Vap. 16: 1; 22, 27: 2. Cfr. Lunnar. 2) skjuta (med spjut eller bage): telo v. arcu jaculari. s. spiute, Vap. 1: 1. s. æftin manni, Eps. 1: 1. s. diur, B. 29, 36: 3.

Skiut fyl, n. stoföl: equula. B. 25: pr. not. 8.

Skiuva, v. a. c. dat. (vide VGL.)

Vide Skiuta. 8.

Skipa, f. i. q. lip skep. B. 23. dat.

Skipa, f. i. q. lip skep. B. 23. dat.

Dr. 11; Vap. 113; 32: pr; ES. 1522; Bl

11 L. &d. Cfr. Aldina, Nuta skogher.

Skola, v. aux. skola: debere, nota futuri &c. praes. skal, pl. 3. pers. skulu, Kr. 1, 2. &c. impf. skulde, pl. 3. pers. skuldu, Kr. 11; Eps. 17. &c. Skor, m. sko: calceus. Dr. 18: 1.

Skript, f. 1) skrift, skriftermål och den heliga Nattvarden: peccatorum confessio una cum sacrae coenae communicatione. fa s., Kr. 6: pr. 2) kyrkestraff: poena ecclesiastica.) fea giald, vide Fea giald. s. taka ok egh fæ böta, Kr. 20: pr; 21; cfr. Fasta. taka sik s. af sinum præste, submittere se poenae ecclesiasticae a sacerdote sibi impositae. Kr. 15: 1. taka yppinbarlika v. γppinbara s., Kr. 15: 1. et not. 31. pon mal sum til s. höra, caussae in quibus locum habet haec poena. Kr. 29: 1. man i forbuh sætia siri s., d. ä. derför att han vägrat att underkasta sig kyrkestraff: interdicto coërcere eum qui poenae ecclesiasticae non vult se submittere. Kr. 25: 1. Cfr. Lönda skript.

Skripta, v. a. 1) skrifta, emottaga bigt och meddela den heliga Nattvarden: peccatorum confessionem ab alio accipere, eique impertire sacram coenam. Kr. 6: pr; 12: pr. 2) belägga med kyrkestraff: poenam ecclesiasticam imponere. maper -as v. ær -aper, undergår eller har undergått kyrkestraff: subit v. subivit poenam ecclesiasticam. Kr. 14, 15: pr. lönlika -aþer, Kr. 17. mal varper -at, Kr. 14: pr. biskups rætte bort s., befria den som undergår kyrkestraff från böterna till biskopen: poenam ecclesiasticam subeuntem a mulcta episcopo debita liberare. Kr. 13:3; cfr. Fasta. s. sik, bekanna sin synd för presten och undergå kyrkestraff: peccatum apud sacerdotem confiteri, poenamque ecclesiasticam subire. Kr. 15: pr. Cfr. Oskriptaper.

Skripta brut, n. så kallas här endast nytt begående af samma synd, för

hvilken man förut undergätt offentligt kyrkestraff: ita hic tantum appellatur iteratio eiusdem peccati, ob quod aliquis antea subiit poenam ecclesiasticam. Kr. 15: 1. Ius VG. latiorem huic voci tribuit sensum.

Skrokvitne, n. (vide VGL.) Kr. 13:

Skruva, v. a. fånga bin med skruf: apes instrumento skruver dicto allicere. B. ind. 35; nisi sætia addendum sit, ut adeo skruva sit acc. pl. a skruver.

Skruver, m. skruf, så kallas ännu i vissa landsorter t. ex. tratten i en qvarn, en skäppa, strut, näfverkorg; här förekommer det om den bikupa eller det kärl (bikar) som brukades till bins fångande: ita hodieque quibusdam locis appellantur ex. c. infundibulum molae, vasculum corticeum &c.; hic occurrit h. v. de vase illo vel alveari (bikar), quo alliciebantur apes. sætia skruf, B. 35: pr. pa ær s. piuver, ibid., sc. si nimis prope alienum apiarium ponatur; non enim ad ipsam rem pertinet, quod hoc vas sit "furtim expositum," ut perperam narrat Ver. Cfr. Bland.

Skruper, m. (vide VGL.) H. v. etsi proprie, ut hodieque, significet vestem (Anglo-Sax. scrud, scrit, scrydde, vestis, scrydan, vestire), olim tamen latius patuisse, omniaque supellectilia elegantiora, sacro usui destinata, comprehendisse videtur. (Isl. skrúd, 1) ornatus; item vestitus v. pannus mollissimus, 2) omnes res mobiles, 3) instrumenta rustica, BH. ornamenta öll, og daudt inventarium kirkna, hveriu nafni sem heitir, Vidalia, l. pag. 265. c., VI. 141.). Kr. 1, 2:2; 3: pr.

Skræppa, f. (vide VGL) Kr. 12: 1. Skuld, skyld, f. 1) skyldighet: officium, quod aliquem oportet facere. Kr. 5: 1; 6: 13, 8: pr. 12: pr. 20: pr. 2) af-

gift, t. ex. tionde, landskyld: pensio, ex. c. decimae, vectigal e praediis. gæra præste fulla s., Kr. 11. kippas um skyldir, tvista derom, hvilkendera som skall upbära afrad af en utarrenderad jordegendom: litigare de iure capiendi vectigal e praedio colono locato. ES. 19. delas vip um skyldir, B. 28: pr. not. 60 (at perperam). Cfr. Paska skuld. 3) (för...) skull: (alicuius rei) caussa, gratia. firi ovistan, osipa, navista s., Kr. 273 pr; Æ. 10: 3.

Skut, ii. skott: ictus teli. * (skot)
Inde

Skut bogher, m. skottbog, frambogen af ett skjutet djur, hvilken tillfaller den som dödat djuret: anterior armus ferae telo occisae, qui praemii loco cedit occidenti. B. 36: 3.

Skupa, v. a. (vide VGL.) Vap. 32: 4; R. 4: pr; B. 17: 1; 21: pr.

Skyggia, v. a. (Isl. item) polera: polire. Vide Skalpa.

Skyld, vide Skuld.

Skylda, v. a. (a skuld 2) erlägga skatt: vectigal pendere. B. 28: pr, 5. s. kununge v. mæß kununge, B. 28: pr. "
Skylder: adj. i. q. skyldugher. han ær s. præsti atta pænninga, &c. Kr. 10: pr; 11, 12; B. 3: pr; 11: pr.

Skylder (skulder, E. 3: 1.), adj. skyld, beslägtad: cognatus. E. 5; R. 11: 1; 12: 2. s. munni; Dr. 7: pr; G. 8: 1; E. 3: 1. -dare, -daster, E. 3: 1, 2. Cfr. ham-, Oskylder!

Skyldugher, adj. skyldig: obligatus ad uliquid dandum v. faciendum. Kr. 2: pr; 100 pr. not. 64; 11. n. 89; 12. n. 14vrg; 13:4; Dr. 4: 3.

ishwella, v. n. (a skall, sonor) gifva ljud ifrån sig, klinga, (skälla): sonum edere, clangere. Vide Skal.

Skæppa, f. skæppa: modius. Vide Sæpis skæppa. Skæpta, v. a. (a skapt) skäfta, sätta skaft på (t. ex. spjut eller pilar): manubrio munire (ex. c.; hastam v. sagittam). skæpt vakn, Vins. 1.

Skær (dat. pl. -rium), n. skär, skärgård: scopulus, taeniae. Vide Skip.

Skæra (part. pass. skurin), v. a. skära: secare. Kr. 9; Vap. 34: pr. not. 63; B. 7: 1; 25: 2. lik up s., Æ. 7. bupkafla up s., vide Bupkafli. skapa ok s., allitt., vide Skapa. aker up s., B. 7: 1. s. a annan, B. 7: pr; 19: 1. s. vægh ginum aker, segetibus secandis viam aperire. B. 18. skær udder ok æg, allitt., si cuspis hastae vel mucro gladii vulneret () (sla annan mæp hornum ælla hiæltum, Vap. 19.). Vap. 6: pr. **

Skæra, v. a. i. q. skira. Kr. 24: 1. not. 41.

Skærdagher, m. (vide VGL.) * Inde Skærdags hælghø, f. skärthorsdags helg: festum diei viridium. Kr. 23. Scribitur skærtorsdagæ helgd, Kr. ind. not. 2. XLL

Skærskuta, v. a. (vide VGL.) pæt v. pa var rætlika v. laghlika -ut, Eps. 20, 32; Dr. 3: pr; 11: pr; Vap. 6: pr; 32:

Sköt, n. 1) hörn: angulus (Anglo-Sax. sceut, scyte). Vide Fiæþær skötter. 2) sköte: sinus vestis, gremium. (lut &c.)'i s. læggia, Æ. 10: 1; ES. 1: 1.

Skota, v. a. (vide VGL.) s. eghn, iorp, ES. 1: 1. laghlika skot, n. part. pass., ibid. At skiota perperam pro skipta, Æ. ro: 4. not. 62.

skötning, f. jord som gafs genom skötning: fundus v. ager per symbolicam traditionem proprie s. dictam, donatus (cfr. VGL.). Kr. 1, 2: 2; 3: pr. De hac symbolica traditione, apud alias gentes in emitione venditione fundorom usitata, cfr. Gr. p. 116, seq.

-ferire, percutere. Kr. 29; Ebs. 5: pr; 30: pr. -Vab. ind. 14; cap. 19, 21: pr; 23: pr; B. 24: 4. s. hæl man, s. man til hæliar, Kr. 8: 1, 2; Vab. 1: 2. s. blopviti, kinpust, skenu, svartaslagh, vide Blobviti &c. s. til blops, vide Blop. s.) sargha, Kr. 30: i. s.) hugga fullum sarum, i. q. sla skenu ælla gæra blopviti, ut infra explicatur; haec enim verba non opponuntur v. sla, sed sensum eius determinant. Eps. 1: pr. s.) hugga fullsære vel hugga absolute, vide Fullsære, Hugga 5. s. band af piuve, Vap. 34: pr. nisi skær pro slar legendum sit. hæster slar, equus ungula serit. Vab. 2. sla pæt forst i gialdit, d. ä. beräkna det såsom betalning: illud primum ut iam solutam pecuniam computare, v. deducere a solvenda summa. Æ. 12: 1. s. æng, 'vel s. absolute, pratum caedere. B. 7: \$5.16. s. a annan, B. 7: pr; 21: 2; cfr. Aslut. s. vægh, foeno caedendo viam facere. B. 18. Cfr. Oslaghin. — Slas, dep. 'slås: alium verberare. B. (3: pr. 🖜

Slagh, n. slag: ictus, percussid Vido Sunta Nagh

Sliker, adj. slik, sådan; talis. Kr. 24: pr; Dr. 16: 2; 21; Vap. 32: 3; G. 1; B. 37: pr., til slikra gærning ælla þylikra, per pleonasmum, Eps. 31: 1. taka slikan (præst &c.) sum han vil, taka slika v. sværia mæþ slikum sum han kan fa, d. ä. hvilken, hvilka: quemcumque &c. Kr. 4; G. 11: 1; 16: pr; Æ. 2: pr; R. 6: pr. taki slikt et pær af sum han vil, hvilketdera: utrumcumque. E. 14, 17. fulla iorpæghandanum slika ora &c., d. a. sa manga: tantas oras. B. 9: 1. * **"**() "

... Slippa, v. a. c. dat., vel v. n. slippa andan, undkomma: evadere, effugere. s. manni, Dr. 18: 1. s., absolute, Vab.

Sla (part. pass. slaghin), v. a. sla: .33: 1. s. undan, Ebs. 26. not. 35; Yab.

Slita, v. a. 1) sönderslitat scindere. Ebs. 3: pr. 2) afgöra: decidere. Ebs. 13; E. 5; R. 2. Cfr. Fiarpungs, Hæræþs næmd, Næmd. *

Slækka, v. a. släcka: exstinguere (ignem), part. pass. slukin, B. 44: pr. slækter, not. 47. ibid.

Slæppa, v. a. c. dat. släppa: dimittere, liberare, deserere. s. piuve, Vap. 33: 1. et not. 47. s. fiati, B. 36: 2. 3.

Slæt, adv. (a slæten, planus) slätt, platt, alideles, helt och hållet: plane, omnino. Kr. 31, not. 86.

Sloghp, f. (egentl. slughet: proprie calliditas; Isl. slægd, a slægr, slug: callidus) slöjd, yrke, näringsfång, t. ex. handel: ars (fabrilis &c.), ratio quaestus faciendi, ex. c. mercatura. Æ. 10; pr.

Smar, adj. liten, små: parvus. sma pænningar, Götiska penningar, hvilka endast voro hälften så stora som de Svenska: Gotici numuli, qui dimidio minores erant Succanis. Kr. 1.1. not. 84. Cfr. Panninger, 21

- Smyria, v. a. smörja: ungere. Dr.

Section . 5 Snatta, v.c. snatta: minus furtum committere. Vap. 39: 1; 41: pr.)(stiala fulla piuft, Vap. 40.

Snattan, f. 1) snatteri: minus furtum.)(piuft, Vap. 39: 1. 2) det snattade godset: res minoris pretii furto sublata. Vab. 41: pr. 15 15 15 16 16

Snattari, m. snattare: furunculus. Same and the same aInde

.: ASnattara bot, f. böten för snatteri: .muleta furti minoris.Vap. 322 s.: 👍 🖂

Snimstu, adv. superL (prov. snima, snimen, nuper. Isl. snemma, 'mane.) myligast, senast: nuperrime. Æ. 6: 1; B. 18. Scribitur snimst, Æ. 6:1. not. 100. Sniælder, adj. klok: prudens. Vide Osniælder. •

Sokn, f. 1) secken: paroecia, Kr. 1, 2: pr. 1; 3:(1; 4: pr. &c. Cir. Kirkiu sokn, Ut sokna. 2) lagsokning, neml. i den vanliga ordningen med tre ting och fäinter: exactio iudicialis, sc. vulgaris iure agendi ratio, qua res ad conventum iudicii minorem ter delata est. Ebs. 10: pr. not. 80; Æ. 17; ES. 12: 1. firi s. sitia, blifva på sådant sätt lagsökt: tali exactione ab alio conveniri. R. 23: 1. vara stadder firi s., idem. R. 3: 1. lagha s., ES. 4: pr; R. 3: 1; 24; B. 39: 1. · ut sökia (alla) lagha -nina v. -nir (ok sva lionga þing æftir), d. ä. alla tre tingen och fämterna: litem ad tres judiciales privatosque conventus deserre. Kr. 16: 2; R. 3: 1; 24. stæmna 1. -nir, ES. 4: pr. (alla) 1. s. ut stæmna, ES. 14: 1; 15:14: not. 96; B. 13: pr. gialda niu marker v. böta firi l. s., d. ä. derför att ban ej utan lagsökning gjort rätt för sig: pro contumacia, qua alterum ad actionem instituendam coëgit. ES. 4: pr; B. 1: 4, 5. bota l. s., idem. ES. 15: 5, fallin siri lora, skyldig att böja ska: tali mulctae obnoxius, R. 23: 1, s. falder vs ganger in [til. mans, vide Falla 1, Ganga 4. 9 di godin di managan Sokna mæn. m. pl. (vide VGL) Kr. Sokna nama, f. nämnd af soknemän: viri intra paroeciam habitantes, ad caussam inquinendam nominati. Kr. . Soknarî (söknari; R. 3: 2.), m. (vide (VGL.) Kr.:18: 2; 14: 1; 16: 2; 18; 2; 191 pr; 214 26t pr; 275 pr, 24 Dr. 5: pr; Vap. 26, 28; R. ind. 21; cap. 21; 1. not. 65; B. 22, 23. kunungs s., Kr. 19: pr; Dr. 5: pr; Vab. 1: pr; x1: 4; 34: pr; 37, 39: 1; G. 6: 1; R. 3: pr, 2; 10, 21: 1. biskups s., Kr. 15: pr; 19: pr; 26: 1; 27: pr, 2; R. 3: 2; 21: 1. hæræþs s. (i. e. hæræpshöfpingi, ut ex iis locis patet,

uhi hæræþshöfþingi)(kunungs soknari et malsæghandi; vide Malsæghandi), Kr. 19: pr. Cfr. Undi soknari. * Sol (dat. solu), f. sol: sol. R. 12; pr; 21: pr. næmir v. færmir solu, vide Fiærmir. Sola sæter, n. solnedgång, prov. sol-

säter: occasus solis. B. 27: pr; 43: 1;

Somar, m. sommar: aestas. Vide Mipsomar. (sumar)

Somartelnunger, sumar tenlunger, m. gris, lamm eller kidling som blifvit född samma sommar eller år; porcellus, agnus v. haedulus eadem aestate eodemve anno natus. B. 25: 2. Origo posterioris partis h. v. forsan quaerenda est in Belg. teelen, generare. Locc. et Ver. eam deducunt a tann, pl. tænder, dens, ut s. sit porcellus &c. qui nuper accepit dentes: Locc. vero credit h. v. porcellum tantum significare. Cfr. UplL. h. v.

Son, m. son: filius. Dr. 5: pr; Vap. 5. &c. pl. synir, syni, dat. sunum, G. 21: pr; 23-25. &c. Cfr. Apalkumu-, Dottur-, Friplu-, Sona-, Systur son. (sun)

Sona dossir, f. sourlotter: neptis, ex alio. Æ. 3: pr. Sona son, m. sonson: nepos ex filio. Æ. 2: 1; 3: 1.

Sot, f. sot, sjukdom: morbus. liggia y- vara i.s., Kr. 5:1; ES. ind. 13, han do af sylt ok sot, allitt. Dr. 12.

Sotta siang, f. sjuksäng, (sotsäng): lectus aegroti. ES. 13: pr.

Spaker, m. förståndig, hederlig: prudens, honestus. B. 9: 6.

Spana, v. a. (Anglo-Sax. spanan, suadere, spanian, allicere, inducere) locka: pellicere. s. hion annars mans, sc. adfurtum domesticum. Vap. 38: pr. s. bo mans ælla fæ mans, åtkomma en annans egendom genom bospænd: aliena

bona, fàmiliam pelliciendo, surripere. Æ. 17, uhi verha bo et fæ fere synonyma sunt, nisi forte hoc imprimis respiciat pecora, illud vero alias res mobiles. Cfr. Bospænd.

Spanan, f. lockande: illectatio. Vi-

de Lokkan, Bospanan.

Spander (pl. spæn), m. spann, halftunna: mensura aridorum, hodie dimidiam tonnam continens. s. hvetis v. korns, Kr. 2: pr. et not. 36; 10: 1; B. 41: pr; 44: 1. gialde firi span v. pre spæn, sc. korns, B. 17: pr. Si quid certi ex lectionum varietate Kr. 2: pr. not. 36. concludi posset, dicendum esset s. isto tempore quadrantem fere unius tonnae (prn) continuisse.

Spann, f. spann (längd som mätes med utsträckta fingrar): spithama, palmus maior; ("spanna ... hoc est quantum index et pollex extendi possunt." L. Fris. 22: 65.) Vide Mund.

Spik,? (vide VGL.) porf vip s. ok

spiær, allitt. Vab. 6: pr. *

Spilla, v. a. c. dat. förderfva, förstöra: perdere. Kr. o; B. 5: pr; 8: pr, 2; 14: 1, 2. not. 8; 17: pr. not. 54; \(\). 1; 35: pr. Cfr. Spiæll.

Spini, m. spone: mamma, uber. Vi-

do Dia.

Spiæll (spiall), n. pl. skada, det som är förderfvadt: damnum, quod periit v. perditum est. miæta s.; B. 17: 1. bote &c. ok ater -lin, B. 8: 4; 14: 2; 17: pr; 18, 23, 49. Cfr. Grub-, Vixla-, Ætsku spiæll.

Spiær, f. (Isl. spior), (vide VGL.)

Vide Spik. '

Sporper, m. (Isl. sporder, proprie cauda piscium, BH.) ande, det yttersta af en sak: extremitas. Vide Bryggiu sporper.

Stadder, adj. (part. pass. a stæþia) stadd, stående: stans v. constitutus in aliquo loco. nær s., närvarande: praesens. Dr. 2: 2. den sum firi var s. sokninne, svaranden eller den anklagade: reus, is cui lis intenditur. R. 3: 1. pan sum firi ær stadder, idem. Vab. 23: pr; R. 16; 1.

Stafkarl, m. (vide VGL.) Kr. 12: 1.0 Staki, m. stake: palus, pertica. B. 20. Stallare, m. stallmästare, stalldräng: magister stabuli, stabularius. ES. 1: 2. s. ok stekare, allitt. Dr. 14: 3, 9; Vah. 12: 3. ¢

Stalli, m. (Isl. ara, abacus, BH.) ett bräde, bord, eller dylikt, hvarpå något ställes: tabula, abacus &c. in quo aliquid ponitur. Vide Studh.

Stamn, m. stamm (på fartyg), stäf: puppis, prora. B. 28: 3. æftri s., bakstamm: puppis. Ibid.

Stampa, f. (a stampa, v. a. tundere) gillerstock, en träklabb som är uphängd till villdjurs dödande, på sådant sätt att den af sig sjelf nedfaller på djuret då det kommer derunder: truncus ferarum occidendarum caussa in aëre ita suspensus, ut in praetereuntem feram decidat. Vap. 1: 2. Ita quoque h. v. explicant Locc., Ver. et Ih. Ratio nominis sive haec est, quod truncus decidens feram contundit, si-Ve ea, quod Itia iabulutum quoddom humi stratum calcans, a ruente trunco occiditur. C 6:

· Standa (praes. star pro stander, Kr. 12: pr. not. 11; ES. 16: 2. impf. stop, pl. stopu, Eps. 1: 4; ES. 16: 2. &c.), v. n. 1) sta: stare. Kr. 8: 1; 21; Ebs. 1: 4; Dr. 7: 1. &c. s. utan kirkiu, vide Kirkia 1. s. ok stava (sc. ep), allitt. ES. 14: pr. kvar s., G. 22; B. 33. s. mæþ eþum þær sum iorþin ær &c., sta på sjelfva den tvistiga jorden då eden gas: in ipso litigioso agro stans, iuramentum dare. ES. 15: 2; cfr. Köp. s. i epe, vara ibland dem som (ståen-

de) göra ed: esse inter eos qui (stan+ tes) dant iuramentum. Kr. 13: 2; 18: 2; Æ. 20: 1; R. 5: 1; 11: pr; 16: 1. s. innan epum, idem. Æ. 20: pr. s. i gopsluepum, bupsepum, iorpaværn, vitnum, ES. 14: 2; R. 16: 1; 19, 26: pr. lik stander inne at manni, Kr. 12: pr. huru mykit þön standa inne firi, Vab. ind. 4; cfr. Sitia 3. lytis bot skat inne s., innesta: solutio mulctae differtor. Vab. 15: 4. sva manga pænninga sum iorpin stop firi, d. ä. var pantsatt: tantam pecuniam, quanta oppigneratus erat fundus. ES. 16: 2. i takum s., Dr. 3: 2. gift -der undi, vide Gift 1. pænningar s. til borghan, B. 33. sva sum uppe -der i bokinne, ut supra scriptum est. Æ. 10: 2. pæt skal s. til hæræþs næmdinna, vide Hæræþs næmd. þæt -der a vitnum þerra &c., d. ä. beror, ankommer på: id pendet ex illorum &c. testimonio. Æ. 6: pr; ES. 16: 2. Cfr. Ater 3, Ater standa. 2) förblifva i samma skick: in eodem statu remanere. Dr. 4: 2; Æ. 23: pr; ES. 12: 1; 13: 1; Vins. 2. kvar s., idem. Ebs. 12. 3) galla, vara beståndande: valere, ratus esse. Kr. 22. not. 100; G. 14: pr, 2, 3; Æ. 5; ES. 8; R. 8: 2; B. 2: 1. kvar s., idem. G. 14: 2; ES. 8. et not. 63. faprini skal s.) firi ganga, d. ä. bestå, om ej den andre bevisar sitt påstående: hereditaria possessio firma esto, nisi alter ins suum probaverit. ES. 19. 4) inberäknas: computatione referri (ad summam aliquam). i perre bot stande hans luter först kvar, i. e. portio mulctae, quam ipse solvere debuisset, primum deducitor a mulota pro caede eius debita. Vab. 1:5.

Stang, f. 1) stang: pertica. s. ælla staver, allitt. Vap. 19, 23: pr. niu alna lang. s., B. 28: 3. not. 92. Cfr. Mæli stang. 2) mätstäng af en viss längd (fem. alna): denempeda, pertica geo-

metrica (quinque ulnarum). fæm alna s., B. 2: 1. priggia -ga breper, B. 4: pr. Stanga, v. a. stanga: cornibus ferire. Vap. 2; B. 25: 1.

Stava, v. a. förestafva (ed): praeire verba (iuranti). s. ep, v. s. absolute, ES. 14: pr; R. 8: pr; 15. s. manne, R.

8: pr. *

Staver, m. 1) staf, stör: scipio, sudes. blopugher s., d. ä. gärdsgårdsstören hvarpå kreaturet fastnat: palus saepis, quo pecus se transfixit. B. 15: 1. Cfr. Höta, Stang, Studh staver. 2) biskopsstaf: pedum episcopale. stafs bo ok stols, gård, anslagen till biskopens underhåll: praedium usui episcopi addictum. Dr. 14: 2. Cfr. VGL. h. v. *

Staper, m. 1) ställe: locus. pæn sum i hans (sc. hæræpshöfpinga) s. ær, Dr. 2: 2; Vap. 32: 4. eghn &c. ur s. köpa v. skipta v. lata, vide Köpa &c. i hvarn s., allestädes: ubique. Æ. 1: 2. sama stap, på samma ställe: eodem loco. R. 24. Cfr. Bol-, Kværna staper, Annarstap. 2) tillstånd: status, conditio. Vide Annöpugher. "

Stapfaster, adj. bofast: stabile do-

micilium habens. B. 34: pr. o

Stapi, m. (Isl. stedi, städ: incus, fulcrum) stöd, stolpe (hvarpå bistocken sättes): fulcrum (cui imponitur alveare). Vide Stokker.

Stapnaper, adj. stadnande, boende: remanens, habitans. Dr. 13: pr.

Stekare, m. (a steka, assare) kock:

coquus. Vide Stallare.

Sten, m. 1) sten: lapis. kasta -ne, Vap. 1: 1. 2) gränssten: lapis terminalis. -nar ælla stulpar, allitt. B. 3: 1.

Stenka, v. a. (a sten) stena: lapidare. s. kunu (i hæl), Eps. 17, 21, 25; Vap. 31: 1; 35.

Stiula (stiæla, Vap. 35.), v. a. 1) stjäla: furari. Eps. 32; Vap. 4, 32: pr, 1, 2. &c. Cfr. Stulin, Firistiæla. 2) insmyga: furtim insinuare. s. eld i hus annars, om mordbrännare; de incendiario. Eps. 31: pr.

Stigha, v. n. stiga: exsurgere. pa-ghar hoghra -gher, cum mulcta prodelicto commisso superat illam summam &c. Vap. 4.

Stinga, v. a. stinga, sticka: pungere. s. ogha ut a andrum, Vap. 18: 1. Stiupfapir, m. stjuffader: vitricus. Ebs. 23: 1.

Stokka, stukka, v. a. (vide VGL.) s. man, Eps. 7: 1; 28; Dr. 2: 1; Vap.

Stokker, m. 1) stock: truncus. Eps. 6. 2) bistock: alveare. sætia s. ok stapa, allit. B. 35: 1.

Stol, m. (vide VGL) Vide Sta-

Stol, f. prestkappa: stola sacerdotalis. Vide Bok. *

Vide Grinda-, Lipstolpi. 2) gränspåle: palus terminalis. Vide Sten 2. 2 Stop, n. (Angl. stud) flock af hästar:

grex equorum.)(hiorp, B. 24: 1. *
- Strænger, m. (egentl. sträng, rep: proprie resticula) snara: laqueus. sætia

s. ælla stampu, allitt. Vap. 1: 2.

Stræte, n. (Isl. stræti, Dan. stræde, Ital. stræda, Germ. stræsse &c.)
gata, (apud Scanos sträte, via angustior inter duas saepes): platea. kopa a s.,

- Strömber, m. ström: flumen. B. 8: 1. Cfr. Kwærna-, Mib strömber.

Stubbi, m. (vide VGL. v. Stumber)
B. 31v

Studh, f. 1) stöd, stolpe: falcrum. sætia s. ok stalta, allitt., sätta i skogen ett bräde på en stolpe, neml. för att derpå ställa bikarr tabulam fulcro

nixam in silva ponere, ut in illa collocetur alveare v. vas bikar dictum. B. 35: 1. not. 75. 2) understöd, sammanskott: subsidium, symbola. Vide Bran stup. *

Studh staver, m. stör som sättes till stöd (vid gärdsgård): palus quo aliquid (ex. c. saepes) fulcitur. B. 14: pr.

Stukka, vide Stokka.

Stulin, 1) part. pass. a stiala; stulen: furto sublatus. Vap. 32: pr, 4; 38: 1. &c. Cfr. piufstulin. 2) adj. bestulen: furto rebus suis orbatus. Kr. 5: pr; Eps. 32; Vap. 32: 1, 4; 35, 38: 1. not. 20.

Stulpi, vide Stolpi.
- Stumn, m. (vide VGL. v. Stumber.) af -ne hugga (so. træ) ok gæra (hus), Vins. 7: pr.

Stuva, f. (vide VGL.) B. 44: 1. 2 Styld, f. 1) stöld: furtum. Vap. rubr. et ind. 32; cap. 33: pr. 2) den stulna saken: res furto sublata. Vap. 30: 1. 2

Stæghla (part. pass. stæghlder), v. a. (Isl. stegla, £ rota; v. a. tormentis v. rota cruciare. BIL) rådbråka och stegla; rotae supplicio afficere; membra rota contundere, rotaque palo adfixa suspendere; ("rotis, ossibus confractis, innectere;" "mit dem rade zerbrechen und dar uf binden; ihm sine beid arm'... auch sine beide bein ... dazu sinen rücken inmitten, mit einem rad zerstossen, demnach ihn in das rad flechten und damit ufrichten." Gr. p. 688, 689.). Eps. 17, 18, 21, 25, 28. Hoc supplicit genus apud nostrates in usu fuisse, testatur pictura linearis quam continet schedula membranacea ad codicem quendam Iuris eommunis Magnaeani deperdatum olim

pertinens, et codici Reg. Bibl. Stock-

holm. B6. (vide VGL. praef. p. XXI)

eadem manu, ni fallimur, scripto, ad-

nexa; quamque picturam delineatam Sokn 2. giva andrum sak mæb stæmexhibet Tab. IV. — Ouod in hoc supex ratione factum est, quod rota antea ad membra confringenda adhibita esset. Membrorum contusio, quae principalis pars erat huius supplicii, recentiori tempore prorsus fere obsoluit; quae vero sequebatur corporis rotae adfixi suspensio, eam post factam obtruncationem pluribus in casibus retinent hodiernae leges; quo factum est ut significatio v. stæghla hodie ad illud suspendium restricta sit.

Stækkia, v. a. förkorta, stympa, stäcka: curtare, mutilare. vari æ þæn stækter sum för var stækter, is, cuius praedium (agri humper dicti caussa) semel deminutum est; semper eandem diminutionem patitor. B. 3: i. Pro stækter male scribitur stackother, brevis, not. 100. ibid.

Stæmma, v. a. c. dat. fördämma: molibus obstruere (aquam). vatne s., B. 8: pr. *

Stæmna, v. a. bestämma, utsätta, stämma: condicere, constituere. s. manni bing, condicere alii diem, quo in conventu iudiciali adesse debet. Ebs. 5: pr; Dr. 3: pr; 7: 1. &c. s. manni, idem. Kr. 29: 1; Dr. 5: 1; Vap. 6: 6; 9, 15: 2. &c. s. ping, idem. Kr. 26: 1; 27: 2; Vap. 6: pr; 31: 3. &c. cfr. Ennæt-, Lionga bing. s., absolute, idem. Kr. ind. 27; Ebs. 5:1; Dr. 3:1; 7:2; Vab. 6:4. &c. s. manni til pings, idem. R. 21: pr. s. up a man, idem. Ebs. 12. stæmna tve mæn, i. q. stæmnir man andrum, ES. 15: 4. s. (et,) annat, pripia ping, Kr. 3: 1; R. 23: 1; B. 33. s. fiarpa ping, ES. 14: pr; 15: 4; B. 33. s. tu ping ok sitia tva fæmtir, s. (manni) pry ping ok (sitia) prea fæmtir, vide Fæmt 2. lagha sokn (ut) s., vide

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

-du pingi, Kr. 27: pr, 1; Dr. 12; Vab. plicio corpus rotae innecteretur, id ea 6: 4: 32: 6; R. 18. utan (sc. han givi hænni sak) mæb stæmdu bingi. B. 38. garþbæra manni sak mæð stæmdu þingi, R. 20. s. næmdinne, Kr. 16: 2. s. by, Dr. 11: pr. s. manni til biskups ælla til provasta, G. 6: pr. s. sinum frændum til oranbot, i.e. ut mulctam solvant. Dr. 7: 2. s. manni til hæghnaba, vide Hæghnaper 1. s. skoghi til skiptis, i. e. de silva dividenda. B. 30: 1. stæmni um sunnudagh v. manadagh ok mæli til um löghurdagh, Kr. 3: 1; ES. 8; cfr. R. 21: pr; B. 30: 1. s. aptir lytis bot v. atta ortughum &c. Vab. 15: 4; G. 6: 1. s. æptir (sc. mali), Kr. 26: pr. not. 81; Vap. 1: pr; 17: 1; 31: 4. &c. s. ok sökia æptir, vide Sökia. Cfr. Lagh-, Ut-, pingstæmna, Ostæmder. *
Stæmna, f. 1) sammankomst, som är

utsatt att hållas på en viss dag: conventus ad certum diem constitutus. Kr. 19: pr; Ebs. 5: pr, 1; Vab. 1: pr; R. 8: pr, 3; 15. Cfr. Fæstnaþa-, Fæstninga-, Vixla-, Ölstæmna. 2) stämning: citatio, vocatio in ius. B. 23. not. 58. Cfr. pingstæmna. 3) bestämd tid: constitutum tempus. ara s., quod legendum videtur briggia ara s., B.

Stæmning, f. stämning: citatio, vocatio in ius. R. 24.

Stæmnu dagher, m. (vide VGL.) a s., til -ghs, ES. 16: 2; B. 9: 1. læggia s., R. 3: 2; B. 44: 1. not. 69. s. ær uti, ES. 16: 2; B. 44: 1.

Stæmnu manna eber, m. ed, hvarmed män som varit närvarande vid en sammankomst, vitna om något som der förefallit: iuramentum, quo viri, qui conventui cuidam interfuerunt, testantur de re quadam ibi acta. Kr. 19: 1; R. 8: pr.

Stæmnu mæn, m. pl. män som äro eller varit närvarande vid en sammankomst: viri in conventu quodam praesentes. R. 8: pr.

- Stæpia, v. a. göra att något stadnar, ställa: sistere, collocare. B. 28: 3. Cfr. Stadder. *

Stæpia (pass. impf. staddis, part. n. stat), v. a. 1) stadga, förordna: sancire, statuere. ES. 8; R. 3: 2; 9: pr. not. 95; B. 2: 1. 2) städja (till tjenst): conducere (operas). Vide Leghu stadder.

Stör, m. stör: palus. störa, pro störe, ut videtur, occurrit de palo terminali, B. 28: 2. not. 80.

Sva (svo, B. 1: 6. sa, Æ. 1: pr. su at pro sva at, ES. 4: 1.), adv. 1) så: sic, ita. Kr. 7: 1; 9, 13: pr, 3; 15: pr. &c. s. sum, a) så som: sicut. Eps. 29; Dr. 4: pr; 10: pr. &c. b) likasom: pariter ac. Kr. 17; ES. 20: 2; Vins. 7: pr. &c. c) såsom, till exempel: exempli caussa. Æ. 3: 1. ok sva, a) och likaså: et pariter. Kr. 8: 1; 13: pr, 3; 21, 27: pr. &c. b) och äfven (om motsatta): et quoque (de oppositis). Kr. 28; Æ. 1: pr. c) och derefter: et deinde. Kr. 16: 2; Eps. 5: 1; 26, 32. &c. s. ok, vide Ok 2. 2) så: tam. Kr. 2: pr; 7: 1; 11. &c.

Svar, n. (vide VGL.) R. 23: pr. nott.

93, 98. Cfr. Ansvar.

Svara, v. a. c. dat. (vide VGL.) Vap 4; R. 26: pr. s. firi kunu, ughurmagha, frænda, Kr. 27: pr; Vap. 35, 36; E. ind. 17; R. 12: 1, 2. sökia ok s. firi kunu &c. Kr. 27: pr; Vap. 36; G. 7: pr; 20; R. 12: 1. sökia ok s. firi sik, E. 20: 1. s. firi mans gærninga, E. 17. s. ok sökia firi mans værk, E. 20: pr. s. firi utlas v. inlas, Vap. 32: 2. s. sak sinne, Dr. 7: 1.

Svarta slagh, n. ett slag som medför blånad men ej blodvite: percussio, quae livorem affert, non vero sanguinis effusionem. Vap. 23: pr. sla man s.)(gæra bloþviti, Vaþ. 24: pr. Alium sensum h. v. tribuit Ius VG.; at illa significatio quam nuper attulimus, nobis videtur esse originaria. Tam orthographia, cum h. v. neque hic nec in Iure VG. scribatur svarþa slagh, quam sensus testatur, ni fallimur, illam esse derivandam a svarter, niger (pariter ac Isl. svartabraud, svartablód &c.), non vero a svarþer, Isl. svördr, cutis pilosa.

Svet, f. flock, sällskap: coetus hominum, caterva. s. ok svævia, allitt. B. 8: 4. Edda insignit septem hominum coetum nomine sveit.

Suft, n. sofvel: obsonium. Kr. 11. Scribitur sugul, not. 78. ibid. Cfr. Lefs suft.

Svipa, f. svedja, svedjeland: silva, ubi arbores caeduntur ac deuruntur. brænna s., B. 30: pr. Scribitur svidh, not. 46. ibid.

Sum, part. relat. som: qui, ubi &c. pæn s., Kr. 1, 2: pr, 2. &c. sliker s., Kr. 4. hvat s., Kr. 28. hvar (ubi) s., Vap. 1: 1; B. 1: 4. pær s., Kr. 9, 16: 1. &c. pæpan s., Eps. 1: 4. pær til s., vide pær. huru s., Eps. ind. 26, 33; B. ind. 14. &c. hvi s., G. ind. 22. nu (sc. pær) s. mange &c. Kr. 19: pr. Cfr. Hin, Hvar, Sipan, pa.

Sum, conj. som, såsom: ut. sva goþa v. mykla ... s., Kr. 11. sum skilt ær &c., vide Skilia 3. Cfr. Lagh 1, Sva, Til 4 b.

Sumer, pron. (vide VGL.) B. 1: 4. Sunde, vide Synia.

Sunder, adv. (vide VGL.) eghn i tu s. læggia, skifta i två delar: in duas partes dividere. Æ. 9: pr. sla v. hugga s., Vap. 21; pr; B. 6: 1; 23.

Sunderkulla, adj. indecl. (vide VGL.)
G. 21: 1. s. arf, G. ind. 21. s. bropir,
G. 9: pr; 13, 21: 1. not. 18; cap. 28.

Sunnan, 1) adv. i söder: a meridie. s. ok væstan, i sydvest: a libonoto. östan ok s., i sydost: ab euronoto. B. 1:4. 2) praep. söder om: a parte meridiana loci cuiusdam. s. kirkiu, Dr. 7: I. *

Sunnudagher, m. söndag: dies solis. Kr. 3: 1; 8: 1; 20: pr; 21; G. 8: pr.

Cfr. Mipfastu sunnudagher. *

Sub, n. (Isl. sod, a sioda, coquere) soppa, sod, kokt supmat: iusculum. Vide Sabir.

Svænsker, adj. (vide VGL.) Kr. 11, ubi in gen. svænks pro svænsks scri-

bitur. Cfr. Panninger 2. "

Sværia (svaria, Dr. 9: 1. not. 70; Vab. 1: pr. impf. svor, part. pass. surin), v. a. svärja: iurare. Kr. 13: 3; 14: pr; 18: 1. &c. eb, hæfba eb &c. s., Kr. 13: 3; Vab. 1: pr; Æ. 2: pr; 6: pr. &c. i epe s., Kr. 15: 2; Vap. 1: pr; Vins. 6: 1. &c. i næmd s., næmd skal s., vide Næmd. i vitne s., vide Vitne. i forfall s., vide Forvæti s.. R. 15. fall. mote v. gen s., vide Mot, Gen 2. s. man til frælsis, vide Frælsi. s. (sak) in til mans, med ed styrka sitt pastaende emot en annan: iuramento firmare id, quod contra alium contenditur. Dr. 3: 2; Vap. 8: 2; Vins. 6: 2; 7: 1; B. 30: 1. ramarka niper s., nedsätta och med ed stadfästa råmärken: limites ponere ac iuramento confirmare. B. 1: pr. 4. ægh berra (sc. sum) surin (v. surnir) æru niper, d. ä. äggen vid ändarne af byn, der hufvudråmärkena med ed nedsattes: margo transversus in extremitate pagi, ubi limites principales iuramento confirmabantur. B. 1: 6. Cfr. Lagh surin, Osvurin. epsöre niper s., med ed bestyrka beskaffenheten af den ed, för hvilken man är take: iurare de genere iuramenti a se pro alio sponsi. R. 8: pr, 2. s. mæþ ofæstum epe, Vins. 7: 2. ganga til sins

&c. mæb surnum ebe. Æ. 10: 2: Vins. 7: pr, 3, 4; 8; pr; 13; B. 26: 1. s. mæb tvem. Dr. 3: 4. not. 30; ES. 12: pr: Vins. 6:3. lata tva (mæn) s. (sin vitne), ES. 12: 1; 13: pr; Vins. 6: 1; R. 26: pr. tve (mæn) skulu s., ES. 13:1; Vins. 6: 1. bæt skulu tve (mæn) s. ... andre tve ... pripiu tve, Ebs. 32; Vab. 6: pr; 32: 1; R. 26: 1. siax mæn skulu han vitna ok s., Eps. 30,31: pr. s. vista vitni mæþ siax mannum, Dr. 3: 2; Vap. 8: 2. s. tolf manna eb, Dr. 3: 2: Vap. 6: 2; 8: 2. s. tylftar ep, Dr. 3: 2, 4; Vap. 8: 2. s. flughurtan manna eb, Vab. 20: pr. et not. 85. s. mæb ebe fiughurtan manna, Vab. 20: pr; ES. 15: 5; Vins. 7: 1. flughurtan skulu s., Æ. 10: 2. tve aghu s. ok tolf æftir, Vins. 4. en v. vinin skal sva s. ... ok tve skulu sva s. ... ok tolf æftir, ES. 4: pr; Vins. 3: pr; 6: 1. s. tvænne sughurtan manna epa, ES. 16: 2. s. mæþ prætylftum epe, Eps. 29. hvar takin (sc. tredecim sponsores) skal s. ok fiughurtan mæð hvarium þerra. Dr. 20: 1. Cfr. Lagh 1, Epsore, Tvæsværi. Sværþ, n. svärd: gladius. Vap. 6:

1; Vins. 1, 7: pr. *

Svæva, v. n. svafva: fluctuante lentoque motu agi. kværn -ver, d. ä. genom vatnets updämning nedanför gvarnen, kan hjulet ej drifvas omkring, utan hålles likasom svafvande: agua infra melam obstructa, rota circumagi nequit, sed tantum huc et illuc paullulum convellitur. B. 8: pr. Conferri meretur Moeso-Got. svaif, cessavit, ab Ih. allatum; ac dictio Suecana, quam idem alio loco citat: "svafva med arorna: inhibere remos, ut solent nautae, cursum navis sufflaminaturi." Credont vero Locc. et Ih. in locutione svæver firi pöm kværn &c., v. s. habere supprimendi significationem, ut adeo v. kværn v. kværnin non esset subjectum, sed in accusativo positum; quod si ita esset, s. esset v. a., cum quo conferendum esset aut Isl. svæfa, söfva: sopire, aut Isl. svefia, temperare, placare. Utrocumque vero modo haec explicentur, verba firi pom non pertinent ad v. kværn, sed ad sequentia: sum uppe boa.

Svævia, f. (forte a svæva, quasi turba circumyaga) idem, ut videtur,

ac svet, q, vide. . .

Syll?, (vide VGL.) Vap. 32: 4. °
Sylter, m. (vide VGL.) Vide Sot.
° (sulter)

syn, f. 1) syn; visus ær þær san s. til, synes eller besinnes det vara sannt: si vere appareat. R. 4: 1. not. 33.
2) syn, besigtning; äfven nämnden som håller synen: inspectio; quoque nemda ad rem inspectandam nominata. R. 4: 1. s. næmna, vide Næmna 3. Cfr. Broa-, Gapa-, Garþa syn.

Syna, v. a. syna, besigtiga: inspectare. B. 1: 4. synas, 1) synas, visa sig: videri. apparere. Ebs. 3: pr. 20; Vap. 6: 5; 13: pr. &c. pæt ær hvarghin synt, nullibi 'apparuit. Vap. 31: 1. 2) synas, tyckas: videri, existimari. B. 5: 2.

Syna mæn, m. pl. syneman: inspectores, viri rem quandam inspectantes. B. 33.

Synd, f. synd: peccatum. Kr. 15: 1. 2 Synia (praes. syn, impf. sunde), v. a. vägra: negare, denegare. Vap. 32: 4; R. 1: 2; B. 21: pr. 2

Syn ræt, adv. i rät linie, såsom man ser från den ena punkten rakt fram till den andra: recta linea, ut oculus ab uno puncto ad alterum prospicit. B. 28: 4.

Synrætta, f. rak linie (emellan två ramärken): recta linea (inter duos limites). B. 28: 4. Cfr. Rinda.

Sysla, f. sysla, göromål: negotium, operae. Æ. 21; B. 24: 3.

Systir, f. syster; soror. Kr. 27: 2; G. 28; Æ. 1: 2. &c. pl. systær, Æ. 8: pr. Cfr. Fapur systir.

Systur son, m. systerson: sororis filius. Æ. 3: pr.

Syzskini (suzskini, sypkini &c.), n. syskon: frater vel soror. Eps. 24; G. 23; E. 1: 1; 3: 1; 10: 4. Cfr. Samsypkini. *

Sæ, vide Sin.

Sæghia, vide Sighia.

Sækt, f. lagsökning, rättegång: actio iudicialis. Vide Sæktar mal, -orp. "

Sækta, v. a. (vide VGL.) s. ælla sö-

kia, allitt. Ebs. 5: pr. °

Sæktar mal, n. rättegångsmål: caussa iudicialis, caussa de qua iure agi potest. R. 22: pr. Locc. vertit: "conventio iudicialis;" alio vero loco: "caussa iure componenda;" utrumque male. Il. vertit: "gravius delictum, ob quod lis institui potest." Perperam scribitur sætta mal, l. c. not. 81.

Sæktar orþ (sækta orþ), n. oqvädinsord, för hvilket man kan lagligen tilltalas; convicium, ob quod actio institui ac mulcta exigi potest. B. 38.

Sæld (sald), f. försäljning: venditio. i -dir lata v. föra, d. ä. sälja: vendere. Æ. 25: 1. manga v. þrea -dir koma i, ES. 8; Vins. 7: 4. til þriþiu s. leþa, vide Leþa 1.

Sælia (sæl, salde, salt), v.a. 1) förytra (genom köp eller skiste): alienare (venditione v. permutatione). G. 14: 1; ES. 1: 2; 3: pr, 1; 4: 1; 5—7. &c. s. (iorþ) siri lösöra, G. 14: 2, 3; ES. 21. s. alsalu ur by, ES. 7. bort s., G. 16: pr. af s., assöndra och sörytra: separatam partem alienare. B. 6: pr. 2) sälja: vendere.)(skipta, skiptas viper, G. 14: 4; ES. 4: pr.)(ur staþ köpa, G. 18.

Sæmbri, adj. compar. samre: peior, vilior. G. 14: 1.

Sæmia, f. sämja, enighet: concordia. Vide Sæt.

Sæmia, v. impers. c. dat. åsämja: convenire (inter homines). sæmber egh babum, sum þem babum samde, Vap. 6: 2; E. 16: 1. utan allum sæmi a, sæmber þöm (egh) a, &c. Kr. 4: pr; G. 1, 8: pr; E. 16: 1. not. 49; ES. 15: 1; R. 8: pr; B. 1: 6; 2: 1. sum þöm -ber um, -ber þöm um ramarka, B. 2: 1; 28: 4.

Sænda, v. a. sända: mittere. G. 8: 2. Sænder, adv. på en gång: simul. Vap. 1: pr; 13: 1; Æ. 6: 1; ES. 15: 5. not. 33; B. 1: 2. n. 81. i s., idem. B. 1: 2. not. 81; sed perperam Vap. 21: pr. not. 7. Scribitur, ut opinatur Ih., sins, ES. 15: 5; etsi illud potest esse gen. pron. poss. sin; cfr. Krævia 2.

Sænkia, v. a. sanka: demergere. -kter niper, Eps. 34.

Sær, vide Sin.

Særdelis, adv. särskildt, för sig: separatim. B. 30: pr.

Særleþis (serlithis), adv. (a leþ) i. q. særdelis. ES. 18: pr. not. 95. særlytts, ibid. in textu, sorte derivandum est a tuter.

Sæssa, f. säte, bänk: sedes, transtrum. fiæþærtiugh s., ett fartyg med bänkar för fyratio rodare: navis cuius transtra quadraginta remiges capere possunt, navis quadraginta remorum. B.

43: pr. Cfr. Sæssar.

Sæssar, m. pl. sådane som sitta till-sammans, t. ex. rodare: sessores, qui una sedent, ex. c. remiges. hava fiuratighi sæssa a sialfs sins kust, på sin bekostnad hafva fyratio rodare, d. ä. i krigstider utrusta ett fartyg med fyratio åror, jämte dess besättning: suis sumtibus sustinere quadraginta remiges, i. e. belli tempore instruere navem quadraginta remorum. Dr. 14: 3, 9; Vap. 12: 3. Locc. vertit: "remiges, vel con-

victores, consessores;" Ver., ex allatis duabus Locc: explicationibus posteriorem probans, credit s. hic significare "servos, ministros." Ih. rem quidem recte explicat; mirabiliter vero hallucinatur cum credit v. sæssa ll. cc. "occurrere in singulari numero," ideoque significare ipsam navem. Cfr. Sæssa.

Sæt, f. 1) förlikning: litis compositio. pæssa s. (d. ä. lika böter i förlikning: parem mulctam pro re componenda) vil iak taka af pik sum pu tokt nu af mik, formula iuramenti. Kr. 13: 3. (cfr. VGL. v. Iamnapar eper.) s. ok sæmia, allitt. B. 51. not. 52. 2) öfverenskommelse, aftal: pactum, conventio. pætta var s. ukur, B. 9: 2. **

Sætia (impf. satte), v. a. 1) sätta: ponere. Vap. 1: 2; B. 1: 6; 6: 1. &c. niber s., B. 1: pr. not. 56. s. af, sätta undan: seponere. Kr. 9. s. i hænder manni, vide Hand. man i forbub v. ban s., Kr. 25: 1. prea (sc. mæn) i val s., Kr. 4: pr. not. 8; cfr. Læggia 1. solin sætzs, sätter eig, d. ä. går ned: eal accidit. R. 21: pr; cfr. Sola sutor s. i borghan, vide Borghan. s. iorp (at pante), pantsätta: oppignerare. ES. 16: pr, 1; cfr. Ut sætia. han satte hanum iorpina (at væþia fæst ok egh at apal fæst), d. ä. utfäste sig att afstå jorden såsom pant, och ej till full ego: fundum oppigneravit, non vendidit. ES. 16: 2. 2) förordna: constituere. mæn i næmd s., Kr. 13: 2. Cfr. In-, Up sætia. *

Sætis eper, m. (Isl. sætti, n. reconciliatio) tilläfventyrs ed derom, att ett mål är sätt och bött: forte iuramentum, quo quis probat caussam quandam iam esse compositam ac mulctam v. debitum solutum (cfr. Sætta). Kr. 13: 3. Ita quoque Ver. explicat h. v., etsi cum illa confundit Norvegicum ac Islandicum settar eidr, i. e. sex vi-

rorum iuramentum (vide ex. c. Magni Lagar. GulapL., PiófaB. 14.). Locc. vertit: "compositionis iuramentum;" at sætis eper non potest esse illud iuramentum, quod in ipsa compositione transigenda dedit reus, cuiusque formula quoque in cit. §. occurrit (cfr. Sæt, et VGL. v. Iamnapar eper). Stiernhöök (de Iure Sv. G. vet. p. 110.) vertit: "sacramentum, quod super compositionibus et transactionibus praestabatur."

Sætta, v. a. förlika: componere. s. sak viper man, Eps. 7: pr. hæmnas a sæt mal ok bot, Eps. 2: pr. þæt var sæt ok böt, Dr. 20: 1; Vab. 26; Æ. 16: 1. han haver egh sæt ælla böt viþer malsæghandan, R. 10. vita fullsære sæt ok böt viper malsæghandan, Vab. 7: 1. vita sak sætta ok bötta, B. 40. vita sæt mal, probare caussam esse compositam. B. ind. 48. kunungs ræt &c. sættan vita, Vap. 7: 1. epa sætta vita, bevisa att målet, för hvilket ederna skulle gås, blifvit förlikt: probare caussam, de qua iuramentum dandum Luioset, esse compositam. B. 49. with all lukit ok sæt, B. 39: pr. 2

Sætta mal, vocabulum corruptum; vide Sæktar mal.

Sæþ, f. 1) såning: sementis, satio. s. sina byria, vide Byria. sa s. sina, B. 9: 6. krævia korngiald til s. sinna, d. ä. då man behöfver säden till utsäde: frumentum sibi debitum, et ad sementem necessarium, exigere. B. 22. Cfr. Var sæþ. 2) utsäde, säd som sås: sementis, semen. firi æria s. sinne, B. 9: 8. 4 (sæd)

Sæpe, n. utsäde: sementis. Vide

Halfnaþa træþe. *

Sæpis skæppa (sæpa skæppa), f. ett kärl, hvari såningsmannen bär säden som skall utsås: qualus satorius. -pu ut bæra, d. ä. börja såningen: sationem incipere. B. 9: 6; 13: 1.

Sökia (impf. sotte, part. pass. soter, sotter, sup. sot), v. a. 1) söka: quaerere. biorn s., d. ä. jaga: venari ursum. B. 36: 1. 2) gå till, besöka: adire. s. kirkiu, garp mans, Kr. ind. 20; Ebs. 1: pr, 8. s. man til hialpa, Ebs. i: 1. s. fæmt, R. 7. Cfr. Hemsokn. 3) lagsöka, tilltala: convenire, appellare. s. man, maper ær soter, Eps. 12, 18, 26, 20; Dr. 10: pr; 13: 1; Vap. 6: 4. hvatske þa han sökir han (i. e. a þinginu) ælla a fæmtinne, Dr. 3: 4; Vap. 8: 2. s. (man) firi drap &c. Dr. 3: 2; 9: 1; 10: pr; Vab. 8: 1, 2. s. a man, Dr. 9: pr; Vab. 11: 1. stæmna ok s. æftir (up a man), Eps. 17; Vap. 1: pr. not. 62; 11: 1; R. 16: 1; 23: pr. s. ælla stæmna up a man, Eps. 12. Cfr. Beta, Frib., Lagh-, Ofsokia. 4) anställa åtal, åtala, utsöka: agere, exigere. Dr. 3: 1, 2; Vap. 14: 1; 20: pr; R. 3: 1. s. ælla stæmna, Dr. 3: 1. s. ok svara, sækta ælla s., vide Svara, Sækta. s. sak sina, utföra sin sak: caussam suam agere. R. 14: 1. s. sik (sialver), a) utföra sin egen sak, om målsegande: propriam caussam agore, de privato actore. Kr. 3: 1; Eps. 32; Vap. 20: pr; R. 24. b) bevisa sitt påstående: caussam probare (de actore,)(dylia, de reo). Vap. 6: 6; 25: pr. s. kunu, utföra qvinnas talan: caussam feminae agere; nisi firi addendum sit. Vap. 14: 1. s. frip mans af hanum, vide Friper 2. s. sar sin &c. til (fulzs ok) fiæþærtinghs, Vab. 6: pr; 33: 1; Æ. 8: 1. s. skogh til skiptis, agere de silva dividenda. B. 30: 1. pær æftir s., Kr. 26: pr. Cfr. Ut sökia. *

Sökn, adj. (a sökia) söcken, då rättegångsmål kunna förehafvas: profestus, (dies) quo iure agere licet. s. dagher, ES. 8. not. 66. (syknt)

Sör, adj. (vide VGL. v. epfört.) s. dagher, ES. 8. Cfr. Epsört.

Sörgap, n. öpning på en gärdsgård, så stor att fäkreaturen kunna gå derigenom: foramen saepis, per quod pecora transire possunt. B. 14: 1. Cfr. VGL. v. Sörgata.

Söper, m. får: ovis. B. 14: pr. *

T.

Ta (pl. tær, tæ), f. tå: digitus pe-

dis. Vap. 18: 1. "

Tak, n. quarstad och borgen: sequestrum ac sideiussio. lagha t., Vins. 7: 3. taka til t., Vins. 6: 1, 3. i t. lata, Vins. 6: pr, 1, 3; 7: 2, 3; B. 26: 1; 34: pr. i t. ganga, sättas i qvarstad: apud sequestrem deponi. Vins. 6: 1; 7: 3. not. 28. i t. koma, Vap. 38: 1; Vins. 6: 1. i -kum standa, Dr. 3: 2. fylghia -ki sinu, Vins. 6: 3. lata i t. um fæm næter, d. ä. på fem dagars tid: rem, quinto post die exhibendam, apud sequestrem deponere. Vins. 6: pr. fæmnatta t., Vins. 6: 1, 3. fæmtan natta t., Vins. 6: 1, 3; cfr. Vins. 7: 3. manaba t., Vins. 6: 1, 3; 7: 3. halfs iamlanga t., Vins. 6: 1; 7: 3. natta t. ok iamlanga, Vins. 6: 1; 7: 3. Cfr. Famt 3. *

Taka, v. a. (a tak) ställa borgen för: de re satisdare. ep &c. fæsta ok t., Æ. 10: 2; ES. 15: 1. þæn sum (cui) eper var fæster ok takaper, R. 9: 1; 14: pr.

Cfr. Otakaber.

Taka (impf. tok, 2. pers. tokt, Kr. 13: 3.), v. a. 1) taga: capere. man taker a iorp, vidrör, når marken: vir tangit humum. B. 14: pr. t. prea marker, gingærp, sæt, oranbot, &c. Kr. 3: 1; 13: 1, 3; Dr. 7: pr. &c. t. ok bota, taga och erlägga böter: muletam capere et solvere. Vap. 4. t. firi manni, nu ma egh t., d. ä. uttaga böter: muletam non ultro solutam capere. R. 3: 2. af bonda t., neml. pant: pignus

capere. B. 34: pr; cfr. VGL. I. FS. 2: 2; II. Forn. 5. taks (piufnaper &c.) i handum (manni), vide Hand. ur v. i husum taka (piufnab &c.), vide Hus. t. ebataka sin &c. ok koma v. ganga &c., d. ä. taga med sig: secum ferre. Kr. 19: pr; 21; G. 29: pr; B. 17: 1. sina arva mæþ sik t., Æ. 4. arf, fæst, skript t., vide Arf, Fæst, Skript. t. kunu sik til husfru, G. 5: pr. t. kunu mæb vald, feminam vi stuprare. Ebs. 3: pr. t. kunu rane, idem. Æ. 8: 1. af daghum t., vide Dræpa. bref, lof, dom til t., skaffa sig: impetrare. Æ. 4; R. 11: pr; B. 8: 4; 21: pr; cfr. Domber. man til draps t., vide Drap. taki pæn til (sc. draps), Dr. 3: 1. t. in til sin, åtaga sig: suscipere. B. 4: 2. hana (sc. soknina) til sin t., uptaga målet till pröfning: litem decidendam suscipere. R. 3: 1. af t., undantaga: semovere, auferre. Kr. 9. ater t., G. 12: 1; Æ. 4; ES. 1: 1. &c. Cfr. Vip, In-, Mis-, Up-, Ut taka, Arftöker. 2) emottaga: accipere. Vap. 41: pr; ES. 16: 2. lagh t., Kr. 21. Cfr. Lan 3. 3) antaga, bestämma: accipere, constituere. præst, klokkara, umbuhs man t., Kr. 4; R. 14: 1. dagh, ölstæmnu, fæmt, tak til t., Ebs. 11; G. 8: 2; Vins. 6: 1, 3. mungats tibir æru til taknar, G. 8: pr. hug v. gærning til vapa taka, Vap. 1: pr; 15: 3; 17: pr. tva mæn til t., Vab. 32:4. Cfr. Nytakin, Undi taka. 4) gripa, fasttaga: capere, deprehendere. Dr. 2: 2; Vap. 38: 1; 41: 1; B. 36: 5. t. man vib drap, Dr. 2: 2. varþa takin viþer, Kr. 26: pr; Ebs. 25, 26. not. 35; cap. 32. &c. takas v. varþa takin mæþ, Eþs. 32; Vaþ. 32: 2; 35, 41: pr. vara takin at, Ebs. 31: 2; Vap. 39: pr. takas innan, B. 21: 2. t. man inne mæþ kunu, Kr. 27: pr; cfr. Innitakin 1. t. man i skoghe sinum, B. 34: pr. 5) borttaga: auferre. Vide Inni-, Rantakin. 6) träffa, råka

(om hugg &c.): ferire, tangere (de ictu). Eps. 1:1; Vap. 1: pr. 7) begynna: incipere. nu taker pæt talas, E. 7. dagher taker at lipa fram, R. 26:1. 8) takas, pass. finnas: inveniri, adesse. taks egh alt saman (sc. fæ ok blopugher staver &c.), B. 15:1.

Taki, m. löftesman: fideiussor. R. 6: pr, 1; 7, 8: pr, 2, 3. t. at epe v. til epar, Kr. 19: pr; R. 6: pr; 8: pr, 2. t. at enne mark &c. Dr. 20: 1. Cfr. Træ, Vita, Epataki.

Tak mal, taks mal, n. 1) takes förrättning eller fullgörande af den af honom ingångna förbindelse; tilläfventyrs så kallad i anledning af något dervid hållet tal: negotium fideiussoris, v. actus ille, quo praestat id quod spopondit; ita forte dictus a sermone aliquo tunc habito. bæra t. sin, R. 8: 2. 2) mål som angår tak: caussa ubi de fideiussione agitur. R. 17, ubi h. v. a praecedente piufs (mal) separanda esse videtur; nisi forte v. taks sit delenda, et piufs mal legendum, ut habet cod. F, Cfr. Kr. 13: 3.

Takvilla, f. oriktighet eller uraktlåtenhet i upfyllandet af den förbindelse take ingått (för edgång): error v. negligentia fideiussoris in eo praestando, quod (de iuramento) spopondit. R. 7. Cfr. Vilder, Villa.

Tal, n. tal, antal: numerus. Vide Mantal.

Tala, v.a. 1) tala: loqui. nu taker pæt talas, rumor surgit. Æ. 7. talas viper, inter se colloqui. Kr. 13: 2. 2) föra talan (vid domstol): iure agere. t. til mans, Vins. 6: pr; R. 22: pr. a

Tapa, v.a. c. dat. tappa: perdere, amittere (rem e manibus &c. decidentem). B. 37: pr. *

Tigher, m. (Isl. tugr) ett antal af tio: decas. Vide Fiura-, Fæm tighi.

Til, praep. c. gen. 1) till: ad. til sins borps, til föhu, Kr. 2: pr, 2. til kirkiu giva, templo donare. Kr. 1. per sum pæt ær insat til, d.ä. hos: ii, apud quos &c. B. 26: 1. Cfr. Falla 1, Ganga 1, Höra 2, Kæra, Mæla 1, Tala 2. 2) ända till: usque ad. til lukins gwra, Kr. 1. mera æn til þriþiungs, G. 14: 2. pær til, vide pær. 3) emot: erga, contra. gæra væl til annars, Æ. 1: 1. gæra hemsokn, gærning &c. til mans, Ebs. 1:8; 4:pr; Vab. 14:1; 16: 1; 27: 1. &c. Cfr. Bryta 4, Værka. 4) adverbialiter a) beteknar til att något finnes eller är tillstädes: notat rem adesse v. exsistere. til vara, exsistere, adesse. Kr. 19: pr; Ebs. 18, 19, 25; Vab. 32: 4; 37. &c. haver hon iorp til, haver egh bondin annat til, G. 6: 1; 14: 1. b) utmärker det ett visst förhållande: indicat certam proportionem. hvar sum (han) a til, quisque pro sua portione dominii, v. pro rata parte. Vap. 1: 2; B. 1: 6. 5) conj. till dess: donec. bipa til hin komber, til dagher taker at liha fram, R. 26. tælia til tiughu æru, B. 31. °

Til ganga, vide Ganga 1.

Tilkvæmd, f. (a koma; cfr. Sam-kvæmd) ankomst: adventus. Kr. 14: pr.

Til mæla, v. n. egentl. tilltala; begära qvinna till äkta och trolofva sig med henne: proprie adloqui; feminam sibi uxorem petere ac despondere. G. 9: pr; 10: pr. at han (sc. pater eius) mælte til, Æ. 8: pr.

Tilmæle, n. tilltal: adloquium. ælta annan af lægha -lum, Eps. 5: pr, ubi enumerantur casus, qui nomine lagha t. comprehenduntur.

Tilseu man, m. en som har tillsyn med något, upsyningsman: curator, custos. Vins. 12.

Til sighia (til sæghia), v.a. c. dat. tillsäga: adloqui, indicare, nuntiare. Kr.

8: 1; 21, 25: 1; Dr. 11: pr; ES. 6, 20: pr; 21: pr; Vins. 6: pr. not. 69; 7: 5; R. 7, 9: 1. för æn til ær saght, neml. om edens verkställande: antequam sponsori de iuramento dando nuntiatum est. R. 6: 1.

Til sæghn, f. tillsägelse: denuntiatio, significatio. þa a eþrin andra t., ny tillsägelse skall ske om edens verkställande en annan dag: nova denuntiatio de iuramento alio die dando, facienda est. R. 8: pr, 2; g: pr. eþ ganga i förstu v. at þriþiu t., d. ä. då tid till dess verkställande första eller tredje gången är utsatt: die primum v. tertium indicto iuramentum dare. R. 9: 1.

Til vara, v. a. tillsäga, underrätta: indicare, denuntiare. Kr. 8: 1; B. 1: 5.

Timber, n. (vide VGL.) B. 28: 5. "(tymber)

Timi, m. tid: tempus. Æ. 21. annan, pripia tima, andra, tredje gången: iterum, tertium. Vap. 35; G. 16: pr. Cfr. An-, Byrghpa-, Vartimi; Entima.

Timilika, adv. tidigt: mature. Vins. 6: 6.

Tindi, m. tinne, pinne: paxillus, dens (occae). B. 49. Cfr. Harvu tindi.

Tiu, num. tio: decem. Dr. 4: pr; B. 4: pr; 10.

Tiughu (tiugh, B. 10.), num. tjugo: viginti. Kr. 23, 26: pr; Dr. rubr. &c. Cfr. Fiughurtan, Ællivu.

Tiunda, v. a. gifva tionde: decimas dare. Kr. 9. t. af korne, ibid. t. korn ok kvika, Kr. 11.

Tiundi, num. tionde: decimus. Kr.

Tiundi, m. tionde: decimae. Kr. 9, 13: pr, 1; 29: 1. Cfr. Kviker, Kvik tiundi.

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

Tiuper, n. (vide VGL.) fam alna t., B. 4: pr. halft, fult t., utrum inter haec longitudo funis, an aliud quoddam intersit, nobis est incognitum. B. 17: pr. •

Tiuper hæl, m. tjuderpinne: paxillus, qui pedicae (tiuper) alligatus, in humo defigitur. B. 4: pr; 17: pr.

Tiupra, v. a. (vide VGL.) B. 17: pr. *
Tipir (tydher), f. pl. (vide VGL.)
Kr. ind. not. 2. x111; cap. 5: 1; 8: pr. not.
96. Cfr. Mungats tipir. *

Tolf, num. tolf: duodecim. Kr. 1, 2: pr; &c. t. æftir, derefter (neml. efter vitnena) tylftared: postea (sc. post iuramentum testium) iuramentum dodecadis. Vap. 1: pr; G. 5: 1; 16: pr; Æ. 8: pr; R. 11: 1; 15, 23: 1. Cfr. Eper, Sværia, Vita.

Tolfti, num. tolfte: duodecimus. t. dagher iula (vide VGL.), B. 51. not. 52. Cfr. Attundi.

Tompt, f. tomt: area. Eps. 1: 1, 4; ES. 4: pr; 15: 2; R. 7; B. 1: 1; 2, 6: pr; 10, 11: 1; 13: 2. Cfr. Æggiar tompt.

Tompta garper, m. (vide VGL.) B. 9: 3; 13: 1; 23.

Torva, f. torfva: caespes. B. 25: 2. Cfr. Gæslinga torva.

Trolova, v. a. i. q. fæsta 3. G. 6: 1; ubi h. v. superflua est, non vero opposita v. fæsta.

Trop, f. vel tropor, f. pl. (Isl. tradir, saepimenta pascuorum) gardsle, prov. troder: materia lignea saepimentorum. timber ok t., allitt. B. 28: 5.

Trulldomber, m, trolldom: ars magica. Kr. 13: 3; Vap. 31: 1. (troldomber)

Trulldoms mal, n. mal angaende trolldom: caussa, ubi de crimine magiae agitur. R. 17.

Trull kona, f. trollkona: maga, venefica. B. 22.

47

Træ, n. träd: arbor. Vaþ. 1:5; B. 33, 35: 1. biùpa ... træ ok taka, allitt. R. 22: pr; erbjuda sig att utfästa böter eller ed (hvilket troligen skedde med en viss ceremoni, då bägge parterna höllo i en käpp), och ställa borgen derför: offerre promissionem mulctae v. iuramenti ac satisdationem; illa enim sine dubio solemni quodam ritu facta est, reo actori porrigente baculum, ab hoc, consensum significaturo, simul capessendum; pariter fere ac Germani olim usi sunt culmo, unde formula: mit mund, hand und halm; quod etiam in Romanorum stipulationibus, si, quod vix dubium est, a stipula illae nomen habeant, primitus factum est. Cfr. Gr. p. 121-130, 604. Ih. Gloss. v. skaft. Locc. et Ver., quibus non refragatur Ih., vertunt v. træ: "tessera oblatae satisfactionis" v. "mulctae solvendae." - Cfr. Beranz træ. "

Træpa, v. a. plöja om hösten: auctumno arare. B. 1: 2, 3; 9:6.

Træþe, n. (vide VGL.) Vide Half-

napa-, Half træbe.

Træpis æria, f. plöjning (och såning) om hösten: aratio (et satio) auctumnalis. B. 9: 1,5. halda varsæp sinne ok sva t., behålla jorden till dess vårsäden blifvit sådd, och denna, så väl som den redan sådda höstsäden, skördad: agros tenere, tam vere seminandos quam praeterito auctumno satos, döner utrique fuerint messi. G. 17. coll. B. 9: 1.

Trösta sik, v. rec. förtrösta sig eller lita på sig eller sin sak: sibi confide-

re. R. 4: 1.

Tve, num. tva: duo. Eps. 26, 32. &c. n. tu, Kr. 10: pr. tug, Kr. ind. not. 2. xix. g. tvæggia, Kr. 6: pr. tviggia, R. 8: 2. tighie, Kr. 27: 2. not. 28. d. tvem, Kr. 9. &c. Cfr. Annattviggia, Bapitiggia, Sunder, Tvænne.

Tulder, m. (qvarn-) tull: vectigal (e molina). Vap. 1: 4.

Tvæböla, tvæbola, adj. som har två boningsställen: qui duo habet habitacula. R. 24.

Tvægilder (tvagilder), adj. (vide VGL.) Eþs. 27: pr; Vaþ. 13: pr; R. 3:2.

Tvægildi, n. dubla böter: duplex mulcta. böta t., R. 3: 2.

Tvælyti, m. pl. två tredjedelar: bes.) (pripiunger, Dr. 7: 2 (ubi occurrit definite -tina); B. 28: pr; 37: pr. (tvælöte)

Tvænne, num. två: duo. Dr. 11: pr; G. 9: pr. Cfr. Sværia, Vita.

Tvæsværi, n. stridiga eder som parterna gå emot hvarandra i samma mål: iuramenta contraria a litigantibus in eadem caussa facta (vide Eps. 29; Dr. 3: 2; Vap. 8: 2. &c.). Kr. 13: 3; ES. 14: 1; R. 2; B. 28: 1. slita t., afgöra hvilkendera af parterna som svurit sannt: decidere uter litigantium verum iuramentum dederit. Kr. 13: 3; Vap. 30: 2; R. 2. Cfr. VGL. v. Tvæsöres eper.

Twatylfter, adj. (vide VGL.) t. eper, Vap. 32: 1; R. 5: pr; 6, 7, 16: 1. ganga -tan ep, Eps. 11; R. 11: 1. dylia mæp -tum epe, Æ. 16: pr. dylia mæp -tu, i. q. mæp -tum epe, B. 24: 6.

Tylft, s. de tols man som svuro i tylstareden: duodecim viri, in iuramento tylstar eper dicto una iurantes. prænne-ter, i. q. prætylster eper. Dr. 3: 2; Vap. 8: 2. væria sik mæp prænne-tum, Vap. 11: 1. prættan-ter, vide Vita. Cir. Tvæ-, prætylster.

Tylftar eper (tylfta eper), m. (vide VGL.) Dr. 3: 2, 4; Vap. 8: 2; R. 26: pr. Cfr. tolf manna eper in v. Eper. Tysvar, adv. två gånger, prov. tyser: bis. R. 9: 1.

Tælia, v. a. 1) räkna: numerare. Kr. rubr; cap. 9; Eps. &c. rubr; B. 31. tæl-

ia sik (til) a fæþrinit &c., räkna slägt: cognationem cum aliquo gradus numerando ostendere. Æ. 3: 1. tald mark, vide Mark 2. Cfr. Up tælia. 2) säga: recitare, dicere. Vide Fram tælia. *

Tæppa, v. a. täppa, stänga: claudere, praecludere. B. 8: pr. not. 99. inne t., includere. B. 51. not. 38. Cfr. Lip tæppa.

U. V.

Vaghn, m. vagn: currus. B. 4: pr. Cfr. Vangs rum. 4

Vak, f. (Isl. vök, cfr. Vækkia.) vak: foramen glaciei. B. 26: pr. v. ok vargher, allitt. Ibid.

Vaka, f. vakt: vigilia, excubiae. Vide *Varber.*

Vakn, n. vapen: arma. Ebs. 3: 15

Vap. 27: pr; G. 8: 2; Vins. 1. Scribitur vapn, ll. cc. in nott. et Ebs. 1: 7; B. 14: pr. not. 81. Cfr. Folkvakn.

Vakna drykkia (vapna dryckia), f. brölloppsgästernes sista förplägning, sedan de af warden återfått sina vapen. och voro färdige att afresa: "convivarum, finitis nuptiis, itineri accinotorum et armatorum compotatio," ut recte h. v. explicat Ver., cui adsentit Ih. pa (sc. finito convivio) skulu per v. sina hava i samu karum (i.e. eadem promissa pace fruentes) sum per för hafbu (sc. cum arma eorum sub custodia hospitis erant). G. 9: pr. coll. 8: 2. Locc. perperam deducit h. v. a vakna, expergisci.

Vakna skipte (vapna skipte), n. wapenskifte: dimicatio, pugna. Eps. 6. (vapnaskipti)

Val, n. val: electio. prea (sc. mæn) i v. lata v. læggia v. sætia, Kr. 4; R. 6: pr. vali rapa, Kr. 4: pr. Cfr. Fæstnapa val.

Vald, n. 1) magt: potestas. pan sum kunungs hylikt v. haver, is qui talem regiam habet potestatem. Eps. 101 1. 2) vald: vis, violentia. Ebs. 7:13 Dr. 2: 1, 2. Cfr. Taka 1. 3) rattighet (att göra något): ius (aliquid faciendi). Kr. 2: 2; Vap. 35, 41: pr; Æ. 14, 17; ES. 1: 1. et not. 67; 14: 1; 15: 4. not. 96; Vins. 7: 5; B. 44: 1. v. ok vitsorp, ES. 1: 1. not. 67. pa haver han v. hvat pæt ær hælder &c., idem ius babet sive &c. Vab. 20: pr. 🌯

Valda (impf. vulte v. valt), y. a. c. dat. vålla, vara vållande till: in caussa esse. v. vixla spiællum &c. Kr. 15: pr; 25: pr; 28; B. 44. pæs egh viliande ælla valdande, allitt. Dr. 3: 3. pu-&c. vulte sialver at &c. Kr. 13: pr; ES. 16: 2; R. 8: pr; 23: pr; B. 17: 1.

Valder, m. vall, mark: campus. Vap.

32: 2. Cfr. Vighvalder

Valinkunder, adj. (Isl. valinkunnr, a valinn, delectus, optimus, et kunnr, notus) utvald, hederlig: electus, honestate insignis, næmna v. taka ... kunna ælla -nna, slägtingar eller (andra) hoderliga man: cognatos aut (alios) honestos viros. Vap. 3 1 5, 3 2: 1. map tvem af nipinne ok tolf -nnum, G. 11: pr; Æ. 10: 2. Ih. male vertit: "alienigena, alienus."

Valruf (valdruf, vålldrooff, Dr. ind. not. 7; cap. 6, n. 9.), n. (Dan. ant. valrof; Anglo-Sax. veal-reaf) plundring af lik, prov. valrof: mortui hominis spoliatio. Dr. 6. In prima h. v. parte facile agnoscitur Isl. valr, strages hominum, unde habemus vocabula valplats, valhall, et apud Gotlandos valer dicuntur hominum cadavera; ruf vero, hodie *rof,* unde *röfva*, prædari, proprie significare violentam vestium detractionem, docet linguarum analogia. Ut enim Latinum spoliare proprie est spolia i. e. vestes exuere, sic

Anglo-Sax. reafian dicitur a reaf, vestis; Gall. derober a robe; Hisp. robar a ropa; Ital. rubare a roba. Cfr. Gr. p. 635. In Legg. Baiw. XVIII. 3: 1. dicitur: "de vestitu utrorumque (mortuorum legendum videtur), quod walaraupa dicimus, si ipse abstulerit qui hos interfecit, dupliciter componat;" ubi, etsi verborum ordo turbatus videtur, walaraupa sine dubio est nomen criminis, non vestimenti, ut credit Lin-DENBROG, qui, nuda coniectura, ni fallimur, nixus, affert vocabulum quoddam wala, caput, nobis plane incognitum, cui ut fidem faciat, aliud vocabulum wultworf detorquet in walaworf. Meliora de h. v. habet Locc. in Lex. Iuris. In Legg. Anglo-Sax. hoc crimen ita describitur: "weilref dicimus, si quis mortuum refabit (i. e. spoliabit; non "resabit," ut perperam habet WILKINS) armis aut vestibus aut prorsus aliquibus, aut tumulatum aut tumulandum." Legg. Henn. I. cap. 83.

Van, f. 1) vån, förmodan: opinio, exspectatio. Vide Hælvan, Væna. 2) eganderätt till fostre, så kallad troligen i anseende till det hopp om arf eller annan vinst som tillkom egaren: dominium vernae, sic, ut videtur, dictum ob spem hereditatis aliusve lucri, quam habuit dominus. G. 29: pr; ES. 23. ægha v. til fostra v. fostru, Dr. 16: pr, 1; G. 29: 1, 2.

Vanbiupa, v. a. ej rätteligen erbjuda (käranden böter &c.): non iuste offerre (actori mulctam &c.). æn vanbupit varper, R. ind. 23. fælla man firi vanbupit, R. 3: 1; 23: 1.

Vangs rum (pro vagns rum), n. så stort rum, som en vagn behöfver att stå på: spatium soli, quantum occupat vehiculum. hava i by v. ok vægha, allitt. ES. 7.

Vangöma, f. vårdslöshet: incuria. B. 26. pr. •

Vanmæt (vanmecht), f? vanmagt, svaghet: debilitas. Æ. 12: pr.

Vanter, vide Vatter.

Vapn, vide Vakn.

Var, f. var: ver. Dr. 16: 2; cfr. Dragha. um v., verno tempore. Eps. 27: pr; Vap. 13: pr; Æ. ind. 21; B. 9: pr; 22. °

Vara, v.n. vara: esse. praes. ær, Kr. 1. &c. æ, Kr. 22. not. 95; Eps. 24; Dr. 18: pr; Vap. ind. 13; cap. 18: 1. &c. iær, B. 51. not. 52. pl. aru pro æru, G. 8: pr. impf. vær pro var, Eps. 10: 2; 33: pr; Dr. 2: 1. &c. vast, 2. pers., Vins. 6: 4. praes. conj. v. imperat. se, Kr. 15: pr; 18: 1; 19: 1; 27: 2. &c. pl. sen, Eps. 2: 1; G. 7: pr; Æ. 3: 1. sein, Kr. 10: pr. nær, til, viþer v., vide Nær &c. v. i styld mæþ andrum, vara delaktig i stölden: socius alii in furto esse. Vap. 33: pr. v. i gærþe mæþ andrum, vide Gærþe.

.. Vara, v. a. tillsäga, underrätta (om något som skall göras): commonere, denuntiare (de eo, quod faciendum est). B. 1:5; 8:4. v. man vip at han &c. Vap. 1: pr. v. til epa, angaende eds afläggande: de iuramento dando. R. 7. v. by til lagha læghis, v. (by v.) skogh til skiptis, B. 1: 1; 30: 1. v. landboa af bole, upsäga honom: colono denuntiare de migrando. B. 9: 6. landboa bort v., B. 9: 1. not. 68. v. af förstu gæf, upsäga landbon då han blott en gång gifvit städja: colono, arrha semel tantum data, de migrando denuntiare. B. 9: 1, ubi i forte addendum est, ut habet not. 4. Cfr. Af-, Lagh-, Til vara. *

Varfriper, m. vårfred, då det ej, utom i vissa mål, var tillåtet att lagsöka en annan: pax verna, tempus quo, nisi in certis quibusdam caussis, iure agere non licuit. Æ. 21. nott. 33, 34; B. 22.

Vargha næt, n. (vide VGL.) B. 36: 4.

Vargha skall, n. vargskall: publica luporum venatio. B. 36: 4. et not. 97.

Vargher, m. 1) (vide VGL.) Vide Kasna vargher. 2) varg: lupus. B. 26: pr. *

Varlika, adv. varligen, försigtigt:

caute. R. 4: 1.

....

Œ.

37

. 11

5 8

32 í, È

31

36

, T

í. L

لم إن

1

يا ب

ř

()

þ

1

3

Ł

3

¥

*

33

ø

Var sæþ (vær sæþ), f. såning om varen: seminatio vere facta. sa v. sinne, B. 1: 2. Cfr. Træpis æria.

Vartimi, m. vårtid: vernum tem-

pus. Æ. 21; B. 1: 2.

Varpa, v. a. c. dat. 1) vårda: curare, custodire. v. vægh, bro, B. 4: 1; 5: pr. v. manni til þings ok fran, d. ä. föra honom i säkert förvar: alium ab inimicorum impetu tutum in iudicium ducere ac inde reducere. Dr. 11: pr. bruh til bos varpa, G. 9: 1. 2) ansvara för: praestare (periculum rei, damnum &c.). Kr. 8: 2; Vins. 6: 2, 3, not. 27; B. 17: 1; 18, 26: pr; 44: pr. værkum v. firi andrum, Vap. 32: 3. v. halfgirþi v. friþgærþi (viþ annan), B. 13: 2; 20. iorp skal iorpu v., den jord som man bortskiftat, skall anevara for den som man tillskittat sig, så att man återfår den förra, om man genom klander förlorar den senare: fundus permutatione alienatus, ad priorem dominum redeundo, praestato evictionem fundi, quem ille eadem permutatione acceperat. ES. 6.

Varpa, v. a. öfverlemna, gifva: tradere, dare. hindradaghs gæf v., G. 10: pr. ut v., G. 8: 2. Cfr. Anvarpa.

Varpa (impf. varp, Eps. 31: pr. Dr. 4: 2; 14: 6; Æ. 20: 1. n. part. pass. vurpit, Kr. 21.), ven. 1) varda, blifva: esse, fieri. Kr. 3: 1; 5: pr; 13: 2. &c. pan sum firi varp perre brænnu, d. ä. den, hvars hus blef antändt: is, cuius domus incensa est. Eps. 31: pr. varper annar firi (hugge), om en annan träffas af bugget: si alius ictu percutiatur. Vab. 1: pr; 17: pr. v. firi skall, vide Firi 2. 2) ske: fieri, accidere. pylikt mal ær vurþit, Kr.21. nu kan sva v., nu varper sva, Eps. 17, 23: 1; B. 1: 4. not. 12; 2: 1. *

Varper (værper), m. vard, vakt: custodia. varp ivir huse &c. halda, Dr. 2: 1, 2; Vap. 32: 4. ælta mæn af -pe, Dr. 2: 2. utan v. ok vaku, allitt., d. a. i öpna sjön, utanför de ytterste öar på hvilka vakt hålles: extra ultimas insulas excubiis munitas. Ebs. 34; cfr. SML. h. v.

Varper, m. mat: cibus. Vide Dagh-,

Mal-, Natvarder.

Varper, part. pass. vide Væria. Varp.hælde, n? vakthållning: excubatio. utan v., i. q. utan varp ok vaku (vide Varper), B. 34: 1...

Varpnaper, m. omvardnad: cura, tutela. v. mans a læggia, öfverlemna till en annans vård: curam v. custodiam rei in alium transferre. B. 17: 1.

Vasi, m. vase, knippe; har något, som lägges i vatnet för fisks fångande: facrie; hie res quaedam piscium capiendorum caussa in aquam demissa. gæra vasa ok værkia, allitt. B. 29. Ih. (in Gloss. et Dial. Lex.) refert piscatores nostros ita appellare congeriem ramulorum abiegnorum v. frondeorum in aquam demissam, qua pisces hamo capiendos alliciant. Locc. vertit: saepta ex festucis ad insidiandum et includendum pisces; alias excipulae;" Ver. autem: "nassa ex, vimine contexta.;

Vass, m. vass, säf: iuncus. B. 28: 3. ... Vatn, n. 1) vatten: aqua, B. 8: pr; 28: 4. 2) sjö eller ström: lacus v. flumen. B. 4: 1, 2; 28: 3; 37: 2.) land,

Dr. 11: pr. a vatnum ælla væghum, allitt., på resa till sjös eller lands: in itinere maritimo vel terrestri. Kr. 20: pr. o "Vatter, vanter, m. (Isl. vöttr) vante, handske: chirotheca. B. 41: 1.

Vapaböter, f. pl. (vide VGL.) böte sum i -botum skils, i. e. in libro Vapa

mal inscripto. Eps. 20, 24.

Vapa eper, m. (vide VGL.) Dr. 18: 2; Vab. 1: pr, 1; 3: 1. not. 28; 15: 3; 17, 25: 2; 24: pr, 1; B. 24: 4. *

Vapa mal, n. mål som angår våda: caussa, ubi de damno casu dato agitur. Vab. rubr. et ind. r.

Vapa værk, n. (vide 'VGL.) Vap.

18: pr. .

Vațe, m. văda, vădlig gerning: ca-sus, actio involuntaria. Vap. 1: pr; 3: 2; 18: 2; 24: 2. mæþ vaþa, Eþs. 3: 2; 20, 24; Vap. 1: 4. &c. dræpa &c. i vapa, 'Vap. ind. 18; cap. 3: pr, 1; 24: pr, höghste v., Vap. 11 pr. handlos v., vide Handlos. Cfr. Taka 3, Pili. "Vape (vel vapar, pl.? alias vap, n.), m. (a vapa, vadere) upgående af gränsen emellan egor, på det sättet att en menniska gar i rat linie emellan de vid råmärkena upstälda stänger: finium inter dues agros determinatio, quam facit homo recta linea progrediens secundum ductum perticarum in terminis positarum. vapa ripa, ES, 1:2. læggia vaþa a annan ælla for, oratt upgå gransen eller göra en fåra emellan sin och grannens jord, till den senares förfång: fines inter suum vicinique agrum progrediendo v. sulcando determinans, in illius detrimentum curvare lineam, v. transgredi verum terminum. B. 7: pr.

Vapmal, n. vadmal: pannus laneus (vilior, olim vulgaris). Vab. 6: 1. mark la, 96 alnar vadmal: XCVI ulnae panni lanei. Dr. 16: 2; 21; Æ. 14, 17; B. o: pr. not. 58. ore -la, 12 alnar vadmal: duodecim ulnae talis panni. B. & pr. Cfr. Mark 1.

Udder, m. udd: cuspis. skær u. ok æg, allitt., vide Skæra. o (odder)

Veta, v. a. göra: facere. Vide For-

vist.

Ughurmagha bot, f. böter för öfvermages brott: mulcta pro delicto ab impubere commisso. Vab. 15:3.

Ughurmagha börn, n. pl, barn som äro öfvermagar: pueri v. puellae im-

puberes. ES. 21: pr.

Ughurmaghi, m. öfvermage, den som ej fyllt femton år: pupillus, impuber, qui nondum excessit quindecim annos. Eps. 15: 1. coll. not. 24. ibid; Dr. 18: 2; 19; Vap. 15: 3; 24: 1; 40; Æ. 9: pr; ES. 20: pr; 21; R. 13.) (maghandi man, vide Maghandi.) (man, Dr. 18: 2.) man et kona, Dr. 9: 2; 18: 2; Vap. 14: pr; 15: 3, 4; 16: pr; 27: 1. Cfr. Mals man. (ovormaghi)

Ugilder, vide Ogilder.

Vighia, v. a. 1) inviga (saker till heligt bruk): consecrare (res sacro usui destinatas). v. kirkiu, Kr. 2: 1, 2; 9, 25: pr. gript v., Kr. 7: 1. krismu &c. v., Kr. 13: 1. 2) ordinera: ordinare (clericos). v. klærka, Kr. 13: 1. præster with (00. annar) vighber maper, sacerdos aut clericus minorum ordinum. Kr. 29. 3) viga: nuptias conficientibus benedicere. Vab. 36; G. 6: pr; 7. lata v. sik mæþ kunu, Kr. 31. 4) förrätta en viss ceremoni med lik, som bestänktes med vigvatten: funus sacro ritu aqua consecrata conspergere. lik v., Kr. 7: pr; 12: pr. — Cfr. Ovighper.

Vighvalder, m. (vide VGL.) Dr. 3:

Vigsl' et composs., vide Vixl &c. · Vika, f. 1) vecka: septimana. Vide Fasta 2, Dymbil dagha vika, Dymbilvika. 2) (Isl. vika sioar) ett visst stycke väg till sjös, sjömil: certum spatium viae navigantium, milliarium maritimum. Dr. 11: pr. Hanc mensuram ita describit Th. Thorlacius: Nordsk vika er einum siordungi leingri enn pysk mila, sva 5 pyskar milr gori 4 Nordskar vikur. Landnama-Saga, Skalholt, 1688. not. ad praes. — Cfr. Rost. 2

Vild, f. veld: favor alterius partis. *
Inde

Vilda maper, m. partisk man, som gynnar endera af parterna: vir alterutri partium favens, perra -mæn, R. 1: pr.

Vilder, adj. vilsesarande, sörvillad: errans, errore turbatus. han var v. mals ok mærkia, han mistog sig på gränsen och råmärkena; erravit de sinibus limitibusque. B. 7: pr. sværia vilt epsore nip, R. 8: 2; csr. Sværia, Villa.

Vili, m. vilja: voluntas. Kr. 31; Eps. 18; G. 6; Æ. 4. &c.)(vape, Vap. 3: pr; 15: 3; 16: 1. mæþ (sinum) vilia, upsåtligen, godvilligt: volons. Eps. 23: pr; Vap. ind. 7; cap. 6: pr; 7: pr; 16: 2. &c. mæþ vilia)(mæþ vaþa, Eps. 22; Dr. 18: 2; Vap. 1: pr; 11: 1; 15: 2, 4. &c.)(þrængder, B. 9: 1; 21: pr. utan mans vit ok vilia, G. 18. fræmia sin vilia (viþ kunu), Eps. 3: pr. Cfr. Vreþs hand, Goþ-, Ovili, Illa viliaþer.

Vilia, v. a. vilja: velle. impf. vildi, pl. vildu, Kr. 13: pr; Eps. 5: 1; ES. 16: 2. praes. conj. vili, pl. vilin, Kr. 8: 2; 13: 2; Eps. 3: 1; G. 10: pr, 1. &c. pæs -andis v. -ande, Eps. 1: pr; Vap. 8: 2; 13: pr. pæs -ande ælla valdande, allitt. Dr. 3: 3. Cfr. O-, Sialfsviliandis.

Vilin, adj. partisk, som hyser veld: alterutri partium favens. Vins. 6: 5; R. 22: 1.

Villa, f. villa, förvillelse: derror, Vide Takpilla,

Villa, v. a. villa, förvilla: in etrorem inducere, turbare. villir (taki so. ep) firi pöm sum flytia v. föra skal epin v. firi pöm sum (epin) skal seia, om den som skall gå eden, eller hans vederpart, påstår att en viss ed skall gås, men taken säger att en annan skall gås, och med sin ed bestyrker en oriktig upgift härom: si is, qui dabit iusiurandum, vel eius adversarius, dicat certum quoddam iuramentum esse dandum, sponsor vero perperam statuat aliud dandum esse iusiurandum, idque suo iuramento firmet (svær vilt epsöre nib). R. 8: 2.

Vilzs eper, m. ed derom, att man ej med upsåt utan af mistag skurit eller slagit på annans åker eller ang: iuramentum, quo quis probat se errore, non consulto, messuisse vel caesisse alienum agrum vel pratum, vel, secundum iurandi formulam: at han var vilder mals ok mærkia hughpe vara sit ok egh annars, B. 7:1; 21:1. coll. 7: pr.

Vin, m. 1) vän: amicus. Vide Ovin.
2) mäklare: proxeneta (cfr. VGL.). Vins.
2, 6: pr, 1—6; 7: 3, 4; 9: 1; 13; R. 11: 1;
B. 46. lagha v., Vins. 3: pr. sælia, köpa, fa mæþ v. ok vitne, Vap. 30: 1;
Vins. 1, 3: pr; 7: 1, 5; 13. arþiuva gæra mæþ v. ok vitne, Vins. 6: 1, 3. Off.
Böna vin.

Vindögha, n. (Dan. vindue, Angl. window) fönster, prov. vindue, vinduauge, vinafva: fenestra. Vap. 32:4. H. v. composita est a vinder, ventus, tectum, et ogha, oculus; primitus enim fuit foramen in tecto factum, quo exirte fumus, intraretque purior aer.

Vinga, v. a. (vide VGL.) pa tak (pætta) -ape, pa pætta -gapis (i. e. pæt sum han hanum -ape, §. 5. ibid. Vin gift, f. i. q. vingæf. B. 9: 1. not. 6.

Vingæf, f. vängåfva: donum amicitiae nomine datum; 1) skänker, som vid trolofning af fästemannen eller hans far gåfvos till qvinnans giftoman och andra slägtingar: dona, quae sponsus eiusve pater in sponsaliis dedit sponsori aliisque feminae cognatis. Vap. 14: 1; G. 10: 2; 26, 27. 2) en gåfva af sex öre som, utom den egentliga städjan, gafs till jordegaren, då någon första gången stadde ett hemman: donum sex orarum, quod, praeter arrham proprie sic dictam, dedit is, qui primum conduxit praedium quoddam. B. 9: pr, 1. Cfr. Gæf 2.

Vinna, v. a. 1) vinna, forvarfva: adquirere. Æ. 10: pr. 2) vinna, segra: vincere. han haver vunnit, Æ. 5. v. iorþ, fundum iudicio sibi adiudicatum accipere. ES. 7. not. 34; 9: pr. n. 99. 3) öfverbevisa: convincere. v. annan til horsak mæþ lagha vitnum ok lagha domum, Kr. 27: pr. vunnin mæþ lagha domum ok lagha eþum, Vaþ. 33: pr. varþa laghlika vunnin, Kr. 25: 1; Eþs. 32. Cfr. Laghvinna. 4) vinnas, pass. finnas, vara till: existere, adesse. Kr. 26: pr. not. 65. v. at, Kr. 26: pr; Dr. 9: 1; Vaþ. 35; Æ. 9: pr. v. til, Vaþ. 35.

Vins eper, m. ed som gås af vin, två vitnen och tylft: iuramentum a proxeneta, duobus testibus ac duodecim aliis viris datum. Vins. ind. 3; cap. 6: 1. coll. 3: pr.

Vinsorp, n. (vide VGL. v. Vinord.) bipia man i v., Vins. 6: 2, 5. dylia v., ganga vip -pe, vita sik til -ps, neka &c. att man vid ett visst köp varit vin: negare &c. se in emtione quadam proxenetae officio functum esse.

Vins. 6: 4. fa hus mæp -pe, i. q. mæp vin ok vitne, Vins. 2. vinsorpa balker, d. ä. angående köp som skola ske med vin och vitnen: liber de emtionibus proxeneta ac testibus praesentibus faciendis. Vins. rubr.

Vinter, in. vinter: hiems.) vartimi, B. 1: 2.

Vir, pron. vi: nos. Æ. 20: 1; Vins. 6: 1. dat. et acc. os, Kr. 31. not. 86; Æ. 20: 1. °

Virka, v. a. göra arbete: opus facere. v. i skoghe, i. q. rypia, B. 28: 4.

Virpning (virping; værning, Vins. 7: 4. not. 50; B. 45. n. 80.), f. värde, köpsumma: pretium quo res quaedam emta est. Vins. 6: 2, 3. not. 27; §. 5, 6; 7: 3, 4; 8: pr; 13; B. 45.

Visa, v. a. 1) visa: monstrare. Dr. 3; 2; B. 33. 2) skicka: mittere. huli-kin han visa til (sc. pings), R. 14: pr. utan han visi (sc. andrum) pit, Eps. 1: 8. v. manni v. præli sinum, neml till att dräpa någon: ad hominem occidendum. Dr. 3: pr. Cfr. Haf.

Vissa, f. (vide VGL.) Vins. 6: 6. not. 74. san v., Æ. 23: pr.

Vist, f. vistande: mansio, commoratio. E. 10: 3. not. 37; ubi tamen navist legendum videtur. Cfr. For-, Na-, Sam-, Viper vist; Ovistan.

Vista vitni, n. bevisning med vitnen derom, att man då ett brott begicks, ej var der på stället närvarande: probatio per testes, qua aliquis demonstrat se non adfuisse ubi delictum quoddam commissum est, ex. c. egh nær hava varit þa sum hin var dræpin. sværia v., Dr. 3: 2; Vaþ. 8: 2. Ih. perperam vertit: "testes, qui ibi, ubi accusatus es, testantur."

Vit, n. 1) vett, vetskap: scientia, notitia. utan mans v. ok vilia, allitt. G. 18. 2) vett, förstånd: ratio, mens. til

vits koma, d. a. till mogen ålder: assequi aetatis maturitatem. Eps. 24.

1 14

2 3

'n

1

:1;53

ot 86:I

13 (100)

3:4

g, **(3**

12.1

المنافدين أوار

re I

120

押野

- 3

Vita, v. a. veta: scire. Eps. 11; Dr. 11: pr. praes. vet, G. 20: 1; Æ. 7. &c. impf. visse, pl. vissu, Kr. 15: pr; Dr. 4: pr. &c. viste, ibid. in nott. tve (sc. sum) pæt vita ok nær varu at &c. R. 26: pr. per tve sum pæt vissu ok a stæmnu varu, R. 8: pr. per vissu ok viper varu, ES. 8; Vins. 3: pr; 7: 5. not. 60. litils vitande, litet vetande: parum

intelligens. G. 19. a Vita, v. a. 1) bevisa (med ed): probare (iureiurando). Eps. 33: pr; Dr. 17: 2. &c. v. forfall, fang, hemföhu, &c. Kr. 5: 1; ES. 9: 1; Vins. 6: 1. &c. firi (angående den tvistiga saken: de re litigiosa) hemföhu v., Vins. 7: 4. v. (ni*per) viþergiald,* d. ä. hvad han gifvit i byte för jorden: probare quid alter in permutatione fundorum acceperit. Æ, 10:3; ES. 5. v. man (sc. vara) skriptaþan v. böttan, fullsære sæt ok böt, skenu bötta, eþ förþan, &c. Kr. 14: 1; Dr. 20: 1; 21; Vap. 7: 1; 26; Æ. 10: 2. &c. cfr. Sætta. v. pænningana æmgoþa, E8. 16: 2. v. annan til ughurmagha, probare alium impuberem esse. Dr. 18: 2. v. sik til, se esse dominum rei. Vins. 6:3. v. sik til ens halms, vide Halmber. v. sik til vinsorps, se in emtione proxenetae officio functum esse. Vins. 6: 4. v. sik til værþa &c. ES. 4: 2. not. 73. pan (sum) innan ætta vil vita, qui contendit hereditatem ad mortui cognatos (non ad coniugem) pertinere. Æ. 5, 6: 1. v. mæþ eþe, ES. 1: 1; B. 9: 1, 2; 30: pr. not. 62; 39: pr; 46. not. 1. v. mæþ eþe sinum, Kr. 14: 1. v. mæþ surnum eþe, B. 26: 1. v. mæþ enum (sc. manni), Æ.8: pr. v. mæþ tvæggia manna eþe, Vius. 8: pr; B. 36: 4. v. m. tvem mannum, Dr. 3: 4; Vap. 25: pr; R. 26: pr; B. 25: 3. v.

Cerp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

m. tvem mannum ok sialver han pribi, Vins. 6:3. v. m. tvæggia præsta epe ok sialver han pripi, Kr. 6: pr. v. m. epe tvæggia manna ok tolfæftir, R. 8: 2; 9: pr; B. 46. v. m. tvem (mannum) ok tolf æftir, G. 7: 2; Æ. 10: pr; ES. 9: 1. v. m. tvæggia manna vitne ok tolf æftir, Vap. 38: 1. v. m. tvem frændum ok tolf æftir, ES. 3: 1. v. m. tvem af nipinne ok tolf aftir v. tolf valinkunnum, G. 16: pr; Æ. 10: 2. v. m. fullum nipiar epe, Æ. '8: 1; 10: 1. v. m. siughurtan manna epe, Kr. 8: 2; 13: pr; 15: pr; Dr. 5: pr; 14: 5; 18: 2; 21; Vap. 1: pr; 7: 1; 15: 3; 26, 37; G. 5: 1. not. 68; 16: pr; Æ. 10: 3; 16: 1; 25: pr; ES. 15: pr, 3; 16: 2; Vins. 6: 5, 6; 9: 1; R. 1: 1; 15, 20, 23, 26: pr; B. 1: 1, 2; 9: 1; 17: 1; 33, 39: pr. nott. 64, 65; cap. 40. v. m. fæmtan manna epe, G. 5: 1. v.m. tvænne siughurtan manna epum, B. 40. v. m. prænne fiughurtan manna epum, Dr. 4:3; Vab. 7: 1; 34: pr; G. 4: pr; 9: pr; B. 40. v. m. þrættan takum ok þrættan tylftum, Dr. 20: 1; R. 11: 1. 2) intyga, utlåta sig öfver: aflirmare, edicere. *þer* skulu v. sum nær varu hvat þær ær sant um, Æ. 6: pr. v. nær han do &c. E. 5. v. hvat han gaf &c. Kr. 24: pr. v. epsörit, i.q. v. huru han var taki at epinum &c. R. 8: pr. næmdin skal v. &c. Eps. 2: pr; R. 4: pr; cfr. Fiarpungs-, Hæræþs næmd. þæt ær biskups rætter ... vita hvat luflikt ær &c. Kr. 28. 3) svärja: iurare. v. lufs ep, B. 7:1; 30: pr. v. at han fik mæþ fæstum &c. ES. 5. (sværia ok) v. niper ramarka, B. 1: 4; cfr. Sværia. þæt skulu tve mæn (sc. testes) v., tve sum þæt v. &c. Eþs. 26; Dr. 3: pr; 11: pr; Vab. 20: pr; 32: 1; G. 11: 1; R. 26: 1. pæt skulu tve v. ok sværia, Eps. 32. tve skulu þæt v. ok tolf æftir,

E. 17. pæt v. tve ok tolf, ES. 9: 1. tolf skulu v., E. 8: pr. tolf æftir sum pæt v., G. 5: 1. fughurtan mæn skulu v., E. 8: 1. 4) tillvita, beskylla: accusare. v. manni at han &c. Kr. 30: 1; Eps. 31: 1; Vap. 1: 5; 2. sak v. mal vitis manni, Kr. 26: pr. not. 84; Eps. 30, 31: pr. vitis han pæt, E. 16: pr. *

Vitfærlinger, m. (a færas, minui; Isl. vitfirringr, a firra, privare.) vett-villing, avita menniska: homo mente captus. R. 14: 1. Locc. perperam vertit: "longe remotus aut profectus;" et Stiernhöök (de Iure Sv. G. vet. p.

73.), "peregre profecturus."

Vitna, v. a. 1) öfverbevisa (med vitnen eller såsom sjelf vitne): convincere (testibus v. proprio testimonio). v., absolute, Dr. 11: pr; Vab. 26. hin sum -ape, is cuius testes iurarunt. Vap. 20: pr. v. piuf, drapara, præl, &c. Kr. 13: 3; Eps. 1: 8; 26; Dr. ind. 3; cap. 2: 1, 2; 13: 2; Vap. 9, 32: pr, 3; 37. pa skulu han v. siax boande mæn, Ebs. 30, 31: pr. pe sum han -apu, Ebs. 28. han (acc.) skal v., Eps. ind. 26. v. man til draps, kunu til haldsbænd, Kr. 13: 3; Dr. 8, 19. v. man firi drap &c. Dr. 17: pr; Vap. ind. 9; cap. 15: 2; 22. v. up a man, Ebs. 12. v. sik, bevisa sin sak: caussam suam probare. Vap. ind. 6, 20; cfr. Hoght. v. band sin, Vap. ind. 33; cfr. Band. 2) vitna: testari, testimonium dicere. Æ. 6: pr. et not. 91. v. amot manni, Eps. 7: pr. miætsmæn v., B. 33. not. 31.

Vitni, n. 1) bevis, bevisning (egentl. genom vitnen): probatio (proprie, per testes). Æ. 6: 2; 7. yppinbar v., Kr. 16: pr; Eps. 25; Æ. 8: pr. san v., Kr. 16: 1. not. 62; Eps. 17, 25; Vap. 31: 1; B. 25: 3. full sannind ælla v., Eps. 17. v. ganga, R. ind. 26. ganger han nakvarum -num a (sc. malit), Eps. 12. mæþ lagha -num ok lagha domum,

Kr. 27: pr. Cfr. Beta, Leta, Lepa 2. 2) vitnesbord: testimonium. Æ. 5, 6: pr; ES. 16: 2. bæra v., Æ. 6: 1, 2; ES. 13: pr. not. 83; R. 6: 2. bær barn v., vide Barn 2. bær til v. bulster ok blea, sc. adulterum in flagranti crimine esse occisum. Eps. 26. mæþ tvæggia boanda manna -num, d. ä. i deras närvaro: iis praesentibus. Vap. 1: pr. mæp tvæggia præsta v. miætansmanna -num ok ehe, Kr. 6: pr. not. 49; Vap. 6: 2. lata tva mæn sværia sin v., ES. 13: pr. (mæþ) -num a man ganga, v. skulu ganga a man, vide Ganga 1. Cfr. Skrok-, Vista vitni. 3) vitnens ed: iuramentum testium. i -num vara v. standa, Vap. 8: 1; R. 19. vita map tvæggia manna v. ok tolf æftir, Vab. 38: 1. tylfta eþa æftir sin v. sværia, Dr. 3: 4; Vap. 8: 2. fiughurtan manna eh æftir sin v. ganga, Vah. 20: pr. tylfta ep æftir hvart -nit fæsta, d. ä. ester hvarje af två vitnen aslagd föred: post quidque iuramentum praevium (foreper) a duobus testibus datum. R. 26: pr. sværia tolf manna et æftir hvart -nit, Dr. 3: 2; Vap. 8: 2. pe sum (för) svoro i -numin, Dr. 3:2; Vap. 8: 2; 20: pr. Cfr. Fæmtæ vitne. 4) vitne: testis. Dr. 11: pr; Vab. 6: pr; Æ. 5, 6: 1; ES. ind. 13; R. 26: 1. köpa mæþ v., d. ä. i vitnens närvaro: praesentibus testibus. Vins. 8: pr. vin ok v., vide Vin. a

Vitnis maper, m. vitne: testis. Dr. 20: 1. *

Vitra, v. a. (Isl. vitrast, adparere)
1) kungöra, tillkännagifva: notum facere, indicare. ES. 21: pr. v. ramarka,
B. 1: 4; 6: pr. 2) bevisa: probare. v. sik til værþa &c., nisi pro vitra legendum sit viter, ES. 4: 2.

Vitsorp (vitzsorp), n. 1) rättighet eller skyldighet att bevisa eller med ed värja sig: ius v. onus probandi v. iu-

ramento se defendendi. Vap. 6: pr, 2; 20: pr; 32: 4, 5; 33: 1; G. 14: 3; ES. 1; 2; 2, 3: 1; 7; R. 7. giva manni v., concedere alii ius se defendendi. Vap. 11: 1. piufrin ær viþer v. kumin, Vab. 33: 1. vinin a pæssin v., ius habet hoc probandi. Vins. 6: 4. han a sama v., ES. 8; Vins. 6: 1. (pat) komber egh længer til hans -þa, det tillkommer sedan ej den anklagade att värja sig med göpslu ep: ius iuramento göpslu eper dicto se defendendi postea non competit reo. R. 16: 1. rana sik til -pa, vide Ræna 1. þæn havir v. sum vil vita &c. Dr. 18: 2; G. 5: 1; 7: 2. &c. han a v. þæt ær hans v. (at) vita v. dylia v. væria v. giva eþ, Kr. 18: 2; 24: pr; Eps. 33: pr; Dr. 4: 3; 5: pr; 14: 5; Vap. 1: pr, 2, 5; 2, 15: 3; 23: pr; 33: pr. &c. han a v. mæþ eþe, B. 46. han a v. mæþ tvæggia manna eþe, B. 15: 1. han a v. þæt ær hans v. m. siughurtan manna epe, Æ. 2: pr; ES. 3: 2. not. 21; Vins. 6: 5; B. 1: 3, 4; 8: 3. pæt ær hans v. m. göpslu epe siughurtan manna, R. 16: 1. han a v. m. tvem af nipinne ok tolf valtnkunnum v. mæþ fullum niþjar eþe, vide Niþ, Ni*piar eper.* 2) rättighet att afgöra en sak: ius decidendi rem. Kr. 16: 1, 2; Vap. 20: 1; B. 1: 4. not. 12; 2: 1. pan a v. sum byggia vil, sum innan ætta vil vita, sum til iamnaþa vil dela, &c. G. 8: pr; Æ. 5, 6: 1; 10: pr, 2; ES. 16: 2; B. 8: pr, 3; 10, 11: 2; 32, 33. 3) rättighet (i allmänhet) att göra något: ius (generatim) aliquid' faciendi. han a v. giva ut, inne halda, &c. G. 11: pr; 12: pr; 14: 2; 18; ES. 1: 1; 4: pr; 21: 1; B. 11: 1; 17: 1; 25: 3. pa aghu þer v. sum skaþalöst gita byght andrum, d. ä. rättighet att bygga qvarn: ius habent molinae struendae. B. 8: 2. pon gambla aværkanin a v. nyu aværkum ryva, ibid. þa ær þæt hans v.

142

), fr.y,

 $\mathbb{R}^{\mathbb{R}}$

1. 1建

111

lic to

170

11

; M

, M

121

, <u>1</u>23

.

ا أ

62

...

1 16

, [

7

ŊĮĮ

. 1

4, 11

13

Y TI

1

, 1

.

إ

ok vari varper, d. ä. han har samma rätt som om hela nämnden hade varit på hans sida: eodem iure fruitur, ac si tota nemda cum eo stetisset. Kr. 16: 2.

Vixl (vigelse, Kr. 2: pr. not. 32.), f. 1) invigning (af kyrka): consecratio (aedis sacrae). Kr. 2: pr. pa ær v. af kirkiu, templum profanatum est. Kr. 25: pr. 2) vigsel: benedictio nuptialis. Vide Vixla stæmna. (vigsl)

Vixla dagher, m. dag da en kyrka inviges: dies consecrationis templi. Kr.

2: 2; 9.

Vixla spiæll, n. kyrkas ohelgande, hvarigenom dess invigning spilles eller går förlorad: templi profanatio, qua consecratio antea facta inutilis redditur. Kr. 25: pr. Scribitur vigzslospilld, not. 46. ibid.

Vixla stæmna, f. sammankomst till förrättande af vigsel: conventus in quo fit benedictio nuptialis. behas -nu, G.

8: pr.

Vip, viper, praep. c. acc. v. dat. vid: iuxta, ad, in. v. landamære, handvita, Vins. 6: 3; B. 9: 6. taka man v. drap, Dr. 2: 2; cfr. Taka 4. v. vara, G. 6: pr; 14: 1; 29: 2; Æ. 10: 1; ES. 8, 15: 5; Vins. 3: pr; 6: 1; 7: 5. not. 60; R. 1: pr; 14: 1. kvæþa v. sighia ia v., vide Kvæþa, Sighia. kænnas v., vide Kænna. Cfr. Hætta, Koma, Þorva, Þær. 2) med: cum. köpa, gæra köp, iamka, skipta v. annan, vide Kopa, Kop, &c. afhænda sær (iorþ &c.) vip man, ES. 10; Vins. 6: 7; 7: pr. skipti v. annan, Æ. 10: 1. skipter, laghskipter, lutskipter, oskipter v. annan, vide Skipta &c. iamt v. halft v. annan hava v. ægha, Æ, 8: pr; B. 35: 1; 37: 2. sunum sinum halft v. sik giva, Æ.9: pr. ærva en huvuhlut v. burn sin, G. 21: pr. varpa v. halda halfgirbi v. fribgærbi v. annan, B. 13:

2; 20. brytas v. kunu, vide Bryta 6. delas, hittas, kopas, talas, æghas v., vide Dela &c. Cfr. Afla, Dela 2, Laghskilder, Skilia 1, prætta. 3) emot: contra. bryta, ora v. annan, Ebs. ind. 10; Dr. 7: 1, 2. pæt ær v. han varper giort, Dr. 10: 1. v. (botinne, manni, &c.) taka, emottaga: accipere. Vab. 6: 1; Æ. 12: pr; R. 14: 1; 23: 1; B. 17: 1; 33, 39: pr; cfr. Viper taka. 4) till, för, i förhållande till: ad, ratione (hominis v. rei). böta v. kunungin &c. vide Böta 2. saker v. biskup &c., vide Saker 2. lösa viþ kunung &c., vide Lösa 4 d. sætta ok böta v. annan, vide Sætta. rætta sik v. guþ, Kr. 21. væghia v. annan, vide Væghia. vara man v., vide Vara, v.a. *

Viparin, adv. vidare: latius, ulterius. Dr. 3: 4.

Viþer, m. 1) trän (huggna eller ej huggna): arbores (caesae v. non caesae). B. 33, 34: pr. Cfr. Galdviper. 2) skog: silva. siban solær undi vibi, d. a. nedgången: postquam sol occidit, v. quasi in silvam se abdidit. R. 12: pr. Ita quoque Locc. et Ver. explicant hanc locutionem, etsi Ver. observat eos, "qui" in insulis vel terris planis maritimis habitant, cum dicunt sol ganger undir vib, intelligere sub oceanum se condere solem." Ih. vero, etsi his adsentiens, ipseque adferens etiamnunc apud nostrates consuetam formulam: solen går i skogen, tamen perperam fingit vocabulum quoddam vide, coelum, horizon, ut autumat, significans.

Viperdelu maper, m. vederdeloman: adversarius, qui cum alio litigat. Kr. 13: 2; R. 1: pr.

Viper ganga, vip ganga, v. a. c. dat. (vide VGL.) Eps. 17, 25; Dr. 3: 1, 3; 11: pr; Vap. 8: 2; Æ. 15; ES. 16: 2; Vins. 6: 4, 7; B. 39: pr. han ganger viper

drapinu, gærþ sinne, &c. Dr. 3: 1; 11: 1; Vap. 11: 1; Vins. 6: 4.

Viperganga, f. bekannelse: confes-

sio. Dr. 3: 1; 12.

Vipergangu maper, m. en menniska som bekänner (ett af henne begånget brott): homo qui confitetur (crimen a se commissum). Dr. 11: pr. krævia -mansins, fordra att häradet skall framskaffa dråparen som bekänner gerningen: petere a territorio ut exhibeat auctorem caedis, facinus confitentem. Ibid.

Viper giald, n. det som är gifvet i betalning eller byte för en sak som någon köpt eller tillskiftat sig, (vedergällning): pretium quo res emitur vel permutatione adquiritur. G. 14: 2; E. 10: 3; ES. 5, 9: pr; cfr. Vita 1. fa mæßfullum -dum, Vins. 7: 1. þæt ær egh v. hans fear, d. ä. köpt med hans egendom: non ab eo emtum v. eius bonis solutum est. Æ. 17.

Viperlagh, n. vederlag: compensatio. Inde

Viperlags öri, n. böter som erläggas af den som förytrat jord, men brister at hemul, eller ryggar köpet eller skistet: mulcta quam pendit is, qui fundum alienavit, at evictionem avertere nequit, aut rescindit factam venditionem vel permutationem. ES. 3: 1; 4: pr, 2. luka ut, mista &c. værþ ok v., allitt. ES. 3: 1; 4: pr, 2; 8, 11: pr; 14: 1. Ratio nominis ea esse videtur, quod possessor fundi, evictione facta, olim semper mulctam illegitimae usurpationis pependit, si vero auctorem laudasset, eumque factae venditionis convicisset, ab eo illius mulctae compensationem, viperlags öri dictam, accepit; quod recentiori tempore, ni fallimur, ita mutatum est, ut possessor, si emtionem probare posset, a mulcta liber esset (ES. 4: 2; 15: 5.), at venditor tamen, si

evictionem non posset avertere, mulctam, retento nomine viperlags öri, emtori fraudato solveret.

; 11:

J.

أأذ

. ...

1

. 2

15

r IE

;: **I**

المِيرُ م

1

1

1

الخ

F

100

7

. ,

∤1.

غزرُ

1

1

TP.

Viper mund, f. en gafva af två marker, som i visst fall gafs af brudgummen till bruden såsom ersättning för omynden: donum duarum marcarum, quod in certo casu sponsae dedit sponsus, nomine remunerationis dotis. G. 3, 15. In Lege Burgund. vittemon appellatur donum, quod sponsus dedit proximis sponsae cognatis. Cfr. Haltaus, Gloss. vv. widem, widemut &c.

Viper taka, vip taka, v.a. emottaga: accipere. Kr. 13: pr; Vap. 6: 3; 32: 5; ES. 16: 2; R. 8: pr; 22: pr; 23: pr; B. 2: pr; 9: 6; 33, 48. vil han egh v., d. ä. vidkännas att han sålt eller gifvit den klandrade saken åt den andre: si repugnet, negando se rem litigiosam alteri vendidisse v. dedisse. Vins. 7: 1; 9: 1. ma egh v. at osurnu, d. ä. vinen som ej framskaffat säljaren, skall med ed af köparen bindas, om han skall emottaga eller åtaga sig saken, d. ä. om ansvaret skall träffa honom: proxeneta, qui non in medium produxit venditorom, tamen reatui ne subiicitor antequam emtoris iuramento constrictus fuerit. Vins. 6: 2. Cfr. Vip 3.

Vipervist, f. (vide VGL. v. Atvist.) Dr. 6.

Vipia, f. vidja: vimen. Dr. 13: 2. Cfr. Eki vipia.

Ukar, pron. poss. dual. vår (bägges): noster (amborum). f. ukur, B. 9: 2.

Ulagh, Ulaghlika, vide Olagh, O-

laghlika.

Um, praep. c. acc. 1) omkring: circum. binda um arma, ramarkar um by, &c. Dr. 2: 1; Vap. 33: 1; B. 1: pr; 16, 20, 23. koma um (sik diki ælla) garþi, B. 3: pr; 28: 4. bita um ben, B. 24: 2. sat um (sc. hump) stena, B. 3: 1. 2) omkring, öfver: per. um alt

rikit, alla laghsaghu, &c. Eps. 8; Dr. 3: 4; R. 26: 1. 3) förbi: praeter. fram um fara, B. 37: 1. 4) om, angående: de. um paskaskuld, hor, &c. Kr. ind. 10, 15, 22; cap. 3: pr; 29: 1. &c. um tomptir, B. 6: pr. sighia til um fæmt, R. 7. um huru, hvat, æn, at &c. Kr. ind. 1, 2, 4–9, 16. &c. bipa kunungs ræfst (sc. þær) um, ES. 15: pr. Cfr. pær. 5) i asseende på: ratione (rei). um lyti ok læki, Vab. 18:1. um andra, pripiu (nat), Kr. 7: 1. fa skapa um sit korn v. fæ, R. 4: pr; B. 25: 3. kvar sitia um branstup, B. 44: 1. 6) om, på, i (tid): in (tempore), per (tempus). um vixla dagh, sunnudagh, siunda dagh, iul, &c. Kr. 2: 2; 3: 1; 7: 2; 11, 23, 29: 1. &c. um anfriþ, vartima, vinter, &c. Æ. 21; B. 1: 2; 9: pr, 1; cfr. Var. um nat v. nattina, vide Nat 1. um dagh, interdiu; um daghin, uno v. eodem die; vide Dagher 1. um arit, quoque anno. Kr. 11; Æ. 12: 1. giva um arit, pro quoque anno. Æ. 12: 1. um hvart ar, Kr. 11. um ar, nat ok iamlangu, þrj ar, fæm v. niu nuctor, doghn, ett helt år &c.. por integrum annum &c. Kr. 13: pr; 25: 1; Dr. 5: 1; G. 11: 1; 14: 2; Æ. 14; Vins. 6: pr; B. 41: pr; 51. &c. nöt um siax halma, i. e. qui vixit sex annos. B. g. pr. 7) adv. omkring: in orbem. vatn vænder um hiul, B. 28: 4. not. 1. *

Um, conj. om: si. Kr. ind. 3; Vap. ind. 12; G. ind. not. 13. &c.

Umbups maper, m. (vide VGL.) R. 14.

Umeghn, f. utjord, jordstycke som någon eger, utom sin andel i bys gemensamma egor: solum quod, praeter portionem communium pagi agrorum, ad aliquem pertinet.) (bolbyr, Æ. 9: pr.

Undan, 1) praep. c. dat. undan: a, seorsum a. ganger undan perre (kværn), Vap. 1: 2. rapa (gops) u. skipti, Dr.

5: pr. giva (iorp &c.) u. rættum arva, æria u. andrum, d. ä. till den andres förfång: in alterius detrimentum. Æ. 4, 11; B. 9: 8. Cfr. Hasla. 2) adv. undan, bort: e medio, abhinc. u. slippa, koma, &c. Eps. 26. not. 35; Vap. 30: pr; 31: 5; 32: 6; G. 16: pr; Æ. 6: 1; R. 7. *

... Undir, undi, praep. c. dat. v. acc. i) under: sub. u. kværn, syll, Vab. 1: 2, 4; 32: 4. u. las læggia, G. 8: 2. stiala v. taka u. lase, Vap. 32: 1, 3. goma u. sinne værn, Eps. 18, 19, 24. (annan (umbuþsman) u. sik taka, R. 14:1. læggia epa u. kunungs dom, Kr. 13: 2. sætia pænninga i borghan a. kunungs dom, d. ä. till dess konungen dömt i saken: donec caussa a rage decisa fuerit. R. 4: 1. rypia (iorp) u. rovum, vide Rova. læggia (iorþ) u. (priggia) ara stæmnu, intaka skogh w. mala, B. 9: 7; 32. 2) till: ad. u. möpringa ganga, de hereditate, Eps. 18. 3) till förfång eller skada för en annan (om något som göres i hemlighet eller med svek): in alius detrimen--tum v. Traudem (de furtim v. doloso facto). gæra hor u. man, vide Hor. .Cfr. Undi gæf.

. Undi gæf, f. städja gifven till för-:fång för en annan: arrha furtim, in valius fraudem data. B. 9: 4.

Undi soknari, m. under- eller vicefiskal exactor vicarius. R. 14: pr.

Undistanda, v. a. förstå: intelligere. ·pæt ær sva -dande, det är så att förstå: hoc ita intelligendum est. Ebs. 10: ipr; Dr. 2: 2; Vap. 15: 4; Æ. 3: pr, 1; -10:2; ES. 11:1; R. 11:1. * Delingli taka, w. a. (vide VGL.) Eps. there v. tollere. B. 8: pr.

adj. ung: iuvenis. Vap. 6: 1. - Unæmder, vide Onæmder.

.("Up, adv. r) up: sursum. lepa up a stander i bokinne, d. ä. ofvanför, i hogh, Dr. 18: 1. up at akre, Kr. 9. by

up byggia, B. 5: 1. up a, i. q. a. up a pæn ætta læggin, Æ. 1:2; 3:pr. vitna &c. up a man, Ebs. 12; R. 23: pr. ganga laghum up a (mal), R. 3: 1. up brænna, föþa, gæra, halda, hugga, risa, skæra, vide Brænna &c. 2) genom en lika bild som niper stundom beteknar motsatsen, betyder up att något uphäfves eller göres ogiltigt: pari figura, qua v. niper contrarium significat, v. up indicat aliquid tolli v. irritum fieri. up piggia, vide piggia. Cfr. Up ganga. 3) up beteknar stundom att något är helt och hållet gjordt, så att intet återstår: h. v. interdum indicat aliquid plene ac usque ad finem esse factum, ut nihil restet. ær alt up salt, G. 14: 1. up inna, vide Inna. 🌣

Up binda, v. a. upbinda: subligare. pa -das klokkur, Kr. 22; cfr. Dymbilvika.

Up byria, v. a. börja: incipere, initium facere. R. 26: 1; B. 1: 4.

Up fulla, v. a. fullt ersätta: plene compensare. G. 8: pr; B. 8: 3.

Up ganga, v n. 1) upg&: oriri. solin ær -gin, R. 21: pr. 2) uphäfvas, förklaras ogild: irritus fieri. eper ganger up, Vins. 6: 2; R. 8: 2.

Upgangs aker, m. en besådd åker, der säden håller på att sticka up: ager consitus, ubi germinant segetes. B. 49. Locc. vertit: "ager adsurgens."

Up hængia, v. a. uphänga: suspendere. Ebs. 16; Dr. 13: 2; Vab. 32: pr, 1, 3; 35, 41. * (hængia)

Up kippa, v. a. updraga: sursum tra-

Up lata, v. a, opna: aperire. hus u.,

Uppe, adv. uppe: superne. sum u. det föregående: ut supra (sc. in §. 1.) dictum est. Æ. 10: 2. per sum u. boa, i. q. ovan siri, B. 8: pr; est. Boa: 1. a

Uppe halda, v. a. c. dat. v. acc. skaffa, bekosta: praestare, impendere. prim borpum v. pry borp manni u., Kr. 2: pr; ES. 1: 1, 2. dagsværkum u., Vap.

16: pr. *

Uprættar eper, uprætu eper, m. tilläfventyrs den ed, hvarigenom någon bestyrker att han i ett mål, för hvilket han varit tilltalad, gjort rätt för sig på liongaping, eller att han i en jordatvist lagligen värjt sig: forte illud iuramentum, quo quis adserit se in caussa quadam contra se acta, in iudicio lionga hing se rite defendisse (at han gik laghvarþer af lionga þingi mæþ lagha epum ok lagha domum, R. 26: pr.), vel in lite de re immobili ius suum legitimo iuramento defendisse (at han haver pa iorp laghvart, ES. 15: pr.). Kr. 13:3; R. 17. Locc. illo loco vertit: "praestitum iuramentum;" hoc vero: "restauratum iuramentum."

Up sætia, v. a. upsätta: statuere, exponere. u. sin ep, framställa de män som äro beredde att gå ed: viros ad iurandum paratos in medium produce-

rė. B. 1:4.

Up taka, v. a. 1) uptaga: tollere, promere. kunu ur iorp u., sepultum feminae cadaver eruere. Æ. 7. lik u., Eps. 29. 2) emottaga, upbära: capere, accipere. Kr. 9. not. 53; Eps. 18; Dr. 11: pr; Æ. 14; R. 15; B. 9: 1; 32, 33, 44: 1.

Up tælia, v. a. uprakna: enumerare.

Eps. 11. "

Ur, praep. ur: ex. Kr. 1; Eps. 1: 5, 7; 7: 1. &c. ur (sc. akre) fara, B. 15: pr. skær ur (sc. iorþ) gæslinga torvu, B. 25: 2. Cfr. Giva 1, Köpa 1, Lata 1, Skipta 2. ° (or)

Vraka, v. a. 1) drifva: agere, pellere. bort v., Vap. 31:3; Æ. 1:1; B. 9: 1. af v., B. 35: pr. v. (sc. svin) a (skogh), B. 41: pr. -ker (sc. fæ a aker) ok gætir, B. 21: 2. Cfr. Firi vraka.
2) drifva in, slå in: infigere. v. piu-perhæl a vægh, B. 4: pr. v. staka, sätta gärdsgårdsstörar i jorden: palos in humo defigere. B. 29. — Cfr. Haf vrak.

Vranger, adj. vrang, elak: pravus,

malignus. B. 21: pr. .

Vrangt, adv. oratt: iniuste, perperam. Kr. 16: pr. o

Uren (acc. urenan), m. i. q. runi.

B. 25: pr.

Vreper, adj. vred: iratus. Eps. 1: 7.*
Vreps hand, f. (Isl. hond, dat. hendi) en af vrede styrd hand: irata manus. hugga annan mæp vreps hænde, Vap. ind. 6. mæp vilia ok vreps hænde, allitt. Vap. 6: pr; 20: pr.

Vreps wærk, n. i vredesmod begången gerning: laesio irato animo facta. skena ælla (sc. annat) v., Kr. 30: 1.

Urgæf, f. en gåfva utgörande halfva egendomen, som fadren skulle afstå åt sina söner, då en af dem gifte
sig, eller fadren sjelf ingick nytt gifte:
donum ex dimidio bonorum constans,
quod pater universis filiis cessit, cum
eorum aliquis uxorem duceret, vel pater ipse ad secunda vota migraret. Æ.
9: pr. 2; 10: pr.

Ursaka, v. a. göra saklös: insontem

reddere. u. sik, B. 1:4. Ursaker, vide Orsaker.

Urpinga, adj. indecl. då ting ej hålles: quando non celebratur conventus
iudicialis. siti pær til daghrin ær u.,
till dess det är så sent på aftonen, att
tiden för tings hållande är förliden, d.
ä. till dess solen är nedgången; exspectato donec ingruerit vespera, qua non
celebrantur iudicia, v. donec occiderit,
sol; (quam exspectationem barbara Latinitas notavit verbo solsatire [a solæ

sæter]; vide pu Fresne Gloss. b. v.) Kr. 19: 1. coll. R. 12: pr; 21: pr.

Urpiuva, adj. indecl. (vide VGL.) gæra sik v. gæras u. (mæp vin ok vitne), Vins. 6: 1—3; 8: pr. v (orpiuva)

Uræfle, n. i. q. 'ofæfle. B. 25: pr. not. 4; 36: 1.

Ut, adv. ut: foras, ganga ut i garþ, Dr. 2: 2. ganga ut ivir aker, ut at akre, Kr. 9; B. 7: 1; 9: 6. gange ut virpningin, ganga ut prea næter, vide Ganga 1. ut a diup, B. 28: 3. sla ut ögha, skiuta ut skipi, B. 24: 4; 43: pr. byggia ut a annan, d. ä. utöfver rätta gränsen: ultra iustos terminos. B. 8: 4. (sc. gialdi v. givi) ut tiundan, arvit, morpgialdit, Kr. 13: pr; Ebs. 23: 1; Dr. 12. gæra ut (gatu) af sialfs sins (sc. iorb), B. 11: pr. vænda ut hiul (nisi pro ut legendum sit um), B. 28: 4. ut biuha, fælla, gialda, lata, luka, læggia, lösa, miæta, vide Biuha &c. Cfr. Mæþ 4. 2

Utan, praep. c. gen. v. acc. 1) utanför, utom: extra. u. soknar, kirkiugarþ, garþsliþs, garþ, þriskulda, laghsaghu, huvuþ ramarka, hæræþs, Kr. 20: pr; 25: 1; Ebs. 1: 4; Dr. 14: 4; ES. 1: 1; 13: 1; B. 2: pr; 26: 2. &c. u. lands, rikis, vide Land, Riki. u. garp ok lagha hæfþ, B. 28: 2. u. huvuþs mal, B. 11: pr. u. vargha skall, cum non est instituta publica venatio. B. 36: 4. Cfr. Kirkia 1, Varper, Varphælde, Æt. 2) förutan: praeter. Eps. 9; Vap. 15: 3; G. 7: pr; B. 5: 2. for u., Kr. 26: 1. not. 86; Eps. 26; Vap. 32: 1; G. 16: pr. &c. firi u. (sc. pæt at) egh ma &c. ES. 22. 3) utan: sine. Vab. 33: 1; G. 6: 1; Æ. 4; B. 5: 2; 35: 1. Cfr. Vili. 4) adverbialiter, utantill, utanför: extra. halder hub u., Vab. 23: pr. pæt sum u. ær, B. 28: 3. *

Utan, conj. om ej: nisi. Kr. 4: pr; 5: 1; 6: pr; 8: 2; 13: 2; Vap. 3: 1; B. 4: 1. (u. per takin) &c. firi v. for u., idem. Kr. 27: 2; Dr. 3: pr; Æ. 3: 1; B. 17: 1. u. hunder ok maper, tompta garprin, Vap. 2; B. 9: 3. u. pæssum lundum, R. 14: pr. u. til klostra, um tomptir, mæp stæmdu pingi v. ping stæmnu, Æ. 4; B. 6: pr; 38.

Utan, conj. utan, men: sed. Kr. 13: pr; 26: 1; Eps. 12, 31: 2. &c. "

, *Ut bæra* , v. a. utbära: exportare. Vide *Sæþis skæppa*.

Ut böta, v. a. utbetala böter: mulctam expendere. Dr. 12. et not. 44; Vap. 10; ES. 15: 5. Cfr. Böta 1.

Ut doma, v. a. (vide VGL.) B. 44:

Ute, vide Uti.

Ut fa, v.a. i. q. ut giva. G. 16: pr; B. 26: 1.

Ut fæsta, v. a. utfasta: promittere. u. boter, morpgiald, Eps. 2: 1. not. 95; Dr. 12.

Ut föra, v. a. utföra (lik): efferre (funus). Kr. 7: 1, 2.

Ut giva, v. a. utgifva, utlemna: tradere, dedere. Dr. 17: 2; Æ. 7, 14; ES. 12: pr; 15: 5; Vins. 2; R. 14: 1; B. 1: 4; 17: 1.

Ut gæra, v. a. gifva, utgifva: dare, pendere. Dr. 12. et not. 40; G. ind. 16,

28; cap. 16; Vins. 6: 5. 5

Uti, ute, adv. 1) ute: foris. Dr. 7:
1; B. 19: pr; 21: 1. a væghum v. diupe, i skoghe v. vatne u., Vap. 31: 4;
32: pr; 39: pr. not. 32; B. 37: 2. stiala
korn af akre u., Eps. 32. þa ær u.
huvuþs sakin, i. q. sakin dömis ut v.
falder in a han, Vap. 20: 1. coll. R.
26: 1. 2) ute, förliden: finitus. iamlangin, stæmnudaghin ær u., þrea
næter æru u., Dr. 3: 1; Vap. 15: 4; ES.
16: 2; B. 36: 2; 44: 1.

Ut inter, adj. helt och hållet förvärfvad eller förtjent: plene adquisitus. gift ær -t, B. 9: 4. Cfr. Gift 1.

Ut lana, v. s. i. q. ut læa. ES. 16:

2. not. 84.

Utlas, m. det som är utom lås, ej inläst: res non sera clausa. Vide Inlas.

Ut lata, Ut luka, vide Lata 1, Luka.

Ut læa, v. a. utlåna, försträcka: mutuo dare. ES. 16: 2.

Utlændinger (utlandinger), m. utländning, utom landet (Östergötland) född eller boende person: alienigena, homo extra provinciam (Ostrogotiam) natus v. habitans. Dr. 10; Æ. ind. 22; R. 11: pr. Cfr. Inlændinger.

Utlændis, adv. utom landskapet (östergötland): extra provinciam (Ostrogotiam). ES. 13: 1; Vins. 6: pr. not. 70;

7: 3.

Utlændsker (utlandzsker), adj. utländsk, från annat landskap (än Östergötland): exoticus, extra hanc provinciam (Ostrogotiam) natus, factus, &c. Æ. 23: pr. et not. 46; R. 12: 2; 14: 1. u. hær, mattul, Ebs. 30; G. 15.

Ut lösa, vide Lösa 4 c.

Utrikis, adv. utrikes: extra regnum

(Sueciae). Vins. 7: 3. not. 22.

Ut sighia, v. a. säga till slut: usque ad finem dicere v. recitare. B. 51.

Ut skipt, f. (vide VGL.) (tompt, aker, ang et gærþsla, B. 2: 1.

Ut sokna, adv. utom soknen: extra

paroeciam. Kr. 20: pr. not. 62.

Ut stæmna, v. a. 1) genom förnyade stämningar (till tre ting) bringa en rättegång till slut: litem iteratis citationibus (quibus ter ad iudicium defertur) ad finem perducere. pry ping u., ES. 14: pr; B. 1: 2. lagha sokn u., vide Sokn 2. iorpadelu u., ES. 14: 2. u., absolute, R. 14: 1. 2) stämma, in-

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

stamma: caussam ad indicium deferre. R. 24, ubi tamen v. ut delenda videtur, ut habet not. 52. ibid.

Ut sætia, v. a. utsätta: exponere. at pant u., pantsätta: pignori ponere. ES. 16: 1.

Ut sökia, v. a. 1) i. q. ut stæmna 1. lagha sokn u., vide Sokn 2. malit ær ut sot, R. 18. 2) utsöka: exigere. u. pænninga, B. 36: 4. þæt (sc. mal) skal hænna gipta maþer u., i. e. actionem instituere et mulctam exigere. Vaþ. 10, 14: 1. not. 57.

Ut taka, v.a. (vide VGL.) B. 31. not. 86. u. man (sc. ur huse), Dr. 2: 2. u. (sc. gobs) mæb ransakan, Vap.

31: 4. *

Uxe (oxe), m. oxe: taurus castratus. Dr. 16: 2; Vap. 2; B. 24: 3; 25: 1; 34: 1. (oxi)

Vægger, m. vägg: paries. Vap. 32:

4. Cfr. Vægher.

Væggia köp, n. köp (af jord) emellan man och hustru: emtio venditio (fundi) inter coniuges facta. G. 14: pr. Cfr. VGL. h. v.

Vægha ryþsla, f. vägrödjning: viarum munitio v. reparatio. B. 14: 1.

Vægher, m. 1) väg: via. Eþs. 5; Vap. 31: 4; B. 4: pr, 1. &c. dör han a pom vægh, i. e. in illo itinere. Æ. 5. hava i by vangs rum ok vægha, allitt. ES. 7, ubi tamen vægha pro vægha rum scriptum esse potest, etsi illud nullum idoneum sensum praebere nobis videtur; nisi dicendum sit vægha (in not. væghar) pro væggia v. væggiar esse scriptum; ut adeo vangs rum ok væggiar esset agellus, quantus vehiculum capiat, et segmentum areae, in quo paries stare possit. Monumenta antiquioris Iuris Germanici loquintur de praediolo, ubi tripus poni possit. Gr. p. 80. Cfr. Karî, Vatn;

Almænnings-, Far-, Kirkiu-, Kværna-, pings-, piup vægher. 2) sida: latus, pars. annan vægh, Dr. 7: 1. not. 38. Cfr. Annanvagh.

Væghfarande, adj. resande: iter fa-

ciens. Kr. 12: pr. *

Væghia, v.a. 1) vika undan, väja, undfly: vitare, recedere. v. skapa, B. 15: pr. humper vil egh firi (lagha mali) v., i.e. loco cedere. B. 3: pr. 2) söka någons gunst: favorem alicuius captare. v. vip hin ... mæp ars gæf, skaffa sig tillstånd att bo qvar ett år: impetrare veniam manendi unum annum. B. 0: 6. Cfr. VGL. h. v.

Vækkia, v. a. (Isl. vökvi, humor; vökva, irrigare, madefacere; vök, foramen glaciei, cfr. Vak.) väcka (is), göra vak: foramen in glacie facere. B. 26: pr. H. v. generatim, ut recte observat Ih., denotat: aperturam facere, qua hu-

mor elicitur.

Vælia, v.a. välja: eligere. v. taka,

R. 6: pr.

Væna, v. a. (a van) mistänka, på mistankar tillvita: suspicari, suspectum criminis accusare. vænis hana v. hænne pön sak,)(varper takin viper, Kr. 26: pr; Vap. 31: 1. vænis sak til perra, Eps. 17. pön vænas pa sak, han vænis perre sak,)(ær takin at, varper gripin vip, Eps. ind. 17; cap. 31: 2; Vap. 35.

Vænda, v. a. et n. vända: vertere. v. vægh, vatn, B. 5: 2; 8: pr. vatn -dir ut v. um hiul, B. 28: 4. ater v., a) vända tillbaka: reverti. B. 27: pr; 37: pr; 43: 1. b) återvända, uphöra: desi-

nere. R. 18.

Væria (impf. varþe, sup. vart, part. pass. varþer), v. a. 1) värja, försvara: defendere. Dr. 2: 2; R. 3: 2. 2) i synnerhet, försvara inför rätta: speciatim, in iudicio defendere. v., absolute, G. 12: pr; 14: 2, 4; Æ. 5. &c. v.)(hemult

gæra, i. q. sialver hemula sær, ES. 6, 11:1. v. ælla fælla, næmd vær, vide Fælla 4, Hæræþs næmd, Næmd. v. fæþrini sit, iorþ, &c. Eþs. 7: pr; Vab. 33: pr; ES. 14: 1. &c. v. iorp sik til handa, vide Hand. sokna næmdin vær iorþ præsti ælla kirkiu, Kr. 3: 1. v. epa, de nemda, Kr. 13: 2. v., v. sik v. værias firi horsiang, eþsöre, knifs lagh, piufsak, &c. Kr. 27: 1; Ebs. 1: 2; 12; Vab. 11: 1; 32: 6; 33: 1; G. 12: pr; Vins. 7: 4. not. 48. gen v., ES. 14: pr. v. mæþ lagha domum, ibid. v. sik mæþ lagha eþum (ælla lagha domum) ælla lagha botum, R. 19. v. sik mæþ iarne ok gups domi, Eps. 17. v. (sik) mæþ eþe v. eþum, Vaþ. 32: 6; 33: pr; B. 3: pr. not. 79; 36: 4. v. (sik) mæþ tolf manna epe, Vap. 31: 1; 32: 4; 33: pr; B. 15: 1. v. (sik) mæþ fiughurtan manna epe, Kr. 24: pr; Æ. 24; ES. 5; Vins. 7: 1. v. mæþ fæmtan manna eþe, Vins. 3: pr. v. (sik) mæþ þrætylftum epe, Eps. 23: pr; 31: 1; Vap. 31: 1. v. sik mæþ þrænne tolf manna eþum, Vap. 11: 1. v. sik mæþ þrænne tylftum, ibid. — Då fråga är om jordatvister brukas ordet væria både om kärandens och svarandens bevisning: ubi agitur de litibus circa res immobiles, h. v. tam de actore quam de reo ius suum iuramento defendente occurrit. ES. 14: 1; 15: 4; B. 28: pr, 4. — Cfr. Laghværia.

Værk, n. 1) verk, gerning: actio. Vap. 32: 3; Æ. 20: pr. Cfr. Hand-, Rans-, Vapa-, Vreps værk, Dags-værki. 2) verk (bygnad &c.): opus. Vap. 1: 2; 25: 1, 2; B. 8: 3. not. 34; §. 4; 35: pr. falder (sc. annar) af -kum, si quis de his operibus, sc. molina v. ponte decidat (verba enim proxime antecedentibus sunt accommodata, attamen intelligenda sunt de nece a quocumque antea memoratorum operum homini il-

lata). Vap. 1: 2. Cfr. Handfaster, A., Fiske-, Hand-, Möllu værk.

Værka, v.a. 1) göra: facere. Vide Aværka. 2) i synnerhet, begå brott: speciatim, crimen committere. Vap. 35. v. sak, Kr. 17; Dr. 4: 3; 5: pr. pæt sum til annars -kas, brott som emot en annan är begånget: crimen contra alium commissum. R. 14: pr. v., perperam pro virka, B. 28: 4. not. 4. Cfr. Forværka.

Værki, m. i. q. værk 2. Vide Vasi. Værknaþa för, adj. arbetsför: par operi faciendo. B. 24: 3.

Værknaper, m. arbete: opus, labor. Vide Værknapu för, pværa værk-

naþer. 🌣

Værn, f. 1) förvar: custodia. göma (gops) undi sinne v., Eps. 18, 19, 24. 2) försvar inför rätta: defensio iudicialis. i v. standa, d. ä. i eden: in iuramento. ES. ind. 14. Cfr. Iorpa værn.

Værre (være), adj. compar. sämre: deterior, minoris pretii. Æ. 10: 2; ES. 16: 2. not. 82; B. 27: pr. skipta til -ra, G. 14: 2. halvu v., vide Halver. vær-

ster, superl., B. 30: 1. 4

- Værþ, n. (pl.) köpskilling, värde, hvarmed något betales eller hvaremot det bortbytes: pretium (quo res emitur v. permutando adquiritur). ES. 3: 1; 4: pr, 2; 7, 8, 9: pr. not. 99; 11: pr; 12: 1; 14: 1; B. 33. et not. 43. bepas -pa sinna, neml. husens värde: pretium aedificiorum petere. B. 9: 3.

**Værper, adj. i) vård (f penningar &c.): qui certo quodam pretio constat. B. 25: 2; 33. mark v.; Vins. 9: pr. 2) värd: dignus. Eps. 23: pr. py ær tak v. til virpning minna (at) ganga, han ær v. til iamnaþa at ganga; Vins. 7: 3; 13; B. 1: 3.

Vills. 7: 3; 13; D. 1: 5. Væster: ab occiden-

te. Vide Norpan, Sunnan.

Vætis maper, m. (vide VGL. v. væt-

ti, m.) R. 5: 1.

Vætti, væti, n. (egentl. vitnesbörd, bevisning genom vitnen: proprie testimonium, probatio per testes) ed i rättegångsmål: iuramentum iudiciale. sværia i v., R. 15. v. fram tælia, förkunna hvad det är för ed som af parten skall gås (om taken, som för öfrigt ej hade någon befattning med sjelfva eden): pronuntiare quid iuramentum a reo dandum sit (dicitur de sponsore, cui praeterea nihil negotii erat cum ipso iuramento). R. 8: pr.

Væþ, n. pl. pant: pignus. B. 17:1. (iorþ) at væþium hava, ES. 16:2. væþ, perperam pro værþ, ES. 7. not. 30.

Væper dagher, m. dag, då vädret är vackert: dies bonae tempestatis. Kr. 9. i -ghum, d. ä. den tid på året då vädret är vackert: amoeno anni tempore. B. 1: 2.

Væpia fæst, f. stadfästelse af jords förpantning, med föreskrifna formaliteter: solemnis pignerationis de fundo contractae confirmatio. sætia (manni) iorb at v. (at pante), ES. 16: pr, 2.

Cfr. Apal fæst, Sætia.

Y.

Vkil dagher, m. en mindre helgdag, som ej hade forhælgh: dies festus minor, quem non praeivit vigilia (forhælgh): (pæn dagher sum forhælgh ær firi, Kr. 20: 1. Origo prioris partis h. v. non constat. Forte deducenda est ab enka, ensam, prov. ynka: unicus, solitarius (cfr. VML. v. Enstöbings dagher). Ih., h. v. deducens ab yrkia, operari, eam uno loco sic explicat: "feria minor, qualis est Apostolorum, et in qua post peracta sacra operi rustico vacare fas est;" at in

mox sequenti pagina, oscitanter omnino ita: "dies vulgaris, quo operari fas est."

Ypin (ipin, upin), adj. öppen: apertus. Kr. 5: pr. * (opin)

Yppinbar (ippinbar, opinbar), adj. uppenbar: manifestus. Kr. 26: 1; Ebs. 21; E. 7. Cfr. Skript 2, Vitni 1. 6 (0penbar)

Yppinbara, v. a. (vide VGL.) Ebs. 12, 21. not. 83. * (openbara)

Yppinbarlika (ippin-, upinbarlika), adv. uppenbarligen: palam. G. 7: pr. Cfr. Skript 2. 4 (openbarlika)

Ytærst, adv. ytterst: extremo loco, ad extremum locum. B. 28: 3. Oytarster.

Yværmer, adv. längre up, ofvanför: superne, supra. B. 8: pr. et not. 1.

Yværster (yvæster, öværster), adj. superl. (egentl. öfverst: proprie supremus) sist: ultimus. -sti fæmt, vide Fæmt 2.

pa, 1) adv. då: tunc. Kr. 1. &c. **ba** sum, dá när: cum. Kr. 9; Dr. 3: 2; 15: pr. æn þa, vide adv. Æn. þaæn, men om: si vero. Kr. 17, 20: pr; 26: pr; 27: pr, 2; Ebs. 10: pr; 16, 25; Dr. 2: 1, 2; 9: pr; Vap. 23: pr; G. 12: 1; B. 5: 2. 2) pa förekommer stundom utan betydelse: h. v. interdum fere otiosa occurrit; ex. c. pa förin, Kr. 2: 1. pa gæri, Kr. 10: pr. pa takin, Eps. 18: ba bote, Dr. 2: 1. &c. 3) conj. då, när: cum. Kr. 2: 1; 7:2; 13: 2; 22. &c. •

pa, vide piggia, pæn.

Daghar, 1) adv. då: tunc. Dr. 2: 2; g: 1; ES. 15: 5. 2) conj. då, när: quando, cum. Eps. 1: pr; 7: 1; 10: 1; Vap. 4; G. 2, 5: pr. &c. *

Panbrika (thangbrykka, tangbrinckia), f. (vide VGL.) bæra skiold ivir pung ok p., allitt., d. ä. öfver sjöstranden eller genom skogen: per maritimam oram vel silvam hostiliter invadere in regnum. Eps. 30. • (pangbrækka)

pang, n. tang, sjögräs: alga, fucus. Vide *Þanbrika*.

piana, v. a. tjena: servire. Dr. 14:

pianist (piænista, ES. 12: pr. not. 50.), f. tjenst: ministerium. Kr. 9, 11,

12: 1; Æ. 10: pr; ES. 12: pr. *

piggia (impf. pa; tha, Vins. 6: 7. not. 82. sup. pighat), v. a. emottaga (till skänks eller för intet): accipere (dono v. gratis).)(giva, G. 11: pr; Vins. 9: 1. not. 94; B. 46. et not. 96. p. miolk, dia: mammam sugere, Vins. 6: 7. not. 82; de quo loco non audiendus est Ih., qui hanc locutionem in aliis Iuris Codicibus occurrentem explicaturus, credit Ins Vestmannicum, quod pro þa habet dhag (in manuscriptis codicibus pag v. pagh), meliorem praebere lectionem (Gloss, v. dæggja); neque enim, ut pro certo habet Ih., imperf. pag, magis quam pa, referri potest ad infin. dæggia, lactare, nec dæggia "in antiqua lingua idem significavit ac sugere, lactere;" etsi verba *dagga* et *dia* ab hodiernis nostris lexicographis, patriam linguam parum callentibus, confunduntur. p. up (ep), underlåta att gå ed, som af vederparten blifvit efterskänkt: omittere iusiurandum ab adversario remișsum. R. 5: 1; 10. p.)(sværia, Vab. 1: pr. *

pin, pron. poss. din: tuus. n. pit, B. 19: pr; 25: 3. °c.

ping, n. 1) ting, sak: res. Vide Forping. Hanc significationem h. v. cum sequentibus, ad quas per metonymiam translata est, connectendam esse, non dubium videtur, si conferatur v. mal, res, eaussa, quae apud Germanos accepit significationem iudicii (vide HALTAUS, Gloss. h. v.), cuique medii aevi Latinitas debet suum mallum &c. (cfr. Mal ping). 2) ting: conventus iudicialis. Kr. 3: 1; 19: pr; Eps. 3: 1; 4: pr. &c. lagha p., stæmna manni p. v. til -gs, p. ok fæmtir, vide Fæmt 2, Stæmna, Ut stæmna. biskups p., vide Biskuper. Cfr. Ennæt-, Hæræps-, Lagh-, Lionga-, Mal ping; Urpinga. 3) (vide VGL. h. v. sub 2.) næmna p. hem til mans, fylghia -gi, R. 3: 2.

pingbup, n. bud angaende tings hallaude: nuntius de conventu indiciali habendo. R. 3: 1. not. 63.

pingmöti, vide pingunöti.

pings dagher, m. tingsdag: dies quo celebratur conventus iudicialis. Æ 17.

Pings domi (tingz domi), in. (vide VGL.) B. 8; 3. nott. 29, 32.

pings mal, n. rättegångsmål: caussa iudicialis. tingzmåla batcker, R. 26: 1. not. 24.

pingsmæn, m. pl. (vide VGL.) p. læggin hænum fæmt, Kr. 19: pr. -manna domber, B. 8: 3; 33.

ping stæmna, v. a. instämma till ting: in ius vocare. pæt (sc. mal) var laghlika -mt, Dr. 111 pr; Vap. 20; pr.

pingstæmna, f. stämning till ting: citatio, vocatio in ius. Eps. 5: pr. R. 21: pr. B. 23. mæß. nu.; i.q. mæß stæmdu pingi, B. 38. mæla at .nu sinne, atföra sin talan imil som han instämt: caussam à senin iudicium delatam agere. Eps. 5: pr. Dr. 72 1. sak sina mæß. num in binda, viden Binda 3, ælta mæn af -nu, d. å. då han kommer för att stämma: virum in ius vocandi caussa advenientem, vi repellere. Eps. 5: pr. Ita quoque in Iura VG. h. v. est axplicanda.

ping stæmnu man, man: som

verkställer stämning: vir qui alium in ius vocat. R. 14: 1.

pings vægher, m. (vide VGL.) Eps. 3: 1, 2. not. 22; Dr. 2: 1; B. 4: pr. *

pingunöti, n. (a nöti, q. cfr.) en landsträcka, hvars invånare hafva gemensamt ting: regio, cuius incolae in eundem iudicii locum conveniunt. Dr. 3: 4. Scribitur thingmöti, tingomöthe, not. 38. ibid.

pit, udv. dit: illuc. Kr. 23; Eps. 1: 8; Dr. 2: 2, &c.

pit, n. a pin, q. vide.

piufnaper, m. tjufnad, stöld; äfven det stulna godset: furtum; quoque res furto ablata. Vap. 32: 1, 3. not. 67; §. 4, 6; 35, 41: pr. sander p., Eps. 7: 1; Vap. 32: 3; sed perperam pro sander piuver, B. 22. not. 43. fulder p., Eps. 7: 1. not. 62; cap. 32; Vap. 32: 1, 6; 35, 41:

piufsak, f. (vide VGL.) Vap. 33: 1. giva manni p., R. 2., *

piufs eper, m. (vide VGL) R.g.

piufs mal, n. mal angaende stöld: caussa ubi de furto agitur. R. 17. not. 34. In textu l. c. pro piufs legendum videtur piufs mal; verba piufs taks mal enim vix possunt unam efficere vocabulum.

piufstulin, adj. stulen; furto ablatus. Vins. 6: 1 + 3; 7: pr. not. 97; B. 46.

piuft, f. r) tjufnad, stöld: furtum. Vap. 32: 5; 39: 1. full p., Vap. 40. Cfr. Snatta, Snattan. 2) den stulna saken; res furto ablata. Vap. 35, not. 74; 38:

piupta mal, n; mal angaende stöld: caussa ubi de furto agitur. Kr. 13:3; piur, m. tjur: taurus. B. 25: 1.

piuver, m. tjuf; fur. Kr. 13: 3; Vap. 32: 1, 5. &c. vander p., Eps. 32; Vap. 32: 1; 38: 1; B. 22. tiuffwa balcher,

Vab. 32: pr. not. 30; 41: 1. n. 69. Cfr. Skruver, Gorpiuver.

piup, f. (Isl. piod) folk: populus. Inde ·

piup vægher, m. (Isl. þiódvegr) allman landsväg: via publica. pings

vægher ok þ., allitt. B. 4: pr.

Þo (þö, vide infra), adv. dock, likväl: tamen. Kr. 13: pr. not. 29; Eps. 1: 8; 22, 24. &c. po at, om ock, fastan: etiamsi, quamvis. Kr. 12: 1; Vins. 9: 1; B. 46. en po at, idem. Kr. 19: pr; Eps. 1:2; 3:1; 5:pr; 7:1. &c. an bo at, idem. ES. 15: 5; R. 24. po hvaru, likväl: tamen. Dr. 5: 1. *

pokke, vide pukke.

pora, v. a. töras, våga: audere. B. 37: pr. pörpe pro porpe, Eps. 5: pr. •

porp, n. (vide VGL.) detta ord forekommer här, som det synes, om afgardaby: h. v. hic, ut videtur, de pago alias afgærþis byr dicto occurrit.

porsdagher, m. thorsdag: dies Iovis. Kr. 3: 1; ES. 8. Cfr. Hælghi pors-

dagher 🌯 🧀

porva, v. a. 1) behöfva, tarfva: egere, opus habere. G. 1; B. 4: pr; 5: pr. not. 32. vip p., idem, vide Kristna 2, Lin. 2) egh þ., ej behöfva eller vara nödsakad (att göra): non necesse habere (aliquid facere). Vins. 6: 3. *

potti, vide pykkia.

prang, f. (vide VGL.) Eps. 1: pr. * · pri, num. tre: tres. Vab. 32: 5, 6. &c. f. prea, preia, Vap. 18: 1; 20: pr. in pry, ES. 14: pr. gen. priggia, Kr. 2: pr; Dr. 18: 1. dat. *prim*, Kr. 2: pr; 5: 1. acc. m. prea, Kr. 2: pr; 4. pre, Kr. 13: pr. f. prea, Kr. 2: pr; 3: 1. preia, Vap. 22; 31: 1, 4. pria, pre, Vap. 35. n. pry, Kr. 2: pr; 3: pr. not. 67. i pry skipta, vide Skipta 1. Cfr. prænne. ***** (prir)

priska, v. a. tröska: triturare. Kr. 9; Eþs. 32.

priskuldi, m. tröskel: limen. ES. 1: 1. gialda ut (sc. korn v. hö) ivir -da, återbetala säd eller hö, som man af mistag skurit på annans åker eller äng, först sedan det blifvit infördt i ladan, och således måste utgifvas genom ladudörren: segetem v. foenum; in alieno agro v. prato errato secatum, iamque in horreum illatum, rependere, v. per portam horrei reddere. B. 19: 1; 21: 1. 0

pripi, num. tredje: tertius. Kr. 3: 1; 6: pr; 7: 1, 2. &c. Cfr. Fæmt 2, Knæ, Maþer 1. *

pripianger, m. tredjedel: triens. Kr. 9; Eps. 18, 30, 31: pr; 32. &c. pripiungs hæraþe, B. 44: 1. Cfr. Luter 1, Tvælyti. 🤏

præl (præll), m. träl: servus. Eps. 15: 2; Dr. 21; Vap. 25: 2; Æ. 17, 20: pr; 24; Vins. 12. Cfr. Annöhugher, Bonde, Fostre, Fræls, Gæfþræl. "

præmærkis mal, n. mål, hvaruti tre markers böter egde rum: caussa, in qua trium marcarum mulcta exigi potuit. B. 3: 1.

prængia, v. a. (vide VGL.) Eps. 5: pr; G. 14: 2; B. 9: 1; 21: pr.

prænne, num. tre: tres. Vide Tylft,

Vita 1, Væria 2. 🤏

prætiugh, n? trettionde dagen (efter en menniskas död): trigesimus dies (post mortem hominis), Kr. 7: 2; 8: pr. Recte forsan Kr. 7: 2. not. 89. habet prætiught, adj. n. proprie (tempus) quod triginta (diebus) constat, a prætiugher (cfr. Fiæþærtiugher); nisi verba prætiugh, prætiux ad nomin. -gher (sc. dagher) sint referenda, quod tamen minus verisimile nobis videtur.

Prætiughu, num. trettio: triginta. Kr. 7: 2. * (prætighi)

prætta, v. n. träta; rixari, verbis

. [

Br

٠ إ

111

14

<u>g</u> }

]

. 12

10

į,

100

Ţ

lo e

B

1

prættan, num. tretton: tredecim. Vide Vita 1, Örtugh. 🌣

prættande, num. trettonde: deci-

mus tertius. Kr, 2; pr; 13: 1; Dr. 20: 1. * prætylfter, adj. (vide VGL.) p. eper, Eps. 31: 2; 32; Dr. 3: 3; Vap. 8: 2; 31: 3, 5; 32: pr, 3; R. 5: pr; 6, 7, 17; B. 43: pr. ganga -tan ep, Kr. 30: 1; Ebs. 11, 23: pr; 25; R. 11: 1. dylia v. væria (sik) mæþ-tum eþe, dylia mæþ -tu, vide Dylia 2, Væria 2. Cfr. Sværia. 🤏

pu, pron. du: tu. Kr. 13:3; Æ. 7; Vins. 6: 4. &c. dat. pær, per, Vins. 7: 5. not. 61; R. 8: pr. n. 32. pik, Kr. 13: 3; ES. 7. &c. acc. pik, Kr. 21; Æ. 10: ı. &ç.

Dukka bot, f. 1) böter för det förakt som blifvit visadt konung, hertig, m. fl. då någon deras man hade blifvit dräpen eller sårad: mulcta ob contemtum, quo laesus est rex, dux, &c. ministeriali occiso vel vulnerato. Vab. 12: 4. 2) böter för den skymf som blifvit tillfogad en ogift qvinnas slägtingar, då hon blifvit lägrad: mulcta ob contumeliam cognatis virginis stupratae illatam. Æ. 16; 1. — Cfr. pukke.

pukke (pokke), m, 1) skymflig gerning: contumeliosa actio. i -ka aflaper, d. ä. af oäkta börd: stupro procreatus. Æ. 16: pr. Varie h. v. ab interpretibus explicatur. Cfr. P. 11K. Anchers saml. jurid. Skrifter, I. 118. K. Schildener, Guta lagh, Greifswald, 1818, p. 205— 207. Ih., h., v. deducens ab Anglo-Sax. pincõe, gepincõ, dignitas, honor, talem illi tribuit significationem, etsi ipse affert locos ad contrarium probandum sufficientes. Recte omnino An-DREAS SUNONIS VV. thucki, thucka bo-

"pretium" v. "emendatio contemtus." concertare. Ebs. 23: 1. p. wip man, Kr. Isl. pocki, favor, hue non pertinere videtur. 2) i. q. pukka bot 1. (hærrum) -ka böta, Vap. 3: 2; 15: 1. -ka taka, Dr. 14: 6; Vab. 12: pr, 1, 4. kunungs p., Dr. 14: 6. hærtugha p., Dr. 14: 7; Vap. 12: 2. biskups p., Dr. 14: 8. hærra p., Dr. 9: 2; 14: 9; 18: 2. not. 37; Vap. 12: 3) andra ensaksböter som i vissa fall tillföllo den, hvilken en skymf blifvit tillfogad: mulcta in aliis nonnullis casibus ei soli cedens, qui contemtum v. contumeliam passus est; a) böter till den, hvars träl upsåtligen blifvit stympad: mulcta quae pendebatur ei, cuius servus consulto mutilatus erat. Vab. 16: 2. b) böter till lägrad qvinnas fader eller giftoman: mulcta patri v. sponsori stupratae virginis debita. Æ. 16: pr. -ka böta, taka, ibid. Cfr. pukka bot 2. c) böter till konung, då han på sin resa lidit skada af bristfallig bro: mulcta regi debita, cui iter facienti pons ruinosus damnum attulit. p. kunungs, B. 5: pr.

Dula, v. a. tala: pati. Vide Sar-

buli. (pola)

pumi, m. tumme, tum: pollex. bu-

ma langer, B. 14: pr.

pumul finger, m. tumme: pollex.

Vab. 18: pr; B. 41: 1. *

pvær, adj. tvär: transversus. vinin ma aldrigh dylia vinsorpit um -rt, tvärtom, d. ä. enkelt neka att han varit vin: proxenetae, cui actio intenditur, non permittitur simplex negatio; (licet vero ei iurare: þa ir viþer köptins þa var iak at andru vin ok egh at pæssu). Vins. 6: 4. pværu, adverbialiter,)(ut at (akre), på tvären: transverse. B. o. 6. pværa værknaper, m. (vide VGL.)

Kr. 20: 1. a.

pr, adv. (vide VGL.) Dr. 11: pr; G. 8: pr; Æ. 6: pr; 7. &c. egh py mera ter in Iure Scanico occurrentes vertit: at &c. Kr. 10: pr. by at, derfor att,

ty: propterea quod, nam. Kr. 6: pr; 16: 1; 18: pr; 27: pr. &cc. Cfr. Enust, Si-

pykkia, v. impers. tyckas: videri. nu potti (scriptum est pottit, pottis)

allum &c. R. 9: pr.

pyliker, pron. dylik, sådan: talis. Kr. 21; Ebs. 10: 1; 21, 30, 31: pr; Vab. 32: 4; G. 18. Scribitur bylikin, bolik, tylchit, Il. cc. in nott. Cfr. Sliker.

pyn, m. tunna: orca, (tonna). Kr. 2: pr; B. 9: pr. priggia pynia öl, pro pri pynir öls, Kr. 2: pr. Cfr. Halfnaba

pæn (n. þæt), pron. dem. den: is. Kr. 1, 2. &c. f. pon, Kr. 9, 16: 1. gen. m. pæs, Kr. 12: pr. dat. m. pom, Kr. 2: pr; 5: 1. f. berre, Kr. 5: 1; Dr. 11: pr. n. pr, Kr. 27: pr. acc. f. pa, Kr. 7: 1; Eps. ind. 17. pl. m. per, Kr. 18: pr; Dr. 5: pr. pe, Kr. 13: 2, 3. f. pa, Kr. 2: 2; Vap. ind. 10. n. pon, Kr. ind. 20; cap. 14: pr. dat. pom, Kr. 4: pr; 7: 1. acc. m. pa, Dr. 4: 1. pem, R. ind. 17. — pæt æru, varo, skulu vara, Kr. 5: 1; 6: pr; Dr. 3: pr; 14: pr, 6. &c. mællum þæs, vide Mællum. til þæs, dertill: ad id. Dr. 13: 2. pæt perra, den af dem: is eorum. Kr. 28; Eps. 21; G. 7: 1. pæs perra arve, Dr. 2: pr. i perre, deri, dervid: in eo. R. 7. i py sum &c., i det att, da: in eo cum &c. Ebs. 1:3. firi by at, derfor att, ty: propterea quod, nam. Kr. 27: pr; Ebs. 3: 2; Æ. 7. not. 36; ES. 20: pr. mæp pr, vide 20: pr; Ebs. 11, 22, 29. &c. b) derför: Map 5. aptir py sum, vide Æptir. -Addimus exempla ad observationes syntacticas, quas in gloss. ad Ius VG. attulingus. 1) Post hoc pron. part. rel. sum saepe omittitur: pæn sik sökir, Kr. 3: 1. pom i sokn aghu, Kr. 4: pr. pom mannum þa iorþ aghu, Kr. 7: 1. pom raper præl, Vap. 32: 3. pæn væria skal, Æ. 5. þæs hanum gaf, Vins. 9: 1. &c. 2) pan additur post pron.

nakvar, ængin, &c. nakvar þ. sum &c. Kr. 19: pr; Vins. 6: 6. ængin þæn, ængte pæt, ængsins pæs, Ebs. 9, 18, 19; Vap. 32: 3; R. 16: 1; B. 37: pr. 2. hvar p. (sum), Kr. 17; Dr. 2: 1, 2; Vap. 34: 1; B. 8: 4. annar b. sum, Ebs. 1; pr; 7: 1; 10: 1. enum höm i atte sakinne, Kr. 19: pr. 3) gen. n. pæs occurrit loco acc. pæt. pæs viliandis, vide Vilia. — Cfr. pæt. *

pæn, art. def. den: Graec. o, n, rò. þæn sari, Vaþ. ind. 6. þön annöþugha, frælsa, Æ. 15. þæs döþa, annoþugha, Dr. 2: pr; 17: pr. by höghsta, læghsta, B. 51. pæn annan kustin (acc.), Kr.

2: pr. &c. *

pænni, pron. denne: hic. n. bætta. ES. 8. &c. dat. m. bæssum, ES. 14: 1. pæmma, Vins. 7: 5; B. 22. f. pæsse, Kr. 22. n. pæssu, B. 39: pr. acc. m. pænna, Vab. 1: pr. f. pæssa, Kr. 13: 3. n. pætta, Kr. 24: pr. pl. m. pæssi, Æ. 17. passe, Dr. 5: pr. n. passin, Kr. 13: 3; Eps. 1: pr. dat. m. pæmma, G. 14: 1. f. pæssum, Æ. 10: 2, 3. n. pæssum, Æ. 6: 2. pæmma, R. ind. 23. acc. m. pæssa, Kr. 10: pr. n. pæssin, Kr. 29: 1; Vab. 35. 9

pær (per), adv. der: ibi. Kr. 9; 16: 1; 18: pr; 23. &c. p. af, deraf: de eo. Kr. 23; Vap. 32: 1; G. 1. &c. p. at, deruti, dertill &c.: in eo, ad id &c. Ebs. 25; 30, 31: pr; Dr. 2: 1, 2. &c. p. firi, a) för det: pro eo. Kr. 15: pr, 1; eam ob caussam. Ebs. 5: 1; 7: pr. p. gen, G. 15. p. ginum, B. 14: 1. p. i, Vab. 15:3; 16:1; Æ. 16: pr. &c. b. innan, R. 11: pr; B. ind. 32; cap. 30: pr. p. i mot, Vins. 6: 3. p. map, a) dermed: cum eo. Dr. 2: 1; 2; Vap. 32: 1; 34: 1. b) derigenom: eo. Vins. 6: 2. c) derjämte: praeterea. Kr. 2: pr. p. til, a) dertill: ad illud. Kr. ind. 13; cap. 11; Ebs. ind. 31; cap. 17; Vab. 15: 3.

&c. b) dittills, till dess: usque ad id tempus, donec. Kr. 13: 2; 19:1; 22; Eps. 10: 1; 18; Æ. 17; B. 26: 1; 39: 1. &c. p. t. at, Eps. 19; Dr. 7: 2; Vap. 37. &c. p. t. sum, Eps. 1: 8; B. 8: 3; &c. p. t. ær, G. 6: 1. not. 93; Æ. 23: pr. alt þ. t., ända till dess: usque dum, donec. Kr. 27: pr; Vap. ind. 36. & p. t., idem, vide E. c) till den ändan: eum ad finem. Eps. 15: 2. p. vip, Vins. 6: 3. p. um, Dr. 9: pr; Vab. 41: pr; Æ. 6. &c. cfr. Hæræþs næmd. þ. æftir, a) derefter: postea. Vap. 6; 2; B. 32. b) derefter, derom: de eo. p. æ. sökia, stæmna &c. Kr. 26: pr; Eps. 10: pr. not. 80; cap. 21; B. ind. 25, 39; cap. 23. *

1, 1

.

1

2

16

ſ

1

ار

ا ا

, *

, ,

ĵ,

) 1

1

80)

1

一年 中華 はは は 日本 日本

Pær, part. relat. som: qui. pæn &c. p., Kr. 2: pr. not. 43; 12: pr. n. 95; 25: pr. n. 45. &c. i py p., Eps. 1: 3. not. 49.

pæt, pron. pers. n. (m. f. han, hun) det: illud. Eps. 24. gen. pæs, ibid. dat. py, Kr. 15: pr. acc. pæt, Dr. 4: 2. pl. m. per, Kr. 14: pr. pe, Kr. 13: pr. pön, Kr. 24: pr. f. pa, Kr. 2: 2; Vap. ind. 11. n. pön, Kr. ind. 11. gen. perra, Kr. 13: 3. pera, Eps. 9. dat. pöm, Kr. 11. acc. m. pem, pöm, Kr. 16: 2; 27: pr. f. pem, pöm, Kr. 5: 1; 26: pr. n. pöm, Kr. 21. — perra mællum, vide Mællum. pæt perra, bæggia perra, vide pæn, Bapir. annar, en, hvar, hvarghin, hvilikin, nakvar, ængin perra, vide Annar &c. — Cfr. pæn.

pæpan, adv. dädan, derifrån: illinc,

inde. Kr. 23; Eps. 1: 4. *

pö, vide po.
pöghine, adv. likväl icke: non tamen. Kr. 13: pr.

Æ.

Æ (a, Vap. 33: 1; G. 9: pr. &c. e, Vap. 33: 1. not. 59. &c.), adv. alltid:

Corp. Jur. Sv. G. Ant. Vol. II.

semper. Vap. 2, i5: 4; 35, &c. . æ mæpan, så länge (som): quamdiu. G. 14: 3; 18; Æ. 10: pr. &c. æ mæn, idem. Ibid. in nott. æ pær til, ända till dess: usque dum, donec. Dr. 5: 1; 7: 2; Æ. 10: 3; 20: pr; B. 9: 4. @ til, ända till: usque ad. G. 16: 1. æ hvar, æ hvas, æ hvat, hvilken &c. som hälst: quicumque &c. Vap. 12: pr; 32: 1; R. 3:2. not. 80; B. 1: 4; 4: 1. æ hvem (hælst), ES. 16: 1. not. 59; R. 14: pr. æ hvat tiunda, fæst, Kr. 9; Æ. 10: 3. æ firi hvat, Dr. 4: 4; Vap. 6: 2; 33: 1. &c. æ til hvas, B. 30: pr. æ hulikin (perra), ES. 15: 4; R. 14: pr. æ hvat (hælder) ... ælla, Vap. 14: pr; 15: 2—4; 31:5; 32:1.&c. æ hvar, hvar som hälst: ubicumque. Dr. 14:6; Æ. 1:2; 3: 1, 2. &c. æ þær (sum), idem. Æ. 3: 1; ES. 2. not. 76; B. 4: 2; 25: 1. æ huru (mange, mykil), Eps. 8; B. 5: 2; 17: * (e)

Æ, pro ær, vide Vara. Æftir, æfti, vide Æptir.

Æftri, adj. esterst, bakre: posticus. Vide Stamn.

Æg, f. 1) ägg: acies. Vide Skæra. 2) den kanten af tomterna i en by, som går på tvären, eller vinkelrätt mot gatan, så väl vid båda ändarne af byn, som emellan tomterna: ille arearum pagi margo, qui fines totius pagi vel arearum inter se, linea contra plateam transversa determinat. at æg) (at hofpum, B. 1:6.) (at fotum, B. 2: pr. Ita h. v., ni valde fallimur, est explicanda; etsi infitiandum non est omnem hanc materiam de pagis disponendis ac mensurandis, tenebris esse involutam.

Æggiar tompt, f. (ab æg 2) tomt som ligger vid byns ägg eller ena ände, och således med två sidor stöter till byns egor: area in extremitate pagi iacens, ideoque a duabus partibus agris pagi

50

confinis. B. 13: 2, ubi alii codices perperam habent ængiar tompt, vocabulum nultius significationis.

Egha (agha; praes. a, agher, pl. aghu; impf. atte; conj. praes. aghe; pass. impf. pl. atus, B. 25: pr.), v. a. 1) ega: in dominio habere. Kr. 7: 1; 12: 1. &c. þæn sum þrælin (acc.) a v. atte. Ebs. 16; Dr. 13: 2. sum fæt a, Dr. 14: 4. æ. i (sokn, sak, kværn, værkum &c.), Kr. 4: pr; 19; Vah. 1: 2. &c. cfr. Bo 2, Karl 2, Kæfsir. æ. innan, vide Innan 1. Cfr. Hema. 2) bafva: habere. æ. vald, Kr. 2: 2; Vap. 35. &c. æ. vitsorp, vide Vitsorp. æ. bonda, Dr. o. pr. æ. kunu, Eps. 26. 3) skola hafva, hafva att fordra eller taga: habere ius capiendi. æ. tiunda, halvan span korns, prea altara værninga, &c. Kr. 9, 10: 1; 11, 13: pr. &c. 4) skola, bora, vara berättigad eller skyldig (att göra): debere (facere), oportere. æ. taka, fylghia, lata siunga, varþa, tiunda, &c. Kr. 4, 5: 1; 7: 1, 2; 8: 2; o. &c. w. at taka, mista arvit, frælst at vara, at hava, böta, Eps. 20, 23: r; Æ. 26; R. 14: pr; 16: pr. æ. biltugher vara, Eps. 10: 1. sum (sc. han) a ok lagh sighia, sum atte ok lagh varu v. saghpu, vide Lagh'1. 5) vara skyldig (att gifva): debere (alicui aliquid). han a biskupe prea marker, Kr. 15: 1. 6) æghas viber, slås, kämpa: luctari, puguare. Eps. 1:4; Vab. 8: pr; B. 25: pr, 1. *

Ægha, f. i. q. eghn 2. Æ. 9: pr. not.

78; ES. 6. not. 97. • (egha)

Æghandi, m. (part. ab ægha) egare: dominus (rei). Æ. 20: 1; B. 9: 6. not. 68. rætter æ., Æ. 25: pr. Cfr. Iorþ-, Malsæghandi. (eghandi)

Ækki, adv. icke: non. Vap. 6: 1; Vins. 6: 1. Scribitur ække, Kr. 10: pr. not. 66; 18: 1; 19: pr. not. 36; 29: 1; 31. not. 72. &c. ekki, Dr. 3: pr. ekke, Kr. 13: 3. akki, Vins. 6: 1. akke, Kr. 31. iche, Kr. 31. not. 72; Eps. 14. n. 22. °

Elghdiur, n. i. q. ælgher. B. 36: 2. not. 87.

Elgher, m. älg: alces. B. 36: 2. °
Ella, conj. eller: vel. Kr. 2: pr, 2;
3. &c. Scribitur ællar, Eps. 4: 1; R.
14: 1. &c. ællas, Kr. 15: pr; 24: pr; 27:
2; Eps. 1: 1; 2: pr, 2. &c. ællæs, B. 39:
pr; 46. alla, Kr. 3: 1; Eps. 24; B. 32.
æ. ok, vide Ok 2. ° (æller)

Ælla (ællæ), adv. eljest, annars: alias, alioquin. Eps. 24; Dr. 14: 6. ° (æller)

Ælla (ællas), conj. om ej: nisi. G. 8: pr; 28. not. 43; ES. 22.

Ælle, f. (Isl. elli) ålderdom: sene-

ctus. Inde

Ælle brutin, adj. âlderbruten, svag af âlderdom: senio fractus v. confectus, decrepitus. R. 13.

Elliva, num. elfva: undecim. æ. æftir, derefter elfva män, som tillsammans med hufvudmannen svuro tylftared: postea undecim viri, qui una
cum persona principali dederunt iuramentum duodenarium. ES. 8. æ. ok
tiughte, trettioen: triginta unus. Kr.
rubr.

Ælster, adj. superl. äldst: antiquissimus, natu maximus. Æ. 9: 2; 19; ES. 22; Vins. 10; B. 28: 2. a (ældri)

Ælta, v. a. (vide VGL) Eps. 5: pr; Vap. 38: 1; B. 15: 1. bort æ., Dr. 2: 2; B. 12: pr. Cfr. pingstæmna.

Æm (in compos.) pro iam v. iamn,

vide Æmfrökin &c.

Emfrökin, adj. lika rask eller arbetsför: aeque strenuus v. habilis operis faciendis. Æ. 21.

Æmgen, adj. lika gen: aeque bre-

vis v. rectus. B. 5: 4.

Emgoher (iæmgoher, iämngodher), adj. lika god, jämngod: aeque bonus. G. 16: pr; ES. 16: 2; B. 5: 2; 23, 26: 2; 27: pr.

Æm iamt, adv. jämnt, lika: aequa-

liter, peraeque. G. 23.

Emlagh kumin, adj. lika lagligen kommen: qui aeque legitime venit. a. niper, lika lagligen anlagd (om gata): aeque legitime constitutus (de platea). B. 2: 1. Cfr. Laghkumin.

Æmmangir, pron. pl. lika månge:

aeque multi. B. 19: pr. 9

Emmykit, -nær, -væl, vide Iam-

mykit &c.

En (an, Vins. ind. 4.), conj. om: si. Kr. 11. not. 81; 13: pr; 16: 2; 17. &c. um æn, angående den händelse, om &c.: de eo casu, si &c. Kr. ind. 5, 7, 12. &c. þa æn, vide þa 1. æn þo at, vide þo.

En, conj. än: quam. Kr. 12: 1; 13: pr. &c. Scribitur an, Kr. ind. 17; Vap. 13: 1; E. 6: pr. Cfr. För 1, Förra 1.

En, conj. men: sed. Kr. 17. not. 3; Eps. 2: 1; Dr. 9: 1; 13: 2; Vap. 33: pr. &c. Cfr. En 1.

En, adv. 1) annu, hittills: adhuc. G. 14: 1. en pa, Kr. 3: 1; E. 7. not. 24; ES. 13: 1; Vins. 2, 6: 1. &c. en sipan, E. 10: 2; B. 47. 2) dessutom: praeterea. en ivi, Dr. 14: 6. not. 78.

Ænda (enda), v. a. ända, sluta: fi-

nire. Eps. 34. not. 12. *

Ænda karl, m. jordegare, hvars tomt är belägen i yttersta änden af byn: vir, cuius area in extremitate pagi sita est. B. 1:4; 6: pr.

**Endi (enda, Vap. 41: 1. not. 60. &c.), m. ände, slut: extremitas, finis. B. 14: pr; 51. not. 52. Cfr. Losa 1.

Endlanger, adj. (vide VGL) mæp by -gum, B. 2: 1. Scribitur allanger, not. 50. ibid. •

Eng, f. ang: pratum. B. 2: 1; 4: pr; 8: 1. &c. Sed æng pro eghn, vide Eghn. Cfr. Aker, Lass.

Angia giald, n. ersättning för hö som man slagit på annans äng: com-

pensatio foeni in alieno pratomenesi. B. 21: 1.

Engin, pron: 1) adj. ingent nullus. Kr. 10: pr; Eps. 5: pr. &c. n. engte, Vap. 32: 3. dat. m. engum, Dr. 9: 1. f. enginne, B. 14: 1. acc. m. engin, Eps. 1: 6. f. enga, Dr. 7: 1. \n. engte, Kr. 26: 1. dat. pl. engum, Æ. 6: 2. \(\text{e.} \) perra, Kr. 19: 1; Æ. 12: pr. Cfr. pron. dem. pen 2: 2) subst. ingen: nemo. Kr. 16: pr; 31. not. 71; Eps. 5: pr. &c. dat. engum, Eps. 7: 1. n. engte, intet: nibil. Kr. 7: pr; Eps. 19. &c. gen. engsins, G. 16: pr; R. 13. dat. engu, Eps. 1: 2; 3: 1.

Engte, adv. icke: non. R. 23: pr, nisi pro æ. legendum sit ængin v. ækki.

Ænkia, f. enka: vidua. G. 14:4. Æptir (æftir, æpti, æfti, æpte, æfte; apti, G. 8: pr. afti, ES. 18: 1; B. 8: 2.), praep. c. acc. v. dat. 1) efter (i tid): post (ratione temporis). æ. paska, tolfta dagh, &c. Kr. 13; pr; 22. &c. æ. lagha fæmtir, Vins. 7: 3. æ. iorpadelu liongahing stæmna, d. ä. sedan målet i vanlig ordning förevarit vid tre ting och fämter: lite vulgari processu ter in iudicium delata. ES. 182 1. æ. ræt stæmd þry malþing, R. 26: pr. a. böter fæsta, Eps. 2: 1. æ. svæ giore, Æ. 1: 1. hava skaparva v. tva kulla a. sik, Ebs. 18; G. 23; Æ. 4. barn &c. æru æ. man, Dr. 9: 1; Æ. 5, 9: 1. ær va v. dela arf a. man, G. 10: pr; 22; Æ. 3: 1. æ. þæt at, sedan: postquam. Dr. 10: pr. Cfr. Barn 2, Kitni 3, par. 2) efter, at (i rörelse till ett ställe): h. praep. designati locum, quo tendit motus quidam. ganga æ. manni, hominem persequi. Dr. 2: 2. ganga æ. ælghium, B. 36: 2. ganga æ.: kunu, vie de Ganga 1. æ. fara, koma, Ehs. 1: 13) B. 17: 1. lysa æ. þiufnaþi, Vaþ. 32: 6. 3) om, angående: de. mæla til mans a. fea giald, Kr. 29: 1. bupsepa a.

botinne ganga, Vap. 20: 1. laghlysning kom æ. hanum, Dr. 4: pr. æ. andrum malum, Kr. 29: 1. Cfr. Kæra, Ora, Stæmna, Sökia 3, Pær. 4) enligt: secundum. æ. sinum vilia, Kr. 31. æ. mantali, Dr. 12. æ. sinne lutskipt, B. 6: pr. læggia aker &c. æ. tompt, B. 2: 1; 10. æ. male ganga, B. 1: 4. æ. by sum &c. Eps. 10: pr; R. 22: pr; B. 30: 1; 44: 1. *æ. þy ær*, R. 8: 2. Lands lagh 1. 5) adv. efteråt: postea. Kr. 16: 2; Dr. 17: 2; Vab. 6: 2; G. 11: 1; Æ. 2: pr; 3: r. not. 82; 10: 3; 17; ES. 3: 1; B. 39: 1. ællivu v. tolf æ., vide Ællivu, Tolf. Cfr. Liva.

Æpti mæla (æfte mæla), v. a. c. dat. (vide VGL.) Eps. 33: pr; Dr. 11: pr. mæle sialver æftir, dicitur de castrato, actionem homicidii fere similem insti-

tuente. Vab. 5. *

Ær, n. vide Ar.

Ær, part. relat. som: qui, cum, &c. pæn, pæt, pæs ær, Kr. 25: pr. not. 45; Dr. 3: 4. n. 33; 10: 1; 13: 2. n. 61; 14: 4. et n. 72; Vap. 1: pr. &c. pa ær, Dr. 15: pr. not. 95; ES. 3: 1. n. 100. pær til ær, G. 6: 1. not. 93; Æ. 23: pr. siban ær, vide Sipan 1. Scribitur ar, R. 6: 1. a, Dr. 2. nott. 36, 68; 3: 2. n. 15; Vap. 1: pr. n. 56. &c. e, Dr. 7: pr. not. 29; 14: 4. n. 74. &c. *

Ærfp, f. arf: successio ab intestato. Æ. 3: 1. not. 18. ærfþa balker, Æ. rubr. ...

Ærfpa mal (arffua mål), n. mål angáende arf: caussa hereditaria. væria fang sin at -lum)(at kopum, d. ä. med bevisning derom att jorden är ärfd: fundum hereditatis titulo defendere. ES. 6.

Æria (praes. ærr, impf. arpe), v. a. ärja, plöja: arare. B. 9: 6, 8. Cfr. Firi

aria, Træpis æria.

Erin, m. eldstad: focus. boa, fara, koma a (iorb) mæb elde okærne, allitt. ES. 4: pr; 5, 16: 2; B. 3: pr. Pro ærne scribitur arne, ll. cc. in nott.

" (arin)

Ærma band, n. band om armarne: vinculum quo colligantur brachia. binda man -dum, Vap. 33: 1; -de binda)(um arma binda, Dr. 2: 1; bundnum -dum)(binda um armlæggia, Vab. 33: 1, denotat mitiorem quandam vinciendi rationem; quamobrem is, qui insontem ita vinxerat, tribus marcis mulctabatur; qui vero graviori modo, quadraginta. Vap. 33: 1. Graviori vinciendi ratione, ut videtur, ad tergum adstringebantur lacerti; at contra ær*ma bande binda* tautum erat carpos ante frontem colligare. Cfr. Gr. p. 638.

Ærva, v. a. ärfva: hereditate v. hereditatem accipere. Ebs. ind. 20; cap. 19, 22; Dr. 4: 2; G. 7: 1. &c. æ. eghn, hus, &c. Ebs. 24; G. 16: pr; 21: pr; 22; B. 9: 4. æ. æptir man; G. 10: pr. æ. man, Eps. 18, 19; G. 18; Æ. 3: 3. &c. ærvan, pro ærva han, Æ. 20: 1. bondin ærvir bæþe sær ok sinum sunum, d. a. da sönerna skola hafva urgæf, få de afven sin del i detta arfvet: pater donum urgæf dictum filiis daturus, iis quoque partem hereditatis a filio antea mortuo relictae cedito,)(þa ærvir sær bonde ok egh synir hans, i. e. dono urgæf antea dato, haec hereditas patri soli cedit. G. 24, 25. coll. Æ. o: pr. --- Detta ord brukas äfven om makar, af hvilka endera efter den andras död genom giftorätt behåller någon del af den andras egendom: h. v. quoque occurrit de conjugibus, quorum alter post mortem alterius, iure communionis bonorum capit partem bonorum ab illo relictorum. Eps. 18; G. 7: 1; to: pr; 14: 2; 16: pr. *

Æt, f. ätt, slägt: genus, cognati. Dr. 17: 2; Vah. 4. pon sami ættin sum for drap, d. ä. dens slägtingar &c.: cognati illius qui primum alterum occiderat. Dr. 2: pr. innan ætta, Dr. 7: pr; cfr. Vita 1. utan ætta, Æ. 5; ES. 3: 2. Cfr. Arapa, Fripætta. *

Æt, pro at, q. vide.

Æta (impf. at), v. a. äta: edere. Kr.

2: pr. Cfr. Sapir.

Ætla, v. a. räkua, beräkna: computare. pa skal æ, af forsta dagh sum klandahis (ok) alla fæmtir innan, då (när en tid af natt och år skall bestämmas) skall man räkna (tiden) från den dag då klandret forst skedde, så att alla de förut bestämda fämterna blifva innefattade i den sista terminen af natt och år: tunc (quando annuus terminus est condicendus) computator tempus a primo die motae litis, ut adeo omnes termini antea condicti in ultimum anni spatium includantur. Vins. 6: 1; 7: 3. H. v. in lingua Islandica habere putandi v. destinandi significationem, notissimum est; attamen computandi notio ei inest non uno tantum loco in Iure Scanico ceterisque Danici Iuris Codicibus. Vide VALDEM. SelL. III. 13. Eriks SelL. I. 48. III. 26. Æt leþa, v. a. (vide VGL.) Æ. 20,

Ætska, f. (ab æt) slägtskap: cogna-Inde

Ætsku spiæll, n. blodskam, lägersmål i förbudna leder: incestus. Kr. 15:

pr, 1; 27: 2.

Ætta lægger (ætta lagin pro elæggin, Æ. 1: 2.), m. mans eller hustrus, faders eller moders slägtingar, hvar slägt för sig: latus cognationis, mariti v. uxoris, paterni v. materni cognati. Eps. 18, 21; Æ. 3: pr. pæn -gin sum dræper, d. ä. draparens slägt: interfectoris cognati. Eps. 18; cfr. Æt. þæn -grin sum næster ær ok skapan fik, reclius: per sum næstir æru af pem æ. sum skapan fik, d. ä. den dräpna makans närmaste slägtingar: proximi

occisi coniugis cognati. Ebs. 18. bæn taker aldrigh frænda arf ... up a pæn -gin sum han mistir (sc. arf, nempe paternam aut maternam hereditatem), nemo capit hereditatem cognatorum illius parentis, cuius hereditatem amisit. Æ. 1:2.

Ögha, n. öga: oculus. Vab. 18: 13 B. 24: 4. Cfr. Vindögha. *

Öka, v.a. öka: augere. ö. sak sina, sak hans ökis, vide Sak 2. skript hans ökis, Kr. 25: 1. *

Öker, m. (vide VGL.) B. 22. *

Ökia, vide Ekia.

Öl, n. 1) öl: cerevisia. Vide Þγn. 2) dryckeslag, gästabud: symposium, convivium. (pan) ölbupi var til pas öls, neml. till hans föräldrars bröllopp: ad convivium nuptiale parentum eius, de cuius statu controversia est mota. Æ. 8: pr. Cfr. Pænnings öl. *

Ölbupi, m. en som bjuder till gästabud: invitator ad convivium. Vi-

27. gæra ö., neml. bröllopp: convivium, sc. nuptiale, facere. G. 26, 27.

Ölstæmna, f. sammankomst för att dricka, gästabud: conventus potatorius, convivium. til -nu taka, bestämma dag till bröllopp: diem convivii nuptialis constituere. G. 8: 2.

Öpa, v. a. (ab *op;* Isl. *æpa*) ropa:

clamare. Vab. 31: 2; B. 28: 2.

Öra (pl. örun), n. öra: auris. Vaþ.

18: 1.

Öre, in sing. n., pl. m. 1) öre, ett mynt, utgörande en åttondedels mark: moneta, de qua octo efficiebant unam marcam. Kr. 8: 2; 13: pr; 20: 1; Dr. 12, 16: 2; 21. &c. fulla iorpæghandanum

slika öra sum han skulde up taka, i. Öxa mali, m. (ab öxi, securis) i.g. e. dre siri ar hvart, sc. pro quoque anno, quo praedium coluit. B. 9: 1. o. vahmala, vide Vahmal. öris bot, giald, Vab. 19; R. 5: 2. 2) en viss penningsumma i allmänhet: generatim, certa pecuniae summa. Haec significatio tantum occurrit in compositione viperlags öri, q. vide. 3) pl. örar (öra), lös egendom: bona mobilia Vide Lösörar.

Örtugh (pl. -ghær, -ghur; örtuhær, Kr. 26: pr.), f. örtug, ett tredjedels öre: moneta, triens orae. Kr. 7: pr; 8: pr; 10: pr; 31. &c. atta -ghær ok þrættan marker, tredjedelen af fyratio marker: triens quadraginta marcarum. Kr. 26: pr; Eps. 16; Dr. 1, 2: 2; 11: pr; (20: 1;) Vap. 6: pr; G. 6: 1. tvænne prættan marker ok tvænne atta -ghær, Dr. 11: pr. ö. giald, R. 5: 2. "

Östan, adv. i öster: ab oriente. Vi-

de Norhan, Sunnan.

Östgötar, m. pl. Östgötar: Gotiae orientalis incolae. Vide Laghbok. 9 Öværster, vide Yværster.

mali 1. B. 9: 7; 32. Locc. vertit: "labor securis." Cfr. Ops mali,

Örtarster, adj. ytterst: extremus. B.

28: 2. not. 81. 6 (ytarster)

Öpa (ödha), v. a. (vide VGL.) B. 32. not. o5. o

Öper (ödher), m. (vide VGL.) upsala o., praedium regale. Dr. 14: pr. not 64.

Öpi, n. öde, förödt tillstånd: solitudo, status desertus. (iorb) a ö. læggia,

B. ind. 16; cap. 16. not. 37.

Öpi, adj. indecl. öde: desertus, incultus. (iorp) ö. læggia, B. ind. not. 15;

cap. 16. * (ope)

Öps mali, m. i. q. öxa mali, a qua voce haec non nisi minus accurata orthographia differre videtur; etsi h. v. deduci posset ab öpi, solitudo, ut esset praemium culturae soli antea inculti. B. 9: 7. not. 80. in taka (skogh) til -la, B. 28: 4. Locc. vertit: "terra inculta, et tamen intra terminos fundi sita; Ver. autem: "pars agri inculta."

INDEX NOMINUM PROPRIORUM.

included the March 1994 of the Control of the March 1995 in the Control of the Co

Birghir iarl (birge järill), interrex Sueciae. Eps. 17; Dr. 3: 3; 14: pr, 6; Vab. 6: 5; Æ. 11; R. 3: 2.

Eriker, troligen Konung Erik Eriksson: Rex, ut videtur, Ericus E-

rici filius. Dr. 14:6.

Gloholmber, ett numera obekant ställe i Östergötland, der en allman sammankomst någon gång varit hållen: locus quidam nunc incognitus, ubi publicus conventus aliquando fuit habitus. ES. 8; R. o: pr. not. o5.

Götland, Götaland; här Östergötland: Gotia; hic Ostrogotia.)(smaland,

R. 3: 2. Cfr. Östragötland.

Knuter, Konung i Sverige: Rex Sueciae. R. 3: 2. 4

Liongköpunger (lingköpunger), staden Linköping: metropolis Ostrogotiae. Kr. 23. Cfr. gloss. v. Lionga ping.

Magrius, Konung Magnus Ladulas: Rex Magnus Birgeri filius. Vab. 35. *

Rom, staden Rom: urbs Roma. Kr.

30: pr. 🌼

Skæminghe, staden Skenninge: urbs

in Ostrogotia. Kr. 23.

Smaland, pl. (vide VGL.) R. 3: 2; B. 39: 1. Ex his locis constat nexu quodam respectu iurisdictionis coniunctas fuisse Ostrogotiam et Smalandiam; attamen hoc de boreali tantum et orientali Smalandiae parte intelligendum est, non vero de decem illis territoriis, nominibus Værænd, Finvip (vide VGL.) et Niupung (hodie Östra et Västra hărad) comprehensis, quae inde ab an-

or committee of tiquissimis temporibus, perinde ac nestris diebus, proprium legiseratum (laghsagha) constituisse indubium est. Loquitur iam auctor historiae S. Sigfridi a. 1205 conscriptae, de "duodecim" (ut ille exterus errato forsani pro decem scripsit) "tribubus" in terra Wexioniam circumiacente, per querum magnates seu nobiles (hærupshöfpingar) respublica sive deges antiquae tunc (sc. tempore Sigfridi) regebantur," et de "communi terrae placito" (landsþing) ad quod populus conveniebat (Script. Rer. Svec. Med. AEv. Vol. II. Sect. I. p. 352.); quae non nisi de proprio legiferatu, etsi forsan hic isto tempore Vaerendiam tantum complexus sit, intelligi possunt. At quidquid de his sentias, alia documenta adsunt, eaque certiora. Exstant litterae Regiae ad "legiferum et omnes habitantes finnethiam, werendhiam, niwdhwngiam," saec. XII datae (Liliegren, Diplomat. Suec. Vol. I. p. 96.); litterae a "legisero decem provinciarum" a. 1266 datae (ibid. p. 437.); "commune placitum verendiae" commemoratur in litteris a Duce Birgero datis (ibid. p. 698.); "legifer waerendiae" in litteris de a. 1260—1282 (ibid. p. 573, 596, 737; cfr. Stiernman, Höfdinga-minne, p. 359. seq.); legiferatus decem territoriorum denique commemoratur in Iure Uplandico ac Sudermannico, et in Codicibus Iuris communis Magnaeano ac Christophoriano (a. 1205—1442). Ex his satis constare credimus hunc legiferatum numquam sub-

iectum fuisse legifero et iuri Ostrogotico. Idem dicendum est de dioecesi Vexionensi, quae primitus tantum regionem Værænd dictam comprehendit, ceteris Smalandiae partibus (Finvib quoque et Niubung) una cum OElandia et Gotlandia dioecesi Lincopensi subiacentibus. Notum vero est borealem Smalandiae partem, territoría nempe Kind, Ydre, Tiust, Vedbo, Vist et Tveta, recentiori quoque tempore Ostrogotiae quodammodo fuisse adnexam, quod hodieque valet de territoriis Kind et Ydre, quae vulgo perhibentur esse pars Ostrogotiae; perinde ac dioecesis Lincopensis usque ad recentiora tempora comprehendit maiorem partem Smalandiae (vide nomina

decreto Upsaliensi de a. 1593 subscripta), et nostris quoque diebus novem territoria Smalandica complectitur. Neque igitur ex Iure OG. probari potest legiferatum decem territoriorum aliquando "ad legiferatum Ostrogotiae accessisse;" nec "episcopatus Vexionensis Lincopensi adiunctus fuit," ut autumat O. Rabenius, qui de tota hac re confuse disserit (de fatis litteraturae iuridicae in Suecia, Holm. 1772, p. 105—107.).

Supurköpunger, m. staden Söderköping: urbs in Ostrogotia. Kr. 23.

Upsalir, pl. (vide VGL.) Vide gloss.

Östragötland, Östergötland: Ostrogotia. B. 39: 1.

ADDENDA ET EMENDANDA.

In hoc volumine.

Pag. 7. not. 55. pro "præstær." prästär."

p. 39. Eps. 22. ad v. botum adnota: "uaþa botum legendum videtur. Cfr.

.capp. 20, 24."

p. 63. Dr. ind. not. 3. v. firi, etsi superflua, in textu retineri potuisset, cum talis repetitio aliis quoque locis occurrat; ex. c. a huat dagh han kombær a, KrB. 2: 1.

p. 84. not. 68. Adde: "In C. quoque apparet fragmentum grandioris ru-

brique N."

p. 120. ÆB. 8: pr. ad verba: hæt skula uara &c. adnota: "verba: þætinnan pripia knæ post verba: ok tolf æstir inseri debuissent. Legendum igitur: annar giptæ maþrin — ok tolf æftir. þæt skulu uara niþia hans innan þriþia knæ. taki sua manga &c."

p. 125. ÆB. 13. ad verba: Nu huskunu barn &c. adnota: "D. Pars folii abscissa de capp. 13-15. nihil capere potuit; omissa igitur illa

fuerunt."

p. 126. ÆB. 17. ad verba: Nu uilia &c. adnota: "D. De capp. 17-21. idem valet, quod de capp. 13 — 15. dictum est."

p. 128. ÆB. 20: pr. post verba: sua gilt sum adnota: "pæt sum adden-

dum videtur."

p. 152. VinsB. ind. 6. post v. ælla repone "i", quod sub prelo exsiluit, et in quibusdam exemplaribus abest; quod etiam valet de signo numerali notae 4 eiusdem paginae.

p. 197. not. 2. pro "scriptum" lege

"scriptum".

Corp. Jur. Sv. G. Apr. Vol. II.

p. 239. v. Arftöker, pro "arver" lege "arf".

p. 263. post v. Firi vraka insere: "Firiværka, vide Forværka."

p. 309. v. Kip, in fine adde: " (kyt)"

p. 371. v. Valruf. Ex allatis rationibus sequitur h. v. primitus potuisse significare ipsum vestitum mortuorum, quod etiam de v. walaraupa valet. Non tamen v. walaraupa l. c. significat vestitum, ut credit Gr. l.c. (dicitur nempe "quod w. dicimus;" v. "quod" vero respicit crimen de quo sermo est, non autem referri potest ad v. "vestitu"), multo minus notat singulare vestimenti genus, ut sibi finxit Lin-DEN BROG.

Praef. p. V. l. 13. inf. pro "tum" le-

ge "ptum".

p. XIX. l. 1. &c. Titulum hic allatum in pluribus exemplaribus vidimus, quorum unum quondam fuit Reginae Christinae, a Cancellario Regni A. Oxenstierna a. 1643 ei donatum, nunc vero est in dominio Illustrissimi Liberi Baronis A. L. Stierneld. Exemplar vero in Regia Bibliotheca Stockh. adservatum habet titulum ab isto paullulum differentem. Haec varietas sine dubio ex mutatio**ne sub prelo** facta orta est.

In primo volumine.

Pag. 56. not. 19. delenda est. Cfr. ÖGL. VinsB. 6: 7.

p. 67. not. 5. lege: "Codd. Runici Stockh. habent ristir v. ristær, Hafniensis vero riftir." Apographum tamen codicis Hafniensis, quod adser-

Digitized by GOOGLE

vatur in Regia Bibl. Hafn. collect. Suhm. N:0 1496. in 4:0, habet ristir. Erratum deteximus, cum a. 1827 Hafniae transscripsimus hoc caput e codice runico. Apographo nostro usus est Cel. LILIEGREN, in Diplomatario Suecano, Vol. I. p. 28. seq. Dolendum vero est, quod laudatus Diplomatarii editor l. c. pariter ac Stiernhielm in unum confudit duo diversa capita Iuris VG. de conventu Danaholmensi et de limitibus Vestrogotiae, quo vetus error, a nobis iam pridem notatus, denuo recoctus est.

p. 359. v. Ars fæsta ita est explicanda: "ett års arrende af jord: conductio praedii in unum annum."

Ctr. ÖGL. v. Ars gæf.

p. 372. v. Brupfærd, cfr. ÖGL. h. v. p. 377. v. Bæsinger, cfr. N. H. Sjö-BORG, Nomenklatur för nordiska fornlemningar, p. 36, 37.

p. 382. v. Dyrni; adde: "prov. dörne, done, dynne;" et dele verba:

"Ita — vertenda."

p. 394. v. Flat, cfr. ÖGL. v. Gæfþræl. p. 405. v. Fæstninga mali, lege: "Fæstninga mal, n. (egentl. det tal som af giftoman hölls vid trolofning: proprie sermo a sponsore in desponsando habitus) förrättandet af trolofning: desponsatio. ræna &c.' Cfr. ÖGL. v. Gipta mal.

p. 411. v. Grimu maber. Hanc denominationem originem debere latronum mori personis vel aliis rebus faciem transfigurandi, vix opus est

monere. Cfr. Gr. p. 635.

p. 412. v. Griþ 2. cfr. ÖGL. v. Gruþ. Ibid. v. Græssæti l. 5. pro "fundi" lege ''pagi''.

p. 422. v. Hion 2. Locizquidam hic citati sunt referendi ad nominativum hiona. Vide ÖGL. v. Hiona. p. 427. v. Husprea, adde: "prov. huspreua."

p. 434. v. Iamner, lege "Iamn".

p. 444. v. Kofi, post: "rum" adde: 'prov. kave, kava.''

p. 445. v. Kæpsir, cfr. ÖGL. h. v.

p. 450. v. Lands droten, cfr. ÖGL. h. v. Ibid. v. Las, pro "n." lege "m."

p. 451. v. Legha, v. a., lege "Leghia".

p. 459. v. Lösgiurber. "Unter Gürtel denke man sich nicht was die äussere, sondern die innerste Bekleidung über den Hüften zusammen hält; wer den Gürtel löste, stand im blossen Hemde." Gr. p. 157. Þá eigo þeir at ganga í skyrtom einom oc lausgyrdir. MAGNI LAGAB. Gulah L. Piofa B. 6. VIDALIN h. v. explicat de levi quadam armatura, loco p. 265. cit. IV. 260, 261.

p. 460. v. Mali; dele quae sub 1) af-

feruntur.

p. 462. v. Meneper. Formula: ren ok eig men ad v. men referri potest. Cfr. ÖGL. v. Men, et Gr. p. 29.

p. 469. v. Nokkadrumber, cfr. ÖGL.

v. Lurker.

p. 478. v. Rinna. Quae sub 5) afferuntur, pertinent ad inf. rinda. Vide ÖGL. v. Rinda.

p. 488. v. Skaparvi, cfr. ÖGL. h. v. p. 494. v. Sla, cfr. ÖGL. h. v., ubi locus hic cit. II. Add. 7: 1. mellus explicatur.

p. 497. v. Starvi. Apud Vestrogotos, Uplandos et Verinlandos stärva v. starva, Germ. sterben, mori, adhuc

in usu est.

p. 499. v. Stumber, forte rectius stumn, ut in ÖGL.; stums enim potest esse scriptum pro stumns, ut ex. c. nams pro namns, VGL. IV. 15: 13.

p. 500. v. Styrifaster, m. Diplomata a Br. citata, agunt de donatione alterum, alterum de permutatione fundorum in Nericia; utraque a. 1347 scripta. Quod in his praeter octo firmatores (fastar) unus nominatur prolocutor, quo titulo alias insignitur iudex territorialis (vide VGL. gloss. Lat. h. v.), id posset indicare iam tum usu crebuisse quod diserte sancit Codex Magnaeanus eodem tempore compositus, ut nempe iudicis territorialis esset primas partes in solemni contractuum confirmatione agere (firi fæst skilia); quod nostro quoque tempore valet, etsi tota res nunc scripto (fastebref) absolvitur. At verba horum diplomatum, quae nobis iam contigit videre, talem suspicionem refellunt. Alterum enim sic loquitur: ''qui huius facti extitit prologutor;" alterum ita: "qui fuit huius cambii et permutacionis proloqutor."

p. 504. v. Sæd 2. rectius forte sementis, satio. Cfr. ÖGL. h. v.

p. 512. v. Valda I. De formula v. hælghumdome, vide ÖGL. v. Bok.

p. 517. v. Vighia 4, cfr. ÖGL. h. v. p. 533. v. Pings stæmpna, cfr. ÖGL. h. v.

p. 536. v. by, pro "conj." lege "adv." p. 559. v. Gusulidir; explicatio ita est emendanda: "skogen Gusulider

i Marks härad: silva in territorio

Mark.''

p. 560. v. Hasmærholt, supple veram explicationem: "skogen Hasmerhult i Kinnarums socken af Marks härad: silva in territorio Mark."

p. 566. v. Skarir, et p. 569. v. Upsalir, pro "capitalis" lege "metropo-

lis".

p. 590. Etsi ex titulo quem editor Tomi VII Scriptorum Rerum Danicarum dedit Libro census R. WAL-DEMARI, non aliud concludi potest quam hunc librum iam antea a. 1790 separatim esse editum, certiores tamen facti sumus talem editionem non exstare. Archetypon huius operis, in Regia Bibl. Stockh. adservatum, signo C 96. notatum est.

TILLKOMNE SUBSCRIBENTER.

Stockholm.

Ekström, H. Grosshandlare.

Fleming, H. Exc. Grefve C., Riks-Marskalk, President, R. o. C. K. M.

O. m. m.

Magistratens Archif.

Wattsén, A. Ph. Mag.

Schulzenheim, D. v. Friherre, Hof-

Canceller, C. N. O. m. m.

Silfverstråhle, G. Häradshöfding.

Sparre, G. A. Grefve.

Spens, C. G., Grefve, Capiten, R. S. O.

Tannström, N. M. af, Cancelli-Råd, R. N. O., L. V. A.

Strängnäs.

Ekmarck, C. E. Assessor.

Upsala.

Boëthius, J. E. I. U. D. Professor.

Köpenhamn.

Rask, R. Ch., Professor, Universitets-Bibliothekarie.

 $\mathcal{H}^{n_{j}} = \dots = n_{j}$

C. Bud W. C.

VINB pings, RB. 26:1.

A straight with the control of the c

List Charles (1977) and the state of the sta

-adouters a property of the second

the Variation of the Control of the

A second

VIIB pings, RB. 26: 1.

Fragmenta Cod. C. (Bibl. Acad. Upsal)

Cod. F. (Notites B. ROSENBLAD) fol 1.

jiecho Balber.

gia Bondir till Lugnis ganda. Uno oir
gia Bondir for tolf timma Gadge å
falfnada trade. Des tolf timma Gadge å
falfnada trade. Des tolf tapa ángs. Ha
Nall Chopa Bodir of Mespochade. Clocker
of Call Chopa Bodir of Mespochade. Clocker
of Call Manne medfi Cem. De lor Cemme bade
gintam of Jodsonn. If plall alu Godm
Coffa. Gedam plall Bifenz Cind få. Comm

Cod. H. (Bitt. Skoklostr.) fol .1.

Apographum B51. (Bill. Reg. Stockholm) fol 4.verso.

Signific Commenter egt bûbom a enim bag all of ege fer for som for a'gun gan falder neurour Ea a plat gan fajta of egt & cota och all bon mala bijengs næmo, fæld nearba, och Obinetate ne mba, manns brei bijengs tilgnæmb, tær pluli fafta och egt fær bia.

Cod.I. (Bill. Reg. Stockholm. B 1.) fol.11. verso.

- Byzkia: -

h u um ma lathe fife vigra in fina hufe

Dunghe late level konstant bond the hilpents

gora tha fealt freshungh the levels a goff

uasty the ar tolff town frished a halffur tra

the ale tolff lasse has feal popus bok

ale maise peladia kale or floskoe of sko

alta thin som hadha skal mane milhem

me ak we heeme badhe gunkkom of do

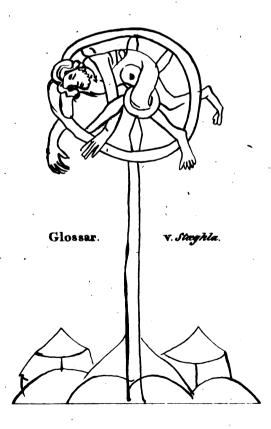
alta thin som hadha skal mane milhem

me ak we heeme badhe gunkkom of do

alta thin softa Gyaha skal by stap bud sa

Fragm . Cod. D. (Bill. Reg. Stockh)

hange staint An magho e stere may atturemba navn olaghlika: gragna var e streme de skal hin a duho treme da skal hin a	fue be sir pai ogile han	[50
e flere inch atturimba Note inch No	hange faint / In maggo		M
The Argher man wat a surver olaghlika gagna var v stæmme dry drug ok bid the fæmme de skal bin a dondo v fæmme mad ede fine sk	e flere 1mb attur 1 mba		Ba
navn olaghlika gagna var v ftænne þir þing ok þia fænne þa skal hi a þulo fænn una mæh eþe fim	usivueune Azurda Du en		ehn
frame Du ding ok pia u frame Da Ral fin a pulo u fram una mar ede fine A	De Agher man impa	Mu	are
frame pa skal fin a pulo star star skal fin a pulo star skal fin a pulo skal f	uarn olaghlika gagna	82	vil
frame pa skal fin a pulo star star skal fin a pulo star skal fin a pulo skal f	strine fry fing ok pia		ttu
farm und may epe fin than manna ar han hand r	forme pa Ral bu a pupo	4 1	un
tan manna ar han bauar r	fann una mat che fun	12	aai
	tan manna ar han hanai	7	ma

Rundom & Schulten Littegr.

